



แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕)

คำนำ

(พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๗๕) เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของตัวแทนภาคประชาชนที่ได้ช่วยกันระดมความคิดเห็นกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาจากมุมมองของประชาชนชาวกรุงเทพฯโดยสำนักยุทธศาสตร์และประเมินผลกรุงเทพมหานครและคณะรัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้นำแผนวิสัยทัศน์ของประชาชนเพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ๒๐ปี (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๗๕) หรือวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ที่ได้จัดทำไว้แล้วในปีพ .ศ.๒๕๕๕ที่ผ่านมาพัฒนาให้มีความชัดเจนเป็น รูปธรรมมากขึ้นในการจัดทำแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ๒๐ปีทั้ง๖มิติที่มิที่ปรึกษาและกรุงเทพมหานครไม่เพียงแต่จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นแต่ได้ใช้กระบวนการ "มองจากมุมมองคนนอก" เพื่อเปิดโอกาสให้ชาวกรุงเทพฯได้นำความคาดหวังของแต่ละภาคส่วนมากำหนดอนาคตเมืองกรุงเทพมหานครร่วมกันว่าในอีก๒๐ปีข้างหน้าเมืองกรุงเทพมหานครของเราจะก้าวขึ้นสู่การเป็น "มหานครแห่งเอเชีย"ได้อย่างไร

ขณะที่ปรึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยข้าราชการกรุงเทพมหานครและตัวแทนภาคประชาชนที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกันยกร่างแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ๒๐ปีฉบับนี้ขึ้น เพื่อกรุงเทพมหานครจะได้นำแผนพัฒนาฉบับนี้ไปใช้เป็นกรอบในการปรับปรุงบริการสาธารณะต่างๆกำหนดประเด็นปัญหาที่จะต้องได้รับการแก้ไขและพัฒนาในลำดับต้นตลอดจนจัดลำดับความสำคัญในการลงทุนพัฒนาเมืองในระยะยาวผมขอเชิญชวนประชาชนผู้เป็นเจ้าของเมืองกรุงเทพฯได้ร่วมกันสนับสนุนกรุงเทพมหานครในการนำแผนพัฒนาฉบับนี้ไปสู่การปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นการร่วมคิดร่วมทำหรือร่วมติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าเพื่อให้เมืองกรุงเทพฯเป็นเมืองมหานครตามที่ประชาชนชาวกรุงเทพฯปรารถนา

คณะผู้จัดทำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๑ - ปลดมลพิษ	๑
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๒ - ปลดอาชญากรรมและยาเสพติด	๓๙
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๓ - ปลดอุบัติเหตุ	๔๘
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๔ - ปลดภัยพิบัติ	๕๕
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๕ - สิ่งก่อสร้างปลอดภัย	๗๓
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๖ - ปลดโรคคนเมือง อาหารปลอดภัย	๙๓
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๒ - มหานครสีเขียว สะดวกสบาย	
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๒.๑ - ภูมิทัศน์สวยงาม ไม่มีสายไฟฟ้าสายโทรศัพท์รุงรุง	๑๑๖
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๒.๒ - มีพื้นที่สาธารณะ พื้นที่สีเขียวกระจายทั่วทุกพื้นที่	๑๒๖
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๒.๓ - ระบบขนส่งมวลชนทั่วถึง สะดวกประหยัด การจราจรคล่องตัว และมีทางเลือก	๑๓๙
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓ - มหานครสำหรับทุกคน	
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๓.๑ - สิ่งอำนวยความสะดวกและสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส๑๕๐	
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๓.๒ - เมืองแห่งโอกาสทางเศรษฐกิจ	๑๖๗
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๓.๓ - การศึกษาสำหรับทุกคน	๑๗๙
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๓.๔ - สังคมพหุวัฒนธรรม	๑๙๒
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ - มหานครกะทัดรัด	
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๔.๑ - เมืองกรุงเทพมหานครเติบโตอย่างมีระเบียบมีการใช้ประโยชน์ที่ดิน และทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ	๒๐๕
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๔.๒ - เมืองกรุงเทพมหานครมีศูนย์ชุมชนย่อย (Sub center) เป็นระบบตามลำดับ๒๑๕	
ความสำคัญและศักยภาพพื้นที่เป็นโครงข่ายเชื่อมโยงกันอย่างมีระบบ	
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ - มหานครประชาธิปไตย	
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๕.๑ - มหานครกรุงเทพแบบบูรณาการ	๒๒๑
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๕.๒ - เมืองธรรมาภิบาล	๒๒๖
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๕.๓ - การกระจายอำนาจสู่ประชาชน	๒๓๓
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๕.๔ - การเมืองสีขาว	๒๓๘
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๕.๕ - พลเมืองกรุงเทพฯ ขับเคลื่อนวิสัยทัศน์	๒๔๑
ประเด็นยุทธศาสตร์ ๖ - มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้	
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๖.๑ - ศูนย์กลางด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการสีเขียว	๒๔๔
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๖.๒ - ศูนย์กลางการค้า การเงินและการลงทุน	๒๕๔
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๖.๓ - ศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวระดับโลก	๒๖๖
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๖.๔ - ศูนย์กลางธุรกิจตามฐานนวัตกรรม-วัฒนธรรม	๒๗๔
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๖.๕ - ศูนย์กลางการจัดประชุมและนิทรรศการ	๒๗๙



PDF
Complete

*Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.*

Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features

สารบัญ

หน้า

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๑ - กฎหมาย	๒๘๕
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๒ - การบริหารแผนและประเมินผล	๒๙๔
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๓ - การบริหารทรัพยากรบุคคล	๓๐๕
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๔ - การคลังและงบประมาณ	๓๔๙
ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๕ - เทคโนโลยีสารสนเทศ	๓๙๕

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๑ ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยาตามจุดเก็บต่าง ๆ ปี ๒๕๕๔	๔
ตารางที่ ๒ ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยา ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔	๕
ตารางที่ ๓ จำนวนคลอง คู ลำราง ลำกระโดงของกรุงเทพมหานคร	๕
ตารางที่ ๔ คุณภาพน้ำคลองเฉลี่ยของกรุงเทพมหานคร ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๔	๕
ตารางที่ ๕ จุดเก็บน้ำที่มีค่าเฉลี่ยความสกปรก (BOD) สูงสุดและต่ำสุด ๕ อันดับในปี ๒๕๕๔	๖
ตารางที่ ๖ ข้อมูลปริมาณมูลฝอยที่จัดเก็บได้จริงจำแนกตามปีงบประมาณ	๑๐
ตารางที่ ๗ พื้นที่ในเขตกรุงเทพที่มีค่าฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน และก๊าซไอโซนเกินค่ามาตรฐานในปี ๒๕๕๕	๑๓
ตารางที่ ๘ ผลการตรวจวัดระดับเสียงของพื้นที่ทั่วไปในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕	๑๕
ตารางที่ ๙ ผลการตรวจวัดระดับเสียงของพื้นที่ริมหรือใกล้ถนนในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕	๑๖
ตารางที่ ๑๐ สถิติคดีอาญาในกรุงเทพมหานครที่ได้รับรายงานปี ๒๕๕๕	๔๐
ตารางที่ ๑๑ สถิติคดีอาญาที่ได้รับรายงาน ในกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๕๕ จำแนกตามข้อหาและผู้ต้องหา	๔๑
ตารางที่ ๑๒ สถิติคดีอาญาในกรุงเทพมหานครที่ได้รับรายงานปี ๒๕๕๕	๔๒
จำแนกตามช่วงเวลาเกิดเหตุ รายข้อหา	
ตารางที่ ๑๓ สถิติคดีอาญาที่ได้รับรายงาน ในกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๕๕	๔๓
จำแนกตามช่วงเวลาเกิดเหตุและจุดเกิดเหตุ	
ตารางที่ ๑๔ แสดงจำนวนอุบัติเหตุ จำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต และมูลค่าทรัพย์สินเสียหายที่เกิดขึ้นในแต่ละปี	๔๙
ตารางที่ ๑๕ แสดงจำนวนอุบัติเหตุจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๕๔ จำแนกตามรายเดือน	๕๐
ตารางที่ ๑๖ แสดงปริมาณโครงสร้างพื้นฐานประเภทสะพานและอุโมงค์ในกรุงเทพมหานคร	๗๔
ตารางที่ ๑๗ แสดงปริมาณโครงสร้างพื้นฐานประเภทถนนในกรุงเทพมหานคร	๗๔
ตารางที่ ๑๘ แสดงปริมาณโครงสร้างพื้นฐานประเภทโป๊ะและท่าเทียบเรือในกรุงเทพมหานคร	๗๕
ตารางที่ ๑๙ แสดงสถิติการเกิดอุบัติเหตุจากอาคารและโครงสร้างพื้นฐานในกรุงเทพมหานครระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึง ๒๕๕๕	๗๗
ตารางที่ ๒๐ การพัฒนาพื้นที่สีเขียวในรูปแบบสวนสาธารณะระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๖๑	๑๒๘
ตารางที่ ๒๑ จำนวนรถยนต์ที่จดทะเบียนสะสมในกรุงเทพฯ	๑๔๑
ตารางที่ ๒๒ อัตราความเร็วเฉลี่ยการเดินทางบนถนนสายสำคัญๆ ในช่วงเร่งด่วนระหว่างปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕	๑๔๒
ตารางที่ ๒๓ จำนวนผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ และผลการจ่ายเบี้ยยังชีพแบบขั้นบันไดสำหรับผู้สูงอายุปีงบประมาณ ๒๕๕๖	๑๕๓
ตารางที่ ๒๔ ประเภทการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ	๑๕๓
ตารางที่ ๒๕ จำนวนประชากรผู้สูงอายุที่ได้รับสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ในด้านต่างๆ ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ - ๒๕๕๖	๑๕๔
ตารางที่ ๒๖ ประเภทสวัสดิการสำหรับผู้พิการ	๑๕๕
ตารางที่ ๒๗ จำนวนหน่วยงานของกรุงเทพมหานครที่มีการดำเนินการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สูงอายุและคนพิการไว้แล้ว	๑๕๗



PDF
Complete

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

เปิดการเรียนการสอนตามระดับชั้นต่างๆ	๑๘๐
เปิดสอนในแต่ละเขตพื้นที่	๑๘๑
ตารางที่ ๓๐ ผลการทดสอบระดับชาติ(O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ของโรงเรียนสังกัด กทม.	๑๘๓
ตารางที่ ๓๑ ผลการทดสอบระดับชาติ(O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนสังกัด กทม.	๑๘๔
ตารางที่ ๓๒ จำนวนโรงเรียน กทม. ที่ให้บริการโครงการเรียนร่วม	๑๘๔
ตารางที่ ๓๓ จำนวนโรงเรียนสังกัด กทม. ที่ได้รับประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับต่างๆ (รอบ ๒)	๑๘๖
ตารางที่ ๓๔ จำนวนโรงเรียนสังกัด กทม. ที่ได้รับรองคุณภาพการจัดการศึกษา (รอบ ๒)	๑๘๗
ตารางที่ ๓๕ ข้อมูลประกอบการอธิบายสถานการณ์ปัจจุบัน สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยในปี พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๕	๒๕๖
ตารางที่ ๓๖ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (กรุงเทพมหานคร)	๒๕๖
ตารางที่ ๓๗ ร้อยละของระดับความรุนแรงในข้อจำกัดและอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจของประเทศ และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล	๒๕๙
ตารางที่ ๓๘ แสดงข้อมูลประกอบการอธิบายสถานการณ์ปัจจุบันด้านการท่องเที่ยว	๒๖๙
ตารางที่ ๓๙ อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ปี พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๐	๒๗๖
ตารางที่ ๔๐ จำนวนข้าราชการที่ได้รับการบรรจุ เปรียบเทียบตั้งแต่ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๕	๓๐๘
ตารางที่ ๔๑ ค่าใช้จ่ายด้านบุคคลของกรุงเทพมหานคร	๓๐๙
ตารางที่ ๔๒ จำนวนบุคลากรที่กระทำผิดและถูกดำเนินการทางวินัย เปรียบเทียบ พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๕๔	๓๑๓
ตารางที่ ๔๓ ความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรกรุงเทพมหานคร	๓๑๗
ตารางที่ ๔๔ ทักษะของบุคลากรกรุงเทพมหานคร	๓๑๘
ตารางที่ ๔๕ สมรรถนะหลักของข้าราชการกรุงเทพมหานคร	๓๑๙
ตารางที่ ๔๖ อัตราส่วนประชากรในช่วงวัยต่างๆของไทย	๓๒๑
ตารางที่ ๔๗ สรุปสถานการณ์ ปัจจัยท้าทาย/ความเสี่ยง ผลกระทบ และทิศทางการบริหาร ทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานครที่ควรจะเป็นในอนาคต	๓๓๑
ตารางที่ ๔๘ รายได้จริงเปรียบเทียบรายจ่ายจริงของกรุงเทพมหานคร	๓๔๑
ตารางที่ ๔๙ โครงสร้างรายได้ของกรุงเทพมหานคร ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ - ๒๕๕๔	๓๔๔
ตารางที่ ๕๐ ระดับการพึ่งพาตนเองทางการคลังของกรุงเทพมหานคร(ข้อมูลระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๕๐ -๒๕๕๕	๓๔๖
ตารางที่ ๕๑ การประมาณการข้อมูลฐานด้านรายรับ-รายจ่ายของกรุงเทพมหานคร ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ - ๒๕๖๕	๓๔๑
ตารางที่ ๕๒ ประมาณการรายจ่ายที่จำเป็นสำหรับการเป็นมหานครแห่งเอเชียภายในปี ๒๕๖๕	๓๔๔
ตารางที่ ๕๓ การประเมินศักยภาพด้านการเงินการคลังเพื่อการลงทุนของกรุงเทพมหานคร	๓๙๐

ระยะเวลา ๒๐ปี

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ ๑ ระดับค่าเฉลี่ย DO และ BOD ของแม่น้ำเจ้าพระยา ปี ๒๕๕๔	๔
ภาพที่ ๒ ระดับค่าเฉลี่ย DO และ BOD ของคลองในเขตกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๔๙ – ๒๕๕๔	๖
ภาพที่ ๓ ระดับค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ตามจุดเก็บตัวอย่างน้ำคลองในพื้นที่กรุงเทพมหานคร	๗
ภาพที่ ๔ ระดับค่าความสกปรก (BOD) ตามจุดเก็บตัวอย่างน้ำคลองในพื้นที่กรุงเทพมหานคร	๘
ภาพที่ ๕ สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศและเสียงแบบอัตโนมัติ (แบบถาวร) รวมทั้งสิ้น ๒๑ สถานี	๑๒
ภาพที่ ๖ การเกิดเหตุอาชญากรรมจำแนกตามเขตพื้นที่ชั้นนอก ชั้นกลาง และชั้นในของกรุงเทพมหานคร	๔๔
ภาพที่ ๗ แสดงจำนวนอุบัติเหตุ คนบาดเจ็บและเสียชีวิต	๕๐
ภาพที่ ๘ แผนที่แสดงระดับความสูงของพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร	๕๘
ภาพที่ ๙ แผนที่แสดงพื้นที่ที่ระบบปิดล้อมในการบริหารจัดการน้ำท่วมทั้งสามเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร	๕๘
ภาพที่ ๑๐ แผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงเกิดน้ำท่วมจากน้ำฝน ๑๕ แห่ง	๕๘
ภาพที่ ๑๑ แผนที่แสดงจุดอ่อนน้ำท่วมในถนนสายหลัก เนื่องจากฝนตก ๓๗ แห่ง	๕๙
ภาพที่ ๑๒ แผนที่แสดงชุมชนนอกแนวป้องกันน้ำท่วมที่ได้รับผลกระทบจากน้ำหนุนริมแม่น้ำเจ้าพระยา คลองบางกอกน้อย คลองมหาสวัสดิ์ ๑๓ แห่ง	๖๐
ภาพที่ ๑๓ ภาพแสดงแนวคันป้องกันน้ำท่วมทั้งฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก	๖๑
ภาพที่ ๑๔ แผนที่แสดงบริเวณน้ำท่วมของกรุงเทพมหานครปี พ.ศ.๒๕๕๔ โดย TEAM GROUP	๖๑
ภาพที่ ๑๕ แผนที่แสดงการเปลี่ยนแปลงชายฝั่ง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร	๖๒
ภาพที่ ๑๖ แสดงบริเวณคลองขุดราชพิณีใจ เขตบางขุนเทียน	๖๓
ภาพที่ ๑๗ แสดงแนวคันไม้ไผ่ และแนวที่จะก่อสร้างที่กรอยน์	๖๔
ภาพที่ ๑๘ แสดงรูปแบบฐานข้อมูลอาคารของ New York City Buildings	๗๖
ภาพที่ ๑๙ แสดงตัวอย่างการจัดทำดัชนีชี้วัดด้านสิ่งแวดล้อมสร้างตามแผน ๒๐ ปีของเมือง Wellington ประเทศนิวซีแลนด์	๗๖
ภาพที่ ๒๐ สะพาน Bolshoi Moskvoretskiy Bridge และการติดตั้งระบบ Structural health monitoring system	๗๗
ภาพที่ ๒๑ ความชุกของภาวะอ้วน (BMI ≥ 25 kg/m ²) ในประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามภาค	๙๗
ภาพที่ ๒๒ ความชุกของโรคความดันโลหิตสูงในประชากรอายุ ๑๕ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศและภาค	๙๘
ภาพที่ ๒๓ ความชุกของโรคเบาหวานในประชากรอายุ ๑๕ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศและภาค	๙๘
ภาพที่ ๒๔ ร้อยละของแผลลรอยที่ได้เกณฑ์ทางด้านจุลชีววิทยาในระดับต่างๆ ในบริเวณสยามสแควร์ เขตปทุมวันทั้งหมด	๙๙
ภาพที่ ๒๕ การเฝ้าระวังโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันใน กทม.	๑๐๐
ภาพที่ ๒๖ การเฝ้าระวังโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันใน กทม. ด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์	๑๐๐
ภาพที่ ๒๗ โครงการเปลี่ยนระบบสายอากาศเป็นสายใต้ดิน ในปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๖	๑๑๘
ภาพที่ ๒๘ โครงการปทุมวัน จิตลดและพญาไทเพิ่มเติม	๑๑๙
ภาพที่ ๒๙ โครงการพระราม๓	๑๒๐
ภาพที่ ๓๐ โครงการนนทรี	๑๒๑
ภาพที่ ๓๑ แผนผังการกระจายตัวของพื้นที่สวนสาธารณะหลักของกรุงเทพมหานคร ๓๑ แห่ง	๑๒๙



PDF
Complete

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

สีเขียวของกรุงเทพมหานคร	๑๓๐
วงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร	๑๓๑
ภาพที่ ๓๔ แสดงจำนวนรถยนต์ที่จดทะเบียนในกรุงเทพฯ ของแต่ละปี	๑๔๒
ภาพที่ ๓๕ แสดงความเร็วเฉลี่ยในการเดินทางของรถยนต์บนถนนสายสำคัญต่างๆ ในแต่ละปี	๑๔๓
ภาพที่ ๓๖ กรอบแนวคิดการพัฒนากรุงเทพมหานครเพื่อเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค	๒๕๘
ภาพที่ ๓๗ แนวโน้มของโลกที่มีต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยและกรุงเทพมหานคร	๒๕๙
ภาพที่ ๓๘ สถิตินักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๔๐-๒๕๕๒	๒๖๗
ภาพที่ ๓๙ กรอบอัตรากำลังและจำนวนข้าราชการและลูกจ้างกรุงเทพมหานคร	๓๐๗
เปรียบเทียบระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๕๑-๒๕๕๔	
ภาพที่ ๔๐ กรอบอัตรากำลังข้าราชการและลูกจ้างกรุงเทพมหานคร	๓๐๗
ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๕๔	
ภาพที่ ๔๑ ค่าใช้จ่ายด้านทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔	๓๐๙
ภาพที่ ๔๒ ค่าใช้จ่ายด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานคร	๓๑๑
เปรียบเทียบปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔	
ภาพที่ ๔๓ จำนวนบุคลากรกรุงเทพมหานครที่ได้รับการพัฒนาในแต่ละปีเปรียบเทียบปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔	๓๑๑
ภาพที่ ๔๔ ร้อยละของบุคลากรกรุงเทพมหานครที่ได้รับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลเทียบกับ	๓๑๒
จำนวนบุคลากรทั้งหมดเปรียบเทียบปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔	
ภาพที่ ๔๕ งบประมาณในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานคร รายยุทธศาสตร์เปรียบเทียบ	๓๑๒
ปี ๒๕๕๒-๒๕๕๔	
ภาพที่ ๔๖ จำนวนการสูญเสียข้าราชการกรุงเทพมหานคร ประจำปี ๒๕๕๔ จำแนกตามระดับการศึกษา	๓๑๔
ภาพที่ ๔๗ จำนวนการสูญเสียข้าราชการกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔	๓๑๕



PDF
Complete

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

ในพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี

จากยุทธศาสตร์กรุงเทพมหานคร ๒๕๖๔ ยุทธศาสตร์ส่งเสริมเชิงปฏิบัติการและตัวชี้วัดผลสำเร็จในการจัดทำแผนพัฒนา
กรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๗๕)

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕) หรือแผน
ยุทธศาสตร์ กทม. ในครั้งนี้เริ่มต้นด้วยการนำวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ ซึ่งประกอบด้วย ๖ มิติ ได้แก่ มหา
นครปลอดภัย มหานครสีเขียว สะดวกสบาย มหานครสำหรับทุกคน มหานครกะทัดรัด มหานครประชาธิปไตย
และมหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้ มาพัฒนาเป็นวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติการ และตัวชี้วัดผลสำเร็จ ให้มี
ความชัดเจน เป็นรูปธรรมมากขึ้น ในการนี้ คณะที่ปรึกษาได้ร่วมกับนักวิเคราะห์นโยบายและแผน และ
ผู้รับผิดชอบด้านการวางแผนของสำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล และสำนักอื่นๆ รวมทั้งหน่วยงานในกำกับ
ของกรุงเทพมหานคร และสำนักงานเขตทั้ง ๕๐ เขต ร่วมกันทบทวน ตรวจสอบความหมายและนัยเชิง
ปฏิบัติการของวิสัยทัศน์ด้านต่างๆ ให้เกิดความชัดเจน รวมทั้งมีการวิเคราะห์สภาพของปัญหาและแนวทางการ
พัฒนาการบริหารจัดการ ด้านกฎหมาย การบริหารแผนและประเมินผล การบริหารทรัพยากรบุคคล การคลัง
และงบประมาณ และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยกำหนดให้เป็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ ในแผนพัฒนา
กรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี ก่อนที่จะกำหนดวัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติการ และตัวชี้วัดผลสำเร็จแต่ละด้านโดย
ลำดับ การดำเนินการในขั้นตอนนี้ใช้กระบวนการประชุมเชิงปฏิบัติการระหว่าง คณะที่ปรึกษาและผู้มีหน้าที่
รับผิดชอบในสังกัดกรุงเทพมหานคร

อนึ่ง นอกจากวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ แล้ว คณะที่ปรึกษาและนักวิเคราะห์นโยบายและแผนและ
เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านการวางแผนของหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้นำแนวคิดของ
แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๑๒ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๖๓) และแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ๑๒ ปี
ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๕๙) ที่มีใช้อยู่ในปัจจุบันมาประกอบการพิจารณา ในการกำหนดวัตถุประสงค์เชิง
ปฏิบัติการและตัวชี้วัดผลสำเร็จด้วยเช่นเดียวกัน

กำหนดมาตรการ และโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

ในขั้นตอนนี้ ทีมที่ปรึกษาและนักวิเคราะห์นโยบายและแผนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันตรวจสอบ
มาตรการและโครงการขับเคลื่อนต่างๆ ตามที่ปรากฏใน "วิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕" รวมทั้งที่ปรากฏใน
แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๑๒ปี(พ.ศ. ๒๕๕๒-๒๕๖๓) และคัดเลือกมาตรการและโครงการขับเคลื่อน
ยุทธศาสตร์ที่มี “นัยสำคัญ” มาพัฒนาเป็นมาตรการและโครงการในแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา
กรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ปี(พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕)

นอกจากนั้น หากหน่วยงานเจ้าภาพระดับประเด็นยุทธศาสตร์ย่อยและทีมงานที่ปรึกษาพบว่ามาตรการและ
โครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่มีอยู่แล้วยังไม่เพียงพอ หรือไม่สามารขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านนั้นๆ ได้ จึง



PDF
Complete

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

เพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร ในการนี้หน่วยงานเจ้าภาพฯ และทีมที่
ประชาชน กลุ่มธุรกิจ หรือหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องโดยตรง

เพื่อร่วมกันกำหนดมาตรการและโครงการริเริ่มใหม่ๆ ตามที่เห็นสมควรด้วยเช่นเดียวกันในขั้นตอนต่อมา คณะ
ที่ปรึกษาและนักวิเคราะห์นโยบายและแผนจากหน่วยงานในสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ร่วมกันจัดแบ่งและ
กำหนด "หน่วยงานเจ้าภาพหลัก" ที่จะเป็นผู้รับผิดชอบมาตรการ โครงการขับเคลื่อนต่างๆ และมอบหมายให้
หน่วยงานเจ้าภาพร่วมกับคณะที่ปรึกษาแต่ละด้านได้กำหนดรายละเอียดของมาตรการและโครงการขับเคลื่อน
ต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย

๑. หน่วยงานเจ้าภาพ (สำนัก) ที่มีหน้าที่รับผิดชอบหลัก

๒. วัตถุประสงค์เชิงปฏิบัติการ ผลผลิต (เป้าหมายเชิงปฏิบัติการ) และตัวชี้วัดผลผลิตของมาตรการ
และโครงการขับเคลื่อน (ซึ่งจะต้องเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดผลสำเร็จของยุทธศาสตร์ด้านนั้นๆ อย่าง
เป็นรูปธรรม และมีความเป็นไปได้)

๓. กิจกรรมและกระบวนการ/ขั้นตอนดำเนินงาน

๔. ช่วงเวลาดำเนินการ (ปีงบประมาณ)

๕. จำนวนเงินงบประมาณรวม งบประมาณลงทุน และงบประมาณดำเนินการ

กำหนดมาตรการและโครงการสนับสนุนด้านการบริหารจัดการ

ในขั้นตอนนี้ ทีมที่ปรึกษาด้านโครงสร้างองค์กร กฎหมาย การเงินการคลัง และการบริหารงานบุคคล
ร่วมกับ สำนัก หน่วยงานการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร และสำนักงานเขต ที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการ
พัฒนาองค์กร กฎหมาย การเงินการคลัง และการบริหารงานบุคคล นำมาตรการและโครงการขับเคลื่อน
ยุทธศาสตร์ ซึ่งสำนักและหน่วยงานเจ้าภาพต่างๆ ได้จัดทำขึ้นในขั้นที่ผ่านมา มาประมวลและกำหนดมาตรการ
และโครงการริเริ่มด้านการบริหารจัดการ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ ที่กำหนดไว้แล้ว
ข้างต้น ให้ประสบผลสำเร็จ

อนึ่ง หากปรากฏว่าข้อเสนอเกี่ยวกับมาตรการและโครงการริเริ่มด้านต่างๆ ที่หน่วยงานเจ้าภาพจัดทำ
ขึ้นนั้น เกินขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการ ที่จะปรับตัวให้มีกำลังเพียงพอที่จะสนับสนุนการเคลื่อน
มาตรการและโครงการด้านอื่นๆ ได้ ก็จะเสนอให้ทีมงานที่ปรึกษาส่วนกลาง จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อ
ทบทวนและปรับมาตรการและโครงการริเริ่มด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการที่
เป็นไปได้มากที่สุด

จัดทำประมาณการด้านการเงินการคลังในภาพรวม

อนึ่ง แม้โครงการนี้ จะเน้นการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategic Plan) ของ กทม. เป็นหลัก
มิได้รวมถึงแผนการดำเนินงาน (Operation plan)แต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ในการประเมินขีดความสามารถ
ด้านการเงินการคลังของ กทม. นั้น จำเป็นต้องประมาณรายจ่ายรวมของ กทม. ในช่วงเวลาของแผนฯ เพื่อ
เปรียบเทียบกับประมาณการรายได้ และขีดความสามารถในการระดมเงินลงทุนของ กทม. ในช่วงเวลาเดียวกัน

ล้ง จะร่วมกับนักวิชาการและแผนงานของสำนักงานคลังและ
เงินการคลังของในภาพรวม (รายได้ และขีดความสามารถในการ
ระดมเงินลงทุน เปรียบเทียบกับรายจ่ายตามแผนยุทธศาสตร์ และรายจ่ายดำเนินการรวมกัน) ตัวเลข
รายละเอียดในส่วนนี้จะนำเสนอไว้ในภาคผนวกของแผนยุทธศาสตร์

จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์ ระยะ ๒๐ ปี แผนยุทธศาสตร์ ระยะ ๕ ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี

ในขั้นตอนต่อมา คณะที่ปรึกษา และเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนจากหน่วยงานในสังกัด
กรุงเทพมหานคร ได้นำรายละเอียดที่ได้จากขั้นตอนที่ผ่านมา ไปจัดทำร่างแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ
๒๐ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ –๒๕๗๕) แผนยุทธศาสตร์ ระยะ ๕ปี หรือแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ปี ระยะ
ที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๖ –๒๕๖๐) และแผนปฏิบัติการประจำปีหรือแผนปฏิบัติราชการกรุงเทพมหานครประจำปี
พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยยึดตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในกรอบการดำเนินงาน

จัดเวทีรับฟังความคิดเห็น

ในขั้นตอนต่อมา คณะที่ปรึกษาได้จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างแผนยุทธศาสตร์และ
แผนปฏิบัติการประจำปีจากผู้บริหาร กทม. และประชาชนทั่วไป เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
ก่อนที่จะส่งมอบให้ กทม. ตามกรอบภาระงานที่กำหนดไว้

ส่งมอบแผนฯ ให้ กทม.

ในขั้นตอนสุดท้าย คณะที่ปรึกษาได้จัดพิมพ์แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-
๒๕๗๕) แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะ ที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๖๐) และแผนปฏิบัติราชการ
กรุงเทพมหานครประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ส่งให้ กทม. นำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานครสู่
เป้าหมาย "มหานครแห่งเอเชีย" ในปี ๒๕๗๕

มหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕)
๒๐ปี(พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕)เป็นการจัดทำแผนวิสัยทัศน์ของ
ประชาชนเพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี(พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕)ไปสู่การปฏิบัติ ให้เกิดผลเป็น
รูปธรรม สามารถนำพากรุงเทพมหานครให้เจริญเติบโตท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงสู่ประชาคมอาเซียน(ASEAN
Community) และท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของบริบทแวดล้อมในด้านต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร สู่
การเป็นมหานครแห่งเอเชียในปี ๒๕๗๕



กระบวนการจัดทำแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ปี(พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๗๕) ไม่ได้เริ่มจากศูนย์
ทั้งนี้เพราะในปี ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร และคณะรัฐมนตรี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดทำแผนวิสัยทัศน์ของประชาชนเพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี
หรือวิสัยทัศน์ กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ ไว้เสร็จเรียบร้อยแล้ว นอกจากนั้น กรุงเทพมหานคร ยังได้จัดทำแผนพัฒนา
กรุงเทพมหานคร ระยะ ๑๒ ปี(พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๖๓) ไว้แล้วเช่นเดียวกัน ดังนั้น การจัดทำแผนพัฒนา
กรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ฉบับนี้ จึงสามารถนำเอาสิ่งที่มีอยู่แล้วนี้ มาพัฒนาเป็นแผนยุทธศาสตร์
กรุงเทพมหานครต่อไปได้



PDF
Complete

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

๒๐ ปีข้างหน้า ในมุมมองของชาวกรุงเทพฯ ก็คือ

ใน ๒๐ ปีข้างหน้า เมืองกรุงเทพมหานครของเราจะก้าวขึ้นเป็น “มหานครแห่งเอเชีย” กรุงเทพฯ จะเป็นเมืองหลวงของเอเชีย เป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสังคมในภูมิภาคอาเซียน และในทวีปเอเชีย คนทั่วโลก เมื่อนึกถึงทวีปเอเชีย จะนึกถึงเมืองกรุงเทพฯ ของเรา ในฐานะเป็นเมืองชั้นนำในด้านเศรษฐกิจ ภาคบริการ ความปลอดภัย ความสวยงาม สะดวกสบาย น่าอยู่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในขณะเดียวกัน เมืองกรุงเทพฯ มีเอกลักษณ์เฉพาะในด้านความเรียบง่าย มีเสน่ห์ และมีชีวิตชีวา”

วิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ ที่เรียกว่า “มหานครแห่งเอเชีย” นั้น มีทั้งมุมมองกว้างและมุมมองลึกประกอบกัน ในมุมมองกว้างนั้น วิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ ประกอบด้วยประเด็นวิสัยทัศน์ ๖ ด้าน

การจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของวิสัยทัศน์และมาตรการขับเคลื่อนหลักแบ่งออกเป็น ๔ ระยะๆ ละ ๕ ปีคือ ช่วงที่ ๑ ระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ ช่วงที่ ๒ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ช่วงที่ ๓ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ และช่วงที่ ๔ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕ ในช่วง ๕ ปีแรก เมืองกรุงเทพฯ จะเป็นมหานครที่ปลอดภัย ในช่วง ๑๐ ปีหลังจากนี้ เมืองกรุงเทพฯ จะก้าวขึ้นสู่การเป็นมหานครที่มีความสะดวกสบาย ประหยัดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นมหานครสำหรับทุกคน ไม่ว่าจะเป็นชาวกรุงเทพฯ หรือผู้มาเยือน และไม่ว่าจะเป็นมหาเศรษฐี หรือคนยากคนจน ผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น ในช่วง ๑๕ ปีหลังจากนี้ เมืองกรุงเทพฯ จะปรับตัวในเชิงโครงสร้างทางกายภาพของเมือง จากเมืองที่มีศูนย์กลางเดี่ยว ไปเป็นกลุ่มเมืองหลายๆ เมือง กระจายตัวออกไป ทั้งในพื้นที่กรุงเทพมหานครในปัจจุบันและเมืองรอบๆ กรุงเทพมหานคร เชื่อมต่อกันเป็นโครงข่ายเมือง โดยระบบขนส่งมวลชนที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพ ในขณะที่พื้นที่ใจกลางเมืองจะถูกจำกัดการขยายตัว สำหรับในด้านการเมืองกรุงเทพฯจะเป็นมหานครชั้นนำของเอเชีย ในด้านความเป็นประชาธิปไตยมีระบบการเมืองที่สะอาดและปราศจากคอร์รัปชัน สู่การเป็นมหานครแห่งประชาธิปไตย และในช่วง ๒๐ ปีข้างหน้านี้ เมืองกรุงเทพฯ จะเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจการศึกษาเรียนรู้ การลงทุน การขนส่ง การค้า วัฒนธรรม ฯลฯ ของทวีปเอเชีย

แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕) มีประเด็นยุทธศาสตร์ หรือวิสัยทัศน์ย่อยใน ๖ มิติของวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ ประกอบด้วยมิติที่ ๗ คือการบริหารจัดการ ซึ่งได้จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาด้านกฎหมาย การบริหารแผนและประเมินผล การบริหารทรัพยากรบุคคล การคลังและงบประมาณ และเทคโนโลยีสารสนเทศให้เป็นกลไกสนับสนุนการขับเคลื่อนทั้ง ๖ มิติของวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ สู่มหานครแห่งเอเชียอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕) จึงประกอบด้วย ๗ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. มหานครปลอดภัย
๒. มหานครสีเขียว สะดวกสบาย
๓. มหานครสำหรับทุกคน
๔. มหานครกะทัดรัด
๕. มหานครประชาธิปไตย
๖. มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้
๗. การบริหารจัดการ

เมืองกรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัย หมายถึง เมืองมหานครที่ปลอดภัย พลอด
อาชญากรรมและยาเสพติด พลอดอุบัติเหตุ พลอดภัยพิบัติ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย พลอดโรคคนเมืองและอาหาร
ปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๑	ปลอดภัย
ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ ของประชาชน	เมืองกรุงเทพฯ มีระบบการจัดการน้ำเสียและระบายน้ำ ระบบจัดการขยะ ระบบ การควบคุมฝุ่นละออง กลิ่น และสารเจือปนในอากาศ และระบบการควบคุมระดับ เสียงในเขตเมืองที่มีประสิทธิภาพและครอบคลุมทั่วพื้นที่เขตเมือง
ความหมายทางวิชาการ	๑. ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๕ คุณภาพแหล่งน้ำธรรมชาติในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีแนวโน้มคุณภาพดีขึ้นและมีปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ที่ทำให้สิ่งมีชีวิตใน น้ำสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ๒. กรุงเทพมหานครมีการบริหารจัดการมูลฝอยและของเสียอันตรายด้วยแนวคิด ขยะเหลือศูนย์ (Zero waste management) โดยการนำกลับมาใช้ใหม่ (recycle))และทำให้ขยะเหลือน้อยที่สุดและกำจัดที่เหลือ (residue) ด้วย เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ ๓. กรุงเทพมหานครมีคุณภาพอากาศที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตมีฝุ่นละอองและ สารเจือปนไม่เกินค่ามาตรฐานและระดับเสียงที่เกิดจากยานพาหนะ เครื่องจักรกล รวมถึงเสียงที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในทุกพื้นที่ของกรุงเทพมหานครไม่เกินค่า มาตรฐาน
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักการระบายน้ำ สำนักสิ่งแวดล้อม และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
คุณภาพแหล่งน้ำธรรมชาติ				
๑. ร้อยละของปริมาณน้ำเสียชุมชนที่ได้รับการบำบัด	ไม่น้อยกว่า ๔๐	ไม่น้อยกว่า ๕๐	ไม่น้อยกว่า ๕๕	ไม่น้อยกว่า ๖๐
๒. จำนวนจุดตรวจวัดที่น้ำคลองมีค่าเฉลี่ยของค่า ออกซิเจนละลายน้ำ (DO) มากกว่าหรือเท่ากับ ๒.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่น้อยกว่า ๖๐	ไม่น้อยกว่า ๖๕	ไม่น้อยกว่า ๗๐	ไม่น้อยกว่า ๘๐
๓. จำนวนจุดตรวจวัดที่น้ำคลองมีค่าเฉลี่ยของค่า ออกซิเจนละลายน้ำ (DO) มากกว่าหรือเท่ากับ ๓.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร	ไม่น้อยกว่า ๔๐	ไม่น้อยกว่า ๔๕	ไม่น้อยกว่า ๕๐	ไม่น้อยกว่า ๖๐

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
การจัดการมูลฝอยและของเสียอันตราย				
๑. ร้อยละของมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น ¹	ปีฐาน	ไม่น้อยกว่า ๒๐	ไม่น้อยกว่า ๓๐	ไม่น้อยกว่า ๔๐
คุณภาพอากาศและเสียง				
๑. ร้อยละของค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงของฝุ่นละอองไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) ที่จุดตรวจวัดพื้นที่ทั่วไป	๑๐๐	-	-	-
๒. ร้อยละของค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงของฝุ่นละอองไม่เกิน ๑๐ไมครอน (PM๑๐) ที่จุดตรวจวัดริมเส้นทางจราจร	ไม่น้อยกว่า ๙๕	ไม่น้อยกว่า ๙๕	ไม่น้อยกว่า ๙๘	ไม่น้อยกว่า ๙๘
๓. ร้อยละของค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงของฝุ่นละอองไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕)	ปีฐาน	ลดลงร้อยละ ๕ ของปีฐาน	ลดลงร้อยละ ๑๐ ของปีฐาน	ลดลงร้อยละ ๑๕ ของปีฐาน
๔. ร้อยละของจำนวนข้อมูลค่าเฉลี่ย ๘ ชั่วโมง ก๊าซโอโซน (O ₃) ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (เทียบกับจำนวนข้อมูลทั้งหมด)	-	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐
๕. ร้อยละของจำนวนข้อมูลค่าเฉลี่ย ๑ ชั่วโมง ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO ₂) ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ที่จุดตรวจวัดริมเส้นทางจราจร	ปีฐาน	ลดลงร้อยละ ๕ ของปีฐาน	ลดลงร้อยละ ๑๐ ของปีฐาน	ลดลงร้อยละ ๑๕ ของปีฐาน
๖. ร้อยละของค่าเฉลี่ยรายปีของเบนซินในแต่ละจุดตรวจวัดมีค่าลดลงจนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	ปีฐาน	ลดลงร้อยละ ๕ ของปีฐาน	ลดลงร้อยละ ๑๐ ของปีฐาน	ลดลงร้อยละ ๑๕ ของปีฐาน

¹มูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ คือ มูลฝอยที่มีการผ่านการคัดแยกและสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่ (reuse และ recycle)

ตามคุณสมบัติของมูลฝอยแต่ละประเภท เช่น

- มูลฝอยย่อยสลายได้ (Compostable waste) สามารถนำไปแปรรูปเป็นปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ เลี้ยงสัตว์ และก๊าซชีวภาพ ฯลฯ
- มูลฝอยที่ยังใช้ได้ (Recyclable waste) สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ หรือแปรรูปและสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ เช่น ขวด แก้ว

กระดาษ เศษพลาสติก เศษโลหะ และกระป๋องเครื่องดื่ม เป็นต้น

การคำนวณ

๑. ปริมาณมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้(ตัน/วัน)

$$= \frac{\text{ปริมาณมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ที่แหล่งกำเนิด (ตัน/วัน)}}{\text{ปีฐาน ๒๕๖๐}} + \frac{\text{ปริมาณมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ที่ปลายทาง (ศูนย์บำบัดขยะของกรุงเทพมหานคร) ก่อนเข้าสู่การบำบัด (ตัน/วัน)}}{\text{ปีฐาน ๒๕๖๐}}$$

๒. ปริมาณมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น (ตัน/วัน)

$$= \frac{\text{ปริมาณมูลฝอยที่สามารถนำกลับไปใช้ประโยชน์ได้ปีฐาน ๒๕๖๐}}{\text{ปีฐาน ๒๕๖๐}} \times \frac{\text{ร้อยละเป้าหมายในแต่ละปี}}{๑๐๐}$$

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๗. ร้อยละของแหล่งกำเนิดมลพิษทางเสียงที่ได้รับการควบคุม	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๕๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

คุณภาพแหล่งน้ำธรรมชาติ

กรุงเทพมหานครเป็นมหานครใหญ่ของประเทศไทยที่เป็นศูนย์กลางทางการปกครอง เศรษฐกิจ การคมนาคม การศึกษา และอื่น ๆ ที่สำคัญของประเทศไทย เนื่องด้วยการขยายของเมืองอย่างรวดเร็วทั้งทางและการอัตราการเพิ่มของประชากรมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทั้งในรูปของประชากรตามสำมะโนครัวและโดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนประชากรแฝงที่เข้ามาอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งส่งผลทำให้กรุงเทพมหานครเกิดปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมขึ้น โดยหนึ่งในปัญหาลี้วแวดล้อมที่กรุงเทพมหานครกำลังเผชิญอยู่ คือ ปัญหาด้านคุณภาพน้ำแหล่งน้ำธรรมชาติทั้งในแม่น้ำสายหลักและคลองต่าง ๆ โดยกรุงเทพมหานครมีความมุ่งมั่นที่จะฟื้นฟู แก้ไข และพัฒนาระบบและวิธีการจัดการคุณภาพน้ำและมลพิษทางน้ำให้กลับสู่สภาพตามธรรมชาติเช่นเดิมมากที่สุดเพื่อให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่ อันจะส่งผลดีต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพ ซึ่งคุณภาพแหล่งน้ำธรรมชาติในกรุงเทพมหานครจะมีสภาพดีขึ้นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ตั้งแต่ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน หากจะกล่าวให้ถูกต้อง คือ ประชาชนทุกคนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครที่ร่วมกันใช้น้ำหรือมีส่วนร่วมในการจัดการมลพิษทางน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาตินั้นเอง

การตรวจสอบคุณภาพน้ำในเขตกรุงเทพมหานครตามจุดเก็บต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ นั้น เป็นภารกิจหลักที่มีความจำเป็นอย่างมาก เพราะทำให้ทราบถึงระดับการเปลี่ยนแปลงคุณภาพน้ำที่เกิดจากการปนเปื้อนมลพิษของน้ำจากแหล่งต่าง ๆ ในแหล่งน้ำแต่ละที่ รวมทั้งมีการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเพื่อติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์แนวโน้มภาวะมลพิษทางน้ำ และเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการคุณภาพ น้ำของกรุงเทพมหานคร ในปี ๒๕๕๔ สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ กรุงเทพมหานคร ได้ดำเนินการเฝ้าระวังติดตามสถานการณ์คุณภาพน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างและคลองสายหลักในเขตกรุงเทพมหานครและบางส่วนของปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น ๒๙๒ จุด ใช้วิธีเก็บตัวอย่างแบบจ้วงตัก (Grab Sampling) โดยเก็บตัวอย่างน้ำคลองเดือนละ ๑ ครั้ง และแม่น้ำเจ้าพระยาจะเก็บตัวอย่างสัปดาห์ละครั้ง² (สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ, ๒๕๕๔.)

๑.๑ สถานการณ์คุณภาพน้ำในปัจจุบันของแม่น้ำเจ้าพระยาในเขตกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครดำเนินการเฝ้าระวังและติดตามคุณภาพน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาและคลองต่าง ๆ ในพื้นที่กรุงเทพมหานครอยู่เป็นประจำ โดยการเก็บตัวอย่างน้ำเพื่อตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ซึ่งข้อมูลคุณภาพน้ำในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีการตรวจวัดคุณภาพน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา จำนวน ๙ จุด ความถี่เดือนละ ๔ ครั้ง และในคลองสายหลัก ๑๖๑ คลอง จำนวน ๒๘๓ จุด ความถี่เดือนละครั้ง

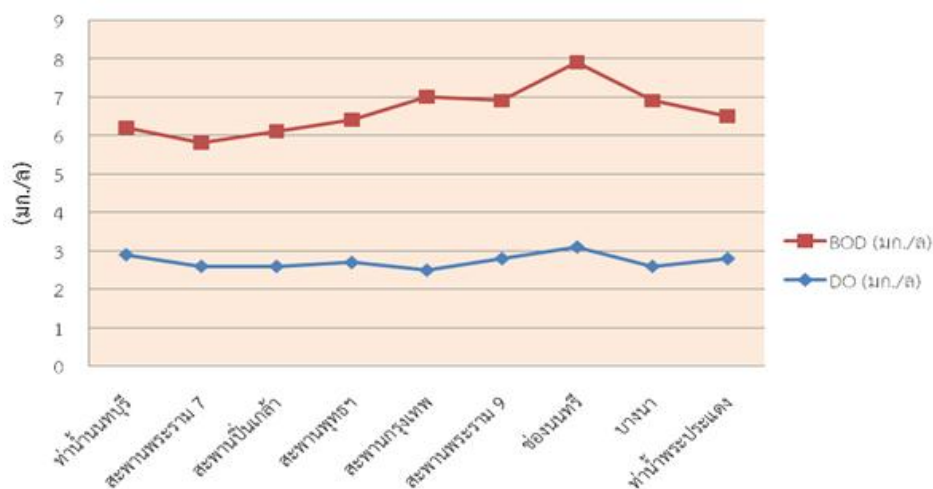
ผลการวิเคราะห์คุณภาพน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยาในส่วนของค่า BOD และ DO ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดที่แสดงถึงความสกปรกและคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำ พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ คุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างโดยรวมเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ ๔ ยกเว้นค่าความสกปรกในรูปบีโอดีบางจุดยังคงมีค่าเฉลี่ยในเกณฑ์มาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ ๕ (มากกว่า ๔ มิลลิกรัมต่อลิตร)

²ที่มา : สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ, ๒๕๕๖, รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔, สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ กรุงเทพมหานคร

วัดพระยาตามจุดเก็บต่าง ๆ ปี ๒๕๕๔

พารามิเตอร์	จุดตรวจวัดคุณภาพน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยา								
	ท่าน้ำ นนทบุรี	สะพาน พระราม ๗	สะพาน ปิ่นเกล้า	สะพาน พุทธฯ	สะพาน กรุงเทพ	สะพาน พระราม๙	ช่อง นนทรี	บางนา	ท่าน้ำพระ ประแดง
DO(มก./ล)	๒.๙	๒.๖	๒.๖	๒.๗	๒.๕	๒.๘	๓.๑	๒.๖	๒.๘
BOD (มก./ล)	๓.๓	๓.๒	๓.๕	๓.๗	๔.๕	๔.๑	๔.๘	๔.๓	๓.๗

ที่มา : รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔, สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ



ภาพที่ ๑ ระดับค่าเฉลี่ย DO และ BOD ของแม่น้ำเจ้าพระยา ปี ๒๕๕๔

ที่มา : รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔, สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ.

ตารางที่ ๒ ค่าเฉลี่ยคุณภาพน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยา ปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔

พารามิเตอร์	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔
DO (มก./ล)	๒.๙	๒.๖	๒.๒	๒.๑	๒.๗
BOD (มก./ล)	๔	๔	๔	๕	๔

ที่มา : รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔, สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ

จากข้อมูล (ตารางที่ ๒) จะพบว่า ค่าความสกปรกในรูปบีโอดี (BOD) ตามจุดเก็บต่าง ๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากแม่น้ำได้รับการปนเปื้อนสะสมตลอดช่วงที่ไหลผ่านเขตชุมชนที่มีการตั้งถิ่นฐานอยู่ตลอดสองข้างของลำน้ำ อย่างไรก็ตามคุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยาในปี ๒๕๕๔ ยังอยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากมีน้ำเหนือปริมาณสูงมากไหลลงมาเจือจางความสกปรก ขณะที่ค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ตลอดทั้งลำน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่าเฉลี่ยมากกว่า ๒.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๑.๒ สถานการณ์มลพิษทางน้ำของคลองในพื้นที่กรุงเทพมหานครในปัจจุบัน

แหล่งน้ำธรรมชาติ (คลอง คู ลำราง ลำกระโดง) ที่รับผิดชอบโดย
องค์การน้ำ รับผิดชอบ และตรวจสอบคุณภาพแหล่งน้ำตามธรรมชาติ
ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำผิวดิน ซึ่งมีจำนวนคลองทั้งหมด ๑,๑๖๕ สาย

ตารางที่ ๓ จำนวนคลอง คู ลำราง ลำกระโดงของกรุงเทพมหานคร

หน่วยงานที่รับผิดชอบ	คลอง		คู ลำราง ลำกระโดง	
	จำนวน (คลอง)	ความยาว (เมตร)	จำนวน (คู ลำราง ลำกระโดง)	ความยาว (เมตร)
สำนักการระบายน้ำ	๒๑๓	๙๕๒,๗๙๐	๕	๗,๗๘๐
สำนักงานเขต	๙๔๘	๑,๓๑๙,๕๒๐	๕๑๖	๓๒๓,๙๔๒
รวม	๑,๑๖๑	๒,๒๗๒,๓๑๐	๕๒๑	๓๓๑,๗๒๒

ที่มา : สำนักการระบายน้ำ, ๒๕๕๖; <http://dds.bangkok.go.th/klong๒๕๕๓/klong๑.pdf>

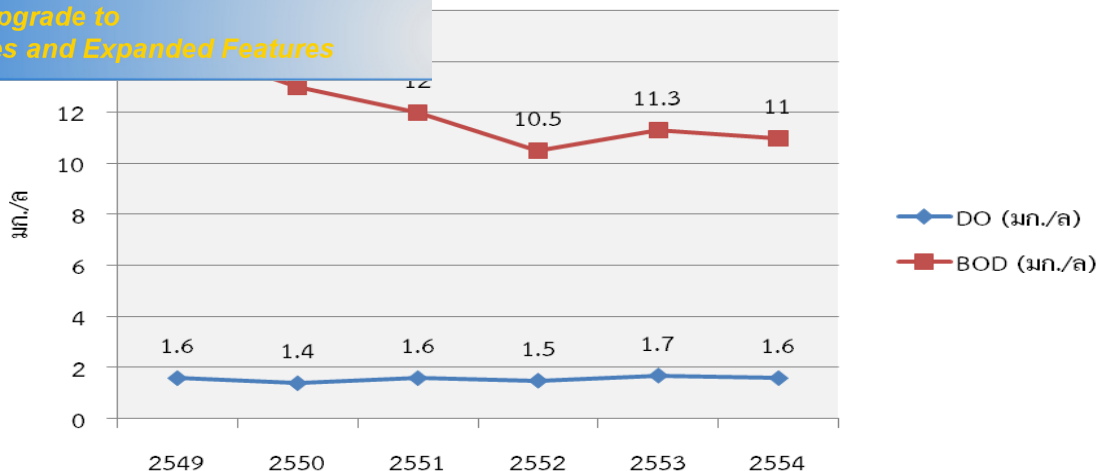
สำหรับคลองในพื้นที่กรุงเทพมหานครไม่มีการจัดประเภทของคลองเหล่านี้ตามมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินที่กำหนดไว้แต่อย่างไรก็ตาม คุณภาพน้ำในลำน้ำธรรมชาติควรมีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสภาพแวดล้อมที่ดี ซึ่งสามารถใช้ค่าดัชนีคุณภาพน้ำ ได้แก่ ค่า BOD และค่า DO โดยกำหนดให้ค่า BOD ที่มีค่าระหว่าง ๑๐ - ๑๕ มิลลิกรัม/ลิตร และค่า DO ที่ ๑.๐ - ๒.๕ มิลลิกรัม/ลิตร ซึ่งเป็นค่าที่กำหนดว่าคุณภาพน้ำคลองได้รับการปรับปรุงให้มีคุณภาพดีขึ้น

ตารางที่ ๔ คุณภาพน้ำคลองเฉลี่ยของกรุงเทพมหานคร ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๔

พารามิเตอร์	๒๕๔๙	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔
DO (มก./ล)	๑.๖	๑.๔	๑.๖	๑.๕	๑.๗	๑.๖
BOD (มก./ล)	๑๔.๖	๑๓.๐	๑๒.๐	๑๐.๕	๑๑.๓	๑๑.๐

ที่มา : รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔, สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ

ข้อมูลคุณภาพน้ำในคลองต่าง ๆ ในภาพรวม (ปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔) พบว่า คุณภาพน้ำคลองในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทั่วไปมีแนวโน้มคงที่ เมื่อพิจารณาจากค่า BOD ปี ๒๕๕๔ เปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๓ จะเห็นว่าค่า BOD ในปี ๒๕๕๔ ลดลงเล็กน้อย จาก ๑๑.๓ มิลลิกรัมต่อลิตร เป็น ๑๑.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร แต่อย่างไรก็ตาม ในคลองสายหลักบางสายโดยเฉพาะคลองที่ไหลผ่านเขตพื้นที่ชุมชนหนาแน่น จะพบว่า น้ำในคลองเหล่านั้นมีสภาพสกปรก น่าเสีย มีกลิ่นเหม็น เช่น คลองแสนแสบ คลองพญาภิเษก คลองสวนหลวง คลองมะนาว เป็นต้น (ตารางที่ ๕)



ภาพที่ ๒ ระดับค่าเฉลี่ย DO และ BOD ของคลองในเขตกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๔
ที่มา : รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ.

ตารางที่ ๕ จุดเก็บน้ำที่มีค่าเฉลี่ยความสกปรก (BOD) สูงสุดและต่ำสุด ๕ อันดับในปี ๒๕๕๔

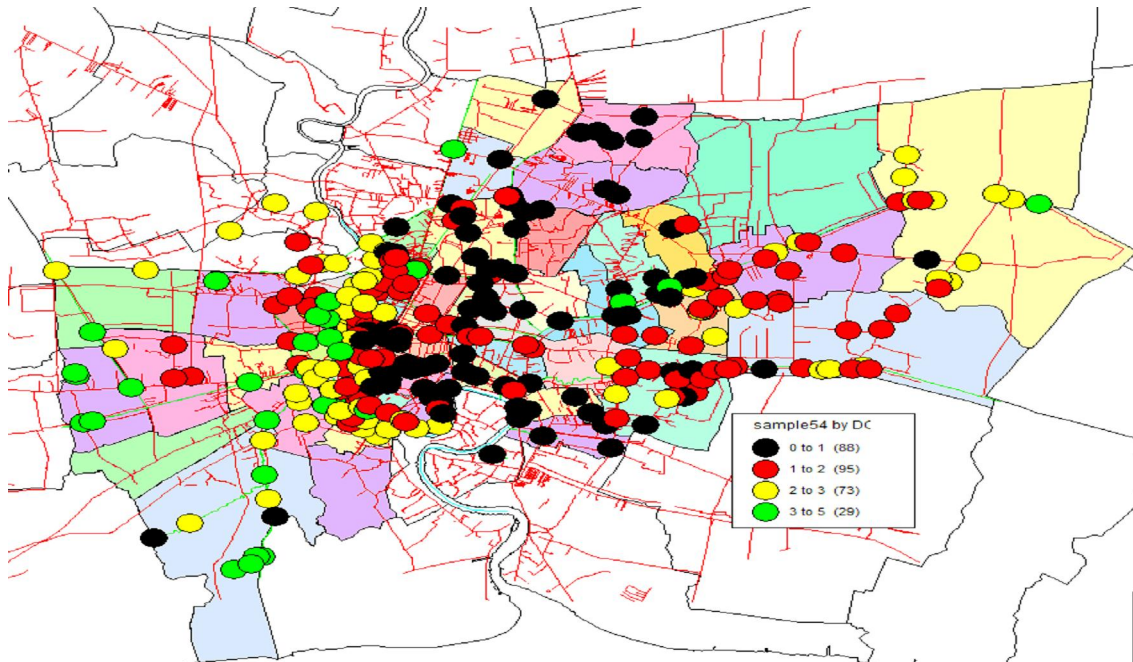
ค่าความสกปรกสูงสุด (mg/L) ปี ๒๕๕๔			ค่าความสกปรกต่ำสุด (mg/L) ปี ๒๕๕๔		
คลอง	จุดเก็บ	BOD	คลอง	จุดเก็บ	BOD
คลองพญาเว็ก	ถนนลาดพร้าว (ซอยลาดพร้าว ๕/๑)	๕๓	คลองมหาสาร	ซอยเพชรเกษม ๑๑๒ (แยก ๑๑๐/๗)	๓
คลองเตย	อาคารทวิศ	๔๖	คลองอ้อมนนท์	ทำนน้ำวัดโตนด	๓
คลองมะนาว	ปตร. คลองมะนาว ถนนพระราม ๓	๔๒	คลองแสนแสบ	ถนนเลียบวารี	๓
คลองสวนหลวง ๑	ถนนพระราม ๑ แยกเจริญผล	๔๐	คลองบางกรวย	วัดกล้วย	๓
คลองสวนหลวง ๑	ถนนเจริญเมือง	๓๖	คลองแสนแสบ	ตลาดหนองจอก	๓

ที่มา : รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔, สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ

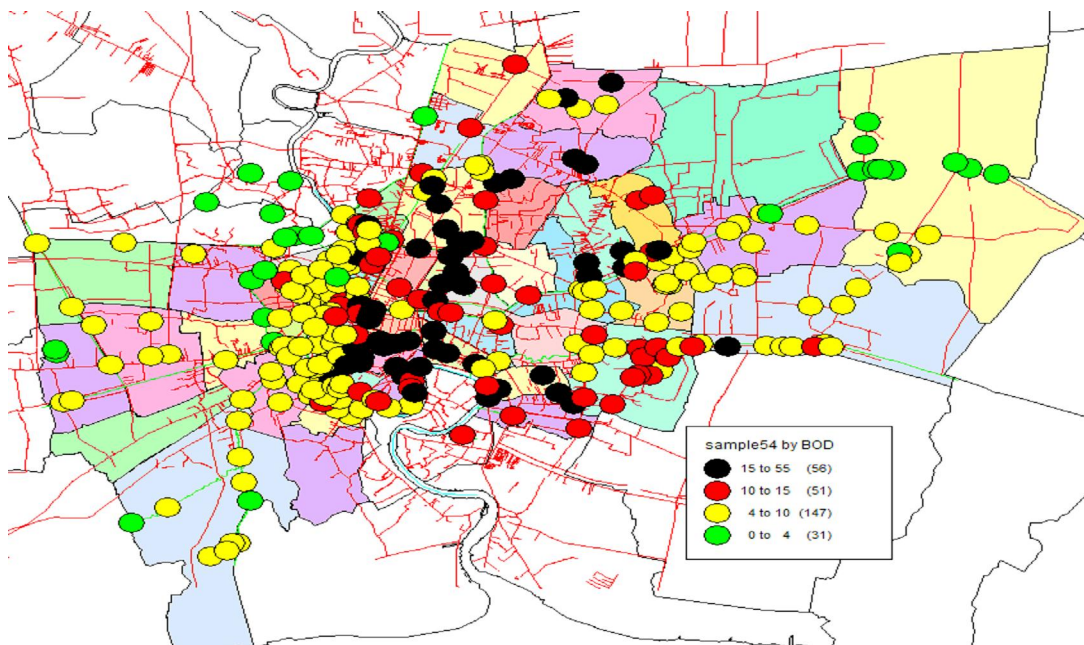
สาเหตุสำคัญของปัญหามลพิษทางน้ำในกรุงเทพมหานคร เกิดจากการระบายน้ำเสียจากอาคาร บ้านเรือนและชุมชนที่มีปริมาณสารอินทรีย์ปะปนลงสู่แหล่งน้ำโดยไม่ได้รับการบำบัด การทิ้งขยะ สิ่งปฏิกูลลงสู่แหล่งน้ำ จากข้อมูล พบว่า กรุงเทพมหานครมีปริมาณน้ำเสียเกิดขึ้นในปี ๒๕๕๔ ประมาณ ๒.๔ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ซึ่งหากไม่มีการบำบัดน้ำเสียเหล่านี้ก่อนระบายสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ จะส่งผลกระทบต่อความเน่าเสียในคูคลองของกรุงเทพมหานคร

จากการติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์คุณภาพน้ำในคูคลองส่วนใหญ่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พบว่าในคูคลองจำนวนมากมีค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ต่ำกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร ค่าความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) สูงกว่า ๑๐ มิลลิกรัมต่อลิตร โดยมีความแตกต่างกันไปตามพื้นที่ (ภาพที่ ๓ และ ๔) สำหรับคูคลองส่วนใหญ่ในพื้นที่ฝั่งธนบุรี มีค่า BOD อยู่ระหว่าง ๔ - ๑๐ มิลลิกรัมต่อลิตร ส่วนฝั่งพระนครในพื้นที่เขตชั้นในและชั้นกลาง มีค่า BOD มากกว่า ๑๐ มิลลิกรัมต่อลิตรขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่ แต่มีคลองบางพื้นที่มีความหนาแน่นของ

มาก มีค่า BOD สูงถึง ๓๐ -๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร แต่อย่างไรก็ตาม
เข้างติกระจายอยู่ในพื้นที่ชานเมือง ทั้งฝั่งพระนครและธนบุรี มีค่า
BOD ต่ำกว่า ๔ มิลลิกรัมต่อลิตร และมีค่า DO สูงกว่า ๑ มิลลิกรัมต่อลิตร



ภาพที่ ๓ ระดับค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ตามจุดเก็บตัวอย่างน้ำคลองในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
ที่มา : รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔, สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ



ภาพที่ ๔ ระดับค่าความสกปรก (BOD) ตามจุดเก็บตัวอย่างน้ำคลองในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
ที่มา : รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔, สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ

สบปัญหามลภาวะทางน้ำอยู่มาก ขณะที่คูคลองที่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยามีคุณภาพที่ดี เพราะผลจากการจัดระบบไหลเวียนน้ำในคลองและระบบบำบัดน้ำเสียรวมที่เปิดดำเนินการแล้ว แต่ยังมีคูคลองอีกจำนวนมากที่ต้องแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังและน้ำเน่าเสีย ดังนั้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาน้ำเน่าเสียในเขตกรุงเทพมหานคร สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ สำนักการระบายน้ำ ได้มีการก่อสร้างโดยเดินระบบบำบัดน้ำเสียและการซ่อมบำรุง รักษากระแสน้ำของโรงควบคุมคุณภาพน้ำขนาดเล็กที่กรุงเทพมหานครก่อสร้างเอง จำนวน ๓ แห่งคือ โรงควบคุมคุณภาพน้ำพระราม ๙ บึงมักกะสัน และอ่อนนุช และโรงควบคุมคุณภาพน้ำขนาดชุมชนที่รับโอนจากการเคหะแห่งชาติ จำนวน ๑๒ แห่ง คือโรงควบคุมคุณภาพน้ำทุ่งสองห้อง ๑ ทุ่งสองห้อง ๒ บางบัว รามอินทรา ห้วยขวาง ท่าทราย บางนา บ่อนไก่ คลองเตย คลองจั่น หัวหมาก และร่มเกล้า มีขีดความสามารถในการบำบัดน้ำเสียรวม ๒๔,๘๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน และมีปริมาณน้ำเสียที่บำบัดได้จริง ๑๔,๑๖๕ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

นอกจากนี้ได้มีการจัดระบบไหลเวียนน้ำในคูคลองตามหลักการใช้น้ำดีไล่น้ำเสีย เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชน ตลอดจนดำเนินงานแก้ไขปัญหามลกระทบจากน้ำเสียเฉพาะจุด โดยการประสานงานเรื่องร้องเรียน และการวิจัยและทดลองเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีระบบบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสม ตลอดจนทั้งการเดินระบบบำบัดน้ำเสียและงานซ่อมบำรุงระบบท่อรวบรวมน้ำเสียของโรงควบคุมคุณภาพน้ำขนาดใหญ่ ๗ แห่งคือ โรงควบคุมคุณภาพน้ำสี่พระยา รัตนโกสินทร์ ดินแดง ชองนนทบุรี หนองแขม ทุ่งครุ และจตุจักร มีขีดความสามารถในการบำบัดน้ำเสียรวม ๙๙๒,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวันและมีปริมาณน้ำเสียที่บำบัดได้จริง ๗๑๙,๗๑๗ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน รวมขีดความสามารถในการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียขนาดชุมชนและขนาดใหญ่ตามที่ยกแบบ ๑,๐๑๖,๘๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๒๒ ของปริมาณน้ำเสียทั้งหมดในเขตกรุงเทพมหานคร (ปริมาณการใช้น้ำประปา ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ประมาณ ๒,๔๐๘,๕๐๔ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน : การประปานครหลวง, ๒๕๕๕)³ และเมื่อรวมขีดความสามารถในการบำบัดน้ำเสียตามที่ได้บำบัดจริง ๗๓๓,๘๘๒ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ซึ่งเมื่อเทียบกับปริมาณการใช้น้ำประปาดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๗ อีกทั้งยังมีโรงควบคุมคุณภาพน้ำที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างและโครงการในอนาคต จำนวน ๕ โครงการคือ โครงการก่อสร้างศูนย์การศึกษาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมบางซื่อ กรุงเทพมหานคร โครงการบำบัดน้ำเสียคลองเตย โครงการบำบัดน้ำเสียมีนบุรี โครงการบำบัดน้ำเสียธนบุรี และโครงการบำบัดน้ำเสียบึงหนองบอน รวมขีดความสามารถในการบำบัดน้ำเสีย ๗๗๓,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ตลอดทั้งการแก้ไขปัญหาน้ำเสียเฉพาะหน้าในคูคลอง โดยจัดระบบไหลเวียนน้ำในคลอง (Flushing) การศึกษา วิจัย ดำเนินกิจกรรมการนำน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วและตะกอนน้ำเสียกลับมาใช้ประโยชน์ เช่น การดำเนินงานก่อสร้างท่อส่งน้ำที่ผ่าน

การบำบัดน้ำเสียจากโรงควบคุมคุณภาพน้ำชองนนทบุรี ไปยังบริเวณสี่ลมช่วงถนนนราธิวาสราชนครินทร์ถึงถนนเจริญกรุง จากโรงควบคุมคุณภาพน้ำรัตนโกสินทร์ และจากโรงควบคุมคุณภาพน้ำดินแดง การดำเนินโครงการศึกษาความเหมาะสมของการนำน้ำ ที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์ของกรุงเทพมหานคร และโครงการวิจัยร่วมเพื่อพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสียที่ใช้พลังงานน้อยลง หรือระบบฟองน้ำแขวนไหลลง Down-flow Hanging Sponge (DHS) และงานศึกษาและพัฒนาโครงการ Preparatory Survey for Bangkok Wastewater Treatment Project เป็นต้น

การจัดการมูลฝอยและของเสียอันตราย

³ที่มา : สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ-๒๕๕๔. รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔. สำนักงานจัดการคุณภาพน้ำ-กรุงเทพมหานคร

กำลังเป็นปัญหาที่สำคัญในเมืองใหญ่ที่กำลังพัฒนาซึ่งเมืองส่วนใหญ่
เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการจัดการขยะให้มีความเป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อมและไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์เป็นสำคัญจากสถานการณ์ปัญหาขยะในกรุงเทพฯพบว่า
อัตราการเกิดขยะยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลให้เกิดปัญหาในการจัดการโดยเฉพาะการจัดเก็บการ
จัดหาสถานที่และวิธีการกำจัดรวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะอย่างบูรณาการซึ่งการจัดการกับปัญหาขยะ
อย่างยั่งยืนนั้นควรตั้งเป้าหมายที่จะลดปริมาณขยะมากกว่าการเน้นการกำจัดขยะซึ่งเป็นการจัดการที่
ปลายทาง

จากข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยของกรุงเทพมหานครปี ๒๕๕๕ แสดงให้เห็นว่า กรุงเทพมหานคร
สามารถจัดเก็บมูลฝอยได้เฉลี่ย ๙,๗๔๘ ตันต่อวัน เมื่อเปรียบเทียบปริมาณการจัดเก็บขยะมูลฝอยเฉลี่ย ตั้งแต่
ปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๕ พบว่า การจัดเก็บขยะมูลฝอยของกรุงเทพมหานครมีปริมาณขยะที่จัดเก็บเพิ่มขึ้นทุกปี
(ตารางที่ ๖) เมื่อเทียบเป็นอัตราการเกิดขยะมูลฝอยของกรุงเทพในปี ๒๕๕๕ มีค่า ๑.๑๘ กิโลกรัม/คน/วัน โดย
ประชากรที่อยู่อาศัยในกรุงเทพฯจำนวน ๘.๒๕ ล้านคน (แผนปฏิบัติการกรุงเทพมหานครปี ๒๕๕๖)

ตารางที่ ๖ ข้อมูลปริมาณมูลฝอยที่จัดเก็บได้จริงจำแนกตามปีงบประมาณ

ปีงบประมาณ	ปริมาณต่อปี (ตัน)	ปริมาณเฉลี่ย (ตัน/วัน)	เปรียบเทียบข้อมูล
๒๕๕๐	๓,๑๘๒,๓๕๓.๗๑	๘,๗๑๘.๗๘	ปีฐาน
๒๕๕๑	๓,๒๑๓,๕๙๒.๙๑	๘,๗๘๐.๓๑	เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๐.๗๑ %
๒๕๕๒	๓,๒๐๗,๖๑๒.๗๒	๘,๗๘๗.๙๘	เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๐.๐๙ %
๒๕๕๓	๓,๑๙๙,๖๘๕.๒๖	๘,๗๖๖.๒๖	ลดลงจากปีก่อน ๐.๒๕ %
๒๕๕๔	๓,๒๖๔,๒๓๒.๙๒	๘,๙๔๓.๑๐	เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๒.๐๒ %
๒๕๕๕	๓,๕๖๗,๖๗๒.๙๙	๙,๗๔๗.๗๔	เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๙.๐๐ %
๒๕๕๖	๓,๖๓๖,๕๙๕.๓๓	๙,๙๖๓.๒๗	เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๒.๒๑ %

ที่มา : สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร. ๒๕๕๖. ปริมาณมูลฝอยที่จัดเก็บได้ในแต่ละปีงบประมาณ
(ออนไลน์). แหล่งที่มา : [http://๒๐๓.๑๕๕.๒๒๐.๑๗๔/
modules.php?name=activeshow_mod&file=article&asid=๔๑๙\(๒๖\) พฤศจิกายน ๒๕๕๖](http://๒๐๓.๑๕๕.๒๒๐.๑๗๔/modules.php?name=activeshow_mod&file=article&asid=๔๑๙(๒๖) พฤศจิกายน ๒๕๕๖).

กรุงเทพมหานครมีรูปแบบและการจัดการมูลฝอยอย่างครบวงจรตั้งแต่ที่แหล่งกำเนิดจนถึงการจัด
อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยองค์ประกอบของการจัดการมูลฝอย
ประกอบด้วย ๗ ขั้นตอนคือ

๑) การเกิดมูลฝอย (Waste generation) มูลฝอยที่ออกมาจากบ้านเรือนโดยพยายามให้ประชาชน
ลดการเกิดมูลฝอย (Reduce) มากที่สุด

ัดแยก (Separation) และการเก็บกักมูลฝอย (Storage) การนำ
าชนะรองรับมูลฝอยแต่ละประเภทที่แตกต่างกันตามประเภทของ

มูลฝอย

๓) การรวบรวม (Collection) คือการรวบรวมมูลฝอยจากแหล่งกำเนิดเพื่อรอการขนส่งไปสู่ศูนย์
กำจัด

๔) การจัดเก็บและการขนส่งคือการจัดเก็บมูลฝอยแต่ละประเภทและขนส่งไปสู่ศูนย์กำจัดมูลฝอย

๕) การคัดแยก ณ สถานที่กำจัดเป็นการคัดแยกมูลฝอยครั้งสุดท้ายก่อนนำไปกำจัดเพราะอาจมีมูล
ฝอยที่สามารถนำไปแปรรูปเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือใช้ประโยชน์ได้

๖) การแปรรูปมูลฝอยเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่หรือแปรรูปเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ คือ การนำมูลฝอย
ที่ได้จากการคัดแยกมาแปรรูปด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับมูลฝอยแต่ละประเภทเพื่อนำกลับไปใช้ประโยชน์
เช่น การผลิตปุ๋ยหมัก การผลิตก๊าซชีวภาพ และการเผาไหม้อุณหภูมิสูง เป็นต้น

๗) การกำจัดเป็นการกำจัดมูลฝอยที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์หรือแปรรูปเป็นอย่างอื่นได้วิธีการ
กำจัดในปัจจุบันคือ การฝังกลบที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

การดำเนินการกำจัดมูลฝอยของกรุงเทพมหานคร

๑) มูลฝอยทั่วไปที่รวบรวมได้จะถูกขนส่งไปยังสถานีขนถ่ายมูลฝอย๓แห่งคืออ่อนนุชหนองแขมและท่า
แร้ง

- มูลฝอยอินทรีย์จะถูกคัดแยกไปหมักทำปุ๋ยในโรงงานขนาด ๑,๐๐๐ ตันต่อวัน ซึ่งจะได้อปุ๋ยหมัก
จากมูลฝอยอินทรีย์ประมาณ ๓๐๐ ตันต่อวัน

- มูลฝอยที่เหลือที่จะถูกขนถ่ายไปฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ (Sanitary Landfill) ที่อำเภอ
กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม และอำเภอนมสามัคคี จังหวัดยะลา เป็นวิธีการหลักโดยจ้างเอกชน
ดำเนินการ

๒) มูลฝอยติดเชื้อที่จัดเก็บได้จะถูกนำไปกำจัดคิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ มีระบบกำจัดด้วยการเผาใน
เตาเผาที่อุณหภูมิสูงเฉลี่ย ๑,๐๐๐ องศาเซลเซียส

๓) มูลฝอยอันตรายจากชุมชนดำเนินการรวบรวมและจ้างบริษัทเอกชนนำไปกำจัด

กรุงเทพมหานครได้เริ่มมีการควบคุมปริมาณมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดและนำของเสียกลับไปยังประโยชน์
ดำเนินการโดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน อาทิ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ ชุมชน สถานศึกษา และ
องค์การภาครัฐเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละปีอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ดำเนินการเชื่อมโยง
ชุมชนที่ได้ดำเนินการทั้ง ๓๑๔ ชุมชน เข้าร่วมเป็นเครือข่ายชุมชนรักษ์สิ่งแวดล้อมกรุงเทพมหานคร โดยผู้แทน
ชุมชนจำนวน ๖๑๘ คน สมัครเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครพิทักษ์สิ่งแวดล้อมกรุงเทพมหานครเพื่อทำหน้าที่เผยแพร่
ความรู้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติตนให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มูลฝอยติดเชื้อสามารถ
ให้บริการเก็บขนในสถานพยาบาลขนาดใหญ่ได้อย่างทั่วถึงและให้บริการจัดเก็บในสถานบริการสาธารณสุข
ขนาดเล็ก จำนวน ๒,๒๔๘ แห่ง มูลฝอยอันตรายจากชุมชนสามารถรวบรวมได้มากขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
เนื่องจากประชาชนและภาคเอกชนให้ความร่วมมือในการจัดการมูลฝอยอันตรายจากชุมชนโดยมีสถาน
ประกอบการเข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมูลฝอยอันตรายเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้กรุงเทพมหานครได้ศึกษาเทคโนโลยีการบำบัดมูลฝอยรูปแบบเตาเผาซึ่งดำเนินการตาม
โครงการจ้างเหมาเอกชนกำจัดมูลฝอยโดยระบบเตาเผามูลฝอยขนาด ๓๐๐ ตันต่อวันที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยหนอง
แขม ซึ่งจะสามารถนำมูลฝอยไปกำจัดได้ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และนำพลังงานมาใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า
และศึกษาเทคโนโลยีการบำบัดมูลฝอยแบบผสมผสานโดยให้ความสำคัญกับการ นำมูลฝอยรีไซเคิลมูลฝอย

ผลพวงที่ต้องนำไปฝังกลบและเป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรให้

คุณภาพอากาศและเสียง

ปัญหาคุณภาพอากาศหรือมลภาวะทางอากาศเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่พบในเมืองใหญ่ทั่วโลก กรุงเทพมหานครและปริมณฑลก็ประสบปัญหาทางด้านคุณภาพอากาศเช่นเดียวกัน โดยดัชนีคุณภาพอากาศที่สำคัญที่มีการตรวจวัด ได้แก่ ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐๐ ไมครอนหรือฝุ่นละอองรวม (TSP) ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕) ก๊าซโอโซน (O_3) ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO_2) ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) ตะกั่ว (Pb) และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs)

ในพื้นที่กรุงเทพมหานครมีการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์คุณภาพอากาศและเสียงโดยสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศและเสียงแบบอัตโนมัติ (แบบถาวร) ทั้งหมด ๒๑ สถานี ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๔ สถานี ติดตั้งบริเวณริมถนน ได้แก่ ถนนสุขุมวิท เขตพระโขนง ถนนราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ ถนนวิภาวดีรังสิต เขตดินแดงและถนนพญาไท เขตราชเทวี และอยู่ในความรับผิดชอบของ กรมควบคุมมลพิษ ๑๗ สถานีติดตั้งบริเวณริมถนน ๗ สถานีและบริเวณทั่วไป ๑๐ สถานี ผลการตรวจติดตามในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ พบว่า ดัชนีคุณภาพอากาศที่เกินเกณฑ์มาตรฐาน คือ PM๑๐, PM๒.๕, O_3 และ VOCs จำนวน ๒ ชนิด ได้แก่ Benzene และ Chloroform โดยบริเวณพื้นที่ที่มีคุณภาพอากาศเกินเกณฑ์มาตรฐานตามดัชนีคุณภาพอากาศข้างต้น พบว่ามักเป็นพื้นที่ริมถนนพื้นที่ย่านธุรกิจและพาณิชยกรรม (ถนนพระราม ๒ ถนนพระราม ๓ ถนนสุขุมวิท เขตดินแดง ถนนพระราม ๖ และถนนพหลโยธิน)

จากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕⁴ พบว่า สถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) มีค่าเกินมาตรฐานโดยพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ประสบปัญหาค่า PM๑๐เกินมาตรฐาน ได้แก่ บริเวณถนนพระราม ๖ เขตราชเทวี ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร ถนนดินแดง เขตดินแดง พื้นที่เขตนนทบุรี และถนนพระราม ๔ เขตปทุมวัน ซึ่งจะเห็นว่า พื้นที่ดังกล่าวส่วนใหญ่แล้วเป็นพื้นที่บริเวณริมถนนที่มีการจราจรหนาแน่น ยกเว้นเขตนนทบุรี ซึ่งมีสถานีตรวจวัดอยู่ในบริเวณใกล้กับพื้นที่ก่อสร้างโดยการตรวจวัดพบปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง สูงสุดที่ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร ๑๕๔ มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

⁴กรมควบคุมมลพิษ, ๒๕๕๖. รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕.



ภาพที่ ๕ สถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศและเสียงแบบอัตโนมัติ (แบบถาวร) รวมทั้งสิ้น ๒๑ สถานี

หากพิจารณาสถานการณ์ปัญหามลภาวะทางอากาศในส่วนของปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอนของพื้นที่กรุงเทพมหานครในอดีต พบว่า กรุงเทพมหานครมีแนวโน้มปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอนดีขึ้น กล่าวคือปริมาณฝุ่นละอองเฉลี่ยรายปีและปริมาณฝุ่นละอองสูงสุดมีค่าลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ แนวโน้มสถานการณ์ปัญหาฝุ่นละอองในกรุงเทพมหานครที่ดีขึ้นเป็นผลมาจากการปรับปรุงระบบขนส่งมวลชน การปรับปรุงพื้นที่ผิวการจราจร การใช้รถและเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอนที่ตรวจวัดได้ยังคงมีค่าเกินมาตรฐานซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

สถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM_{2.5}) พบว่า PM_{2.5}ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพที่รุนแรงมากกว่า PM₁₀เนื่องจากสามารถเข้าสู่ส่วนที่ลึกที่สุดในปอดได้ โดยมีแหล่งกำเนิดแตกต่างกัน คือ PM ๑๐ จะเกิดจากรถที่ใช้เครื่องยนต์ดีเซล บางส่วนมาจากโรงงานอุตสาหกรรม และการก่อสร้าง ส่วน PM ๒.๕ ในกรุงเทพมหานครมีแหล่งกำเนิด โดยพื้นที่ริมถนนส่วนใหญ่มาจากเครื่องยนต์ และพื้นที่ทั่วไปส่วนใหญ่มาจากการเผาไหม้ต่าง ๆ รองลงมาเป็นรถยนต์ ซึ่งจะพบ PM_{2.5}ในสัดส่วนที่สูงกว่า ประเทศไทยเริ่มมีการตรวจวัดฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ในปี ๒๕๕๕ มีจุดตรวจวัด ๕ สถานีในพื้นที่กรุงเทพ ๑ สถานี ได้แก่ สถานีเคหะชุมชนดินแดง บริเวณถนนดินแดง เขตดินแดง พบว่า มีปริมาณ PM_{2.5}สูงกว่าค่ามาตรฐาน คือ ค่าเฉลี่ยรายปี ๓๔ ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร และค่าเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ๘๖ ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร^๕ ดังนั้น การแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในกรุงเทพมหานครควรให้ความสนใจกับฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอนมากขึ้น และต้องดำเนินการกับแหล่งกำเนิดประเภทยานพาหนะและการเผาไหม้ในลักษณะต่าง ๆ ให้เข้มงวดมากยิ่งขึ้น

^๕ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ (๒๕๕๖). (ร่าง) รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕. [cited ๒๐๑๓May ๑๔];

http://infofile.pcd.go.th/mgt/DraftPolReport๒๕๕๕_๒๕๕๖๒๐๑๔.pdf?CFID=๑๔๐๖๓๖๔&CFTOKEN=๒๗๐๙๒๙๔๓



ค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน

๒.๕ ไมครอน และก๊าซโอโซนเกินค่ามาตรฐานในปี ๒๕๕๕

พื้นที่ที่มีค่าเฉลี่ย เกินมาตรฐาน	ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) (ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร) ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)		ฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕) (ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร) ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)		ก๊าซโอโซน (O_3) (ส่วนในพันล้าน ส่วน) (ppb)
	ค่าเฉลี่ยรายปี (ค่ามาตรฐาน $\leq$ ๕๐ $\mu\text{g}/\text{m}^3$)	ค่าเฉลี่ยรายวัน สูงสุด (ค่ามาตรฐาน $\leq$ ๑๒๐ $\mu\text{g}/\text{m}^3$)	ค่าเฉลี่ยรายปี (ค่ามาตรฐาน $\leq$ ๒๕ $\mu\text{g}/\text{m}^3$)	ค่าเฉลี่ย รายวัน สูงสุด (ค่ามาตรฐาน $\leq$ ๕๐ $\mu\text{g}/\text{m}^3$)	ค่าเฉลี่ย ๑ ชั่วโมง สูงสุด (ค่ามาตรฐาน $\leq$ ๑๐๐ ppb)
ถนนพระราม ๖ เขตราษฎร์เทพ	๘๐	๑๔๒			
ถนนพหลโยธิน เขตจตุจักร	๗๐	๑๕๔			๑๑๐
ถนนดินแดง เขตดินแดง	๖๐		๓๔	๘๖	
เขตธนบุรี	๖๒	๑๓๐			๑๑๗
ถนนอินทรพิทักษ์ เขตธนบุรี					๑๐๒
ถนนพระราม ๔ เขตปทุมวัน	๕๘	๑๒๑			
ถนนสันติภาพ เขตป้อมปราบศัตรู พ่าย	๕๕				
เขตบางนา		๑๔๑			๑๒๘
เขตวังทองหลาง					๑๖๒
เขตพญาไท					๑๔๖
เขตห้วยขวาง					๑๓๙
เขตบางกะปิ					๑๓๗

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ. ๒๕๕๖. (ร่าง) รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕.

สถานการณ์ก๊าซโอโซน (O_3) ในชั้นบรรยากาศชั้นล่างสุด (โทรโพสเฟียร์) ซึ่งเป็นชั้นบรรยากาศที่มนุษย์
ใช้หายใจ เกิดจากปฏิกิริยาเคมีของสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs: Volatile Organic Compounds) และก๊าซ
ออกไซด์ของไนโตรเจน (NO_x) ซึ่งสารทั้งสองประเภทมาจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงทั้งในยานพาหนะ เครื่องยนต์
เครื่องจักร โรงงานอุตสาหกรรม และการเผาในที่โล่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ กรุงเทพมหานครพบปัญหามากที่สุดที่
เขตวังทองหลาง อยู่อันดับ ๓ ของประเทศ รองลงมาคือ เขตพญาไท ห้วยขวาง บางนา ธนบุรี และบางกะปิ

นใหญ่ ส่วนพื้นที่ที่อยู่ริมถนน เช่น จุดตรวจวัดถนนดินแดง ถนน

จากรายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕ ระบุว่า การควบคุมปริมาณไอโชนสำหรับเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ควรเน้นที่การลดปริมาณสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยดำเนินการมาตรการเพื่อควบคุมการปล่อยสารอินทรีย์ระเหยง่ายจากการขนถ่ายสารเคมีที่ทำเรือ และถังเก็บสารเคมีของโรงงานอุตสาหกรรม คลังน้ำมัน และได้เริ่มควบคุมการปล่อยสารอินทรีย์ระเหยง่ายจากสถานีบริการน้ำมันใน ๒๓ เขตของกรุงเทพมหานครขึ้นใน สำหรับสารอินทรีย์ระเหยง่ายจากยานพาหนะได้มีการศึกษาถึงอัตราการระบายจากเครื่องยนต์หลากชนิดที่ใช้เชื้อเพลิงชนิดที่ต่างกันเพื่อให้คำแนะนำกับผู้ใช้รถใช้ถนนต่อไป

สถานการณ์สารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศ (VOCs :Volatile Organic Compounds) ในกรุงเทพฯ มีสถานี่ตรวจวัด VOCs ๔ สถานี ได้แก่ (๑)การเคหะชุมชนดินแดง ถนนดินแดง (๒)โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ถนนพระราม ๔ (๓)สถานีตำรวจนครบาลโชคชัย ๔ ถนนลาดพร้าว และ (๔)มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เขตธนบุรี การตรวจวัด VOCs แบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มสารประกอบคาร์บอนิล จำนวน ๔ชนิด และกลุ่มสารอินทรีย์ระเหยง่าย ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติฉบับที่ ๓๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐) จำนวน ๙ ชนิด ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดค่ามาตรฐานสารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศเฉลี่ย ๑ ปีไว้แล้ว สารอินทรีย์ระเหยง่ายในบรรยากาศที่สำคัญของกรุงเทพมหานครที่พบเกินค่ามาตรฐาน ในปี ๒๕๕๕ ได้แก่ เบนซีน (Benzene) พบเกินค่ามาตรฐานอย่างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ขณะเดียวกันพบปริมาณลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังพบคลอโรฟอร์ม (Chloroform) เกินค่ามาตรฐาน

สถานการณ์ปัญหามลพิษทางเสียงในกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับเสียงในกรุงเทพมหานคร บริเวณพื้นที่ริมถนนมีระดับเสียงเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาเล็กน้อย โดยค่าเฉลี่ยของระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) ๒๔ ชั่วโมง ปี ๒๕๕๕ เท่ากับ ๖๙.๖ เดซิเบลเอ(ปี ๒๕๕๔ เท่ากับ ๖๙.๒ เดซิเบลเอ) บริเวณที่มีระดับเสียงเกินมาตรฐาน (๗๐ เดซิเบลเอ) ทุกวัน ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลโชคชัยถนนลาดพร้าว การเคหะชุมชนดินแดงถนนดินแดง และพาหุรัดถนนตรีเพชร (สูงสุดที่พาหุรัด) สำหรับพื้นที่ทั่วไป พบว่า ระดับเสียงมีค่าลดลงจากปีที่ผ่านมาเล็กน้อย โดยค่าเฉลี่ยของระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) ๒๔ ชั่วโมง ปี ๒๕๕๕ เท่ากับ ๕๘.๘เดซิเบลเอ (ปี ๒๕๕๔ เท่ากับ ๕๙.๓ เดซิเบลเอ) บริเวณที่มีระดับเสียงสูงกว่าบริเวณอื่น คือ โรงเรียนนนทรีวิทยา ระดับเสียงเกินมาตรฐานร้อยละ ๕๐ ของจำนวนข้อมูลที่ตรวจวัด สาเหตุมาจากกิจกรรมของสถานศึกษา นอกจากนี้ ยังมีการตรวจวัดระดับเสียงริมถนนโดยจุดตรวจวัดชั่วคราวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน ๒๘ จุด ผลการตรวจพบว่า บริเวณริมถนนในกรุงเทพมหานครมีระดับเสียงสูงกว่ามาตรฐานทุกจุด ถนน ๕ สายที่มีระดับเสียงสูงได้แก่ ถนนตากสิน ถนนสุขุมวิท ถนนอรุณอมรินทร์-พรานนก ถนนพระราม ๙ และถนนรามคำแหง ค่าเฉลี่ยระดับเสียงเฉลี่ย (L_{eq}) ๒๔ ชั่วโมง ในช่วงที่ตรวจวัดได้มีค่า ๘๐.๒ ๗๙.๗ ๗๗.๐ ๗๘.๖ และ ๗๖.๗ เดซิเบลเอตามลำดับ⁷

⁶ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ (๒๕๕๖). (ร่าง) รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕. [cited ๒๐๑๓ May ๑๘]; http://infofile.pcd.go.th/mgt/DraftPolReport๒๕๕๕_๒๕๕๖๐๒๑๔.pdf?CFID=๑๔๐๖๓๖๖๘&CFTOKEN=๒๗๐๙๒๙๔๓

⁷ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ (๒๕๕๖). (ร่าง) รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย ปี ๒๕๕๕. [cited ๒๐๑๓ May ๑๘]; http://infofile.pcd.go.th/mgt/DraftPolReport๒๕๕๕_๒๕๕๖๐๒๑๔.pdf?CFID=๑๔๐๖๓๖๖๘&CFTOKEN=๒๗๐๙๒๙๔๓

พื้นที่ทั่วไปในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕⁸

จังหวัด	สถานที่ตั้ง	ระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (เดซิเบลเอ)		จำนวนครั้งที่ มีค่าเกินค่า มาตรฐาน (ร้อยละ)	จำนวน วันที่ ตรวจวัด ทั้งหมด (วัน)	จำนวนวันที่ ระดับเสียง เกินค่า มาตรฐาน (วัน)
		ต่ำสุด	สูงสุด			
กรุงเทพฯ	โรงเรียนบดินทรเดชา ถนนรามคำแหง เขตวังทองหลาง	๕๐.๑	๖๙.๘	๐	๒๑๗	๐
	การเคหะชุมชนคลองจั่น ถนนสุขาภิบาล๑ เขตบางกะปิ	๕๐.๑	๖๒.๙	๐	๒๘๓	๐
	โรงเรียนนนทรีวิทยา ถนนนางลิ้นจี่ เขตยานนาวา	๕๓.๖	๗๗.๖	๕๐	๑๓๖	๖๘
	โรงเรียนสิงหราชพิทยา ถนนเอกชัย เขตบางขุนเทียน	๕๕.๐	๖๗.๔	๐	๑๔๓	๐

หมายเหตุ : มาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไปกำหนดค่าระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ไม่เกิน ๗๐เดซิเบลเอ

ตารางที่ ๙ ผลการตรวจวัดระดับเสียงของพื้นที่ริมหรือใกล้ถนนในกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕⁹

จังหวัด	สถานที่ตั้ง	ระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง (เดซิเบลเอ)		จำนวนครั้ง ที่มีค่าเกิน ค่า มาตรฐาน (ร้อยละ)	จำนวน วันที่ ตรวจวัด ทั้งหมด (วัน)	จำนวน วันที่ระดับ เสียงเกินค่า มาตรฐาน (วัน)
		ต่ำสุด	สูงสุด			
กรุงเทพฯ	สนามกีฬาเคหะชุมชนห้วย ขวาง ถนนประชาสงเคราะห์ เขตห้วยขวาง	๖๑.๐	๘๐.๐	๒๖	๒๑๒	๕๕
	วงเวียน๒๒กรกฎา ถนนสันติภาพ	๖๖.๑	๗๘.๔	๑๑	๓๖๐	๓๘
	สถานีไฟฟ้าย่อย	๖๗.๘	๗๔.๕	๓๓	๓๖๕	๑๒๑

⁸ที่มา : สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง, กรมควบคุมมลพิษ. (๒๕๕๖). ระดับเสียงจากสถานี่ตรวจวัดระดับเสียงในกรุงเทพมหานครและ

ปริมณฑล ปี๒๕๕๕เดือนมกราคม-ธันวาคม. [cited ๒๐๑๓ Oct ๑๗]; http://aqnis.pcd.go.th/webfm_send/๒๑๘๔

⁹ที่มา : สำนักจัดการคุณภาพอากาศและเสียง, กรมควบคุมมลพิษ. (๒๕๕๖). ระดับเสียงจากสถานี่ตรวจวัดระดับเสียงในกรุงเทพมหานครและ

ปริมณฑล ปี๒๕๕๕เดือนมกราคม-ธันวาคม. [cited ๒๐๑๓ Oct ๑๗]; http://aqnis.pcd.go.th/webfm_send/๒๑๘๔



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	สถานีตำรวจนครบาลโชคชัย ถนนลาดพร้าว เขตบางกะปิ	๗๐.๗	๗๓.๕	๑๐๐	๑๘๖	๑๘๖
	ริมรั้วการเคหะชุมชนดินแดง เขตดินแดง	๗๑.๒	๗๘.๓	๑๐๐	๓๔๖	๓๔๖
	พาหุรัดถนนตรีเพชร เขตพระนคร	๖๙.๘	๘๐.๕	๑๐๐	๓๕๘	๓๕๗

หมายเหตุ : มาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไปกำหนดค่าระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง ไม่เกิน ๗๐ เดซิเบลเอ

การจัดการกับปัญหามลพิษทางเสียงในกรุงเทพมหานคร ควรให้ความสำคัญกับการตรวจสอบสภาพ
เครื่องยนต์ในการต่อทะเบียนประจำปี การตรวจสอบตรวจจบบานพาหนะเสียงดัง การตรวจสอบและ
บำรุงรักษาการขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ขสมก.) และรถร่วม ขสมก. ให้มีการระบายมลพิษอยู่ในเกณฑ์ มาตรฐาน
ก่อนออกให้บริการ การซ่อมและปรับเปลี่ยนผิวถนนให้ได้มาตรฐานโดยเฉพาะถนนที่มีระดับเสียงสูง การ
เข้มงวดตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อห้ามรถบรรทุกเข้ามาในเขตกรุงเทพมหานครชั้นใน และการสนับสนุน
เครือข่ายภาคประชาชนในการแจ้งเหตุ เมื่อพบการกระทำผิด ซึ่งหน่วยงานต่างๆ ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง



PDF
Complete

Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.

Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features

ปัจจัยทำลาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยทำลาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
------------------------------------	--

๑. คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำประปาที่ ๓ โดยเฉพาะแหล่งน้ำในบริเวณที่มีจำนวนประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น ซึ่งต้องได้รับการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน

วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา

- ๑.การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในเขตกรุงเทพมหานครที่มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แนวโน้มการใช้น้ำที่เพิ่มมากขึ้น
๒. มาตรการปรับปรุงคุณภาพน้ำที่ดำเนินการอยู่ยังไม่ส่งผลให้คุณภาพน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาและคูคลองได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น จึงจำเป็นต้องเร่งรัดมาตรการการขยายงานและทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
- ๓.ระบบท่อรวบรวมน้ำเสียของกรุงเทพมหานครเป็นระบบท่อรวม จึงทำให้ในช่วงฝนตกน้ำเสียรวมกับน้ำฝนไหลลงสู่คูคลองและแม่น้ำซึ่งจะมีผลต่อคุณภาพในแหล่งน้ำ
๔. ในพื้นที่บริการบำบัดน้ำเสียปัจจุบัน การเก็บรวบรวมน้ำเสียแล้วปล่อยให้ไหลลงจากบ่อดักน้ำเสียส่งผลให้เกิดมลพิษทางน้ำในคลองใกล้เคียง น้ำเสียที่ไม่ได้รับการบำบัดล้นปล่อยลงสู่ท่อระบายน้ำนอกพื้นที่บริการบำบัดน้ำเสียและไหลลงคลองเครือข่ายใกล้เคียงและมีน้ำเสียบางส่วนที่ไม่ได้นำเข้าสู่โรงควบคุมคุณภาพน้ำแต่ปล่อยลงสู่คูคลองโดยตรง
๕. การควบคุมแหล่งกำเนิดน้ำเสียไม่เพียงพอ เพราะการเชื่อมต่อท่อรวบรวมน้ำเสียจากบ้านเรือนเข้าสู่ระบบระบายน้ำไม่เพียงพอ
๖. การออกและการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสียไม่มีความชัดเจนและไม่เท่าทันต่อสถานการณ์ที่เป็นจริงในปัจจุบัน รวมทั้งบทลงโทษ/มาตรการที่ใช้กับผู้ก่อมลพิษทางน้ำไม่มีความชัดเจนและเข้มงวดเพียงพอ
๗. การประสานความร่วมมือของภาคส่วนรัฐในการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำยังไม่มีอย่างต่อเนื่อง ความชัดเจนและไม่เพียงพอต่อการจัดการ ตั้งแต่การระบาย การควบคุมคุณภาพน้ำ และการตรวจสอบคุณภาพ เป็นต้น
๘. หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบประกอบด้วยหลายส่วนงาน จึงทำให้การปฏิบัติงานอาจจะไม่มีความชัดเจนหรือไม่มีอำนาจในการปฏิบัติการตามงานที่ได้รับมอบหมายอย่างทั่วถึง เช่น ระบบรวบรวมน้ำเสียและระบบบำบัดน้ำเสียไม่ได้รับการจัดการอย่างเป็นเอกภาพ เพราะมีทั้งสำนักการโยธาและกรมควบคุมมลพิษเข้ามามีส่วนในการจัดการน้ำเสียร่วมกับสำนักการระบายน้ำในด้านการควบคุมคุณภาพน้ำ เป็นต้น



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

๑. ปริมาณขยะมูลฝอยที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น
๒. การจัดการขยะในเขตกรุงเทพมหานครไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในการแก้ปัญหาขยะล้นเมือง

วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา

๑. จำนวนประชากรในกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นประกอบกับวิถีชีวิตและรูปแบบการใช้ทรัพยากรที่ฟุ่มเฟือยส่งผลให้ปริมาณมูลฝอยมีแนวโน้มปริมาณที่เพิ่มมากขึ้น
๒. ไม่มีพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอย
๓. ทางเลือกในการกำจัดขยะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเช่นเตาเผาปอดมลพิษทางอากาศต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงซึ่งมีต้นทุนสูงและมีค่าใช้จ่ายในการบำรุงและดูแลรักษาระบบ
๔. ขาดการวางแผนและการดำเนินงานการจัดการมูลฝอยแบบครบวงจร
๕. ขาดการสร้างความตระหนักและการรณรงค์การใช้จัดการขยะตั้งแต่ในระดับครัวเรือนจนถึงชุมชน

คุณภาพอากาศและเสียง

๑. สถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM_{๑๐} PM_{๒.๕} ก๊าซโอโซน และเบนซิน มีปริมาณสูงกว่ามาตรฐาน และไม่ได้รับการแก้ไขจะทวีความรุนแรงมากขึ้น

๑. การติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศไม่ครอบคลุมพื้นที่ ส่งผลต่อการประเมินสถานการณ์และการกำหนดมาตรการในการป้องกันแก้ไข และลดผลกระทบจากแหล่งกำเนิด
๒. จำนวนรถยนต์ส่วนบุคคลที่เพิ่มมากขึ้น
๓. มาตรฐานและการให้บริการขนส่งมวลชนที่ยังไม่มีประสิทธิภาพและคุณภาพเพียงพอที่จะดึงดูดให้ประชาชนหันมาใช้ระบบขนส่งมวลชน
๔. การรณรงค์การใช้พลังงานสะอาดและการใช้จักรยานยังไม่เป็นรูปธรรมเช่นการกำหนดช่องทางจักรยาน
๕. ขาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการเฝ้าระวัง/ติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศและเสียงประชาชนส่วนใหญ่ยังคงเคยชินกับการเป็นผู้คอยรับบริการที่ขาดความตระหนักตื่นตัวกระตือรือร้นและจิตสาธารณะในการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาคุณภาพอากาศซึ่งต้องใช้เวลาและจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๑.๑ คุณภาพแหล่งน้ำธรรมชาติในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครมีคุณภาพดีขึ้น

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ร้อยละของน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ	ไม่น้อยกว่า ๔๕	ไม่น้อยกว่า ๕๐	ไม่น้อยกว่า ๕๕	ไม่น้อยกว่า ๖๐
๒) ร้อยละของจุดตรวจวัดมีค่าเฉลี่ยของค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ≥ 2.0 มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่น้อยกว่า ๗๐	ไม่น้อยกว่า ๘๐	ไม่น้อยกว่า ๙๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๑.๑.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการเฝ้าระวังและติดตามคุณภาพน้ำแหล่งน้ำธรรมชาติในพื้นที่กรุงเทพมหานคร	๑) ร้อยละของน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ	ไม่น้อยกว่า ๔๕	ไม่น้อยกว่า ๕๐	ไม่น้อยกว่า ๕๕	ไม่น้อยกว่า ๖๐
	๒) ร้อยละของจุดตรวจวัดมีค่าเฉลี่ยของค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ≥ 2.0 มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่น้อยกว่า ๗๐	ไม่น้อยกว่า ๘๐	ไม่น้อยกว่า ๙๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐
	๓) ร้อยละของจุดตรวจวัดมีค่าเฉลี่ยของค่าออกซิเจนละลายน้ำ (DO) ≥ 3.0 มิลลิกรัม/ลิตร	ไม่น้อยกว่า ๔๐	ไม่น้อยกว่า ๕๐	ไม่น้อยกว่า ๖๐	ไม่น้อยกว่า ๗๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๑.๒ กรุงเทพมหานครมีการลดและควบคุมปริมาณมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการมูลฝอยตั้งแต่แหล่งกำเนิดจนถึงการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
-----------	-----------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ร้อยละของปริมาณมูลฝอยคัดแยกที่แหล่งกำเนิด ¹⁰ เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖	ไม่น้อยกว่า ๒๐	ไม่น้อยกว่า ๓๐	ไม่น้อยกว่า ๔๐	ไม่น้อยกว่า ๕๐
๒) ร้อยละของมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖	ไม่น้อยกว่า ๓๐	ไม่น้อยกว่า ๕๐	ไม่น้อยกว่า ๗๐	ไม่น้อยกว่า ๘๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๑.๒.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการคัดแยกมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดตามหลัก ๓Rs	๑) ร้อยละของปริมาณมูลฝอยคัดแยกที่แหล่งกำเนิด ¹¹ เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖	ไม่น้อยกว่า ๒๐	ไม่น้อยกว่า ๓๐	ไม่น้อยกว่า ๔๐	ไม่น้อยกว่า ๕๐
	๒) ร้อยละของปริมาณมูลฝอยที่จัดเก็บได้ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖ ¹²	ไม่น้อยกว่า ๕	ไม่น้อยกว่า ๑๐	ไม่น้อยกว่า ๑๕	ไม่น้อยกว่า ๒๐
๑.๑.๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และประชาชนในการจัดการมูลฝอย	๑) ร้อยละจำนวนชุมชนที่มีการจัดการมูลฝอยโดยชุมชน (CBM) เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖	ไม่น้อยกว่า ๕	ไม่น้อยกว่า ๒๐	ไม่น้อยกว่า ๓๐	ไม่น้อยกว่า ๔๐
	๒) ร้อยละจำนวนหน่วยงาน/องค์กรของภาครัฐ เอกชน มีการจัดการมูลฝอยเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖	ไม่น้อยกว่า ๕	ไม่น้อยกว่า ๒๐	ไม่น้อยกว่า ๓๐	ไม่น้อยกว่า ๔๐
๑.๑.๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บมูลฝอยอันตรายจากแหล่งกำเนิด ¹³	๑) ร้อยละของปริมาณมูลฝอยอันตรายที่สามารถคัดแยกได้จากแหล่งกำเนิด (บ้านเรือน) เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีฐาน ¹⁴	ไม่น้อยกว่า ๒๐	ไม่น้อยกว่า ๓๐	ไม่น้อยกว่า ๔๐	ไม่น้อยกว่า ๕๐

¹⁰ ปริมาณมูลฝอยที่สามารถคัดแยกจากแหล่งกำเนิดปีฐานที่ใช้เทียบ คือ ปี ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๒๐๐ ตันต่อวัน

¹¹ ปริมาณมูลฝอยที่สามารถคัดแยกจากแหล่งกำเนิด ปีฐานที่ใช้เทียบ คือ ปี ๒๕๕๖ จำนวน ๑,๒๐๐ ตันต่อวัน

¹² ปริมาณมูลฝอยที่จัดเก็บได้ ปีฐานที่ใช้เทียบ คือ ปี ๒๕๕๖ จำนวน ๙,๙๐๐ ตันต่อวัน

		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑.๑.๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการ จัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ (e-waste) ¹⁵	๑) ร้อยละของปริมาณ ขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่นำ กลับมารีไซเคิลเพิ่มขึ้น (ปีฐาน พ.ศ. ๒๕๖๐)	ปีฐาน	ไม่น้อยกว่า ๑๐	ไม่น้อยกว่า ๒๐	ไม่น้อยกว่า ๓๐
๑.๑.๒.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการ กำจัดมูลฝอยด้วยการแปรรูปนำ กลับมาใช้ประโยชน์ ¹⁶	๑) ร้อยละของมูลฝอยที่ นำมาบำบัดแล้วกลับไปใช้ ประโยชน์ที่ศูนย์กำจัดมูล ฝอยเพิ่มขึ้น ¹⁷ (ปีฐาน พ.ศ. ๒๕๕๕ = ๑,๐๐๐ ตัน/วัน)	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐	ไม่น้อยกว่า ๒๐๐	ไม่น้อยกว่า ๓๐๐	ไม่น้อยกว่า ๔๐๐
๑.๑.๒.๖ เพิ่มประสิทธิภาพด้าน การบริหารจัดการมูลฝอยของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๑) ร้อยละความพึงพอใจ ของประชาชนต่อการ จัดการมูลฝอยของ กรุงเทพมหานคร เมื่อ เทียบกับปี ๒๕๕๖	ไม่น้อยกว่า ๘๐	ไม่น้อยกว่า ๘๕	ไม่น้อยกว่า ๙๐	ไม่น้อยกว่า ๙๐

¹³ การจัดเก็บมูลฝอยอันตรายจากแหล่งกำเนิด คือ การเก็บรวบรวมมูลฝอยอันตรายจากบ้านเรือนและจากจุดเก็บที่เป็นของกรุงเทพมหานคร
เองและที่ขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นเช่น สำนักงานเขต ห้างสรรพสินค้า และโรงเรียน เป็นต้น

¹⁴ การคำนวณปริมาณมูลฝอยอันตรายที่สามารถคัดแยกได้จากแหล่งกำเนิด กำหนดให้ใช้ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นปีฐานเทียบ คือ ๗๐๔.๑๑ ตัน/ปี

¹⁵ ขยะอิเล็กทรอนิกส์ (e-waste) คือ ขยะเสียหรือมูลฝอยจำพวกเครื่องใช้ไฟฟ้า หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เสียหรือไม่ต้องการแล้ว เช่น
เครื่องใช้ขนาดใหญ่ในบ้าน (เตาอบ เตาอบไมโครเวฟ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า ที่ปิ้งขนมปัง และเตารีด ฯลฯ) เครื่องมือสื่อสารและเครื่องใช้ใน
สำนักงาน (คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลโทรศัพท์มือถือเครื่องถ่ายเอกสารและแฟกซ์ ฯลฯ) เครื่องใช้เพื่อความบันเทิง (โทรทัศน์วิทยุ เครื่องเสียง เครื่องเล่น
ซีดี และดีวีดี) อุปกรณ์ไฟฟ้า อุปกรณ์กีฬา และสันตนาการ (สว่านไฟฟ้าเครื่องตัดหญ้าไฟฟ้า ของเล่นไฟฟ้า เครื่องออกกำลังกาย ฯลฯ) เครื่องมือ
และอุปกรณ์ทางการแพทย์ อุปกรณ์ตรวจสอบ ระบบจ่ายอัตโนมัติ (เช่น เครื่องขายตัวอัตโนมัติ ฯลฯ) เครื่องมือเครื่องใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม
และของเสียที่ผลิตจากกระบวนการผลิต เป็นต้น

¹⁶ การกำจัดมูลฝอยด้วยการแปรรูปที่นำมาใช้ประโยชน์ คือ การกำจัดมูลฝอยด้วยการแปรรูปมูลฝอยตามสมบัติของมูลฝอยแต่ละประเภท
ในศูนย์กำจัดมูลฝอยของกรุงเทพมหานคร เช่น โรงงานหมักปุ๋ย (แปรรูปมูลฝอยที่ย่อยสลายได้นำไปแปรรูปเป็นปุ๋ยหมัก นำหมักชีวภาพ อาหาร
สำหรับสัตว์) โรงหมักก๊าซชีวภาพผลิตผลิตกระแสไฟฟ้า โรงงานรีไซเคิลมูลฝอยก่อสร้าง แปรรูปมูลฝอยก่อสร้าง และการแปรรูปขยะมูลฝอยไป
เป็นพลังงานความร้อนโดยใช้เตาเผา เป็นต้น

¹⁷ การคำนวณ

๑. ปริมาณมูลฝอยที่นำมาบำบัดและแปรรูปกลับไปใช้ประโยชน์ที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยฯ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายของแต่ละปี

$$= \frac{\text{ปริมาณมูลฝอยที่นำมาบำบัดและแปรรูปกลับไปใช้ประโยชน์ที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยฯ ปีฐาน}}{\text{ปริมาณมูลฝอยที่นำมาบำบัดและแปรรูปกลับไปใช้ประโยชน์ที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยฯ ปีฐาน}} \times \frac{\text{ร้อยละเป้าหมายในแต่ละปี}}{๑๐๐}$$

๒. ปริมาณมูลฝอยที่นำมาบำบัดและแปรรูปกลับไปใช้ประโยชน์ที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยฯ (ตัน/วัน)

$$= \frac{\text{ปริมาณมูลฝอยที่นำมาบำบัดและแปรรูปกลับไปใช้ประโยชน์ที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยฯ ปีฐาน}}{\text{ปริมาณมูลฝอยที่นำมาบำบัดและแปรรูปกลับไปใช้ประโยชน์ที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยฯ ปีฐาน}} + \frac{\text{ปริมาณมูลฝอยที่นำมาบำบัดและแปรรูปกลับไปใช้ประโยชน์ที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยฯ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายของแต่ละปี}}{\text{ปริมาณมูลฝอยที่นำมาบำบัดและแปรรูปกลับไปใช้ประโยชน์ที่ศูนย์กำจัดมูลฝอยฯ ปีฐาน}}$$

งานครมึคุณภาพอากาศและเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑)ร้อยละของจำนวนข้อมูลคุณภาพอากาศที่มีการ ตรวจวัด ¹⁸	ไม่น้อยกว่า ๘๕	ไม่น้อยกว่า ๘๕	ไม่น้อยกว่า ๘๕	ไม่น้อยกว่า ๘๕
๒)ร้อยละของจำนวนข้อมูลระดับเสี่ยงที่มีการตรวจวัด ¹⁹	ไม่น้อยกว่า ๘๐	ไม่น้อยกว่า ๘๐	ไม่น้อยกว่า ๘๐	ไม่น้อยกว่า ๘๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑.๑.๓.๑ เผื่อระวังปริมาณมลพิษ ในอากาศและระดับเสี่ยงให้อยู่ใน เกณฑ์มาตรฐาน	๑)ร้อยละของจำนวน ข้อมูลคุณภาพอากาศที่มี การตรวจวัด ²⁰	ไม่น้อยกว่า ๘๕	ไม่น้อยกว่า ๘๕	ไม่น้อยกว่า ๘๕	ไม่น้อยกว่า ๘๕
๑.๑.๓.๒ เผื่อระวังระดับเสี่ยงให้ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	๑)ร้อยละของจำนวน ข้อมูลระดับเสี่ยงที่มีการ ตรวจวัด ²¹	ไม่น้อยกว่า ๘๐	ไม่น้อยกว่า ๘๐	ไม่น้อยกว่า ๘๐	ไม่น้อยกว่า ๘๐
	๒) ร้อยละของการตรวจวัด ระดับเสี่ยงของยานพาหนะ ที่สัญจรในพื้นที่ กรุงเทพมหานครอยู่ใน เกณฑ์มาตรฐาน เทียบกับ จำนวนที่วัดทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ๙๐	ไม่น้อยกว่า ๙๑	ไม่น้อยกว่า ๙๒	ไม่น้อยกว่า ๙๓

¹⁸ ร้อยละของจำนวนข้อมูลคุณภาพอากาศที่มีการตรวจวัดไม่น้อยกว่า ๘๕ หมายถึง ถ้ามีการตรวจวัดคุณภาพอากาศร้อยละเปอร์เซ็นต์ จะต้อง มี
ข้อมูลคุณภาพอากาศมากกว่าหรือไม่น้อยกว่า ๘๕เปอร์เซ็นต์ โดยยอมให้มีข้อมูลเสียจากเหตุต่าง ๆ ได้เพียง ๑๕เปอร์เซ็นต์

¹⁹ ร้อยละของจำนวนข้อมูลระดับเสี่ยงที่มีการตรวจวัดไม่น้อยกว่า ๘๐ หมายถึง ถ้ามีการตรวจวัดระดับเสี่ยงร้อยละเปอร์เซ็นต์ จะต้อง มีข้อมูลระดับ
เสี่ยงมากกว่าหรือไม่น้อยกว่า ๘๐เปอร์เซ็นต์ โดยยอมให้มีข้อมูลเสียจากเหตุต่าง ๆ ได้เพียง ๒๐เปอร์เซ็นต์

²⁰ ร้อยละของจำนวนข้อมูลคุณภาพอากาศที่มีการตรวจวัดไม่น้อยกว่า ๘๕ หมายถึง ถ้ามีการตรวจวัดคุณภาพอากาศร้อยละเปอร์เซ็นต์ จะต้อง มี
ข้อมูลคุณภาพอากาศมากกว่าหรือไม่น้อยกว่า ๘๕เปอร์เซ็นต์ โดยยอมให้มีข้อมูลเสียจากเหตุต่าง ๆ ได้เพียง ๑๕เปอร์เซ็นต์

²¹ ร้อยละของจำนวนข้อมูลระดับเสี่ยงที่มีการตรวจวัดไม่น้อยกว่า ๘๐ หมายถึง ถ้ามีการตรวจวัดระดับเสี่ยงร้อยละเปอร์เซ็นต์ จะต้อง มีข้อมูลระดับ
เสี่ยงมากกว่าหรือไม่น้อยกว่า ๘๐เปอร์เซ็นต์ โดยยอมให้มีข้อมูลเสียจากเหตุต่าง ๆ ได้เพียง ๒๐เปอร์เซ็นต์

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
	๓) ร้อยละของยานพาหนะที่ปล่อยมลพิษทางอากาศและเสียงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเมื่อเทียบกับยานพาหนะที่รับการตรวจวัดทั้งหมด	ไม่น้อยกว่า ๗๕	ไม่น้อยกว่า ๗๗	ไม่น้อยกว่า ๘๐	ไม่น้อยกว่า ๘๕

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้ในการใช้น้ำและร่วมกันดูแลรักษาทรัพยากรน้ำ(การจัดกิจกรรมรายเดือนอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี) ๑.๑ การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งน้ำธรรมชาติ ปัญหามลพิษทางน้ำ ผลกระทบของมลพิษทางน้ำและการ วิธีการใช้	๓	๕	๕	๕	๑๘
น้ำที่ประหยัดและคุ้มค่า ฯลฯ ๑.๒ การเผยแพร่องค์ความรู้และวิธีใช้น้ำ อนุรักษ์และดูแลแหล่งน้ำธรรมชาติ ด้วยสื่อที่หลากหลายและประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย ๑.๓ การสนับสนุนข้อมูลทางวิชาการด้วยการบริการด้านเอกสารและการจัดอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป ๑.๔ การอบรมให้ความรู้กับเจ้าของสถานประกอบการ ผู้ดูแลระบบบำบัดน้ำเสียหรือประชาชนที่สนใจ ในการจัดการและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียขนาดเล็ก					



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๒. โครงการสร้างภาคีเครือข่ายภาคชุมชน ในการดูแลรักษาแหล่งน้ำธรรมชาติ	๓	๕	๕	๕	๑๘
๓. สำรวจทัศนคติ ความต้องการและแนว ทางการจัดการแหล่งน้ำธรรมชาติของ ประชาชนบริเวณชุมชนที่มีแหล่งน้ำ ธรรมชาติ	๐.๗๕	๑.๒๕	๑.๒๕	๑.๒๕	๔.๕
๔. โครงการพัฒนาและปรับปรุงแบบการ ดำเนินชีวิตของประชาชนที่อยู่อาศัย บริเวณริมคู คลอง แม่น้ำในเชิงการอนุรักษ์ และอยู่ร่วมกับน้ำได้อย่างมีความสุข ๔.๑ โครงการบูรณาการวิถีชีวิตคนริมน้ำ ๔.๒ โครงการพัฒนาและสร้างเอกลักษณ์ ตามวิถีชุมชนคนริมน้ำ ๔.๓ โครงการส่งเสริมและฟื้นฟูการสัญจร ทางน้ำ	๓	๑๐	๑๐	๕	๒๘
๕. โครงการสร้างความตระหนักและ ความสำคัญของแหล่งน้ำธรรมชาติในทุก เขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร ๕.๑ โครงการรักษาน้ำ(ดูแลแหล่งน้ำ ธรรมชาติ) ๕.๒ โครงการรณรงค์ไม่ทิ้งขยะหรือของ เสียอื่น ๆ ลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ๕.๓ โครงการรณรงค์การใช้น้ำอย่าง ประหยัด โดยเฉพาะในภาคครัวเรือน	๓	๕	๕	๕	๑๘



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๖. โครงการปลูกฝังและสร้างทัศนคติที่ดีให้กับเยาวชนในการดูแลและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ๖.๑โครงการนักสืบสายน้ำ ๖.๒โครงการประกวดภาพวาด/ โครงงาน/ นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในโรงเรียนและระหว่างโรงเรียน ๖.๓โครงการศึกษาระบบนิเวศแหล่งน้ำธรรมชาติ ๖.๔ โครงการพืชน้ำอนุรักษ์น้ำตามแนวพระราชดำริ	๓	๕	๕	๕	๑๗
๗. โครงการติดตามตรวจสอบและฟื้นฟูแหล่งน้ำธรรมชาติที่เสื่อมโทรม ^{๒๒} (เป็นรายการนี้) ๗.๑โครงการตรวจวัดคุณภาพแหล่งน้ำธรรมชาติอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในระดับเสื่อมโทรม ๗.๒ โครงการประเมินสภาพคุณภาพแหล่งน้ำธรรมชาติ และจัดลำดับความสำคัญของแหล่งน้ำที่ต้องได้รับการฟื้นฟูคุณภาพน้ำ ๗.๓ โครงการฟื้นฟูคุณภาพน้ำคลองสายหลักที่เสื่อมโทรม ๗.๔ โครงการฟื้นฟูคุณภาพน้ำคลองในคลองสายหลักและย่อย	๖	๑๕	๑๐	๕	๓๖
๘ โครงการพัฒนาและกำหนดรูปแบบการจัดการมูลฝอยครบวงจรทั้งในระยะสั้นปานกลาง และยาว	๙	๑๐	๕	๕	๒๙

^{๒๒}ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นโครงการต่อเนื่องจาก "โครงการคลองสวยน้ำใส ๙๕ คลอง" ของสำนักการระบายน้ำ



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๙. โครงการประชาสัมพันธ์และรณรงค์การ ลดคัดแยกและจัดการมูลฝอยตามหลักการ จัดการทรัพยากรด้วยหลัก ๓Rs ๙.๑ การให้ความรู้กับประชาชนในการคัด แยกขยะและการใช้ประโยชน์จากขยะใน ระดับครัวเรือน ๙.๒ การรณรงค์การจัดการมูลฝอยตาม หลัก ๓Rs ๙.๓ การพัฒนาสื่อและการประชาสัมพันธ์ ในระดับชุมชนและพื้นที่สาธารณะทั่วไป ๙.๔ การสนับสนุนข้อมูลทางวิชาการด้วย การบริการด้านเอกสารและการจัดอบรม แก่นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป	๓๐	๓๕	๓๕	๒๕	๑๒๕
๙.๕ การอบรมให้ความรู้กับเจ้าของสถาน ประกอบการและประชาชนที่สนใจที่ เกี่ยวข้องกับการจัดการมูลฝอย (เช่น ร้าน รับซื้อของเก่า เป็นต้น) ๙.๖ โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการจัดการมูลฝอย					
๑๐. โครงการธนาคารขยะ/ร้านรับซื้อขยะ (ภาครัฐหรือชุมชนจัดตั้งและบริหารจัดการ เอง)	๙	๑๕	๑๐	๑๐	๔๔
๑๑. โครงการส่งเสริมและร่วมมือกับ ภาคเอกชนในการจัดการมูลฝอยที่ แหล่งกำเนิด	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๔๐

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑๒.โครงการพัฒนาและปรับปรุงแบบการ ดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่ เกษตรกรรม ๑๒.๑ การอบรมเชิงปฏิบัติการแปรรูปมูล ฝอยจากภาคเกษตรกรรมให้นำกลับมาใช้ ใหม่ได้ (เช่น แปรรูปเป็นปุ๋ยหมัก และน้ำ หมักชีวภาพ และยากำจัดศัตรูพืชสูตร ธรรมชาติ เป็นต้น) ๑๒.๒ การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้การแปรรูป มูลฝอยจากภาคเกษตรกรรม	๙	๑๐	๑๐	๕	๓๔
๑๓. โครงการสร้างความตระหนักและ จิตสำนึกในการลดการเกิดมูลฝอยและทิ้ง ขยะให้ถูกที่ในทุกเขตพื้นที่ของ กรุงเทพมหานคร ๑๓.๑ โครงการรณรงค์การคัดแยกการ ขยะก่อนทิ้ง ๑๓.๒ โครงการรณรงค์การลดการเกิด ขยะในที่พักและที่ทำงาน ๑๓.๓ โครงการรณรงค์การใช้ผลิตภัณฑ์ที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและไม่เกิดขยะ ๑๓.๔ โครงการรณรงค์การรักษาความ สะอาดในพื้นที่สาธารณะ (ถนน ทางเดิน เท้า สวนสาธารณะ เป็นต้น) ๑๓.๕ โครงการรณรงค์ไม่ทิ้งขยะหรือของ เสียอื่นๆ ลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ๑๓.๖ โครงการรณรงค์ทิ้งขยะให้ถูกที่ ๑๓.๗โครงการลดการใช้ถุงพลาสติก โฟม และผลิตภัณฑ์ที่ย่อยสลายยาก ๑๓.๘จัด Campaign ในย่านพื้นที่ชุมชน จนกระจายครอบคลุมพื้นที่ กรุงเทพมหานครอย่างสม่ำเสมอ	๑๘	๔๐	๔๐	๔๐	๑๓๘
๑๔.โครงการสิ่งแวดล้อมศึกษาใน กลุ่มเป้าหมาย	๒๐	๒๕	๒๕	๒๕	๙๕



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑๕. โครงการเพิ่มจุดทิ้งของเสียอันตรายที่มีความปลอดภัยให้ครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพฯ	๑๐	๒๐	๒๐	๑๐	๖๐
๑๖. โครงการคัดแยกมูลฝอยในสถานที่พักอาศัยประเภทอาคารชุด หอพัก หมู่บ้านจัดสรร ฯลฯ ๑๖.๑ การออกระเบียบ ข้อบังคับ และบทลงโทษเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยของที่พัก	๑๐๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
อาศัยที่เป็นอาคารชุด อาคารพาณิชย์ หอพัก หมู่บ้านจัดสรร ๑๖.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้อาศัยปฏิบัติตามด้วยการรณรงค์ด้วยสื่อและการประชาสัมพันธ์อย่างเข้มข้น ๑๖.๓ ขอความร่วมมือเจ้าของในการให้ความร่วมมือในการจัดการมูลฝอยอย่างเป็นระบบ ๑๖.๔ ติดตามผลการดำเนินการเป็นระยะพร้อมให้คำแนะนำและการช่วยเหลือเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด					
๑๗. โครงการรณรงค์การใช้ซ้ำ (reuse)	๑๘	๓๐	๓๐	๒๕	๑๐๓
๑๘. โครงการ “ดาวพิเศษ รุ่งเยาว์ รักษาสิ่งแวดล้อม” ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ๑๘.๑ โครงการลดการเกิดขยะในโรงเรียน ๑๘.๒ โครงการเก็บขยะทั่วโลก ๑๘.๓ โครงการจัดการขยะด้วย ๓Rs ๑๘.๔ โครงการแปรขยะเป็นมูลค่า ๑๘.๕ โครงการแยกขยะในบ้าน ๑๘.๖ โครงการ “ดาวพิเศษ รุ่งเยาว์ กอบกู้โลก”	๑๐๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๕๕๐
รวมทั้งสิ้น	๓๕๔.๗๕	๔๔๑.๒๕	๔๒๖.๒๕	๓๘๖.๒๕	๑,๖๐๗.๕๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการเฝ้าระวังและติดตามคุณภาพ น้ำแหล่งน้ำธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง	๒	๕	๕	๕	๑๗
๒. โครงการบำรุงรักษาเครื่องจักรและ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเฝ้าระวังคุณภาพแหล่ง น้ำธรรมชาติ	๐.๔	๑	๑	๑	๓.๔
๓. โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาระบบ และวิธีการในการบำบัดคุณภาพแหล่งน้ำ ธรรมชาติให้มีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐาน	๔	๑๐	๑๐	๑๐	๓๔
๔. โครงการจัดทำฐานข้อมูลระบบ สารสนเทศคุณภาพแหล่งน้ำคลองใน กรุงเทพมหานครอย่างเป็นระบบและ สามารถใช้รายงานผลได้จริงทุกสถานี ตรวจวัด	๑	๑๐	๕	๒.๕	๑๘.๕
๕. โครงการนำน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้ว กลับมาใช้ประโยชน์ (แต่ละโรงควบคุม คุณภาพน้ำ)	๒	๕	๕	๕	๑๗
๖. โครงการนำกากตะกอนจากการบำบัด น้ำเสียกลับมาใช้ประโยชน์ (เช่น ใช้เป็น เชื้อเพลิง ไม่รวมค่าก่อสร้าง)	๒	๕	๕	๕	๑๗
๗. โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาระบบ บำบัดเสียด้วยวิธีการและเทคโนโลยี เหมาะสมในแต่ละพื้นที่	๒	๕	๕	๕	๑๗
๘. โครงการพัฒนาบุคลากรและเจ้าหน้าที่ เทคนิคด้านการควบคุมคุณภาพน้ำ	๑.๕	๒.๕	๒.๕	๒.๕	๙
๙. โครงการขุดลอกคู คลองที่ตื้นเขินใน เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร	๙	๑๕	๑๕	๑๕	๕๔
๑๐. โครงการทำความสะอาดคูคลอง	๙	๑๕	๑๕	๑๕	๕๔



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑๑. โครงการพัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมในการจัดการมูลฝอยในทุกมิติ (ทั้งสำนักงานสิ่งแวดล้อมและสำนักงานเขต) เช่น ๑๑.๑ การอบรมการสร้างเจตคติและแนวคิดที่ดีในการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นหลักสำคัญ ๑๑.๒ การอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคและวิธีการในการเข้าถึงประชาชน	๙	๑๕	๑๕	๑๕	๕๔
๑๑.๓ การอบรมเชิงปฏิบัติการวิธีการในการประชาสัมพันธ์ การใช้สื่อ และการสื่อสารกับประชาชนในแต่ละกลุ่ม ๑๑.๔ การอบรมและพัฒนาบุคลากรที่รับผิดชอบและทำหน้าที่ในการจัดการมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยวิธีที่ปลอดภัยตามหลักวิชาการ ๑๑.๕ การอบรมและพัฒนาบุคลากรเกี่ยวกับหลักการและวิธีการในการกำจัดมูลฝอยด้วยการแปรรูปนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ในแต่ละสำนักงานเขต ๑๑.๖ การอบรมและพัฒนาบุคลากรในการบริหารจัดการฐานข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และส่วนกลาง ๑๑.๗ การศึกษาดูงานและนำองค์ความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน					
๑๒. โครงการหน้าบ้านน้อมมองเพื่อกรุงเทพ เมืองสีเขียวและน่าอยู่อย่างยั่งยืน	๑๐	๑๕	๒๐	๒๐	๖๕
๑๓. โครงการส่งเสริมการศึกษา วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการมูลฝอย	๑๐	๑๕	๒๐	๒๐	๖๕
๑๔. โครงการพัฒนาศูนย์เรียนรู้การจัดการมูลฝอยในพื้นที่ ๕๐เขต	๑๐	๑๕	๒๐	๒๐	๖๕
๑๕. โครงการพัฒนาระบบการจัดเก็บมูลฝอยอันตรายจากบ้านเรือน ชุมชน	๑๐๐	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๕๕๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑๖. โครงการเพิ่มจุดทิ้งมูลฝอยที่มีขนาดใหญ่ (เช่น ที่นอนเก่า โต๊ะ ตู้ และเตียง เป็นต้น)	๙	๒๐	๑๕	๑๐	๕๔
๑๗. โครงการเพิ่มจุดทิ้งขยะอิเล็กทรอนิกส์	๑๕	๒๕	๒๐	๒๐	๘๐
๑๘. โครงการส่งเสริมภาคเอกชนในการรวบรวมวัสดุรีไซเคิลและพัฒนาเทคโนโลยีรีไซเคิล	๕	๕	๕	๕	๒๐
๑๙. โครงการพัฒนาระบบการจัดเก็บมูลฝอยตามหลักการจัดการทรัพยากร	๖๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๓๖๐
๒๐. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายด้านการจัดการขยะและการจัดเก็บค่าธรรมเนียม	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๕๐
๒๑. โครงการจัดการมูลฝอยด้วยหลักการ ๓Rs	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๔๐
๒๒. โครงการจัดเก็บและขนส่งมูลฝอยแยกประเภทตามเวลาที่กำหนด	๕๐๐	๑,๐๐๐	๑,๓๐๐	๒,๐๐๐	๔๘๐๐
๒๓. โครงการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องในการจัดการมลพิษทางอากาศ	๐.๘	๒	-	-	๒.๘



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๒๔. การกำกับ ดูแล ควบคุมมลพิษทางอากาศจากแหล่งกำเนิดอย่างสม่ำเสมอ ๒๔.๑ กรณีฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน(PM๑๐) ๑) มีระบบการต่อท่อเปิยนรโดยนำมาตรฐานการปล่อยมลพิษมาควบคุมอย่างเคร่งครัด ๒) ลดจำนวนยานพาหนะที่ปล่อยมลพิษเกินมาตรฐาน ๒๔.๒ ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕) ๑) มีเครื่องมือตรวจวัด PM๒.๕ในบรรยากาศ รวมทั้งมีข้อมูล เบนซิน (Benzene :VOCs) และไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO_๒) บริเวณริมเส้นทางจราจร ๒) มีเครื่องมือตรวจวัดค่าทางอุตุนิยมวิทยา รองรับการวิเคราะห์ PM ๒.๕	๘๓	๑๐๐	๕๐	๕๐	๒๘๓
๓) จัดจ้างวิเคราะห์องค์ประกอบของ PM ๒.๕ ๔) ส่งเสริมยานพาหนะที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๕) การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดไม่เคลื่อนที่ เช่น การเผาในที่โล่ง การเผาขยะ ฯ ๖) การควบคุมแหล่งกำเนิดทุติยภูมิของ ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ เช่น NO_๒ เบนซิน (VOCs)					



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๒๕. โครงการพัฒนาฐานข้อมูลและ Model เพื่อการจัดการมลพิษทางอากาศ ๒๕.๑) การจัดทำรายงานการปล่อยมลพิษทางอากาศ ภาคการจราจรและขนส่ง (Inventory report: transport sector) ๒๕.๒) การวิเคราะห์ข้อมูลและการกระจายตัวของมลพิษด้วย Air Simulation model เพื่อการวางแผนการจัดการมลพิษทางอากาศ	๕	๔๕	๓๐	๓๐	๑๑๐
๒๖. โครงการตรวจสอบและควบคุมการดำเนินการโครงการก่อสร้างให้เป็นไปตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมใน EIA ระหว่างและหลังดำเนินโครงการอย่างเคร่งครัดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕	๕	๑๕	๑๐	๑๐	๔๐
๒๗. โครงการจัดทำฐานข้อมูลโครงการประเภทที่פקอาศัยที่ได้จัดทำรายงานการศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)	๐.๕	-	-	-	๐.๕
๒๘. โครงการฝึกอบรมบุคลากรด้านการจัดการมลพิษทางอากาศ ๒๘.๑) การจัดทำรายงานการปล่อยมลพิษทางอากาศ (Inventory report) ๒๘.๒) การจัดการฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน PM _{2.5} และ O ₃	๑	๓.๕	๓.๕	-	๘.๐



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๒๙. โครงการฝึกอบรมบุคลากรด้านการตรวจสอบและควบคุมการดำเนินการโครงการก่อสร้างให้เป็นไปตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมตาม พรบ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕(ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๑ ทุก ๆ ๓ ปี)	๑.๕	๑	๒	๒	๖.๕
๓๐. โครงการส่งเสริมจิตสำนึกด้านมลพิษทางอากาศ ๓๐.๑ สร้างและพัฒนาศูนย์ข้อมูลเพื่อการเผยแพร่ข้อมูลสถานการณ์คุณภาพอากาศอย่างต่อเนื่อง และเป็นปัจจุบันรวมทั้งเผยแพร่ข่าวสาร มาตรการ และกิจกรรมด้านการควบคุมและจัดการคุณภาพอากาศในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๓๐.๒ ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ผลคุณภาพอากาศในพื้นที่กรุงเทพมหานครในรูปแบบการกระจายตัวของมลพิษ (Air simulation model)ผ่านศูนย์ข้อมูลฯ และระบบเตือนภัยมลพิษทางอากาศ ๓๐.๓ จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างจิตสำนึกที่ดีด้านอากาศอย่างต่อเนื่อง	๔๔	๒๐	๑๐	๑๐	๘๔
๓๑. โครงการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องในการจัดการมลพิษทางเสียง	๐.๘	๒	-	-	๒.๘
๓๒. โครงการกำกับ ดูแล ควบคุมมลพิษทางเสียงจากแหล่งกำเนิดอย่างสม่ำเสมอ (งบประมาณใช้ในปี ๒๕๕๘ หลังจากนั้นใช้ร่วมกับโครงการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมใน EIA ฯ)	๕	-	-	-	๕



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๓๓. ฝึกอบรมบุคลากรด้านการจัดการ มลพิษทางเสียงเกี่ยวกับการตรวจสอบและ ควบคุมการดำเนินการโครงการก่อสร้างให้ เป็นไปตามมาตรการป้องกันและแก้ไข ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕	๑.๕	๒.๕	๒.๕	๒.๕	๙
๓๔. โครงการส่งเสริมจิตสำนึกด้านมลพิษ ทางเสียง ๓๔.๑เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร และ มาตรการ ด้านมลพิษทางเสียงในพื้นที่ กรุงเทพมหานครผ่านศูนย์ข้อมูล ๓๔.๒กิจกรรมเสริมสร้างจิตสำนึก (ต่อเนื่อง)	๒๖	๑๐	๗	๕	๔๘
รวมทั้งสิ้น	๙๕๐.๐	๑๖๕๔.๕	๑๘๗๓.๕๐	๒๕๖๕.๕๐	๗๐๔๓.๕๐

ค) โครงการลงทุนหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการก่อสร้างโรงงานผลิต กระแสไฟฟ้าด้วยพลังงานความร้อนจาก ขยะ ขนาด ๕๐๐ตันต่อวัน	๙๐๐				๙๐๐
๒. โครงการก่อสร้างโรงงานผลิต กระแสไฟฟ้าด้วยพลังงานความร้อนจาก ขยะ ขนาด ๒,๐๐๐ตันต่อวัน			๓๐๐๐		๓๐๐๐
๓. โครงการก่อสร้างแปรรูปมูลฝอย ก่อสร้าง ขนาด ๕๐๐ตันต่อวัน	๙๐๐				๙๐๐
๔. โครงการก่อสร้างโรงงานหมักปุ๋ยขนาด ๖๐๐ตันต่อวัน	๗๐๐				๗๐๐
๕. โครงการก่อสร้างโรงงานหมักปุ๋ยขนาด ๘๐๐ตันต่อวัน		๑๐๐๐			๑๐๐๐

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๖. โครงการก่อสร้างโรงงานหมักปุ๋ยขนาด ๒,๐๐๐ตันต่อวัน			๒๐๐๐		๒๐๐๐
๗. โครงการก่อสร้างโรงงานหมักก๊าซชีวภาพผลิตกระแสไฟฟ้าขนาด ๔๐๐ตันต่อวัน		๓๐๐๐			๓๐๐๐
๘. โครงการก่อสร้างโรงงานกำจัดมูลฝอยอันตราย		๒๐๐๐			๒๐๐๐
๙. โครงการจัดตั้งศูนย์รวบรวมขยะอิเล็กทรอนิกส์	๕๐	๕๐	๕๐		๑๕๐
๑๐. โครงการก่อสร้างรีไซเคิลขยะอิเล็กทรอนิกส์		๕๐๐	๕๐๐		๑๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒๕๕๐	๖๕๕๐	๕๕๕๐	๐	๑๔๖๕๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑ – มหานครปลอดภัย

เมืองกรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัย หมายถึง เมืองมหานครที่ปลอดภัย มลพิษ ปลอดภัย อาชญากรรมและยาเสพติด ปลอดภัยอุบัติเหตุ ปลอดภัยพินิติ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย ปลอดภัยโรคคนเมืองและอาหารปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๒ - ปลอดภัยอาชญากรรม ยาเสพติด

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ กรุงเทพมหานครเป็นเมืองปลอดภัยอาชญากรรมปลอดภัยยาเสพติดมีขีดความสามารถในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนการรักษาความสงบเรียบร้อยการควบคุมอาชญากรรมยาเสพติด

มหานครเป็นเมืองที่สามารถควบคุมอัตราการเกิดคดีอาชญากรรมและ
ให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินได้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานมัย สำนักงานโยธา สำนักงานจราจรและขนส่ง สำนักเทศกิจ สำนักปลัด
กรุงเทพมหานคร และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
- อัตราการเกิดอาชญากรรมทุกประเภท ลดลง(ต่อประชากรแสนคน)	ร้อยละ๕๐	ร้อยละ๖๐	ร้อยละ๗๐	ร้อยละ๘๐
-อัตราการจับกุมและดำเนินคดีเพิ่มขึ้น	ร้อยละ๕๐	ร้อยละ๖๐	ร้อยละ๗๐	ร้อยละ๘๐
-จำนวนศูนย์ / จุดตรวจเฝ้าระวัง อาชญากรรมและยาเสพติดในชุมชนเพิ่มขึ้น	ร้อยละ๗๐	ร้อยละ๘๐	ร้อยละ๙๐	ร้อยละ๑๐๐
- จำนวนสภาพแวดล้อมชุมชนที่เป็นจุด เสี่ยงได้รับการปรับปรุงให้เป็นพื้นที่ ปลอดภัยเพิ่มขึ้น	ร้อยละ๕๐	ร้อยละ๖๐	ร้อยละ๗๐	ร้อยละ๘๐
-อัตราส่วนของกล้องวงจรปิด (CCTV) ต่อ พื้นที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ๘๐	ร้อยละ๙๐	ร้อยละ๑๐๐
-จำนวนเครือข่ายเฝ้าระวังอาชญากรรมใน ชุมชน	ไม่ต่ำกว่า ๘,๒๑๖คน	ไม่ต่ำกว่า ๑๖,๔๓๒คน	ไม่ต่ำกว่า ๓๒,๘๖๔คน	ไม่ต่ำกว่า ๖๕,๗๒๘คน
-ระดับความพึงพอใจและความเชื่อมั่นของ ประชาชนต่อการควบคุมอาชญากรรม เพิ่มขึ้น	ร้อยละ๕๐	ร้อยละ๖๐	ร้อยละ๗๐	ร้อยละ๘๐
- จำนวนพื้นที่ชุมชนแพร่ระบาดยาเสพติด ลดลง	ร้อยละ๕๐	ร้อยละ๖๐	ร้อยละ๗๐	ร้อยละ๘๐
- จำนวนผู้เข้ารับการบำบัดยาเสพติด เพิ่มขึ้น	ร้อยละ๕๐	ร้อยละ๖๐	ร้อยละ๗๐	ร้อยละ๘๐
- อัตราการก่อการร้าย		ไม่เกิน ๒ ครั้ง	ไม่เกิน ๑ ครั้ง	๐ครั้ง
- ร้อยละความเชื่อมั่นของชาวต่างชาติ กรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้น	ร้อยละ๕๐	ร้อยละ๖๐	ร้อยละ๗๐	ร้อยละ๘๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

ในขณะที่กรุงเทพมหานครมีการพัฒนาไปสู่ความเป็นศูนย์กลางความเจริญในด้านต่างๆซึ่งดึงดูดให้คน
อพยพเข้ามาศึกษาและทำงานรวมทั้งเป็นที่นิยมของชาวต่างชาติจำนวนมากนั้นปัญหาอาชญากรรมซึ่งเป็น
ปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นแต่ไม่อาจปฏิเสธได้ และได้มีการพัฒนาควบคู่กับความเจริญของความเป็นเมือง
มหานครดังกล่าวด้วยเช่นกันดังปรากฏข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติดใน



รับรายงานอย่างเป็นทางการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและจาก
สำนักงานกิจการยุติธรรมร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติพบตัว

เลขที่นำเสนอใจดังนี้

๑.๑สถานการณ์อาชญากรรมในภาพรวมและประเภทอาชญากรรม

จากสถิติของกองบัญชาการตำรวจนครบาลปี๒๕๕๕พบว่ากรุงเทพมหานครมีอาชญากรรมที่เกี่ยวข้อง
กับยาเสพติดสูงที่สุดรับแจ้งถึง ๖๓,๙๖๘ ราย รองลงมาคือคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ๑๐,๓๙๐ คดีและคดีชีวิต
ร่างกายและเพศ ๓,๘๐๓ คดี

ตารางที่ ๑๐ สถิติคดีอาญาในกรุงเทพมหานครที่ได้รับรายงานปี ๒๕๕๕

ประเภทข้อหา	รับแจ้ง	จับ	อัตราคดี ต่อแสน คน	ปราบปราม	
				เป้าหมาย (ร้อยละ)	ผลปฏิบัติ
๑. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	๕๗๑	๔๐๒	๑๐.๐๖	๗๔.๓๔	๗๐.๔๐
๒. คดีชีวิต ร่างกายและเพศ	๓,๘๐๓	๒,๑๕๖	๖๗.๐๓	๕๘.๓๖	๕๖.๖๙
๓. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์	๑๐,๓๙๐	๓,๙๘๐	๑๘๓.๑๓	๓๘.๒๕	๓๘.๓๑
๔. คดีนำสนใจ	๗,๕๕๒	๑,๓๕๙	หมายเหตุ ๑. สถิติคดีอาญา ๕ กลุ่ม ที่ปรากฏในตารางนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของสถิติคดีอาญาที่รับแจ้ง และจับได้ทั้งหมด ซึ่งตำรวจจะตัดยอดทุก วันที่ ๕ ของเดือน ๒. คดีอาญาบางประเภทสามารถพิจารณาจัด อยู่ในกลุ่มประเภทความผิดได้มากกว่า ๑รายการ ๓. อัตราคดีต่อแสนคืออัตราการรับแจ้งคดีต่อ ประชากรแสนคนของช่วงเวลาที่รายงาน คำนวณเฉพาะหน่วยระดับข./ภ. และบก./ ภ.จว. ในปีที่ผ่านมา ๔. ค่าเป้าหมายคำนวณจากผลการจับกุมเฉลี่ย ของแต่ละกลุ่มในปีงบประมาณก่อนหน้า (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ต.ค.๒๕๕๖) ๕. ประชากร ๕,๖๗๓,๕๖๐ คน		
๔.๑โจรกรรมรถจักรยานยนต์	๒,๘๙๖	๒๖๙			
๔.๒ยักยอก	๒,๔๗๕	๖๑๙			
๔.๓ฉ้อโกง	๑,๗๖๑	๔๒๓			
๕. คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย	๘๔,๔๕๓ (ราย)	๙๔,๒๔๗ (คน)			
๕.๑ยาเสพติด	๖๓,๙๖๘ (ราย)	๖๔,๗๒๔ (คน)			
๕.๒อาวุธปืน	๒,๒๖๐ (ราย)	๒๔๓๑(คน)			

ที่มา: กองบัญชาการตำรวจนครบาล ข้อมูล ณ วันที่๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖

อนึ่ง จากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมปี ๒๕๕๔ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยสำนักงานกิจการ
ยุติธรรมร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า การประสพเหตุอาชญากรรม ส่วนใหญ่ ร้อยละ ๖๓.๓ ไม่ได้
แจ้งเหตุต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ที่แจ้งมีเพียง ร้อยละ ๓๕.๖ เท่านั้น และไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเหตุที่

การตรวจได้รับรายงานข้างต้น จึงเป็นเสมือนภาพของยอดภูเขาน้ำแข็ง ละยาเสพติดที่เกิดขึ้นจริงในกรุงเทพมหานคร อีกประมาณร้อยละ

๖๓ที่เป็นตัวเลขมืด(dark figure)

๑.๒ ลักษณะของผู้กระทำผิด

จากสถิติอาชญากรรมของกองบัญชาการตำรวจนครบาล พ.ศ.๒๕๕๕พบว่าผู้ต้องหาส่วนมากเป็นเพศชาย มักกระทำความผิดในคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์ จำนวน ๑,๖๖๒ คดี รองลงมาคือคดีทำให้เสียทรัพย์ จำนวน ๔๔๕ คดี ที่สำคัญยังพบว่าในคดีโจรกรรมรถจักรยานยนต์นั้นมีผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กและเยาวชน จำนวน ๑๙๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๔ของผู้กระทำผิดในคดีนี้ทั้งหมด

ตารางที่ ๑๑ สถิติคดีอาญาที่ได้รับรายงาน ในกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๕๕จำแนกตามข้อหาและผู้ต้องหา

ประเภทข้อหา	จำนวนคดี	ผู้ใหญ่		รวม	เยาวชน		เด็ก		รวม
		ชาย (คน)	หญิง (คน)		ชาย (คน)	หญิง (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	
๑. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ									
๑.๑ วางเพลิง	๑๒	๑๑	๐	๑๑	๒	๐	๐	๐	๒
๒. คดีชีวิต ร่างกายและเพศ									
๒.๑ พยายามฆ่า	๒๖๓	๒๐๔	๕	๒๐๘	๕๔	๐	๒๔	๑	๗๘
๒.๒ ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	๑๙๓	๑๕๘	๘	๑๖๖	๔๐	๐	๑๑	๐	๕๑
๓. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์									
๓.๑ ทำให้เสียทรัพย์	๔๔๕	๒๓๖	๕๙	๒๙๕	๗	๑	๑๗	๓	๒๘
๓.๒ ปล้นทรัพย์	๕๕	๖๕	๓	๖๘	๕๑	๐	๑๓	๐	๖๔
๔. คดีน่าสนใจ									
๔.๑ โจรกรรมรถจักรยานยนต์	๑,๖๖๒	๑๙๔	๑๑	๒๐๕	๘๘	๔	๙๙	๑	๑๙๒
๕. คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย									
๕.๑ ยาเสพติด	๓๗๕	๒๗๖	๒๓	๒๙๙	๔๕	๕	๓๒	๐	๘๒
๕.๒ อาวุธปืน	๓๒๑	๒๕๓	๘	๒๖๑	๕๑	๐	๗	๐	๕๘

ที่มา: กองบัญชาการตำรวจนครบาล ข้อมูล ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖

นอกจากนี้ ในทางสอดคล้องกันจากการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมปี ๒๕๔๘ในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานกิจการยุติธรรมพบว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง ๑๘-๒๕ปี หากเป็นการกระทำผิดคนเดียวผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกแก๊งอันธพาลและไม่มีอาการมีนเมาจากสารเสพติดหรือแอลกอฮอล์ แต่หากเป็นกรณีการร่วมกระทำผิดมากกว่า ๑คนขึ้นไปผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีความเป็นสมาชิกกับแก๊งอันธพาลและมักมีอาการมีนเมาจากสารเสพติดหรือแอลกอฮอล์ร่วมด้วย ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์พบว่าเหยื่ออาชญากรรมเกินกว่าครึ่งหนึ่งไม่เคยรู้จักผู้กระทำผิดมาก่อนหรือรู้จักเพียงผิวเผินเท่านั้นและ

²³ สำนักงานกิจการยุติธรรม. รายงานข้อมูลสถิติอาชญากรรมภาคประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๘, นนทบุรี : สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม, ๒๕๕๐: หน้า๙๒-๙๓

ครั้งกรณีผู้กระทำผิดคนเดียวส่วนกรณีผู้กระทำผิดมากกว่าหนึ่งคน
ผิดได้หากพบเห็นอีกครั้งแสดงว่าคนแปลกหน้าที่เข้ามาในชุมชน

หรือในบ้านเป็นกลุ่มแรกๆที่ชาวชุมชนควรให้ความสนใจจับตามองและดูแลสอดส่องให้แก่นักและกัน
มากกว่ากลุ่มอื่นๆซึ่งควรมีการพัฒนากิจกรรมชุมชนเพื่อผูกโยงความสัมพันธ์ของเครือข่ายชุมชนเข้าด้วยกัน²⁴

๑.๓ เวลาที่เกิดเหตุ

จากสถิติอาชญากรรมของกองบัญชาการตำรวจนครบาลปี ๒๕๕๕พบว่า ช่วงเวลาที่เกิดเหตุส่วนใหญ่
มักเกิดในตอนกลางคืน เวลา ๑๘.๐๐- ๐๖.๐๐น. เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด ๖๖,๖๙๔ คดี
รองลงมาเป็นคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ๑๐,๓๔๒ คดี และคดีชีวิต ร่างกายและเพศ ๓,๗๙๔ คดี

ตารางที่ ๑๒ สถิติคดีอาญาในกรุงเทพมหานครที่ได้รับรายงานปี ๒๕๕๕จำแนกตามช่วงเวลาเกิดเหตุ รายข้อหา

ประเภทคดี	๐๖.๐๑- ๑๒.๐๐	๑๒.๐๑- ๑๘.๐๐	๑๘.๐๑- ๒๔.๐๐	๐๐.๐๑- ๐๖.๐๐	ไม่ ระบุ	รวม
๑. คดีอุกฉกรรจ์และ สะเทือนขวัญ	๖๑	๘๙	๑๗๖	๒๔๑	๐	๕๖๗
๒. คดีชีวิต ร่างกายและ เพศ	๗๐๖	๘๙๕	๑,๓๐๗	๘๘๖	๐	๓,๗๙๔
๓. คดีประทุษร้ายต่อ ทรัพย์	๒,๒๓๒	๒,๘๑๕	๒,๙๖๑	๒,๓๓๔	๐	๑๐,๓๔๒
๔. คดีน่าสนใจ	๓,๒๙๔	๑,๓๑๕	๑,๔๙๒	๑,๒๖๖	๐	๗,๓๖๗
๔.๑โจรกรรม รถจักรยานยนต์	๔๑๖	๕๗๔	๑,๐๙๕	๘๐๕	๐	๒,๘๙๐
๕. คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย	๖,๐๔๗	๒๗,๐๘๖	๓๐,๙๒๘	๒๕,๒๙๘	๐	๘๙,๓๕๙
๕.๑ยาเสพติด	๕,๐๕๖	๒๒,๖๙๐	๒๒,๕๔๘	๑๖,๔๐๐	๐	๖๖,๖๙๔
๕.๒อาวุธปืน	๒๘๖	๖๘๗	๖๙๙	๕๒๔	๐	๒,๑๙๖

ที่มา: กองบัญชาการตำรวจนครบาลข้อมูลณวันที่๑๘พฤษภาคม๒๕๕๖

๑.๔ สถานที่/จุดเกิดเหตุอาชญากรรม

จากสถิติอาชญากรรมของกองบัญชาการตำรวจนครบาล พ.ศ.๒๕๕๕พบว่าสถานที่เกิดเหตุ
อาชญากรรมมากที่สุด คือ บริเวณที่สาธารณะที่เป็นถนน ตรอก ซอย จำนวน ๙๕,๖๑๐ครั้ง และเกิดขึ้นใน
ช่วงเวลากลางคืนตั้งแต่ ๑๘.๐๑ น. - ๐๖.๐๐น. รองลงมาคือในเคหะสถานจำนวน๖,๒๐๕ครั้งส่วนใหญ่เกิดขึ้น
ในเวลากลางวัน๐๖.๐๐น.- ๑๘.๐๐น. ในสถานที่ราชการจำนวน๕,๑๑๒ครั้งและมักเกิดขึ้นในตอนกลางวันและ
ที่สำคัญสถานที่เกิดเหตุที่เป็นอาคารชุด/แฟลตซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยนั้นเกิดเหตุ ๔,๐๑๒ครั้งและมักเป็นช่วงเวลา
กลางวัน

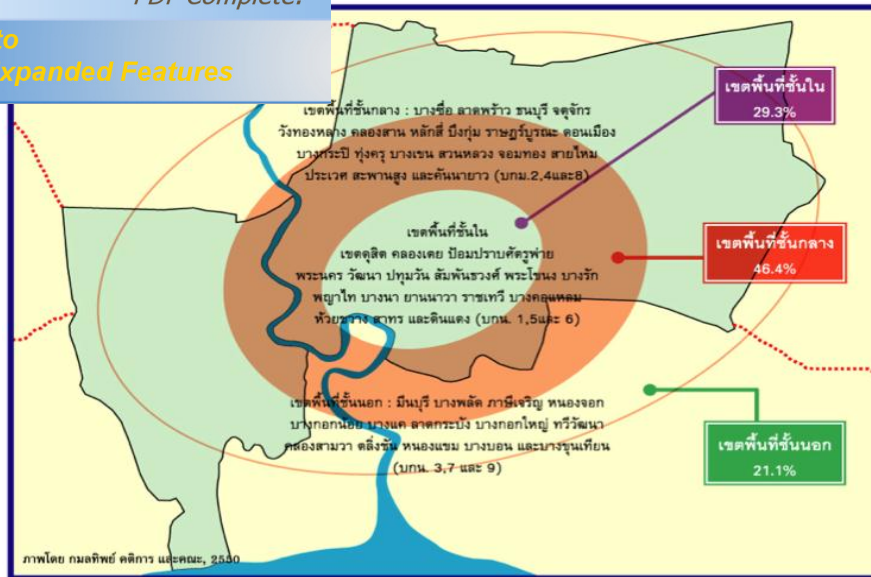
²⁴ สำนักงานกิจการยุติธรรม,เพ็ญอ้าง, หน้า๑๒๑-๑๒๓

งาน ในกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๕๕ จำแนกตามช่วงเวลาเกิดเหตุและ

จุดเกิดเหตุ	๐๖.๐๑- ๑๒.๐๐	๑๒.๐๑- ๑๘.๐๐	๑๘.๐๑- ๒๔.๐๐	๐๐.๐๑- ๐๖.๐๐	ไม่ระบุไม่/ ทราบ	รวม
๑. ถนน/ตรอก/ซอย	๕,๑๖๒	๑๘,๕๒๘	๓๓,๓๓๕	๓๗,๗๐๐	๘๘๕	๙๕,๖๑๐
๒. เคหะสถาน	๑,๐๑๓	๒,๕๒๖	๑,๙๗๑	๖๙๙	๗๘	๖,๒๐๕
๓. สถานที่ราชการ	๑,๑๔๒	๑,๗๖๓	๙๙๗	๑,๑๙๔	๑๖	๕,๑๑๒
๔. อาคารชุด/แฟลต	๕๐๓	๑,๑๗๓	๑,๔๐๗	๙๒๓	๑๕	๔,๐๑๒
๕. ธนาคาร/การเงิน	๘๗๔	๒,๑๙๖	๖๐๑	๘๑	๓๐	๓,๗๘๒
๖. ห้าง/ศูนย์การค้า	๑๙๐	๘๘๐	๙๐๖	๒๖๐	๑๐	๒,๒๔๖
๗. ร้านค้า	๑๙๖	๕๙๑	๘๔๙	๕๖๕	๗	๒,๒๐๘
๘. ร้านอาหาร	๑๑๓	๒๔๐	๙๐๔	๗๑๗	๗	๑,๙๘๑
๙. ตลาด	๑๗๗	๕๙๔	๗๒๒	๓๖๙	๙	๑,๘๗๑
๑๐. สำนักงานธุรกิจ	๒๙๙	๙๑๖	๔๐๔	๖๖	๑๓	๑,๖๙๘

ที่มา: กองบัญชาการตำรวจนครบาล (ข้อมูลณวันที่๑๘พฤษภาคม๒๕๕๖)

อนึ่งหากพิจารณาในด้านพื้นที่ผลการสำรวจข้อมูลอาชญากรรมปี๒๕๕๔ในพื้นที่กรุงเทพมหานครของสำนักงานกิจการยุติธรรมพบว่าส่วนใหญ่เกิดเหตุอาชญากรรมทั้ง ๔ประเภทในเขตพื้นที่ชั้นกลางของกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๔๖.๔ รองลงมา เกิดเหตุในเขตพื้นที่ชั้นในร้อยละ ๒๙.๓ และเขตพื้นที่ชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๒๑.๔ ตามลำดับ ทั้งนี้เขตพื้นที่ชั้นในได้แก่เขตพระนคร ดินแดง ดุสิต ป้อมปราบศัตรูพ่าย ราชเทวี ห้วยขวาง วัฒนา สาทร คลองเตย ปทุมวัน บางนา สัมพันธวงศ์ ยานนาวา พระโขนง บางรัก บางคอแหลมและพญาไท (อยู่ในความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ๑ ๕ และ ๖) เขตพื้นที่ชั้นกลางได้แก่ เขตคันนายาว ดอนเมือง หลักสี่ บางเขน จตุจักร บางซื่อ บึงกุ่ม ประเวศ บางกะปิ วังทองหลางลาดพร้าว สวนหลวง สายไหม สะพานสูง ธนบุรี ทุ่งครุ ราษฎร์บูรณะ จอมทองและคลองสาน (อยู่ในความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ๒ ๔ และ ๘) และเขตพื้นที่ชั้นนอก ได้แก่ เขตลาดกระบัง คลองสามวา หนองจอก มีนบุรี ตลิ่งชัน บางกอกใหญ่ ทวีวัฒนา บางพลัด บางกอกน้อย ภาษีเจริญ บางแค หนองแขม บางขุนเทียนและบางบอน (อยู่ในความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาล ๓ ๗ และ ๙)



ภาพที่ ๖ การเกิดเหตุอาชญากรรมจำแนกตามเขตพื้นที่ชั้นนอก ชั้นกลาง และชั้นในของกรุงเทพมหานคร

นอกจากนี้ สถานีวิทยุเพื่อความปลอดภัยและการจราจร (สวพ.๙๑) จัด ๑๐ อันดับสุดยอด “ซอยอันตราย” ในเขตกรุงเทพมหานครใจกลางเมืองหลวง พบสถิติอาชญากรรมทั้งปล้น จี้ ฉก ชิง วังราว ช่มชู้ ลวนลามทางเพศสูงมาก ซึ่งกองบัญชาการตำรวจนครบาลร่วมกับกรุงเทพมหานคร และการไฟฟ้านครหลวงเร่งคลี่ปัญหา จัดชุดสายตรวจตำรวจ และเทศกิจออกลาดตระเวนป้องกันภัย รวมทั้งติดตั้ง-ซ่อมแซมไฟฟ้าส่องแสงสว่างให้มากขึ้นดังนี้ ๑) ซอยลาดพร้าว ๒๑ เขตจตุจักร ท้องที่ สน.พหลโยธิน ๒) ซอยวิภาวดี ๖๔ เขตหลักสี่ ๓) ซอยเจริญสุขนิทวงศ์ ๓๗ เขตบางกอกน้อย ท้องที่สน.บางกอกน้อย ๔) ซอยเจริญสุขนิทวงศ์ ๘๙ เขตบางพลัด ท้องที่ สน.บางพลัด ๕) ซอยสวนผัก ๑๑ เขตคลองสาน ท้องที่สน.คลองสาน ๖) ซอยภิรมย์ เขตสัมพันธวงศ์ ท้องที่ สน. พลับพลาไชย ๗) ซอยเจริญนคร ๒๓ หรือซอยอุใหม่ เขตคลองสาน ท้องที่สน.สำเหร่ ๘) ซอยวิมุตยาราม เขตบางพลัด ท้องที่สน.บางพลัด ๙) ซอยร่วมรักษา เขตห้วยขวาง สน.ห้วยขวาง ๑๐) ซอยวัดมะกอก ถนนราชวิถี ย่านอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ท้องที่สน.พญาไท (สยามรัฐ, ๒๘มิถุนายน ๒๕๕๒)

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
	๑. มีสภาพทางกายภาพที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น ที่มืด ที่เปลี่ยว ซึ่งเป็นช่องโอกาสให้เกิดอาชญากรรม
	๒. เจ้าหน้าที่ไม่สามารถดูแลป้องกันได้อย่างทั่วถึง ประกอบกับมีเทคโนโลยีกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) เพื่อสนับสนุนการทำงานไม่เพียงพอ และขาดระบบการประสานเชื่อมโยงข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	๓. ชุมชนชาดกลไกและชาดการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังอาชญากรรมตลอดจนการจัดการความขัดแย้งเบื้องต้น

	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
	๔. ประชาชนขาดความรู้และกลไกในการป้องกันตนเองตลอดจนพื้นที่ส่วนรวมจากอาชญากรรม และปัญหายาเสพติด
	๕. ประชาชนรู้สึกหวาดกลัว และขาดความเชื่อมั่นในระบบการป้องกันอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ และเข้าถึงความยุติธรรม

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๒.๑ “ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปราศจากยาเสพติด และการก่อการร้าย”

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ระดับความรู้สึกลดภัยจากอาชญากรรมยาเสพติดและการก่อการร้ายในการดำเนินชีวิตใน กทม. ของประชาชนเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๕๐ ของการสำรวจ	ร้อยละ ๖๐ ของการสำรวจ	ร้อยละ ๘๐ ของการสำรวจ	ร้อยละ ๑๐๐ ของการสำรวจ

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๒.๑.๑ลดความรุนแรงของคดีอุกฉกรรจ์และอาชญากรรมพื้นฐาน	๑) อาชญากรรมในพื้นที่สาธารณะลดลง	อาชญากรรมในพื้นที่สาธารณะในเขตที่มีอาชญากรรมสูงไม่เกิน ๑,๑๐๐คดีต่อแสนคน	อาชญากรรมในพื้นที่สาธารณะในเขตที่มีอาชญากรรมสูงไม่เกิน ๘๐๐คดีต่อแสนคน	อาชญากรรมในพื้นที่สาธารณะในเขตที่มีอาชญากรรมสูงไม่เกิน ๘๐๐คดีต่อแสนคน	อาชญากรรมในพื้นที่สาธารณะในเขตอื่นๆให้ไม่เกิน ๕๕๐คดีต่อแสนคน
๑.๒.๑.๒เพิ่มความปลอดภัยในพื้นที่สาธารณะและลดจุดเสี่ยงอาชญากรรม	๑) สภาพแวดล้อมที่เป็นจุดเสี่ยงลดลง	ลดลงร้อยละ ๕๐ของการสำรวจ	ลดลงร้อยละ ๖๐ของการสำรวจ	ลดลงร้อยละ ๗๐ของการสำรวจ	ลดลงร้อยละ ๘๐ของการสำรวจ
๑.๒.๑.๓เพิ่มระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังอาชญากรรมยาเสพติด	๑) จำนวนอาสาสมัครเฝ้าระวังภัยและยาเสพติดเพิ่มขึ้น	ไม่ต่ำกว่า ๘,๒๑๖คน	ไม่ต่ำกว่า ๑๖,๔๓๒คน	ไม่ต่ำกว่า ๓๒,๘๖๔คน	ไม่ต่ำกว่า ๖๕,๗๒๘คน

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๒.๑.๔ ลดการขยายตัวและลดระดับความรุนแรงของปัญหายาเสพติด	๑) คดียาเสพติดลดลง	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้*

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการติดตั้งแสงส่องสว่าง ทั่วทวม.	๕(สำรวจ)	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๖,๕๐๐
๒.โครงการติดตั้งกล้อง CCTV ทั่วทวม.	๕(สำรวจ)	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๓๖,๐๐๕
๓.โครงการจัดทำห้องควบคุมและเชื่อมโยงระบบ CCTV	-	๓๐๐	๑,๐๐๐	๑,๒๐๐	๒,๕๐๐
๔.โครงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ประจำห้องควบคุม CCTV	๔	๔	๔	๔	๑๖
๕.โครงการปราบปรามอาชญากรรม	-	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๒,๐๐๐	๖,๐๐๐
๖.โครงการอบรมอาสาสมัคร เฝ้าระวังอาชญากรรมและยาเสพติด	๘๒	๘๒	๘๒	๘๒	๓๒๘
๗.โครงการยุติธรรมชุมชน	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๑๖๐
๘.ทบทวนและซักซ้อมแผนการป้องกันและระงับการชุมนุมประท้วง	๘	๘	๘	๘	๓๒
๙.โครงการภูมิคุ้มกันเยาวชนและครอบครัวรู้ทันยาเสพติด	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๘๐
๑๐.โครงการขยายศูนย์ให้ความช่วยเหลือผู้ติดยาเสพติดแบบสมัครใจ	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๒,๐๐๐
๑๑.โครงการจัดทำระบบฐานข้อมูลผู้ติดยาเสพติด	๒๐	๔	๔	๔	๓๒
รวมทั้งสิ้น	๖๘๔	๑๖,๙๕๘	๑๗,๖๕๘	๑๗,๘๔๘	๕๓,๑๒๒

ข) มาตรการดำเนินการ

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)	รวมทั้งสิ้น
๑.เตรียมความพร้อมด้านกฎหมายและระบบการจัดการ เพื่อรองรับการกระจายอำนาจจาก บข.น.	๑๐	-	-	-	๑๐
๒.แก้ไขกฎหมายพ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการไต่ถามคดีและระบบการจัดการ เพื่อรองรับกระบวนการไต่ถามคดี	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๑๐				๑๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑ - มหานครปลอดภัย

เมืองกรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัย หมายถึง เมืองมหานครที่ปลอดภัย พลัดอาชญากรรมและยาเสพติด พลัดอุบัติเหตุ พลัดภัยพิบัติ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย พลัดโรคคนเมืองและอาหารปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๓ - พลัดอุบัติเหตุ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ ของประชาชน	เมืองกรุงเทพฯ มีความสามารถในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การรักษาความสงบเรียบร้อย การควบคุมอาชญากรรม ยาเสพติด การจัดการระบบจราจร และการเฝ้าระวังป้องกันอุบัติเหตุบนถนนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ความหมายทางวิชาการ (เฉพาะส่วนอุบัติเหตุทางถนน)	๑.มีการบังคับใช้กฎหมายจราจรอย่างเคร่งครัดเพื่อความปลอดภัยในการจราจร ๒.ยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยในระบบขนส่งมวลชน
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานการจราจรและขนส่ง สำนักงานโยธา สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.จำนวนอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับรถขนส่งมวลชน	๐	๐	๐	๐
๒.จำนวนครั้งของอุบัติเหตุทางรถยนต์ (ลดลงเฉลี่ย ๔% ต่อปี)	๒๖,๕๐๐	๒๑,๖๐๐	๑๗,๖๐๐	๑๔,๕๐๐
๓.จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ (ลดลงเฉลี่ย ๔% ต่อปี)	๑๒,๒๐๐	๑๐,๐๐๐	๘,๑๐๐	๖,๖๐๐

๓๐๙	๒๓๙	๑๘๕	๑๔๓
-----	-----	-----	-----

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

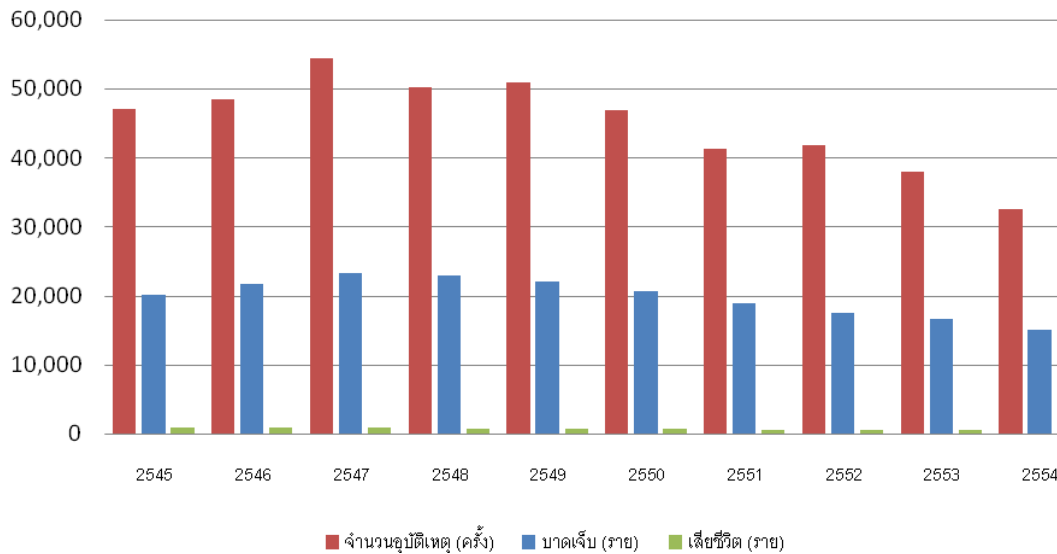
สถานการณ์ปัญหาทางด้านการจราจรของเมืองกรุงเทพฯ เริ่มเข้าใกล้จุดวิกฤติ ประกอบกับการไม่เคารพกฎจราจร การไม่มีระเบียบวินัยในการขับขี่ การข้ามถนน ซึ่งอาจส่งผลมายังปัญหาอุบัติเหตุ โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลสำคัญต่างๆ เช่น ช่วงวันหยุดปีใหม่ ช่วงวันหยุดสงกรานต์

แม้ว่าจากสถิติในช่วง ๕ ปี ที่ผ่านมา พบว่าจำนวนอุบัติเหตุมีแนวโน้มที่จะลดลงจากปีก่อนๆ ซึ่งส่งผลในเชิงบวก แสดงว่ามาตรการในด้านการณรงค์ป้องกันอุบัติเหตุทางถนนสามารถใช้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรในกรุงเทพฯ ของปี ๒๕๕๔ ซึ่งมีจำนวนประชากร ๕,๖๗๔,๘๔๒ คน (ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียนกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย : รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน รายจังหวัด รายอำเภอ และรายตำบล ณ เดือน ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๔) ได้ว่ามีผู้เสียชีวิตประมาณ ๗ คน ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งถือเป็นอัตราส่วนที่ต่ำ และน้อยกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไทย ซึ่งอยู่ที่ประมาณ ๑๗-๑๘ คนต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน และเป้าหมายต่อไปคือการพยายามลดจำนวนอุบัติเหตุและผู้เสียชีวิตลงให้ได้อย่างต่อเนื่อง ที่ประมาณร้อยละ ๔ และร้อยละ ๕ ต่อปี ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๔ แสดงจำนวนอุบัติเหตุ จำนวนผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต และมูลค่าทรัพย์สินเสียหายที่เกิดขึ้นในแต่ละปี

ปี พ.ศ.	จำนวนอุบัติเหตุ (ครั้ง)	บาดเจ็บ (ราย)	เสียชีวิต (ราย)	มูลค่าทรัพย์สินเสียหาย (ล้านบาท)
๒๕๔๕	๔๗,๐๑๑	๒๐,๐๔๐	๘๕๖	๔๖๖.๒๑
๒๕๔๖	๔๘,๔๘๒	๒๑,๖๖๘	๘๐๘	๓๙๑.๘๐
๒๕๔๗	๕๔,๓๘๘	๒๓,๓๐๗	๘๑๕	๔๘๔.๙๒
๒๕๔๘	๕๐,๑๒๖	๒๒,๙๕๗	๖๙๗	๔๐๒.๕๕
๒๕๔๙	๕๐,๙๔๖	๒๒,๑๐๗	๖๓๒	๓๙๔.๘๑
๒๕๕๐	๔๖,๘๙๙	๒๐,๕๙๗	๖๗๑	๓๖๙.๘๓
๒๕๕๑	๔๑,๓๒๙	๑๘,๘๕๔	๕๙๘	๓๔๙.๘๑
๒๕๕๒	๔๑,๘๐๐	๑๗,๕๖๗	๕๓๘	๓๕๓.๒๔
๒๕๕๓	๓๗,๙๘๕	๑๖,๖๐๒	๔๕๖	๔๒๖.๔๒
๒๕๕๔	๓๒,๔๙๒	๑๕,๐๘๓	๓๙๙	๓๔๗.๕๔

นตำรวจแห่งชาติ



ภาพที่ ๗ แสดงจำนวนอุบัติเหตุ คนบาดเจ็บและเสียชีวิต
ตารางที่ ๑๕ แสดงจำนวนอุบัติเหตุจราจรในเขตกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๕๔ จำแนกตามรายเดือน

เดือน	จำนวนอุบัติเหตุ (ครั้ง)	บาดเจ็บ(ราย)	เสียชีวิต(ราย)	มูลค่าทรัพย์สินเสียหาย (บาท)
มกราคม	๓,๐๔๙	๑,๓๓๘	๔๖	๒๕,๖๙๑,๔๘๑
กุมภาพันธ์	๒,๗๔๓	๑,๒๔๐	๒๕	๒๖,๐๒๗,๑๖๒
มีนาคม	๒,๙๓๒	๑,๓๓๕	๓๓	๓๐,๒๙๐,๗๑๘
เมษายน	๒,๖๑๓	๑,๑๙๑	๓๐	๒๘,๑๔๕,๕๔๑
พฤษภาคม	๒,๗๖๒	๑,๑๖๕	๔๐	๒๕,๖๒๐,๓๐๖
มิถุนายน	๒,๙๕๗	๑,๒๘๗	๓๑	๓๔,๐๒๙,๕๓๒
กรกฎาคม	๒,๗๕๗	๑,๒๑๖	๒๘	๓๔,๙๕๕,๐๗๙
สิงหาคม	๒,๙๖๒	๑,๒๙๐	๒๓	๒๕,๐๒๑,๑๔๐
กันยายน	๒,๙๔๖	๑,๔๐๐	๔๑	๓๑,๘๓๙,๑๐๐
ตุลาคม	๒,๓๗๗	๑,๒๑๙	๓๗	๒๗,๐๓๕,๖๙๑
พฤศจิกายน	๑,๗๑๔	๙๔๓	๓๑	๒๗,๖๘๗,๑๑๐
ธันวาคม	๒,๖๘๐	๑,๔๕๙	๓๔	๓๑,๑๙๘,๐๙๒
รวม	๓๒,๔๙๒	๑๕,๐๘๓	๓๙๙	๓๔๗,๕๕๐,๙๕๒

ที่มา : กองบังคับการตำรวจจราจร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

	วิเคราะห์ปัจจัยทำลาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
จำนวนอุบัติเหตุยังคงมีปริมาณสูง	ในปัจจุบัน มีมาตรการในการควบคุมการเกิดอุบัติเหตุมากมาย แต่ยังมีจุดอ่อนในการควบคุมบังคับใช้
การฝ่าฝืนกฎจราจร	การไม่ตระหนักถึงความสำคัญของกฎจราจร

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๓.๑ระบบขนส่งมวลชนปลอดภัย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) จำนวนอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับระบบขนส่งมวลชน	๐	๐	๐	๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๓.๑.๑(สำหรับระบบราง) ยานพาหนะ ตัวระบบและผู้ขับขี่ ผ่านการทดสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และได้มาตรฐานสากล	๑) จำนวนครั้งของ ความผิดพลาด/อุบัติเหตุ ที่เกิดขึ้นในการ ปฏิบัติงานระบบราง	๐	๐	๐	๐
๑.๓.๑.๒ (สำหรับระบบรถ โดยสาร รถตู้ เรือโดยสาร) ยานพาหนะ และผู้ขับขี่ผ่านการ กวดขัน โดยมีระบบควบคุมการ ปฏิบัติอย่างเคร่งครัด	๑) จำนวนอุบัติเหตุที่ เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน	๐	๐	๐	๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๓.๒ ลดอุบัติเหตุทางถนน

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑).จำนวนครั้งของอุบัติเหตุทางรถยนต์*	๒๖,๕๐๐	๒๑,๖๐๐	๑๗,๖๐๐	๑๔,๔๐๐
๒) จำนวนผู้บาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางรถยนต์*	๑๒,๒๐๐	๑๐,๐๐๐	๘,๑๐๐	๖,๖๐๐
๓) จำนวนผู้เสียชีวิต*	๓๐๙	๒๓๙	๑๘๕	๑๔๓

หมายเหตุ*เทียบต่อประชากรกรุงเทพฯ ในปัจจุบัน และคาดหวังให้ลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๕ โดยประชากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๓.๒.๑ กวดขันวินัยจราจรโดยกำหนดให้ความปลอดภัยทางถนน ได้รับการสอนในทุกะดับการศึกษาในกทม.ทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติในโรงเรียน หรือในพื้นที่ชุมชนเฉพาะแห่ง	๑) พื้นที่ชุมชน โรงเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ “เขตเคร่งครัดวินัยจราจร” โดยมีการปฏิบัติและการกวดขันอย่างต่อเนื่อง	๒๕%	๕๐%	๗๕%	๑๐๐%
๑.๓.๒.๒ การใช้เทคโนโลยีเพื่อจับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎจราจร อันจะส่งผลต่อความปลอดภัยทางถนน	๑) ถนน,ทางแยกที่มีกล้อง/เทคโนโลยีเพื่อกวดขันวินัยจราจร	๔๐%	๕๐%	๖๐%	๗๐%
๑.๓.๒.๓ การตรวจสอบสภาพถนน, จุดเสี่ยงอันตราย (Black Spot) และปรับปรุงจุดเสี่ยงอันตรายต่าง ๆ ภายหลังการเกิดอุบัติเหตุ	๑) จุด Black Spot ที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งได้รับการแก้ไขทางกายภาพ	๔๐%	๕๐%	๖๐%	๗๐%

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก



	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. การตรวจสอบโครงสร้างพื้นฐานและระบบปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอ	๖๐	๘๐	๘๐	๘๐	๓๐๐
๒. สร้างสื่อให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการใช้งานระบบรางหรือผ่านหลักสูตรในโรงเรียนกทม.	๓๐	๕๐	๕๐	๕๐	๑๘๐
๓. กทม.พัฒนาจุดพักพนักงานขับรถที่ถูกสุ่มลักษณะ	๑๘	๔๕	๔๕	๔๕	๑๕๓
๔. เลือกเขต/แขวงนำร่องจัดพื้นที่กวดขันวินัยจราจรโดยติดป้ายควบคุมความเร็ว, ติดสัญญาณไฟคอนข้าม	๑๗	๒๙	๓๒	๓๔	๑๑๒.
๕. เพิ่มเติมหลักสูตรวินัยจราจรในฐานะผู้ขับขี่ผู้เดินถนนทุกระดับการศึกษาและมีการสร้างสื่อประชาสัมพันธ์	๖๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๓,๖๐๐
๖. ติดตั้งกล้องตรวจจับการฝ่าฝืนสัญญาณไฟ	๘๓	๑๔๕	๑๕๘	๑๗๐	๕๕๖
๗. ติดตั้งกล้องตรวจจับความเร็ว	๘๓	๑๔๕	๑๕๘	๑๗๐	๕๕๖
๘. ติดตั้งกล้องตรวจจับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟคนข้ามที่จุดข้ามทางม้าลายหลัก (หน้าโรงเรียน โรงพยาบาล)	๘๓	๑๔๕	๘๙	๙๕	๔๑๒
๙. จัดตั้งทีมสอบสวนอุบัติเหตุทางถนนและแผนการปรับปรุงทางกายภาพ	๑๘	๑๑	๑๓	๑๕	๕๗
๑๐. แก้ไขปัญหาจุดเสี่ยงอันตรายทางถนนโดยมีการติดตั้งป้ายเตือน, ไฟฟ้าส่องสว่างปรับปรุงเส้นทาง ใส่เนินชะลอความเร็ว เพิ่มทางเท้า ฯลฯ	๗	๑๕	๒๐	๒๐	๖๒
รวมทั้งสิ้น	๙๙๙	๑,๖๖๕	๑,๖๔๕	๑,๖๗๙	๕,๙๘๘

ข) มาตรการดำเนินการ

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการใช้งานระบบขนส่งสาธารณะที่ถูกต้องวิธีและฝึกอบรมผู้ขับขี่	๑๕	๒๕	๒๕	๒๕	๙๐
๒.ร่วมมือกับตำรวจจราจรเพื่อลงโทษผู้ทำผิดวินัยจราจรอย่างเคร่งครัด	-	-	-	-	-
๓. ตรวจสอบจุดเสี่ยงอันตรายเกิดอุบัติเหตุซ้ำซาก	-	-	-	-	-
๔. ตรวจสอบเส้นทางรถขนส่งอันตราย	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๑๕	๒๕	๒๕	๒๕	๙๐

ค) โครงการลงทุนหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. จัดตั้งหน่วยสืบสวนอุบัติเหตุ	๑๘	๑๑	๑๓	๑๕	๕๗
๒. จัดการแก้ไขจุดเสี่ยงอันตราย	๗	๑๕	๒๐	๒๐	๖๒
๓. เพิ่มเติมหลักสูตรวินัยจราจร	๖๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๓,๖๐๐
รวมทั้งสิ้น	๖๒๕	๑,๐๒๖	๑,๐๓๓	๑,๐๓๕	๓,๗๑๙

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑ - มหานครปลอดภัย

เมืองกรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัย หมายถึง เมืองมหานครที่ปลอดภัยมลพิษ ปลอดภัยอาชญากรรมและยาเสพติด ปลอดภัยอุบัติเหตุ ปลอดภัยพิบัติ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย ปลอดภัยโรคคนเมืองและอาหารปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๔ - ปลอดภัยพิบัติ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ เมืองกรุงเทพฯปลอดภัยจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ ได้แก่ น้ำท่วมและการกัดเซาะชายฝั่ง กรุงเทพมหานครมีมาตรการบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและมีการบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่งอย่างยั่งยืนภายในปี ๒๕๗๕

ความหมายทางวิชาการ ๑.เมืองกรุงเทพมหานคร มีความพร้อมในทุกด้านที่จะรับมือกับน้ำท่วมทั้งจากน้ำฝน น้ำหนุนและน้ำหลาก โดยภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมือง มุ่งสู่ความเป็นมหานครที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน

กรุงเทพมหานคร มีพื้นที่ป่าชายเลนกันชนที่มีความอุดมสมบูรณ์ โดยมี
ของป่าชายเลนไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตรตามมาตรฐานของแนวป่าชาย
เลนเพื่อป้องกันการกัดเซาะ (Food and Agricultural Organization, FAO)
และมีอัตราการกัดเซาะใกล้เคียงศูนย์ พร้อมปรับปรุงให้เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้
ธรรมชาติเพื่อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจให้กับชาวกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีกแห่ง
หนึ่ง

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักการระบายน้ำ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ความยาวแนวป้องกันน้ำท่วมริมแม่น้ำ เจ้าพระยาที่ก่อสร้างเสร็จเพิ่มเติม (กม.)	๑.๐๐๐	๑.๕๐๐	๑.๕๐๐	-
ความยาวแนวป้องกันน้ำท่วมตามแนวคลอง บางกอกน้อยและคลองมหาสวัสดิ์ที่ก่อสร้างเสร็จ เพิ่มเติม(กม.)	๐.๕๐๐	๐.๒๐๐	-	-
ความยาวคันป้องกันน้ำท่วมพื้นที่ด้าน ตะวันออกภายในคันกั้นน้ำพระราชดำริที่ ก่อสร้างเสร็จเพิ่มเติม(กม.)	๑.๕๐๐	๔.๐๐๐	-	-
ระยะเวลาในการแก้ไขปัญหาพื้นที่น้ำท่วมขังในถนน สายหลักได้ (ฝนไม่เกิน ๑๐๐มม.ต่อชม.) (นาที)	๑๒๐	๑๑๐	๑๐๐	๙๐
ความยาวของแนวก่อสร้างเขื่อนค.ส.ล.ที่สร้าง เพิ่มขึ้น (กม.)	๑๕๘.๘๐๐	๓๑๗.๖๐๐	๔๗๖.๔๐๐	๕๗๑.๖๗๔
ความยาวของคลองที่ขุดลอกเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการระบายและกักเก็บน้ำ (กม.)	๑๕๘.๘๐๐	๓๑๗.๖๐๐	๔๗๖.๔๐๐	๕๗๑.๖๗๔
จำนวนคลองหลักที่มีการบริหารจัดการสิ่งปลูก สร้างรุกล้ำ(คลอง)	๐	๑๐	๓๒	๖๔
จำนวนคลองหลักที่ได้รับการปักแนวเขตที่ดิน เขตคลองสาธารณะแล้วเสร็จ (คลอง)	๐	๑๐	๓๒	๖๔
จำนวนเขตที่มีความพร้อมของระบบสารสนเทศ ภูมิศาสตร์ (GIS) และระบบพยากรณ์ที่ได้ เชื่อมต่อกับระบบหลัก (เขต)	๒๐	๕๐	-	-
ที่ดินเลนชายฝั่งทะเลที่เพิ่มขึ้น (เมตร)	๕๐.๐๐๐	๑๐๐.๐๐๐	๒๐๐.๐๐๐	๓๐๐.๐๐๐
ขนาดป่าชายเลนที่เพิ่มขึ้น (เมตร)	๕๐.๐๐๐	๑๐๐.๐๐๐	๒๐๐.๐๐๐	๓๐๐.๐๐๐
อัตราการกัดเซาะลดลง (เมตร)	๓.๒๓๐	<๒.๒๓๐	<๑.๒๓๐	<๐.๒๓๐

ปฏิเสธได้ว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นประเด็นปัญหาสำคัญของ

ประเทศไทย โดยเฉพาะเมืองกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองแห่งศูนย์กลางทางการค้าและเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นจำเป็นต้องมีการวางแผนในการรับมือและป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติดังกล่าว สำหรับเมืองกรุงเทพมหานคร ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติที่สำคัญในลำดับต้นได้แก่ อุทกภัยและการกัดเซาะชายฝั่ง เนื่องจากเมืองกรุงเทพมหานครตั้งอยู่บริเวณลุ่มปากแม่น้ำและประสบกับปัญหาแผ่นดินทรุดตัวอย่างต่อเนื่องประกอบกับการยกกระต๊อบของน้ำทะเลอันเป็นผลมาจากสภาวะโลกร้อนจึงทำให้เมืองกรุงเทพมหานครมีความเสี่ยงต่อสภาวะน้ำท่วมเมืองในขณะเดียวกันปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งก็เป็นปัญหาในระดับต้นของเมืองกรุงเทพมหานครเช่นกัน ได้แก่ พื้นที่ชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนซึ่งถูกน้ำทะเลกัดเซาะตลอดระยะทาง ๕ กิโลเมตรจึงต้องมีมาตรการชะลอความรุนแรงของคลื่นและการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง

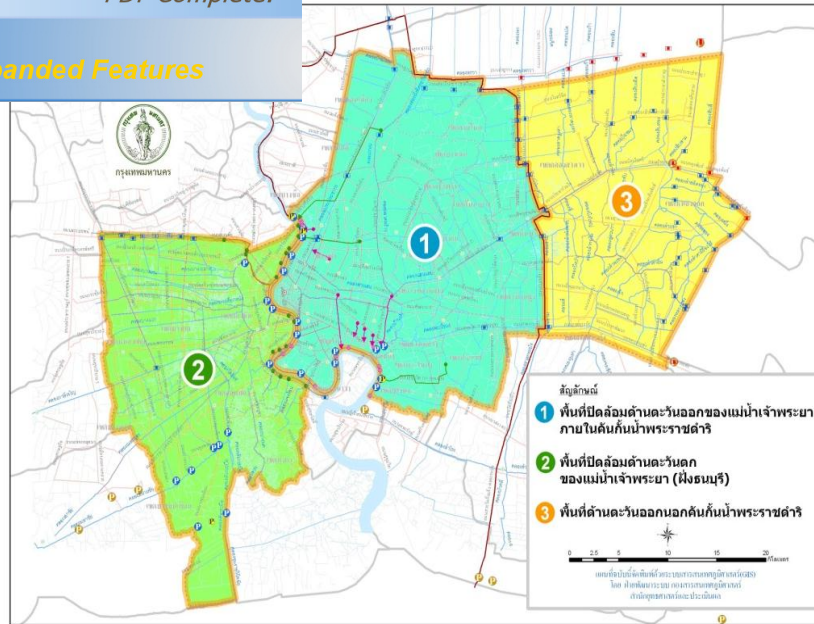
กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่บนที่ลุ่มดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเจ้าพระยา มีระดับความสูงของพื้นดินเหนือระดับทะเลปานกลาง (รทก.) ประมาณ +๐.๐๐๐ เมตร ถึง +๑.๕๐๐ เมตร (ภาพที่ ๘) ที่ผ่านมาสามารถดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม อันมีสาเหตุจากน้ำฝน น้ำหลาก และน้ำหนุน ด้วยระบบปิดล้อม (ภาพที่ ๙) โดยสามารถแก้ไขปัญหาน้ำท่วมถนนสายหลัก (กรณีฝนตกต่อเนื่อง ๑ ชั่วโมง ปริมาณฝนตกไม่เกิน ๖๐ มิลลิเมตร) โดยใช้เวลาเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ ๒ ชั่วโมง ๑๕ นาที (ภาพที่ ๑๐ และ ๑๑) และการป้องกันน้ำท่วม อันมีสาเหตุจากน้ำหลากและน้ำทะเลหนุนสูง (ภาพที่ ๑๒) โดยการก่อสร้างคันป้องกันน้ำท่วมด้านตะวันออกตามแนวพระราชดำริ ป้องกันน้ำไหลบ่าจากพื้นที่ด้านเหนือและด้านตะวันออก ได้ที่ระดับ +๒.๐๐ ม.รทก. (ภาพที่ ๑๓) และก่อสร้างแนวป้องกันน้ำท่วมริมแม่น้ำเจ้าพระยา คลองบางกอกน้อยและคลองมหาสวัสดิ์ ป้องกันน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาได้ที่ระดับ +๒.๕๐๐ ม.รทก. โดยใช้ค่าระดับน้ำสูงสุดในแม่น้ำเจ้าพระยาที่เกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ที่ระดับความสูง +๒.๒๗๐ ม.รทก. เป็นเกณฑ์ในการออกแบบและคันป้องกันน้ำท่วมริมแม่น้ำเจ้าพระยา สามารถรองรับปริมาณน้ำหลากได้ประมาณ ๓,๐๐๐ - ๓,๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร (ลบ.ม.) ต่อวินาที อีกทั้งยังมีระบบอุโมงค์ระบายน้ำเสริม

จากวิกฤตการณ์น้ำท่วม ในปี ๒๕๕๔ ปริมาณน้ำหลากจากพื้นที่ตอนบนมีปริมาณสูงถึง ๔,๙๔๕ ลบ.ม. ต่อวินาที ทำให้ระดับน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยามีค่าสูงสุดถึง +๒.๕๓๐ ม.รทก. (ตุลาคม ๒๕๕๔) ทั้งนี้ปริมาณน้ำอาจจะมากกว่านี้ได้ ถ้าเขื่อนเหนือกรุงเทพมหานครไม่พังไปบางส่วน ซึ่งเป็นปริมาณน้ำที่เกินกว่าขีดความสามารถของระบบป้องกันน้ำท่วมที่ออกแบบไว้จะรองรับได้ ผลของปริมาณน้ำที่เกินทำให้กรุงเทพมหานครประกาศพื้นที่ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเป็นเหตุอุทกภัย จำนวน ๔๒ เขต ยกเว้น ๘ เขตได้แก่ ราชเทวี วัฒนา บางรัก ทุ่งครุ บางนา ปทุมวัน ป้อมปราบศัตรูพ่าย พระโขนง (ภาพที่ ๑๔) ซึ่งครัวเรือนที่ได้รับ ความเสียหายตามกรอบมติ คณะรัฐมนตรี มี ๙๔๕,๔๕๔ ครัวเรือน (ข้อมูล ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕) และมี ผู้เสียชีวิตจากอุทกภัยปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๑๓๓ ราย ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้รับรวบรวมจากการสำรวจของสำนักงาน เขต ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๕²⁵

²⁵ แหล่งที่มา แผนปฏิบัติการ สำนักการระบายน้ำ กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖, แผนเผชิญเหตุอุทกภัยกรุงเทพมหานคร พ.ศ.

ภาพที่ ๘ แผนที่แสดงระดับความสูงของพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร²⁶

²⁶ แหล่งที่มา <http://๔.bp.blogspot.com>



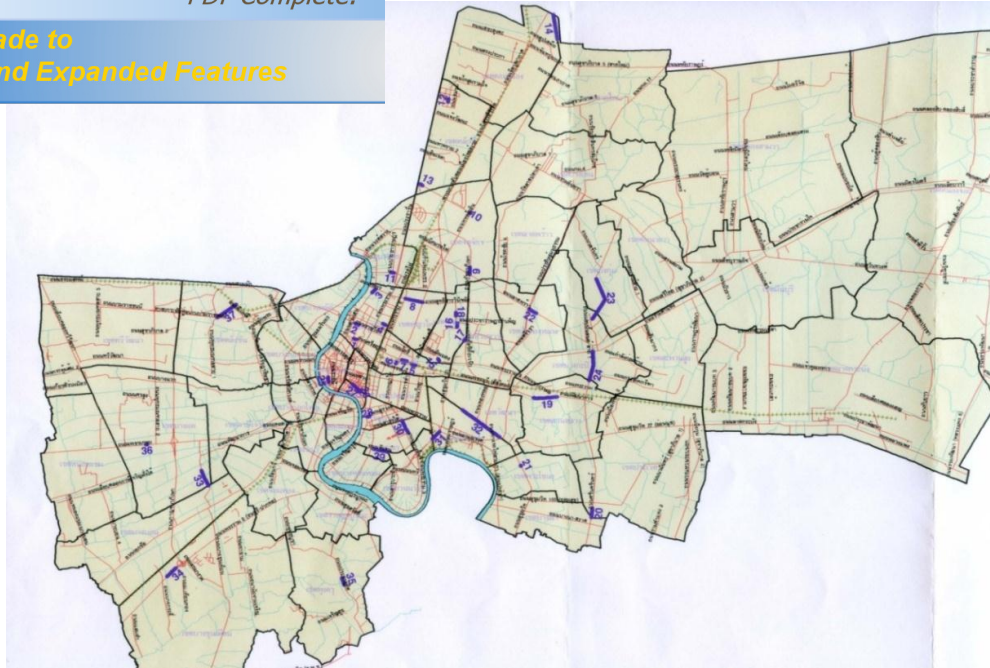
ภาพที่ ๙ แผนที่แสดงพื้นที่ระบบปิดล้อมในการบริหารจัดการน้ำท่วมทั้งสามเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร²⁷



ภาพที่ ๑๐ แผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงเกิดน้ำท่วมจากน้ำฝน ๑๕ แห่ง²⁸

²⁷ แหล่งที่มา ฝ่ายพัฒนาระบบ กองสารสนเทศภูมิศาสตร์ สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล

²⁸ แหล่งที่มาฝ่ายส่งเสริมธุรกิจและสื่อสารองค์กร กลุ่มบริษัททีม ได้เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมในเขตกรุงเทพและปริมณฑล (<http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=supercars&month=๑๐-๒๐๑๑&date=๒๙&group=๑๔&gblog=๔>)



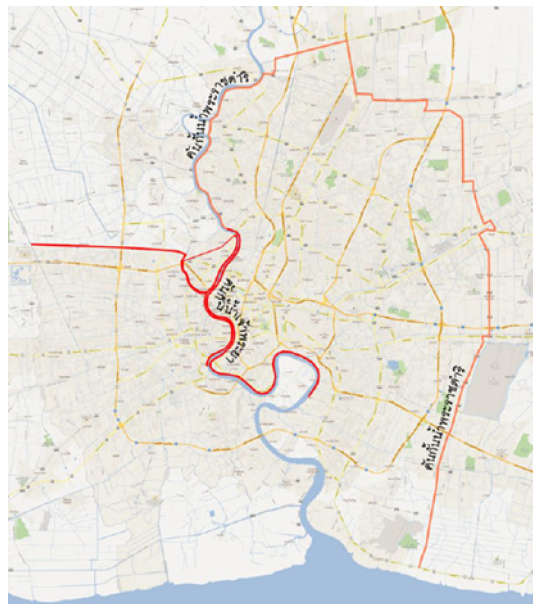
ภาพที่ ๑๑ แผนที่แสดงจุดอ่อนน้ำท่วมในถนนสายหลัก เนื่องจากฝนตก ๓๗ แห่ง²⁹



²⁹ แหล่งที่มา กองสารสนเทศระบายน้ำ (กสน.)



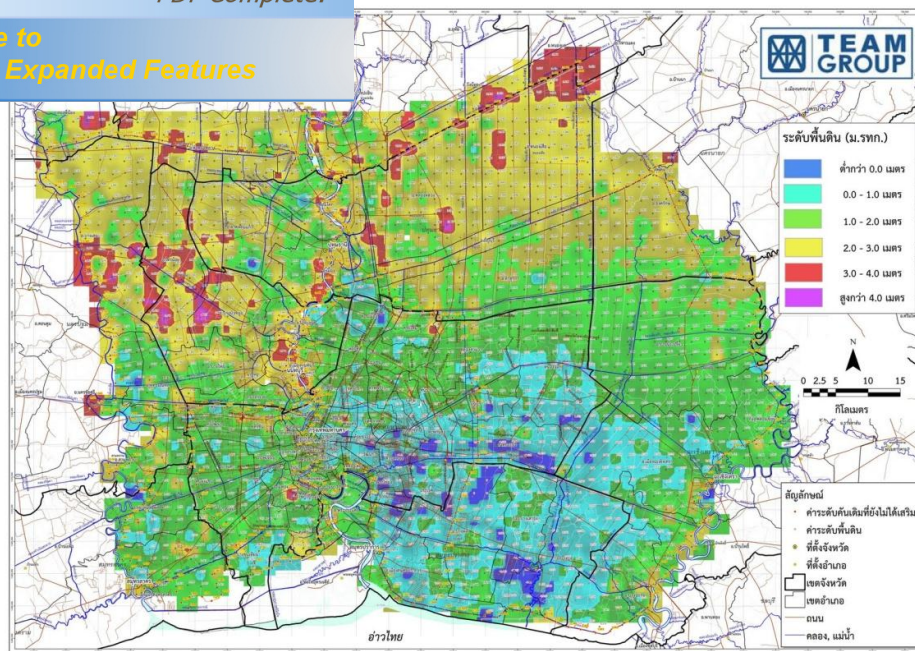
ภาพที่ ๑๒ แผนที่แสดงชุมชนนอกแนวป้องกันน้ำท่วมที่ได้รับผลกระทบจากน้ำหนุนริมแม่น้ำเจ้าพระยา
คลองบางกอกน้อย คลองมหาสวัสดิ์ ๑๓ แห่ง³⁰



ภาพที่ ๑๓ ภาพแสดงแนวคันป้องกันน้ำท่วมทั้งฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตก³¹

³⁰ แหล่งที่มา กองสารสนเทศระบายน้ำ (กสน.)

³¹ แหล่งที่มา <http://thaidreambox.bayore.net/index.php?topic=๑๔๒๔๔.๐>



ภาพที่ ๑๔ แผนที่แสดงบริเวณน้ำท่วมของกรุงเทพมหานครปี พ.ศ.๒๕๕๔ โดย TEAM GROUP³²

สำหรับจุดสำคัญที่เป็นจุดเสี่ยงของการกัดเซาะชายฝั่ง ได้แก่ บริเวณเขตบางขุนเทียนซึ่งมีเขตพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตอนบน ระยะทาง ๔.๗๐๐ กิโลเมตรซึ่งถูกน้ำทะเลกัดเซาะเฉลี่ย ๑.๔๐๐-๔.๕๐๐(๓.๒๓๐) เมตร/ปี ที่น้ำท่วมคือสถิติ ๑๐ปีย้อนหลัง พื้นที่ที่ถูกกัดเซาะไปแล้ว ๘๐๐-๑,๐๐๐เมตร หรือ ๑กิโลเมตรนับจากหลักเขตกรุงเทพมหานคร คำนวณเป็นพื้นที่ดินที่หายไปมากกว่า ๑,๐๐๐ไร่ จุดวิกฤตในกรุงเทพมหานคร อยู่ที่ปากคลองขุนราชพินิจ-บ้านท่าตะโก เขตบางขุนเทียน สาเหตุของการกัดเซาะชายฝั่งในพื้นที่บริเวณนี้ นั้นคือการขุดเจาะร่องน้ำเพื่อนำน้ำทะเลเข้าสู่บ่อกักเก็บน้ำให้ป่าชายเลนที่เคยมีอยู่ถูกลดทรากถอนโคนไปหมดเมื่อขาดรากที่จะยึดเหนี่ยวตะกอนดินโคลนจึงทำให้กัดเซาะตะกอนออกไปได้ง่ายและยิ่งในช่วงของฤดูมรสุมที่มีคลื่นลมแรงกว่าช่วงเวลาปกติอัตราการกัดเซาะชายฝั่งจะยิ่งสูงขึ้นด้วย

ปัจจุบันกรุงเทพมหานครดำเนินการมาตรการชั่วคราวโดยก่อสร้างแนวคันไม้ไผ่ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล ๓ ระยะเสร็จเรียบร้อยแล้ว ส่วนมาตรการถาวรซึ่งจะก่อสร้างคันหินรอตตะกอนรูปตัวที ตอนนี้อยู่ระหว่างการคัดเลือกที่ปรึกษาในโครงการจ้างที่ปรึกษา ศึกษา ทบทวนความเหมาะสมและผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตามโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน โดยสำนักกระบายน้ำ วงเงิน ๒๖.๑๐๐ ล้านบาท งบประมาณประจำปี ๕๕-๕๖³³

³² แหล่งที่มา <http://maha-arai.blogspot.com/๒๐๑๑/๑๑/blog-post.html>

³³ แหล่งที่มา รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน สำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร ๒๕๕๐ ผลวิจัยรายงานและข่าวต่างๆ



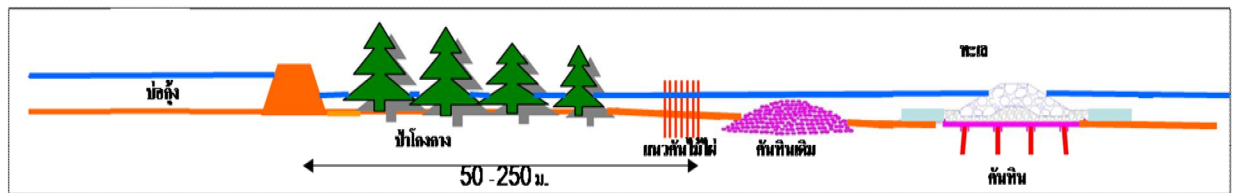
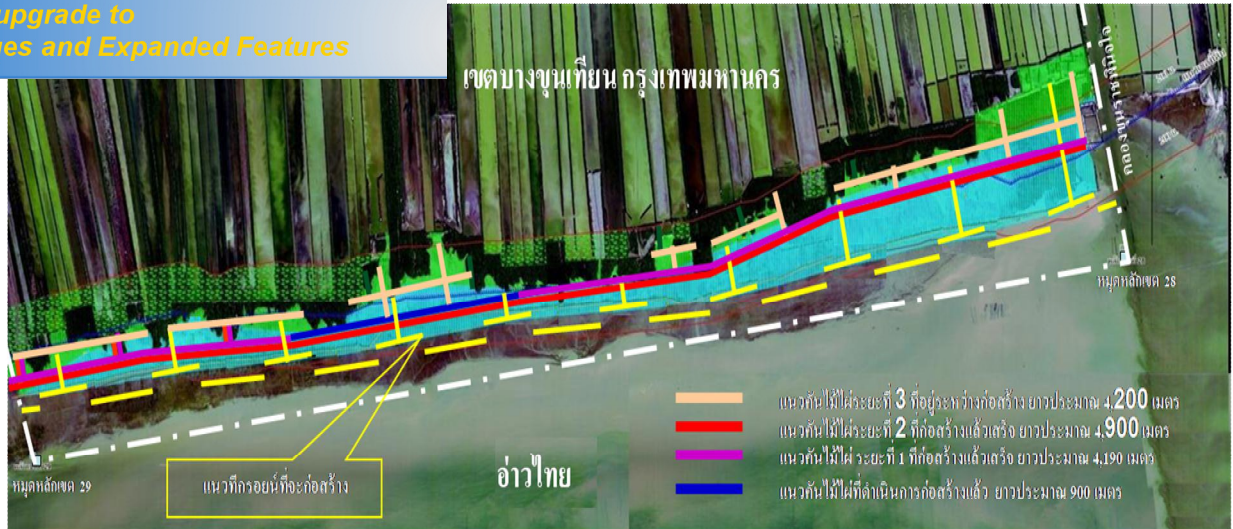
ภาพที่ ๑๕ แผนที่แสดงการเปลี่ยนแปลงชายฝั่ง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร³⁴



ภาพที่ ๑๖ แสดงบริเวณคลองขุดราชพินิจใจ เขตบางขุนเทียน³⁵

³⁴ แหล่งที่มา การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามันและอ่าวไทย สำนักธรณีวิทยาสิ่งแวดล้อม กรมทรัพยากรธรณี ๒๕๕๕

³⁵ แหล่งที่มา: นิตยสารผู้จัดการ ๓๖๐ องศาบางขุนเทียน: ด้านหน้ารัชชาดินแดนโดยปยาณี รุ่งรัตน์วัชชัย



ภาพที่ ๑๗ แสดงแนวคันไม้ไผ่ และแนวที่จะก่อสร้างที่กร่อยนึ่ง³⁶

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
------------------------------------	---

³⁶ แหล่งที่มา สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร ๒๕๕๖

	สืบเนื่องจากปัญหาการวางผังเมืองของกรุงเทพมหานคร ในอดีตเต็มไปด้วยที่ว่างรับน้ำและระบายน้ำเป็นจำนวนมาก ปัจจุบันการขยายตัวของเมืองโดยขาดการควบคุมเป็นเหตุให้ ห้วย หนอง คลอง บึง และที่ว่างรับน้ำต่างๆลดลงเป็นอย่างมาก ทางระบายน้ำถูกถม มีสิ่งก่อสร้างขวางทางน้ำไหล จาก ถนน แหล่งที่อยู่อาศัยและแหล่งอุตสาหกรรม ดังนั้นเมื่อเกิดฝนตกหนัก เป็นเวลาหลายชั่วโมงทำให้ระบายน้ำไม่ทันเป็นผลทำให้ระบบระบายน้ำเดิมสูญเสียศักยภาพอย่างมาก การสร้างระบบใหม่ต้องใช้เงินทุนสูงมาก และจะเป็นปัญหากับประชาชน นอกจากนี้ยังมีปัญหาแผ่นดินทรุดตัวและระดับน้ำทะเลหนุนสูงเกิน ๒ เมตรจากสภาวะ Global Climate Change แม้ว่าจะมีการดำเนินงานที่ผ่านมาเพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาแต่แผนปฏิบัติการก็ยังไม่มีความครอบคลุมปัญหาดังกล่าวอย่างครบถ้วนแน่วแน่ขึ้นป้องกันถาวรยังไม่แล้วเสร็จทั้งระบบ พร้อมทั้งเกิดความเสียหาย ทรุดตัว ต้องทำการซ่อมบำรุงหรือสร้างเสริม ประกอบกับเครือข่ายอุโมงค์ระบายน้ำยังไม่ครอบคลุมและเสร็จสมบูรณ์
การทรุดตัวของชายฝั่งทะเลเนื่องมาจากการกัดเซาะชายฝั่ง	สืบเนื่องจาก ชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนมีลักษณะเป็น Convex profile แสดงถึง Tide dominate สภาพชายฝั่งเป็นแบบ Long shore transport dominate (ดูความหมายที่ภาคผนวกตอนท้าย) คลื่นในฤดูมรสุมที่มีพลังงานสูงมีผลต่อการกัดเซาะ และความเร็วกระแสน้ำริมชายฝั่งยังมีแรงพอ (ประมาณ ๐.๒๐๐-๐.๓๐๐ เมตรต่อวินาที) ที่จะพัดพาตะกอนดินปนทรายไปทางตะกิตตะวันตกและทิศตะวันตกของอ่าว นอกจากนี้สภาพป่าชายเลนมีความหนาประมาณ ๕๐ เมตร ถือว่าอยู่ในระดับวิกฤติ ซึ่งโดยทั่วไปควรจะมีป่าชายเลนที่มีความสมบูรณ์ทั่วโลกต้องมีความหนาอยู่ที่ประมาณ ๓๐๐ เมตรจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ทำกินเนื่องจากการเติบโตอย่างก้าวกระโดดของอุตสาหกรรมการเลี้ยงกุ้งตั้งแต่ปีพ.ศ.๒๕๓๐เป็นต้นมา ชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน มีค่าการทรุดตัวโดยเฉลี่ย ๑.๐-๒.๐ เซนติเมตรต่อปีค่าระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้นโดยเฉลี่ยปีละ ๐.๒๐๐ เซนติเมตรทำให้ชายฝั่งทะเลบางขุนเทียนต้องเผชิญกับการกัดเซาะเพิ่มขึ้น

พมหนนครมมีความพร้อมในการรับมือกับน้ำท่วมทั้งจากน้ำฝน น้ำ

หนุนและน้ำหลาก

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ความสามารถรองรับปริมาณน้ำหลากและน้ำหนุนได้ ดีขึ้นที่ความสูง +๓.๐๐๐ ม.รทก. (เปอร์เซ็นต์)	๓๐	๘๕	๑๐๐	-
๒) ความสามารถระบายน้ำท่วมขังในถนนสายหลัก กรณี ฝนตก ๑๐๐ มม.ต่อชม.(นาทื)	๑๒๐	๑๑๐	๑๐๐	๙๐
๓) จำนวนคลองที่ถูกฟื้นฟู ปรับปรุง และคืนสภาพเพื่อ เป็นแก้มลิงธรรมชาติและมีระบบการระบายน้ำที่ดีขึ้น (คลอง)	๐	๑๐	๓๒	๖๔
๔)จำนวนคลองหลักที่มีการบริหารจัดการสิ่งปลูกสร้างรุก ล้ำ (คลอง)	๐	๑๐	๓๒	๖๔
๕) จำนวนคลองหลักที่ได้รับการปักแนวเขตที่ดินเขต คลองสาธารณะแล้วเสร็จ (คลอง)	๐	๑๐	๓๒	๖๔
๖) จำนวนเขตที่มีความพร้อมของระบบสารสนเทศ ภูมิศาสตร์ (GIS) และระบบพยากรณ์ที่ได้เชื่อมต่อกับ ระบบหลัก (เขต)	๓๐	๕๐	-	-

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๔.๑.๑เพิ่มประสิทธิภาพระบบ การป้องกันน้ำท่วมและการระบาย น้ำ ทั้งระบบอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถรองรับปัญหาอุทกภัยอันมี สาเหตุมาจากน้ำหลากและน้ำหนุน	๑)ร้อยละระดับ ความสำเร็จของโครงการ ก่อสร้างและปรับปรุง ระบบป้องกันน้ำท่วม เนื่องจากน้ำหลากและ น้ำหนุน (เปอร์เซ็นต์)	๓๐	๘๕	๑๐๐	-
	๒) ระดับความสำเร็จ ของการศึกษา สํารวจ ออกแบบและจัดทำแผน แม่บทระบบระบายน้ำ (เปอร์เซ็นต์)	๑๐๐	-	-	-

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๔.๑.๒ เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพระบบการระบายน้ำทั้งระบบอย่างมีประสิทธิภาพสามารถรองรับปัญหาน้ำท่วมขังพื้นที่ อันมีสาเหตุมาจากน้ำฝน โดยการเพิ่มขีดความสามารถระบบระบายน้ำในถนนสายหลักและการใช้พื้นที่แถมถึง	๑) ความสามารถในการระบายน้ำจากถนนสายหลักที่มีปัญหาน้ำท่วมขังเนื่องจากฝนตก (กรณีฝนตกต่อเนื่อง ๑ ชั่วโมงมีปริมาณฝนไม่เกิน ๑๐๐ มม.) (นาที่)	๑๒๐	๑๑๐	๑๐๐	๙๐
	๒) ร้อยละของการสนับสนุนและให้บริการติดตั้ง ซ่อมบำรุงรักษาเครื่องสูบน้ำ เครื่องผลักดันน้ำ และเครื่องจักรกล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของระบบระบายน้ำ (เปอร์เซ็นต์)	๑๐๐	-	-	-

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๔.๒ ลดอัตราการกัดเซาะชายฝั่งในกรุงเทพมหานครลดและป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ที่ดินเลนชายฝั่งทะเลที่เพิ่มขึ้น (เมตร)	๕๐	๑๐๐	๒๐๐	๓๐๐
๒) ขนาดป่าชายเลนที่เพิ่มขึ้น (เมตร)	๕๐	๑๐๐	๒๐๐	๓๐๐
๓) อัตราการกัดเซาะลดลง (เมตร)	๓.๒๓๐	<๒.๒๓๐	<๑.๒๓๐	<๐.๒๓๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
------------------	-----------	-----------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------------



		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑.๔.๒.๑ เพิ่มพื้นที่ป่าชายเลนกัน ชนที่มีความอุดมสมบูรณ์	๑) ความหนาแน่นของ ป่าชายเลนมากขึ้น	รอฟผลEIA	-	-	-
	๒) จำนวนพื้นที่ปลูกป่า ชายเลนเพิ่มขึ้น	รอฟผลEIA	-	-	-
๑.๔.๒.๒ สร้างแนวป้องกันการ กัดเซาะชายฝั่งทะเล	๑) ร้อยละของพื้นที่ที่ถูก ก่อสร้างแนวป้องกันการ กัดเซาะชายฝั่งทะเล	รอฟผลEIA	-	-	-
	๒) ความสามารถในการ ป้องกันการกัดเซาะ ชายฝั่งของแนวป้องกัน การกัดเซาะชายฝั่งทะเล	รอฟผลEIA	-	-	-

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑) ก่อสร้างอุโมงค์ระบายน้ำขนาดใหญ่	๖,๑๙๒.๙๐	๑,๖๒๐.๐๐	-	-	๗,๘๑๒.๙๐
๒) จัดสร้าง ปรับปรุง เสริมความแข็งแรง แนวป้องกันน้ำท่วมริมแม่น้ำเจ้าพระยา	๑๕๕.๕๕	-	-	-	๑๕๕.๕๕
๓) ปรับปรุงคลองสายหลักๆ	๓,๓๑๙.๐๐	-	-	-	๓,๓๑๙.๐๐
๔) ปรับปรุงท่อระบายน้ำในถนนสายหลัก ๆ	๘๔.๓๓	-	-	-	๘๔.๓๓
๕) จัดหาและก่อสร้างแก้มลิง	๒๑๐.๐๐	-	-	-	๒๑๐.๐๐
๖) โครงการศึกษาทบทวนความเหมาะสม และผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ตาม โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหการกัด เซาะชายฝั่งทะเลบางขุนเทียน	รอฟผลEIA	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๙,๘๗๗.๔๕	๑,๖๒๐.๐๐	-	-	๑๑,๔๙๗.๔๕



โครงการ	ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑) ปรับปรุงคลองสายหลักฯ	๓,๓๑๙.๐๐	-	-	-	๓,๓๑๙.๐๐
๒) จัดสร้าง ปรับปรุง เสริมความแข็งแรง แนวป้องกันน้ำท่วมริมแม่น้ำเจ้าพระยา	๑๕๕.๕๕	-	-	-	๑๕๕.๕๕
๓) ปรับปรุงท่อระบายน้ำในถนนสาย หลักฯ	๘๔.๓๓	-	-	-	๘๔.๓๓
๔) ก่อสร้างอุโมงค์ระบายน้ำขนาดใหญ่ฯ	๖,๑๙๒.๙๐	๑,๖๒๐.๐๐	-	-	๗,๘๑๒.๙๐
๕) จัดหาและก่อสร้างแก้มลิง	๒๑๐.๐๐	-	-	-	๒๑๐.๐๐
๖) ก่อสร้างและปรับปรุงอาคารบังคับน้ำ ฯ	๓๗๐.๔๐	-	-	-	๓๗๐.๔๐
๗) เสริมระบบเฝ้าระวังให้ครบถ้วน	๘.๘๐	-	-	๑๖.๐๐	๒๔.๘๐
๘) เสริมระบบบริหารจัดการให้ครบถ้วน	๓๔.๑๐	-	-	๓๖.๒๐	๗๐.๓๐
๙) นำเสนอข้อมูลสู่ประชาชนอย่างมี ประสิทธิภาพ	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๕.๐๐	๒๐.๐๐
๑๐) จัดสร้างแนวหินทิ้ง	รอฟผลEIA	-	-	-	-
๑๑) ติดตามและประเมินผลอัตราการ กัดเซาะ	รอฟผลEIA	-	-	-	-
๑๒) จัดตั้งศูนย์ศึกษา ท่องเที่ยวและการ อนุรักษ์ป่าชายเลนบางขุนเทียน	รอฟผลEIA	-	-	-	-
๑๓) การสร้างภาคีเครือข่ายระหว่าง กรุงเทพมหานคร หน่วยงานภาครัฐ และ เครือข่ายชุมชนและการอนุรักษ์ป่าชาย เลน	รอฟผลEIA	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๑๐,๓๘๐.๐๘	๑,๖๒๕.๐๐	๕.๐๐	๕๗.๒๐	๑๒,๐๖๗.๒๘

ค) โครงการลงทุนหลัก

โครงการ	ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	ปีแรก (๒๕๖๖-๒๕๖๗) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๘-๒๕๖๙) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑) พื้นฟูระบบคลองเวนิสตะวันออกเพื่อ การระบายน้ำและรองรับน้ำหลาก น้ำ หลาก - ก่อสร้าง เขื่อนกันดินค.ส.ล. (๓๐% ของ ๒๑๓คลองหลัก) ที่ -๓.๐๐๐ ม. รทก.พร้อมการขุดลอก งบประมาณ ๒๕,๗๒๕ล้านบาท - ก่อสร้างทางเดินและทางจักรยานพร้อม ปรับปรุงภูมิทัศน์ ข้างเขื่อนกันดินค.ส.ล. (๓๐% ของ ๒๑๓คลองหลัก) งบประมาณ ๑๓,๒๗๗ล้านบาท)	๑๐,๙๒๐.๕๖	๑๐,๕๓๐.๕๔	๑๐,๙๒๐.๕๖	๖,๖๓๐๓.๓๔	๓๙,๐๐๒.๐๐
๒) ปรับปรุงคลองสายหลักฯ	๓,๓๑๙.๐๐	-	-	-	๓,๓๑๙.๐๐
๓) ก่อสร้างอุโมงค์ระบายน้ำขนาดใหญ่ฯ	๖,๑๙๒.๙๐	๑,๖๒๐.๐๐	-	-	๗,๘๑๒.๙๐
๔) สร้างเขื่อนT-Groinsตามผลการศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๕๐	รอผลEIA	-	-	-	-
๕) ปลุกป่าชายเลนทดแทนเพื่อป้องกันการ กัดเซาะดินธรรมชาติอย่างยั่งยืน (เมตร)	รอผลEIA	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๒๐,๔๓๒.๔๖	๑๒,๑๕๐.๕๔	๑๐,๙๒๐.๕๖	๖,๖๓๐๓.๓๔	๕๐,๑๓๓.๙

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑ – มหานครปลอดภัย

เมืองกรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัย หมายถึง เมืองมหานครที่ปลอดภัย พลัด
อาชญากรรมและยาเสพติด ปลอดภัยอุบัติเหตุ ปลอดภัยพิบัติ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย ปลอดภัยโรคคนเมืองและอาหาร
ปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๕ - สิ่งก่อสร้างปลอดภัย

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ ของประชาชน	เมืองกรุงเทพมหานครมีความปลอดภัยต่อการใช้งานอาคารสาธารณะอุบัติภัยจากสิ่งปลูก สร้างต้องเป็นศูนย์ในปี ๒๕๗๕ (Zero Incidence) อาคาร ถนนและสะพานมีการ ติดตามตรวจสอบอาคารสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานและมีแผนการซ่อมแซม และปรับปรุงอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม
ความหมายทางวิชาการ	๑. กรุงเทพฯต้องมีโครงสร้างพื้นฐานปลอดภัยได้แก่ถนนสะพานและสะพานลอย คนข้ามปลอดภัยต้องมีแผนการตรวจสอบและซ่อมบำรุงในทุกโครงสร้างที่ รับผิดชอบและร่วมรับผิดชอบ ๒. อาคารและสิ่งปลูกสร้างประเภทตามประกาศกฎกระทรวงตามความใน พระราชบัญญัติควบคุมอาคารพ.ศ.๒๕๖๒ ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรอง ความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนด ๓. สิ่งปลูกสร้างอื่นๆต้องมีความปลอดภัยสำหรับผู้ใช้งาน
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานโยธา สำนักงานจราจรและขนส่ง และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๖๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
• ร้อยละของอาคารสาธารณะ ประเภท ที่ผ่านการรับรองตาม พรบ. ควบคุม อาคาร	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐
• ร้อยละของอาคารทั่วไป (อาคาร	๗๐	๙๐	๑๐๐	๑๐๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

• ร้อยละของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องจากโครงสร้างพื้นฐาน	○	○	○	○
• ร้อยละของอุบัติเหตุที่เกิดจากจตุรอรธ สาธารณะ/ท่าเทียบเรือ	○	○	○	○

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

ปัจจุบัน กรุงเทพมหานคร มีสิ่งปลูกสร้างและโครงสร้างพื้นฐานในความรับผิดชอบอยู่จำนวนมาก ตารางที่ ๑๖ แสดงปริมาณโครงสร้างพื้นฐานที่อยู่ในเขตในพื้นที่กรุงเทพมหานครฯ ทั้งนี้สิ่งก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐานเหล่านั้นอาจมีความเสี่ยงที่ทำให้เกิดความบกพร่องในการใช้งานซึ่งอาจเกิดได้จากหลายสาเหตุ อาทิเช่น ความบกพร่องระหว่างขั้นตอนการออกแบบ การก่อสร้าง การใช้งาน การเสื่อมสภาพจากสภาวะแวดล้อม และจากภัยพิบัติ เป็นต้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการใช้งานสิ่งปลูกสร้างสามารถก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินสำหรับผู้ใช้งานได้ในที่สุด ตารางที่ ๑๗ แสดงข้อมูลสถิติการเกิดอุบัติเหตุเนื่องจากอาคารและโครงสร้างพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่สามารถรวบรวมได้ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึง ๒๕๕๕ อย่างไรก็ตามเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแบ่งแยกชนิดของสิ่งปลูกสร้างประเภทต่างๆ คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการแบ่งชนิดของสิ่งปลูกสร้างในพื้นที่รับผิดชอบดังนี้

๑. โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ถนน สะพาน สะพานลอยคนข้าม และระบบส่งน้ำและระบายน้ำ เป็นต้น
๒. อาคารและสิ่งปลูกสร้างขนาดใหญ่ ได้แก่ อาคารสูง อาคารใหญ่ อาคารใหญ่พิเศษและอาคารสาธารณะ ตาม กฎกระทรวงฉบับที่ ๕๕ ออกตามความใน พรบ. ควบคุมอาคารพ.ศ. ๒๕๒๒
๓. สิ่งปลูกสร้างอื่นๆ เช่น จตุรอรธสาธารณะ/ท่าเทียบเรือ และสิ่งปลูกสร้างชั่วคราว เป็นต้น

ตารางที่ ๑๖ แสดงปริมาณโครงสร้างพื้นฐานประเภทสะพานและอุโมงค์ในกรุงเทพมหานคร

ชนิดของสิ่งปลูกสร้างและโครงสร้างพื้นฐาน	จำนวน	ความยาว (ม)	จำนวนที่ตั้ง	อายุการใช้งาน	แผนการตรวจสอบและซ่อมบำรุง
สะพานข้ามทางแยก	๔๙	๓๒,๐๙๐	๒๖เขต	>๑๐ปี	-
ทางต่างระดับ	๕	๗,๕๒๗	-	>๑๐ปี	-
อุโมงค์ลอดทางแยก	๑๐	๓,๓๓๕	๘ เขต	>๑๐ปี	-
สะพานข้ามคลอง	๑,๐๖๘	-	-	-	-
สะพานลอยคนข้าม	๗๒๕	-	-	-	-

ที่มา : สำนักการโยธา สำนักการจราจรและขนส่ง

ตารางที่ ๑๗ แสดงปริมาณโครงสร้างพื้นฐานประเภทถนนในกรุงเทพมหานคร

ชนิดของสิ่งปลูกสร้างและโครงสร้างพื้นฐาน	จำนวน (เส้น)	ชนิดของผิวจราจร (คสล:แอสฟัลต์:คสล+แอส)	ที่ตั้ง	แผนการตรวจสอบและซ่อมบำรุง
---	--------------	--	---------	---------------------------



ถนน		พัลส์:คอนกรีต:กระเบื้อง)		
- ถนนสายหลัก	๘๗	(๔๕:๕๑:๔:๐)	๔๙เขต	-
- ถนนสายรอง	๒๒๓	(๔๐:๕๗:๓:๑)	๔๒เขต	-
- ถนนโครงข่าย	๑๐๓	(๔๕:๔๓:๑๑:๒:)	๒๘เขต	-

ที่มา : สำนักงานโยธา และ สำนักงานการจราจรและขนส่ง

ตารางที่ ๑๘ แสดงปริมาณโครงสร้างพื้นฐานประเภทโป๊ะและท่าเทียบเรือในกรุงเทพมหานคร

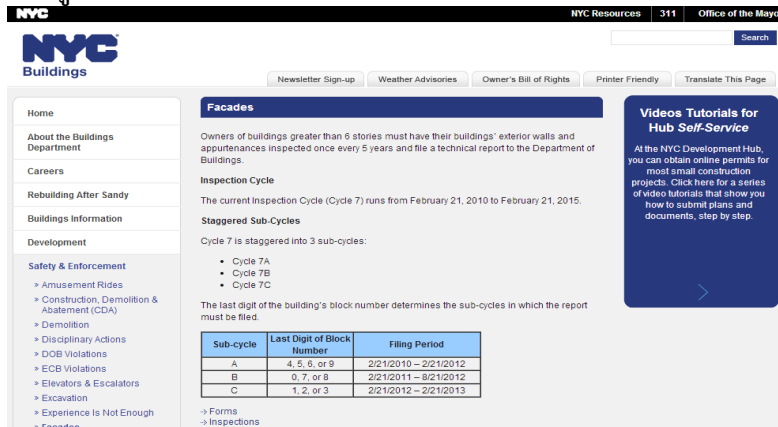
ชนิดของสิ่งปลูก สร้างและโครงสร้าง พื้นฐาน	จำนวน	แผนการตรวจสอบและ ซ่อมบำรุง	หมายเหตุ
โป๊ะท่าเทียบเรือ โดยสาร	๔๖ท่า	มีการตรวจสอบและซ่อม บำรุงปีละ ๒ครั้ง (เม.ย., ต.ค.) ปัจจุบันมี ๔ท่า ที่ กำลังซ่อมบำรุง	ท่าเทียบเรือหลัก ๔๕ท่าและท่าเทียบเรือ โพน ๑ท่า (ไม่รวมท่าเทียบเรือริมแม่น้ำ เจ้าพระยา)
ป้ายและศาลาที่พักร ผู้โดยสารสาธารณะ	จำนวนศาลาที่ พักรผู้โดยสาร ๒,๒๖๕ศาลา	มีการตรวจสอบและ ซ่อมแซมทุกเดือน และ ซ่อมแซมโครงสร้างปีละ ๑ ครั้ง	เฉลี่ยมีการเกิดอุบัติเหตุกับป้ายบริเวณศาลา ที่พักรผู้โดยสารประมาณปีละ ๓๓ครั้ง และ ศาลาที่พักรผู้โดยสารปีละ ๑๕ครั้ง

ที่มา : สำนักงานโยธา ๒ สำนักงานการจราจรและขนส่ง

การใช้งานอาคารและโครงสร้างพื้นฐานที่มีความเสี่ยงหรือขาดการประเมินความมั่นคงแข็งแรงให้
เป็นไปตามกฎหมายหรือตามหลักวิศวกรรม สามารถเกิดขึ้นได้หลายกรณีซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายมาก
น้อยต่างกันไป ซึ่งความเสียหายที่เกิดขึ้นสำหรับพื้นที่ใน กรุงเทพมหานครจะทำให้เกิดปฏิกิริยาลูกโซ่ในด้าน
ต่างๆตามมา อาทิเช่น สะพานลอยคนข้ามพังขวางถนน ก่อให้เกิดปัญหาจราจรตามมาเป็น ต้น ดังนั้นเพื่อให้
กรุงเทพมหานครมีความปลอดภัยจึงควรวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อแก้ปัญหาต่างๆเหล่านี้อย่างเป็นระบบและ
ต่อเนื่อง โดยมีเป้าประสงค์เพื่อให้ กรุงเทพมหานครเป็นเมืองแห่งความปลอดภัยสอดคล้องกับวิสัยทัศน์
กรุงเทพมหานคร ๒๕๗๕ โดยแนวทางที่จะดำเนินการวางแผนยุทธศาสตร์ตลอดจนมาตรการโครงการต่างๆได้
จากการทบทวนแนวทางการดำเนินการของมหานครระดับโลกเพื่อใช้เป็นต้นแบบเช่น โครงการพัฒนาSmart
Public Work Database & Risk Monitoring System สำหรับอาคารและโครงสร้างพื้นฐาน ได้นำรูปแบบ
การดำเนินการจากฐานข้อมูล online ของ NYC Department of Building ดังแสดงในรูปที่ ๑๘ การจัดทำ
ตัวชี้วัดด้านสิ่งปลูกสร้างได้นำรูปแบบการดำเนินการจากการจัดทำตัวชี้วัดของเมือง Wellington ประเทศ
นิวซีแลนด์ ดังแสดงในรูปที่ ๑๙ เป็นต้น สำหรับการจัดทำระบบ Structural Health Monitoring สำหรับ
โครงสร้างที่มีความสำคัญถือเป็นระบบที่มหานครหลายแห่งทั่วโลกนำมาใช้กับการตรวจสอบความเสี่ยงของ
โครงสร้างที่ตั้งอยู่ในจุดสำคัญของเมืองและมีผลกระทบต่อประชาชนผู้ใช้งานสูงเช่นสะพาน อุโมงค์และเขื่อน
เป็นต้น รูปที่ ๒๐ แสดงการติดตั้งระบบ structural health monitoring สำหรับสะพาน Bolshoi

มริตเสริมเหล็กที่มีอายุกว่า ๘๐ปีตั้งอยู่ในกรุงมอสโก ประเทศ
รัสเซียในเขตกรุงเทพมหานคร

สำหรับการวางแผนการจัดสรรงบประมาณในระยะต้น ระยะกลางและระยะปลายตลอดแผนพัฒนา
กรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ปี ได้จากผลการประเมินตัวชี้วัดในมาตรการโครงการต่างๆ โดยพิจารณาโครงการ
ที่สามารถตอบวิสัยทัศน์และเป้าประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยสำคัญโดยได้แบ่งออกเป็นโครงการ
หลักห้าโครงการคือ ๑) โครงการพัฒนาSmart Public Work Database & Risk Monitoring System
สำหรับอาคารและโครงสร้างพื้นฐาน ๒) โครงการตรวจจับปรับระงับใช้งานอาคารที่มีความเสี่ยงสูง ๓)
โครงการประกันภัยCity Infrastructure Insurance เพื่อคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินเนื่องจากโครงสร้าง
พื้นฐานภายใต้ความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร ๔) ติดตั้งระบบตรวจสอบสุขภาพ (Structural Health
Monitoring) ให้กับโครงสร้างพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อประชาชนสูง (High Impact) ๕) จัดทำแผนรองรับ
สถานการณ์ฉุกเฉิน (Continuity Management Planning for Critical Infrastructures) สำหรับโครงสร้าง
พื้นฐานที่มีความเสี่ยงสูง



NYC Buildings

Home | About the Buildings Department | Careers | Rebuilding After Sandy | Buildings Information | Development | Safety & Enforcement | Amusement Rides | Construction, Demolition & Abatement (CDA) | Demolition | Disciplinary Actions | DOB Violations | ECB Violations | Elevators & Escalators | Excavation | Experience Is Not Enough | Facades

Facades

Owners of buildings greater than 6 stories must have their buildings' exterior walls and appendages inspected once every 5 years and file a technical report to the Department of Buildings.

Inspection Cycle

The current Inspection Cycle (Cycle 7) runs from February 21, 2010 to February 21, 2015.

Staggered Sub-Cycles

Cycle 7 is staggered into 3 sub-cycles:

- Cycle 7A
- Cycle 7B
- Cycle 7C

The last digit of the building's block number determines the sub-cycles in which the report must be filed.

Sub-cycle	Last Digit of Block Number	Filing Period
A	4, 5, 6, or 9	2/21/2010 – 2/21/2012
B	0, 7, or 8	2/21/2011 – 8/21/2012
C	1, 2, or 3	2/21/2012 – 2/21/2013

→ Forms
→ Inspections

Videos Tutorials for Hub Self-Service

At the NYC Development Hub, you can obtain online permits for most small construction projects. Click here for a series of video tutorials that show you how to submit plans and documents, step by step.

ภาพที่ ๑๘ แสดงรูปแบบฐานข้อมูลอาคารของ New York City Buildings
(ที่มา : <http://www.nyc.gov/html/dob/html/home/home.shtml>)

How we'll measure our performance

Purpose of measure	Measuring our performance	Baseline 2011	2012/13	Targets	2013/14	2014/15	2015/16-2022/23
To measure the timeliness of our legislative compliance processes and related services	Building consents issued within 20 working days	94%	100%	100%	100%	100%	100%
	Code of Compliance Certificates issued within 20 working days	99%	100%	100%	100%	100%	100%
	Land Information Memorandums (LIMs) issued within 10 working days	100%	100%	100%	100%	100%	100%
	Resource consents (non-notified) issued within 20 working days	100%	100%	100%	100%	100%	100%
	Resource consents that are monitored within 3 months of project commencement	90%	90%	90%	90%	90%	90%
	Subdivision certificates – Section 223 certificates issued within 10 working days	100%	100%	100%	100%	100%	100%
	Noise control (excessive noise) complaints investigated within one hour	96%	90%	90%	90%	90%	90%
	Environmental complaints investigated within 48 hours	96%	98%	98%	98%	98%	98%
To measure the satisfaction of the services we provide	Customers (%) who rate building control services as good or very good	43%	70%	70%	70%	70%	75%
	Customers who rate development control services as good or very good	64%	70%	70%	70%	70%	75%
	Building Consent authority (BCA) accreditation retention (2 yearly)	Retained	To retain	N/A	To retain	N/A	N/A
To measure the standard of the services we provide	Initial assessments of earthquake-prone buildings completed (% of identified potentially earthquake prone buildings)*	510 assessments	85% (700 assessments completed per year)	100% (700 assessments completed per year)	N/A	N/A	N/A

ภาพที่ ๑๙ แสดงตัวอย่างการจัดทำดัชนีชี้วัดด้านสิ่งปลูกสร้างตามแผน ๒๐ ปีของเมือง Wellington ประเทศ
นิวซีแลนด์

on, New Zealand “Building Consents, Certificate SLA”,
๒๐๑๑)



ภาพที่ ๒๐สะพาน Bolshoi Moskvoretskiy Bridge และการติดตั้งระบบ Structural health monitoring system

ที่มา : BrankoGli’si’ and Daniele Inaudi, “FIBRE OPTIC METHODS FOR STRUCTURAL HEALTH MONITORING”, Johh Wiley & Sons, ๒๐๐๘)

ตารางที่ ๑๙ แสดงสถิติการเกิดอุบัติเหตุจากอาคารและโครงสร้างพื้นฐานในกรุงเทพมหานครระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๑ถึง ๒๕๕๕

วัน/เดือน/ปี	ประเภทของอุบัติเหตุที่เกี่ยวข้องกับอาคาร	สถานที่เกิดเหตุ	จำนวนผู้บาดเจ็บ (คน)	จำนวนผู้เสียชีวิต (คน)	แหล่งที่มา
๑๑-ส.ค.-๕๖	ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ล้ม	หน้าตึกโมเดิร์นฟอร์ม ถนนศรีนครินทร์ แขวง และเขตสวนหลวง	-	๑	นสพ. ไทยรัฐ
๒๗-ก.ค.-๕๖	นั่งร้านก่อสร้างอาคาร ๓ ชั้นพังถล่ม	ถ.กาญจนาภิเษก-บางแวก ตัดซอยจรัญสนิทวงศ์ ๑๓ พื้นที่ สน.หลักสอง	๑๐	-	นสพ. ไทยรัฐ
๑-ม.ค.-๕๖	ถนนทรุด	ข้างอาคารกรุงศรีอยุธยา ถนนวิฑูชาเข้า ก่อถึงแยกเพลินจิต เขตปทุมวัน	-	-	นสพ. ไทยรัฐ
๒-ต.ค.-๕๕	ถนนทรุด	รพ.วิภาวดี เขตจตุจักร บริเวณช่องทางด้านซ้าย	-	-	ครอบครัวข่าวช่อง ๓
๑๙-ส.ค.-๕๕	ถนนทรุด	บริเวณกลางสี่แยกอโศกมนตรี	-	-	นสพ. ไทยรัฐ
๑๒-ส.ค.-๕๕	ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ล้ม	บริเวณปากซอยพระราม ๒ ซอย ๔๐ แขวง บางมด เขตจอมทอง	๑	-	นสพ. เดลินิวส์
๓-ส.ค.-๕๕	ถนนทรุด	ถนนแจ้งวัฒนะ ช่วงลงสะพานข้ามคลองเปรมประชากร ข้างห้างไอทีสแควร์	-	-	นสพ. ไทยรัฐ
๒๗-มิ.ย.-๕๕	อาคารทรุด	อาคารอินโดไทย บริเวณซอยสุขุมวิท ๒๕	-	-	นสพ. ไทยรัฐ
๒๓-เม.ย.-๕๕	ถนนทรุด	สะพานอโศก	-	-	นสพ. ไทยรัฐ



สถานที่เกิดเหตุ			จำนวน ผู้บาดเจ็บ (คน)	จำนวน ผู้เสียชีวิต (คน)	แหล่งที่มา
๑๑-เม.ย.-๕๕	ถนนทรุด	ถนนพญาไท ใกล้แยกปทุมวัน	-	-	นสพ. เดลินิวส์
๕-เม.ย.-๕๕	ทางเท้าทรุดตัว	ถนนเจริญกรุง ทางเท้าหน้า รพ.เจริญกรุง ประชากรักษ์ เขตบางคอแหลม	-	-	นสพ. ไทยรัฐ
๑๙-มี.ค.-๕๕	ถนนทรุด	ถนนพระราม ๔ ได้สะพานไทย-เบลเยียม	-	-	นสพ. ไทยรัฐ
๓-ก.พ.-๕๕	ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ ล้ม	ชุมชนร่วมฤดี ย่านลุมพินี กรุงเทพมหานคร	-	-	Thai PBS
๑๕-ม.ค.-๕๕	อาคารกำลังก่อสร้างพัง ถล่มลงมา	ซอยอรุณอมรินทร์ ๓๐ ถนนอรุณอมรินทร์ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ฯ	๒	-	นสพ. ข่าวสด
๑-เม.ย.-๕๔	นั่งร้านถล่ม	ห้างเซ็นทรัล สาขาลาดพร้าว ถนนพหลโยธิน แขวงจอมพล เขตจตุจักร	๔	-	นสพ. เดลินิวส์
๒๙-ต.ค.-๕๓	นั่งร้านถล่ม	เซ็นทรัลเวิร์ด	๗	๒	Voice TV
๑๓-พ.ค.-๕๒	นั่งร้านถล่ม	บริเวณแยกแครายติดห้างสรรพสินค้า โลตัส สาขาแคราย	๕	๓	คมชัดลึกออนไลน์
๓๑-ธ.ค.-๕๑	เกิดเพลิงไหม้โรงงานเย็บ ผ้าทำให้โครงเหล็กทรุด	อยู่กลางซอยสุขประเสริฐ ซอย ๔ เขตบางคอ แหลม กรุงเทพมหานคร (กรุงเทพมหานครฯ)	๑	-	นสพ. ไทยรัฐ
๑๙-ก.ค.-๕๑	อาคารพาณิชย์ ๓ ชั้น ๒๐ คูหา ทรุดเอียง	ซอยรามคำแหง ๕๘/๔ ถนนรามคำแหง แขวง ห้วยหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานครฯ	-	-	นสพ. ไทยรัฐ
๘-พ.ค.-๔๙	อาคารทาวเฮ้าส์ทรุด	หมู่บ้านสินธานี ซอยลาดพร้าว๘๐ เขตวัง ทองหลาง	-	-	กรุงเทพธุรกิจ

ปัจจัยทำทนาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยทำทนาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑. อาคาร ๙ประเภทตาม พรบ. ควบคุม อาคารมีจำนวนมาก ที่ผ่านการออก ใบอนุญาต รดมีน้อยมาก	๑. ชาว กรุงเทพมหานครฯ /ผู้ที่ใช้งานสิ่งปลูกสร้าง ได้รับ ผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน ๒. อาคารภาคเอกชนและภาครัฐที่เป็นอาคารเก่า ต้องใช้ งบประมาณสูงในการตรวจสอบและซ่อมบำรุงเพื่อให้ผ่าน เกณฑ์มาตรฐาน ๓. ความร่วมมือและบูรณาการระหว่าง กรุงเทพมหานครฯ เจ้าของอาคารและผู้ตรวจสอบอาคารยังไม่มีประสิทธิภาพ ๔. ชาว กรุงเทพมหานครฯ /ผู้ที่ใช้งานสิ่งปลูกสร้าง ได้รับ ผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน



	๕. อาคารภาคเอกชนและภาครัฐที่เป็นอาคารเก่า ต้องใช้งบประมาณสูงในการตรวจสอบและซ่อมบำรุงเพื่อให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ๖. ชาว กรุงเทพมหานคร / ผู้ที่ใช้งานสิ่งปลูกสร้าง ได้รับผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน
สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
	๗. ชาว กรุงเทพมหานคร / ผู้ที่ใช้งานสิ่งปลูกสร้าง ได้รับผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน ๘. อาคารภาคเอกชนและภาครัฐที่เป็นอาคารเก่า ต้องใช้งบประมาณสูงในการตรวจสอบและซ่อมบำรุงเพื่อให้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ๙. ความร่วมมือและบูรณาการระหว่าง กรุงเทพมหานคร เจ้าของอาคารและผู้ตรวจสอบอาคารยังไม่มีประสิทธิภาพ ๑๐. ขาดแรงจูงใจในการกระตุ้นและบังคับใช้กฎหมายที่จะทำให้เจ้าของอาคารเร่งดำเนินการ ๑๑. ขาดการเก็บรวบรวมข้อมูลและการบูรณาการข้อมูลอย่างเป็นระบบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๑๒. ประเทศ และ กรุงเทพมหานคร เสียชื่อเสียง เสียความเชื่อถือและส่งผลกระทบด้านเศรษฐกิจศาสตร์ และไม่สามารถปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้
๒. ร้อยละของอาคารทั่วไป (อาคารสร้างใหม่และดัดแปลงต่อเติม) ที่ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบความปลอดภัยมีน้อย	๑. ชาว กรุงเทพมหานคร / ผู้ที่ใช้งานสิ่งปลูกสร้าง ได้รับผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน ๒. อาคารดัดแปลงประเภทการใช้งาน หรือต่อเติม ไม่แจ้งเจ้าหน้าที่ก่อนทำการก่อสร้าง ๓. ขาดการเก็บรวบรวมข้อมูลและการบูรณาการข้อมูลอย่างเป็นระบบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๔. ช่องว่างทางกฎหมาย การขาดแคลนบุคลากรในการตรวจสอบ กรุงเทพมหานครในฐานะผู้อนุญาต เมื่อเกิดเหตุ อาจได้รับผลกระทบจากการวิบัติทั้งทางกฎหมายและสังคม ๕. ประเทศ และ กรุงเทพมหานคร เสียชื่อเสียง เสียความเชื่อถือและส่งผลกระทบด้านเศรษฐกิจศาสตร์ และไม่สามารถปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

มีจำนวนมากอยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ขาดการบูรณาการเพื่อการตรวจสอบและซ่อมบำรุง	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา ๑. การบูรณาการข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๒. การจัดทำแผนการตรวจสอบและวางแผนซ่อมบำรุงที่มีประสิทธิภาพทั้งระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว ๓. ขาดการเก็บรวบรวมข้อมูลและการบูรณาการข้อมูลอย่างเป็นระบบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๔. ขาดมาตรฐานเรื่องความปลอดภัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งปลูกสร้างในงานจราจรและขนส่ง ได้แก่ โป๊ะหรือท่าเรือสาธารณะ และจุดพักรถโดยสารสำหรับบรรจรถสาธารณะ	๑. การบูรณาการระหว่างกรมเจ้าท่า และสำนักงานการจราจรและการขนส่ง ในการออกแบบและดูแลความปลอดภัย ๒. ลักษณะทางกายภาพของลำน้ำ และสภาพพื้นที่ ต้องมีการออกแบบโดยคำนึงถึงความปลอดภัย ตามสภาพจริงไม่ใช่เพียงแบบมาตรฐาน ๓. ปริมาณป้ายและจุดพักรถมีจำนวนมาก น่าจะมาตรฐานการออกแบบป้ายและจุดพักรถที่เน้นความปลอดภัยของผู้ใช้งาน ๔. ขาดการเก็บรวบรวมข้อมูลและการบูรณาการข้อมูลอย่างเป็นระบบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๕. ประเทศ และ กรุงเทพมหานคร เสียชื่อเสียง เสียความเชื่อถือและส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจ และไม่สามารถปฏิบัติได้ตามวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๕.๑ ลดจำนวนอุบัติเหตุอันเกิดจากสิ่งก่อสร้างประเภทอาคาร

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ร้อยละของอาคารสาธารณะ ๙ ประเภทตาม พรบ. ควบคุมอาคารที่ผ่านการรับรองตาม พรบ. ควบคุมอาคาร	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐
๒) ร้อยละของอาคารทั่วไป อาคารสร้างใหม่ ที่ผ่านเกณฑ์ตรวจสอบความปลอดภัย(ดัดแปลง ต่อเติม)	๙๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐



		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑.๕.๑.๑จัดทำฐานข้อมูลอาคาร สาธารณะ ๙ ประเภท พร้อมผล การประเมินความเสี่ยง	๑) ร้อยละ ปริมาณ ฐานข้อมูลอาคาร ๙ ประเภท	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๒) ร้อยละการพัฒนาแผน กระบวนการและเครื่องมือ การประเมินความเสี่ยงของ อาคาร ๙ประเภทฯ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๓) ร้อยละของผลการ ประเมินความเสี่ยงอาคาร ๙ประเภท	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐
๑.๕.๑.๒ส่งเสริม สนับสนุนให้ อาคาร (ที่อยู่ในข่ายอาคาร ๙ ประเภท) ได้ผ่านการตรวจสอบ การขออนุญาตการรับรอง ประเภท ร๑	๑) ร้อยละของจำนวน อาคารที่ยื่นเอกสารเพื่อขอ การรับรองประเภท ร.๑ จำนวนอาคารที่เข้าข่าย ทั้งหมด	๙๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๒) ร้อยละจำนวนอาคาร สาธารณะ ๙ประเภท ที่ยื่น และได้รับการดำเนินการ แล้วเสร็จ	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐
๑.๕.๑.๓ส่งเสริมให้มีการลดลง ของจำนวนอาคารที่มีความเสี่ยง และความต่อแหล่มที่จะเกิด อุบัติเหตุเช่นโดยบังคับใช้กฎหมาย ที่จะทำให้เจ้าของอาคารเร่ง ดำเนินการ)	๑) ร้อยละของอาคารที่ ได้รับการตรวจสอบ และ ผ่านเกณฑ์ด้านความ ปลอดภัยระหว่างการ ก่อสร้าง	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๒) ร้อยละกิจกรรมที่ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มี ผู้ประกอบการคำนึงถึง ความปลอดภัยในการ ก่อสร้างอาคารไม่น้อยกว่า สองครั้งต่อปี	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐



		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑.๕.๑.๔จัดทำฐานข้อมูลอาคาร นอกเหนือจากอาคาร ๙ประเภท ๆ เฉพาะประเภทอาคารที่มีความ เสี่ยง	๑) ฐานข้อมูลอา คาร นอกเหนือจากอาคาร ๙ ประเภทที่มีความเสี่ยง พร้อมผลการประเมินความ เสี่ยง	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๑.๕.๑.๕เข้มงวดการใช้งาน อาคารที่มีความเสี่ยง	๑) ร้อยละของอาคารที่ถูก ประเมินว่ามีความเสี่ยงสูง ได้รับการตรวจสอบและ ดำเนินการ	๙๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๑.๕.๑.๖เข้มงวดและสนับสนุนให้ มีอาคารที่อยู่ในระหว่างก่อสร้าง ดำเนินการตามแผน และข้อบังคับ ด้านความปลอดภัยระหว่างการ ก่อสร้าง	๑) ร้อยละของอาคารที่ ได้รับการตรวจสอบ และ ผ่านเกณฑ์ด้านความ ปลอดภัยระหว่างการ ก่อสร้าง	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๒) ร้อยละกิจกรรมที่ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มี ผู้ประกอบการคำนึงถึง ความปลอดภัยในการ ก่อสร้างอาคารไม่น้อยกว่า สองครั้งต่อปี	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๕.๒ ลดจำนวนอุบัติเหตุอันเกิดจากสิ่งก่อสร้างประเภทโครงสร้างพื้นฐาน

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑) ร้อยละของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเนื่องจากโครงสร้าง พื้นฐานลดลง	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
------------------	-----------	---------------------------	------------------------------	------------------------------	------------------------------



		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑.๕.๒.๑ จัดทำฐานข้อมูล โครงสร้างพื้นฐานพร้อมผลการ ประเมินความเสี่ยงและ ความ ล่อแหลม	๑)ความคืบหน้าของการ จัดทำฐานข้อมูลโครงสร้าง พื้นฐาน	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๒)ความคืบหน้าของการ สร้างแบบแผน กระบวน และเครื่องมือการประเมิน ความเสี่ยงและความ ล่อแหลมของโครงสร้าง พื้นฐานแต่ละประเภท	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๓)ความคืบหน้าของการ ประเมินความเสี่ยงและ ความล่อแหลม ของ โครงสร้างพื้นฐาน แล้ว เสร็จ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๑.๕.๒.๒สนับสนุนให้หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องดำเนินการพัฒนา แผนการตรวจสอบ/ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน และ ดำเนินการซ่อมแซมตามแผนที่ กำหนดขึ้น	๑)ร้อยละของจำนวน โครงสร้างพื้นฐานที่มี แผนการตรวจสอบและ แผนการซ่อมบำรุง (เทียบ กับจำนวนโครงสร้าง พื้นฐานทั้งหมด แยกตาม ประเภท)	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๒)ร้อยละของจำนวน โครงสร้างพื้นฐานที่ได้รับ การซ่อมแซมประจำปี (เทียบกับจำนวนโครงการ ที่ได้รับงบประมาณ ประจำปี)	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๓)ร้อยละของจำนวน โครงสร้างพื้นฐาน (จากผล ประเมินความเสี่ยงที่ได้) ได้รับการติดตั้ง Health Monitoring System	๗๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
	๔) ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานที่มีความเสี่ยงสูงที่ได้จัดทำแผนรองรับสภาวะการณ์ฉุกเฉิน (Continuity Management Planning for Critical Infrastructures)	๗๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๕.๓ ลดจำนวนอุบัติเหตุอันเกิดจากสิ่งก่อสร้างประเภทจุดรอรถสาธารณะ- ทำเทียบเรือ

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ร้อยละของอุบัติเหตุที่เกิดจากจุดรอรถสาธารณะ/ ทำเทียบเรือลดลง	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๕.๓.๑ จัดทำฐานข้อมูลจุดรอรถสาธารณะ/ทำเทียบเรือพร้อมผลการประเมินความเสี่ยงและความอ่อนแอ	๑) ร้อยละของฐานข้อมูลที่ทำแล้วเสร็จ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๒) ร้อยละของการจัดทำแบบแผน กระบวน และเครื่องมือการประเมินความเสี่ยง ของโครงสร้างแต่ละประเภทแล้วเสร็จ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๓) ร้อยละของการดำเนินการประเมินความเสี่ยงและความอ่อนแอของอุบัติเหตุที่จากโครงสร้างจุดรอรถและทำเทียบเรือ แล้วเสร็จ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

		ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๕.๓.๒ปรับปรุง ซ่อมแซมจุดรอรถสาธารณะ-ท่าเทียบเรือที่มีความเสี่ยง	๑)ร้อยละของจำนวนจุดรอรถสาธารณะ/ท่าเทียบเรือที่ได้รับการซ่อมแซมตามประเภท (ทั้งที่ให้สิทธิเอกชน และที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ สจส.) เทียบกับจำนวนโครงการที่ได้รับงบประมาณซ่อมแซมประจำปี	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๑.๕.๓.๓กำหนดเกณฑ์และมาตรฐานการออกแบบท่าเทียบเรือ	๑)กำหนดเกณฑ์และมาตรฐานการออกแบบท่าเทียบเรือให้เหมาะสมกับสภาพลำนํ้าตามจุดนั้นๆ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑)โครงการพัฒนาSmart Public Work Database & Risk Monitoring System สำหรับอาคารและโครงสร้างพื้นฐาน	๕๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๘๐๐
๒)โครงการตรวจจับปรับระงับใช้งานอาคารที่มีความเสี่ยงสูง	๓๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๑,๘๐๐
๓)โครงการประกันภัยCity Infrastructure Insurance เพื่อคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินเนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานภายใต้ความรับผิดชอบของกรุงเทพมหานคร	๓๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๑,๘๐๐
๔) ติดตั้งระบบตรวจสอบสุขภาพ (Structural Health Monitoring) ให้กับโครงสร้างพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อประชาชนสูง (High Impact)	๒,๐๐๐	๑,๐๐๐	๕๐	๕๐	๓,๑๐๐

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๕) จัดทำแผนรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน (Continuity Management planning for Critical Infrastructures) สำหรับโครงสร้างพื้นฐานที่มีความเสี่ยงสูง	๑๕	๒๕	๒๕	๒๕	๙๐
รวมทั้งสิ้น	๓,๑๑๕	๒,๑๒๕	๑,๑๗๕	๑,๑๗๕	๗,๕๙๐

ข) มาตรการดำเนินการและงบลงทุน

๑) โครงการพัฒนา Smart Public Work Database & Risk Monitoring System สำหรับอาคารและโครงสร้างพื้นฐาน

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.๑ โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลอาคารสาธารณะ ๙ ประเภท ที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ กทม. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์พร้อมทั้งให้สามารถอัปเดตสถานะของอาคารต่างๆได้รวดเร็วและเข้าถึงง่าย	๔๕	-	-	-	๔๕
๑.๒ โครงการพัฒนาระบบฐานข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ กทม. ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์พร้อมทั้งให้สามารถอัปเดตสถานะต่างๆได้รวดเร็วและเข้าถึงง่าย	๔๕	-	-	-	๔๕
๑.๓ จัดตั้งศูนย์สารสนเทศเพื่อรับผิดชอบในการเก็บรักษาupdate ข้อมูล และข้อมูลการประเมินความเสี่ยงและความล่อแหลม (Risk Assessment) ให้ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของให้หน่วยงานต่างๆ	๖๐	-	-	-	๖๐



	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.๔ มีมาตรการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แจ้าง/ ส่งข้อมูลที่ทันสมัยของโครงสร้างพื้นฐานที่ หน่วยงานตนเองรับผิดชอบให้ศูนย์ สารสนเทศที่จัดตั้งขึ้นใหม่	๔๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
๑.๕ สำรวจและประเมินความเสี่ยงโครงสร้าง พื้นฐาน ทั้งหมดโดยใช้เครื่องมือที่ พัฒนาขึ้นพร้อม update ข้อมูล ให้ ทันสมัยอยู่เสมอ	๗๐	๔๐	๔๐	๔๐	๑๙๐
๑.๖ สำรวจพื้นที่ เพื่อเก็บข้อมูล และ ตรวจสอบอาคารตามช่วงเวลา เช่นรายปี ไตรมาส เป็นต้น หรือจัดโครงการ อาสาสมัครตรวจสอบอาคาร เช่น อาสาสมัครสามารถส่งรูปถ่ายและที่ตั้ง ของอาคารได้ทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น	๗๐	๔๐	๔๐	๔๐	๑๙๐
๑.๗ บังคับใช้ฐานข้อมูลเดียวกัน (ระหว่าง สำนัก) Centralize Database เพื่อ ประโยชน์ในการประสานงานและ สอดคล้องในการตั้งโครงการซ่อมแซม ปรับปรุงรวมทั้งใช้เครื่องมือ ประเมิน ความเสี่ยง Risk Assessment ใน แนวทางเดียวกัน	๓๐	-	-	-	๓๐
๑.๘ จัดจ้างที่ปรึกษาร่วมกันวางมาตรฐานการ ออกแบบและการซ่อมบำรุงเพื่อใช้ในการ กำหนดแผนและการซ่อม	๒๐	-	-	-	๒๐
๑.๙ จัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแบบแผนและ กระบวนการเครื่องมือเพื่อใช้ประเมิน ความเสี่ยงของโครงสร้างพื้นฐานแต่ละ ประเภท	๒๐	-	-	-	๒๐
๑.๑๐ จัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแบบแผน และกระบวนการเครื่องมือเพื่อใช้ประเมิน สภาพและความเสี่ยงของอาคาร สาธารณะ	๒๐	-	-	-	๒๐

upgrade to ges and Expanded Features	5 ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.๑๑ สนับสนุนงานวิจัยที่ช่วยส่งเสริมการ ซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐาน	๔๐	-	-	-	๔๐
๑.๑๒ จัดแผนผังลำดับความสำคัญและความ เร่งด่วนในการซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐาน แต่ละประเภท	๔๐	-	-	-	๔๐
รวมทั้งสิ้น	๕๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๘๐๐

๒) โครงการตรวจจับปรับระงับใช้งานอาคารที่มีความเสี่ยงสูง

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๒.๑ ออกหนังสือแจ้งเตือนกวดขันอาคาร ประเภทให้ยื่นขอการรับรองร.๑	๑๕	-	-	-	๑๕
๒.๒ กำหนดให้เจ้าของอาคารส่งแผนการ ซ่อมบำรุงอาคารนอกเหนือจากอาคาร ประเภท ที่ถูกประเมินว่ามีความเสี่ยง สูงเพื่อขออนุมัติผ่านมาตรฐานความ ปลอดภัยผลการประเมินความเสี่ยง	๒๕	-	-	-	๒๕
๒.๓ กำหนดให้เจ้าของอาคารต้องยื่นแผน ควบคุมความปลอดภัยในการก่อสร้าง ก่อนการดำเนินการก่อสร้าง	๒๐	-	-	-	๒๐
๒.๔ เร่ง process หน่วยงานที่รับผิดชอบใน การอนุมัติตรวจสอบเพื่อ อนุมัติร ๑ (มี KPI ในแต่ละ step)	๒๐	-	-	-	๒๐
๒.๕ จัดสัมมนาและอบรมให้ความรู้แก่ ประชาชนถึงเรื่อง อาคาร ประเภท และกระบวนการยื่นเพื่อขอในรับรอง ร๑	๑๐	-	-	-	๑๐
๒.๖ จัดทำคู่มือมาตรฐานอาคารเบื้องต้น เพื่อแจกจ่ายแก่ประชาชน	๑๐	-	-	-	๑๐



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๒.๗ ลดหย่อนภาษีหากเจ้าของอาคาร สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาที่ กำหนด	๓๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๖๓๐
๒.๘ จัดตั้งสายด่วนให้คำแนะนำจากวิศวกร ในการแก้ไขและปรับปรุงอาคารอย่าง ถูกต้อง	๑๐	-	-	-	๑๐
๒.๙ จัดเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบอาคารที่ขอ ยื่นประจำปีเพื่อติดตามปัญหาต่างๆ เช่น การเปลี่ยนประเภทการใช้งาน อาคาร การดัดแปลงอาคารเป็นต้น พร้อมกับประเมินความเสี่ยง	๓๐	๑๒๐	๑๒๐	๑๒๐	๓๙๐
๒.๑๐ จัดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบอาคาร นอกเหนือจาก อาคาร ๙ประเภทที่ถูก ประเมินว่ามีความเสี่ยงสูง	๔๐	๑๘๐	๑๘๐	๑๘๐	๕๘๐
๒.๑๑ จัดโครงการให้คำแนะนำจากวิศวกร เกี่ยวกับการออกแบบโครงสร้างโดย คำนึงถึงขั้นตอนการก่อสร้าง	๒๐	-	-	-	๒๐
๒.๑๒ จัดทำมาตรฐานการก่อสร้างที่ ปลอดภัยสำหรับอาคารประเภทต่างๆ	๒๕	-	-	-	๒๕
๒.๑๓ จัดทำคู่มือความปลอดภัยในการ ก่อสร้างอาคาร เพื่อแจกจ่ายแก่ ประชาชน	๕	-	-	-	๕
๒.๑๔ จัดสัมมนาและอบรมให้ความรู้แก่ ประชาชนถึงเรื่องมาตรฐานความ ปลอดภัยในการก่อสร้างและ กระบวนการยื่นเพื่อขอรับการ ตรวจสอบและผ่านเกณฑ์ด้านความ ปลอดภัยระหว่างก่อสร้าง	๑๐	-	-	-	๑๐
๒.๑๕ บังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังในการ ใช้งานโครงสร้างพื้นฐานเช่นห้าม รถบรรทุกน้ำหนักเกินวิ่งผ่านสะพาน เป็นต้น	๓๐	-	-	-	๓๐
รวมทั้งสิ้น	๓๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๑,๘๐๐

Third Party Insurance เพื่อคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินเนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานภายใต้ความรับผิดชอบของกทม.

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๓.๑ จัดให้มีการประกันภัยคุ้มครองการได้รับบาดเจ็บและเสียหายเนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานภายใต้ความรับผิดชอบของกทม. (Third Party Insurance)	๓๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๑,๘๐๐
รวมทั้งสิ้น	๓๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๕๐๐	๑,๘๐๐

๔) ติดตั้งระบบตรวจสอบสุขภาพ (Structural Health Monitoring) ให้กับโครงสร้างพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อประชาชนสูง (High Impact)

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๔.๑ ติดตั้งระบบตรวจสอบ สุขภาพ (Structural Health Monitoring) ให้กับโครงสร้างพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อประชาชนสูง (High Impact)	๑,๐๐๐	๕๐๐	-	-	๑,๕๐๐
๔.๒ ติดตั้งอุปกรณ์ช่วยตรวจสอบต่างๆบนโครงสร้างพื้นฐานเช่นกล้องวงจรปิด เพื่อ monitorอุบัติเหตุหรือ ความเสียหายจากสภาพโครงสร้างที่อาจเกิดขึ้นและความคืบหน้าการซ่อมแซม	๑,๐๐๐	๕๐๐	๕๐	๕๐	๑,๖๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒,๐๐๐	๑,๐๐๐	๕๐	๕๐	๓,๑๐๐

๕) จัดทำแผนรองรับสภาวะการณฉุกเฉิน (Continuity Management Planning for Critical Infrastructures) สำหรับโครงสร้างพื้นฐานที่มีความเสี่ยงสูง

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๕.๑ จัดทำแผนรองรับสภาวะการณ์ฉุกเฉิน (Continuity Management Planning for Critical Infrastructures) แก่โครงสร้างที่มี ความเสี่ยงสูง	๑๕	๒๕	๒๕	๒๕	๙๐
รวมทั้งสิ้น	๑๕	๒๕	๒๕	๒๕	๙๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๑ – มหานครปลอดภัย

เมืองกรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัย หมายถึง เมืองมหานครที่ปลอดภัย มลพิษ ปลอดภัย
อาชญากรรมและยาเสพติด ปลอดภัยอุบัติเหตุ ปลอดภัยพิบัติ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย ปลอดภัยโรคคนเมืองและอาหาร
ปลอดภัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๖ - ปลอดภัยโรคคนเมือง อาหารปลอดภัย

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ ของประชาชน	เมืองกรุงเทพมหานครเป็นมหานครปลอดภัยโรคคนเมืองและมีอาหารปลอดภัย สำหรับการบริโภค
ความหมายทางวิชาการ	๑.กรุงเทพมหานครเป็นเมืองปลอดภัยโรคคนเมือง ในปี ๒๕๗๕ ๒.กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีอาหารปลอดภัยปราศจากปนเปื้อนเชื้อโรคและ สารเคมี ถูกสุขอนามัย ไม่ก่อให้เกิดโรคที่มาจากอาหาร มีอาหารที่มีประโยชน์ต่อ สุขภาพ สำหรับผู้ที่พักหรือ อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักอนามัย สำนักการแพทย์ และสำนักงานเขต หน่วยงานภายนอก กทม. ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข โรงพยาบาลรัฐ/เอกชน

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	Base line	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
โรคไม่ติดต่อ (Non-communicable disease)					
ความชุกของภาวะอ้วน [BMI>๒๕ kg/m ^๒]	ร้อยละ ๔๔.๒ ^a	ไม่เกินร้อยละ ๓๕	ไม่เกินร้อยละ ๓๓	ไม่เกินร้อยละ ๓๑	ไม่เกินร้อยละ ๓๐
ความชุกของโรคเบาหวาน (DM)	ร้อยละ ๙.๒ ^a	ไม่เกินร้อยละ ๘	ไม่เกินร้อยละ ๘	ไม่เกินร้อยละ ๗	ไม่เกินร้อยละ ๗

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	Base line	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
ความชุกของโรคความดันโลหิตสูง (HT)	ร้อยละ ๒๙.๘ ^a	ไม่เกินร้อยละ ๒๔	ไม่เกินร้อยละ ๒๓	ไม่เกินร้อยละ ๒๒	ไม่เกินร้อยละ ๒๒
อัตราป่วยโรคหลอดเลือด กล้ามเนื้อหัวใจตาย	ร้อยละ ๓.๖ ^a	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๒	ร้อยละ ๑	ร้อยละ ๑
ความชุกของโรคมะเร็งเต้านม (Breast cancer)	๓๘.๒ ^h ต่อแสนประชากร	ไม่เกิน ๓๗	ไม่เกิน ๓๖	ไม่เกิน ๓๕	ไม่เกิน ๓๔
ความชุกของโรคมะเร็งปากมดลูก (Cervical cancer)	๑๕.๑ต่อแสนประชากร	ไม่เกิน ๑๔	ไม่เกิน ๑๓	ไม่เกิน ๑๒	ไม่เกิน ๑๑
อัตราการประสบอันตรายหรือป่วยจากการทำงาน		ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ ๑๐
อัตราการฆ่าตัวตาย	อัตราการฆ่าตัวตาย ๖.๕ ต่อแสนประชาชน ^b	อัตราการฆ่าตัวตาย ไม่เกินอัตราเฉลี่ยของประเทศ	อัตราการฆ่าตัวตาย ไม่เกินอัตราเฉลี่ยของประเทศ	อัตราการฆ่าตัวตาย ไม่เกินอัตราเฉลี่ยของประเทศ	อัตราการฆ่าตัวตาย ไม่เกินอัตราเฉลี่ยของประเทศ
ความชุกของโรคในผู้สูงอายุ**	ร้อยละ ๘.๙ (สมองเสื่อม)	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๒

ตัวชี้วัด	Base line	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
โรคติดต่อ (Communicable disease)					
อัตราป่วยโรคไข้เลือดออก	ข้อมูลอัตราป่วยโรคไข้เลือดออก ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคไข้เลือดออก ไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคไข้เลือดออก ไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคไข้เลือดออก ไม่เกิน ๗๕ เปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคไข้เลือดออก ไม่เกิน ๗๕ เปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	Base line	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
วัคซีน: ร้อยละผลสำเร็จของการ รักษา ผู้ป่วยวัคซีนโรค	ร้อยละ ผลสำเร็จของ การรักษา ผู้ป่วยวัคซีนโรค ร้อยละ ๗๗ ^e	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๒	ร้อยละ ๘๔	ร้อยละ ≥๘๕
เอดส์: ร้อยละหญิงฝากครรภ์ที่ตรวจ พบติดเชื้อเอดส์ใน กทม..	ความชุกหญิง ฝากครรภ์ที่ ตรวจพบติด เชื้อเอดส์ น้อย กว่าร้อยละ ๑ ^f	น้อยกว่า ร้อยละ ๑	น้อยกว่า ร้อยละ ๑	น้อยกว่า ร้อยละ ๑	น้อยกว่า ร้อยละ ๑
อัตราป่วยโรคพิษสุนัขบ้า	ข้อมูลอัตรา ป่วยโรคพิษ สุนัขบ้า ๕ ปี ย้อนหลัง [๐.๐๒ รายต่อ ประชากรแสน คน] (เทียบเคียง จาก รง ๕๐๖๘๖)	อัตราป่วยโรค พิษสุนัขบ้า ไม่เกิน ๐.๐๑ รายต่อ ประชากรแสน คน	อัตราป่วยโรค พิษสุนัขบ้า ไม่เกิน ๐.๐๑ รายต่อ ประชากรแสน คน	อัตราป่วยโรค พิษสุนัขบ้า ไม่เกิน ๐ รายต่อ ประชากรแสน คน	อัตราป่วยโรค พิษสุนัขบ้า ไม่เกิน ๐ รายต่อ ประชากรแสน คน
อัตราป่วยโรคติดเชื้อทางเดินหายใจ (ไข้หวัดใหญ่)	ข้อมูลอัตรา ป่วยโรค ไข้หวัดใหญ่ ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรค ไข้หวัดใหญ่ ไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ไทล์ ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรค ไข้หวัดใหญ่ ไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ไทล์ ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรค ไข้หวัดใหญ่ ไม่เกิน ๗๕ เปอร์เซ็นต์ไทล์ ของข้อมูล ๕ ปี นหลังย่อ	อัตราป่วยโรค ไข้หวัดใหญ่ ไม่เกิน ๗๕ เปอร์เซ็นต์ไทล์ ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง
ตัวชี้วัด	Base line	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
อื่นๆ					
ตัวอย่างอาหารที่ได้รับการสุ่มตรวจ ไม่พบการปนเปื้อนเชื้อโรค	ร้อยละ ๖๐ ^g (ปี ๒๕๕๕)	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐



Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features

	se line	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
ตัวอย่างอาหารที่ได้รับการสุ่มตรวจ ไม่พบการปนเปื้อนสารพิษ	ร้อยละ ๙๕ ^k (ปี ๒๕๕๕)	๙๗	๙๘	๙๙	๙๙
สถานประกอบการอาหารในพื้นที่ กรุงเทพมหานครได้รับป้ายรับรอง มาตรฐานอาหารปลอดภัยของ กรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๕๐ (ปี ๒๕๕๕)	๖๐	๖๕	๗๐	๘๐
มาตรฐานความสะอาดและ สิ่งแวดล้อมของอาคาร	ร้อยละ ๓๓.๑๔ อาคารที่ได้ มาตรฐาน ขั้นต่ำตาม หลักการ Clean and Greenของ กทม. (ปี ๒๕๕๕) ^l	๕๐	๕๕	๖๐	๗๐

Ref. ^aนายแพทย์วิรัช เอกพลการ, การสำรวจสุขภาพประชาชนไทยโดยการตรวจร่างกายครั้งที่ ๔พ.ศ.

๒๕๕๑-๒

^Bข้อมูลจากกระทรวงสาธารณสุข

^Cดร.พิจิตต์ รัตตกุล, สิ่งแวดล้อมเมืองและการบริหารจัดการ, ๒๕๕๓

^dสำนักกระบาดวิทยา, สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก, ๒๕๕๖

^eสำนักอนามัย กทม.๒๕๕๓

^fPHIM๒๕๕๔

^gสำนักกระบาด กระทรวงสาธารณสุข ๒๕๕๕

^hสำนักกระบาด ๒๕๕๒

ⁱสำนักกระบาด ๒๕๕๒

^jเชื้อโรคที่เป็นอันตรายในระบบทางเดินอาหาร ๔ชนิด ได้แก่ Salmonella spp. ,

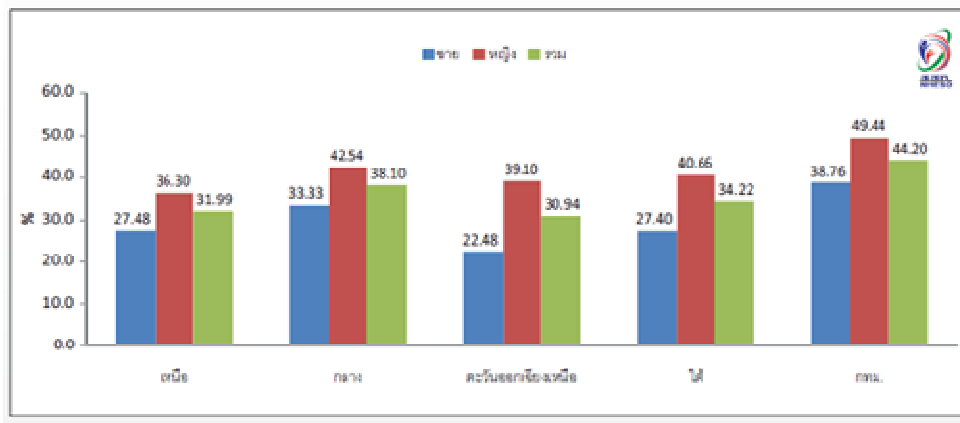
E.coliStaphylococcus aureus และ Vibrio cholera

^kสารเคมี ๗ชนิด ได้แก่ บอแรกซ์ฟอรัมาลีน สารกันรา สารฟอกขาว ยาฆ่าแมลง สีสั่งเคราะห์ และ
สารโพลาร์

^lรายงานผลการดำเนินงานโครงการกรุงเทพสะอาดร่มรื่น ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

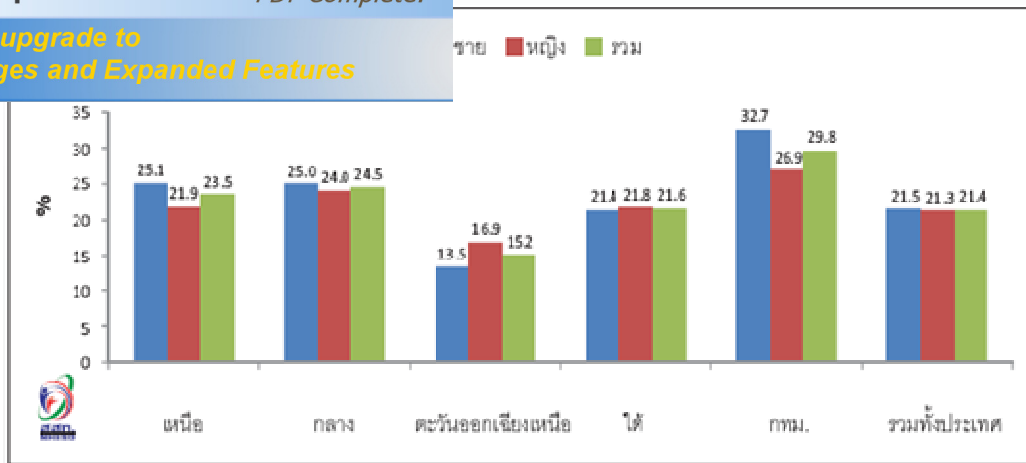
การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการเจริญเติบโตของเมือง สังคม การศึกษา เศรษฐกิจ ธุรกิจ อุตสาหกรรมเทคโนโลยี และความเป็นโลกาภิวัตน์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และการสาธารณสุข ของชาวกรุงเทพมหานคร สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญที่ต้องคำนึงถึง มี ๓ ประเด็น ได้แก่ ๑) กรุงเทพมหานครเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย ๒) การอพยพย้ายถิ่นทั้งในประเทศ และต่างประเทศ และการเป็นประชาคมอาเซียน ตลอดจนภาวะโรคเอดส์ นำไปสู่การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ และอุบัติเก่า เช่นโรค SARS โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ H๑N๑ โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันซึ่งเกิดจากการบริโภคอาหารที่ไม่สะอาด ปลอดภัย โรคหัด และที่สำคัญคือการกลับมาของโรคเท้าช้าง โรคมาลาเรียที่ดื้อยา อันเนื่องมาจากการอพยพย้ายถิ่นของประเทศเพื่อนบ้านไทยและปัญหาที่สำคัญที่สุด ก็คือ ๓) แนวโน้มของโรคของชาว กรุงเทพมหานครเป็น “โรคคนเมือง” สูงขึ้น อันมีสาเหตุเนื่องมาจากวิถีชีวิตของคนเมืองต้องใช้ชีวิตที่แข่งขันกับเวลา เผชิญกับมลภาวะอยู่ทุกวัน มีค่าใช้จ่ายที่สูง กินอาหารที่ไม่เหมาะสม ขาดการออกกำลังกาย เป็นต้น ในที่นี้โรคคนเมือง ได้แก่ โรคอ้วน เบาหวาน ความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมอง และปัญหาด้านสุขภาพจิต เช่น เครียด เป็นต้น

จากรายงานการสำรวจสุขภาพประชาชนครั้งที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๒ โดยสำนักงานสำรวจสุขภาพประชาชนไทย สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข พบว่าคนกรุงเทพฯมีแนวโน้มของความชุกของโรคเรื้อรังต่างๆในอัตราที่สูงเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่นของประเทศไทย ได้แก่ โรคอ้วน โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน ภาวะไขมันคอเลสเตอรอลรวมสูง และโรคหลอดเลือดหัวใจ ภาวะแมแทบอลิกซินโดรม รวมทั้งภาวะซึมเศร้า ดังแสดงในภาพที่ ๒๑ แสดงให้เห็นว่า คนกรุงเทพฯมีความชุกของภาวะอ้วนถึงร้อยละ ๔๔.๒ และอ้วนลงพุงร้อยละ ๔๔.๖ ซึ่งจัดว่ามีความชุกในอัตราที่สูงที่สุดเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่นของประเทศไทย

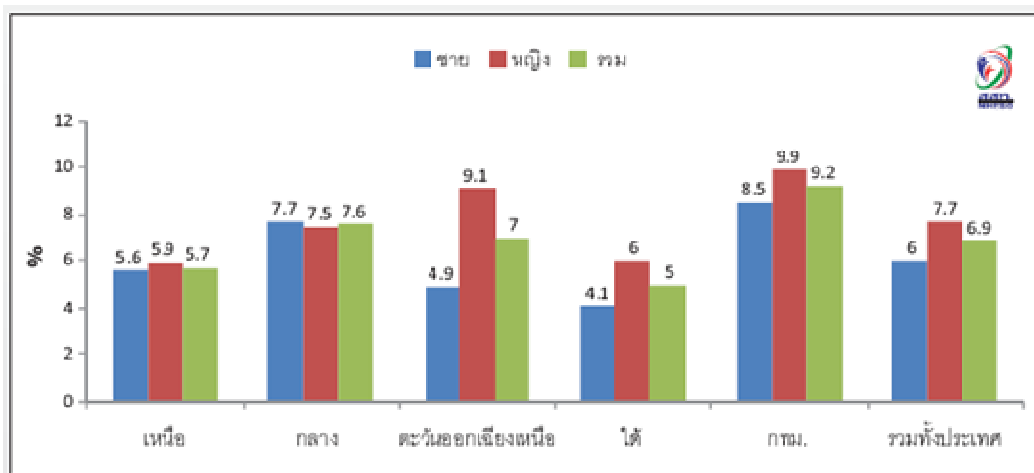


ภาพที่ ๒๑ ความชุกของภาวะอ้วน ($BMI \geq 25 \text{ kg/m}^2$) ในประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามภาค

ความชุกของโรคเรื้อรังของคนกรุงเทพฯ อันได้แก่ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคไขมันในเลือดสูง และโรคหลอดเลือดหัวใจ ดังภาพที่ ๒๒ จะเห็นได้ว่า คนกรุงเทพฯ มีความชุกของโรคความดันโลหิตสูงถึงร้อยละ ๒๙.๘ ซึ่งสูงที่สุดเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่นของประเทศไทย เช่นเดียวความชุกของโรคเบาหวานพบว่า คนกรุงเทพฯ มีความชุกสูงสุด ถึงร้อยละ ๙.๒ ดังภาพที่ ๒๓

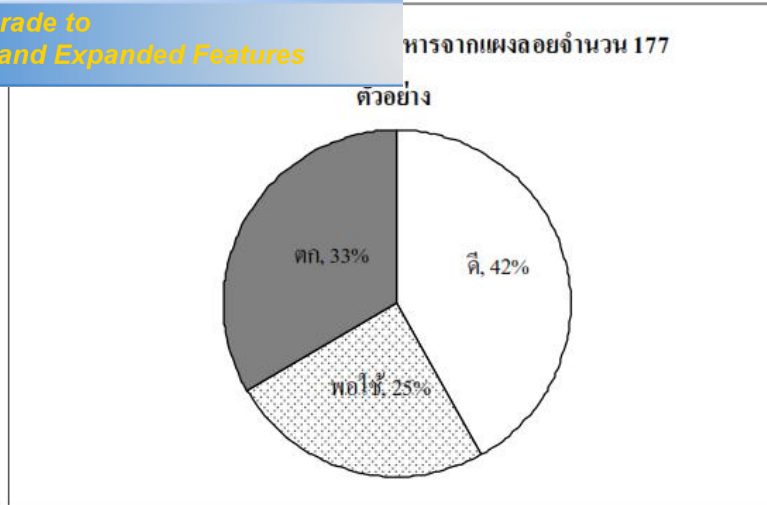


ภาพที่ ๒๒ ความชุกของโรคความดันโลหิตสูงในประชากรอายุ ๑๕ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศและภาค



ภาพที่ ๒๓ ความชุกของโรคเบาหวานในประชากรอายุ ๑๕ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศและภาค

เนื่องจากกรุงเทพมหานคร เป็นเมืองใหญ่ที่ประชากรมาก มีการบริโภคสูง ทำให้มีปัญหาหลากหลายรูปแบบ โดยเฉพาะเรื่องพิษภัยและสารปนเปื้อนที่อยู่ในอาหาร อาหารไม่ได้มาตรฐาน อันส่งผลต่อสุขภาพทุกกลุ่ม ทุกวัยมีรายงานจากหลายแหล่งข้อมูล เช่น รายงานของสำนักอนามัย พบว่า ในปี ๒๕๕๓-๒๕๕๖ มีโรงเรียนที่เกิดโรคอาหารเป็นพิษจำนวน ๒๔ โรงเรียน และส่งผลให้มีผู้ป่วยด้วยโรค อาหารเป็นพิษจำนวน ๑,๔๕๗ คน จากรายงานการศึกษา โดย รศ. ดร. ศิริรัตน์ กักพล ๒๕๕๔โครงการสยามสแควร์ อาหารปลอดภัย รสชาติดี มีความสุข จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า จากการตรวจ ทางห้องปฏิบัติการ โดยโดยใช้ total plate count ตามวิธี AOACตรวจ E.coli, S. aureus, Salmonell spp. พบว่าร้อยละ ๓๓ ของร้านที่สุ่มตรวจ ตกเกณฑ์ทางด้านจุลชีววิทยา (ภาพที่ ๒๔)

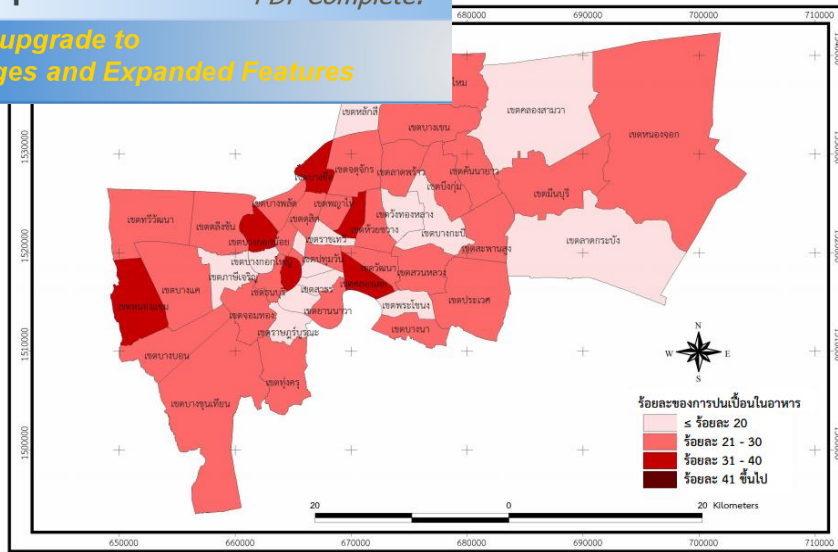


แผนภูมิวงกลม แสดงร้อยละของแหล่งลอยที่ได้เกณฑ์ทางด้านจุลชีววิทยาในระดับต่างๆ ใน
บริเวณสยามสแควร์ เขตปทุมวันทั้งหมด

ภาพที่ ๒๔ ร้อยละของแหล่งลอยที่ได้เกณฑ์ทางด้านจุลชีววิทยาในระดับต่างๆ ในบริเวณสยามสแควร์ เขตปทุมวันทั้งหมด

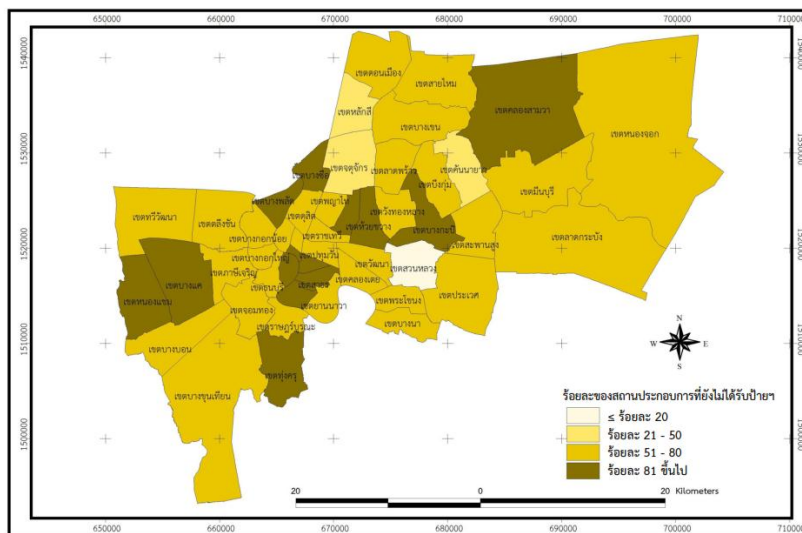
แหล่งข้อมูล : รศ. ดร.ศิริรัตน์ กักพล ๒๕๕๔โครงการสยามสแควร์ อาหารปลอดภัย รสชาติดี มีความสุข
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ การศึกษาเรื่อง การเฝ้าระวังโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันในกรุงเทพฯ ด้านสารสนเทศ
ภูมิศาสตร์ของ ผดุงศักดิ์ แจ้งดี, ๒๕๕๔ พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ในกรุงเทพมหานคร พบการปนเปื้อนในอาหาร
มากร้อยละ ๒๐ ขึ้นไป และสถานประกอบการอาหารที่ยังไม่ได้รับป้ายรับรองอาหารปลอดภัย พบว่าพื้นที่
ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับ ๕๑-๘๐ จำนวน ๓๒ เขต (๖๔%) รองลงมาอยู่ในระดับ ร้อยละ ๘๑ ขึ้นไป จำนวน
๑๔ เขต (๒๘%) ดังภาพที่ ๒๕ และ ๒๖



ภาพที่ 5.18 ร้อยละของการปนเปื้อนในอาหาร ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 - 2552

ภาพที่ ๒๕ การเฝ้าระวังโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันในกรุงเทพฯ ด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ แหล่งข้อมูล: ผดุงศักดิ์ แจ้งดี, ๒๕๕๔



ภาพที่ 5.17 ร้อยละของสถานประกอบการที่ยังไม่ได้รับป้ายรับรองอาหารปลอดภัย

ภาพที่ ๒๖ การเฝ้าระวังโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันในกรุงเทพฯ ด้านสารสนเทศภูมิศาสตร์ แหล่งข้อมูล: ผดุงศักดิ์ แจ้งดี, ๒๕๕๔

ดังนั้น ปัญหาเรื่องพิษภัยและสารปนเปื้อนที่อยู่ในอาหาร อาหารไม่ได้มาตรฐาน ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของ ผู้ที่อาศัยในกรุงเทพฯ ทั้งที่เป็นชาวกรุงเทพฯ ตลอดจนผู้ที่มาเยี่ยมเยือน เช่นนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ ฯลฯ นับได้ว่าเป็นเรื่องสำคัญเร่งด่วน กรุงเทพมหานครจะต้องดำเนินการให้ กรุงเทพฯ เป็นเมืองอาหารปลอดภัย ปลอดภัย โรค ปลอดภัยพิษ ทำให้มีการบริโภคได้อย่างมั่นใจ อย่างยั่งยืน

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑.ความชุกของโรคเรื้อรังของคนกรุงเทพฯ เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคไขมันในเลือดสูง และโรคหลอดเลือดหัวใจ สูงที่สุดเมื่อเทียบกับภูมิภาคอื่นของประเทศไทย (ความชุกของโรคความดันโลหิตสูง ร้อยละ ๒๙.๘) ความชุกของโรคเบาหวานร้อยละ ๙.๒)	วิถีชีวิตคนเมืองที่ขาดปัจจัยส่งเสริมภายใน (ความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก ฯลฯ ต่อโรคคนเมือง) และขาดปัจจัยส่งเสริมภายนอก (เช่น สิ่งแวดล้อม ร้านอาหาร fast food ที่มีมากมายใน กรุงเทพฯ และเป็นที่ยินยอมของเด็ก วัยรุ่น และผู้ปกครองที่ต้องการความสะดวกสบายทำให้เด็กเกิดโรคอ้วน ผู้ใหญ่อ้วนลงพุง สวนสาธารณะที่เพียงพอขาดบริการส่งเสริมสุขภาพเชิงรุก ฯลฯ) ที่นำสู่การสร้างเสริมสุขภาพะทางกาย และใจ
๒.การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ และอุบัติเอกจากการอพยพย้ายถิ่น และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน(โรคอุบัติใหม่ ได้แก่ ไข้หวัดสายพันธุ์ใหม่ SAR มือปากเท้าเปื่อย ฯลฯ และอุบัติเเก่า เช่น ท้องร่วง ไข้เลือดออก มาลาเรียและวัณโรค ตื้อยา เป็นต้น)	การอพยพย้ายถิ่นทั้งภายในประเทศ ต่างประเทศ และประเทศเพื่อนบ้านที่ตลอดจนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของประชากร หากไม่สามารถควบคุมติดตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ และเฝ้าอย่างกว้างขวาง และส่งผลต่อการสาธารณสุขของกรุงเทพมหานคร

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

ปลอดโรคคนเมือง

เป้าประสงค์ ๑.๖.๑ เพิ่มการเข้าถึงบริการในการดูแลสุขภาพชาวกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ความครอบคลุมของการเข้าถึงบริการในการดูแลสุขภาพชาวกรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๓๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)



		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑.๖.๑.๑ ส่งเสริมการเข้าถึงระบบบริการและมาตรฐานบริการสาธารณสุขในพื้นที่กรุงเทพฯ	๑)ร้อยละของเขตที่เพิ่มการบริการดูแล ป้องกันควบคุม รักษาโรคโดยรวมมือ และประสานกับเครือข่ายบริการสุขภาพภาครัฐ เอกชน และชุมชน	๒๐	๒๕	๒๗	๓๐
	๒)ร้อยละของเขตที่พัฒนาศักยภาพชุมชนในการป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ	๒๐	๒๕	๒๗	๓๐
	๓)ร้อยละความครอบคลุมของเขตที่จัดบริการการแพทย์ทางเลือกสำหรับคนเมือง (เช่น การนวดแพทย์แผนไทย สมุนไพรการแพทย์แนวพุทธ ฯลฯ) ในหน่วยบริการทางการแพทย์	๕	๖	๘	๑๐
	๔)ร้อยละของผู้ป่วยวิกฤติฉุกเฉินที่ขอรับบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินขั้นสูง (Advance) สามารถได้รับบริการภายใน ๑๐ นาที และส่วนของขั้นพื้นฐาน (Basic) สามารถได้รับบริการภายใน ๑๕ นาที	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐
๑.๖.๑ ๒ พัฒนาเครือข่ายระบบบริการด้านการแพทย์และสาธารณสุข ในพื้นที่กรุงเทพฯ	๑)ร้อยละความครอบคลุมของเขตที่ขยายบริการดูแลสุขภาพคนเมืองผ่านภาคีเครือข่ายชุมชน ภาครัฐ และเอกชน	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๖.๒ อัตราผู้ป่วยตายด้วยโรคติดต่อที่สำคัญในเขตเมืองไม่เกินมาตรฐานของประเทศ

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
โรคติดต่อ (Communicable disease)				
๑) อัตราป่วยโรคไข้เลือดออก	อัตราป่วยโรคไข้เลือดออกไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคไข้เลือดออกไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคไข้เลือดออกไม่เกิน ๗๕ เปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคไข้เลือดออกไม่เกิน ๗๕ เปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง
๒) วัณโรค: ร้อยละผลสำเร็จของการรักษา ผู้ป่วยวัณโรค	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๘๒	ร้อยละ ๘๔	ร้อยละ ≥ ๘๕
๓) เอดส์: ร้อยละหญิงฝากครรภ์ที่ตรวจพบติดเชื้อเอดส์ใน กทม.	น้อยกว่าร้อยละ ๑	น้อยกว่าร้อยละ ๑	น้อยกว่าร้อยละ ๑	น้อยกว่าร้อยละ ๑
๔) อัตราป่วยโรคพิษสุนัขบ้า	อัตราป่วยโรคพิษสุนัขบ้าไม่เกิน ๐.๐๒ รายต่อประชากรแสนคน	อัตราป่วยโรคพิษสุนัขบ้าไม่เกิน ๐.๐๒ รายต่อประชากรแสนคน	อัตราป่วยโรคพิษสุนัขบ้าไม่เกิน ๐ รายต่อประชากรแสนคน	อัตราป่วยโรคพิษสุนัขบ้าไม่เกิน ๐ รายต่อประชากรแสนคน
๕) อัตราป่วยโรคติดต่อทางเดินหายใจ (ไข้หวัดใหญ่)	อัตราป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ไม่เกิน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ไม่เกิน ๗๕ เปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง	อัตราป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ไม่เกิน ๗๕ เปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล ๕ ปี ย้อนหลัง

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
------------------	-----------	-----------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๖.๒.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญในเขตเมือง ในเครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาชน	๑)ร้อยละผู้เข้าร่วมโครงการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังและป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญในเขตเมืองที่มีความตระหนักและร่วมมือ	๕๐	๕๕	๕๘	๖๐
๑.๖.๒.๒ เพิ่มอัตราความครอบคลุมของการได้รับวัคซีนป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญ	๑)ร้อยละความครอบคลุมของการได้รับวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่	>๔๐	>๔๕	>๔๘	>๕๐
๑.๖.๒.๓ เพิ่มพูนความรู้เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคติดต่อที่สำคัญในเขตเมือง	๑)ร้อยละผู้เข้าร่วมการจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อโรคติดต่อที่สำคัญในเขตเมือง	๕๐	๕๕	๕๘	๖๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๖.๓ อัตราป่วยตายด้วยโรคไม่ติดต่อที่สำคัญในเขตเมืองลดลง

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
โรคไม่ติดต่อ (Non-communicable disease)				
๑)ความชุกของภาวะอ้วน [BMI>๒๕ kg/m ^๒]	ไม่เกินร้อยละ ๓๕	ไม่เกินร้อยละ ๓๓	ไม่เกินร้อยละ ๓๑	ไม่เกินร้อยละ ๓๐
๒)ความชุกของโรคเบาหวาน (DM)	ไม่เกินร้อยละ ๘	ไม่เกินร้อยละ ๘	ไม่เกินร้อยละ ๗	ไม่เกินร้อยละ ๗
๓)ความชุกของโรคความดันโลหิตสูง (HT)	ไม่เกินร้อยละ ๒๔	ไม่เกินร้อยละ ๒๓	ไม่เกินร้อยละ ๒๒	ไม่เกินร้อยละ ๒๒
๔)อัตราป่วยโรคหลอดเลือด กล้ามเนื้อหัวใจตาย	ร้อยละ๓	ร้อยละ๒	ร้อยละ๑	ร้อยละ๑
๕)ความชุกของโรคมะเร็งเต้านม (Breast cancer)	ไม่เกิน ๓๗	ไม่เกิน ๓๖	ไม่เกิน ๓๕	ไม่เกิน ๓๔
๖)ความชุกของโรคมะเร็งปากมดลูก (Cervical cancer)	ไม่เกิน ๑๔	ไม่เกิน ๑๓	ไม่เกิน ๑๒	ไม่เกิน ๑๑
๗)อัตราการประสบันตรายหรือป่วยจากการทำงาน	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ ๑๐	ลดลงร้อยละ ๑๐

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๘) อัตราการฆ่าตัวตาย	อัตราการฆ่าตัวตายไม่เกินอัตราเฉลี่ยของประเทศ	อัตราการฆ่าตัวตายไม่เกินอัตราเฉลี่ยของประเทศ	อัตราการฆ่าตัวตายไม่เกินอัตราเฉลี่ยของประเทศ	อัตราการฆ่าตัวตายไม่เกินอัตราเฉลี่ยของประเทศ
๙) ความชุกของโรคในผู้สูงอายุ**	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๔	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๒

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๖.๓.๑ ส่งเสริมให้คนกรุงเทพฯ มีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี เพื่อลดพฤติกรรมหรือสภาวะเสี่ยงต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อ	๑) จำนวนชุมชนที่มีโครงการคนกรุงเทพฯ สุขภาพดีถ้วนหน้า	๓๔๐	๔๖๐	๕๘๐	๗๐๐
๑.๖.๓.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการคัดกรองความเสี่ยงต่อโรคไม่ติดต่อที่สำคัญในเขตเมือง	๑) จำนวนครั้งของการคัดกรองโรคคนเมืองต่อปี	อย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี	อย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี	อย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี	อย่างน้อย ๑ ครั้งต่อปี

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๖.๔ ส่งเสริมการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม (Environmental Sanitation) ของอาคารสถาน (อาคารพักอาศัย อาคารสาธารณะ และ อาคารสถานประกอบการ) ให้มีสุขลักษณะ หรือสภาวะที่ปลอดโรค ปลอดภัยต่อสุขภาพ

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) มาตรฐานความสะอาดและสิ่งแวดล้อมของอาคาร	๕๐	๕๕	๖๐	๗๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
------------------	-----------	-----------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๖.๔.๑ เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจและมีสุขนิสัยที่ดี มีพฤติกรรมที่ถูกต้องในการรักษาความสะอาดและสิ่งแวดล้อมของอาคาร	๑)ร้อยละของเจ้าของอาคารหรือผู้ดูแลอาคารสถานที่มีความรู้ความเข้าใจและดูแลอาคารให้ได้มาตรฐานขั้นต่ำตามหลักการ Clean and Green	๕๐	๕๕	๖๐	๗๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๖.๕ การสื่อสารสารสาธารณะเพื่อสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนในเรื่องโรคคนเมืองและอาหารปลอดภัย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑)ความครอบคลุมของการเข้าถึงสื่อสารสาธารณะของประชาชน	๓๐	๔๐	๕๐	๖๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๖.๕.๑ ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องโรคคนเมืองและอาหารปลอดภัยทุกรูปแบบทุกช่องทาง	๑)ร้อยละความครอบคลุมสื่อประชาสัมพันธ์ในเรื่องโรคคนเมืองและอาหารปลอดภัย	๓๐	๔๐	๕๐	๖๐
	๒)จำนวนครั้งการจัดงานมหกรรมสร้างสุขภาพคนกรุงเทพฯ (Bangkok Health Day) และร้อยละของผู้เข้าร่วมโครงการ	๔ ปี/ครั้ง (ผู้เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕)	๔ ปี/ครั้ง (ผู้เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕)	๔ ปี/ครั้ง (ผู้เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕)	๔ ปี/ครั้ง (ผู้เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕)

เป้าประสงค์ (Objective) ๑.๖.๖ พัฒนาระบบข้อมูลสุขภาพของประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ร้อยละความครอบคลุมของระบบข้อมูลสุขภาพ ของประชาชนในพื้นที่กรุงเทพฯ	๓๐	๔๐	๖๐	๘๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๖.๖.๑ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการข้อมูลด้านสุขภาพของกรุงเทพมหานคร	๑) ร้อยละความครอบคลุมของข้อมูลด้านสาธารณสุขและสุขภาพ	๔๐	๕๐	๕๕	๖๐
๑.๖.๖.๒ พัฒนาข้อมูลสถานะสุขภาพของคนกรุงเทพฯ	๑) ร้อยละความครบถ้วนของข้อมูลสถานะสุขภาพของคนกรุงเทพฯ	๔๐	๕๐	๕๕	๖๐

เป้าประสงค์ ๑.๖.๗ พัฒนาและส่งเสริมวิถีชีวิตและพฤติกรรมออกกำลังกายของคนกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ดัชนีมวลกาย BMI ตามเกณฑ์มาตรฐานสำหรับ คนอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๖๕	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕
ดัชนีมวลกาย BMI ตามเกณฑ์มาตรฐานสำหรับ คนอายุระหว่าง ๑๘-๒๕ ปี	ร้อยละ ๕๕	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๖๕	ร้อยละ ๗๐
ดัชนีมวลกาย BMI ตามเกณฑ์มาตรฐานสำหรับ คนอายุระหว่าง ๒๕-๓๕ ปี	ร้อยละ ๔๕	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๕	ร้อยละ ๖๐
ดัชนีมวลกาย BMI ตามเกณฑ์มาตรฐานสำหรับ คนอายุต่ำกว่า ๓๕-๖๐ ปี	ร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๔๕	ร้อยละ ๕๐
ดัชนีมวลกาย BMI ตามเกณฑ์มาตรฐานสำหรับ คนอายุมากกว่า ๖๐ ปี และคนพิการ	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๔๕
ร้อยละการออกกำลังกายตามเกณฑ์มาตรฐาน เมืองไทยแข็งแรงของชาวกทม.	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๔๕	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๕



		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑.๖.๗.๑ ส่งเสริมพฤติกรรมกา รออกกำลังกายของชาวกรุงเทพฯ	๑)ร้อยละของชาวกรุงเทพฯ มีดัชนีมวลกาย (Body Mass Index (BMI)) อยู่ใน เกณฑ์มาตรฐาน	ร้อยละ ๔๕	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๕	ร้อยละ ๖๐
	๒)ร้อยละของชาวกรุงเทพฯ ออกกำลังกายตามเกณฑ์ เมืองไทยแข็งแรง	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๔๕	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐
	๓)ร้อยละของผู้ใช้บริการใน สถานบริการด้านกีฬาของ กรุงเทพมหานครที่ออก กำลังกายตามเกณฑ์ เมืองไทยแข็งแรง	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕
	๔)ร้อยละของชาวกรุงเทพฯ ที่ให้ความสำคัญกับออก กำลังกาย เล่นกีฬาและ ประกอบกิจกรรม นันทนาการเป็นส่วนหนึ่ง ในวิถีชีวิตประจำวัน	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๓๐
	๕)ร้อยละของผู้ใช้บริการใน สถานที่บริการด้านกีฬาของ กรุงเทพมหานครมี สมรรถภาพทางกายตาม เกณฑ์มาตรฐาน	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕
	๖)จำนวนครั้งในการ ประชาสัมพันธ์การให้บริการ กีฬาและนันทนาการของ กรุงเทพมหานครต่อปี	๑๕ ครั้ง	๒๐ ครั้ง	๒๕ ครั้ง	๓๐ ครั้ง
๑.๖.๗.๒ ปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐานของศูนย์กีฬา ศูนย์ เยาวชน และลานกีฬา	๑)ร้อยละของศูนย์กีฬาได้รับ การรับรองคุณภาพและ มาตรฐานตามมาตรฐานกอง การกีฬา	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐

	ของลานกีฬา มหานครได้รับการ รับรองคุณภาพและ มาตรฐานตามมาตรฐานกอง การกีฬา	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕
	๓)ร้อยละของความสำเ็จ เฉลี่ยในการก่อสร้าง/ ปรับปรุงสถานบริการกีฬา และนันทนาการ	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๔๐
	๔)ร้อยละของผู้ใช้บริการมีค พึงพอใจจากการรับบริการใน สถานบริการด้านการกีฬาและ นันทนาการกรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕
	๕)ร้อยละของสถานที่จัด นันทนาการมีอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกได้รับการรับรอง คุณภาพและมาตรฐาน	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐
๑.๖.๗.๓ พัฒนาบริการและจัด กิจกรรมกีฬาและนันทนาการให้มี ความหลากหลายและตรงความ ต้องการ	๑)ร้อยละของความพึงพอใจ ของชาวกทม.ที่มีต่อการจัด กิจกรรมกีฬาและ นันทนาการของศูนย์กีฬา ศูนย์เยาวชนและลานกีฬา	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕
๑.๖.๗.๔ ส่งเสริมการเล่นกีฬาขั้น พื้นฐานและมวลชน	๑)จำนวนครั้งในการจัดการ แข่งขันกีฬาหรือส่งนักกีฬา ตัวแทนกรุงเทพมหานครเข้า ร่วมการแข่งขันกีฬาเพื่อ ความเป็นเลิศและ/หรือ อาชีพต่อไป	๑๕ ครั้ง	๑๗ ครั้ง	๒๙ ครั้ง	๒๑ ครั้ง
	๒)จำนวนทุนการศึกษาที่ กรุงเทพมหานครมีให้กับ นักกีฬาดาวรุ่ง	๑๔ ทุน	๑๖ ทุน	๑๘ ทุน	๒๐ ทุน
	๓)จำนวนครั้งในการจัดกีฬา เยาวชน เยาวชน และ ประชาชนชาวกรุงเทพฯ	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

ของบุคลากรด้าน นันทนาการทั้งหมด		ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕
ให้มีประสิทธิภาพ	ได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ/ความชำนาญ ในการปฏิบัติงาน/ปี				
	๒)จำนวนระเบียบที่ได้รับ การปรับให้มีความทันสมัย ต่อสถานการณ์ปัจจุบัน	๑ ฉบับ	๑ ฉบับ	๑ ฉบับ	๑ ฉบับ
	๓)ร้อยละของบุคลากรด้าน การกีฬาและนันทนาการมี ความพึงพอใจต่อการบริหาร จัดการด้านการกีฬาและ นันทนาการของ กรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕
	๔)จำนวนของประชาชนที่ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ของกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้น/ปี	๑.๒ ล้าน คน	๑.๓ ล้านคน	๑.๔ ล้านคน	๑.๕ ล้านคน

เป้าประสงค์ ๑.๖.๘ ประชาชนในกรุงเทพฯ มีความเชื่อมั่นในความปลอดภัยของอาหารที่รับประทาน

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑)ตัวอย่างอาหารที่ได้รับการสุ่มตรวจไม่พบการปนเปื้อนเชื้อโรค	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
๒)ตัวอย่างอาหารที่ได้รับการสุ่มตรวจไม่พบการปนเปื้อนสารพิษ	๙๗	๙๘	๙๙	๙๙
๓)สถานประกอบการอาหารในพื้นที่ กรุงเทพมหานครได้รับป้ายรับรองมาตรฐานอาหาร ปลอดภัยของกรุงเทพมหานคร	๖๐	๖๕	๗๐	๘๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.๖.๘.๑ ส่งเสริมการตรวจเฝ้า ระวังคุณภาพอาหาร	๑)จำนวนตัวอย่าง อาหารที่ได้รับการสุ่ม	ไม่น้อยกว่า ๓๐๐,๐๐๐	ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐	ไม่น้อยกว่า ๑,๕๐๐,๐๐๐	ไม่น้อยกว่า ๒,๒๕๐,๐๐๐
	๒)ร้อยละของตัวอย่าง ที่ไม่พบการปนเปื้อน ของเชื้อโรค	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
	๓)ร้อยละของตัวอย่าง ที่ไม่พบการปนเปื้อน ของสารเคมี	๙๗	๙๘	๙๙	๙๙
๑.๖.๘.๒ ส่งเสริมการรับรอง มาตรฐานสถานประกอบการ อาหาร	๑)ร้อยละของสถาน ประกอบการอาหารได้ มาตรฐานอาหาร ปลอดภัยของ กรุงเทพมหานคร	๖๐	๖๕	๗๐	๘๐

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้ (ล้านบาท)

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑) เพิ่มการบริการดูแล ป้องกัน ควบคุม รักษาโรคโดยรวมมือและประสานกับ เครือข่ายบริการสุขภาพภาครัฐ เอกชน และชุมชน	๗๐	๕๐	๕๐	๓๐	๒๐๐
๒) การบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินขั้น สูง (Advance) สามารถให้บริการ ภายใน ๑๐ นาที และส่วนของขั้น พื้นฐาน (Basic) สามารถให้บริการ ภายใน ๑๕ นาที	๑๐๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๕๐
๓) ขยายบริการดูแลสุขภาพคนเมืองผ่าน ภาคีเครือข่ายชุมชน ภาครัฐ และเอกชน	๑๐๐	๗๖	๗๕	๗๕	๓๒๖



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	๗๐	๕๐	๕๐	๓๐	๒๐๐
๕) วัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๔๐
๖) โครงการส่งเสริมสุขภาพของคน กรุงเทพฯ ให้ดีขึ้น	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๗๕
๗) บริการคัดกรองโรคคนเมืองอย่าง น้อย ๑ครั้ง/ปี) (คัดกรองโรคโรคอ้วน เบาหวาน ความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ และโรคหลอดเลือดสมอง ปัญหา สุขภาพจิตและโรคอื่นๆ)	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๘๐
๘) พัฒนาเจ้าของอาคารหรือผู้ดูแล อาคารสถานให้มีความรู้ความเข้าใจและ ดูแลอาคารให้ได้มาตรฐานขั้นต่ำตาม หลักการ Clean and Green	๑๒	๙	๙	๙	๓๙
๙) โครงการกรุงเทพฯ : เมืองแห่งอาหาร ปลอดภัย ๙.๑ จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนา สถานประกอบการในด้านความสะอาด ปลอดภัย ปลอดภัย โรค ปลอดภัย ถูก หลักอาชีวอนามัยรวมถึงการจัดการ สารเคมี ๙.๒) ส่งเสริมให้สถานประกอบการ อาหารมีการพัฒนาและยกระดับเข้าสู่ เกณฑ์มาตรฐานอาหารปลอดภัยของ กทม. ๙.๓) ตรวจรับรองสถานประกอบการ อาหารและกำกับให้เป็นไปตาม มาตรฐานอาหารปลอดภัยของกทม. ๙.๔) ประสานงานและร่วมมือกับ หน่วยงานภายนอกในการตรวจให้การ รับรองมาตรฐานสถานประกอบการ อาหาร ๙.๕) เฝ้าระวังคุณภาพอาหารและน้ำใน แหล่งจำหน่าย ๙.๖) รณรงค์และประชาสัมพันธ์ในเรื่อง โรคคนเมืองและอาหารปลอดภัยให้แก่ ชาวกรุงเทพฯ ๙.๗) ปรับปรุงและเพิ่มช่องทางการ	๒๘๖	๒๕๒	๒๕๒	๒๕๒	๑๐๔๒



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

ปลอดภัย					
๑๐) พัฒนาระบบสารสนเทศการแพทย์และสาธารณสุข สำนักงานมัย	๑๐๐	๗๗	๖๐	๖๐	๒๙๗
๑๑) พัฒนารฐานข้อมูลทางด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่ครอบคลุมครบถ้วนและทันสมัยและมีการเชื่อมต่อข้อมูลด้านสุขภาพภายในหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด	๑๐๐	๘๙	๖๐	๖๐	๓๐๙
๑๒) โครงการประชาสัมพันธ์ให้ชาวกรุงเทพฯ มีวิถีชีวิตที่กระปรี้กระเปร่า (Active Living Lifestyle)	๑๗๕	๒๐๐	๒๒๕	๒๕๐	๘๕๐
๑๓) โครงการขยายเวลาการเปิดให้บริการของศูนย์กีฬาและศูนย์เยาวชนสังกัดกรุงเทพมหานคร	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	๒๓๐
รวมทั้งสิ้น	๑๑๑๘	๙๖๓	๙๔๖	๙๓๖	๓๙๓๘

ข) มาตรการดำเนินการ

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑) โครงการพัฒนาศักยภาพชุมชนในการป้องกัน ควบคุมโรคติดต่อ	๓๐	๒๐	๒๐	๑๐	๘๐
๒) จัดบริการการแพทย์ทางเลือกสำหรับคนเมือง (การนัดแพทย์แผนไทย สมุนไพรการแพทย์แนวพุทธ ฯลฯ) ในหน่วยบริการทางการแพทย์	๓๕	๒๐	๒๐	๒๐	๙๕
๓) จัดกิจกรรมเสริมความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อที่สำคัญในเขตเมือง	๓๐	๒๐	๒๐	๑๐	๘๐
๔) โครงการส่งเสริมสุขภาพคนเมือง ๔.๑ ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ในการดูแลสุขภาพป้องกันและควบคุมโรคด้วยตนเอง ๔.๒ การออกแบบโปรแกรมและแพคเกจการดูแลสุขภาพเบื้องต้นเพื่อป้องกันและควบคุมโรค (โดยเฉพาะโรคอ้วน DM, HT) ให้แก่ชาวกรุงเทพฯ	๒๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

OPD ของศูนย์บริการสาธารณสุขทุก แห่งของสำนักงานมัย	๒๐	๑๐	๑๐	๑๐	๕๐
๖) โครงการปรับปรุงและพัฒนาคลินิก ครอบครัวในศูนย์บริการสาธารณสุข ๖๘ แห่ง (ช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาสุขภาพจิต) ในด้านการส่งเสริมการบริการและ ประสิทธิภาพของบุคลากร	๔๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
๗) ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพ สิ่งแวดล้อมในอาคารสาธารณะตาม หลักการ Clean and Green	๙	๙	๙	๙	๓๖
๘) จัดงานมหกรรมสร้างสุขภาพคน กรุงเทพฯ (Bangkok Health Day)	๑๐	๑๐	๒๐	๒๐	๖๐
๑๐) มาตรการปรับค่าสมาชิกศูนย์กีฬา และศูนย์เยาวชนสำหรับชาวต่างชาติ	๐	๐	๐	๐	๐
๑๑) ปรับปรุงระเบียบค่าตอบแทน บุคลากรประจำศูนย์เยาวชนและศูนย์ กีฬาสังกัด กทม.ให้ทันสมัย	๐	๐	๐	๐	๐
๑๒) โครงการสร้างชมรมและภาคี เครือข่ายและพันธมิตรด้านกีฬา	๒	๓	๔	๕	๑๔
๑๓) มาตรการขยายชั่วโมงพลศึกษา	๐	๐	๐	๐	๐
๑๔) โครงการกีฬาวุชน กทม.	๑๐๐	๑๒๐	๑๔๐	๑๖๐	๕๒๐
๑๕) โครงการดาร์จ กทม.	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๒๐
๑๖) โครงการสร้างภาคีเครือข่ายด้าน กีฬาและการออกกำลังกายใน ระดับอุดมศึกษา	๒	๓	๔	๕	๑๔
๑๗) โครงการรื้อฟื้นกีฬาอุดมศึกษา กทม.	๑๐๐	๑๒๕	๑๕๐	๑๗๕	๕๕๐
๑๘) โครงการเพิ่มชั่วโมงการออกกำลังกาย ภายในสถานที่ราชการ	๐	๐	๐	๐	๐
๑๙) โครงการที่ปรึกษาทางการออก กำลังกาย	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	๒๓๐
รวมทั้งสิ้น	๖๔๙	๕๘๙	๖๕๔	๖๕๖	๒๕๕๑



โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑ โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ของศูนย์กีฬา	๑๒๕	๑๕๐	๑๗๕	๒๐๐	๖๕๐
๒ โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ของศูนย์เยาวชน	๔๐๐	๔๕๐	๕๐๐	๕๕๐	๑,๙๐๐
๓ โครงการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ของลานกีฬา	๒๐	๒๕	๓๐	๓๕	๑๑๐
รวมทั้งสิ้น	๕๔๕	๖๒๕	๗๐๕	๗๘๕	๒,๖๖๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๒ - มหานครสีเขียว สะดวกสบาย

เมืองกรุงเทพมหานครนครที่มีพื้นที่สาธารณะ พื้นที่สีเขียวในสัดส่วนที่เหมาะสมกับขนาดพื้นที่และ
จำนวนประชากร ชาวกรุงเทพฯ มีวิถีชีวิตใกล้ชิดกับธรรมชาติ มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็น
มหานครที่มี สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่ประหยัดพลังงาน ใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มี
ระบบบริการ คมนาคมขนส่งที่หลากหลาย สะดวก คล่องตัว มีทัศนียภาพที่สวยงาม ปราศจากสิ่งกีดขวาง
เป็นระเบียบ ไม่รกรุงรัง ไม่ว่าจะเป็นสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๒.๑ - ภูมิทัศน์สวยงาม ไม่มีสายไฟฟ้าสายโทรศัพท์รกรุงรัง

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ กรุงเทพมหานครต้องจัดระเบียบเมือง ปรับปรุงทัศนียภาพของเมืองให้แลดูสะอาด
ของประชาชน ไม่มีสายไฟฟ้าสายโทรศัพท์รกรุงรัง โดยกรุงเทพมหานครต้องเร่งลงทุนพัฒนา
ระบบท่อร้อยสายระบบสาธารณูปโภคใต้ดิน โดยอาจร่วมลงทุนกับกิจการ
สาธารณูปโภคต่างๆ และนำระบบท่อและสายสาธารณูปโภคต่างๆลงใต้ดิน

ความหมายทางวิชาการ

กรุงเทพมหานครมีแบบแผนเชิงแนวคิดของการออกแบบถนนประกอบด้วย
สัดส่วนทางเรขาคณิต (geometries) หน้าที่ใช้งาน (functions) วัสดุที่ใช้
ทำผิวถนน การปลูกต้นไม้และการตกแต่งต่างๆเพื่อให้เกิดทัศนียภาพที่สวยงาม
และน่ามอง รวมถึงแบบแผนเชิงแนวคิดของการออกแบบถนนในการวาง
ตำแหน่งติดตั้งระบบ โดยกรุงเทพมหานครมีการสร้างความร่วมมือและวางแผน
ร่วมกันในการวางระบบและการติดตั้งสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์ที่ซึ่งอยู่ใน
ความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่กรุงเทพมหานคร (การไฟฟ้านครหลวง
(กฟน.) และองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย) ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักงานโยธา สำนักงานผังเมือง สำนักงานจราจร
และสำนักงานเขต

หน่วยงานภายนอก กทม. ได้แก่ การไฟฟ้านครหลวงและองค์การโทรศัพท์แห่ง
ประเทศไทย

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ความยาวที่ได้ดำเนินการนำสายต่างๆลงใต้ ดินช่วงแรก ๒๕.๒ กม. (กม.)	๑๐๐.๐๐	-	-	-
ความยาวที่ได้ดำเนินการนำสายต่างๆลงใต้ ดินช่วงที่สอง ๔๑.๐ กม. (กม.)	-	๒๕.๐๐	๕๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

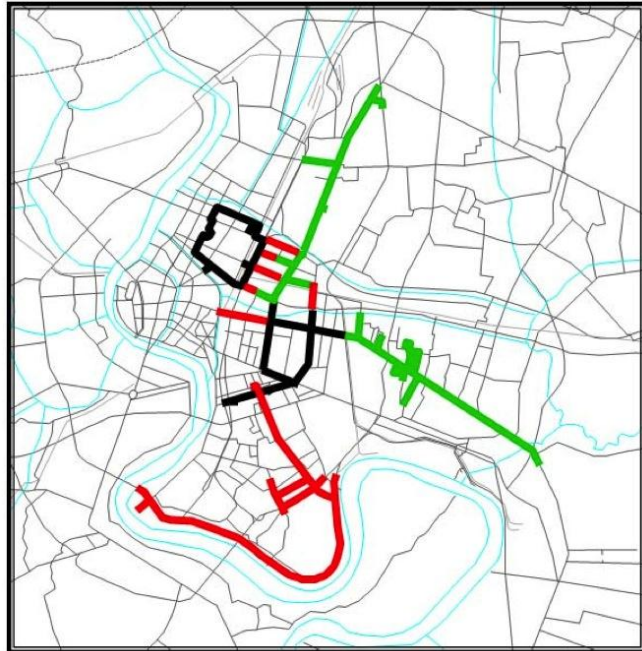
สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

ปัจจุบันสาธารณูปโภคในกรุงเทพฯ จำพวก สายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์อยู่ใต้ดินส่วนหนึ่ง แต่ส่วนใหญ่
ติดตั้งบนเสาไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง ซึ่งอยู่บนทางเท้าข้างถนน การติดตั้งสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์อยู่
ในระดับต่างกันหลายระดับ จึงทำให้ภาพของสองข้างถนนของเมืองกรุงเทพฯ มีสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์
โดยธรรมรุงรังมากมาย การต่อสายและแยกสายโทรศัพท์อย่างไม่เป็นระเบียบ สายโทรศัพท์ที่ไม่ได้ใช้งานแล้ว
ยังคงถูกแขวนทิ้งไว้เสมือนไม่มีมาตรฐานการติดตั้งเลยซึ่งเป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้ภูมิทัศน์ถนน (Streetscape)
ไม่เป็นที่น่าดูอย่างมาก

เนื่องจากในทางปฏิบัติ การออกแบบสร้างถนน กทม. และการติดตั้งเสาไฟฟ้า และสายโทรศัพท์ ขาด
การประสานงานและทำโดยการปักเสาสายเป็นหลัก และการติดตั้งสายโทรศัพท์ได้รับอนุญาต ให้แขวน
บนเสาไฟฟ้าได้เพื่อให้รวดเร็วและประหยัด จึงกลายเป็นวิธีปฏิบัติในแทบทุกพื้นที่ ดังนั้นการปรับปรุงภูมิทัศน์
ถนน (Streetscape) ให้น่าชม ก็คือให้ กฟน. จ่ายไฟฟ้าในเขตเมืองด้วยระบบสายใต้ดินเมื่อ กฟน. เปลี่ยน
ระบบสายอากาศเป็นสายใต้ดินและ ถอนเสาไฟฟ้าออก สายโทรศัพท์ก็ต้องเป็นสายใต้ดินในเวลาเดียวกัน

จากการศึกษาพบว่า การไฟฟ้านครหลวงจ่ายไฟฟ้าด้วยระบบสายอากาศ มีเพียงพื้นที่ถนนสีลม
บริเวณปทุมวันและบริเวณจิตรลดาเท่านั้น ที่จ่ายไฟฟ้าด้วยระบบสายใต้ดิน นอกจากนั้นจะมีพื้นที่บริเวณ
พหลโยธิน พญาไทและสุขุมวิทที่อยู่ระหว่างการปรับปรุงให้จ่ายไฟฟ้าด้วยระบบสายใต้ดิน ซึ่งเมื่อรวมพื้นที่ที่
จ่ายไฟฟ้าด้วยระบบสายใต้ดินจะมีเพียงประมาณร้อยละหนึ่งเท่านั้น กฟน. จึงได้จัดทำแผนงานเปลี่ยนระบบ
สายอากาศเป็นสายใต้ดิน ในปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๖ จำนวน ๓ โครงการ คือโครงการปทุมวัน จิตลดาและพญาไท
เพิ่มเติม โครงการพระราม ๓โครงการนนทบุรี รวมระยะทาง ๒๕ กิโลเมตร พื้นที่ ๒๕.๒ ตารางกิโลเมตร
โดยมีพื้นที่แผนงานแสดงในภาพที่ ๒๗

- โครงการสีลม จิตรลดา ปทุมวัน
- แผนฯ 9 อยู่ระหว่างดำเนินการ (24.4 กม.)
 โครงการสุขุมวิท พลโยธิน และ พญาไท
- โครงการในแผนฯ ฉบับที่ 10 (25.2 กม.)
 โครงการปทุมวัน จิตรลดา และพญาไท
 เพิ่มเติม (6.0 กม.)
- โครงการพระราม 3 (10.9 กม.)
- โครงการนนทบุรี (8.3 กม.)

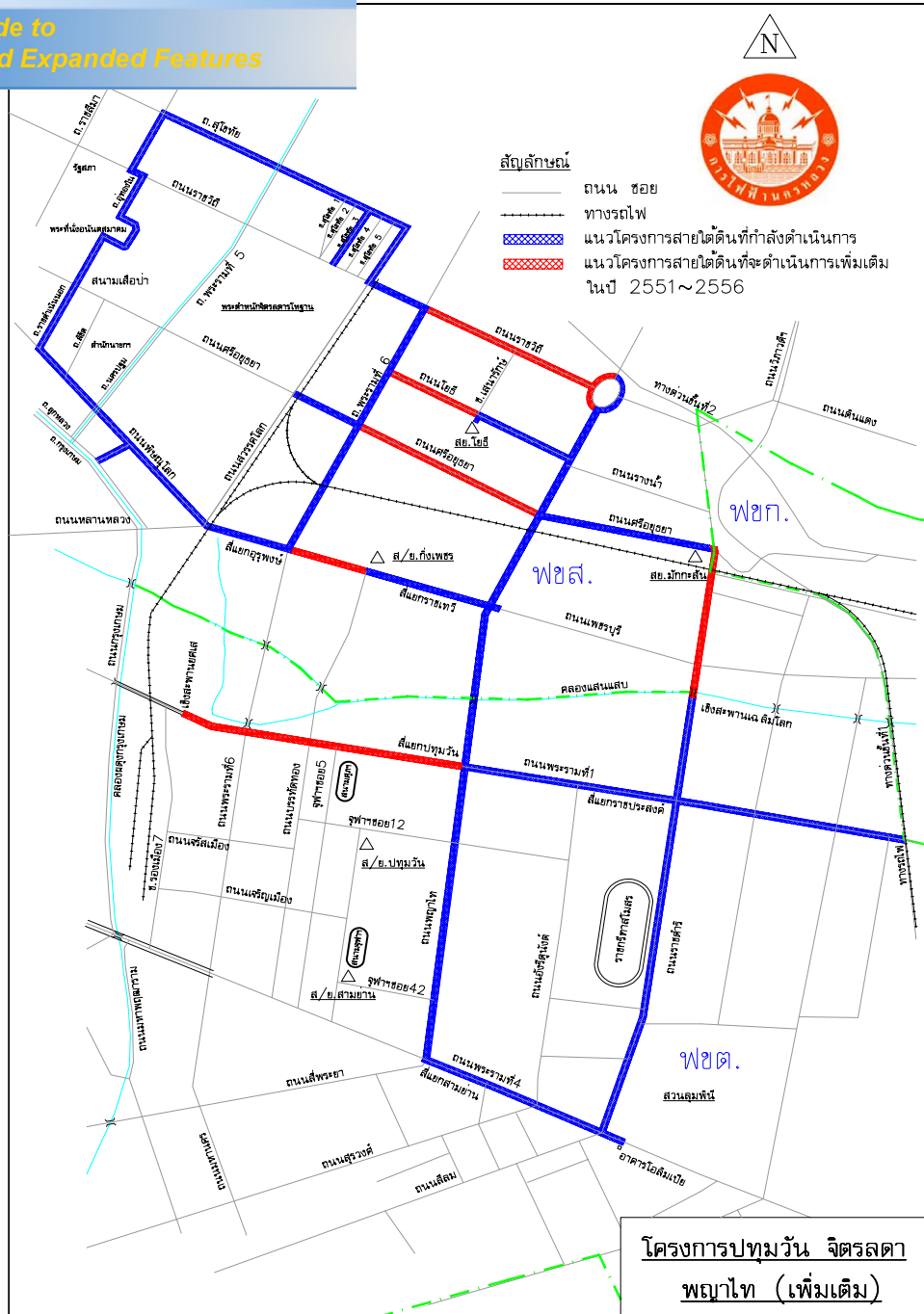


ภาพที่ ๒๗ โครงการเปลี่ยนระบบสายอากาศเป็นสายใต้ดิน ในปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๖

ตัวชี้วัด/ เป้าหมาย

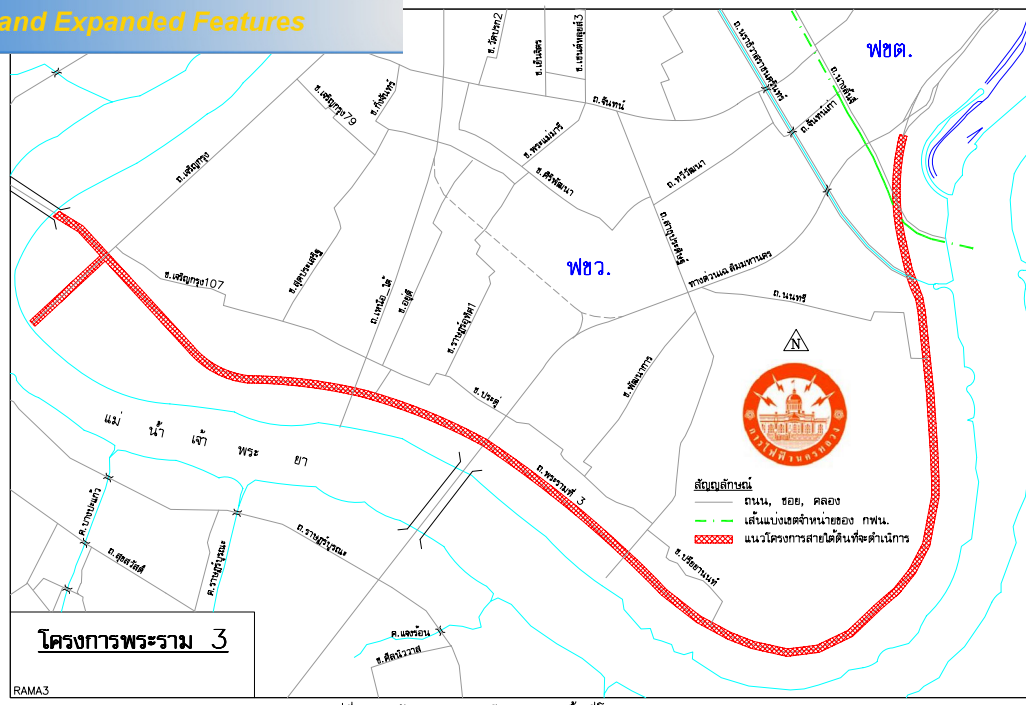
แผนงานที่กำหนดโดย กฟน. คือเปลี่ยนระบบสายอากาศเป็นสายใต้ดินในปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๖ จำนวน ๓ โครงการ โดยมีขอบเขตและเป้าหมาย ดังนี้

๑)โครงการปทุมวัน จิตรลดาและพญาไทเพิ่มเติม ระยะทาง ๖.๐๐ กิโลเมตร พื้นที่ ๐.๖๐ ตาราง กิโลเมตร โดยมี รายละเอียดขอบเขตพื้นที่แสดงในรูปที่ ๒๘



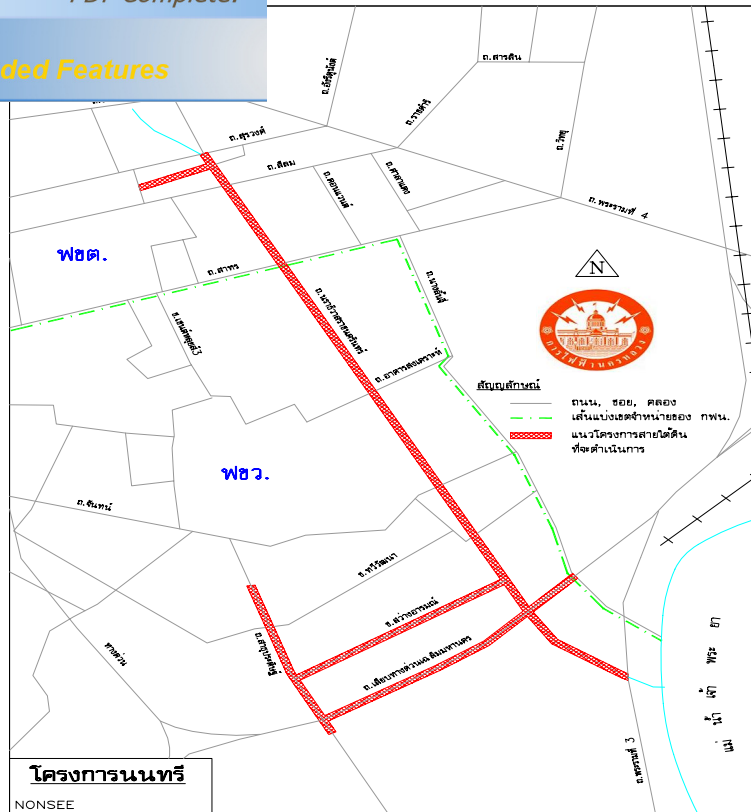
ภาพที่ ๒๘ โครงการปทุมวัน จิตลดาและพญาไทเพิ่มเติม

๒) โครงการพระราม ๓ ระยะทาง ๑๐.๙๐ กิโลเมตร พื้นที่ ๑.๗๙ ตารางกิโลเมตร โดยมีรายละเอียดขอบเขตพื้นที่ แสดงในภาพที่ ๒๙



ภาพที่ ๒๙ โครงการพระราม ๓

๓) โครงการนพรี ระยะทาง ๘.๓๐ กิโลเมตร พื้นที่ ๐.๘๓ ตารางกิโลเมตร โดยมีรายละเอียดขอบเขตพื้นที่แสดงในภาพที่ ๓๐



ภาพที่ ๓๐ โครงการนนทรี

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
การติดตั้งสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์อยู่ในระดับต่างกันหลายระดับ จึงทำให้ภาพของสองข้างถนนของกรุงเทพมหานคร มีสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์โดยรวมรุงรังเต็มไปหมด	เนื่องจากระบบและการติดตั้งสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละรัฐวิสาหกิจ กรุงเทพมหานคร จำเป็นต้องมียุทธศาสตร์หลักและแบบแผนเชิงแนวคิดของการออกแบบถนน และระบบติดตั้งสายไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวงและสายโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ต้องไปในทิศทางเดียวกัน
การต่อสายและแยกสายโทรศัพท์ทำอย่างไม่เป็นระเบียบ สายโทรศัพท์ที่ไม่ได้ใช้งานแล้ว ยังคงแขวนทิ้งไว้เสมือนไม่มีมาตรฐานการติดตั้งเลย	ต้องมีข้อกำหนด มาตรฐาน ข้อตกลงและบทลงโทษ แน่นหนาชัดเจน ในการปฏิบัติงาน

ในทางปฏิบัติ การออกแบบสร้างถนนของ กรุงเทพมหานคร และการติดตั้งสายไฟฟ้า และ สายโทรศัพท์ ขาดการประสานงานและทำไปพร้อมๆ กัน และ กฟน. ใช้มาตรฐานการติดตั้งสายไฟฟ้าโดย การปักเสาพาดสายเป็นหลัก และการติดตั้ง สายโทรศัพท์ได้รับอนุญาตให้แขวนบนเสาไฟฟ้าได้ เพื่อให้รวดเร็วและประหยัด จึงกลายเป็นวิธีปฏิบัติใน แทบทุกพื้นที่	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็น ปัญหา ดังนั้นการปรับปรุงภูมิทัศน์ถนน (Streetscape) ให้น่าชม ก็คือ ให้ กฟน. จ่ายไฟฟ้าในเขตเมืองด้วยระบบสายใต้ดินเมื่อ กฟน. เปลี่ยน ระบบสายอากาศเป็นสายใต้ดินและ ถอนเสาไฟฟ้าออก สายโทรศัพท์ก็ต้องเป็นสายใต้ดินในเวลาเดียวกัน
---	---

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๒.๑.๑ นำระบบท่อร้อยสายระบบสาธารณูปโภคลงใต้ดินเพื่อให้ทัศนียภาพสวยงาม ไม่มีสายไฟ สายโทรศัพท์รุงรัง

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑)ความยาวเป็นกิโลเมตรที่ได้ดำเนินการนำสายต่างๆ ลงใต้ดินช่วงแรก ๒๕.๒ กม. (เปอร์เซ็นต์)	๑๐๐	-	-	-
๒)ความยาวเป็นกิโลเมตรที่ได้ดำเนินการนำสายต่างๆ ลงใต้ดินช่วงแรก ๔๑.๐ กม. (เปอร์เซ็นต์)	-	๒๕	๕๐	๑๐๐

กลยุทธ์ (Action)	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๒.๑.๑.๑เพิ่มสภาพภูมิทัศน์ให้สวยงาม (เปอร์เซ็นต์)	-	-	-	๑๐๐
๒.๑.๑.๒เสริมสร้างความเชื่อถือได้ของระบบ ไฟฟ้า(เปอร์เซ็นต์)	-	-	-	๑๐๐
๒.๑.๑.๓บริการความต้องการไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น (เปอร์เซ็นต์)	-	-	-	๑๐๐
๒.๑.๑.๔ มีการรวมส่วนงบประมาณก่อสร้าง ร่วมกันในการสร้างถนนพร้อมท่อใต้ดินหรือ ปรับปรุงให้มีท่อใต้ดินให้การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ในการย้ายสายลงดิน(เปอร์เซ็นต์)	-	-	-	๑๐๐

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๒.๑.๑.๕ การลงทุนร่วมกัน ติดตั้ง duct bank ให้ก่อน(เปอร์เซ็นต์)	-	-	-	๑๐๐

เนื่องจากระบบและการติดตั้งสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละรัฐวิสาหกิจ กรุงเทพมหานครจำเป็นต้องมีนโยบายหลักและแบบแผนเชิงแนวคิดของการออกแบบถนน และระบบติดตั้งสายไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวงและสายโทรศัพท์ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ต้องไปในทิศทางเดียวกัน ในเรื่องต่อไปนี้

๑) กำหนดนโยบายให้มีภูมิทัศน์ถนน (Streetscape) ที่น่าชม

- การสร้างถนนใหม่ให้มีท่อร้อยสายไฟฟ้า ท่อร้อยสายโทรศัพท์สำหรับระบบที่ติดตั้งใหม่
- ถนนสายหลักที่มีการติดตั้งระบบสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์บนเสาของการไฟฟ้าทำการปรับปรุงถนนโดยการฝังท่อร้อยสายใต้ดินสำหรับการย้ายสายลงท่อใต้ดิน
- ให้ความสำคัญกับการติดตั้งท่อร้อยสายใต้ดินสำหรับระบบต่างๆ บนถนนเมน (ใหญ่) และถนนสายหลักที่ผู้คนต้องเที่ยว ก่อนถนนสายรอง ถนนบริเวณที่อยู่อาศัยและถนนซอยอาจไม่มีพื้นที่ข้างถนนพอในการฝังท่อร้อยสายการปักเสาพาดสายให้เป็นระเบียบทำได้ ซึ่งไม่มีผลต่อภูมิทัศน์ถนน (Streetscape) สำหรับ นักท่องเที่ยว
- ให้มีมาตรฐานปฏิบัติแบบติดตั้งท่อร้อยสายและการติดตั้งเสาพาดสาย ที่สามารถใช้ในกรุงเทพมหานครร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่น การไฟฟ้านครหลวง(กฟน.) และองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เป็นต้น
- การใช้ท่อใน duct bank ร่วมกันโดยการลงทุนร่วมกัน ติดตั้ง duct bank แบบมาตรฐานใต้ทางเท้าหรือทางจักรยาน ๒ ข้างถนน พร้อม handholes และ manholes
- หม้อแปลงไฟฟ้าและตู้แยกสายควรติดตั้งบนที่วางข้างทางแบบ Pad mount หรืออาจติดตั้งแบบใต้ดินก็ได้ ไม่ติดตั้งหรือแขวนบนเสา เพราะไม่สวยงามและ อันตรายมาก
- มีการร่วมส่นงบประมาณก่อสร้างร่วมกันในการสร้างถนนพร้อมท่อ ใต้ดิน หรือปรับปรุงให้มีท่อใต้ดินในการย้ายสายลงดิน
- มีข้อบังคับในการก่อสร้าง ขยายทางเท้า / ถนน เพื่อรับนโยบายย้ายสายลงดินอย่างเข้มงวด
- ตำแหน่งของ Utility ในการพัฒนา และการทำแผน Layout
 - โดยทั่วไปท่อร้อยสายวางขนานไปกับแนวถนนหรือในขอบเขตทาง
 - ท่อร้อยสายตามแนวขวางจะตั้งฉากกับท่อจ่ายหลัก
 - ตู้แยกสาย (boxes และ pillars) กระจายและติดตั้งอยู่ด้วยกัน และให้เข้าทำงานและบำรุงรักษาได้ง่าย

แบบถนนในการวางตำแหน่งติดตั้งระบบ ดังนี้
เมื่อแปลงไฟฟ้าและตู้แยกสายไม่มีผลกระทบทางภูมิทัศน์ โดยให้

กลมกลืนกับการออกแบบภูมิทัศน์

- การเกิดความเสียหายต่อหม้อแปลงไฟฟ้าและตู้แยกสายจากการกระแทกน้อยที่สุด
- ไม่มีผลกระทบกับการจราจร
- ไม่บดบังการมองเห็นของคนขับรถ และ ไม่กีดขวางทางคนเดิน
- ไม่เข้าไปในที่ของประชาชนคนอยู่อาศัย
- เข้าทำงานและบำรุงรักษาได้
- มีจำนวนท่อและขนาดท่อ เพียงพอเพื่อการขยายตัวของระบบไฟฟ้าและระบบโทรศัพท์
- แบบการวางและระยะห่าง สอดคล้องกับ Code of Practice สำหรับการวางท่อระบบของการไฟฟ้าและองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	5ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑) โครงการปทุมวัน จิตลดและพญาไท เพิ่มเติม	๕๒๙	-	-	-	๕๒๙
๒) โครงการพระราม ๓	๒,๘๙๕	-	-	-	๒,๘๙๕
๓) โครงการนนทบุรี	๑,๘๙๓	-	-	-	๑,๘๙๓
๔)โครงการรัชดาภิเษก - โอโศก และ รัชดาภิเษก - พระราม ๙	-	-	๔,๐๐๐	๕,๑๐๐	๙,๑๐๐
๕)โครงการลุมพินี	-	๓๐๐	-	-	๓๐๐
๖)โครงการสาทร	-	๓๐๐	-	-	๓๐๐
๗)โครงการทองหล่อ	-	๓๐๐	-	-	๓๐๐
๘)โครงการสุรวงศ์ เจริญกรุง มหะลักซ์ (ย่าน การค้าอัญมณี)	-	๓๐๐	-	-	๓๐๐
๙)โครงการพระราม ๔ (สามย่าน - หัวลำโพง)	-	๓๐๐	-	-	๓๐๐
รวมทั้งสิ้น	๕,๓๒๗	๑,๕๐๐	๔,๐๐๐	๕,๑๐๐	๑๕,๙๒๗

ข) มาตรการดำเนินการ

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑) วางแผนและทำงานร่วมกันของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดทำแผนแม่บทและแนวทางการปฏิบัติงานหลักร่วมกัน	๑๐	-	-	-	๑๐
รวมทั้งสิ้น	๑๐				๑๐

ค) โครงการลงทุนหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.โครงการปทุมวัน จิตลดาและพญาไทเพิ่มเติม	๕๒๙	-	-	-	๕๒๙
๒.โครงการนนทบุรี	๑,๘๙๓	-	-	-	๑,๘๙๓
๓.โครงการรัชดาภิเษก - อโศก และรัชดาภิเษก - พระราม ๙	-	-	๔,๐๐๐	๕,๑๐๐	๙,๑๐๐
๔.โครงการลุมพินี	-	๓๐๐	-	-	๓๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒,๔๒๒	๓๐๐	๔,๐๐๐	๕,๑๐๐	๑๑,๘๒๒

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๒ - มหานครสีเขียว สะดวกสบาย

เมืองกรุงเทพมหานครนครมีพื้นที่สาธารณะ พื้นที่สีเขียวในสัดส่วนที่เหมาะสมกับขนาดพื้นที่และจำนวนประชากร ชาวกรุงเทพฯ มีวิถีชีวิตใกล้ชิดกับธรรมชาติ มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นมหานครที่มี สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่ประหยัดพลังงาน ใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีระบบบริการ คมนาคมขนส่งที่หลากหลาย สะดวก คล่องตัว มีทัศนียภาพที่สวยงาม ปราศจากสิ่งกีดขวาง เป็นระเบียบ ไม่รกรุงรัง ไม่ว่าจะเป็นสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๒.๒ - มีพื้นที่สาธารณะ พื้นที่สีเขียวกระจายทั่วทุกพื้นที่

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ เมืองกรุงเทพมหานครมีพื้นที่สีเขียวกระจายครอบคลุมไปทั่วพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีจำนวนพื้นที่สีเขียวและแหล่งดูดซับมลพิษทางอากาศไม่น้อยกว่า ๙ ตารางเมตรต่อประชากร ๑ คน และปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณท้องถนนเพื่อความสวยงาม มีต้นไม้ใหญ่ๆ เป็นหลัก เพื่อให้เป็นแหล่งดูดซับมลพิษเพิ่มมากขึ้น

พมหนครมีพื้นที่สีเขียวกระจายครอบคลุมทุกเขตพื้นที่ในรูปแบบและ
:โยชน์ที่แตกต่างกันเพื่อให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองสีเขียวที่น่าอยู่

อย่างยั่งยืนซึ่งจะส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น

๒. กรุงเทพมหานครมีพื้นที่สีเขียวในรูปแบบสวนสาธารณะ /สวนหย่อมเพื่อการ
พักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย และกิจกรรมนันทนาการที่กระจาย
ครอบคลุมทั่วพื้นที่กรุงเทพฯ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สำนักสิ่งแวดล้อม สำนักผังเมือง และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑. ร้อยละของพื้นที่สีเขียวต่อพื้นที่ ของกรุงเทพมหานครทั้งหมด	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๓	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๙	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๓	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๘
๒. ร้อยละของประชาชนที่สามารถ เข้าถึงพื้นที่สาธารณะหลักได้ใน ระยะทางไม่เกิน ๕ กิโลเมตร	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีการขยายตัวและการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องในทุกๆด้าน ประกอบกับ
จำนวนประชากรที่เข้ามาอยู่อาศัยในเขตพื้นที่จำนวนเพิ่มมากขึ้น จึงส่งผลต่อปัญหาการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
และปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของกรุงเทพมหานครมาโดยตลอด ซึ่งปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นส่งผล
โดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของประชากรทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ การเพิ่มพื้นที่สีเขียวซึ่งเป็นแหล่ง
สันทนาการและแหล่งดูดซับมลพิษให้กับผู้อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครจึงเป็นอีกแนวทางสำคัญในการ
แก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและการยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับผู้อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ กรุงเทพมหานครมีประชากรตามสำมะโน ๕,๖๗๓,๕๖๐ คน^{๓๗} มีขนาดพื้นที่รวม
๑,๕๖๘.๗๔ ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่สีเขียวที่อยู่ในรูปของสวนสาธารณะ ๗ ประเภท (ตามนิยามของสำนัก
สิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร รายละเอียด แนบท้ายในภาคผนวก) มีขนาดพื้นที่ ๒๗.๔๑ตารางกิโลเมตร^{๓๘}
(ร้อยละ ๑.๗๕ของพื้นที่ทั้งหมด) คิดเป็นสัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อประชากร เท่ากับ ๔.๘๓ ตารางเมตรต่อคน ซึ่ง
เป็นพื้นที่สีเขียวที่อยู่ในรูปสวนสาธารณะ ยกเว้นพื้นที่สวนถนนและสวนเฉพาะทางที่มีขนาดพื้นที่ ๑๙.๙๙

^{๓๗}ที่มา : สถิติ ๒๕๕๕ กรุงเทพมหานคร ด้านสังคม [http://office.bangkok.go.th/pipd/๐๗Stat\(Th\)/Stat\(th\)๕๕/STAT\(TH\)๕๕/๐๑_social๕๕.pdf](http://office.bangkok.go.th/pipd/๐๗Stat(Th)/Stat(th)๕๕/STAT(TH)๕๕/๐๑_social๕๕.pdf) วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๖

^{๓๘}ที่มา : <http://dailyplans.bangkok.go.th/parks> ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖

ทั้งหมด) โดยในพื้นที่สีเขียวในรูปสวนสาธารณะดังกล่าวเป็น
ประชาชนสามารถเข้าใช้บริการได้ จำนวน ๓๑ แห่ง มีขนาดพื้นที่
ทั้งสิ้น ๑.๑๒ ตารางกิโลเมตร (ร้อยละ ๐.๐๗ ของพื้นที่ทั้งหมด) คิดเป็นสัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อประชากร
เท่ากับ ๐.๒๐ ตารางเมตรต่อคน หากเปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐานพื้นที่สีเขียวเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของ
ประชากร ซึ่งองค์การอนามัยโลก (WHO) กำหนดไว้ที่ ๙ ตารางเมตรต่อประชากร ๑ คน นั้น บ่งชี้ให้เห็นว่า
กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อประชากรต่ำกว่าค่ามาตรฐานการเป็นเมืองเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของ
ประชากร

ขนาดของพื้นที่สีเขียวในกรุงเทพมหานครที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานนั้น เนื่องจากการใช้
ประโยชน์ที่ดินไม่เป็นไปตามผังเมืองที่ได้วางแผนไว้ รวมทั้งทิศทางการขยายตัวของเมืองเป็นไปอย่างไร้ทิศทาง
และขาดระเบียบ โดยเฉพาะเขตพื้นที่กรุงเทพฯ ชั้นในที่มีการกระจุกตัวประชากรอย่างมาก พื้นที่ส่วนใหญ่ถูก
ใช้ประโยชน์ด้านพาณิชยกรรมและที่อยู่อาศัยเป็นหลัก ทำให้การพัฒนาพื้นที่สีเขียวที่เป็นไปได้ยาก ประกอบ
กับที่ดินมีราคาสูงมากโดยเฉพาะย่านพาณิชยกรรม ดังนั้น พื้นที่สีเขียวในกรุงเทพฯ จึงไม่มีการกระจายตัวอย่าง
เพียงพอในทุกเขตพื้นที่ ดังจะเห็นได้ว่า บางเขตพื้นที่จะมีพื้นที่สีเขียวขนาดใหญ่ที่เป็นพื้นที่สวนสาธารณะใน
ระดับเมือง จากข้อมูลของสำนักงานสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร พบว่า เขตที่มีพื้นที่สี
เขียวเกินเกณฑ์ขององค์การอนามัยโลก มีเพียง ๕ เขต จากทั้งสิ้น ๕๐ เขตของกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขต
ประเวศ เขตหลักสี่ เขตปทุมวัน เขตทวีวัฒนา และเขตจตุจักร (เช่น เขตประเวศ มีสัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อ
ประชากร คือ ๑๕.๖๖ ตารางเมตร/คน) ในขณะที่บางเขตพื้นที่มีพื้นที่สีเขียวเพียงเกาะกลางถนนเท่านั้น (เช่น
เขตกอกใหญ่ มีสัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อประชากร คือ ๐.๘๘ ตารางเมตร/คน) ซึ่งการขาดแหล่งดูดซับมลพิษทาง
อากาศ จะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชากรและความน่าอยู่อาศัยของเมือง

แนวทางการพัฒนาพื้นที่สีเขียวในรูปของสวนสาธารณะของกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน เกิดจากการ
เช่าพื้นที่และการขอใช้พื้นที่จากภาคเอกชนรวมทั้งส่วนราชการต่าง ๆ ทั้งนี้ หากในอนาคตหากเจ้าของพื้นที่
ดังกล่าวจำเป็นต้องใช้พื้นที่เพื่อกิจกรรมของตน จะส่งผลต่อความยั่งยืนของการพัฒนาพื้นที่สีเขียวของ
กรุงเทพมหานคร

ในฐานะเมืองหลวงของประเทศและเป็นเมืองที่มีความสำคัญเมืองหนึ่งของโลก ปัญหาสำคัญที่ทำให้
การพัฒนาพื้นที่สีเขียวเป็นไปได้ยากเนื่องจากที่ดินมีราคาแพงโดยเฉพาะพื้นที่ชั้นในซึ่งเป็นพื้นที่พาณิชยกรรม
ขาดการวางแผนที่ระบบ ขาดความชัดเจนในการจัดหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมที่จะนำมาพัฒนาเป็นพื้นที่สี
เขียว แม้ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ แต่ขาดความชัดเจน
ในทางปฏิบัติ การดำเนินการที่ทำอยู่จึงมีเพียงรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ
ในการพัฒนาพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ของตนเอง การเช่า และขอใช้พื้นที่ของภาคเอกชนและส่วนราชการต่างๆ การ
ดำเนินการโดยวิธีดังกล่าว ในอนาคตหากเจ้าของพื้นที่จำเป็นต้องใช้พื้นที่ๆ เหล่านั้น พื้นที่ที่พัฒนาเป็นพื้นที่สี

³⁹ สวนสาธารณะหลักของกรุงเทพมหานคร หมายถึง สวนสาธารณะที่มีขนาดตั้งแต่ ๒ ไร่ขึ้นไป ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ได้แก่ สวน
หมุ่มบ้าน สวนชุมชน สวนระดับย่าน และสวนระดับเมือง

พื้นที่สีเขียวที่เป็นอยู่จึงขาดความยั่งยืน แนวทางที่กรุงเทพมหานครควร
าแพง

ตารางที่ ๒๐ การพัฒนาพื้นที่สีเขียวในรูปแบบสวนสาธารณะระหว่างปี ๒๕๕๒-๒๕๕๖

	พื้นที่สีเขียว ที่เพิ่มขึ้น (ไร่)	สวนสาธารณะ หลัก (แห่ง)	รวมสวนหย่อม และ สวนสาธารณะ (แห่ง)	พื้นที่สีเขียว ทั้งหมด (ตร.กม)	พื้นที่สีเขียว ที่เพิ่มขึ้น (ไร่)
๒๕๕๒	๑,๔๐๖	๒๕	๔,๑๘๐	๒๒,๔๑๓,๘๗๔	๓๙.๓
๒๕๕๓	๑,๔๔๙	๒๗	๔,๖๐๑	๒๓,๕๗๓,๗๗๑	๔๑.๓
๒๕๕๔	๑,๑๖๑	๒๗	๕,๖๘๗	๒๕,๓๔๑,๐๐๙	๔๔.๔
๒๕๕๕	๙๑๐	๓๑	๖,๐๔๘	๒๖,๘๕๐,๗๐๘	๔๗.๓
๒๕๕๖ (๕ มี.ค. ๒๕๕๖)	๒๑๕	๓๑	๖,๑๖๓	๒๗,๑๙๒,๘๔๓	๒๑.๕
รวม		๓๑	๖,๑๖๓	๒๗,๑๙๒,๘๔๓	๗๙.๔

ที่มา : เอกสารของสำนักสิ่งแวดล้อมประกอบการบรรยายเรื่อง ๑๐มาตรการเร่งด่วนและ ๖นโยบายร่วมสร้าง
กรุงเทพมหานคร



ภาพที่ ๓๑ แผนที่แสดงการกระจายตัวของพื้นที่สวนสาธารณะหลักของกรุงเทพมหานคร ๓๑ แห่ง
(ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖)
ที่มา: <http://๒๐๓.๑๕๕.๒๒๐.๑๐๗/parks/>

***Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features***



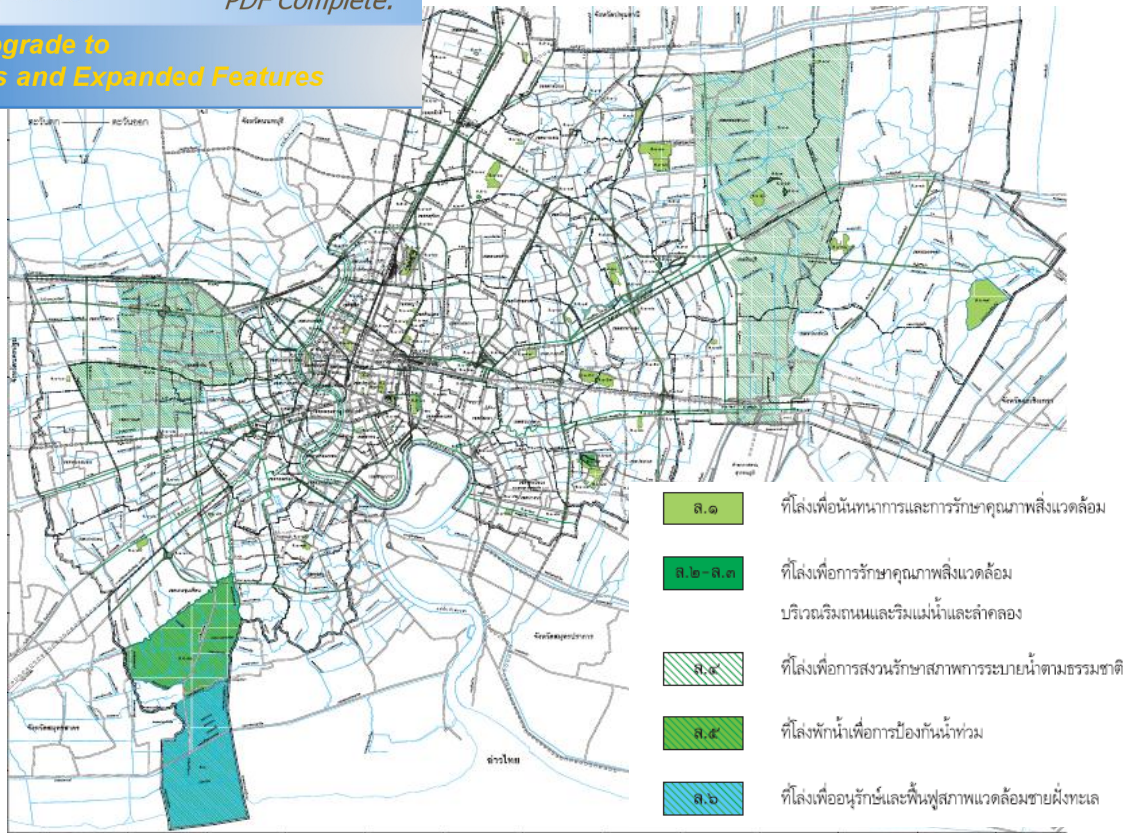
ภาพที่ ๓๒ แผนผังการกระจายตัวของพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร

(ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖)

ឯកសារ: <http://២០៣.១៥៥.២២០.១០៧/parks/>

การกำหนดนโยบายที่จะพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ (Health City) จึงได้มีการกำหนดกลยุทธ์ด้านผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยการจัดทำแผนแม่บทพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานให้เกิดพื้นที่สีเขียวและสวนสาธารณะโดยมีเป้าหมายเพื่อให้กรุงเทพมหานครมีแผนแม่บทพื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๖ ระยะยาว ๒๕ ปี (กำหนดพื้นที่สีเขียว ๔ ตารางเมตรต่อคน) เพื่อใช้เป็นกรอบการพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองสีเขียวและเมืองน่าอยู่อย่างเป็นรูปธรรม ปฏิบัติได้ และยั่งยืนสืบไปโดยในแผนดังกล่าวได้กำหนดโครงการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่สีเขียว เพื่อให้คุณภาพชีวิตของคนกรุงเทพฯ ดีขึ้น

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ กรุงเทพมหานครได้มีการประกาศกฎกระทรวงให้บังคับใช้ผังเมืองรวมในท้องที่ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้มีการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่จำแนกไว้ ซึ่งได้จำแนกการใช้ประโยชน์ที่โล่งไว้เป็นส่วนหนึ่งของการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กรุงเทพมหานคร



ภาพที่ ๓๓ แผนที่แสดงที่โล่งทำয়กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร
(ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖)

ที่มา: http://cpd.bangkok.go.th:๙๐/web๒/NEWCPD๒๕๕๖/๐๓_cpd๕๖.pdf

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
------------------------------------	---

	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑. พื้นที่สีเขียวในรูปแบบสวนสาธารณะ/สวนหย่อม เพื่อให้บริการในกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่น้อยเมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานพื้นที่สีเขียว ๒ .การกระจายตัวของพื้นที่สีเขียวในลักษณะสวนสาธารณะสำหรับกิจกรรมสันทนาการของประชาชนไม่สามารถให้บริการได้ทั่วทุกเขตพื้นที่ ๓. พื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นแหล่งดูดซับมลพิษไม่เพียงพอและไม่กระจายทั่วทุกเขต โดยเฉพาะเขตพื้นที่ที่ประสบปัญหามลภาวะทางอากาศ	๑. ฝ่ายบริหารระดับสูงของกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองให้มีสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น และมีคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ดีขึ้น จึงมีความสำคัญเร่งด่วนและมีแผนแม่บทกำหนดให้การเพิ่มพื้นที่สีเขียวเป็นนโยบายในการพัฒนา ๒. ในการดำเนินการจัดหาและพัฒนาพื้นที่สีเขียวขาดการวางแผนการพัฒนาที่ชัดเจนและครอบคลุมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ รวมทั้งไม่เกิดความไม่ยั่งยืนในการพัฒนาพื้นที่ เช่น การได้มาซึ่งพื้นที่ที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาเป็นพื้นที่สีเขียว หรือการสร้างพื้นที่สีเขียวที่ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงได้ เป็นต้น
	๓. หน่วยงานกรุงเทพมหานครขาดการประสานงานที่เหมาะสม ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินตามที่ผังเมืองกำหนดจากพื้นที่สีเขียวกลายเป็นพื้นที่พาณิชย์และกลายเป็นที่อยู่อาศัย ๔. การพัฒนาให้ความสำคัญกับการเติบโตทางเศรษฐกิจมากกว่าสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่อย่างยั่งยืนของกรุงเทพมหานครเห็นได้จาก การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคของรัฐและกรุงเทพมหานคร เช่น การสร้างเส้นทางรถไฟฟ้า การก่อสร้างถนน เป็นต้น ทำให้ย่นต้นและพื้นที่สีเขียวที่มีอยู่แล้วถูกทำลายไปเป็นจำนวนมาก

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๒.๒.๑ ปริมาณพื้นที่สีเขียวเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีของเมืองกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้นและประชาชนสามารถเข้าถึงพื้นที่สีเขียวในรูปแบบสวนสาธารณะหลักได้ในระยะทางไม่เกิน ๕ กม.

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ร้อยละของพื้นที่สีเขียวเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีของกรุงเทพมหานคร*	ไม่น้อยกว่า ๑๓	ไม่น้อยกว่า ๑๙	ไม่น้อยกว่า ๒๓	ไม่น้อยกว่า ๒๘

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๒) ร้อยละของประชาชนสามารถ เข้าถึงพื้นที่สวนสาธารณะหลัก ระยะทางไม่เกิน ๕ กิโลเมตร**	ไม่น้อยกว่า ๒๕	ไม่น้อยกว่า ๔๕	ไม่น้อยกว่า ๗๐	ไม่น้อยกว่า ๑๐๐

* ร้อยละของพื้นที่สีเขียว คือ ร้อยละของพื้นที่เมื่อเทียบกับจำนวนพื้นที่ทั้งหมดของกรุงเทพมหานคร

*** การคำนวณร้อยละการเข้าถึงพื้นที่สวนสาธารณะหลักคำนวณจากร้อยละจำนวนประชาชนที่มีที่อยู่อาศัย
ตามสำมะโนประชากรอยู่ในรัศมี ๕ กิโลเมตรจากสวนสาธารณะหลักต่อจำนวนประชากรทั้งหมดตามสำมะโน
ประชากรในแต่ละปี

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๒.๒.๑.๑ คัดกรองและ อนุรักษ์พื้นที่สีเขียว*เพื่อ สภาพแวดล้อมที่ดีของเมือง	๑) ร้อยละพื้นที่สีเขียวที่ได้รับการ คัดกรองและอนุรักษ์เพื่อรักษา สภาพแวดล้อมที่ดีของเมืองต่อ พื้นที่กรุงเทพมหานคร	ไม่น้อยกว่า ๑๓	ไม่น้อยกว่า ๑๙	ไม่น้อยกว่า ๒๓	ไม่น้อยกว่า ๒๘
๒.๒.๑.๒ เพิ่มปริมาณและ ประสิทธิภาพของพื้นที่สี เขียวเพื่อรักษา สภาพแวดล้อมที่ดีและเพิ่ม คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของชาว กรุงเทพฯ	๑) จำนวนพื้นที่ที่จะนำไปพัฒนา เป็นสวนสาธารณะ/สวนหย่อมได้ ในแต่ละปี (แห่ง)	มากกว่า ๒๐	มากกว่า ๒๐	มากกว่า ๒๐	มากกว่า ๒๐
	๒) สัดส่วนพื้นที่สีเขียวต่อ ประชากรในรูปแบบ สวนสาธารณะ/สวนหย่อม ⁴⁰ (ตร.ม./คน)	ไม่น้อยกว่า ๖	ไม่น้อยกว่า ๗	ไม่น้อยกว่า ๘	ไม่น้อยกว่า ๑๐
	๓) ความพึงพอใจของประชาชน เกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับและการ บริหารจัดการของพื้นที่สีเขียวใน รูปแบบสวนสาธารณะหลัก (ร้อยละ)	ไม่น้อยกว่า ๘๐	ไม่น้อยกว่า ๘๕	ไม่น้อยกว่า ๙๐	ไม่น้อยกว่า ๙๕

⁴⁰ สวนสาธารณะ/สวนหย่อม หมายถึง พื้นที่สีเขียวที่อยู่ในรูปสวนสาธารณะ ยกเว้นพื้นที่สวนถนนและสวนเฉพาะทาง

การปกป้อง อนุรักษ์ รักษา และฟื้นฟูสภาพพื้นที่ให้เป็นพื้นที่สีเขียว
ที่รักษาสภาพแวดล้อมของชุมชนเมืองและคุณภาพชีวิตของ

ประชาชนที่ดีขึ้น

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	5 ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการสำรวจและประเมินศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ที่ใช้สร้างเป็นพื้นที่สีเขียว	๙	๕	๐	๐	๑๔
๒. โครงการจัดหาพื้นที่เพื่อพัฒนาเป็นพื้นที่สีเขียว	๙	๑๕	๑๕	๑๕	๕๔
๓. โครงการพัฒนาพื้นที่ว่างให้เป็นพื้นที่สีเขียวในสวนหย่อม/รูปแบบสวนสาธารณะ ๓.๑ โครงการพัฒนาพื้นที่ว่างเปล่าในชุมชนให้เป็นสวนหย่อมขนาดเล็กหรือสวนหมู่บ้าน ๓.๒ โครงการพัฒนาพื้นที่บริจาคจากประชาชนในชุมชนเป็นสวนหย่อมหรือสวนหมู่บ้าน	๑๕	๒๕	๑๕	๑๐	๖๕
๔. โครงการอนุรักษ์และคุ้มครองพื้นที่สีเขียวในสวนป่าของประชาชน/รูปแบบสวนผลไม้	๑๕	๑๕	๑๐	๕	๔๕
๕. โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูพันธุ์ไม้และระบบนิเวศในสวนสาธารณะ	๖	๑๐	๗๕	๕	๒๘๕
๖. โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูพันธุ์ไม้และความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่เมือง	๙	๑๐	๑๐	๕	๓๔
๗. โครงการคุ้มครองและอนุรักษ์พื้นที่สีเขียวในเขตพื้นที่เมือง ๗.๑ โครงการคุ้มครองและอนุรักษ์พื้นที่สีเขียวในพื้นที่ที่เจ้าของพื้นที่เป็นส่วนงานอื่นนอกเหนือกรุงเทพฯ ๗.๒ พื้นที่สีเขียวในโครงการคุ้มครองและอนุรักษ์เขตเมืองที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรุงเทพฯ	๐	๐	๐	๐	๐



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๘.โครงการออกแบบและก่อสร้าง สาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ต้องมี พื้นที่สีเขียว	๑๕	๒๐	๑๐	๕	๕๐
๙.โครงการอนุรักษ์ต้นไม้ขนาดใหญ่ทั่ว กรุงเทพฯ (Big tree)	๐.๔๕	๐.๗๕	๐.๗๕	๐.๗๕	๒
๑๐ .โครงการสร้างภาคีเครือข่ายอนุรักษ์ ความหลากหลายของระบบนิเวศในพื้นที่	๐.๔๕	๐.๗๕	๐.๗๕	๐.๗๕	๒๗
๑๑. โครงการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาพื้นที่ สีเขียว	๓	๕	๕	๕	๑๘
๑๒. โครงการส่งเสริมและสร้างความร่วมมือ กับภาคเอกชนในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวใน รูปแบบสวนแนวตั้ง ทั้งภายใน และภายนอก อาคารสิ่งก่อสร้าง เช่น โรงแรม ห้างสรรพสินค้า สำนักงาน เป็นต้น	๓	๕	๕	๕	๑๘
๑๓ .โครงการสร้างความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานของภาครัฐเอกชน และชุมชนใน การพัฒนาพื้นที่สีเขียวในรูปแบบของ สวนสาธารณะอย่างถาวร	๓	๕	๕	๕	๑๘
๑๔. เพิ่มพื้นที่สีเขียวในโครงการสนับสนุน รูปแบบสวนหย่อมในแต่ละชุมชน และ บริหารจัดการโดยชุมชน	๖	๑๐	๕	๕	๒๖
รวมทั้งสิ้น	๙๓๙	๑๒๖.๕	๘๙	๓๗๔.๙	๓๗๔.๙

ข) มาตรการดำเนินการ

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
---------	------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	---------------------------------------	--------------------------



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการบำรุงรักษาสภาพพื้นที่สีเขียวใน แต่ละพื้นที่ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์อย่าง สม่ำเสมอ ๑.๑ โครงการบำรุงรักษาสวนหย่อมในแต่ละ ชุมชน ๑.๒ โครงการบำรุงรักษาพันธุ์ไม้ สวนและ ภายในพื้นที่สวนสาธารณะหลัก สิ่งก่อสร้าง อื่นๆ เช่น ศูนย์เยาวชน ห้องสมุด ศูนย์ ศิลปวัฒนธรรม ลานเอนกประสงค์ และศูนย์ ผู้สูงอายุ เป็นต้น ๑.๓ โครงการบำรุงรักษาสวนถนน ๑.๔ โครงการบำรุงรักษาสวนเฉพาะทางหรือ สวนเอนกประสงค์	๑๒	๒๐	๒๕	๑๕	๗๒
๒. โครงการอนุรักษ์พื้นที่พืชมรดกพันธุ์ไม้ หายากและไม้พื้นถิ่น	๑๕	๒	๒	๒	๗๕
๓. โครงการแจกจ่ายกล้าไม้แก่ชุมชนและ ประชาชนผู้สนใจ	๐	๐	๐	๐	๐
๔. โครงการพัฒนาบุคลากรในแต่ละส่วนงาน ๔.๑อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษา พันธุ์ไม้และพื้นที่สวนสาธารณะ ๔.๒ อบรมการตัดแต่งซุดย้าย ขยายพันธุ์ ตกแต่งต้นไม้ให้เหมาะสมกับต้นไม้แต่ละ ชนิดให้สวยงามสอดคล้องกับภูมิทัศน์ ๔.๓ ศึกษาดูงานพัฒนาพื้นที่สีเขียวในแต่ละ รูปแบบ	๖	๑๐	๑๐	๑๐	๓๖
๕. โครงการอบรมพัฒนาความรู้ด้านพันธุ์ไม้ และการออกแบบและตกแต่งสวนให้กับ ประชาชนผู้สนใจ	๐.๓	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๑.๘



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๖. โครงการเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ไม้ สวนสาธารณะ และระบบนิเวศแต่ละประเภท	๑๕.	๕	๕	๕	๑๖.๕
๖.๑ โครงการพัฒนาสื่อในการเผยแพร่ข้อมูล และองค์ความรู้เกี่ยวกับพันธุ์ไม้ สวนสาธารณะ และระบบนิเวศ					
๖.๒ โครงการประชาสัมพันธ์ เชิญชวน การ เข้าใช้สวนสาธารณะในเชิงนันทนาการและ สร้างองค์ความรู้					
๗. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมสร้างกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองสีเขียว โดยการเชิญชวนให้ประชาชนเข้ามา ทำกิจกรรมต่างๆ ในสวนสาธารณะหลักทั่ว กรุงเทพฯ อย่างต่อเนื่องตลอดปี ⁴¹	๓	๑๐	๑๐	๑๐	๓๓
๘ .สนับสนุนการใช้พื้นที่ในสวนสาธารณะใน การจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ของหน่วยงาน หรือองค์กรภายนอก	๐	๐	๐	๐	๐
๙. โครงการจัดทำแผนแม่บทสีเขียวของ กรุงเทพมหานครที่สอดคล้องกับผังเมืองใหม่ ของกรุงเทพมหานคร	๐.๕	๐	๐	๐	๐
๑๐ .จัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศด้านพันธุ์ไม้ และสวนสาธารณะแต่ละประเภท	๐	๐	๐	๐	๐

⁴¹ ตัวอย่างกิจกรรม เช่น

- กิจกรรมประกวดออกแบบสวนสาธารณะในฝัน
- กิจกรรมประกวดสวนหย่อมขนาดเล็ก หรือ สวนหมู่บ้านในแต่ละชุมชนในแต่ละเขต
- กิจกรรมรณรงค์การปลูกต้นไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวในบริเวณบ้าน
- กิจกรรม “จัดสวนในบ้าน” ด้วยดอกไม้ ผักสวนครัว พืชสมุนไพร และไม้ใหญ่
- กิจกรรมสร้างมุมพักผ่อนหย่อนใจในที่ทำงาน
- กิจกรรมสร้างมุมสีเขียวในห้องพัก (เช่น หอพัก คอนโดมิเนียม และอพาร์ทเมนต์ เป็นต้น)

การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่อันมีประสพการณ์ในสวนสาธารณะ เช่น)มีได้ กิจกรรมลานนันทนาการพัฒนาร่างกาย ส่งเสริมใจ อารมณ์แจ่ม - การออกกำลังกาย การเล่นโยคะ การแสดงดนตรี การแสดงศิลปวัฒนธรรมนานาชาติ การฝึกพัฒนาจิตและสมาธิ การสอนการจัดสวนถาด การ วาดภาพธรรมชาติ เป็นต้น)

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑๑. สำรวจความต้องการและความคิดเห็น ของผู้ใช้บริการที่มีต่อการจัดการพื้นที่สีเขียว รูปแบบสวนสาธารณะกรุงเทพมหานคร	๐	๐	๐	๐	๐
รวมทั้งสิ้น	๒๔.๘	๔๗.๕	๕๒.๔	๕๒.๕	๑๖๖.๓

ค) โครงการลงทุนหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการสร้างสวนสาธารณะเพื่อการ เรียนรู้ด้านระบบนิเวศกลุ่มเขตพื้นที่ (๑ สวน ๑ ระบบนิเวศ)	๗	๑๔	๑๔	๗	๔๒
๒. โครงการสร้างสวนสาธารณะเพื่อการ เรียนรู้ด้านโครงสร้าง (๑ สวน ๑ ภูมิปัญญา ท้องถิ่น)	๗	๑๔	๑๔	๗	๔๒
๓. โครงการสร้างพื้นที่สำหรับสัตว์เลี้ยงใน สวนสาธารณะ	๑.๕	๒.๕	๒	๑.๕	๗.๕
๔. โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ในพื้นที่ส่วน ราชการของกรุงเทพมหานครให้เป็นพื้นที่สี เขียวที่ประชาชนสามารถเข้ามาใช้ประโยชน์ ได้	๖	๑๐	๑๐	๕	๓๑
๕. โครงการจัดทำสวนถนนในถนนสายหลัก และสายรอง(ทั้งสวนแนวรายและแนวดิ่ง)	๙	๑๕	๑๐	๕	๓๙
๖.โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณริมแม่น้ำ และคลองสายหลัก	๖	๑๐	๕	๕	๒๖
๗. โครงการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและ สาธารณูปโภคในสวนสาธารณะหลัก	๙	๑๕	๑๐	๕	๓๙
รวมทั้งสิ้น	๔๕.๕	๘๐.๕	๖๕	๓๕.๕	๒๒๖.๕

สาธารณะ พื้นที่สีเขียวในสัดส่วนที่เหมาะสมกับขนาดพื้นที่และ
ลัทธิกับธรรมชาติ มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นมหา

นครที่มี สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่ประหยัดพลังงาน ใช้พลังงานสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มี
ระบบบริการ คมนาคมขนส่งที่หลากหลาย สะดวก คล่องตัว มีทัศนียภาพที่สวยงาม ปราศจากสิ่งกีดขวาง
เป็นระเบียบ ไม่รกรุงรัง ไม่ว่าจะเป็นสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๒.๓ - ระบบขนส่งมวลชนทั่วถึง สะดวกประหยัด การจราจรคล่องตัวและมี
ทางเลือก

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ เมืองกรุงเทพฯ มีระบบขนส่งมวลชน และระบบการคมนาคมทางเลือกต่างๆ อย่าง
ของประชาชน ทั่วถึง ประหยัด และสะดวกสบายการจราจรมีความคล่องตัว และมีหลาย
ทางเลือกทั้งทางเรือ จักรยาน และทางเดิน

ความหมายทางวิชาการ ๑. กรุงเทพมหานคร มีระบบขนส่งมวลชนที่หลากหลาย ครอบคลุม สามารถ
เข้าถึงได้ง่าย ไม่ไกลจากบ้านเรือน
๒. ช่องทางจักรยานและทางเดินเท้ามีความกว้างอย่างเพียงพอให้ผู้คนสัญจร
ได้อย่างสะดวกสบาย
๓. การสัญจรทั้งทางถนนและการสัญจรทางน้ำมีความคล่องตัว ไม่แออัด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักการจราจรและขนส่ง สำนักผังเมือง สำนักเทศกิจ สำนักการโยธา และ
สำนักงานเขต

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.ร้อยละของชาวกรุงเทพฯ ที่สามารถเข้าถึงระบบ ขนส่งมวลชนที่กำหนดเวลาเดินทางได้ภายใน ๑๐ นาที	๓๐	๔๐	๕๐	๖๐
๒.ร้อยละของชาวกรุงเทพฯ ที่ไม่พึงพารถยนต์ส่วนบุคคลในการเดินทางประจำวัน	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕
๓.ความเร็วเฉลี่ยของยานพาหนะในช่วงเวลาเร่งด่วน (ชั้นใน/ชั้นกลาง/ชั้นนอก) กม./ชม.	๑๓/๑๙/๒๖	๑๔/๒๑/๒๘	๑๕/๒๓/๓๐	๑๖/๒๔/๓๓
๔.ความเร็วเฉลี่ยของยานพาหนะเฉลี่ย (ชั้นใน/ชั้น กลาง/ชั้นนอก) กม./ชม.	๒๑/๓๒/๔๓	๒๓/๓๕/๔๗	๒๕/๓๘/๕๑	๒๗/๔๑/๕๕
๕.ร้อยละของผู้สัญจรด้วยจักรยานเพิ่มขึ้น	๒	๔	๖	๘
๖.ร้อยละของผู้สัญจรทางน้ำเพิ่มขึ้น	๒	๓	๔	๕

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

ในปัจจุบันปัญหาอันดับต้นๆ ที่ประชาชนต้องการให้แก้ไขอย่างเร่งด่วนในลำดับต้น ๆ หนึ่งในนั้นคงหนี
ไม่พ้น ปัญหาการจราจรที่ติดขัด หรือปัญหารถติดนั่นเอง ซึ่งเป็นปัญหาที่กรุงเทพมหานครพยายามอย่าง

นับเนื่องจากนโยบายรถคันแรกเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อันเป็นอีก
มีมากขึ้น ขณะที่ไม่สามารถเพิ่มปริมาณถนนหรือความจุของถนนได้

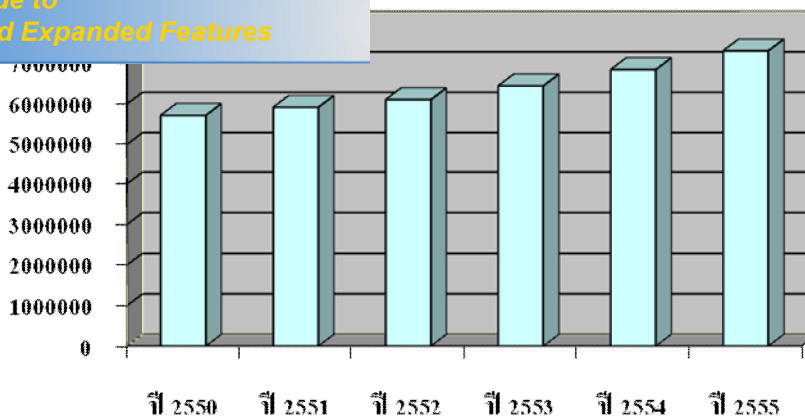
จึงทำให้การจราจรในพื้นที่กรุงเทพฯ ติดขัดเป็นอย่างมาก และมีปริมาณอุบัติเหตุทางถนนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
ระบบคมนาคมขนส่งของกรุงเทพมหานครเป็นระบบที่ใช้ทางถนนเป็นหลัก การเจริญเติบโตของเมือง
ได้ขยายออกไปอย่างรวดเร็ว โดยส่วนใหญ่ชุมชนขยายไปตามเส้นทางถนน ส่งผลให้ระบบคมนาคมขนส่งของ
กรุงเทพมหานครใช้ทางถนนเป็นหลัก เนื่องจากมีการเข้าถึงชุมชนได้ดีกว่าระบบอื่น แต่เป็นที่ทราบกันอยู่ว่า
ถนนในพื้นที่กรุงเทพฯ มีเพียงประมาณ ๘,๐๐๐ กิโลเมตร รองรับรถได้เพียง ๑,๖๐๐๐,๐๐๐ คัน แต่จากข้อมูล
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ มีรถจดทะเบียนสะสมในกรุงเทพฯ รวมกันกว่า ๗,๓๐๐,๐๐๐ คัน คิดเป็น
สัดส่วนถึง ๔.๖ เท่าของถนนที่จะรองรับได้ เมื่อจำนวนรถมากขึ้น ในขณะที่การแก้ปัญหาด้วยการตัดถนนใหม่
เต็มไปด้วยข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ เวลา และงบประมาณ คนกรุงเทพฯ ก็ต้องเผชิญกับความรุนแรงของปัญหาการ
ติดมากขึ้นเป็นเท่าทวีคูณ โดยเฉพาะย่านธุรกิจช่วงชั่วโมงเร่งด่วน ซึ่งมีอัตราความเร็วเฉลี่ยในการเดินทางต่ำอยู่
แล้ว จากการสำรวจถนนสายต่าง ๆ เป็นรายสัปดาห์ในช่วงเดือนมิถุนายน – สิงหาคม ๒๕๕๕ พบว่ามีแนวโน้ม
แย่ลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

เนื่องจากมนุษย์มีพื้นฐานของความต้องการความสะดวกสบายในการใช้ชีวิตเป็นปกติ วิสัยอยู่แล้ว
รถยนต์จึงเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่สามารถตอบสนองให้ชีวิตง่ายขึ้น ส่งผลให้ปัจจุบันจำนวนรถยนต์ได้เพิ่มขึ้น
เรื่อย ๆ จากความต้องการความสะดวกสบายในการเดินทางจากประตูบ้านจนกระทั่งถึงที่หมาย เพราะหาก
เลือกได้คนส่วนใหญ่ย่อมเลือกที่จะไม่รอคอยรถโดยสารประจำทาง ไม่ต้องเสียเวลาต่อจากระบบขนส่ง
สาธารณะหนึ่งไปยังอีกระบบหนึ่ง และไม่ต้องไปเบียดเสียดกับคนอื่นใช้ระบบขนส่งมวลชนต่าง ๆ ฯลฯ กล่าว
อีกนัยก็คือ ระบบขนส่งมวลชนที่ไม่ทั่วถึง ไม่เพียงพอ และไม่เอื้อให้เกิดความสะดวกสบายในการเดินทาง
นั่นเองที่ผู้เดินทางใช้เป็นเหตุผลในการใช้รถส่วนตัวกันมากขึ้น แต่สภาพการณ์เช่นนี้ จะก่อให้เกิดปัญหาจราจร
เป็นวงจรลูกโซ่ที่เลวร้ายลงไปอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งจะบั่นทอนสุขภาพจิตของเจ้าของรถเอง เบียดบังคุณภาพ
ชีวิตที่ดีของผู้ที่ไม่ได้ใช้รถส่วนตัว และนำมาซึ่งความสูญเสียทางเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมของส่วนรวม
อย่างที่ไม่ควรจะเป็น

ตารางที่ ๒๑ จำนวนรถยนต์ที่จดทะเบียนสะสมในกรุงเทพฯ

จำนวนรถยนต์ที่จดทะเบียนสะสมในกรุงเทพฯ						
ปี	๒๕๕๐	๒๕๕๑	๒๕๕๒	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕
จำนวนรถ จดทะเบียน สะสม (คัน)	๕,๗๑๕,๐๗๘	๕,๙๑๔,๖๙๖	๖,๑๐๓,๗๑๙	๖,๔๔๔,๖๓๑	๖,๘๔๙,๒๑๓	๗,๓๑๓,๒๖๘

ที่มา : กลุ่มสถิติการขนส่ง กองแผนงาน กรมการขนส่งทางบก (๒๕๕๕)

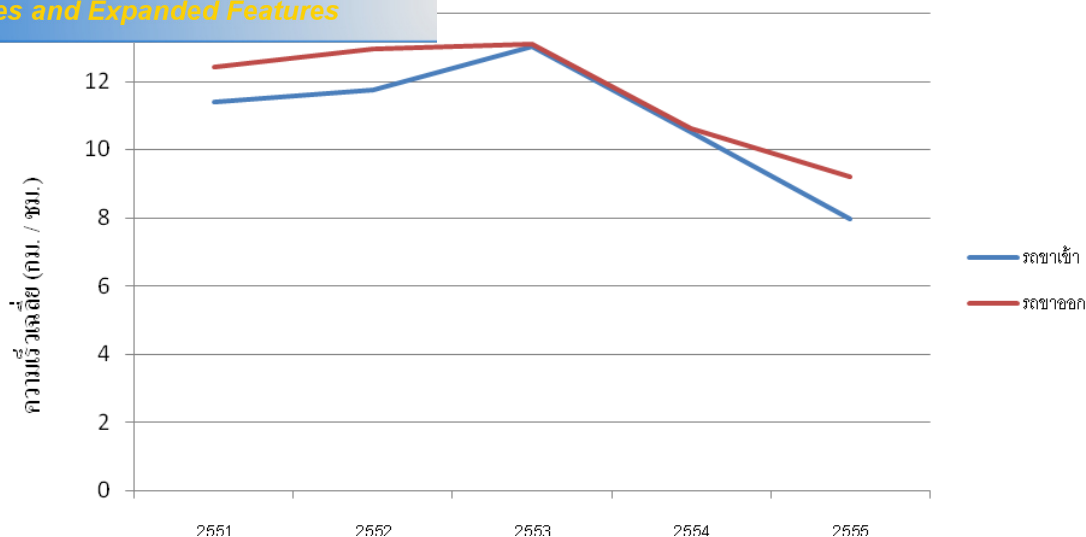


ภาพที่ ๓๔ แสดงจำนวนรถยนต์ที่จดทะเบียนในกรุงเทพฯ ของแต่ละปี
ที่มา : กลุ่มสถิติการขนส่ง กองแผนงาน กรมการขนส่งทางบก (๒๕๕๕)

ตารางที่ ๒๒ อัตราความเร็วเฉลี่ยการเดินทางบนถนนสายสำคัญๆ ในช่วงเร่งด่วน ระหว่างปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕

ถนน	ช่วงถนนที่สำรวจ	ความเร็วเฉลี่ยในการเดินทาง (เข้า-ออก) ในช่วงเร่งด่วน (กม./ชม.)									
		ปี ๒๕๕๑		ปี ๒๕๕๒		ปี ๒๕๕๓		ปี ๒๕๕๔		ปี ๒๕๕๕	
		เข้า	ออก	เข้า	ออก	เข้า	ออก	เข้า	ออก	เข้า	ออก
พระรามที่๑	แยกเพลินจิตถึง แยกกษัตริย์ศึก	๑๒. ๖๖	๑๐. ๕๒	๑๑. ๗๖	๘.๗ ๓	๑๕. ๒๘	๑๐. ๓๒	๘.๓ ๗	๗.๕ ๕	๘.๓ ๔	๖.๕ ๙
ราชดำเนิน	แยกป้อมเผด็จศึกถึง แยกพระบรมรูป ร. ๕	๑๒. ๑๓	๑๗. ๘๑	๑๑. ๓๙	๑๕. ๖๘	๑๑. ๑๐	๑๔. ๙๗	๑๐. ๔๔	๑๔. ๘๖	๙.๙ ๖	๑๑. ๒๘
ราชวิถี	แยกบางพลัดถึง แยกอนุสาวรีย์	๑๐. ๗๔	๑๔. ๔๓	๑๑. ๑๑	๑๔. ๔๔	๑๓. ๒๓	๑๖. ๘๗	๑๒. ๑๒	๑๔. ๖๐	๗.๑ ๘	๑๓. ๓๐
สาทร	แยกวิทยุถึง แยกสาทร-เจริญกรุง	๑๐. ๖๕	๙.๑ ๑	๑๒. ๐๖	๑๑. ๔๑	๑๒. ๐๖	๑๐. ๕๙	๑๐. ๒๙	๖.๕ ๙	๖.๘ ๕	๕.๔ ๐
สีลม	แยกศาลาแดงถึง แยกบางรัก	๑๐. ๖๖	๑๐. ๑๕	๑๒. ๒๘	๑๔. ๔๕	๑๓. ๓๘	๑๒. ๖๔	๑๑. ๒๘	๙.๓ ๕	๗.๔ ๓	๙.๔ ๑

ที่มา : สำนักการจราจรและขนส่ง ข้อมูลวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕



ภาพที่ ๓๕ แสดงความเร็วเฉลี่ยในการเดินทางของรถยนต์บนถนนสายสำคัญต่างๆ ในแต่ละปี

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
ปัญหาจำนวนรถที่เพิ่มขึ้น ซึ่งบางส่วนเป็นผลมาจากนโยบายรถคันแรกของรัฐบาล การมีจำนวนรถเพิ่มมากขึ้นจะทำให้ยากต่อการควบคุมดูแล	- มีประชาชนจำนวนมากสนใจสิทธิในโครงการรถคันแรก ส่งผลให้มีจำนวนรถที่เพิ่มขึ้นมาอาจจะน้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้ - โครงการของรัฐบาลในการสร้างระบบขนส่งมวลชนให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นจะช่วยให้คนใช้รถน้อยลง
ปัญหาในด้านการจัดการพื้นที่ในเขตเมือง มีพื้นที่แออัดกันมากประกอบกับการสัญจรคับคั่ง ทำให้ยากต่อการจัดการ	- การมีปัญหาในเรื่องประโยชน์ทับซ้อนทำให้การจัดการด้านผังเมืองทำได้ยากมากยิ่งขึ้น
การจัดองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งมวลชน การขนส่งสาธารณะยังไม่เป็นระบบ ทำให้ขาดประสิทธิภาพและยากต่อการปรับปรุงคุณภาพ	- หน่วยงานส่วนใหญ่ที่ดูแลด้านการขนส่งในกรุงเทพฯ อยู่นอกขอบเขตอำนาจของกรุงเทพมหานคร - การแบ่งหน้าที่ของหน่วยงานไม่ชัดเจน เกิดการทับซ้อน

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๒.๓.๑ เพิ่มและสนับสนุนระบบขนส่งมวลชน

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑)ร้อยละของชาวกรุงเทพฯ ที่สามารถเข้าถึงระบบขนส่งมวลชนที่กำหนดเวลาเดินทางได้ภายใน ๑๐นาที		๓๐	๔๐	๕๐	๖๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๒.๓.๑.๑เพิ่มระบบขนส่งมวลชนทางรางให้ครอบคลุมพื้นที่มากขึ้น (ดำเนินการเองและประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง)	๑) จำนวนสถานีรถไฟฟ้ารางเดี่ยว/รางคู่ ที่เพิ่มขึ้นในเขตพื้นที่กทม.	เฉลี่ยเปิดเพิ่มปีละ ๔ สถานี	เฉลี่ยเปิดเพิ่มปีละ ๕ สถานี	เฉลี่ยเปิดเพิ่มปีละ ๖ สถานี	เฉลี่ยเปิดเพิ่มปีละ ๗ สถานี
๒.๓.๑.๒ปรับปรุงทางเท้า/เส้นทางจักรยานเพื่อเชื่อมต่อมายังสถานีในเมือง, ระบบรถรับส่งมายังสถานี (Feeder) สำหรับสถานีขานเมืองและจุดจอดรถ (Park & Ride) สำหรับสถานีนอกเมือง	๑) ร้อยละของสถานีที่มีการเชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพไปยังที่พักอาศัยและอาคารสำนักงานต่างๆ โดยวิธีการสร้างทางเดิน, เส้นทางจักรยาน, ระบบรถรับส่ง จุดจอดรถที่เหมาะสมและเพียงพอ	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐
๒.๓.๑.๓ ผลักดันให้เกิดการปฏิรูปประสิทธิภาพและคุณภาพการดำเนินงานของรถโดยสารสาธารณะทั้งหมด (รถประจำทาง รถตู้โดยสาร รถแท็กซี่ รถจักรยานยนต์รับจ้าง) ในเขตกรุงเทพฯ	๑) ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ (จากแบบสอบถาม) (ร้อยละ)	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐
	๒) จำนวนผู้โดยสารที่ร้องเรียนคุณภาพของรถโดยสารสาธารณะ	ไม่เกิน ๕๐ คดี/วัน	ไม่เกิน ๓๐ คดี/วัน	ไม่เกิน ๑๐ คดี/วัน	ไม่เกิน ๕ คดี/วัน

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๒.๓.๑.๔ ใช้นโยบายภาษี/ราคา เพื่อเก็บภาษี/ค่าธรรมเนียมพิเศษ สำหรับรถส่วนบุคคลที่จอดในตัวเมืองชั้นใน โดยเฉพาะถนนสาธารณะ ที่จอดรถในพื้นที่ราชการเก็บภาษีท้องถิ่นเพิ่มเติม สำหรับที่จอดรถสาธารณะของเอกชน	๑) ร้อยละของประชาชนที่สัญจรเข้าภายในเขตตัวเมืองชั้นในตัวรถยนต์ส่วนบุคคล	๓๕	๓๐	๒๕	๒๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๒.๓.๒ การจราจรคล่องตัว

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ความเร็วเฉลี่ยของยานพาหนะในช่วงเวลาเร่งด่วน (ชั้นใน/ชั้นกลาง/ชั้นนอก) กม./ชม.	๑๓/๑๙/๒๖	๑๔/๒๑/๒๘	๑๕/๒๓/๓๐	๑๖/๒๔/๓๓
๒) ความเร็วเฉลี่ยของยานพาหนะเฉลี่ย (ชั้นใน/ชั้นกลาง/ชั้นนอก) กม./ชม.	๒๑/๓๒/๔๓	๒๓/๓๕/๔๗	๒๕/๓๘/๕๑	๒๗/๔๑/๕๕

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๒.๓.๒.๑ แก้ไขปัญหาคอขวด จุดตัดทางรถไฟในเขตกรุงเทพฯ โดยการตัดถนนใหม่ สร้างอุโมงค์ สะพานข้ามแยก	๑) โครงการเพื่อแก้ปัญหาคอขวด/ทางแยก/จุดตัดทางรถไฟ และสร้างโครงข่ายถนนรองรับเปิดใช้งานได้	ปีละ๓ โครงการ	ปีละ๓ โครงการ	ปีละ๓ โครงการ	ปีละ๓ โครงการ

		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๒.๓.๒.๒ ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อประสานสัญญาณไฟจราจร ตามทางแยก ตลอดจนมี CCTV และหน่วยเคลื่อนที่เร็วไปถึงที่ หมายในเวลา ๕ นาที เพื่อจัดการ จราจรในกรณีเกิดอุบัติเหตุ หรือ กรณีที่เกิดจลาจลฝ่าฝืนกฎหมาย	๒) ร้อยละของทางแยก และพื้นที่ถนนที่มีการ ควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ หรือ CCTV อย่าง สมบูรณ์	๔๐	๕๐	๖๐	๗๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๒.๓.๓ เพิ่มทางเลือกในการเดินทาง

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑) ร้อยละของผู้สัญจรด้วยจักรยานเพิ่มขึ้น	๒	๔	๖	๘
๒) ร้อยละของผู้สัญจรทางน้ำเพิ่มขึ้น	๒	๓	๔	๕

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๒.๓.๓.๑ เพิ่มท่าเรือโดยสารและ ปรับปรุงทางเดิน เส้นทางไปยัง ท่าเรือโดยสารให้มีความ ปลอดภัย	๑) จำนวนท่าเรือโดยสาร ที่เพิ่มขึ้น และการ ปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ เดิมให้ทางเดินปลอดภัย สะดวกต่อการใช้งาน	เฉลี่ยเปิด เพิ่มปีละ ๓ ท่า และ ปรับปรุง พื้นที่รอบท่า ปีละ ๕ ท่า	เฉลี่ยเปิด เพิ่มปีละ ๓ ท่า และ ปรับปรุง พื้นที่รอบท่า ปีละ ๕ ท่า	เฉลี่ยเปิด เพิ่มปีละ ๓ ท่า และ ปรับปรุง พื้นที่รอบท่า ปีละ ๕ ท่า	เฉลี่ยเปิด เพิ่มปีละ ๓ ท่า และ ปรับปรุง พื้นที่รอบท่า ปีละ ๕ ท่า
๒.๓.๓.๒ เพิ่มเส้นทางจักรยานให้ เข้าสู่ชุมชน โดยเน้นให้เชื่อมต่อ มายังสถานีระบบขนส่งมวลชน, จุดหมายปลายทางหลัก เช่น โรงเรียน ศูนย์การค้า และ	๒) เพิ่มความยาว ช่องทางจักรยานที่ใช้งาน ได้จริงและเชื่อมต่อ โครงข่ายระบบขนส่ง มวลชน	เพิ่มปีละ ๑๐ กม.	เพิ่มปีละ ๑๕กม.	เพิ่มปีละ ๒๐กม.	เพิ่มปีละ ๒๕กม.

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
กำหนดให้อาคารสาธารณะ ทุกแห่งต้องมีที่จอดรถจักรยาน โดยเฉพาะ	จำนวนอาคารสาธารณะ และสถานที่ราชการใน กทม.ที่มีที่จอดรถจักรยาน โดยเฉพาะ ตลอดจน สามารถเข้าถึงได้ด้วย จักรยานโดยสะดวก (ร้อยละ)	๒๕	๕๐	๗๕	๑๐๐

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. สร้างส่วนต่อขยายรถไฟฟ้าบีทีเอส หรือ ระบบรางอื่นๆเช่น BRT Monorail	๙,๔๕๐	๔๗,๗๐๐	๔๙,๙๕๐	๕๒,๒๐๐.	๑๕๙,๓๐๐
๒. พัฒนาทางเดินเท้าให้เชื่อมโยงกับสถานี รถไฟฟ้าที่เปิดให้บริการ/กำลังก่อสร้าง	๒๓๑	๓๒๖	๒๓๖	๒๔๖	๑,๐๓๙
๓. สร้างเส้นทางจักรยานให้ให้เชื่อมโยงกับ สถานีรถไฟฟ้าที่เปิดให้บริการ/กำลังก่อสร้าง	๒๓๑	๓๒๖	๒๓๖	๒๔๖	๑,๐๓๙
๔. เปิดบริการรถรับส่งเพื่อเชื่อมโยงกับสถานี รถไฟฟ้าที่เปิดให้บริการ/กำลังก่อสร้าง	๑๐๕	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๕๕๕
๕. วางแผนพื้นที่จอดรถโดยสาร (ร่วมกับ ขสมก.)/จักรยานยนต์รับจ้าง/จัดบริการรถ รับส่งเพื่อเชื่อมโยงมายังสถานีรถไฟฟ้าที่เปิด ให้บริการ	๔	๕	๕	๕	๑๙
๖. จัดพื้นที่จอดรถส่วนตัว/รถโดยสาร/จุด รับส่งผู้โดยสารบริเวณที่ติดกับสถานีรถไฟฟ้า ให้เพียงพอต่อการให้บริการ	๑๑	๑๕	๑๐	๑๐	๔๖
๗. จัดพื้นที่ป้ายสถานี/จุดจอดรถประจำทาง ให้เพียงพอปลอดภัย	๘	๑๕	๑๕	๑๕	๕๓
๘. จัดพื้นที่จุดจอดรถรับจ้าง (จักรยานยนต์ รับจ้าง แท็กซี่ สามล้อ) ให้ถูกสุขลักษณะน่า ใช้งาน	๑๑	๒๐	๒๐	๒๐	๗๑



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๙. ติดกล้อง CCTV ทุกบริเวณที่เป็นจุดจอดรถโดยสารและประสานกับกรมการขนส่งทางบกในการกวดขันพฤติกรรมรถขับขี่	๔๕	๗๕	๗๕	๗๕	๒๗๐
๑๐. ติดมิเตอร์เก็บเงินค่าที่จอดรถบริเวณถนนสายหลัก	๑๘๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๑,๐๘๐
๑๑. สร้างสะพาน/อุโมงค์ข้ามแยกหรือข้ามทางรถไฟ	๑,๘๙๐	๓,๒๔๐	๓,๓๙๐	๓,๕๔๐	๑๒,๐๖๐
๑๒. ตัด/เพิ่มโครงข่ายถนนบริเวณ Superblock	๑,๒๖๐	๒,๑๖๐	๒,๒๖๐	๒,๓๖๐	๘,๐๔๐
๑๓. ติดตั้งระบบประสานสัญญาณไฟจราจรที่ถนนสายหลัก	๑๓๒	๒๓๒	๒๕๒	๒๗๒	๘๘๘
๑๔. ติดตั้ง CCTV ถนนหรือจุดที่มักมีการจอดรถขวางผิดกฎหมายหรืออุบัติเหตุ	๑๖๐	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐	๑,๐๖๐
๑๕. จัดหน่วยเคลื่อนที่เร็วเพื่อเคลื่อนย้ายรถกรณีเกิดอุบัติเหตุหรือมีการจอดรถขวาง	๓๕	๕๐	๕๐	๕๐	๑๘๕
๑๖. ศึกษาเพิ่มเติมเส้นทางเดินเรือสร้างสถานีเรือโดยสารและประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีการขยายเส้นทางเดินเรือ	๙	๑๕	๑๕	๑๕	๕๔
๑๗. ปรับปรุงพื้นที่รอบท่าเรือให้มีการเชื่อมโยงอย่างมีประสิทธิภาพติดไฟฟ้าแสงสว่างป้ายแผนที่ที่มีที่พัสดุโดยสาร	๕	๑๐	๑๐	๑๐	๓๕
๑๘. เพิ่มเส้นทางจักรยานโดยเส้นให้เกิดการเชื่อมโยงไปยังระบบขนส่งหรือปลายทาง	๑๕	๓๘	๕๐	๖๓	๑๖๖
รวมทั้งสิ้น	๑๓,๗๘๒	๕๔,๙๗๗	๕๗,๓๒๔	๕๙,๘๗๗	๑๘๕,๙๖๐

ข) มาตรการดำเนินการ

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.สนับสนุนรฟม.ให้พัฒนาส่วนต่อขยาย	-	-	-	-	-
๒.สนับสนุน รฟท.ให้พัฒนาส่วนต่อขยาย	-	-	-	-	-

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๓.เพิ่มค่าที่จอดรถสำหรับที่จอดรถของกทม.ในตัวเมืองชั้นใน	๑๐	-	-	-	๑๐
๔. เก็บภาษีท้องถิ่นสำหรับธุรกิจ/อาคารพาณิชย์ที่ให้เช่าที่จอดรถหรือมีที่จอดรถในตัวเมืองชั้นใน	๒๐	-	-	-	๒๐
๕. ออกข้อบังคับกทม.ให้อาคารสาธารณะทุกแห่งต้องจัดที่จอดรถจักรยาน (เน้นอาคารกทม.และโรงเรียนในระยะแรกต่อมาจึงเป็นอาคารพาณิชย์และอาคารพักอาศัยขนาดใหญ่	๔๐	๒๐	๒๐	-	๘๐
รวมทั้งสิ้น	๗๐	๒๐	๒๐	-	๑๑๐

ค) โครงการลงทุนหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. สร้างส่วนต่อขยาย BTS	๙,๔๕๐	๔๗,๗๐๐	๔๙,๙๕๐	๕๒,๒๐๐	๑๕๙,๓๐๐
รวมทั้งสิ้น	๙,๔๕๐	๔๗,๗๐๐	๔๙,๙๕๐	๕๒,๒๐๐	๑๕๙,๓๐๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓ - มหานครสำหรับทุกคน

ชาวกรุงเทพฯ ทุกคน ทุกชนชั้น ทุกอาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย และทุกสถานภาพ อยู่ร่วมกันอย่างเสมอภาคและสมานฉันท์ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ได้รับโอกาสที่จะเรียนรู้ พัฒนาตนเอง และเข้าถึงบริการสาธารณะ ในขณะเดียวกันชาวกรุงเทพฯ แต่ละกลุ่ม แต่ละชุมชน สามารถดำรงรักษาไว้ซึ่งอัตลักษณ์ ประเพณี วัฒนธรรมของตนเอง เป็นมหานครที่โดดเด่นในเชิงวัฒนธรรมที่หลากหลาย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๓.๑ - สิ่งอำนวยความสะดวกและสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ของประชาชน

เมืองกรุงเทพมหานครมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลที่ครบถ้วนทันสมัย ปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานให้ผู้พิการ ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียมกับประชาชนทั่วไปและจัดสวัสดิการสังคมสำหรับกลุ่มคนดังกล่าวให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกับคนในสังคม

ฐานข้อมูลของกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการพัฒนา
ปรับปรุงให้ทันสมัย เพื่อไม่ให้เกิดการตกหล่นของข้อมูล ที่จะนำไปสู่การเข้าไม่

ถึงสวัสดิการ

๒. ระบบสาธารณูปโภค เช่น ห้องน้ำสาธารณะ ทางขึ้นอาคาร-ทางเดินเท้า ทาง
ลาด ลิฟต์ สะพานลอย ฯลฯ ได้รับการปรับปรุงและพัฒนา เพื่อให้เอื้อประโยชน์
และอำนวยความสะดวกให้กับกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส โดยให้
สามารถใช้ร่วมกับประชาชนทั่วไปได้

๓. กรุงเทพมหานครจัดสวัสดิการสังคมให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ที่
ต้องการความช่วยเหลืออย่างทั่วถึง มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ อันนำไปสู่การลด
ความเหลื่อมล้ำในสังคม

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักพัฒนาสังคม สำนักอนามัย สำนักการ
หน่วยงานนอกสังกัด กทม. ได้แก่ กระทรวงแรงงาน กระทรวงพัฒนาสังคม

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ระบบฐานข้อมูล				
๑. สัดส่วนของจำนวนผู้สูงอายุทั้งที่ต้องการ ได้รับความช่วยเหลือ และไม่ได้รับความ ช่วยเหลืออยู่ในระบบฐานข้อมูล	ร้อยละ ๑๐๐			
๒. สัดส่วนของจำนวนผู้พิการที่อยู่ในระบบ ฐานข้อมูล	ร้อยละ ๑๐๐			
๓. สัดส่วนของจำนวนผู้ด้อยโอกาสที่อยู่ใน ระบบฐานข้อมูล	ร้อยละ ๑๐๐			
๔. สัดส่วนของฐานข้อมูลในแต่ละเขตมีความ เชื่อมโยงกัน	ร้อยละ ๑๐๐			
๕. สัดส่วนของฐานข้อมูลที่ได้รับการปรับให้ เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่องทุกปี	ร้อยละ ๑๐๐			
ระบบสาธารณูปโภค				
๑. สัดส่วนของสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเช่น ห้องน้ำสาธารณะ ทางขึ้นอาคาร-ทางเดินเท้า ทางลาด ลิฟต์ สะพานลอย ฯลฯ ที่ได้รับการ ปรับปรุงและพัฒนาเพื่อผู้สูงอายุ ผู้พิการ	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐
๒. สัดส่วนของจำนวนสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น รถเข็น รววจักรยานสามล้อ สำหรับผู้สูงอายุ	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๑๐๐	



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	๕ ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๖				
สวัสดิการสังคม				
๑. สัดส่วนของผู้สูงอายุที่ต้องการความช่วยเหลือ ได้รับเบี้ยยังชีพในอัตราเท่ากับเส้นความยากจน อย่างครอบคลุมและครบถ้วน	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๑๐๐		
๒. สัดส่วนของผู้พิการที่ต้องการความช่วยเหลือ ได้รับเบี้ยยังชีพในอัตราเท่ากับเส้นความยากจน อย่างครอบคลุมและครบถ้วน	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๑๐๐		
๓. สัดส่วนของผู้ด้อยโอกาสที่ต้องการความช่วยเหลือ ได้รับเบี้ยยังชีพในอัตราเท่ากับเส้นความยากจน อย่างครอบคลุมและครบถ้วน	ร้อยละ ๑๐๐			
๔. สัดส่วนของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ที่ต้องการความช่วยเหลือ ได้รับการอบรมพัฒนาทักษะด้านภาษา เทคโนโลยี และอาชีพ โดยมีการลดหย่อนค่าใช้จ่าย/ค่าเล่าเรียน	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๑๐๐		
๕. สัดส่วนของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับการลดหย่อนค่าโดยสาร	ร้อยละ ๑๐๐			
๖. สัดส่วนของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ผู้ด้อยโอกาสที่ต้องการความช่วยเหลือ มีที่อยู่อาศัยที่ช่วยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๑๐๐		
๗. สัดส่วนของโรงพยาบาลสำหรับผู้สูงอายุ เพิ่มขึ้น ให้ครอบคลุมกับจำนวนผู้สูงอายุ	ร้อยละ ๑๐๐			
๘. ร้อยละของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ได้รับสวัสดิการด้านกองทุนออม และกองทุนชุมชน เพื่อประกอบอาชีพ	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๑๐๐		
๙. ร้อยละของเด็กพิเศษมีสถานศึกษารองรับอย่างครอบคลุม	ร้อยละ ๑๐๐			
๑๐. สัดส่วนของประชาชนที่ด้อยโอกาส ได้รับการสนับสนุนสวัสดิการชุมชน โดยชุมชนเอง (ที่ไม่ใช่รูปแบบการสงเคราะห์จากภาครัฐ)	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๑๐๐	

๑. สถานการณ์ด้านสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุ

จากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรในปี ๒๕๕๙ มีจำนวนผู้สูงอายุ ๕๘๑,๖๕๕ คน และเพิ่มขึ้นเป็น ๖๙๒,๖๕๔ คน ในปี ๒๕๕๓ และปี ๒๕๕๕ มีจำนวนผู้สูงอายุทั้งสิ้น ๗๗๒,๒๖๑ คน ในขณะที่มีจำนวนผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพเพียง ๕๕๙,๓๘๖ คน (ปีงบประมาณ ๒๕๕๖) ทั้งนี้ หากพิจารณาผลการจ่ายเบี้ยยังชีพแบบรายเดือนในปี ๒๕๕๖ แล้ว จะพบว่า มีผู้ได้รับเบี้ยยังชีพในแต่ละเดือนไม่ครบตามจำนวนผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ (ตาราง ๒๓) ซึ่งเป็นช่องว่างระหว่างจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด จำนวนผู้มีสิทธิกับจำนวนผู้มารับเบี้ยยังชีพจริง และไม่มีการจำแนกประเภทของผู้สูงอายุที่ต้องการได้รับความช่วยเหลืออย่างแท้จริง ทำให้ผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพบางกลุ่มเป็นบุคคลที่ไม่มีความต้องการอย่างเร่งด่วนในการช่วยเหลือแบบสงเคราะห์จากภาครัฐ ในขณะที่ผู้ที่ต้องการและจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน เช่น ผู้สูงอายุที่มีความยากจน ผู้สูงอายุที่มีความพิการ กลับเข้าไม่ถึงสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิที่นอกเหนือไปมากกว่ากลุ่มผู้สูงอายุธรรมดา และเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังมีปัญหาในแง่ของการขาดการเชื่อมโยงของระบบฐานข้อมูลจากทั่วประเทศทำให้ผู้สูงอายุที่เป็นประชากรแฝงในกรุงเทพมหานครไม่สามารถรับเบี้ยยังชีพได้

ตารางที่ ๒๓ จำนวนผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ และผลการจ่ายเบี้ยยังชีพแบบขั้นบันไดสำหรับผู้สูงอายุ
ปีงบประมาณ ๒๕๕๖

เดือน	จำนวนผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ (คน)	จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ (คน)
ตุลาคม ๒๕๕๕	-	๕๔๐,๑๑๑
พฤศจิกายน ๒๕๕๕	-	๕๓๗,๘๗๑
ธันวาคม ๒๕๕๕	-	๕๓๖,๙๐๙
มกราคม ๒๕๕๖	-	๓๕๓,๗๐๙
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	-	๕๓๔,๓๙๘
มีนาคม ๒๕๕๖	-	๕๓๓,๐๖๘
เมษายน ๒๕๕๖	-	๕๓๑,๙๘๗
พฤษภาคม ๒๕๕๖	-	๕๓๐,๖๕๑
รวม	-	๕๕๙,๓๘๖

*ทั้งนี้ ยังไม่มีฐานข้อมูลผู้สูงอายุในทะเบียนราษฎรในปี ๒๕๕๖

ด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ พบว่า มีการจัดสวัสดิการในรูปแบบเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุที่ขึ้นทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ค่าครองชีพประจำวันสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพ ทุนประกอบอาชีพ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องในการรักษาพยาบาล (โรงพยาบาลของรัฐบาล) และค่าเครื่องอุปโภคบริโภค (ตารางที่ ๒๔)

ตารางที่ ๒๔ ประเภทการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	จำนวน
- ๖๐ - ๖๙ ปี	๖๐๐ บาท
- ๗๐- ๗๙ ปี	๗๐๐บาท
- ๘๐ - ๘๙ ปี	๘๐๐ บาท
- ๙๐ ปีขึ้นไป	๑,๐๐๐ บาท
ค่าจัดการศพตามประเพณี	๒,๐๐๐บาท
ค่าครองชีพประจำวัน	๒,๐๐๐บาท
ทุนประกอบอาชีพ	๔,๐๐๐ บาท
ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเนื่องในการรักษาพยาบาล	๓,๐๐๐ บาท
เครื่องอุปโภคบริโภค	๑,๐๐๐ บาท

นอกจากนั้น ผู้สูงอายุยังได้รับสวัสดิการในรูปแบบอื่นๆ ดังนี้

๑. การลดหย่อนค่าโดยสาร
๒. ค่าจัดการศพตามประเพณี ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๑๑ (๑๒) ซึ่งทุกคนสามารถยื่นคำขอได้โดยไม่ต้องลงทะเบียนภายใน ๓๐ วันที่สำนักงานเขต หลังจากลงทะเบียนมรณบัตรแล้ว แต่สวัสดิการค่าจัดการศพนี้มักประสบปัญหางบประมาณไม่เพียงพอ
๓. การจัดกิจกรรมสำหรับผู้สูงอายุ เช่น กิจกรรมวันพ่อ กิจกรรมสัมนาและศึกษาดูงานด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม กิจกรรมสืบสานวันกตัญญูผู้สูงวัย กิจกรรมวันแม่ กิจกรรมเผยแพร่ภูมิปัญญาผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร กิจกรรมเสวนาวิชาการภูมิความรู้จากคลังสมองผู้สูงอายุ กิจกรรมสร้างความสัมพันธ์คนสองวัย กิจกรรมเชิดชูเกียรติภูมิปัญญาผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร เป็นต้น
๔. สถานสงเคราะห์ผู้สูงอายุประกอบด้วย
 - บ้านผู้สูงอายุบางแค ๒
 - ศูนย์บริการผู้สูงอายุดินแดง (บ้านมิตรไมตรี)

หากพิจารณาตามจำนวนประชากรที่เข้าถึงสวัสดิการ จะพบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น (ตาราง ๒๕) กล่าวคือ ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น เช่นเดียวกับจำนวนผู้สูงอายุที่เข้าใช้บริการในศูนย์ผู้สูงอายุดินแดง ในขณะที่ผู้สูงอายุที่ได้รับเงินช่วยเหลือในบริการอื่นๆ เช่น ทุนประกอบอาชีพ และค่าครองชีพ^{๔๒} และผู้สูงอายุที่เข้าใช้บริการบ้านพักฉุกเฉินที่มีจำนวนลดลง อาจเป็นเพราะจำนวนผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานครที่เข้าสู่ระบบฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์และฐานข้อมูลเพื่อรับเบี้ยยังชีพเพิ่มสูงขึ้น จากการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร โดยเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างสำนักพัฒนาสังคมกับสำนักงานเขต ในการจัดเก็บข้อมูลเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมผู้สูงอายุทุกคนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มประชากรแฝง

^{๔๒} ค่าครองชีพประจำวันสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่ได้รับการขึ้นทะเบียนในฐานข้อมูลเท่านั้น ซึ่งจะต้องทำหนังสือขอการรับสวัสดิการดังกล่าวทุกครั้ง

ับสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ในด้านต่างๆ ปี พ.ศ.๒๕๕๓ - ๒๕๕๖

	ปี พ.ศ.			
	๒๕๕๓	๒๕๕๔	๒๕๕๕	๒๕๕๖
เบี้ยยังชีพ	๔๔๖,๑๒๓	๔๕๒,๘๐๘	๔๗๕,๔๕๑	๕๕๙,๓๘๖
บริการทั่วไป (ทุนประกอบอาชีพ ค่าครองชีพ ฯลฯ)	๗๕๐	๔๐๖	๓๐๓	-
ร่วมโครงการส่งเสริมศักยภาพและสวัสดิการสังคม	๒,๐๐๐	๒,๖๐๐	๒,๕๙๐	-
บริการบ้านพักฉุกเฉิน (ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป)	๑๑๔	๑๓๗	๑๐๐	-
สถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางแค ๒	๑๓๓	๑๓๔	๑๔๑	๑๓๕
ศูนย์ผู้สูงอายุดินแดงสมาชิกขึ้นทะเบียนการ ให้บริการผู้สูงอายุภายนอก	๗๗๖	๘๘๙	๙๘๕	๑,๐๐๘

๒. สถานการณ์ด้านสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ

ระบบฐานข้อมูลของคนพิการในกรุงเทพมหานคร ในปี ๒๕๕๖ มีจำนวนผู้พิการที่มีบัตรประจำตัวคนพิการทั้งสิ้น ๕๒,๖๒๓ คน แต่มีจำนวนผู้พิการที่ได้รับเบี้ยความพิการเพียง ๔๖,๓๔๐ คน หรือร้อยละ ๘๘.๑ เท่ากับว่าประมาณจำนวนผู้พิการร้อยละ ๑๑.๙ ไม่ได้รับเบี้ยความพิการ และคาดการณ์ว่าในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ จะมีจำนวนคนพิการที่ได้รับเบี้ยความพิการ ๕๑,๘๐๐ ราย ซึ่งการขอรับเบี้ยนี้อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานเขต แต่ปัญหาที่พบคือ การไม่เชื่อมต่อข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐ และไม่มีการจำแนกบุคคลที่มีความพิการที่ด้อยโอกาสเอาไว้ ทำให้การให้ความช่วยเหลือเป็นไปได้แค่รายการที่ยื่นคำขอเท่านั้น อีกทั้งอาจยังมีผู้ตกหล่นจากฐานข้อมูล เนื่องจากไม่ได้ไปลงทะเบียนจากสำนักเขตในแต่ละแห่งไว้ เพราะมีความยุ่งยากซับซ้อน ความไม่รู้สิทธิ ความไม่ต้องการให้ถูกตีตราว่า “พิการ”

ประเด็นการจัดสวัสดิการเพื่อคนพิการ พบว่า ภาครัฐได้มีการช่วยเหลือคนพิการในรูปแบบสวัสดิการและสงเคราะห์ประเภทต่างๆ และสำนักพัฒนาสังคมก็ได้จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ เช่น วันคนพิการสากล กิจกรรมทัศนศึกษาศิลปวัฒนธรรม การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทั้งในระบบและนอกระบบ (โรงเรียนเรียนร่วม และการฝึกอาชีพสำหรับคนพิการ) การจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการ การจัดช่องทางพิเศษ (Fast Track) บริการตรวจและประเมินสภาพความพิการ การจัดทำเว็บไซต์สำหรับคนพิการทางสายตา การจัดทำหนังสือเสียงในห้องสมุดหนังสือเสียง กีฬาสำหรับคนตาบอด (ได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล และกรีฑา) รถบริการสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุ/แท็กซี่สำหรับคนพิการ เป็นต้น

ตารางที่ ๒๖ ประเภทสวัสดิการสำหรับผู้พิการ

สวัสดิการและสงเคราะห์ผู้พิการ	จำนวน
เบี้ยความพิการ	๕๐๐ บาท
ทุนประกอบอาชีพ	ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท/ครอบครัว
ค่าครองชีพประจำวัน	๑,๐๐๐ บาท
ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการรักษาพยาบาล	๑,๐๐๐ บาท

ให้กับผู้พิการ อยู่ที่บ้านที่บุคคลที่มีความพิการแต่ไม่มีบัตรคนพิการ ไม่สามารถขอรับเบี้ยความพิการได้และค่าครองชีพประจำวันได้

เนื่องจากผู้ที่ขอได้จะต้องเป็นบุคคลที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนขอรับเบี้ยความพิการแต่ต้องขึ้นทะเบียนคนพิการแล้ว แต่คนพิการที่ไม่มีบัตรประจำตัวคนพิการยังสามารถขอทุนประกอบอาชีพได้และได้รับการรักษาพยาบาลโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

แม้สวัสดิการและสงเคราะห์เป็นการจัดสวัสดิการรูปแบบหนึ่งที่รัฐพึงจัดให้ประชาชน แต่หากพิจารณาในแง่ของจิตใจก็พบว่า บางรายไม่ต้องการรับสวัสดิการในรูปแบบการสงเคราะห์ เนื่องจากไม่สามารถยอมรับการถูกตีตราว่า “พิการ” ที่ต้องได้รับเบี้ยยังชีพแบบการสงเคราะห์ที่ทำให้รู้สึกได้ว่าไร้ศักดิ์ศรีได้ (กรรณจรียา สุข รุ่ง, ๒๕๕๔)

๓. สถานการณ์ด้านสวัสดิการสังคมที่เกี่ยวข้องกับผู้ด้อยโอกาส

ประเด็นฐานข้อมูลผู้ด้อยโอกาสนั้น กรุงเทพมหานครไม่ได้มีการจำแนกของกลุ่มผู้สูงอายุที่ด้อยโอกาส ผู้พิการที่ด้อยโอกาส และเด็กด้อยโอกาสอย่างชัดเจน ซึ่งทำให้คนกลุ่มนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชากรแฝงเป็นกลุ่มคนที่ไม่ได้เข้าสู่ระบบทะเบียนราษฎร ทำให้ขาดการรับสวัสดิการที่พึงได้รับและ/หรือไม่ได้รับสิทธิอย่าง ประชาชนกรุงเทพมหานคร ซึ่งเมื่อพิจารณาจากตัวเลขสถิติจะพบว่าจำนวนคนกรุงเทพมหานครอยู่จริง ประมาณ ๕.๗ ล้านคนในขณะที่มีจำนวนประชากรแฝงถึง ๓.๔ ล้านคน และแนวโน้มของประชากรแฝงก็เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ

สำหรับเด็กด้อยโอกาสในกรุงเทพมหานคร ก็ได้ดำเนินการสงเคราะห์ทุนการศึกษา ทุนฝึกอาชีพ ค่าครองชีพประจำวัน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในการรักษาพยาบาล และเครื่องอุปโภคบริโภคแก่เด็กที่มีอายุไม่เกิน ๑๘ ปี และได้มีการจัดตั้งศูนย์สร้างโอกาสเด็ก จำนวน ๗ แห่ง ได้แก่ ๑) ศูนย์สร้างโอกาสเด็กสวนลุมพินี ๒) ศูนย์สร้างโอกาสเด็กพระราม ๙ ๓) ศูนย์สร้างโอกาสเด็กทุ่งครุ ๔) ศูนย์สร้างโอกาสเด็กพระราม ๘ ๕) ศูนย์สร้างโอกาสเด็กจตุจักร ๖) ศูนย์สร้างโอกาสเด็กสะพานพระปกเกล้า และ ๗) ศูนย์สร้างโอกาสเด็กสวนพฤกษชาติ คลองจั่น รวมทั้งยังสร้างศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนกรุงเทพมหานครทั้งสิ้น ๓๑๑ ศูนย์ แต่ปัญหาที่พบคือ ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนบางแห่งมีจำนวนครูไม่เพียงพอ

ส่วนคนเร่ร่อนนั้น สำนักพัฒนาสังคม กรุงเทพมหานครได้จัดสถานสงเคราะห์สำหรับคนเร่ร่อน/ไร้บ้าน จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ บ้านอุ่นใจ ซึ่งปัญหาที่พบคือ บุคคลเร่ร่อนไม่มาพักอาศัยในสถานที่ที่จัดไว้ให้ เนื่องจากไกลจากแหล่งที่ทำกินของตน หรือสถานที่/ย่านเดิมที่ตนอาศัยอยู่

๔. สถานการณ์ระบบสาธารณูปโภคสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุและคนพิการ

ระบบสาธารณูปโภคสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุและคนพิการภายในสถานที่แต่ละแห่งของกรุงเทพมหานคร นั้น ได้มีการจัดสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการไว้แล้ว โดยเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร สำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ และคนชรา พ.ศ.๒๕๔๘ อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) มาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดไว้ดังนี้

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

การหรือทพพผลภาพ และคนชรา” หมายความว่า ส่วนของอาคารที่
องอาคารที่ติดหรือตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคารเพื่ออำนวยความสะดวก

ความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับผู้พิการหรือทพพผลภาพ และคนชรา

“ลิฟต์” หมายความว่า อุปกรณ์ที่ใช้สำหรับนำคนขึ้นลงระหว่างพื้นของอาคารที่ต่างระดับกัน แต่ไม่ใช่
บันไดเลื่อนหรือทางเลื่อน

“พื้นผิวต่างสัมผัส” หมายความว่า พื้นผิวที่มีผิวสัมผัสและสีซึ่งมีความแตกต่างไปจากพื้นผิวและสีใน
บริเวณข้างเคียงซึ่งคนพิการทางการมองเห็นสามารถสัมผัสได้

“ความกว้างสุทธิ” หมายความว่า ความกว้างที่วัดจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งโดยปราศจากสิ่งใด ๆ
กีดขวาง

ข้อ ๓ อาคารประเภทและลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทพพผลภาพ
และคนชราตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ ในบริเวณที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไป

(๑) โรงพยาบาล สถานพยาบาล ศูนย์บริการสาธารณสุข สถานีอนามัย อาคารที่ทำการของราชการ
รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย สถานศึกษา หอสมุดและพิพิธภัณฑสถานของรัฐ สถานี
ขนส่งมวลชน เช่น ท่าอากาศยาน สถานีรถไฟ สถานีรถ ท่าเทียบเรือที่มีพื้นที่ส่วนใดของอาคารที่เปิดให้บริการ
แก่บุคคลทั่วไปเกิน ๓๐๐ ตารางเมตร

(๒) สำนักงาน โรงแรม หอประชุม สนามกีฬา ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้าประเภทต่าง ๆ
ที่มีพื้นที่ส่วนใดของอาคารที่เปิดให้บริการแก่บุคคลทั่วไปเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร

และพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๐ กำหนดให้คน
พิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่น
จากรัฐ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลทางสถิติ แม้กรุงเทพมหานครมีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สูงอายุ
และคนพิการ ได้แก่ ทางลาด ห้องน้ำ ป้ายสัญลักษณ์ ที่จอดรถ บริการข้อมูล และอื่นๆ (รถเข็นสำหรับคน
พิการ ลิฟต์สำหรับคนพิการ ช่องทาง fast track ฉลากของยาอักษรเบลล์ และไม้เท้าสีขาว) แต่ยังไม่ครบถ้วน
และไม่ครอบคลุมสถานที่ทุกแห่ง และข้อมูลที่ได้มีเพียงข้อมูลจากสำนักงานของกรุงเทพมหานครเท่านั้น ไม่มี
การสำรวจข้อมูลของสถานที่อื่นๆ เช่น อาคารของเอกชน หรือโรงพยาบาลของรัฐ เนื่องจากไม่มีการเชื่อมโยง
ข้อมูลกันระหว่างหน่วยงาน ซึ่งมีสาเหตุมาจากการทำงานที่แยกจากกัน และการของบประมาณไม่ได้ขึ้นกับ
กรุงเทพมหานคร หากแต่เป็นไปตามพระราชบัญญัติอยู่แล้ว

ตารางที่ ๒๗ จำนวนหน่วยงานของกรุงเทพมหานครที่มีการดำเนินการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สูงอายุ
และคนพิการไว้แล้ว

หน่วย: แห่ง

หน่วยงาน	ทางลาด	ห้องน้ำ	ป้าย สัญลักษณ์	ที่จอด รถ	บริการ ข้อมูล	อื่นๆ
สำนักงานเขต(๕๐ เขต)	๔๕	๓๗	๓๙	๔๐	๓๘	๑๗
สำนักอนามัย(๖๘ แห่ง)	๖๔	๕๒	๓๘	๓๒	๔๙	๖๘
สำนักการแพทย์(๘ แห่ง)	๘	๘	๘	๘	๘	๘
สำนักสิ่งแวดล้อม(๒๖ แห่ง)	๒๑	๒๕*	-	๑	-	-
สำนักพัฒนาสังคม(๑ แห่ง)	๑	๑	๑	๑	๑	๑

	ทางลาด	ห้องน้ำ	ป้าย สัญลักษณ์	ที่จอด รถ	บริการ ข้อมูล	อื่นๆ
สำนักผังเมือง(๑ แห่ง)	๑	-	๑	๑	๑	๑
กองกลาง สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร(๑ แห่ง)	๑	๑	๑	๑	๑	-
สำนักการระบายน้ำ(๑ แห่ง)	-	๑	-	-	-	-
สำนักเทศกิจ(๑ แห่ง)	-	-	-	-	-	-
สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย(๑ แห่ง)	-	๑*	๑*	๑*	๑*	-
สำนักการจราจรและขนส่ง(๑ แห่ง)	-	-	๑*	๑*	-	-
สำนักการโยธา	-	-	-	-	-	-
๑) สำนักงานออกแบบอาคารก่อสร้างใหม่	-	-	-	-	-	-
๒) กองควบคุมการก่อสร้าง	๕	๘๕	๒๗	-	-	-

*ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ

๔. สถานการณ์ระบบสวัสดิการสังคมอื่นๆ สำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

นอกจากรูปแบบสวัสดิการที่ได้กล่าวถึงข้างต้น กรุงเทพมหานครก็ได้จัดตั้งโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานครศูนย์ฝึกอาชีพครบวงจร การพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรม โดยศูนย์ฝึกอาชีพแบบครบวงจร และการพัฒนาอาชีพด้านเกษตรกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพในด้านต่างๆ ให้กับประชาชนที่สนใจ เพื่อนำไปประกอบอาชีพหรือต่อยอดในอาชีพตน โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการเข้าเรียน และโรงเรียนฝึกอาชีพที่เสียค่าใช้จ่ายเพียง ๑๐๕ บาทต่อหลักสูตร แต่ขอยกเว้นได้ในกรณีของกลุ่มยาเสพติด ซึ่งเมื่อเรียนจบหลักสูตรก็จะได้รับบัตร/ใบประกาศนียบัตร ที่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นคือ บางครั้งการขอยกเว้นหรือผ่อนผันค่าใช้จ่าย/ค่าเล่าเรียนสำหรับคนยากไร้ไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากติดระเบียบและงบประมาณที่มีจำกัด ผู้พิการและผู้สูงอายุที่เข้าเรียนมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับบุคคลวัยทำงาน เนื่องจากความไม่สะดวกในการเข้าเรียน เกณฑ์การรับสมัครผู้ที่เข้าเรียนนั้นต้องมีสำเนาบัตรประชาชน ซึ่งเท่ากับว่าผู้ด้อยโอกาสที่เป็นบุคคลไร้สัญชาติจะไม่สามารถเข้าถึงสวัสดิการส่วนนี้ได้

แม้แนวความคิดจัดสวัสดิการสังคม มักมุ่งเน้นรูปแบบการสงเคราะห์จากทางภาครัฐ แต่การจัดตั้งสวัสดิการชุมชนก็เป็นสวัสดิการอีกแนวทางหนึ่ง เพื่อให้ผู้ด้อยโอกาสเล็งเห็นถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับประชาชนอื่นๆ เนื่องจากผู้ด้อยโอกาสสามารถเปลี่ยนสถานะได้เช่นเดียวกับบุคคลธรรมดาทั่วไป

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
------------------------------------	---

	๑. ผู้รับเบี้ยยังชีพบางกลุ่มไม่มีความต้องการอย่างเร่งด่วนในการขอรับสงเคราะห์จากภาครัฐ ๒. กลุ่มคนบางกลุ่มเข้าไม่ถึงสิทธิ เช่น กลุ่มผู้ยากไร้ ๓. ระบบฐานข้อมูลไม่ครอบคลุมบุคคลทั้งพื้นที่ ทำให้มีผู้ตกหล่นจากฐานข้อมูล
๒. สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการยังไม่ครบถ้วนและครอบคลุมตามความจำเป็น เพื่อให้ดำรงชีวิตได้อย่างเท่าเทียมกับบุคคลอื่นๆ	การขาดการบูรณาการเชื่อมโยงการทำงานของแต่ละภาคส่วน ทำให้การพัฒนาหรือสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นไปอย่างยากลำบากและมีเงื่อนไข
๓. จำนวนเด็กและ/หรือผู้ด้อยโอกาสไม่ได้รับดูแลอย่างเท่าที่ควร ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ไม่มีคุณภาพ	ศูนย์หรือสถานที่รองรับผู้ด้อยโอกาส ยังขาดบุคลากรที่เข้ามาช่วยเหลือดูแล

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๓.๑.๑มีสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) สัดส่วนของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสที่สามารถเข้าถึงสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๙๕	ร้อยละ ๑๐๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๓.๑.๑.๑ จัดสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร สถานที่ของสำนักงาน กรุงเทพมหานคร ภาครัฐ และเอกชน สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการอย่างทั่วถึง	๑) อาคารสถานที่ของหน่วยงาน กรุงเทพมหานคร หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนจัดสาธารณูปโภค สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการอย่างทั่วถึง ๒) สิ่งอำนวยความสะดวกในอาคารสำหรับผู้สูงอายุ และคนพิการได้รับจัดสรร อย่างครบถ้วนตามความต้องการ	ร้อยละ ๑๐๐			
๓.๑.๑.๒ จัดสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับผู้สูงอายุและคนพิการอย่างครบถ้วน	๑) สัดส่วนของสาธารณูปโภคสำหรับผู้สูงอายุและคนพิการที่ได้รับการปรับปรุงให้มีคุณภาพดีขึ้น ๒) สัดส่วนของผู้สูงอายุ และคนพิการที่ได้รับการจัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างครบถ้วนตามความจำเป็น	ร้อยละ ๗๐	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๓.๑.๒ จัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑) สัดส่วนของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสที่เข้าถึงสวัสดิการขั้นพื้นฐาน	ร้อยละ ๑๐๐			

		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๓.๑.๒.๑จัดสรรเบี้ยยังชีพ สำหรับผู้สูงอายุคนพิการ และ ผู้ด้อยโอกาส	๑) สัดส่วนของผู้สูงอายุ และคนพิการที่ได้รับการ จัดสรรเบี้ยยังชีพ ๒) สัดส่วนของ ผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับการ จัดสรรเบี้ยยังชีพ	ร้อยละ ๑๐๐			
๓.๑.๒.๒พัฒนาระบบการ รักษาพยาบาลที่เหมาะสมสำหรับ ผู้สูงอายุ คนพิการและ ผู้ด้อยโอกาส	๑) สัดส่วนของผู้สูงอายุ และคนพิการ ที่ได้รับการ ดูแลพยาบาลที่บ้านและ ชุมชน ๒) สัดส่วนของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ได้รับสิทธิการ รักษาพยาบาลใน สถานพยาบาลใกล้บ้าน	ร้อยละ ๑๐๐			
๓.๑.๒.๓พัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ มีรายได้น้อย	๑) สัดส่วนของผู้มีรายได้ น้อยที่ได้รับการช่วยเหลือ ด้านที่อยู่อาศัย ๒) จำนวนพื้นที่สร้างสรรค์ เพื่อการสันทนาการที่ เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๑๐๐			

เป้าประสงค์ (Objective) ๓.๑.๓จัดสวัสดิการเด็ก

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑) จำนวนเด็กและเด็กด้อยโอกาสที่เข้าถึงสวัสดิการ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีในรอบด้าน	ร้อยละ ๑๐๐			

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
------------------	-----------	---------------------------	------------------------------	------------------------------	------------------------------



		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๓.๑.๓.๑ พัฒนาศักยภาพและให้ คำปรึกษา	๑) จำนวนเด็กที่ได้เข้าร่วม กิจกรรมสร้างสรรค์ที่จัดขึ้น ๒) จำนวนเด็กที่ได้รับ คำปรึกษา ๓) สัดส่วนของศูนย์พัฒนา เด็กก่อนวัยเรียนที่มี คุณภาพ ๔) สัดส่วนของเด็กก่อนวัย เรียนที่ได้รับการพัฒนา ตามศักยภาพ	ร้อยละ ๑๐๐			
๓.๑.๓.๒ จัดสวัสดิการด้าน โภชนาการสำหรับเด็กด้อยโอกาส	จำนวนเด็กด้อยโอกาสที่ ได้รับการจัดสวัสดิการด้าน โภชนาการที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๑๐๐			
๓.๑.๓.๓ ให้ความคุ้มครองเพื่อ ป้องกันการตกเป็นเหยื่อของการ ใช้ความรุนแรงในเด็กและการค้า มนุษย์	๑) จำนวนเด็กด้อยโอกาส ที่ได้รับการช่วยเหลือให้ รอดพ้นจากการใช้ความ รุนแรงและการค้ามนุษย์ ๒) จำนวนเด็กที่ได้รับการ ฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง ทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ สติปัญญา	ร้อยละ ๑๐๐			

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการจัดซื้อรถประจำทางขนต่ำ	๙๐๐	๑๕๗.๕	๑๕๗.๕	๑๓๕	๑,๓๕๐
๒. โครงการจัดตั้ง “กองทุนสวัสดิการใน ระดับชุมชน” เพื่อผู้สูงอายุ คนพิการ และ ผู้ด้อยโอกาส	๑๒๐				๑๒๐
รวมทั้งสิ้น	๑,๐๒๐	๑๕๗.๕	๑๕๗.๕	๑๓๕	๑,๔๗๐



โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. ออกข้อบังคับการจัดสาธารณูปโภคและ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้สูงอายุและ คนพิการในอาคารสาธารณะ	๒				๒
๒. ปรับปรุงห้องน้ำ ลาดทาง ที่จอดรถคน พิการและผู้สูงอายุในอาคารเก่าของกทม. (สำนักงานเขต ๕๐ เขตๆ ละ ๑ ล้านบาท)	๑๐๐				๑๐๐
๓. ซ่อมไม้เท้าสำหรับให้บริการในอาคาร ของกทม. (สำนักงานเขต ๕๐ เขตๆ ละ ๕หมื่นบาท)	๒.๕				๒.๕
๔. ปรับปรุงบาทวิถี ทางข้าม ทางเดินเท้า สำหรับคนพิการ ผู้สูงอายุ (สำนักงานเขต ๕๐ เขตๆ ละ ๕ ล้านบาท)	๒๕๐				๒๕๐
๕. ปรับปรุงห้องน้ำคนพิการและผู้สูงอายุ (๑๐ ห้องละ ๒แสนบาทต่อพื้นที่เขต ๕๐ เขต)	๑๐๐				๑๐๐
๖. ปรับเกณฑ์การจัดสรรเบี้ยยังชีพ เพื่อให้ ประชากรแฝงได้รับเบี้ยยังชีพ และเพิ่ม แนวทางการจัดสรรเบี้ยยังชีพให้กับคน ยากจน	๐.๒				๐.๒
๗. จัดหาเครื่องอำนวยความสะดวก ทางการเคลื่อนไหวสำหรับคนพิการ ผู้สูงอายุ และผู้ประสบปัญหาทางการ เคลื่อนไหว (เก้าอี้รถเข็น ๓๕๐ คัน/ปี)	๔.๕	๑๕.๕	๓.๕	๓.๕	๒๗
๘. ศึกษาวิจัยอัตราเบี้ยยังชีพที่เหมาะสม สำหรับผู้สูงอายุ คนพิการ และ ผู้ด้อยโอกาส เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้ อย่างมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์	๑				๑
๙. จัดทำระบบฐานข้อมูลกลาง กรุงเทพมหานคร ของผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ที่สามารถเชื่อมโยงกับ ฐานข้อมูลกลางของประเทศ	๒๐				๒๐



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑๐. พัฒนาระบบการดูแลพยาบาล ผู้สูงอายุและคนพิการที่บ้านและชุมชนทั้ง ระบบตั้งแต่การฝึกอบรม อาสาสมัคร ออกแบบกิจกรรมวิธีการ การตรวจติดตาม (มีค่าตอบแทนอาสาสมัคร)	๕				๕
๑๑. พัฒนาศักยภาพอาสาสมัครผู้ดูแล/ กลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุ คนพิการและ ผู้ด้อยโอกาสในชุมชน	๑				๑
๑๒. จัดตั้งศูนย์ดูแลกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสในชุมชน	๑๐			๑๐	๒๐
๑๓. เพิ่มบริการคลินิกกายภาพบำบัด และ จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพ ผู้สูงอายุและคนพิการ ในศูนย์บริการ สาธารณสุข	๓๔				๓๔
๑๔. ศึกษาริวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพงาน ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟู		๒			๒
๑๕. ปรับปรุง/พื้นพื้นที่ใกล้เคียงให้เป็น พื้นที่สร้างสรรค์เพื่อการสันทนาการ เช่น พื้นที่ได้ทางด่วน สถานที่ของศูนย์ต่างๆ ที่ ปัจจุบันไม่ได้ใช้งานแล้ว	๑๐				๑๐
๑๖. จัดทำความร่วมมือกับสถาบันพัฒนา องค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) การเคหะ แห่งชาติ สำนักงานทรัพย์สินส่วน พระมหากษัตริย์และหรือหน่วยงานอื่นๆ/ ทั้งภาครัฐและเอกชน และส่งเสริมให้เกิด การออมในระดับชุมชน เพื่อพัฒนาที่อยู่ อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย	-	-	-	-	-
๑๗. ปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน ให้ครบวงจร (โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้ เหมาะสมต่อการเรียน เพิ่มสื่อการสอนที่มี คุณภาพ กระบวนการตรวจสอบการ ดำเนินงานของศูนย์ และกระบวนการและ เกณฑ์การคัดเลือกครูของศูนย์พัฒนาเด็ก ก่อนวัยเรียน)	๒๕๐				๒๕๐



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑๘. จัดทำปฏิทินกิจกรรมสร้างสรรค์ โดย ความร่วมมือกับภาคเอกชน และประชา สังคม	๐.๒				๐.๒
๑๙. จัดตั้งศูนย์รับปรึกษาปัญหาวัยรุ่นใน โรงเรียนที่มีกลุ่มเยาวชนเป็นแกนกลางใน การดำเนินงาน	๕				๕
๒๐. จัดทำระบบเชื่อมโยงเครือข่ายเว็บไซต์ สำหรับปรึกษาปัญหาวัยรุ่นโดยผู้เชี่ยวชาญ	๑				๑
๒๑. จัดทำโครงการความร่วมมือกับสถานี วิทยุรับปรึกษาปัญหาวัยรุ่นต่างๆที่ได้รับ ความสนใจจากกลุ่มวัยรุ่นในการร่วมเป็น เครือข่ายการให้คำปรึกษา	-	-	-	-	-
๒๒. จัดทำโครงการความร่วมมือกับ มหาวิทยาลัยในการพัฒนาศักยภาพครู สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน และร่วมทำ กิจกรรมสร้างสรรค์กับเด็กก่อนวัยเรียน และเยาวชน	-	-	-	-	-
๒๓. เพิ่มเติมงบประมาณเพื่อการจัด สวัสดิการด้านโภชนาการสำหรับเด็ก ด้อยโอกาส	๒๕๐				๒๕๐
๒๔. จัดทำฐานข้อมูลเด็กด้อยโอกาสใน ระดับชุมชน ผ่านระบบโรงเรียน ชุมชน และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	๕				๕
๒๕. ปรับปรุงการเชื่อมโยงการทำงาน ร่วมกันกับศูนย์ช่วยเหลือสังคม(One Stop Crisis Center: OSCC) เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการทำงานให้มากขึ้น และ มีมิติเชิงรุกมากขึ้น	-	-	-	-	-

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๒๖. จัดกระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้ง ทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ สติปัญญา เพื่อนำไปสู่ความเป็นบุคคลที่ฟื้นสภาพแล้ว (Whole Person Recovery) ในสถาน สงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนาและฟื้นฟู สถานพินิจ	๕				๕
๒๗. จัดทำ “อาสาสมัครคุ้มครองเด็กใน ระดับชุมชน” เพื่อเฝ้าระวังการใช้ความ รุนแรงในเด็กและการค้ามนุษย์	๓				๓
๒๘. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกฎหมายคุ้มครอง เด็กเพื่อให้สามารถคุ้มครองป้องกันการตก เป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรงในเด็ก และการค้ามนุษย์โดยเฉพาะในแง่การ บังคับใช้กฎหมายและบทลงโทษ	๑.๕				๑.๕
รวมทั้งสิ้น	๑,๐๒๙.๑	๑๗.๕	๓.๕	๑๓.๕	๑,๐๖๓.๖

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓ - มหานครสำหรับทุกคน

ชาวกรุงเทพฯ ทุกคน ทุกชนชั้น ทุกอาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย และทุกสถานภาพ อยู่ร่วมกันอย่างเสมอภาค
และสมานฉันท์ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ได้รับโอกาสที่จะเรียนรู้ พัฒนาตนเอง และ
เข้าถึงบริการสาธารณะ ในขณะเดียวกันชาวกรุงเทพฯ แต่ละกลุ่ม แต่ละชุมชน สามารถดำรงรักษาไว้ซึ่งอัต
ลักษณ์ ประเพณี วัฒนธรรมของตนเอง เป็นมหานครที่โดดเด่นในเชิงวัฒนธรรมที่หลากหลาย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๓.๒ - เมืองแห่งโอกาสทางเศรษฐกิจ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ ของประชาชน	กรุงเทพมหานครมีระบบการจัดการอาชีพและการแสวงหารายได้ที่สามารถเพิ่ม โอกาสให้แก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ และผู้ที่อยู่ในภาคเศรษฐกิจนอกระบบ โดยใช้ฐานวัฒนธรรมชุมชนได้กว้างขวาง
ความหมายทางวิชาการ	๑.กรุงเทพมหานครมีฐานข้อมูลของผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอก ระบบเพื่อใช้ในการวางแผนระบบการจัดการแสวงหาแหล่งทุนและอาชีพที่มั่นคง ๒.ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบในกรุงเทพมหานครมีอาชีพ และรายได้ที่มั่นคง

ในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักพัฒนาสังคม สำนักการคลัง และสำนักงาน

หน่วยงานนอกสังกัด กทม. ได้แก่ มหาวิทยาลัยภาครัฐ สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สมาคมธนาคาร กรมการ
ค้าภายใน กรมสรรพากร กระทรวงสาธารณสุข

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.สัดส่วนของผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและ แรงงานนอกระบบในกรุงเทพมหานครมี รายได้ที่มั่นคง	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๑๐๐
๒.สัดส่วนของผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและ แรงงานนอกระบบในกรุงเทพมหานครมี อาชีพที่มั่นคง	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๑๐๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

ในขณะที่กระแสสังคมโลกเต็มไปด้วยบรรยากาศแห่งการแข่งขันทางเศรษฐกิจอย่างเข้มข้นการแข่งขันทางวิชาการก็เป็นตัวเร่งให้ความร้อนแรงมากยิ่งขึ้น กรุงเทพมหานครได้เสริมสร้างบรรยากาศของการพัฒนา มหานครให้พร้อมก้าวทันการแข่งขันทางเศรษฐกิจวิชาการอย่างเข้มแข็งและตั้งเป้าในการผลักดันให้ กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจไม่แพ้ชาติใดในโลกด้วยมาตรการดังนี้

๑.สร้างศูนย์ข้อมูลทางเศรษฐกิจการเงินการคลังและการลงทุนอย่างครบวงจรเพื่อเป็นศูนย์ข้อมูล ส่งเสริมเศรษฐกิจเมืองในกรุงเทพมหานครทุกแง่มุมแก่ประชาชนและหน่วยธุรกิจให้สามารถขยายโอกาสทาง เศรษฐกิจได้อย่างรอบคอบและลงทุนอย่างไม่ประมาทพร้อมเสนอข้อมูลข่าวสารทันสมัยอย่างต่อเนื่อง

๒.ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจรากหญ้าพัฒนาต่อยอดสู่เครือข่ายการผลิตขนาดใหญ่ที่มั่นคงยั่งยืนและเป็น ที่ยอมรับในสากลด้วยศูนย์พัฒนาธุรกิจส่งเสริมอาชีพแก่ผู้ประกอบการสนับสนุนองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ ทั้งองค์ความรู้และการตลาดเพื่อให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกรุงเทพมหานครมีอัตราเพิ่มไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี อย่างต่อเนื่อง

๓.เผยแพร่และพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสู่ผลิตภัณฑ์ Bangkok Brand ให้เป็นที่ รู้จักในวงกว้างผ่านศูนย์จำหน่ายผลิตภัณฑ์ด้วยคุณภาพที่กรุงเทพมหานครการันตีว่าได้มาตรฐานระดับสากลไม่ น้อยกว่า ๒๐๐ ผลิตภัณฑ์

ในขณะเดียวกันประชาชนเองก็ต้องปรับตัวให้ทันกับบรรยากาศแห่งการแข่งขันด้วย ปัญหาแรงงาน นอกระบบเป็นปัญหาหนึ่ง ที่อาจทำให้ประชาชนชนไม่ได้รับสิทธิต่างๆอย่างเท่าเทียมในฐานะประชาชนคนหนึ่ง จากข้อมูลแรงงานนอกระบบที่มีอยู่ในกรุงเทพมหานคร พบว่า มีจำนวนแรงงานนอกระบบ ๑.๓ ล้านคนและ จำนวนแรงงานในระบบ ๒.๖ ล้านคน ซึ่งแรงงานนอกระบบนี้คิดเป็น ๑ ใน ๓ ของแรงงานทั้งหมดใน กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มักประกอบอาชีพพนักงานพนักงานในร้านค้า/ ร้านอาหาร/ตลาด/ที่พักแรมทำงาน

ทั้งนี้ยังขาดฐานข้อมูลของแรงงานต่างชาติที่มีสถานะเป็นผู้ไร้
ซึ่งการที่มีแรงงานนอกระบบในกรุงเทพมหานครจำนวนถึง ๑.๓

ล้านคนนี้ซึ่งผลให้ไม่ได้รับความคุ้มครองและไม่มีความปลอดภัยทางสังคมจากการทำงานเหมือนแรงงานในระบบ
เช่นการคุ้มครองค่าตอบแทนที่เป็นธรรม การฝึกและพัฒนาทักษะอาชีพฝีมือแรงงานการประกันในกรณี
อุบัติเหตุอันเกิดจากการทำงานการประกันการว่างงานกรณีทุพพลภาพกรณีเสียชีวิตหรือสวัสดิการทั่วไปเช่น
เงินคลอดบุตรเป็นต้นซึ่งถ้าแรงงานนอกระบบต้องการความคุ้มครองก็จำเป็นต้องจ่ายเงินสมทบ ๓,๓๖๐ บาท
ต่อปีเพื่อรับสิทธิประโยชน์คุ้มครอง๓รายการคือกรณีทุพพลภาพคลอดบุตรและเสียชีวิตซึ่งไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่สุด
ในหลักประกันแรงงานที่พึงได้รับเท่ากับว่าเกิดความเหลื่อมล้ำในการจัดสวัสดิการหรือสามารถเรียกว่า
“ระบบสวัสดิการสังคมที่มีหลายมาตรฐาน” (กรณจริยา สุขรุ่ง, ๒๕๕๔)

กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจการค้าพาณิชย์กรรม เกษตรกรรม อุตสาหกรรมและการ
ลงทุนของประเทศไทย การพัฒนาด้านเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานครอยู่ในรูปแบบของการพัฒนาเศรษฐกิจ
เมืองที่มีการเชื่อมโยงกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนผู้ประกอบการและประชาชนอีกทั้งยังได้รับการ
คัดเลือกให้เป็นเมืองนำเที่ยวอันดับหนึ่งของเอเชีย ใน พ.ศ.๒๕๕๑ (จากการสำรวจของนิตยสาร Travel and
Leisure) ของประเทศสหรัฐอเมริกาดังนั้นกรุงเทพมหานครในฐานะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีการใน
การผลักดันศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการคลังและการลงทุนให้เป็นศูนย์ข้อมูลส่งเสริมเศรษฐกิจกรุงเทพมหานคร
อย่างครบวงจรและจัดระบบสวัสดิการที่มีมาตรฐานครอบคลุมประชาชนทุกคนต่อไป

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑. กรุงเทพมหานครไม่มีศูนย์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง การลงทุน	๑. รัฐบาลมีแผนดำเนินการพัฒนาศูนย์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง การลงทุน ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อสร้างฐานข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจในกรุงเทพมหานคร โดยข้อมูลเหล่านั้นจะเป็นประโยชน์ทั้งกับตัวผู้ผลิตเองในการจัดหาวัตถุดิบและลูกค้าที่มีความต้องการในตัวสินค้าและบริการ
๒. สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากสภาพของย่าน	๒. ย่านสมัยใหม่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว และรุกสู่ย่านชุมชนเก่า ๓. ภูมิปัญญาดั้งเดิมที่เคยอยู่คู่กับย่านเก่า มีแนวโน้มว่าจะสูญหายไปเรื่อยๆ ๔. การก่อสร้างอาคารใหม่ หรือซ่อมแซม แกะไขอาคารเดิม หรือการมีสิ่งปลูกสร้างลักษณะใดๆ ที่มีรูปแบบอันขาดความกลมกลืนกับภูมิทัศน์ของย่าน ๕. ย่านเก่าหลายแห่งอาจเสี่ยงต่อความสูญเสียจากอัคคีภัย

ในย่านเก่า

	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
ที่	๑. อาคารที่อยู่อาศัยอาจไม่ใช่กรรมสิทธิ์ของผู้อยู่อาศัย เมื่อหมดสัญญา ก็มักมีปัญหาเรื่องการต่อสัญญา หรือเจ้าของพื้นที่ต้องการนำพื้นที่ไปใช้ประโยชน์เพื่อการอื่น ๒. การอนุรักษ์ พื้นฟูเมือง คาบเกี่ยวหลายประเด็น เช่น กรรมสิทธิ์ที่ดิน สิทธิการครอบครองพื้นที่สาธารณะพื้นที่ส่วนบุคคล กลุ่มคน (คนในพื้นที่ องค์กรชุมชน ภาครัฐทั้งส่วนกลางและท้องถิ่น ฯลฯ) การดำเนินการจึงมีผลกระทบต่ผู้คนหลายฝ่าย ๓. การบูรณาการระหว่างหน่วยงานต่างๆของรัฐ นักวิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชน ประชาชนที่อาศัยอยู่ในย่าน ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ๔. ผู้อยู่อาศัยอาจเห็นว่าการดำเนินการจัดระเบียบย่าน ผังเมือง เป็นการรื้อถอนสิทธิ ๕. การอนุรักษ์เมือง ในกรณีประเทศไทย มักจำกัดอยู่ที่ตัวอาคารสำคัญหรือโบราณสถาน มิได้ควบคู่ไปกับการวางแผนทางสังคม โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมของประชาชนในลักษณะ participatory planning ๖. ประชาชน หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่รัฐ ยังไม่เข้าใจกฎหมายโบราณสถาน ว่าสิ่งใดอยู่ในขอบเขตพึงปฏิบัติได้ และสิ่งใดอยู่นอกเหนือขอบเขต
๔. แรงงานนอกระบบเผชิญกับความเสี่ยงจากการทำงานและมีสถานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างต่ำ	๑. ภาครัฐมีการจัดสวัสดิการให้กับแรงงานนอกระบบ แต่ไม่ครอบคลุมความปลอดภัยในทุกๆ ด้าน และไม่ใช้สวัสดิการจำเป็นหลักที่พึงได้รับ ซึ่งหากต้องการได้รับการคุ้มครองเพิ่มเติม ก็จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม เกิดเป็นความเหลื่อมล้ำทางการจัดสวัสดิการระหว่างแรงงานในระบบและแรงงานนอกระบบ ๒. แรงงานนอกระบบไม่สามารถยื่นคำร้องทำธุรกรรมทางการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การกู้เงินจากสถาบันการเงินได้ เนื่องจากไม่มีสินทรัพย์หรือหลักค้ำประกัน

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๓.๒.๑ พัฒนารฐานข้อมูลของผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบอย่างต่อเนื่อง

	ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ฐานข้อมูลของผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบมีความครอบคลุม	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๓.๒.๑.๑ พัฒนฐานข้อมูลของผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบโดยให้บุคลากรของกรุงเทพมหานครมีส่วนร่วม (Database Development)	บุคลากรจัดทำฐานข้อมูลของกรุงเทพมหานครมีความรู้ ความเข้าใจ และความเชี่ยวชาญในการใช้และพัฒนฐานข้อมูลของผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบ	เขตพื้นที่ละ ๑ คน	เขตพื้นที่ละ ๑ คน	เขตพื้นที่ละ ๑ คน	เขตพื้นที่ละ ๑ คน
๓.๒.๑.๒ สนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลทางด้านผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง (Information and Database Sharing)	ร้อยละของฐานข้อมูลที่ถูกใช้และพัฒนฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนระบบการจัดการแสวงหาแหล่งทุนและอาชีพที่มั่นคง	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐
๓.๒.๑.๓ สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนเพื่อการประกอบอาชีพ	จำนวนผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ และผู้ที่อยู่ในภาคเศรษฐกิจนอกระบบเข้าถึงแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ เพื่อการประกอบอาชีพ	ร้อยละ ๑๐๐			
๓.๒.๑.๔ ยกระดับ/พัฒนาคุณภาพผลผลิตและบริการ	๑) จำนวนร้านค้าขายริมทางที่ได้รับการพัฒนาผลผลิตและการให้บริการ ๒) จำนวนสินค้าชุมชนสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาคุณภาพผลผลิตและการส่งเสริมการขาย	ร้อยละ ๑๐๐			

ให้ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบใน

กรุงเทพมหานครมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบในกรุงเทพมหานครมีรายได้ที่มั่นคง	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๑๐๐
๒) ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบในกรุงเทพมหานครมีอาชีพที่มั่นคง	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๑๐๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๓.๒.๒.๑ ดูแล พัฒนา และปรับปรุงศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพอย่างครบวงจร กล่าวคือ มีการจัดการฝึกอบรมพัฒนาอาชีพและจัดหาหรือมีกระบวนการให้เกิดการสร้างอาชีพอย่างแท้จริง	๑) สัดส่วนของผู้เข้าฝึกอบรมพัฒนาอาชีพที่ได้รับการเข้าทำงานตรงกับความต้องการหรือผู้เข้ารับก า ร ฝึ ก อบรม ผ่านมาตรฐานวิชาชีพ	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐
๓.๒.๒.๒ เพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจผ่านการพัฒนาอาชีพ	๒) สัด ส่ว น ข อง ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจมีรายได้และอาชีพที่มั่นคง	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๓.๒.๓ จัดสวัสดิการแรงงานนอกระบบ

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) สัดส่วนผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและผู้ที่อยู่ในภาคเศรษฐกิจนอกระบบได้รับสวัสดิการจากการทำงาน	ร้อยละ ๑๐๐			

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
------------------	-----------	-----------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๗๕)
๓.๒.๓.๑ จัดหลักประกันความปลอดภัยในการทำงาน	๑) จำนวนผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบที่ได้รับการจดทะเบียนในฐานะข้อมูล ๒)จำนวนแรงงานนอกระบบที่ได้รับความคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน	ร้อยละ ๑๐๐			

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑โครงการจัดตั้งกองทุนออมเพื่อการประกอบอาชีพสำหรับผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ และผู้ที่อยู่ในภาคเศรษฐกิจนอกระบบ	๕๐				๕๐
๒ โครงการจัดตั้งกองทุนออมให้กับแรงงานนอกระบบ	๑๐๐				๑๐๐
๓. โครงการจัดตั้งกองทุนออมให้กับแรงงานนอกระบบ	๑๐๐				๑๐๐
๔.โครงการจัดการอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญในการใช้และพัฒนาฐานข้อมูลของผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบโดยดูจากสัดส่วนของเจ้าหน้าที่ที่เข้ารับการอบรมผ่านการประเมินพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้และพัฒนาฐานข้อมูลของผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงานนอกระบบ	๐.๕	๐.๗	๐.๙	๑.๒	๓.๓

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๕. โครงการจัดอบรมให้แก่ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจเพื่อสร้างความเข้าใจและเพิ่มประสิทธิภาพขยายช่องทางการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาฐานข้อมูลแรงงานนอกระบบ โดยดูจาก จำนวนของผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจสามารถระบุโครงการด้านการพัฒนาฐานข้อมูลและมีส่วนร่วมในการพัฒนาฐานข้อมูลแรงงานนอกระบบ	๐.๕	๐.๗	๐.๙	๑.๒	๓.๓
๖. โครงการสร้างเครือข่ายทางด้านเศรษฐกิจในกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานครโดยวัดจากจำนวนของผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจเข้าร่วมเครือข่ายในแต่ละเขตของกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๗. โครงการจัดสัมมนาเพื่อการแลกเปลี่ยนฐานข้อมูลระหว่างกรุงเทพมหานครกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง วัดจากสัดส่วนของฐานข้อมูลของกรุงเทพมหานครและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาและแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๘.โครงการร่วมมือระหว่างกรุงเทพมหานครและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องจัดอบรมให้แก่ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับการสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาฐานข้อมูล วัดจากสัดส่วนของฐานข้อมูลของกรุงเทพมหานครและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาและแลกเปลี่ยนเพิ่มขึ้น	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๙. โครงการอบรม สนับสนุนและพัฒนา ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพอย่างครบวงจร กล่าว คือ มีการจัดการฝึกอบรมพัฒนา อาชีพและจัดหาหรือมีกระบวนการให้เกิด การสร้างอาชีพอย่างแท้จริงวัดจากสัดส่วน ของผู้เข้าฝึกอบรมพัฒนาอาชีพได้รับการ เข้าทำงานตรงกับความต้องการหรือผู้เข้า รับการฝึกอบรมผ่านมาตรฐานวิชาชีพ	๑๒๐	๑๓๒	๑๓๕	๑๔๐	๕๒๗
๑๐. โครงการพัฒนาศูนย์ฝึกและพัฒนา อาชีพโดยให้ชุมชนในแต่ละเขตของ กรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมการพัฒนา รูปแบบการอบรมและพัฒนาอาชีพ วัดจาก สัดส่วนของผู้เข้าอบรมสามารถนำความรู้ ไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง	๒๐	๒๒	๒๕	๒๗	๙๔
๑๑. โครงการพัฒนา และอบรมการสร้าง ตลาด การสร้างเครื่องมือทางการตลาด และการจัดหาตลาดวิชาชีพให้แก่ผู้เข้ารับ การอบรมในศูนย์ฝึกอาชีพของ กรุงเทพมหานครและผู้ประกอบการ OTOP กรุงเทพมหานคร วัดจากสัดส่วน ของผู้เข้าอบรมสามารถสร้างตลาด เข้าใจ วิธีการใช้เครื่องมือทางการตลาด	๒	๒.๒	๒.๔	๒.๖	๙.๒
๑๒. โครงการพัฒนามาตรฐานสินค้าชุมชน และมาตรฐานบริการที่เกี่ยวข้องกับการ ฝึกอบรม พัฒนาอาชีพของศูนย์ฝึกอบรม อาชีพของกรุงเทพมหานครและ ผู้ประกอบการ OTOP กรุงเทพมหานคร วัดจากผลิตภัณฑ์และบริการที่ผู้เข้ารับการ อบรมและนำไปประกอบกิจการมี มาตรฐานชุมชนและมาตรฐานการบริการที่ เหมาะสม	๒	๒.๒	๒.๔	๒.๖	๙.๒



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑๓. โครงการฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ ระเบียบปฏิบัติ กฎหมายและข้อบังคับที่ เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายในประเทศ การ ส่งออกสินค้า การทำงานในด้านบริการที่ ต่างประเทศของผู้เข้ารับการอบรมจาก ศูนย์ฝึกออาชีพกรุงเทพมหานครและ ผู้ประกอบการ OTOP กรุงเทพมหานคร ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ทักษะ และ ทราบถึงระเบียบปฏิบัติ กฎหมาย และ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายใน ประเทศ การส่งออกสินค้า การทำงานใน ด้านบริการที่ต่างประเทศ	๒	๒.๒	๒.๔	๒.๖	๙.๒
รวมทั้งสิ้น	๓๙๙.๔	๑๖๖	๑๗๑.๗	๑๘๑.๗	๙๑๘.๘

ข) มาตรการดำเนินการ

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. สร้างความร่วมมือกับธนาคารพาณิชย์ และสถาบันการเงินสำหรับการกู้ยืมเพื่อ การประกอบอาชีพสำหรับผู้ด้อยโอกาส ทางเศรษฐกิจ และผู้ที่อยู่ในภาคเศรษฐกิจ นอกระบบ	-	-	-	-	-
๒. พัฒนาขีดความสามารถให้แก่ คณะทำงานของกองทุนต่างๆที่มีอยู่ใน ชุมชนเช่น กองทุนบทบาทสตรี กองทุน หมู่บ้านฯ เพื่อให้มีกระบวนการทำงานที่ เข้มแข็งและยั่งยืน	๑				๑
๓. จัดทำการพัฒนาคุณภาพครบวงจร ให้แก่ร้านค้าขายอาหารริมทางให้มี คุณภาพ สะอาด ถูกสุขลักษณะ	๕๐				๕๐
๔. จัดระเบียบและกำหนดเขตพื้นที่ร้าน ค้าขายริมทางให้กลายเป็นพื้นที่เพื่อการ ท่องเที่ยวและการจับจ่าย	๕๐				๕๐



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๕. จัดกิจกรรมส่งเสริมการขายภายใต้ตรา สัญลักษณ์ของกรุงเทพมหานครในรูปแบบ มหกรรมสินค้าคุณภาพ ตลาดนัดสินค้า คุณภาพฯ	๑๐๐				๑๐๐
๖. ออกกฎข้อบังคับให้แรงงานนอกระบบ ที่เข้าสู่ระบบประกันตนและได้รับการ คุ้มครองเช่นเดียวกับผู้ประกันตนที่เป็น แรงงานในระบบ	๐.๒				๐.๒
๗. จัดทำระบบฐานข้อมูลสำหรับ ผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและแรงงาน นอกระบบ	๒				๒
๘. จัดประกันอุบัติเหตุเนื่องมาจากการ ทำงานให้แก่แรงงานนอกระบบ	๑๐๐				๑๐๐
รวมทั้งสิ้น	๓๐๓.๒				๓๐๓.๒

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓ - มหานครสำหรับทุกคน

ชาวกรุงเทพฯ ทุกคน ทุกชนชั้น ทุกอาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย และทุกสถานภาพ อยู่ร่วมกันอย่างเสมอภาค และสมานฉันท์ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ได้รับโอกาสที่จะเรียนรู้ พัฒนาตนเอง และเข้าถึงบริการสาธารณะ ในขณะเดียวกันชาวกรุงเทพฯ แต่ละกลุ่ม แต่ละชุมชน สามารถดำรงรักษาไว้ซึ่งอัตลักษณ์ ประเพณี วัฒนธรรมของตนเอง เป็นมหานครที่โดดเด่นในเชิงวัฒนธรรมที่หลากหลาย

สำหรับทุกคน

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ ของประชาชน	เมืองกรุงเทพฯ สามารถจัดการศึกษาให้กับเด็กเยาวชนในพื้นที่กรุงเทพฯ อย่าง ทั่วถึง โดยไม่แบ่งแยกความแตกต่างทางสังคม การเมือง วัฒนธรรม และศาสนา และจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาให้เยาวชนในพื้นที่กรุงเทพฯ มี ความรู้ มีจิตสำนึกรักเมืองกรุงเทพฯ ห่วงแค้นและร่วมสืบทอดวัฒนธรรมและ อัตลักษณ์ของเมืองกรุงเทพฯ มีคุณธรรม มีทักษะในการดำรงชีวิตและประกอบ อาชีพสุจริตในเมืองกรุงเทพฯ
ความหมายทางวิชาการ	การศึกษาสำหรับทุกคน (Education for All: EFA) เป็นแนวคิดสากลในการจัด การศึกษาที่มุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนามนุษย์ใน ๒ แนวทางใหญ่ๆ คือ (๑) การกระจายโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมและเสมอภาค (Equal Educational Opportunity) หมายถึง การจัดการศึกษาให้กับเยาวชนอย่างทั่วถึง โดยไม่มีการ แบ่งแยกความแตกต่างทางสังคม การเมือง วัฒนธรรม และศาสนา และ (๒) การ จัดการศึกษาที่มีคุณภาพ (High-quality Education) หมายถึง การจัดการศึกษา ที่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนที่มีความรู้ สามารถอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น มีจิตสำนึกรักชุมชนและประเทศชาติบ้านเมือง ห่วงแค้นและเห็น คุณค่าวัฒนธรรมของตนเอง มีคุณธรรม มีทักษะในการดำรงชีวิตและประกอบ อาชีพสุจริตเลี้ยงตัวได้
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักงานการศึกษา สำนักงานวัฒนธรรม กีฬาและการ ท่องเที่ยว สำนักงานพัฒนาสังคม และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑)เด็กและเยาวชนในพื้นที่กรุงเทพฯ ได้รับการ ศึกษาระดับปฐมวัยและระดับการศึกษาขั้น พื้นฐาน ๑๒ ปี และ/หรือ การศึกษาตาม อัธยาศัยครอบคลุมในทุกเขตพื้นที่	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๕	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๕
๒)โรงเรียนสังกัด กทม. จัดการศึกษาสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐
๓)โรงเรียนสังกัด กทม. มีผลทดสอบระดับชาติ ของนักเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ใน ๕ รายวิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทย วิชา คณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาภาษาอังกฤษ	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๕๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

๑. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี การกระจายโอกาสทางการศึกษาของกรุงเทพมหานครของแต่ละเขตพื้นที่ยังไม่ครอบคลุมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน (๑๒ ปี) มากนัก โรงเรียนในสังกัด กทม. ส่วนใหญ่จะได้รับให้บริการการศึกษาปฐมวัยและประถมศึกษา มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มีขยายโอกาสการศึกษาไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พิจารณาได้จากข้อมูลในตารางที่ ๒๘

ตารางที่ ๒๘ จำนวนโรงเรียนสังกัด กทม. ที่เปิดการเรียนการสอนตามระดับชั้นต่างๆ

ระดับชั้น	จำนวนโรงเรียน	หมายเหตุ
อนุบาล ๑ - มัธยมศึกษาปีที่ ๖	๓ โรงเรียน	๑. โรงเรียนวิสุทธิศ ๒. โรงเรียนแก่นทองอุปถัมภ์ ๓. โรงเรียนนาหลวง
อนุบาล ๑ - มัธยมศึกษาปีที่ ๓	๙๙ โรงเรียน	โรงเรียนที่เปิดระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในปีการศึกษา ๒๕๕๖ ได้แก่ ๑. โรงเรียนสุเหร่าใหม่ (เขตสวนหลวง) ๒. โรงเรียนวัดราชสิงขร
อนุบาล ๑ - ประถมศึกษาปีที่ ๖	๓๓๐ โรงเรียน	โรงเรียนที่ไม่มีระดับชั้นอนุบาล ๒ โรงเรียน ได้แก่ ๑. โรงเรียนวัดธรรมมงคล ๒. โรงเรียนชุมชนหมุ่มบ้านพัฒนา
มัธยมศึกษาปีที่ ๑ - มัธยมศึกษาปีที่ ๖	๖ โรงเรียน	โรงเรียนใหม่ที่เปิดการเรียนการสอน ปี ๒๕๕๖ (ในระดับชั้นอนุบาล ๑ และประถมศึกษาปีที่ ๑) ได้แก่ ๑. โรงเรียนคงไศรยสุทธิศ ๑. โรงเรียนมัธยมนาคนาวาอุปถัมภ์ ๒. โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ ๓. โรงเรียนมัธยมบ้านบางกะปิ ๔. โรงเรียนมัธยมสุวิทย์เสรีอนุสรณ์ ๕. โรงเรียนมัธยมบูรณาวาส ๖. โรงเรียนมัธยมวัดสุทธาราม
รวม	๔๓๘ โรงเรียน	

(ข้อมูลจากสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. ๒๕๕๖)

นอกจากนี้ ข้อมูลในตารางที่ ๒๙ แสดงให้เห็นว่าหากเราพิจารณาจำนวนโรงเรียนสังกัด กทม. และระดับชั้นเรียนที่ให้บริการโดยจำแนกตามเขตพื้นที่ต่างๆของกรุงเทพมหานครจะพบว่าโรงเรียนสังกัดกทม. ส่วนใหญ่จะเปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงประถมศึกษาปีที่ ๖ และในบางเขตพื้นที่ก็พบว่ายังไม่มีการให้บริการ



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

ปายได้แก่ เขตคูสิต เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตพญาไท เขต
เขตบางรัก เขตยานนาวา เขตสาทร เขตคั่นยาว เขตธนบุรี เขต
บางกอกใหญ่ เขตวังทองหลาง และเขตสัมพันธวงศ์ ประเด็นนี้จึงยังเป็นการตอกย้ำว่าการกระจายโอกาสทาง
การศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี ของกรุงเทพมหานครยังไม่สมบูรณ์นัก

ตารางที่ ๒๙ จำนวนโรงเรียนและระดับชั้นที่เปิดสอนในแต่ละเขตพื้นที่

สำนักงานเขต	จำนวนโรงเรียน				จำนวนรวม
	อ.๑ - ป.๖	อ.๑ - ม.๓	อ.๑ - ม.๖	ม.๑ - ม.๖	
คูสิต	๙	-	-	-	๙
ป้อมปราบศัตรูพ่าย	๔	-	-	-	๔
พญาไท	๑	-	-	-	๑
พระนคร	๑๑	-	-	-	๑๑
ราชเทวี	๓๓	๑	-	-	๔
วังทองหลาง	๓	-	-	-	๓
สัมพันธวงศ์	๓	-	-	-	๓
คลองเตย	๓	๑ (ไม่มีอ.)	-	-	๔
บางคอแหลม	๗	-	-	-	๗
บางนา	๔	๓	-	-	๗
บางรัก	๕	-	-	-	๕
ปทุมวัน	๖	๒	-	-	๘
พระโขนง	๓	๑	-	-	๔
ยานนาวา	๖	-	-	-	๖
วัฒนา	๘	๒	-	-	๘
สาทร	๒	-	-	-	๒
สวนหลวง	๕	๒	-	๑	๘
ลาดพร้าว	๔	-	-	๒	๖
หลักสี่	๑	๕	-	-	๖
จตุจักร	๕	๑	-	๑	๗
ดอนเมือง	๓	๓	-	-	๖
บางเขน	๔	๑	-	-	๕
บางซื่อ	๖	๑	-	-	๗
สายไหม	๕	๔	-	-	๙
คลองสามวา	๑๕	๓	-	-	๑๘
บางกะปิ	๑๐	-	-	๑	๑๑
คั่นยาว	๒	-	-	-	๒
บึงกุ่ม	๖	๒	-	-	๘



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

		จำนวนโรงเรียน			
		อ.๑ - ม.๓	อ.๑ - ม.๖	ม.๑ - ม.๖	จำนวนรวม
ประเวศ	๑๒	๒	๑	๑	๑๖
มีนบุรี	๙	๔	-	-	๑๓
ลาดกระบัง	๑๑	๙	-	-	๒๐
สะพานสูง	๔	๒	-	-	๖
หนองจอก	๓๐	๗	-	-	๓๗
คลองสาน	๕	๒	-	๑	๘
จอมทอง	๘	๓	-	-	๑๑
ตลิ่งชัน	๑๕	๑	-	-	๑๖
ทวีวัฒนา	๕	๑	-	๑	๗
ธนบุรี	๑๗	-	-	-	๑๗
บางกอกน้อย	๑๔	๑	-	-	๑๕
บางกอกใหญ่	๖	-	-	-	๖
บางพลัด	๑๑	๑	-	-	๑๑
ทุ่งครุ	๖	๒	-	-	๘
บางขุนเทียน	๙	๗	-	-	๑๖
บางบอน	๖	๒	-	-	๘
บางแค	๗	๕	-	-	๑๒
ภาษีเจริญ	๗	๖	-	-	๑๓
ราษฎร์บูรณะ	๔	๒	-	-	๖
หนองแขม	๑	๕	-	-	๖

(ข้อมูลจากสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕)

๒. การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพของกรุงเทพมหานครผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนสังกัด กทม. ยังอยู่เกณฑ์ค่อนข้างต่ำ

เมื่อพิจารณาจากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสังกัด กทม. ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ ที่ผ่านมา พบว่ามีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ในวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา และวิชาภาษาอังกฤษ (ตารางที่ ๓๐) ขณะที่ผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (ONET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ในวิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาอังกฤษ วิชาศิลปะ และวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานครจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะในวิชาหลัก เช่น วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ตารางที่ ๓๐ ผลการทดสอบระดับชาติ(O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ของโรงเรียนสังกัด กทม.

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

PDF Complete.

e to upgrade to Pages and Expanded Features					ปีการศึกษา ๒๕๕๓		ปีการศึกษา ๒๕๕๔		ปีการศึกษา ๒๕๕๕	
	กทม.	ประเท ศ	กทม.	ประเท ศ	กทม.	ประเท ศ	กทม.	ประเท ศ	กทม.	ประเท ศ
ภาษาไทย	๔๓.๐ ๘	๔๒.๐๒	๔๐.๑ ๐	๓๘.๕๘	๓๒.๒ ๒	๓๑.๒๒	๕๐.๖ ๕	๕๐.๐๔	๔๗.๕ ๖	๔๕.๖๘
คณิตศาสตร์	๔๔.๗ ๖	๔๓.๗๖	๓๖.๑ ๒	๓๕.๘๘	๓๔.๗ ๔	๓๔.๘๕	๕๐.๘ ๓	๕๒.๔๐	๓๕.๘ ๖	๓๕.๗๗
วิทยาศาสตร์	๕๓.๑ ๘	๕๑.๖๘	๓๙.๕ ๒	๓๘.๖๗	๔๓.๗ ๙	๔๑.๕๖	๓๙.๔ ๒	๔๐.๘๒	๓๗.๘ ๐	๓๗.๔๖
สังคมศึกษา			๓๔.๗ ๘	๓๓.๙๐	๔๗.๗ ๔	๔๗.๐๗	๕๓.๓ ๕	๕๒.๒๒	๔๕.๙ ๐	๔๔.๒๒
ภาษาอังกฤษ			๒๙.๕ ๔	๓๑.๗๕	๑๘.๒ ๓	๒๐.๙๙	๓๓.๓ ๓	๓๘.๓๗	๓๔.๖ ๐	๓๖.๙๙
สุขศึกษา			๖๖.๘ ๓	๖๔.๗๖	๕๖.๗ ๐	๕๕.๓๑	๖๐.๗ ๓	๕๘.๘๗	๕๗.๓ ๐	๕๕.๘๔
ศิลปะ			๔๔.๗ ๖	๔๒.๔๙	๔๔.๕ ๗	๔๑.๑๐	๔๗.๕ ๔	๔๖.๗๕	๕๕.๔ ๔	๕๒.๒๗
การทำงาน อาชีพ			๕๒.๕ ๖	๕๑.๕๙	๕๕.๑ ๒	๕๒.๕๒	๕๖.๖ ๔	๕๕.๓๘	๕๖.๓ ๐	๕๓.๘๕

(ข้อมูลจากสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ณ พ.ศ. ๒๕๕๖)

ตารางที่ ๓๑ ผลการทดสอบระดับชาติ(O-NET) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของโรงเรียนสังกัด กทม.

	ปีการศึกษา ๒๕๕๑		ปีการศึกษา ๒๕๕๒		ปีการศึกษา ๒๕๕๓		ปีการศึกษา ๒๕๕๔		ปีการศึกษา ๒๕๕๕	
	กทม.	ประเท ศ	กทม.	ประเท ศ	กทม.	ประเท ศ	กทม.	ประเท ศ	กทม.	ประเท ศ
ภาษาไทย	๔๑.๒ ๐	๔๑.๐๙	๓๖.๙ ๗	๓๕.๓๕	๔๔.๒ ๘	๔๒.๘๐	๔๘.๒ ๖	๔๘.๑๑	๕๓.๘ ๗	๕๔.๔๘
คณิตศาสตร์	๓๑.๗ ๖	๓๒.๖๖	๒๗.๐ ๙	๒๖.๐๕	๒๔.๒ ๗	๒๔.๑๘	๓๐.๙ ๒	๓๒.๐๘	๒๕.๑ ๐	๒๖.๙๕
วิทยาศาสตร์	๓๘.๐ ๕	๓๙.๔๔	๓๐.๐ ๑	๒๙.๑๖	๒๘.๑ ๖	๒๙.๑๗	๓๐.๕ ๘	๓๒.๑๙	๓๒.๑ ๘	๓๕.๓๗
สังคมศึกษา	๔๑.๐ ๐	๔๑.๔๒	๔๐.๙ ๒	๓๙.๗๐	๔๒.๑ ๕	๔๐.๘๕	๔๒.๘ ๓	๔๒.๗๓	๔๖.๓ ๑	๔๗.๑๒
ภาษาอังกฤษ	๓๑.๗ ๔	๓๒.๔๒	๒๒.๘ ๐	๒๒.๕๔	๑๕.๐ ๐	๑๖.๑๙	๒๘.๙ ๙	๓๐.๔๙	๒๕.๘ ๘	๒๘.๗๑
สุขศึกษา			๕๗.๕	๕๖.๗๐	๗๒.๗	๗๑.๙๗	๕๑.๑	๕๐.๘๗	๕๕.๔	๕๖.๖๗

			๙		๕		๙		๘	
			๓๕.๔	๓๓.๘๖	๓๐.๕	๒๘.๔๘	๔๔.๘	๔๓.๕๐	๔๒.๙	๔๓.๓๑
การทำงาน			๐	๔๘.๒	๔๗.๐๗	๔๗.๗	๔๗.๒๙	๔๖.๔	๔๗.๓๙	
อาชีพฯ										

(ข้อมูลจากสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ณ พ.ศ. ๒๕๕๖)

๓. การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อมูลในปีการศึกษา ๒๕๕๕ ระบุว่าโรงเรียนสังกัด กทม. ที่ให้บริการการศึกษาสำหรับผู้เรียนในกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษยังมีไม่เพียงพอ ทั้งๆ ที่จำนวนเด็กกลุ่มนี้มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี แต่ในปัจจุบันมีโรงเรียนที่เปิดโครงการเรียนร่วมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจำนวนเพียง ๑๐๕ โรงเรียน (จากทั้งหมด ๔๓๘ โรงเรียน) เท่านั้นซึ่งสามารถจำแนกตามพื้นที่สำนักงานเขตตามที่แสดงในตารางที่ ๓๒ ดังนี้

ตารางที่ ๓๒ จำนวนโรงเรียน กทม. ที่ให้บริการโครงการเรียนร่วม

สำนักงานเขต	จำนวนโรงเรียน สังกัด กทม. ทั้งหมด	จำนวนโรงเรียนที่ให้บริการ การศึกษาแบบเรียนร่วม	คิดเป็นร้อยละ
ห้วยขวาง	๓	๑	๓๓.๓๓
ดินแดง	๓	๒	๖๖.๖๖
ดุสิต	๙	๒	๒๒.๒๒
ป้อมปราบศัตรูพ่าย	๔	๑	๒๕.๐๐
พญาไท	๑	๐	๐
พระนคร	๑๑	๒	๑๘.๑๘
ราชเทวี	๔	๑	๒๕.๐๐
วังทองหลาง	๓	๒	๖๖.๖๖
สัมพันธวงศ์	๓	๐	๐
คลองเตย	๔	๒	๕๐.๐๐
บางคอแหลม	๗	๑	๑๔.๒๙
บางนา	๗	๑	๑๔.๒๙
บางรัก	๕	๐	๐
ปทุมวัน	๘	๒	๒๕.๐๐
พระโขนง	๔	๒	๕๐.๐๐
ยานนาวา	๖	๒	๓๓.๓๓
วัฒนา	๘	๑	๑๒.๕๐
สาทร	๒	๑	๕๐.๐๐
สวนหลวง	๘	๕	๖๒.๕๐
ลาดพร้าว	๖	๓	๕๐.๐๐
หลักสี่	๖	๓	๕๐.๐๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

		จำนวนโรงเรียนที่ให้บริการ การศึกษาแบบเรียนร่วม	คิดเป็นร้อยละ
จตุจักร	๗	๒	๒๘.๕๗
ดอนเมือง	๖	๑	๑๖.๖๖
บางเขน	๕	๓	๖๐.๐๐
บางซื่อ	๗	๔	๕๗.๑๔
สายไหม	๙	๔	๔๔.๔๔
คลองสามวา	๑๘	๓	๑๖.๖๖
บางกะปิ	๑๑	๓	๒๗.๒๗
คันนายาว	๒	๒	๑๐๐
ปทุมธานี	๘	๓	๓๗.๕
ประเวศ	๑๖	๓	๑๘.๗๕
มีนบุรี	๑๓	๑	๗.๖๙
ลาดกระบัง	๒๐	๔	๒๐.๐
สะพานสูง	๖	๑	๑๖.๖๖
หนองจอก	๓๗	๘	๒๑.๐๐
คลองสาน	๘	๑	๑๒.๕๐
จอมทอง	๑๑	๑	๙.๐๙
ตลิ่งชัน	๑๖	๕	๓๑.๒๕
ทวีวัฒนา	๗	๑	๑๔.๒๘
ธนบุรี	๑๗	๑	๕.๘๘
บางกอกน้อย	๑๕	๒	๑๓.๓๓
บางกอกใหญ่	๖	๑	๑๖.๖๖
บางพลัด	๑๑	๑	๙.๐๙
ทุ่งครุ	๘	๒	๒๕.๐๐
บางขุนเทียน	๑๖	๔	๒๕.๐๐
บางบอน	๘	๑	๑๒.๕๐
บางแค	๑๒	๓	๒๕.๐๐
ภาษีเจริญ	๑๓	๔	๓๐.๗๗
ราษฎร์บูรณะ	๖	๑	๑๖.๖๖
หนองแขม	๖	๑	๑๖.๖๖

(ข้อมูลจากสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ณ พ.ศ. ๒๕๕๕)

โดยสรุปแล้วถึงแม้ว่ากรุงเทพมหานครจะจัดการศึกษาโดยมีโรงเรียนในสังกัดมากกว่า ๔๐๐ โรงเรียน แต่ในแง่ของการกระจายโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกันและเสมอภาคนั้นดูเหมือนว่าการศึกษาของ กรุงเทพมหานครจะเน้นแค่การจัดการศึกษาถึงระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ เท่านั้นทั้งที่จริงแล้วการศึกษาสำหรับทุกคน (Education for All) ควรจะต้องครอบคลุมถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี (+๒ปีในระดับอนุบาล)

การศึกษาตามเขตพื้นที่ต่างๆที่อยู่ในความดูแลของกรุงเทพมหานคร
ทางเขตพื้นที่มีเพียงโรงเรียนสังกัดที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษา

เท่านั้น

๔. ระดับคุณภาพการจัดการศึกษา โรงเรียนสังกัด กทม.

จำนวนโรงเรียนสังกัด กทม. ที่ได้รับการรับรองคุณภาพข้อมูลจากการประเมินคุณภาพภายนอก
สถานศึกษา โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ของโรงเรียนในสังกัด กทม.
ในการประเมินรอบที่ ๒ ที่ผ่านพบว่าในแง่ของระดับคุณภาพการจัดการศึกษา โรงเรียนสังกัด กทม. ร้อยละ
๕๗ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี ขณะที่ร้อยละ ๔๒ มีคุณภาพการจัดการศึกษาอยู่ในระดับดีมาก และมีโรงเรียน
ร้อยละ ๑ มีคุณภาพการจัดการศึกษาอยู่ในระดับพอใช้ และหากพิจารณาจากจำนวนโรงเรียนที่ได้รับการ
รับรองคุณภาพการศึกษา พบว่ามีโรงเรียนสังกัด กทม. ร้อยละ ๙๖ ได้รับการรับรองคุณภาพการศึกษา และ
โรงเรียนร้อยละ ๔ ที่ไม่ผ่านการรับรองคุณภาพในการจัดการศึกษา หากพิจารณาจากข้อมูลดังกล่าวแล้ว แม้ว่า
โรงเรียนสังกัด กทม. ส่วนใหญ่จะได้รับการรับรองคุณภาพการจัดการศึกษา แต่ยังคงมีโรงเรียนบางส่วนที่
จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่องต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษาของ
กรุงเทพมหานครเป็นการศึกษาสำหรับทุกคนอย่างแท้จริง

ตารางที่ ๓๓ จำนวนโรงเรียนสังกัด กทม. ที่ได้รับประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับต่างๆ (รอบ ๒)

ระดับคุณภาพการประเมิน	จำนวนโรงเรียน (จากทั้งหมด ๔๓๕ โรงเรียน)
ดีมาก	๑๘๐ โรงเรียน (ร้อยละ ๔๒)
ดี	๒๕๐ โรงเรียน (ร้อยละ ๕๗)
พอใช้	๕ โรงเรียน (ร้อยละ ๑)

หมายเหตุ จำนวนโรงเรียนสังกัด กทม. ตามจริงมีจำนวน ๔๓๘ โรงเรียน (ข้อมูลจากสำนักงานการศึกษา
กรุงเทพมหานคร ณ พ.ศ. ๒๕๕๖)

ตารางที่ ๓๔ จำนวนโรงเรียนสังกัด กทม. ที่ได้รับรองคุณภาพการจัดการศึกษา (รอบ ๒)

ระดับคุณภาพการประเมิน	จำนวนโรงเรียน (จากทั้งหมด ๔๓๕ โรงเรียน)
รับรอง	๔๑๗ โรงเรียน (ร้อยละ ๙๖)
ไม่ผ่านการรับรอง	๑๘ โรงเรียน (ร้อยละ ๔)

หมายเหตุ จำนวนโรงเรียนสังกัด กทม. ตามจริงมีจำนวน ๔๓๘ โรงเรียน (ข้อมูลจากสำนักงานการศึกษา
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๖)

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๓.๓.๑ เด็กและเยาวชนที่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครได้รับโอกาสทางการศึกษา
อย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
-----------	---------------------------	------------------------------	------------------------------	------------------------------

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑)เด็กและเยาวชนในพื้นที่กรุงเทพฯ ได้รับการศึกษาระดับปฐมวัยและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี และ/หรือ การศึกษาตามอัธยาศัยครอบคลุมในทุกเขตพื้นที่	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๕๕	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๕

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๓.๓.๑.๑ส่งเสริมการเพิ่มจำนวนโรงเรียนที่เปิดการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี และ/หรือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี	จำนวนโรงเรียนในสังกัด กทม. เปิดการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี และ/หรือ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๒ ปี	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐
๓.๓.๑.๒สนับสนุนให้โรงเรียน กทม. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน (โรงเรียนใกล้บ้าน)	โรงเรียน กทม. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน (โรงเรียนใกล้บ้าน)	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐
๓.๓.๑.๓ส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัยให้กับประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร	ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ตามอัธยาศัย	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๓.๓.๒ เด็กที่มีความต้องการพิเศษที่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครได้รับโอกาสทางการศึกษา

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑)โรงเรียนสังกัด กทม. จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๕

		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๓.๓.๒.๑ส่งเสริมให้สถานศึกษามีการจัด IEP เพื่อรองรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภทในโรงเรียนสังกัด กทม.	โรงเรียนในสังกัด กทม.มีสถานศึกษามีการจัด IEP เพื่อรองรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๑๐๐
๓.๓.๒.๒ส่งเสริมให้สถานศึกษาจัดโปรแกรมการศึกษาที่รองรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	โรงเรียนในสังกัด กทม.มีสถานศึกษาจัดโปรแกรมการศึกษาที่รองรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๑๐๐
๓.๓.๒.๓ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนให้มีทักษะความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	บุคลากรของโรงเรียนให้มีทักษะความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๑๐๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๓.๓.๓การศึกษาที่จัดโดย กทม. เป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑)โรงเรียนสังกัด กทม. มีผลทดสอบระดับชาติของนักเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศใน ๕ รายวิชา ได้แก่ วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาสังคมศึกษาฯ และวิชาภาษาอังกฤษ	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๓๕	ร้อยละ ๕๐

กลยุทธ์ (Action)



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๓.๓.๓.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Development Program) แก่บุคลากรของโรงเรียนสังกัด กทม.	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐
๓.๓.๓.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดห้องเรียน ห้องสมุดในโรงเรียนให้ทันสมัยที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ให้กับนักเรียนโรงเรียนสังกัด กทม.	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๑๐๐
๓.๓.๓.๓ สนับสนุนการให้ทุนการศึกษาแก่เด็กเรียนดี และให้รางวัลกับโรงเรียนสังกัด กทม. ที่มีคะแนน O-Net สูงกว่าระดับประเทศ ๕ รายวิชา	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐
๓.๓.๓.๔ ส่งเสริมให้มีการจัดหลักสูตรหลังเลิกเรียน (After-School Program) สำหรับเด็กที่มีผลการเรียนต่ำโดยเน้นการส่งเสริมเชิงวิชาการ	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐
๓.๓.๓.๕ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์และการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนโรงเรียนสังกัด กทม.	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. จัดตั้งห้องสมุดชุมชนในพื้นที่ กทม.	๗๖	๗๖	๗๖	๓๙๐	๖๑๘
๒. พัฒนา/จัดตั้งแหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัยในพื้นที่ กทม.	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๘๐๐
๓. ส่งเสริมการจัดทำแผนการเรียนรู้รายบุคคล (IEP) ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภท	๙๐	๙๐	๙๐	๔๕๐	๗๒๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

โครงการ	5ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๔. มอบความรู้แก่ครูด้านการจัดการศึกษา สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	๓๗.๕	๓๗.๕	๓๗.๕	๙๓.๗๕	๒๐๖.๒
๕. จัดโครงการฝึกอบรม Coaching and Mentoring แก่บุคลากรครูเพื่อพัฒนาศักยภาพ ด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างมี ประสิทธิภาพทุก ๑ ปี	๑๕๐	๑๕๐	๑๕๐	๓๗๕	๘๒๕
๖. พัฒนาห้องเรียนและห้องสมุดในโรงเรียน ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ	๓๘	๓๘	๓๘	๑๙๕	๓๐๙
๗. ให้ทุนการศึกษานักเรียนที่เรียนดีอย่าง ต่อเนื่อง	๓๐	๓๐	๓๐	๑๕๐	๒๔๐
๘. หลักสูตรหลังเลิกเรียน สำหรับนักเรียนที่มี ผลการเรียนต่ำ	๖๖	๖๖	๖๖	๓๓๐	๕๒๘
๙. พัฒนาทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ และ การแก้ปัญหาให้กับนักเรียน	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๓๓๐	๙๓๐
รวมทั้งสิ้น	๘๘๗.๗๕	๘๘๗.๗๕	๘๘๗.๗๕	๒,๕๓๑.๗๕	๕,๑๗๖. ๒

ข) มาตรการดำเนินการ

มาตรการ	5ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. เพิ่มจำนวนเขตพื้นที่ที่มีโรงเรียนสังกัด กทม. ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานครอบคลุมทุก ระดับชั้น (อนุบาล -มัธยมศึกษาปีที่ ๖)	-	-	-	-	-
๒. กำหนดให้สถานศึกษาจัดโปรแกรม การศึกษารองรับเด็กที่มีความต้องการ	-	-	-	-	-

มาตรการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
รวมทั้งสิ้น	-	-	-	-	-

ค) โครงการลงทุนหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการจัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษในสถานศึกษา	๙๐	๑๕๐	๑๕๐	๓๐๐	๖๙๐
รวมทั้งสิ้น	๙๐	๑๕๐	๑๕๐	๓๐๐	๖๙๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๓ - มหานครสำหรับทุกคน

ชาวกรุงเทพฯ ทุกคน ทุกชนชั้น ทุกอาชีพ ทุกเพศ ทุกวัย และทุกสถานภาพ อยู่ร่วมกันอย่างเสมอภาค และสมานฉันท์ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ได้รับโอกาสที่จะเรียนรู้ พัฒนาตนเอง และเข้าถึงบริการสาธารณะ ในขณะเดียวกันชาวกรุงเทพฯ แต่ละกลุ่ม แต่ละชุมชน สามารถดำรงรักษาไว้ซึ่งอัตลักษณ์ ประเพณี วัฒนธรรมของตนเอง เป็นมหานครที่โดดเด่นในเชิงวัฒนธรรมที่หลากหลาย

วัฒนธรรม

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์
ของประชาชน

กรุงเทพมหานครสามารถส่งเสริมให้ประชาชนและเยาวชนกรุงเทพฯ เรียนรู้
วัฒนธรรมเมืองกรุงเทพฯ โดยผ่านกิจกรรมต่างๆและจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก
เพื่อการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมเมืองกรุงเทพฯนอกห้องเรียน มีการจัดตั้ง
ศูนย์ภูมิปัญญาท้องถิ่นกรุงเทพมหานครเพื่อรวบรวมความรู้พื้นบ้าน ประเพณี
วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมชุมชน
ย่านต่าง ๆ ไปใช้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจและสังคมในวงกว้าง และจัดกิจกรรม
ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรม การสืบทอดวัฒนธรรม และสร้างการยอมรับ และ
ความเสมอภาคเท่าเทียมระหว่างกลุ่มคนต่างวัฒนธรรม ชชาติพันธุ์ ศาสนา ฯลฯ ใน
เมืองกรุงเทพฯ

ความหมายทางวิชาการ

๑. กรุงเทพมหานคร ต้องให้ความสำคัญแก่กลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ อย่างเสมอภาค
เท่าเทียม รวมทั้งเปิดโอกาสให้สมาชิกของแต่ละกลุ่มวัฒนธรรมมีพื้นที่ในการแสดง
ตัว สืบทอดและเกิดการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการดำเนินชีวิต
๒. กรุงเทพมหานคร ต้องมีพื้นที่เพื่อการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายทั้งใน
เชิงรูปแบบ และลักษณะกิจกรรมในกรุงเทพฯ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว และ
สำนักงานเขต

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
จำนวนชาวกรุงเทพฯ ที่เรียนรู้ และร่วมสืบทอดวัฒนธรรมของกลุ่มตน	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕
จำนวนชาวกรุงเทพฯ ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ของกลุ่มอื่นๆ อีกทั้งมีทัศนคติที่ดี ให้ความเคารพ และยอมรับความความเป็นพหุวัฒนธรรมของเมืองกรุงเทพฯ	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

ความหมายของคำว่า “วัฒนธรรม” นั้น เป็นคำที่มีความหมายหลากหลาย หากมองในความหมาย
อย่างแคบและแฝงไปด้วยอคติหมายถึง สิ่งที่ดีงามและสิ่งที่เจริญแล้วและหากมองในความหมายอย่างกว้าง
หมายถึง องค์กรแห่งผลิตของสังคมมนุษย์ก็ได้ ส่วนความหมายที่กว้างที่สุด หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่
มนุษย์สร้างขึ้น คิดขึ้น เพื่อใช้ในการดำรงชีวิต สืบทอดและพัฒนาสังคมของตนเอง ซึ่งวัฒนธรรมในความหมาย

ไม่ได้ สิ่งที่สามารถมองเห็นได้ รับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัส และสิ่งที่
อาจจะสัมผัสจับต้องได้ เช่น ระบบความเชื่อ ข้อปฏิบัติ เป็นต้น

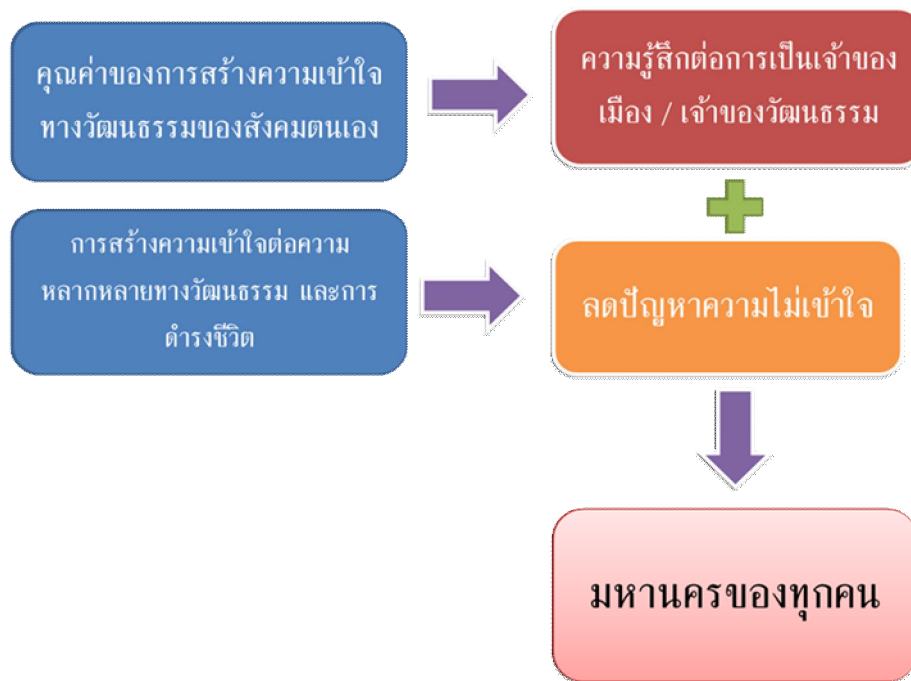
โดยธรรมชาติของเมืองนั้น จำนวนประชากรย่อมแปรผันตามขนาดของเมืองซึ่งหากเมืองมีขนาดใหญ่โตประชากรก็ย่อมจะมีจำนวนมากและหลากหลาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงรูปแบบวิถีชีวิตและรูปแบบวัฒนธรรมที่หลากหลายตามไปด้วย เมืองกรุงเทพมหานครก็นับว่าเป็นเมืองหนึ่งที่มีประชากรมากและมีความหลากหลายของประชากรเป็นพื้นที่ที่มีรากฐานแห่งความหลากหลายทางสังคมวัฒนธรรมมาอย่างยาวนาน ที่ผ่านมามีความหลากหลายทางวัฒนธรรมนั้นอาจจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละช่วงสมัย กล่าวคือในช่วงแรก ความหลากหลายของผู้คนที่เข้ามาอาศัยอยู่นั้น อาจจะมีหลากหลายและมีการจัดจำแนกด้วยกลุ่มเชื้อชาติหรือกลุ่มพื้นที่ ซึ่งสร้างและกำหนดวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป พิจารณาได้ชัดเจนจากภาษาพูด การแต่งกาย ความเชื่อและการนับถือศาสนา ซึ่งจะสร้างแบบแผนการแสดงออกที่ชัดเจนและซับซ้อนได้ง่าย จนเมื่อเวลาผ่านไป ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในด้านต่างๆ ตลอดจนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้คนในสังคมมีมากขึ้น รวมทั้งแนวทางการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นสากลซึ่งเน้นการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางสังคม ในขณะที่เดียวกันกระแสโลกาภิวัตน์ที่ผ่านมาก็มีส่วนในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและแบบแผนการใช้ชีวิตในบางด้านให้มีความคล้ายคลึงกันมากหรือมีความเป็นสากล (universal) มากขึ้น ส่งผลให้เกิดการลดลงของการแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ ได้แก่ วิถีชีวิต ภาษา หรือการแต่งกายตามกลุ่มเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ก็มีความสำคัญน้อยลง เห็นได้ชัดเจนจากการใช้ภาษา ภาษาถิ่นหรือภาษาเฉพาะกลุ่มถูกแทนที่ด้วยภาษากลางที่ต้องใช้ในการสื่อสารร่วมกัน สังคมที่เคยมีความหลากหลายในประเด็นเรื่องชาติพันธุ์ ก็ถูกลดทอนหดหายตามเวลาที่ล่วงผ่านไป

อย่างไรก็ตามการเติบโตของกรุงเทพมหานครนั้นไม่เคยหยุดเคลื่อนที่และพัฒนา เป็นผลให้เกิดการดึงดูดคนจากพื้นที่ต่างๆ เข้ามาเป็นสมาชิกของเมือง อันส่งผลให้เกิดความแตกต่างในรูปแบบการใช้ชีวิตระหว่างคนที่มาจากพื้นที่นอกกรุงเทพระดับกับคนเมืองกรุงเทพฯ หรือแม้กระทั่งความแตกต่างของคนที่มาจากระดับพื้นที่ในประเทศไทยด้วยกันเอง และผลจากความแตกต่างในรูปแบบการใช้ชีวิตนี้ นอกจากจะทำให้วัฒนธรรมแตกต่างกันแล้วยังทำให้เกิดความแตกต่างทางด้านเศรษฐกิจด้วยเนื่องจากมีความไม่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงทรัพยากรเกิดขึ้นดังนั้นกรุงเทพฯ จึงเป็นเมืองที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมในอีกรูปแบบหนึ่งแทนโดยได้สร้างสังคมที่มีความแตกต่างของรูปแบบการใช้ชีวิตในสังคมที่ถูกแบ่งด้วยลักษณะทางเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพเป็นคนชั้นสูง คนชั้นกลาง และคนชั้นล่าง หรือแบ่งด้วยกลุ่มอายุ กลายเป็นกลุ่มวัยรุ่น กลุ่มวัยทำงาน กลุ่มวัยผู้สูงอายุ เป็นต้นซึ่งประเด็นเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรมนั้นถือเป็นปัจจัยอันเป็นจุดแข็งของเมืองก็ได้ หรือว่าอาจจะกลายเป็นจุดอ่อนสำคัญในการพัฒนาเมืองก็ได้

ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ที่ถูกนำมาใช้เป็นจุดแข็งในการพัฒนาให้แก่เมืองใหญ่ในโลก อาทิ เชียงไฮ้ ซึ่งถือว่าเป็นเมืองที่มีผู้คนอพยพเคลื่อนย้ายอยู่ตลอดเวลาที่มากกว่าศตวรรษ และผู้คนจากหลากหลายวัฒนธรรมที่มาอยู่ร่วมกันมานาน แม้ว่าวัฒนธรรมของกลุ่มที่มีจำนวนน้อยกว่าจะถูกกลุ่มวัฒนธรรมของกลุ่มที่ใหญ่กว่าหลอมรวม แต่นั่นกลับสร้างสรรค์ให้เกิดเป็นพื้นที่วัฒนธรรมใหม่ที่หลอมรวมเอาวัฒนธรรมหลักของสังคมเข้าไป เพื่อความอยู่รอด แต่ก็เป็นการสร้างสรรค์ สร้างให้เกิดเป็นความหลากหลายทางวัฒนธรรมให้เมืองเชียงไฮ้ และถูกนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการสร้างอัตลักษณ์ที่นำเสนอของเชียงไฮ้ หรือ แนวทางการพัฒนาเมืองในหลากหลายทฤษฎีที่ให้ความสำคัญต่อประเด็นด้านวัฒนธรรม มากพอ ๆ กับประเด็นด้านเศรษฐกิจ เพราะมองเห็นว่าประเด็นการสร้างการเข้าอกเข้าใจกันทางวัฒนธรรม ตลอดจนการสร้างพื้นที่เรียนรู้ทางวัฒนธรรมนั้น เรียกได้ว่ามีความเป็นนามธรรมสูงในการดำเนินการและวางแผน แต่คุณค่าของการ

ในการสร้างแรงกระตุ้นในแง่บวกแก่ประชากรและสมาชิกของเมือง
คุณภาพชีวิตที่สำคัญ

นอกจากนั้นคุณค่าของการสร้างความเข้าใจทางวัฒนธรรมของสังคมตนเอง ยังมีส่วนสำคัญในการ
กระตุ้นความรู้สึกต่อการเป็นเจ้าของเมือง ในฐานะเจ้าของวัฒนธรรม และการสร้างความเข้าใจต่อความ
หลากหลายทางวัฒนธรรม และการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเมืองกรุงเทพมหานคร ยังถือเป็นแนวทาง
สำคัญในการพัฒนาและลดปัญหาความไม่เข้าใจ เพื่อสร้างมหานครของทุกคนให้ประสบความสำเร็จอีกด้วย

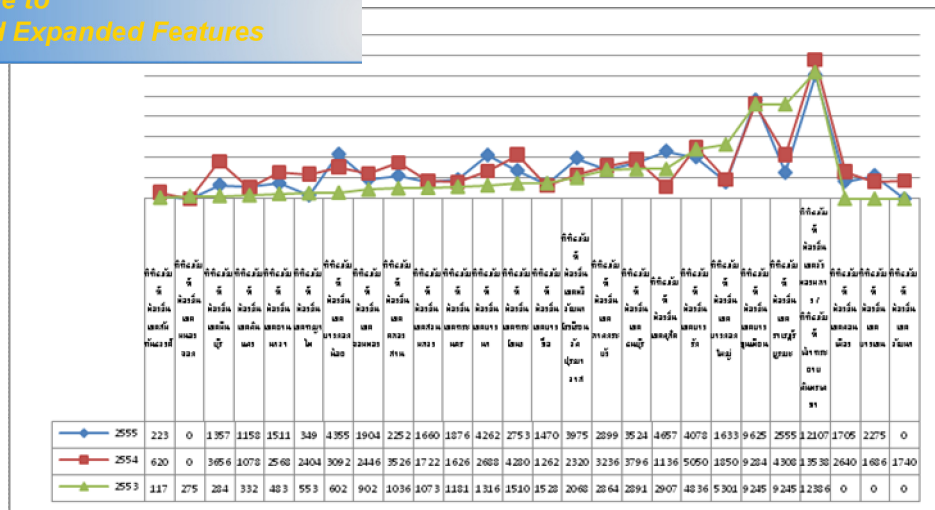


กรอบแนวทางการสร้าง “สังคมพหุวัฒนธรรม” บนความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกรุงเทพมหานคร

ในปัจจุบัน ประเด็นงานด้านวัฒนธรรม รวมทั้งการสร้างแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมของ
กรุงเทพมหานคร แม้ว่าจะมีปรากฏอยู่บ้างในการปฏิบัติงาน และการแบ่งงาน แต่ค่อนข้างขาดความชัดเจน
รวมทั้งยังไม่ได้ได้รับความสนใจเป็นหนึ่งในประเด็นหลักของการพัฒนาเมือง เมื่อเทียบกับแนวทางการพัฒนา
เมืองใหญ่อื่นๆ ของโลก ซึ่งนำเอาประเด็นทางวัฒนธรรมมาใช้เป็นประเด็นในการวางแผนที่ชัดเจนกว่า

สถานการณ์ในปัจจุบัน เมื่อกล่าวถึงพื้นที่เรียนรู้ทางวัฒนธรรม จากการสำรวจพบว่า พื้นที่ที่กรุงเทพฯ
มีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องอยู่คือ พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น ซึ่งจัดตั้งขึ้นตั้งแต่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๖ ตามแนวนโยบายใน
การเป็นแหล่งเก็บรวบรวมองค์ความรู้ ประวัติความเป็นมา วิถีชีวิตภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่น เพื่อสร้างควม
ภูมิใจในเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของตน และตระหนักถึงคุณค่าที่จะร่วมรักษาเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของ
ท้องถิ่น (สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว, พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น, ๒๕๕๔, พิมพ์ครั้งที่ ๒,
กรุงเทพมหานคร: พรพอเพียง, หน้า ๑๐) ซึ่งในปัจจุบันมีเปิดดำเนินการอยู่ ๒๖ แห่ง โดยเมื่อพิจารณาสัดส่วน
จำนวนผู้เข้าชม พบว่าค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนสมาชิกที่มีอยู่ของกรุงเทพมหานคร

ตารางแสดงสถิติผู้ใช้บริการพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร ในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๓ - ๒๕๕๕



ซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งในการบ่งชี้ความสำเร็จของการเป็นแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมตามเป้าประสงค์ประการหนึ่ง นอกจากนี้ยังพบผลสรุปจากการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร (๒๕๕๔) ระบุว่า พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นนั้น แทบทั้งสิ้นขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ในการสร้างสรรค์เนื้อหาที่น่าสนใจ และการมีส่วนร่วมในการจัดการ ดังนั้นแล้วจึงเป็นเรื่องที่ควรพิจารณาว่า แม้ว่ากรุงเทพมหานครจะมีพื้นที่ส่วนนี้เป็นพื้นที่แห่งการเรียนรู้อยู่บ้างแล้ว แต่การนำเสนอและเรื่องราวทางด้านวัฒนธรรมที่จะนำสู่การเรียนรู้ดูเหมือนจะขาดความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับความเป็นจริงทางด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของสังคม ซึ่งควรเป็นประเด็นหลักในการนำเสนอและพิจารณา

นอกจากนั้น ดังที่กล่าวมาแล้วว่า กรุงเทพมหานครนั้น ตั้งแต่เริ่มเกิดและสร้างเมือง ถือได้ว่าเป็นเมืองที่มีความหลากหลายจากกลุ่มคนที่หลั่งไหลเข้ามาอยู่เสมอ แต่ทว่า การทำงานทางด้านวัฒนธรรมของ กรุงเทพมหานครนั้น นอกจากยังไม่เคยมีการวางแผนการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมที่ชัดเจน เพื่อเป็นแผนแม่บทแล้ว ก็ยังไม่เคยมีการวางแผนและรวบรวมข้อมูลขึ้นเพื่อเป็นสารสนเทศสำคัญแก่การทำงานด้านวัฒนธรรมเลย

อย่างไรก็ตาม การทำความเข้าใจและรวบรวมข้อมูลนี้ อาจจะต้องพิจารณาสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงของสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการเกิดและสร้างวิถีชีวิตแบบใหม่ๆ ในสังคมเป็นส่วนประกอบด้วย เพราะเราอาจไม่สามารถแบ่งกลุ่มวัฒนธรรมได้ด้วยเกณฑ์เพียงอย่างเดียวและสมาชิกในสังคมก็อาจจะมี ความซ้อนทับในตัวตนและมุมมองทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกลุ่มวัฒนธรรมในที่นี้อาจจะต้องพิจารณาโดยอาศัยหลักเกณฑ์ต่างๆทั้งทางเศรษฐกิจ จ สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเราอาจจะมองเห็นกลุ่มวัฒนธรรมที่หลากหลายซับซ้อนของกรุงเทพมหานครได้ดีขึ้น อาทิ

- กลุ่มวัฒนธรรมตามชาติพันธุ์ ซึ่งกลุ่มวัฒนธรรมลักษณะนี้อาจจะมีอัตลักษณ์ในการขับ่งที่ชัดเจนเช่น ภาษา การแต่งกาย ความเชื่อ เป็นต้น ซึ่งกลุ่มวัฒนธรรมลักษณะนี้ ถ้าเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มาตั้งรกรากอยู่นานแล้ว อาจจะมีความเกี่ยวข้องกับพื้นที่ย่าน หรือพื้นที่เก่าแก่ในกรุงเทพมหานคร เพราะการตั้งถิ่นฐานอาจจะอยู่ในละแวกเดียวกัน

- กลุ่มวัฒนธรรมตามศาสนา ซึ่งกลุ่มวัฒนธรรมลักษณะนี้ในกรุงเทพมหานคร มักจะเป็นกลุ่มศาสนา และความเชื่อที่มีใช้ศาสนาพุทธ ซึ่งอาศัยอยู่รวมกันในพื้นที่หนึ่ง ด้วยความจำเป็นในการใช้ศาสนสถาน การมี วิถีชีวิต หรือวิถีปฏิบัติต่างๆ ตามศาสนาร่วมกัน รวมทั้งความร่วมมือในการเกื้อกูลกันได้ต่างๆ ก่อให้เกิดชุมชน

วิชาชีพที่พาหุรัด ชุมชนคริสตศาสนิกชน เชื้อสายโปตุเกสที่อยู่รอบ

- กลุ่มวัฒนธรรมตามการประกอบอาชีพดั้งเดิม ซึ่งกลุ่มวัฒนธรรมลักษณะนี้ มักมีความเกี่ยวข้องกับพื้นที่และอาชีพเก่าแก่ที่มีอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ อาทิ ชุมชนบ้านบาตร ซึ่งเป็นชุมชนของกลุ่มอาชีพตีบาตร ชุมชนบ้านบุ เป็นชุมชนของกลุ่มอาชีพการตีชั้นลงหิน ซึ่งกลุ่มวัฒนธรรมตามการประกอบอาชีพนี้ ในปัจจุบันก็ได้สูญหายไปตามอาชีพที่หายไป อาจเหลือเพียงชื่อของชุมชนที่ยืนยันอาชีพที่เคยดำรงอยู่ เช่น บ้านดินสอ ซึ่งเคยเป็นพื้นที่ของกลุ่มอาชีพการทำดินสอพอง เป็นต้น

- กลุ่มวัฒนธรรมตามลักษณะทางสังคมเศรษฐกิจ เป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่า กรุงเทพมหานครในปัจจุบันได้พัฒนารุดหน้าทางด้านเศรษฐกิจไปมาก เป็นผลทำให้เกิดช่องว่างทางสังคมที่เกิดจากเศรษฐกิจอยู่มาก จากจำนวนคนที่เข้ามาเป็นสมาชิกในหลากหลายรูปแบบ ก็ให้เกิดกลุ่มวัฒนธรรม ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าเป็นกลุ่มวัฒนธรรมรูปแบบใหม่ ที่แตกต่างไปตามลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม กลายเป็นคนชั้นสูง คนชั้นกลาง และคนชั้นล่าง ซึ่งมีวิถีในการดำรงชีวิตที่แตกต่าง ซึ่งอาจจะกลายมาเป็นจุดแข็งและโอกาสในการพัฒนาเมืองก็ได้ หรืออาจจะเป็นจุดอ่อนหรืออุปสรรค ในการสร้างความไม่เข้าใจในวิถีการดำรงชีวิตระหว่างกันก็ได้

- กลุ่มวัฒนธรรมตามช่วงวัย ซึ่งอาจจะแบ่งได้หลากหลายรูปแบบ เช่น วัยรุ่น กลุ่มวัยทำงาน กลุ่มวัยผู้สูงอายุ เป็นต้น ซึ่งแต่ละช่วงวัย ก็ย่อมมีวิถีชีวิต งานอดิเรก ตลอดจนความสนใจที่แตกต่างกันออกไป

- กลุ่มวัฒนธรรมตามความสนใจร่วมกัน ซึ่งกลุ่มวัฒนธรรมในลักษณะนี้อาจจะมีวิถีชีวิตและการแสดงออกที่เกิดจากการความสนใจในกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน เมื่อมีการรวมตัวกันก็เกิดเป็นกลุ่มวัฒนธรรมที่มีอัตลักษณ์ในการแสดงออก เช่น กลุ่มกราฟฟิตี้ กลุ่มคอสเพลย์ กลุ่มการเต้น b-boy เป็นต้น

ความหลากหลายเบื้องต้นของกลุ่มวัฒนธรรมดังที่กล่าวมานี้ ควรได้รับความสนใจ รวบรวมข้อมูลตามรายละเอียด เพื่อนำสู่การใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น กลุ่มวัฒนธรรมที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ ก็ควรกระทำเพื่อไม่ให้เกิดความหลากหลายนั้นสูญหายตามกาลเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป กลุ่มวัฒนธรรมที่มีความเสี่ยงต่อการสร้างความไม่เข้าใจ เพราะมีรูปแบบวิถีชีวิตและการแสดงออกที่แตกต่าง ก็ควรได้รับพื้นที่ในการแสดงออกและโอกาสในการแสดงตัวตนอย่างเท่าเทียม ทั้งเพื่อแสดงการยอมรับถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ แล้ว ยังเพื่อเปิดพื้นที่ในการสร้างความเข้าใจแก่คนในกลุ่มวัฒนธรรมที่แตกต่าง เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างกัน และสร้างสรรค์ให้กรุงเทพมหานครเป็นพื้นที่แห่งโอกาสสำหรับทุกคน

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑. ขาดนโยบาย แนวทางและแผน ตลอดจนระบบข้อมูลที่เป็นระบบในงานด้านวัฒนธรรม	๑. นโยบายและการสนับสนุนงานด้านวัฒนธรรมมีน้อย และมองประเด็นงานด้านวัฒนธรรมเป็นประเด็นรอง ไม่มีนโยบายเชิงรุกเกี่ยวกับงานด้านวัฒนธรรม และกรุงเทพมหานคร ยังไม่มีการจัดทำแผนแม่บทในด้านงานวัฒนธรรม ๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เคยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านวัฒนธรรมที่ชัดเจน ทำให้ขาดสารสนเทศในงานด้านวัฒนธรรมในหลากหลายมิติ อาทิ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของเมือง ทิศทางแนวโน้ม ความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม

และเข้าถึงกิจกรรมการเรียนรู้ / แหล่งเรียนรู้
ด้านวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ

วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑. แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่/ ที่จัดตั้งขึ้นไม่ตอบสนองต่อการเป็นกรเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมที่หลากหลายของกรุงเทพมหานคร เพราะเนื้อหาของแหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่ไม่มีความทันสมัย ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของชุมชนและสังคมวัฒนธรรมของชุมชน และไม่ได้เกิดจากการมีส่วนร่วมในการคิดและสร้างสรรค์จากสมาชิกในชุมชน ๒. ขาดแหล่งเรียนรู้ หรือพื้นที่ทางวัฒนธรรมสำหรับกลุ่มวัฒนธรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับสถานการณ์ทางวัฒนธรรมในปัจจุบันของกรุงเทพฯ ๓. กิจกรรมด้านวัฒนธรรมที่มีอยู่ในปัจจุบันของกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมตามวาระและเทศกาลสำคัญ ยังขาดการสร้างสรรค์กิจกรรมเรียนรู้ทางด้านวัฒนธรรมที่หลากหลายทั้งในเชิงรูปแบบ และลักษณะกิจกรรม ๔. กรุงเทพฯ ไม่มีกลไกในการกระตุ้นส่งเสริมให้สมาชิกได้มีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรมของกลุ่มคนที่แตกต่าง ๕. สมาชิกของเมืองขาดความเข้าใจและความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ ๖. ขาดการส่งเสริมและสร้างพื้นที่ ให้เกิดการแสดงออกทางวัฒนธรรม หรือการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมของคนกลุ่มต่างๆ ที่เปิดกว้าง และเข้าถึงได้โดยง่าย

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective)๓.๔.๑ สร้างโอกาส / พื้นที่ให้เกิดการแสดงตัวของกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ สู่สังคม
สาธารณะในหลากหลายรูปแบบและช่องทาง

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑)จำนวนการแสดงตัวของกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ สู่สังคมสาธารณะในรูปแบบต่างๆ	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)



	วัดชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๓.๔.๑.๑ จัดกิจกรรมเพื่อเปิดพื้นที่และส่งเสริมวัฒนธรรมและศิลปะ	๑)จำนวนพื้นที่ และกิจกรรมทางวัฒนธรรมสำหรับการเรียนรู้วัฒนธรรมในรูปแบบต่างๆ	เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ต่อปี	เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ต่อปี	เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ต่อปี	เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ต่อปี
๓.๔.๑.๒ สร้างพื้นที่เพื่อนำเสนอกิจกรรมทางวัฒนธรรมในพื้นที่สาธารณะ	๑)จำนวนลานวัฒนธรรมในสวนสาธารณะและกิจกรรมวัฒนธรรมที่จัดแสดง	(ปี๕๘) กลุ่มเขตละ ๑ ลาน โดยมีการแสดงอย่างน้อย ๕๐ รายการ/ปี/ลาน (ปี๕๙-๖๐) มีลานวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๑ กลุ่มเขต โดยมีการแสดงอย่างน้อย ๕๐ รายการ/ปี/ลาน	มีลานวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๑ เขต โดยมีการแสดงอย่างน้อย ๕๕ รายการ/ปี/ลาน	มีลานวัฒนธรรมเพิ่มขึ้นอย่างน้อยปีละ ๑ เขต โดยมีการแสดงอย่างน้อย ๖๐ รายการ/ปี/ลาน	มีลานวัฒนธรรมในทุกเขต โดยมีการแสดงอย่างน้อย ๗๐ รายการ/ปี/ลาน
๓.๔.๑.๓ สร้างพื้นที่รูปแบบใหม่ในการนำเสนอกิจกรรมทางวัฒนธรรม ที่ชาวกรุงเทพฯ สามารถเข้าถึงง่ายและสอดคล้องกับวิถีชีวิตในสังคมปัจจุบัน	๑) ช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมทางวัฒนธรรมทาง multimedia	(ปี๕๘) เกิดช่อง Bangkok Cultural Channel บนช่องทางเคเบิลทีวีที่มีอยู่ของกรุงเทพฯ	เพิ่มความถี่ในการนำเสนอผ่านช่อง Bangkok Cultural Channel บนช่องทางเคเบิลทีวีที่มีอยู่ของกรุงเทพฯ	พัฒนาการนำเสนอ Bangkok Cultural Channel เข้าสู่พื้นที่สื่อออนไลน์รูปแบบต่างๆ เพิ่มขึ้น เช่น Application	

เป้าประสงค์ (Objective)) ๓.๔.๒ มีกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรมเมืองกรุงเทพฯในรูปแบบต่างๆ

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ชาวกรุงเทพฯ มีกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรมเมืองกรุงเทพในรูปแบบต่างๆ	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๓.๔.๒.๑ พัฒนาพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นสู่การเป็นแหล่งเรียนรู้วัฒนธรรมเมืองกรุงเทพฯ	๑) อัตราจำนวนผู้เข้ารับบริการในแหล่งเรียนรู้และความพึงพอใจ	เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ต่อปี และมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยร้อยละ ๗๕	เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ต่อปีและมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยร้อยละ ๘๐	เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ต่อปีและมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยร้อยละ ๘๕	เพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ต่อปีและมีระดับความพึงพอใจเฉลี่ยร้อยละ ๙๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๓.๔.๓ พัฒนารูขี้นข้อมูลเพื่อการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) จำนวนข้อมูลกลุ่ม / ชุมชนวัฒนธรรมที่ได้รับการรวบรวมเพื่อการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๑๐๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
------------------	-----------	-----------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๓.๔.๓.๑ สํารวจรวบรวมข้อมูล กลุ่ม / ชุมชนวัฒนธรรม และ จัดทำระบบฐานข้อมูลวัฒนธรรม และศูนย์ข้อมูล	จำนวนแหล่งข้อมูลที่ได้รับ การรวบรวมและใช้ ประโยชน์	(๕๙-๖๐) รวบรวม ข้อมูลกลุ่ม / ชุมชน วัฒนธรรม ที่ มี หรือตั้งอยู่ อย่างน้อย ๕ เขต/ ปี พร้อมนำเข้า ข้อมูล สารสนเทศ จากการ สำรวจ รวบรวม จัดระบบ ข้อมูลเพื่อ สร้าง ฐานข้อมูล ทาง วัฒนธรรม	รวบรวม ข้อมูลกลุ่ม / ชุมชน วัฒนธรรม ที่มี หรือ ตั้งอยู่ อย่าง น้อย ๕ เขต/ ปี พร้อมนำเข้า ข้อมูล สารสนเทศ จากการ สำรวจ รวบรวม จัดระบบ ข้อมูลเพื่อ สร้าง ฐานข้อมูล ทาง วัฒนธรรม	สำรวจ รวบรวม ข้อมูลกลุ่ม / ชุมชน วัฒนธรรม ที่มี หรือ ตั้งอยู่ ครบ ทุกเขต พร้อมนำ ข้อมูลทาง วัฒนธรรมที่ จัดสำรวจ ผนวกสู่ ระบบ สารสนเทศ ภูมิศาสตร์ เพื่อใช้ใน ประโยชน์ใน การเผยแพร่ และวางแผน	สำรวจ ปรับปรุง ข้อมูลกลุ่ม / ชุมชน วัฒนธรรม ที่มี หรือ ตั้งอยู่ ครบ ทุกเขต เพื่อ พัฒนาระบบ ฐานข้อมูล ทาง วัฒนธรรม ให้มีความ ทันสมัย

เป้าประสงค์ (Objective) ๓.๔.๔ วางแนวทางสนับสนุนงานและแผนด้านวัฒนธรรม

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑) ความพึงพอใจต่อแนวทางการสนับสนุนงานและ แผนด้านวัฒนธรรม	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
------------------	-----------	---------------------------	------------------------------	------------------------------	------------------------------

upgrade to ges and Expanded Features		ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๓.๔.๔.๑ สนับสนุนแนวทางการ พัฒนางานด้านวัฒนธรรม	อัตราการตอบรับ และ ความพึงพอใจต่อแนว ทางการสนับสนุนของคณะ ผู้เชี่ยวชาญ	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	
	จำนวนกลุ่มเครือข่าย วัฒนธรรมระดับเขต	(๕๘) กลุ่ม เขตละ ๑ เครือข่าย (๕๙-๖๐) ๑ เครือข่าย /เขต				

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้
ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. จัดกิจกรรม event ประจำปี ที่ส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรม “Bangkok Cultural Festival” เพื่อเปิดพื้นที่ให้แก่กลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ได้เข้ามาแสดงออก	๒๑	๘๐			๑๐๑
๒. จัดการแข่งขันดนตรีแห่งกรุงเทพมหานคร (Music competition of Bangkok) เพื่อเสริมภาพลักษณ์การเป็นพื้นที่ศูนย์กลางด้านดนตรี ศิลปะและการแสดงในระดับอาเซียนและนานาชาติ	๔๕	๑๕๐			๑๙๕
๓. จัดตั้งลานวัฒนธรรมในสวนสาธารณะที่มีความเหมาะสมในกรุงเทพ และให้มีรายการการแสดงในลานวัฒนธรรม	๒๖	๒๕	๒๕	๒๕	๑๐๑
๔. จัดทำและพัฒนา Bangkok Cultural Channel and Multimedia	๑๕	๒๕	๒๕		๖๕
๕. สรรวบรวมข้อมูลกลุ่ม / ชุมชนวัฒนธรรม	๓๐	๒๕	๒๕		๘๐



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๖. จัดทำระบบฐานข้อมูลวัฒนธรรมและ ศูนย์ข้อมูล	๒๐	๒๕	๒๕		๗๐
๗. จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อการพัฒนา กิจกรรมด้านวัฒนธรรมกรุงเทพฯ ซึ่ง ประกอบขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญ ตัวแทนกลุ่ม วัฒนธรรมต่างๆ รวมถึงสมาชิกจาก เครือข่ายวัฒนธรรมระดับเขต	๓	๕			๘
๘. จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายวัฒนธรรมระดับเขต เพื่อเป็นตัวแทนในการดำเนินการกิจกรรม ด้านศิลปะและวัฒนธรรม รวมถึงการ ดำเนินการร่วมพัฒนาฐานข้อมูลวัฒนธรรม	๓	๕	๕	๕	๑๘
รวมทั้งสิ้น	๑๖๓	๓๔๐	๑๐๕	๓๐	๕๓๘

ข) มาตรการดำเนินการ

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. สนับสนุนการจัดกิจกรรมในวันสำคัญ ที่ สะท้อนถึงรูปแบบวิถีชีวิตและประเพณี วัฒนธรรมของกลุ่มวัฒนธรรมที่โดดเด่น โดยเฉพาะกลุ่มวัฒนธรรมทางชาติพันธุ์ และศาสนา	๒๕				๒๕
๒. ปรับปรุงพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นของ กรุงเทพมหานครในด้านเนื้อหาและ สร้างสรรค์รูปแบบกิจกรรมให้เหมาะกับการ เรียนรู้วัฒนธรรมเมืองกรุงเทพฯ สำหรับสมาชิกในทุกช่วงวัย	๑๕๐	๑๕๐			๓๐๐
๓. พัฒนาศักยภาพอาสาสมัครพิพิธภัณฑ์ ท้องถิ่น	๒๕	๒๕			๕๐
รวมทั้งสิ้น	๒๐๐	๑๗๕			๓๗๕

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ –มหานครกะทัดรัด

การขยายตัวเติบโตของกรุงเทพมหานครยังมีการพัฒนาไม่ทั่วถึงเต็มพื้นที่ ทำให้ขาดความสะดวกและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการจัดสาธารณูปโภค การเดินทาง เพื่อให้กรุงเทพมหานครมีการเติบโตแบบกระชับ โดยการพัฒนาพื้นที่ของกรุงเทพฯ ให้มีศูนย์กลางการให้บริการและพัฒนาเมืองในลักษณะเมืองเครือข่าย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๔.๑ – เมืองกรุงเทพมหานครเติบโตอย่างมีระเบียบมีการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ เมืองกระชับ คือการออกแบบเมือง ๔ มิติโดยใช้พื้นที่ทางดิ่งเป็นมิติที่ ๓ และเวลาเป็นมิติที่ ๔ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการใช้ประโยชน์จากที่ว่างในอากาศผสมกับการใช้บริการสาธารณูปการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนตลอด ๒๔ ชั่วโมง

.....

ชกัเมืองกระซั (compact city) จะค้ำนัถึง ๑) การปรบัปรุ้งการชนส่ง
องที่สนับสนุนและสร้างแรงจูงใจในการใช้การชนส่งมวลชน ๒) การสร้าง
ความสมดุระหว่างที่พักอาศัยและแหล่งงาน (job & housing balance) และ ๓)
การกำหนดขนาดเมือง (size) ความหนาแน่นในเมือง (urban density) การใช้
ที่ดินในเมือง (urban land use) และการเชื่อมโยงในเมือง (urban linkage) ให้
เกิดเป็นสัดส่วนที่เหมาะสม (well-proportioned)

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักผังเมือง และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

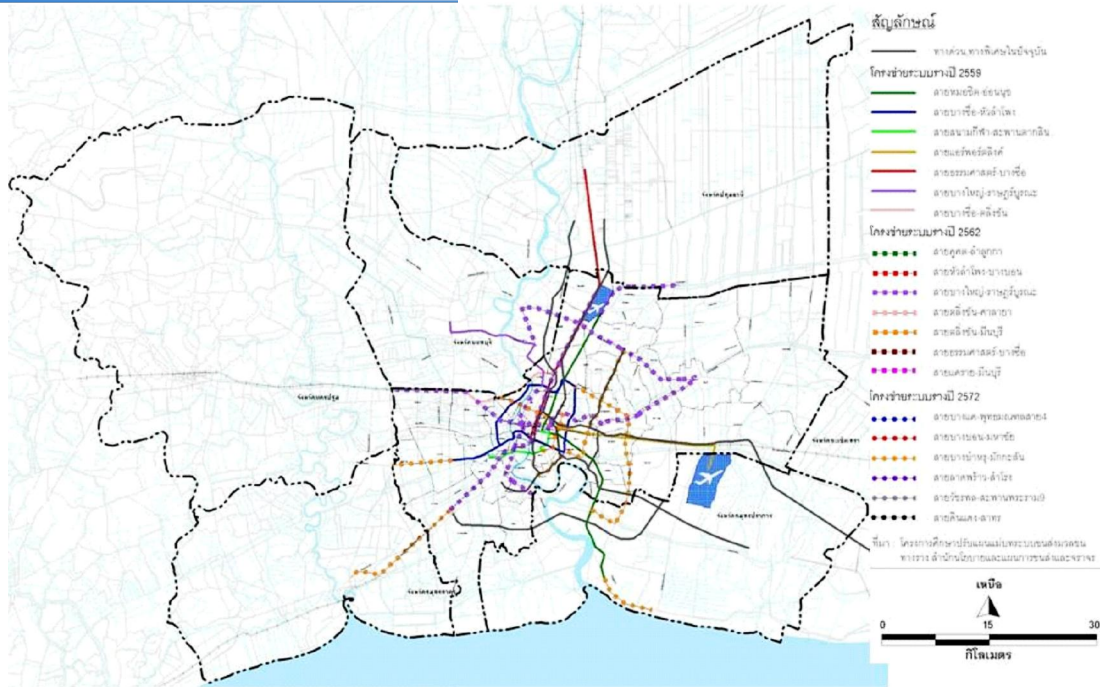
ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
ความหนาแน่นเฉลี่ยของประชากรในเขตกรุงเทพฯ ชั้นใน ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐คน/ตร.กม.	๒๕,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๔๐,๐๐๐
ระยะเวลาเดินทางเฉลี่ย ระหว่างแหล่งที่อยู่อาศัยกับ แหล่งงาน ลดลงจาก ๖๐ นาที เป็น ๓๐ นาที	๖๐	๕๐	๔๐	๓๐
ระยะทางเฉลี่ยระหว่างแหล่งชุมชน กับแหล่ง สาธารณูปการหลักต่างๆ ของเมือง สามารถเข้าถึงได้ ภายในระยะทาง ๕กม.	๒๐	๑๕	๑๐	๕

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

สืบเนื่องจากผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร (ปรับปรุงครั้งที่ ๓) มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม
๒๕๕๖ ที่ผ่านมา โดยมีเหตุผลสำคัญที่ต้องมีการปรับปรุงผังเมืองรวมกรุงเทพมหานครอยู่ ๕ ประการ (การวาง
และจัดทำผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร (ปรับปรุงครั้งที่ ๓)) คือ

๑. วิฤตเศรษฐกิจของโลกและปัญหาด้านการเมืองของประเทศ ส่งผลกระทบต่อการเติบโตทาง
เศรษฐกิจ การจ้างงาน และจำนวนประชากรของกรุงเทพมหานครที่ต่ำกว่าการคาดการณ์
๒. การปรับแผนแม่บทระบบขนส่งมวลชนทางรางในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และการเพิ่ม
จำนวนสายทางจาก ๗ สายทาง ความยาวรวม ๒๙๕ กม. เป็น ๑๒ สายทาง ความยาวรวม ๖๖๑.๔ กม.
๓. ผลกระทบจากระบบขนส่งทางราง ซึ่งทำให้เกิดการขยายตัวของอาคารสูงและอาคารขนาดใหญ่รอบ
สถานีและตามแนวสายทาง
๔. การผลักดันให้เกิดโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ เช่น ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ อาคารรัฐสภาแห่ง
ใหม่ สถานีมักกะสัน ซึ่งล้วนส่งผลต่อทิศทางการขยายตัวของเมือง
๕. การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ซึ่งส่งผลต่อการเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ และสภาพอากาศที่
เปลี่ยนแปลง

กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2553-2572)



ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
พื้นที่กรุงเทพมหานครเติบโตอย่างรวดเร็วระบบ ขาดการควบคุมที่ทั่วถึงและใช้พื้นที่อย่างไม่มี ประสิทธิภาพ	๑.การขาดความสมดุลระหว่างแหล่งงานกับที่อยู่อาศัย โดยมีแหล่ง ทำงานมากกว่าที่พักอาศัยในเขตเมือง และมีแหล่งที่พักอาศัย มากกว่าแหล่งทำงานในเขตชานเมือง ทำให้เกิดการเดินทางที่ ฟุ่มเฟือย ๒.มีการกระจายตัวของเมืองอย่างไร้ทิศทาง (Urban Sprawl) ๓.การกระจายมาตรการควบคุมความหนาแน่นของการพัฒนาเมือง ยังไม่ทั่วถึง ๔.การจัดบริการระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะยังไม่สมบูรณ์ในทุก ส่วนของเมือง

วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา

๕.การจัดหาพื้นที่สวนสาธารณะ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ที่โล่งสีเขียวเพื่อสภาพแวดล้อมของเมืองยังไม่เพียงพอ

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๑.๑ สร้างแรงจูงใจและส่งเสริมการขยายตัวของการใช้ที่ดินและความหนาแน่นประชากรในเขตกรุงเทพฯ ชั้นในและเขตกรุงเทพฯ ชั้นกลาง

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ความหนาแน่นเฉลี่ยของประชากรในเขตกรุงเทพฯ ชั้นใน ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐คน/ตร.กม.	๒๕,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๔๐,๐๐๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๔.๑.๑.๑ กำหนดมาตรการเชิงบวกและมาตรการเชิงลบ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินตามผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร	๑) ความหนาแน่นเฉลี่ยของประชากรในเขตกรุงเทพฯ ชั้นใน ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐คน/ตร.กม.	๒๕,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๔๐,๐๐๐
๔.๑.๑.๒ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องผังเมืองและการปฏิบัติให้เป็นไปตามผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร	๑) ความหนาแน่นเฉลี่ยของประชากรในเขตกรุงเทพฯ ชั้นใน ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐คน/ตร.กม.	๒๕,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๔๐,๐๐๐
๔.๑.๑.๓ ปรับปรุงกฎกระทรวงใช้บังคับผังเมืองรวม กรุงเทพมหานครให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป	๑) ความหนาแน่นเฉลี่ยของประชากรในเขตกรุงเทพฯ ชั้นใน ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐คน/ตร.กม.	๒๕,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๔๐,๐๐๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พื้นที่ในเขตกรุงเทพฯ ชั้นในและเขตกรุงเทพฯ ชั้นกลาง

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
-----------	-----------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ระยะเวลาเดินทางเฉลี่ย ระหว่างแหล่งที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน ลดลงจาก ๖๐นาที เป็น ๓๐นาที	๖๐	๕๐	๔๐	๓๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๔.๑.๒.๑ปรับปรุงพื้นที่เฉพาะแห่ง (Project Plan) และแผนฟื้นฟูเมือง (Urban Regeneration) ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯชั้นใน และเขตพื้นที่กรุงเทพฯชั้นกลาง	๑) ระยะเวลาเดินทางเฉลี่ย ระหว่างแหล่งที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน ลดลงจาก ๖๐นาที เป็น ๓๐นาที	๖๐	๕๐	๔๐	๓๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๑.๓รักษาสัดส่วนการใช้ที่ดินแบบผสมผสานทั้งแนวราบและแนวตั้งให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ระยะเวลาเดินทางเฉลี่ย ระหว่างแหล่งที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน ลดลงจาก ๖๐นาที เป็น ๓๐นาที	๖๐	๕๐	๔๐	๓๐
๒) ระยะทางเฉลี่ยระหว่างแหล่งชุมชน กับแหล่งสาธารณูปการหลักต่างๆ ของเมือง สามารถเข้าถึงได้ภายในระยะทาง ๕กม.	๒๐	๑๕	๑๐	๕

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
------------------	-----------	-----------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๔.๑.๓.๑ สร้างแผนพัฒนาพื้นที่ แบบผสมผสาน (Mixed-Used Development)	๑) ระยะเวลาเดินทางเฉลี่ย ระหว่างแหล่งที่อยู่อาศัย กับแหล่งงาน ลดลงจาก ๖๐ นาที เป็น ๓๐ นาที	๖๐	๕๐	๔๐	๓๐
	๒) ระยะทางเฉลี่ยระหว่าง แหล่งชุมชน กับแหล่ง สาธารณูปการหลักต่างๆ ของเมือง สามารถเข้าถึงได้ ภายในระยะทาง ๕กม.	๒๐	๑๕	๑๐	๕

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๑.๔ ส่งเสริมการใช้พื้นที่ที่มีศักยภาพรอบบริเวณสถานีขนส่งมวลชน

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑) ระยะเวลาเดินทางเฉลี่ย ระหว่างแหล่งที่อยู่อาศัยกับ แหล่งงาน ลดลงจาก ๖๐ นาที เป็น ๓๐ นาที	๖๐	๕๐	๔๐	๓๐
๒) ระยะทางเฉลี่ยระหว่างแหล่งชุมชน กับแหล่ง สาธารณูปการหลักต่างๆ ของเมือง สามารถเข้าถึงได้ ภายในระยะทาง ๕กม.	๒๐	๑๕	๑๐	๕

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๔.๑.๔.๑ ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ ที่มีศักยภาพรอบสถานีขนส่ง มวลชน (TOD)	๑) ระยะเวลาเดินทางเฉลี่ย ระหว่างแหล่งที่อยู่อาศัย กับแหล่งงาน ลดลงจาก ๖๐ นาที เป็น ๓๐ นาที	๖๐	๕๐	๔๐	๓๐
	๒) ระยะทางเฉลี่ยระหว่าง แหล่งชุมชน กับแหล่ง สาธารณูปการหลักต่างๆ ของเมือง สามารถเข้าถึงได้ ภายในระยะทาง ๕กม.	๒๐	๑๕	๑๐	๕

ที่ที่ถูกปิดล้อมให้เกิดการเชื่อมต่อกับพื้นที่โดยรอบ

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะเวลา ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะเวลา ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะเวลา ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ระยะเวลาเดินทางเฉลี่ย ระหว่างแหล่งที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน ลดลงจาก ๖๐นาที เป็น ๓๐นาที	๖๐	๕๐	๔๐	๓๐
๒) ระยะเวลาเฉลี่ยระหว่างแหล่งชุมชน กับแหล่งสาธารณูปการหลักต่างๆ ของเมือง สามารถเข้าถึงได้ภายในระยะทาง ๕กม.	๒๐	๑๕	๑๐	๕

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะเวลา ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะเวลา ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะเวลา ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๔.๑.๕.๑พัฒนาพื้นที่เฉพาะแห่ง (Project Plan) บริเวณพื้นที่ปิดล้อมในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ ชั้นใน และกรุงเทพฯ ชั้นกลาง	๑) ระยะเวลาเดินทางเฉลี่ย ระหว่างแหล่งที่อยู่อาศัยกับแหล่งงาน ลดลงจาก ๖๐นาที เป็น ๓๐นาที	๖๐	๕๐	๔๐	๓๐
	๒) ระยะเวลาเฉลี่ยระหว่างแหล่งชุมชน กับแหล่งสาธารณูปการหลักต่างๆ ของเมือง สามารถเข้าถึงได้ภายในระยะทาง ๕กม.	๒๐	๑๕	๑๐	๕

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๑.๖ ควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติการพัฒนาเมืองให้เป็นไปตามผังเมืองรวม

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะเวลา ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะเวลา ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะเวลา ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) อัตราการลดลงของการละเมิดกฎหมายและมาตรการทางผังเมือง (ร้อยละ)	๔๐	๓๐	๒๕	๒๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะเวลา ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะเวลา ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะเวลา ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
------------------	-----------	-----------------------	------------------------------	------------------------------	------------------------------

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๔.๑.๖.๑พัฒนามาตรการทางผังเมืองเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการบังคับใช้	๑) อัตราการลดลงของการละเมิดกฎหมายและมาตรการทางผังเมือง (ร้อยละ)	๔๐	๓๐	๒๕	๒๐

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.โครงการปรับปรุงแก้ไขมาตรการเชิงบวก (สร้างแรงจูงใจ, โบนัส, ชดเชย) และมาตรการเชิงลบ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเมือง	๑๐	๑๐	๑๐	๒๐	๕๐
๒.โครงการประเมินผลกระทบวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร ฉบับปรับปรุงครั้งที่ ๔และโครงการวางและจัดทำผังเมืองรวมกรุงเทพมหานครฉบับใหม่ (ปรับปรุงครั้งที่ ๕)	๓	๕๐		๑๕๐	๒๑๓
๓.โครงการจัดทำระบบข้อมูลสาธารณูปโภค ด้วยแผนที่เชิงเลขความละเอียดสูง	๙๖๐	๘๐			๑,๐๔๐
รวมโครงการหลัก	๙๗๓	๑๔๐	๑๐	๑๗๐	๑,๓๐๓



โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.โครงการสำรวจเก็บข้อมูลและการ ประเมินผลการปฏิบัติตามผังเมืองรวม กรุงเทพมหานครจำแนกตามพื้นที่ Zoning เขตชั้นใน,ชั้นกลาง และชานเมือง	๕๐				๕๐
๒.โครงการบูรณาการและประสานแผนงาน พัฒนาระบบสาธารณูปโภค-สาธารณูปการ ในกรุงเทพมหานครให้สอดคล้องกับการ พัฒนาการใช้ที่ดินตามผังเมืองรวม กรุงเทพมหานคร		๒๐			๒๐
๔.โครงการจัดทำแผนผังพัฒนาภาคทม. และปริมณฑล (โดยทม.เป็นเจ้าของภาพ เป็น ศูนย์กลาง การจัดทำผังฯโดยร่วมมือกับ หน่วยงานท้องถิ่นในจังหวัดปริมณฑล				๕๐	๕๐
๕.โครงการศึกษาสำรวจแนวเขต กรุงเทพมหานคร	๓๐		๕๐		๘๐
๖.โครงการรับฟังข้อคิดเห็นเสนอแนะจาก ประชาชนในการปรับปรุงพื้นที่เฉพาะแห่ง (Project Plan) และแผนฟื้นฟูเมือง (Urban Regeneration) ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯชั้นใน และชั้นกลาง(แผนแม่บทและโครงการนำ ร่องไม่น้อยกว่า ๑๐บริเวณ)	๑๐	๑๐	๑๐		๓๐
๗.โครงการศึกษาและวางแผนพัฒนาพื้นที่ที่ มีศักยภาพรอบบริเวณสถานีขนส่งมวลชน (TOD) และจัดทำมาตรการส่งเสริมการ พัฒนา		๑๐	๕	๒๕	๔๐
๘.โครงการศึกษา กำหนดมาตรการทาง กฎหมายเพื่อควบคุมและส่งเสริม ศักยภาพ รอบบริเวณสถานีขนส่งมวลชน(TOD)		๔	๔	๘	๑๖

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๙.โครงการศึกษา และวางแผนพัฒนาพื้นที่ ปิดล้อมในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ ชั้นใน และ กรุงเทพฯ ชั้นกลาง	๑๕	๘	๘	๓๒	๖๓
๑๐.โครงการประเมินผลการพัฒนากฎหมาย และมาตรการทางผังเมืองเพื่อให้มี ประสิทธิภาพในการบังคับใช้		๑๕	๑๕	๑๕	๔๕
รวมทั้งสิ้น	๑๐๕	๖๗	๙๒	๑๓๐	๓๙๔

การขยายตัวเติบโตของกรุงเทพมหานครยังมีการพัฒนาไม่ทั่วถึงเต็มพื้นที่ ทำให้ขาดความสะดวกและ
สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการจัดสาธารณูปโภค การเดินทาง เพื่อให้กรุงเทพมหานครมีการเติบโตแบบกระชับ โดย
การพัฒนาพื้นที่ของกรุงเทพฯ ให้มีศูนย์กลางการให้บริการและพัฒนาเมืองในลักษณะเมืองเครือข่าย

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๔.๒ - กรุงเทพมหานครมีศูนย์ชุมชนย่อย (Sub center) เป็นระบบตามลำดับ
ความสำคัญและศักยภาพพื้นที่เป็นโครงข่ายเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ การขยายตัวเติบโตของกรุงเทพมหานครยังมีการพัฒนาไม่ทั่วถึงเต็มพื้นที่ทำให้
ของประชาชน ขาดความสะดวกและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการจัดสาธารณูปโภค การเดินทาง
เพื่อให้กรุงเทพมหานครมีการเติบโตแบบกระชับ จึงพัฒนาพื้นที่แต่ละส่วนให้มี
ศูนย์กลางการให้บริการและพัฒนาเมืองในลักษณะเมืองเครือข่ายหรือมีศูนย์ชุมชน
ย่อย

ความหมายทางวิชาการ เมืองกะทัดรัด คือการออกแบบเมือง ๔ มิติโดยใช้พื้นที่ทางดิ่งเป็นมิติที่ ๓ และ
เวลาเป็นมิติที่ ๔ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการใช้ประโยชน์จากที่ว่างในอากาศ
ผสมกับการใช้บริการสาธารณูปโภคผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนตลอด ๒๔ ชั่วโมง
กรอบทฤษฎีเมืองกะทัดรัด (compact city) จะคำนึงถึง ๑) การปรับปรุงการ
ขนส่งภายในเมืองที่สนับสนุนและสร้างแรงจูงใจในการใช้การขนส่งมวลชน ๒) การ
สร้างความสมดุลระหว่างที่พักอาศัยและแหล่งงาน (job & housing balance)
และ ๓) การกำหนดขนาดเมือง (size) ความหนาแน่นในเมือง (urban density)
การใช้ที่ดินในเมือง (urban land use) และการเชื่อมโยงในเมือง (urban
linkage) ให้เกิดเป็นสัดส่วนที่เหมาะสม (well-proportioned)

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักผังเมือง และสำนักงานเขต

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑. จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่ มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างครบ ครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๒. สัดส่วนประชากร ต่อโครงสร้างพื้นฐาน หลัก และสาธารณูปการของเมือง ที่สามารถ รองรับการเพิ่มขึ้นของประชากรในอนาคต (ร้อยละ)	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

การใช้ที่ดินยังไม่มีประสิทธิภาพเต็มที่ การพัฒนาเมืองศูนย์กลางภูมิภาค จะต้องเริ่มจากพื้นที่ที่มี

ระดับต่างๆต่อไป โดยพัฒนาเมืองศูนย์กลางในระดับภูมิภาคและ
เขตล

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑. เมืองรวมจุดศูนย์กลางขาดการแบ่งองค์ประกอบของเมืองโดยรอบบริเวณพื้นที่กรุงเทพฯชั้นใน และชั้นกลาง	๑.บริเวณพื้นที่พัฒนาเมืองศูนย์กลางยังขาดย่านพาณิชย์กรรมระดับต่างๆ เพื่อกระจายแหล่งงานและย่านการค้า และบริการพื้นฐานไปยังพื้นที่เมืองเครือข่ายโดยรอบ
๒. โครงสร้างพื้นฐานทางสาธารณูปการ ไม่เพียงพอ	๒.พื้นที่บริเวณศูนย์กลางเมือง ซึ่งจะเป็นบริเวณที่ต้องการการพัฒนาอย่างขาดความชัดเจน
	๓.บทบาทเชิงเศรษฐกิจของเมืองเครือข่ายยังคลุมเครือ ขาดความชัดเจน โดดเด่น

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๒.๑ให้มีการจัดตั้ง BRA (Bangkok Regional Authority) เพื่อทำหน้าที่พัฒนาเมืองเครือข่าย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพและองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๔.๒.๑.๑พัฒนาศูนย์ชุมชน (Sub center) ให้กระจายทั่วถึงพื้นที่กรุงเทพมหานครอย่างเป็นระบบตามลำดับความสำคัญของศูนย์ฯ	จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๒.๒ ยกระดับ และปรับปรุงชุมชนระดับย่านและพื้นที่ที่มีศักยภาพทางด้านการเชื่อมโยง ที่มีองค์ประกอบครบครัน ให้เป็นเมืองเครือข่าย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๔.๒.๒.๑ ปรับปรุงชุมชนระดับย่าน และพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพทางด้านการเชื่อมโยง ที่มีองค์ประกอบครบครัน ให้เป็นเมืองเครือข่าย	จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๒.๓จัดตั้งเมืองเครือข่ายที่มีการใช้ที่ดินอย่างหนาแน่นและผสมผสาน

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มีศักยภาพ และองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และ การศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๔.๒.๓.๑ กำหนดมาตรการการจัดตั้งเมืองเครือข่ายที่จะเกิดขึ้น	จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มี ศักยภาพ และ องค์ประกอบทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และ การศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐
๔.๒.๓.๒ กำหนดมาตรการการใช้ที่ดินอย่างหนาแน่น และ ผสมผสานของเมืองเครือข่ายที่จะ เกิดขึ้น	จำนวนเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย) ที่มี ศักยภาพ และ องค์ประกอบทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และ การศึกษาอย่างครบครัน	๕	๑๐	๑๕	๒๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๒.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) สัดส่วนประชากร ต่อโครงสร้างพื้นฐานหลัก และ สาธารณูปการของเมือง ที่สามารถรองรับการเพิ่มขึ้น ของประชากรในอนาคต(ร้อยละ)	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
------------------	-----------	-----------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------



		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๔.๒.๔.๑กำหนดมาตรการทาง โครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับ ปริมาณประชากรที่เพิ่มขึ้นของ เมืองเครือข่าย	สัดส่วนประชากร ต่อ โครงสร้างพื้นฐานหลัก และสาธารณูปการของ เมือง ที่สามารถรองรับการ เพิ่มขึ้นของประชากรใน อนาคต (ร้อยละ)	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๔.๒.๕ส่งเสริมการเชื่อมโยงเมืองเครือข่ายกับเขตกรุงเทพมหานคร และกรุงเทพมหานคร
ชั้นใน

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
สัดส่วนประชากร ต่อโครงสร้างพื้นฐานหลัก และ สาธารณูปการของเมือง ที่สามารถรองรับการเพิ่มขึ้น ของประชากรในอนาคต(ร้อยละ)	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๔.๒.๕.๑ส่งเสริมการเชื่อมโยง เมืองเครือข่ายกับเขตกรุงเทพมหานคร กลาง และกรุงเทพมหานครชั้นใน	สัดส่วนประชากร ต่อ โครงสร้างพื้นฐานหลัก และสาธารณูปการของ เมือง ที่สามารถรองรับการ เพิ่มขึ้นของประชากรใน อนาคต (ร้อยละ)	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้



โครงการ	ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.โครงการจัดทำแผนแม่บท (Master Plan) การพัฒนาเมืองเครือข่าย (ศูนย์ชุมชนย่อย)	๕	๒๐			๒๕
๒.โครงการพัฒนาศูนย์ชุมชนย่อย (ไม่น้อยกว่า ๑๕ ศูนย์)		๑๐	๑๐	๒๐	๔๐
๓.โครงการสำรวจ ทำฐานข้อมูล และประเมิน การใช้งานโครงสร้างพื้นฐานด้านต่างๆของ ประชากร ตามประเภทสาธาณูปการ	๒๐	๘๐	๘๐	๔๐	๒๒๐
๔.โครงการจัดทำแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ของเมืองเพื่อรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น	๑๐	๑๐	๒๐	๔๐	๘๐
รวมทั้งสิ้น	๓๕	๑๒๐	๑๑๐	๑๐๐	๓๖๕

ข) มาตรการดำเนินการ/โครงการลงทุน

โครงการ	ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.โครงการจัดทำแผนแม่บทการจัดตั้งองค์กร พัฒนาเมือง (Urban Development Cooperation : UDC)	๑๕				๑๕
๒.โครงการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเมือง (UDC) ที่ มีความเป็นอิสระของกทม.		๒๕			๒๕
๓.โครงการนำร่องการพัฒนาศูนย์ชุมชนย่อย ตามแผนแม่บท		๑๐	๒๐		๓๐
๔.โครงการประชาสัมพันธ์เพื่อความเข้าใจและ มีส่วนร่วมในการพัฒนาศูนย์ชุมชนย่อย		๒๐	๒๐		๔๐
๕.โครงการจัดทำแผนพัฒนาเมืองเครือข่าย แบบหนาแน่นและผสมผสาน (Mixed-Used Development)		๔	๘	๑๖	๒๘
๖.โครงการจัดทำแผนพัฒนาการเชื่อมโยง เมืองเครือข่ายกับเขตกรุงเทพมหานครชั้นกลาง และ กรุงเทพชั้นใน	๘	๘	๘	๑๖	๔๐

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๗.โครงการจัดทำแผนความร่วมมือระหว่าง หน่วยงาน และองค์กรที่ดูแล เกี่ยวข้องกับ ระบบสัญญาณหลัก และสัญญาณรองของเมือง		๘		๑๖	๒๔
รวมทั้งสิ้น	๒๓	๗๕	๕๖	๔๘	๒๐๒

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ - มหานครประชาธิปไตย

เมืองกรุงเทพฯ เป็นเมืองประชาธิปไตยและมีธรรมาภิบาล ที่มีชื่อเสียงอยู่ในระดับแนวหน้าของเอเชีย มีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ มีการเมืองที่สะอาด ปลอดภัยไร้พหุนัย อีกทั้งทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็น ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน มีบทบาทในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ อย่างเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๕.๑ - มหานครกรุงเทพแบบบูรณาการ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์	มหานครกรุงเทพฯ มุ่งองค์การบริหารจัดการระบบสาธารณูปโภคมหานคร ของประชาชน (เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นแบบพิเศษ Functional decentralization)
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
มหานครกรุงเทพฯ มุ่งองค์การบริหารจัดการระบบ สาธารณูปโภคมหานคร (ให้เป็นองค์กร ปกครองท้องถิ่นแบบพิเศษ ลักษณะ Functional decentralization)	(ออกกฎหมาย จัดตั้ง)	ริเริ่มโครงการ ลงทุนพัฒนา ระบบท่อร้อย สาย ร่วมกับ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง และ เอกชน	ริเริ่มโครงการ พัฒนาเมือง clusters ใน เขต กทม. ระยะที่ ๑	ริเริ่มโครงการ พัฒนาเมือง clusters ในเขต กทม. ระยะที่ ๒ ขยายผล โครงการพัฒนา เมือง clusters

		ริเริ่มผังเมืองรวม มหานคร กรุงเทพฯ จัดตั้งบริษัท พัฒนาเมือง		นอกเขต กทม.
--	--	---	--	-------------

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

(๑) การบริหารกรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มีจุดอ่อนที่ทำให้การบริหารและการจัดทำบริการสาธารณะ การแก้ไขปัญหาของประชาชน และชุมชนที่เพิ่มขยายขึ้น ความสลับซับซ้อนของปัญหาที่มากขึ้นและเกี่ยวข้องกับหน่วยงานรับผิดชอบและวิทยาการที่หลากหลาย ทำให้การบริหาร การจัดการ ในการบริการสาธารณะของกรุงเทพมหานครขาดประสิทธิภาพ

(๒) พื้นที่ทางกายภาพของกรุงเทพมหานครมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงอย่างต่อเนื่อง เกิดการขยายตัวของชุมชนที่อยู่อาศัย ชุมชนบ้านจัดสรร ชุมชนทางธุรกิจ ควบคู่กับการลงทุนการพัฒนาในด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การคมนาคมขนส่ง ของกรุงเทพมหานครเพิ่มมากขึ้น ขณะเดียวกัน ความเจริญดังกล่าวมิได้จำกัดขอบเขตเฉพาะพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร แต่คาบเกี่ยวกับพื้นที่จังหวัดปริมณฑลคือจังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนครปฐม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีชุมชนทางเศรษฐกิจ และ ชุมชนที่อยู่อาศัยคาบเกี่ยวกัน ตามแนวนอนนิเวศที่ตั้งติด ถนนพหลโยธิน ถนนสุขุมวิท ถนนเพชรเกษม ถนนพระราม ๒ เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาการจัดทำบริการสาธารณะในพื้นที่ดังกล่าวของกรุงเทพมหานคร กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่รอยต่อดังกล่าวที่ขาดการลงทุนพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา ร่วมกัน

(๓) การพัฒนาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ ของกรุงเทพมหานคร เป็นการลงทุนฝ่ายเดียวจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการลงทุน ยังขาดการดำเนินการลงทุนการพัฒนาร่วมกับภาคเอกชน

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มีจุดอ่อนที่ทำให้การบริหารและการจัดทำบริการสาธารณะ	๑. กรุงเทพมหานคร มีการศึกษาวิจัยเพื่อเสนอแนะการปรับปรุงกฎหมายระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร แต่ยังขาดแรงผลักดันไปสู่การแก้ไขกฎหมายได้ และ ข้อเสนอปรับปรุงกฎหมายยังไม่ครอบคลุมการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารและการจัดทำบริการสาธารณะ
๒. พื้นที่ทางกายภาพของกรุงเทพมหานครมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงอย่างต่อเนื่อง เกิด การขยายตัวของชุมชนที่อยู่อาศัย และเศรษฐกิจ	๒. การเจริญเติบโตของชุมชนที่อยู่อาศัย และชุมชนเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบต่อการลงทุนการพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการของกรุงเทพมหานคร ทำให้ชุมชนที่อยู่อาศัย และชุมชนทางเศรษฐกิจ

๓. การลงทุนเพื่อพัฒนาสาธารณูปโภค และ สาธารณูปการ ใช้ งบประมาณการลงทุนสูง กรุงเทพมหานครมีข้อจำกัดด้าน งบประมาณการลงทุน ดังนั้นการลงทุนฝ่ายเดียวของ กรุงเทพมหานคร	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective)๕.๑.๑ ปรับปรุงกฎหมายระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครให้มีบทบาท
อำนาจ หน้าที่ และโครงสร้างการบริหาร เพื่อรองรับการพัฒนากรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑. จัดทำร่างกฎหมายระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร(ร้อยละ)	๑๐๐			
๒. เสนอร่างกฎหมายระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครตามกระบวนการตรากฎหมายต่อรัฐบาล และรัฐสภา(ร้อยละ)		๑๐๐		

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๕.๑.๑.๑ จ้างที่ปรึกษา ศึกษา โครงสร้าง บทบาท อำนาจ หน้าที่ของกรุงเทพมหานคร	ร่างกฎหมายระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร(ร้อยละ)	๑๐๐			
๕.๑.๑.๒ จัดเวทีรับฟังความเห็น ร่างกฎหมายระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร	จำนวนเวทีรับฟังความคิดเห็นทุกเขต(ครั้ง)		๕๐		

เป้าประสงค์ (Objective) ๕.๑.๒ จัดตั้งบริษัทพัฒนาเมืองเพื่อดำเนินการโครงการลงทุนพัฒนาระบบท่อร้อยสาย ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเอกชน

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๕.๑.๒.๑ จัดตั้งบริษัทพัฒนาเมือง (แห่ง)		๑		
๕.๑.๒.๒ จัดทำโครงการลงทุนพัฒนาระบบท่อร้อยสายร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเอกชน(โครงการ)		๒	๒	๒
๕.๑.๒.๓ จัดทำโครงการพัฒนาเมือง clusters ในเขต กทม. ระยะที่ ๑(จำนวน คลัสเตอร์)			๕	
๕.๑.๒.๔ จัดทำโครงการพัฒนาเมือง clusters ในเขต กทม. ระยะที่ ๒ (จำนวน คลัสเตอร์)				๑๐
๕.๑.๒.๕ จัดทำโครงการพัฒนาเมือง clusters นอกเขต กทม. (จำนวน คลัสเตอร์)				๕

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑ โครงการศึกษาวิจัยการจัดตั้งองค์กรปกครองท้องถิ่นแบบพิเศษ	๒๐				๒๐
๒ ริเริ่มโครงการลงทุนพัฒนาระบบท่อร้อยสาย ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเอกชน ริเริ่มผังเมืองรวมมหานครกรุงเทพฯ จัดตั้งบริษัทพัฒนาเมือง		๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๓,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๓,๐๒๐

ข) โครงการลงทุนหลัก

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๙๕)
๑.สภาพประชาชนกรุงเทพฯ	จัดเวทีสภา ประชาชน ปีละ ๑๐ครั้ง	เวทีสภา ประชาชน ปีละ ๑๕ครั้ง	เวทีสภา ประชาชน ปีละ ๒๐ครั้ง	เวทีสภา ประชาชน ปีละ ๓๐ครั้ง

	จัดเวทีสภา ประชาชนระดับ เขตปีละ ๑๒ ครั้ง/เขต ๕๐ เขต	จัดเวทีสภา ประชาชนระดับ เขตปีละ ๑๒ ครั้ง/เขต ๕๐ เขต	จัดเวทีสภา ประชาชน ระดับเขตปีละ ๑๒ ครั้ง/เขต ๕๐ เขต	จัดเวทีสภา ประชาชนระดับ เขตปีละ ๑๒ ครั้ง/เขต ๕๐ เขต
๓.ระบบงบประมาณแบบมีส่วนร่วม		ใช้ระบบภาษี เพื่อการพัฒนา พื้นที่/พัฒนา คุณภาพชีวิต	ใช้ระบบ งบประมาณ แบบมีส่วนร่วม ระดับเขต	ใช้ระบบ งบประมาณ แบบมีส่วนร่วม ระดับมหานคร

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

(๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ บัญญัติให้สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการ
ร้องเรียนแก่ประชาชน

“มาตรา ๕๗ บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจงและเหตุผลจากหน่วยราชการ หน่วยงาน
ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมี
ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับตนหรือ
ชุมชนท้องถิ่น และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประกอบการพิจารณา
เรื่องดังกล่าว

การวางแผนพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
การวางผังเมือง การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกกฎที่อาจมีผลกระทบต่อส่วนได้เสียสำคัญของ
ประชาชน ให้รัฐจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างทั่วถึงก่อนดำเนินการ”

“มาตรา ๕๘ บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการ
ปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน”

“มาตรา ๕๙ บุคคลย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ และได้รับแจ้งผลการพิจารณาภายใน
เวลาอันรวดเร็ว”

“มาตรา ๖๐ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการ
ส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ให้รับผิดชอบเนื่องจากการกระทำหรือละเว้นการกระทำของ
ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานนั้น”

(๒) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น
มาตรา ๒๘๗ ให้ประชาชนมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“มาตรา ๒๘๗ ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่การกระทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของ
ประชาชนในท้องถิ่นในสาระสำคัญ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งข้อมูลรายละเอียดให้ประชาชนทราบ

กรณีที่เห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากประชาชนผู้มีสิทธิ
จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นก่อนการกระทำนั้น หรืออาจจัดให้

ประชาชนออกเสียงประชามติเพื่อตัดสินใจก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำ
งบประมาณ การใช้จ่าย และ ผลการดำเนินงานในรอบปี เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและ
กำกับการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสาม ให้นำบทบัญญัติ
มาตรา ๑๖๘ วรรคหก มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

(๓) กระบวนการบริหารของกรุงเทพมหานคร ทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ และ การจัดทำ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรุงเทพมหานคร ยังไม่มีเวทีเพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือ การ
นำเสนอข้อมูลการทำบริการสาธารณะของกรุงเทพมหานครต่อประชาชน

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑. สิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ ประเด็นสิทธิในข้อมูลข่าวสารและการ ร้องเรียนแก่ประชาชน และ สิทธิมีส่วนร่วมใน การบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	๑. ประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เกิดความตื่นตัวในสิทธิ และ ต้องการปกป้องสิทธิและมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการของ กรุงเทพมหานครเพิ่มมากขึ้น
๒. ขาดเวทีรับฟังความคิดเห็นในการบริหาร ของกรุงเทพมหานคร	๒. ประชาชนที่ได้รับผลกระทบต่อการดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับ บริการสาธารณะ และ การใช้อำนาจทางปกครองในการบริหารของ กรุงเทพมหานคร

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๕.๒.๑ จัดตั้ง “สภาประชาชนกรุงเทพมหานคร” และ “สภาประชาชนระดับเขต”

ให้เป็นเวทีรับฟังความเห็นของประชาชน การนำเสนอข้อมูลการจัดทำกิจการสาธารณะ และ การจัดทำ

งบประมาณ ของกรุงเทพมหานคร และ สำนักงานเขต

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑. การประชุม “สภาประชาชนกรุงเทพมหานคร”	๑๐ ครั้ง/ปี	๑๕ ครั้ง/ปี	๒๐ ครั้ง/ปี	๓๐ ครั้ง/ปี
๒. การประชุม “สภาประชาชนระดับเขต” ๕๐ เขต	๑๒ ครั้ง/ปี/ เขต	๑๒ ครั้ง/ปี/ เขต	๑๒ ครั้ง/ปี/ เขต	๑๒ ครั้ง/ปี/ เขต

		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๕.๒.๑.๑ จัดตั้ง “สภาประชาชน กรุงเทพมหานคร” และ “สภา ประชาชนระดับเขต” ทั้ง ๕๐ เขต	๑. ออกระเบียบ/ข้อบังคับ กรุงเทพมหานคร ว่าด้วย การจัดตั้งสภาประชาชน	ภายในปี ๒๕๖๐			
๕.๒.๑.๒ การดำเนินกิจการ สาธารณะของกรุงเทพมหานครที่ มีผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน ที่อยู่อาศัย ชุมชนทางเศรษฐกิจ นำเสนอสู่ที่ประชุม “สภา ประชาชนกรุงเทพมหานคร”	๒. ร้อยละของกิจการ สาธารณะที่เสนอต่อที่ ประชุมสภาประชาชน กรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
๕.๒.๑.๓ การดำเนินกิจการ สาธารณะของสำนักงานเขต(๕๐ เขต)ที่มีผลกระทบต่อประชาชน ชุมชนที่อยู่อาศัย ชุมชนทาง เศรษฐกิจ นำเสนอสู่ที่ประชุม “สภาประชาชนระดับเขต”	๓. ร้อยละของกิจการ สาธารณะที่เสนอต่อที่ ประชุมสภาประชาชน ระดับเขต(ทั้ง ๕๐ เขต)	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๕.๒.๒ ให้มีการจัดทำ “ระบบงบประมาณแบบมีส่วนร่วม” ทั้งในระดับ “เขต” และ
ระดับ “กรุงเทพมหานคร”

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑. ใช้ระบบภาษีเพื่อการพัฒนาพื้นที่/คุณภาพชีวิต		๕๐ เขต		
๒. ใช้ระบบงบประมาณแบบมีส่วนร่วมระดับเขต			๕๐ เขต	๕๐ เขต
๓. ใช้ระบบงบประมาณแบบมีส่วนร่วมระดับมหานคร				ทุกหน่วยงาน

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๕.๒.๒.๑ ศึกษา วิจัยแนวทางการ ใช้ระบบภาษีเพื่อการพัฒนา และ การจัดทำระบบงบประมาณแบบ มีส่วนร่วม	๑. จำนวนที่ปรึกษา และ รายงานผลการวิจัย	ภายในปี ๒๕๕๙			



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๕.๒.๒.๒ ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ ระดับเขต(เจ้าหน้าที่งบประมาณ)	๒. เจ้าหน้าที่งบประมาณ ระดับเขต เขตละ ๒ คน		๑๐๐ คน		
๕.๒.๒.๓ ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ ระดับมหานคร(เจ้าหน้าที่ งบประมาณ)	๓. เจ้าหน้าที่งบประมาณ ระดับมหานคร			๑๐๐ คน	
๕.๒.๒.๔ ฝึกอบรมผู้บริหาร ของ มหานคร	๔. ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการเขต และ ผู้บริหารหน่วยงานในสังกัด			๑๐๐ คน	
๕.๒.๒.๕ ฝึกอบรมสมาชิกสภา ของมหานคร	๕. สมาชิกสภามหานครทุก คนเข้ารับการอบรม			๑๐๐ คน	

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.โครงการ “สภาพระชาชน กรุงเทพมหานคร”	๒๑	๖๐	๘๕	๑๑๐	๒๗๖
๒.โครงการ “สภาพระชาชนระดับเขต”	๓๖	๖๐	๖๐	๖๐	๒๑๖
๓.โครงการรับฟังความเห็นประชาชนใน การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ของกรุงเทพมหานคร ในระดับเขตทุกเขต และ ระดับสำนักของกรุงเทพมหานคร		๒๘	๒๘	๒๘	๒๘
๔.โครงการ “ศึกษาวิจัยแนวทางการ จัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม”	๕				๕
๕. โครงการฝึกอบรมการใช้ระบบภาษีเพื่อ การพัฒนา และ การจัดทำงบประมาณ แบบมีส่วนร่วม		๓	๓	๓	๙
๖.โครงการ “ระบบงบประมาณแบบมีส่วน ร่วม”		๒๘	๒๘	๒๘	๘๔



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
รวมทั้งสิ้น	๖๒	๑๗๙	๒๐๔	๒๒๙	๖๗๔

ข) มาตรการดำเนินการ

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑จัดตั้งและจัดประชุม “สภาประชาชน กรุงเทพมหานคร”	๒๑	๖๐	๘๕	๑๑๐	๒๗๖
๒จัดตั้งและจัดประชุม “สภาประชาชน ระดับเขต” เดือนละ ๑ ครั้ง ๕๐ เขต	๓๖	๖๐	๖๐	๖๐	๒๑๖
๓จัดประชุมประชาชนรับฟังความเห็นใน การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ของกรุงเทพมหานคร ในระดับเขตทุกเขต และ ระดับสำนักของกรุงเทพมหานคร ปีละ ๒ ครั้ง		๒๘	๒๘	๒๘	๘๔
๔. จ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษาวิจัยแนว ทางการใช้ระบบภาษีเพื่อการพัฒนา และ การจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม	๕				๕
๕. จ้างที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการฝึกอบรม ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่งบประมาณ และ สมาชิกสภามหานคร		๓	๓	๓	๙
๖.จัดประชุมประชาชนรับฟังความเห็นใน การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ของกรุงเทพมหานคร ในระดับเขตทุกเขต และ ระดับสำนักของกรุงเทพมหานคร ปี ละ ๒ ครั้ง		๒๘	๒๘	๒๘	๘๔
รวมทั้งสิ้น	๖๒	๑๗๙	๒๐๔	๒๒๙	๖๗๔

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ - มหานครประชาธิปไตย

เมืองกรุงเทพฯ เป็นเมืองประชาธิปไตยและมีธรรมาภิบาล ที่มีชื่อเสียงอยู่ในระดับแนวหน้าของเอเชีย มีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ มีการเมืองที่สะอาด ปลอดภัยไร้พหุนัย อีกทั้งทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็น ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน มีบทบาทในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ อย่างเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๕.๓ - การกระจายอำนาจสู่ประชาชน

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ มุ่งลดบทบาทของส่วนกลาง(decentralize) ลงเหลือภารกิจหลักเท่าที่ต้องทำ
ของประชาชน เท่าที่จำเป็น และให้ประชาชนได้มีส่วนในการบริหารงานชุมชนท้องถิ่น ตาม
เจตนารมณ์ของประชาชนมากขึ้น

ความหมายทางวิชาการ

๑. กทม. จัดตั้งองค์กรปกครองท้องถิ่นระดับล่าง (เทศบาลนคร)
๒. กทม. ได้รับการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ครอบคลุมภารกิจการบริหาร
มหานครครบถ้วน

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑. จัดตั้งเทศบาลนครใน กทม. (ร้อยละของเทศบาลนครตามที่กฎหมายกำหนด)	แก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐
๒. เพิ่มอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร	๑. อำนาจสอบสวนคดีอาญาบางประเภทเช่นเดียวกับนายอำเภอ ๒. ด้านการจราจร (จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ) ๓. ด้านขนส่งมวลชน	๑. ผังเมืองและอาคาร ๒. สิ่งแวดล้อมและมลพิษ		

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

(๑) ที่ใช้บังคับในปัจจุบัน กำหนดให้โครงสร้างการบริหารราชการของกรุงเทพมหานครเป็นโครงสร้างชั้นเดียว อำนาจในการบริหารรวมศูนย์ที่ส่วนกลาง (ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร และ สำนัก)หน่วยงานบริหารระดับล่าง(สำนักงานเขต)เป็นหน่วยปฏิบัติ ขาดอำนาจในการกำหนดนโยบาย และ ตัดสินใจ ในการจัดทำกิจการสาธารณะที่เป็นปัญหาและความต้องการของประชาชนในระดับพื้นที่

(๒) อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และภารกิจ อำนาจ หน้าที่ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมทั้งภารกิจที่จะได้รับการถ่ายโอนจากส่วนราชการในส่วนกลางตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ฉบับที่ ๑ - ฉบับที่ ๓) และ แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๑ -ฉบับที่ ๓) ไม่ครอบคลุมอำนาจหน้าที่ในการจัดทำกิจการสาธารณะที่มีความจำเป็นในระดับมหานครที่เป็นนครศูนย์กลางความเจริญของภูมิภาคอาเซียน เป็นผลให้กรุงเทพมหานครไม่สามารถแก้ไขปัญหาสำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ และส่งผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา	
๑ โครงสร้างการบริหารของกรุงเทพมหานครเป็นระบบชั้นเดียว อำนาจรวมศูนย์ที่ส่วนกลาง	๑. ประชาชนไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารกับหน่วยบริหารระดับพื้นที่
๒. อำนาจหน้าที่ไม่ครอบคลุมการจัดทำกิจการสาธารณะที่จำเป็นสำหรับมหานคร	๒. การบริหารราชการกรุงเทพมหานครไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๕.๓.๑ ปรับโครงสร้างการบริหารกรุงเทพมหานครให้เป็นระบบสองชั้น (two tiers) และมีการจัดตั้งองค์กรปกครองท้องถิ่นระดับล่าง เป็นเทศบาลนคร

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑. ร่างแก้ไขกฎหมายบริหารราชการกรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๑๐๐			
๒. จัดตั้งเทศบาลนครตามโครงสร้างกฎหมายที่แก้ไข		ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๖๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๕.๓.๑.๑ชี้แจง รับฟังความเห็น และข้อเสนอโครงสร้าง อำนาจหน้าที่กรุงเทพมหานคร (นักการเมืองผู้บริหาร ข้าราชการ)	๑. จัดประชุมรับฟังความเห็นจำนวน ครั้ง	๓			
๕.๓.๑.๒ชี้แจง รับฟังความเห็น และข้อเสนอโครงสร้าง อำนาจหน้าที่กรุงเทพมหานคร (ประชาชน กลุ่ม องค์กร ชุมชน)	๒. จัดประชุมรับฟังความเห็นจำนวน ครั้ง/เขต	๕๐/๕๐			

เป้าประสงค์ (Objective) ๕.๓.๒ เพิ่มอำนาจ หน้าที่ ของกรุงเทพมหานครในการทำกิจการสาธารณะเพื่อ “ให้ กรุงเทพมหานครเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหา ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการในเขตกรุงเทพมหานคร”

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑. แก้ไขและปรับปรุง อำนาจ หน้าที่ ที่บัญญัติในกฎหมายการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๑๐๐			
๒ รับการถ่ายโอนภารกิจ อำนาจ หน้าที่ตามแผนการกระจายอำนาจ	ร้อยละ ๑๐๐			

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๕.๓.๒.๑ แก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๘๙	๑. เสนอร่างแก้ไขต่อกระทรวงมหาดไทย และคณะรัฐมนตรี ๒. เสนอร่างแก้ไขต่อ ส.ส. ในเขต กทม.เพื่อเสนอร่างแก้ไขต่อพรรคการเมือง และ/หรือ เสนอแก้ไขกฎหมายต่อรัฐสภา ๓. เสนอร่างแก้ไข ต่อคณะกรรมการกระจายอำนาจ เพื่อ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี	ภายในปี ๒๕๖๐			

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๕.๓.๒.๒ กรุงเทพมหานครยืนยันความพร้อมในการรับถ่ายโอนภารกิจของหน่วยงานของรัฐ ต่อคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการกระจายอำนาจและแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ประกาศใช้	๒. ร้อยละของภารกิจที่รับถ่ายโอนตามแผนกระจายอำนาจ และแผนปฏิบัติการฯ	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐	

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.โครงการจัดทำร่างแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร	๕				๕
๒.โครงการจัดประชุม รับฟังความเห็น และข้อเสนอโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ กรุงเทพมหานคร (นักการเมืองผู้บริหารข้าราชการ)	๑				๑
๓. โครงการจัดประชุม รับฟังความเห็น และข้อเสนอโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ กรุงเทพมหานคร (ประชาชน กลุ่ม องค์กร ชุมชน)	๑๕				๑๕
รวมทั้งสิ้น	๒๑				๒๑

ข) มาตรการดำเนินการ

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)	รวม ทั้งสิ้น
๑.จ้างที่ปรึกษาจัดทำร่างแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร	๕				๕



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)	รวม ทั้งสิ้น
๒.จ้างที่ปรึกษาจัดประชุม รับฟังความเห็น และข้อเสนอโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ กรุงเทพมหานคร (นักการเมืองผู้บริหาร ข้าราชการ)	๑				๑
๓.จ้างที่ปรึกษาจัดประชุม รับฟังความเห็น และข้อเสนอโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ กรุงเทพมหานคร (ประชาชน กลุ่ม องค์กร ชุมชน)	๑๕				๑๕
รวมทั้งสิ้น	๒๑				๒๑

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ -มหานครประชาธิปไตย

เมืองกรุงเทพฯ เป็นเมืองประชาธิปไตยและมีธรรมาภิบาล ที่มีชื่อเสียงอยู่ในระดับแนวหน้าของเอเชีย มีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ มีการเมืองที่สะอาด ปลอดภัยไร้พหุนัย อีกทั้งทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็น ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน มีบทบาทในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ อย่างเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๕.๔ - การเมืองสีขาว

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ ประชาชนมีความเชื่อมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตข้าราชการ และผู้ดำรงตำแหน่ง
ของประชาชน

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ
กรุงเทพมหานคร สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ความเชื่อมั่นของประชาชน ต่อความซื่อสัตย์ สุจริตของหน่วยงานและข้าราชการ กทม. (ร้อยละของประชาชนที่เชื่อมั่น)	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐
ความเชื่อมั่นของประชาชน ต่อความซื่อสัตย์ สุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (ร้อยละ)		ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕



(๑) การทุจริต คอร์รัปชัน ในหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ นักการเมืองทั้งระดับชาติ และ ระดับท้องถิ่น ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสาธารณะอย่างมาก ประชาชนเริ่มตระหนักถึงปัญหาการคอร์รัปชันในหน่วยงานของรัฐ และเรียกร้องให้การบริหารงานของรัฐทั้งระดับชาติ ระดับท้องถิ่น ปราศจากการคอร์รัปชัน เป็น “การเมืองสีขาว”

(๒) ประชาชน ขาดความเชื่อมั่นต่อเจ้าหน้าที่ และ นักการเมืองที่มาดำรงตำแหน่งทางการเมืองในหน่วยงานต่าง ๆ ว่ามีความซื่อสัตย์ สุจริต ในการบริหารงานและรักษาผลประโยชน์ของประชาชน ส่งผลกระทบต่อความร่วมมือของประชาชนและการบริหารงานของหน่วยงานรัฐลดลง

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑. การทุจริต คอร์รัปชันในการบริหารของหน่วยงานรัฐ	๑. หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน ได้รับความเสียหายจากการคอร์รัปชัน
๒. ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในความซื่อสัตย์ สุจริต ของหน่วยงานรัฐ ท้องถิ่น ข้าราชการ และ นักการเมือง	๒ ประชาชนขาดความไว้วางใจ ขาดการให้ความร่วมมือในการบริหารงานของหน่วยงานของรัฐ และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๕.๔.๑ ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อความซื่อสัตย์สุจริตของหน่วยงานและข้าราชการ กทม.

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ร้อยละของความเชื่อมั่นของประชาชน	๖๐	๗๐	๗๕	๘๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๕.๔.๑.๑ จ้างสถาบันการศึกษาสำรวจความคิดเห็นประชาชนต่อความเชื่อมั่นต่อความซื่อสัตย์สุจริตของหน่วยงานและข้าราชการ กทม. ระดับเขต	ร้อยละของหน่วยงานระดับเขตที่ถูกสำรวจ/ปี	ร้อยละ๕๐/ ๒ ปี ครั้ง	ร้อยละ๗๕/ ๒ ปี ครั้ง	ร้อยละ ๑๐๐/ทุกปี	ร้อยละ ๑๐๐/ทุกปี

มีความเชื่อมั่นต่อความซื่อสัตย์สุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทาง

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ร้อยละของความเชื่อมั่นของประชาชน		๖๐	๗๐	๗๕

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๕.๔.๒.๑จ้างสถาบันการศึกษา สำรวจความคิดเห็นประชาชนต่อ ความเชื่อมั่นต่อความซื่อสัตย์ สุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง	๑. ผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมืองฝ่ายบริหารของ กรุงเทพมหานคร/ปี ๒. สมาชิกสภา กทม./ปี ๓. สมาชิกสภาเขต/ปี		เฉพาะ ตัวชี้วัด ๑ / ปีละครั้ง	เฉพาะ ตัวชี้วัด ๑ และ ๒ /ปี ละครั้ง	ตัวชี้วัด ๑-๓ /ปีละครั้ง

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.โครงการสำรวจความเชื่อมั่นของ ประชาชน ต่อความซื่อสัตย์สุจริตของ หน่วยงานและข้าราชการ กทม.	๒	๓	๕	๕	๑๕
๒.โครงการสำรวจความเชื่อมั่นของ ประชาชน ต่อความซื่อสัตย์สุจริตของผู้ ดำรงตำแหน่งทางการเมือง		๕	๕	๕	๑๕
รวมทั้งสิ้น	๒	๘	๑๐	๑๐	๓๐

ปไต

โดยและมีธรรมาภิบาล ที่มีชื่อเสียงอยู่ในระดับแนวหน้าของเอเชีย
มีระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ มีการเมืองที่สะอาด ปลดคอร์รัปชัน อีกทั้งทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็น
ภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน มีบทบาทในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ อย่างเข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๕.๕ - พลเมืองกรุงเทพฯ ขับเคลื่อนวิสัยทัศน์

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ ของประชาชน	ชาวกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นเจ้าของความคิดวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ มีฉันทามติ ร่วมกันว่า จะร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ และผลักดันให้กรุงเทพมหานครและ หน่วยงานภาครัฐอื่นๆ นำวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ ไปปฏิบัติให้เกิดผล สำเร็จ โดยไม่ยึดติดกับตัวบุคคลผู้มาทำหน้าที่บริหารกรุงเทพมหานครหรือพรรค การเมืองที่จะเข้าไปเป็นรัฐบาลแต่อย่างใด โดยชาวกรุงเทพฯ ต้องช่วยกันผลักดัน ให้กรุงเทพมหานครมีบทบาทวิสัยทัศน์ท้องถิ่น กำหนดให้กรุงเทพมหานครรับ "ฉันทามติ วิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕" ไปปฏิบัติให้บังเกิดผลสำเร็จจริงจัง
ความหมายทางวิชาการ	เครือข่ายพลเมืองกรุงเทพฯ ติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าวิสัยทัศน์ กรุงเทพฯ ๒๕๗๕
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
เครือข่ายพลเมืองกรุงเทพฯติดตามตรวจสอบ การความก้าวหน้าวิสัยทัศน์ฯ ปีละ ๒ ครั้ง	๑) จัดตั้ง เครือข่ายฯ ๒) รายงานผล ๑๐ ครั้ง	รายงานผล ๑๐ ครั้ง	รายงานผล ๑๐ ครั้ง	รายงานผล ๑๐ ครั้ง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

(๑) ประชาชนชาวกรุงเทพมหานครมีส่วนร่วมจัดทำ “แผนวิสัยทัศน์ของประชาชน เพื่อการพัฒนา
กรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๗๕)

(๒) ประชาชนมีความต้องการให้ข้อเสนอได้นำไปสู่การปฏิบัติ โดยมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์
กรุงเทพฯ ๒๕๗๕

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
------------------------------------	---

จัดทำ “แผนวิสัยทัศน์ของประชาชน” เพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๗๕) กรุงเทพมหานครต้องดำเนินกิจการเพื่อตอบสนองวิสัยทัศน์ของประชาชน ภายใต้เงื่อนไขที่ข้าราชการและหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร ต้องให้ความสำคัญ	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา แผนวิสัยทัศน์ของประชาชน หากไม่ได้นำไปสู่การปฏิบัติภายใต้การ จัดทำกิจการสาธารณะของกรุงเทพมหานคร จะส่งผลให้ประชาชน ไม่ร่วมมือกับกรุงเทพมหานครในการร่วมทำกิจการสาธารณะ หรือ ต่อต้าน คัดค้าน การดำเนินนโยบายสาธารณะของกรุงเทพมหานคร
(๒) ประชาชนมีความต้องการให้ข้อเสนอได้นำไปสู่การปฏิบัติ โดยมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕	การมีบทบาทร่วมขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ของประชาชน ทำให้ ข้าราชการและหน่วยงานของกรุงเทพมหานครต้องปรับระบบและ วิธีการดำเนินกิจการสาธารณะที่คำนึงถึงความต้องการของ ประชาชนมากขึ้น

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๕.๕.๑ จัดตั้งเครือข่ายพลเมืองกรุงเทพฯติดตามตรวจสอบการความก้าวหน้า
วิสัยทัศน์ กรุงเทพฯ ๒๕๗๕

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๕.๕.๑.๑ ตั้งเครือข่ายพลเมืองระดับกรุงเทพมหานคร (ใช้รูปแบบของ “สภาประชาชนกรุงเทพมหานคร”)	๑) จัดตั้ง เครือข่ายฯ ๒) รายงานผล ๑๐ ครั้ง	รายงานผล ๑๐ ครั้ง	รายงานผล ๑๐ ครั้ง	รายงานผล ๑๐ ครั้ง
๕.๕.๑.๒ ตั้งเครือข่ายพลเมืองระดับเขต (ใช้รูปแบบของ “สภาประชาชนระดับเขต”)	๑) จัดตั้ง เครือข่ายฯ ๒) รายงานผล ๑๐ ครั้ง	รายงานผล ๑๐ ครั้ง	รายงานผล ๑๐ ครั้ง	รายงานผล ๑๐ ครั้ง

เป้าประสงค์ (Objective) ๕.๕.๒ เครือข่ายพลเมือง(สภาประชาชนกรุงเทพมหานคร และ สภาประชาชนระดับเขต) ติดตามผลการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ของหน่วยงานต่าง ๆ

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๕.๕.๒.๑ การประชุมสภาประชาชนกรุงเทพมหานคร เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามวิสัยทัศน์ กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ (ครั้ง/ปี)	๒ ครั้ง/ปี	๒ ครั้ง/ปี	๒ ครั้ง/ปี	๒ ครั้ง/ปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๖ – มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้

เมืองกรุงเทพมหานครใน ๒๐ ปี ข้างหน้าจะก้าวเข้าสู่การเป็น “เมืองหลวงของเอเชีย” เมืองเศรษฐกิจที่มีความสำคัญในระดับภูมิภาคและนานาชาติโดยกรุงเทพฯจะเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของเอเซียรวมถึงการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้วิทยาการด้านต่างๆของภูมิภาค

ของประชาชน	ด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และบริการสีเขียว มหานครมีขีดความสามารถในการแข่งขันเป็นหนึ่งในสามของภูมิภาค อาเซียนทางด้านการเป็นตัวกลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร สินค้า อุตสาหกรรมเกษตร และบริการสีเขียวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนเป็นเมืองที่มีการเกษตรที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูง
ความหมายทางวิชาการ	๑.กรุงเทพมหานครมีระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร และอาหารแปรรูป ๒.กรุงเทพมหานครมีระบบขนส่ง ระบบโลจิสติกส์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการขนส่งและกระจายสินค้าให้มีประสิทธิภาพใน ทุกด้านทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ๓.กรุงเทพมหานครมีระบบการจัดการทางการเงิน การตลาด และการบรรจุ ภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร และบริการสีเขียว ๔.กรุงเทพมหานครมีเครือข่ายในภาคเอกชนทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ประเทศเกี่ยวข้องกับการเป็นตัวกลางทาง การเกษตร (Broker) การสร้าง ความสัมพันธ์ทางเครือข่าย (Network) และการสร้างระดับการติดต่อ (Connection) ๕.กรุงเทพมหานครมีการจัดงานแสดงสินค้าเกษตรและอาหารในระดับภูมิภาค และมีสถาบันอบรมทางด้านการประกอบอาหารให้เพียงพอและผู้ประกอบการ ด้านอาหารให้ได้รับมาตรฐานในการผลิตอาหาร
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักพัฒนาสังคม และสำนักงานเขต ส่วนราชการนอกสังกัด กทม. ได้แก่ กรมส่งเสริมการเกษตร สำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงพาณิชย์ สถาบันอาหาร กรมส่งเสริม การส่งออก กระทรวงคมนาคม

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.สัดส่วนของผู้ประกอบการด้านเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรที่มีการซื้อขายแลกเปลี่ยน สินค้าในกรุงเทพมหานครได้รับการลงทะเบียนใน ฐานข้อมูล	๕๐	๑๐๐		
๒.สัดส่วนของผู้ประกอบการในกรุงเทพมหานคร เข้าร่วมภาคีการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าด้าน	๑๕	๒๕	๕๐	๗๐

ร	๑๕	๒๕	๕๐	๗๐
อุตสาหกรรมเกษตรที่มีเข้าร่วมการจัดงานแสดง สินค้าเกษตรและอาหารในระดับภูมิภาค				

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

เนื่องจากกรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางการพัฒนาของประเทศ โดยเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการ บริษัทธุรกิจขนาดใหญ่และบริษัทข้ามชาติต่าง ๆ จำนวนมาก กรุงเทพมหานครจึงมีอัตราการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ในปี ๒๕๕๔ กรุงเทพมหานครมีผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัดสูงสุดในประเทศ คือ ๒,๒๘๖,๐๘๘ ล้านบาท หรือคิดเป็น ๒๕% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เมื่อเปรียบเทียบกับข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมในปี ๒๕๕๔

อาชีพเกษตรกรรมในกรุงเทพมหานครมีพื้นที่เพียง ๒๖ เขต จากทั้งหมด ๕๐ เขต ซึ่งมีพื้นที่ ๑๘๐,๓๐๕.๔๙ไร่ มีครอบครัวเกษตรกร ๑๓,๗๗๔ ครอบครัว การทำเกษตรกรรมในกรุงเทพมหานครนั้น จะแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ โดยด้านตะวันออก คือ เขตหนองจอก เขตคลองสามวา เขตมีนบุรี เขตลาดกระบัง และเขตสะพานสูง เป็นพื้นที่ทำนาทำไร่ ส่วนพื้นที่ทางด้านตะวันตก ได้แก่ เขตทวีวัฒนา เขตตลิ่งชัน เขตหนองแขม เขตทุ่งครุ เป็นพื้นที่แปลงผัก ไม้ดอกไม้ประดับ สวนผลไม้ และพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สำหรับเขตบางขุนเทียนจะเป็นบ่อปลาและนากุ้ง จากความเจริญและการพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศส่งผลให้พื้นที่เกษตรกรรมของกรุงเทพมหานครลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยพื้นที่เกษตรทั้งฝั่งตะวันออกและฝั่งตะวันตกของกรุงเทพมหานครมีอัตราการเปลี่ยนแปลงที่ใกล้เคียงกัน

เนื่องจากปลายปี ๒๕๕๔ได้เกิดอุทกภัยครั้งใหญ่ในกรุงเทพมหานคร ทำให้ภาคการเกษตรเสียหายเป็นจำนวนมาก และเกิดผลกระทบต่อนักผลิตผลไม้ ประมง อย่างเช่น เกิดโรครากเน่า โคนเน่า ทำให้เกิดการตายยืนต้น ส่วนเกษตรกรที่ปลูกต้นไม้ได้รับความเสียหายอย่างหนัก โดยเฉพาะแถวถนนพุทธมณฑลสาย ๒-๔ เขตทวีวัฒนา หลังจากน้ำท่วม สิ่งตามมาคือปัญหาดินพันธุไม่มีเพราะน้ำท่วมหมด ซึ่งกว่าจะพัฒนาสายพันธุ์ใหม่จะต้องใช้เวลาอย่างน้อย ๒ปี กว่าจะฟื้นฟูไม่ต่ำกว่า ๓ปี

ดังนั้น การเกษตรกรรมของกรุงเทพมหานครควรที่จะต้องอนุรักษ์ไว้ มิเช่นนั้นจะสูญหายไปกับความเจริญของเมืองที่คืบคลานมาเบียดบังอาชีพเกษตรกรรมที่เป็นอาชีพดั้งเดิมของคนไทย โดยอุตสาหกรรมเข้ามาแทนที่หรือไม่ก็มีการขยายพื้นที่การสร้างที่อยู่อาศัยมาแทนที่ จะเห็นว่า การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินประเภทเกษตรกรรมในกรุงเทพมหานครนั้นสอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาเมือง ในขณะที่พื้นที่ถือครองทางการเกษตรจะผกผันตามสภาพทางเศรษฐกิจและมูลค่าของที่ดินในแต่ละพื้นที่ ดังนั้น กรุงเทพมหานครจึงให้ความสำคัญกับพื้นที่เกษตรกรรม จึงได้ดำเนินการวางแผนจัดทำผังเมืองรวมกรุงเทพมหานครขึ้นมา

จากรายงานการศึกษาและความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามโครงการวิจัยและพัฒนางานด้านเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง(เอกนิติ นิติทัณฑ์,ดร.) ของ กองยุทธศาสตร์เศรษฐกิจ การเงินและการคลัง สำนักการคลัง ประกาศกรุงเทพมหานคร ตามบันทึกที่ ๘๐๐/๐๕๐๓๕๔ลงวันที่ ๒๕ตุลาคม ๒๕๕๖ซึ่งสรุปผลได้ว่าโครงสร้างเศรษฐกิจกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ๕สาขาหลัก ประกอบด้วย ๑.สาขาการค้าปลีก ค่าส่ง ๖.๒๔% (หรือประมาณ ๑ใน ๔) ๒. สาขาอุตสาหกรรมผลิตเพื่อการส่งออกมีความผันแปรตามภาวะเศรษฐกิจโลก ๖.๒๑%๓. สาขาขนส่งและการสื่อสาร ๔.๑๔% ๔. สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ๑.๙% และ ๕. สาขาการเงิน (ธนาคารและสถาบันการเงิน) มีขนาด ๔.๗%

๕๕๔ เศรษฐกิจของประเทศได้ขยายตัวเป็น ๓.๒% ในขณะที่ ๓.๑% ในปี พ.ศ.๒๕๔๕สมัยนายกรัฐมนตรี ทักษิณ ชิน.ท.ต.พ)

(วัตรกระตุ้นเศรษฐกิจระดับรากหญ้า ทำให้สาขาค้าปลีกและค้าส่งมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น แต่ในส่วนของ กรุงเทพมหานครไม่ได้รับผลจากนโยบายดังกล่าวและในปี พ.ศ.๒๕๕๓ กรุงเทพมหานคร มีภาวะเงินเฟ้อสูงมาก (๖% - ๗%) ค่าครองชีพสูง การค้าส่ง ค้าปลีกชะลอตัวลง

หมวดสาขาอุตสาหกรรม กรุงเทพมหานครมีอุตสาหกรรม ๒ ประเภทสำคัญได้แก่ การผลิตเพื่อการส่งออก และการผลิตเพื่อการบริโภคภายในประเทศแต่เกิดการผันผวนทางเศรษฐกิจเนื่องจากราคาน้ำมันเพิ่มสูงขึ้นประกอบกับผลกระทบทางเศรษฐกิจจากประเทศยักษ์ใหญ่ออย่างสหรัฐอเมริกา

หมวดสาขาโรงแรมและ ภัตตาคาร ในปี พ.ศ.๒๕๕๔เศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร สาขานี้ขยายตัวลดลงเหลือ ๔.๓% เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวลดลง ทำให้รายได้จากการบริโภคและเข้าพักในโรงแรมลดลง นอกจากนี้ยังเกิดภาวะเงินเฟ้อทำให้ค่าครองชีพเพิ่มสูงขึ้น การบริโภคของประชาชนลดลง รายได้ประชาชาติก็ลดลงด้วย

หมวดสาขาการเงิน เศรษฐกิจของประเทศและของกรุงเทพมหานครในสาขานี้ดีขึ้น เพราะดอกเบี้ยเพิ่มสูงขึ้น รายได้ของธนาคารและสถาบันการเงินเพิ่มขึ้นอัตราการขยายตัวของกรุงเทพมหานคร สาขานี้จึงเพิ่มเป็น ๓.๕%

นอกจากนี้ ผลจากการศึกษาวิจัยและพัฒนาเรื่องนโยบายเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร โดย ดร. วิชาล บุปผเวส ได้สรุปสาขาทางเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ ของกรุงเทพมหานคร แยกเป็นรายการได้ดังนี้ภาคการเกษตร เป็นภาคเศรษฐกิจที่มีขนาดเล็กมากของกรุงเทพมหานคร คิดเป็นสัดส่วนน้อยกว่าร้อยละ ๑ ของ GPP กทม. (ผลิตภัณฑ์มวลรวมของ กทม.)และเป็นภาคการเกษตรที่อาศัยเทคโนโลยีสูง เช่น การผลิตเมล็ดพันธุ์ ส่วนภาคอุตสาหกรรมยังคงเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร เนื่องจากมีขนาดใหญ่ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๐ ของ GPP กทม.ปรับเปลี่ยนโครงสร้างอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมปลอดภัย หรือมลภาวะต่ำ ภาคบริการ ซึ่งเป็นสาขาที่มีลักษณะสอดคล้องกับความได้เปรียบ โดยเปรียบเทียบของ กทม.ได้ดี เนื่องจากเป็นสาขาที่ใช้พื้นที่น้อย มีมูลค่าเพิ่มสูง

ปัญหาสิ่งแวดล้อมของกรุงเทพมหานคร สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ ๔กลุ่ม ตามประเภทของมลภาวะดังนี้

๑. ปัญหาน้ำท่วมและน้ำเน่าเสีย

กรุงเทพมหานครมีปัญหาน้ำท่วม เนื่องจากเป็นเมืองในเขตที่ลุ่มริมแม่น้ำเจ้าพระยา รวมทั้งปัญหาแผ่นดินทรุดจากการสูบน้ำใต้ดินไปใช้มากเกินไป ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดเป็นอย่างมาก เมื่อเกิดน้ำท่วมในบางพื้นที่ในช่วงฤดูฝน ถึงแม้ว่าได้มีการดำเนินการพัฒนาพื้นที่เก็บกักน้ำในลักษณะ “แก้มลิง” ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อป้องกันน้ำท่วม ซึ่งช่วยบรรเทาปัญหาได้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามการที่ท่อระบายน้ำอุดตัน และไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการระบายน้ำ ยังคงเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในหลายพื้นที่ปัญหาน้ำเน่าเสียในแม่น้ำและคูคลองต่างๆ ซึ่งก่อให้เกิดกลิ่นรบกวน และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรค

๒. ปัญหามลพิษทางอากาศและเสียง

มลพิษทางอากาศและเสียงเป็นปัญหาใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนกรุงเทพมหานคร จากผลงานวิจัยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยพบว่า คนกรุงเทพมหานคร

โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากมลภาวะทางอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
รามคำแหง สีลม ดากลิน สุขุมวิท เป็นต้น แม้ว่ากรุงเทพมหานคร

จะพยายามลดปริมาณฝุ่นลงด้วยการจัดให้มีหน่วยงานติดตามเฝ้าระวังคุณภาพอากาศ มีการตรวจวัดฝุ่นละออง
รวมทั้งการปลูกต้นไม้ริมทางเท้าและเกาะกลางถนนเพื่อดูดซับมลพิษทางอากาศและเสียง การทำความสะอาด
ถนนและทางเท้า การบังคับใช้ระเบียบให้รถที่บรรทุกวัสดุและอาคารที่กำลังก่อสร้างต้องมีผ้าคลุมป้องกันการ
ฟุ้งกระจาย ซึ่งสามารถลดค่าเฉลี่ยของปริมาณฝุ่นได้

๓. ปัญหาพื้นที่สีเขียว

พื้นที่สีเขียวของกรุงเทพมหานครในปี พ.ศ.๒๕๔๗มีค่าเฉลี่ยที่ ๒.๖๙ตารางเมตรต่อคน ขณะที่
จำนวนพื้นที่สีเขียวเฉลี่ยมาตรฐานกำหนดทั่วไปคือ ๔ตารางเมตรต่อคน แสดงว่ากรุงเทพมหานครยังมีพื้นที่สี
เขียวน้อยกว่ามาตรฐานมาก ดังนั้น กรุงเทพมหานครจึงเร่งเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ที่ดำเนินการได้และ
สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดพื้นที่สีเขียวในบริเวณส่วนตัวอีกทางหนึ่งด้วย

๔. ปัญหาเรื่องขยะสิ่งปฏิกูล

ปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูลเป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นควบคู่ไปกับการเจริญเติบโต
ของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรอันมีผลให้ปริมาณขยะมีจำนวนมาก

กรุงเทพมหานคร ได้ดำเนินการเพื่อให้เป็นมหานครแห่งสิ่งแวดล้อม โดยเน้นจัดการด้าน
สวนสาธารณะ ลำคลอง และขยะมูลพิษ การรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มความสุขและอากาศที่สะอาดให้กับ
ประชาชนในกรุงเทพมหานคร ดังนี้

๑) โครงการสวนสวย เพื่อให้ชาวเมืองได้ผ่อนคลายและมีความสุข เพื่อให้ประชาชนกรุงเทพมหานคร
ได้ “เว้นวรรค” จากความวุ่นวายของสภาพแวดล้อมรอบตัว ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้จัดสวนสาธารณะเพิ่มขึ้นอีก
๔แห่งและปรับปรุงภูมิทัศน์รอบเมืองตามถนนสายหลัก สายรอง ทั้งหมด ๕๐ เขต

๒) พื้นที่พุดคลอง ให้ใสสะอาด เต็มอากาศ เต็มชีวิต กรุงเทพมหานครได้เริ่มพื้นที่พุดคลองทั่วเมือง ให้
กลับมามีชีวิตชีวา โดยการร่วมบำบัดน้ำเสีย จัดกิจกรรม ชุมชนร่วมใจ รักษาคลอง กระตุ้นให้ชุมชนที่อยู่อาศัย
ริมคลองในกรุงเทพมหานคร ลดการปล่อยน้ำเสีย ไม่ทิ้งขยะลงคลอง ซึ่งมากถึง ๑,๑๖๕สาย ความยาว
ประมาณ๒,๘๔๔ กิโลเมตร และยังร่วมกับมูลนิธิชัยพัฒนา จัดโครงการกักหน้ำน้ำชัยพัฒนา ๘๐ เครื่อง ใช้ใน
การเติมอากาศในคลองต่าง ๆ นอกจากนี้ กรุงเทพมหานคร มีระบบบำบัดน้ำเสียในพื้นที่กรุงเทพฯ ซึ่งปัจจุบัน
สามารถบำบัดน้ำเสียได้สูงสุด ๑,๐๑๗,๗๐๐ ต่อวัน .ม.ลบ

๓) ถนนสะอาด ถนนสวย การปลูกต้นไม้ตลอดสองข้างทาง รวมถึงเกาะกลางถนน นอกจากจะช่วย
สร้างความสวยงามแล้ว ยังเป็นการช่วยดูดซับมลพิษทางอากาศและทางเสียงจากท้องถนนไปสู่ประชาชน
บ้านเรือน

นอกจากนี้กรุงเทพมหานคร ยังได้ปรับยุทธศาสตร์ภายใต้วาระ “กรุงเทพฯ สีเขียว” มี ๖ แนวทาง
ประกอบด้วย

- | | |
|---------------------|---------------------------------|
| ๑ .Green Society | สังคมสะดวก ประหยัด ทันสมัย |
| ๒ .Green Living | สุขภาวะสมบูรณ์ ชีวิตมั่นคง |
| ๓ .Green Zone | อาศัยในธรรมชาติสะอาด อากาศ |
| ๔ .Green Generation | สานฝันคนรุ่นใหม่ เรียนรู้ทันโลก |
| ๕ .Green Community | ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนผูกพัน |
| ๖ .Green Economy | เศรษฐกิจชุมชน บนความพอเพียง |

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
กรุงเทพมหานครมีปัจจัยเสี่ยงด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านกายภาพ ด้านบุคลากร ด้านกฎระเบียบต่างๆ ยังไม่เป็นมาตรฐานสากล ขาดหน่วยงานที่จะประสานกับภาครัฐและเอกชน	รัฐบาลมีแผนการปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ และระบบขนส่งมวลชนที่รวดเร็ว การเชื่อมต่อกรุงเทพมหานครกับภูมิภาค ที่มีประสิทธิภาพ และการเชื่อมต่อในภูมิภาค การปรับแก้กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๖.๑.๑ พัฒนาระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร อาหารแปรรูปและบริการสีเขียว

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ฐานข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร อาหารแปรรูป และบริการสีเขียวมีความครอบคลุม	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๖.๑.๑.๑ พัฒนาระบบข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร อาหารแปรรูป และบริการสีเขียวโดยให้บุคลากรของกรุงเทพมหานครมีส่วนร่วม (Database Development)	บุคลากรจัดทำฐานข้อมูลของกรุงเทพมหานครมีความรู้ ความเข้าใจ และความเชี่ยวชาญในการใช้ และพัฒนาฐานข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร อาหารแปรรูปและบริการสีเขียว	เขตพื้นที่ละ ๑ คน	เขตพื้นที่ละ ๒ คน	เขตพื้นที่ละ ๒ คน	เขตพื้นที่ละ ๒ คน

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๖.๑.๑.๒ สนับสนุนให้เกิดการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร อาหารแปรรูป และบริการที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง (Information and Database Sharing)	ร้อยละของฐานข้อมูลที่ถูกใช้และพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนระบบการจัดการแสวงหาแหล่งทุนและอาชีพที่มั่นคง	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐	ร้อยละ ๑๐๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๖.๑.๒พัฒนาระบบการจัดการทางด้านการผลิต การเงิน การตลาด และการบรรจุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร และบริการสีเขียวในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร และบริการสีเขียวในเขตกรุงเทพมหานครมีความเข้าใจรวมทั้งมีความสามารถในการปรับใช้เครื่องมือทางการผลิต การเงิน การตลาด และการบรรจุภัณฑ์	๓๐	๕๐	๗๐	๑๐๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
------------------	-----------	-----------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๖.๑.๒.๑ สนับสนุนความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปรับใช้เครื่องมือทางการผลิต การเงิน การตลาด และการบรรจุภัณฑ์ในสินค้าเกษตร สินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม บริการสีเขียวในเขตกรุงเทพมหานคร	สัดส่วนของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม บริการสีเขียวในเขตกรุงเทพมหานครมีความเข้าใจในเครื่องมือทางการผลิต การเงิน การตลาด และการบรรจุภัณฑ์	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐	ร้อยละ ๑๐๐
๖.๑.๒.๒ สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างกรุงเทพมหานคร ภาคเอกชน และหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง	สัดส่วนของผู้เข้าร่วมเครือข่ายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการจัดการอบรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และความเชี่ยวชาญในการใช้และพัฒนาฐานข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร อาหารแปรรูปและบริการสีเขียว	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕



	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๒. โครงการจัดอบรมให้แก่ผู้ประกอบการด้านสินค้าเกษตรเพื่อสร้าง ความเข้าใจ และเพิ่มประสิทธิภาพ ขยายช่องทางการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาฐานข้อมูลเกี่ยวกับการซื้อขาย แลกเปลี่ยนสิน ค้า เกษ ทร สิน ค้า อุตสาหกรรมเกษตร และอาหารแปรรูป	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๓. โครงการสร้างเครือข่ายทางด้านเศรษฐกิจในกลุ่มผู้ประกอบการด้านสินค้า เกษ ทร ใน แต่ละ เขต พื้นที่ ข อง กรุงเทพมหานคร	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๔. โครงการติดตามและประเมินผลการ จัดทำและการพัฒนาฐานข้อมูลสินค้า เกษ ทร	๑.๕	๑.๗	๑.๙	๒.๒	๗.๓
๕. โครงการจัดสัมมนาเพื่อการแลกเปลี่ยน ฐานข้อมูลระหว่างกรุงเทพมหานครกับ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๖. โครงการสนับสนุน ประสานงาน รวบรวมข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลที่จำเป็น สำหรับฐานข้อมูลของกรุงเทพมหานคร และฐานข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐที่ เกี่ยวข้อง	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๗. โครงการฝึกอบรมพัฒนาทักษะ ที่ จำเป็นในการใช้เครื่องมือทางการผลิต การเงิน การตลาด และการบรรจุภัณฑ์ อย่างแท้จริง	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๘. โครงการสร้างเครือข่ายการพัฒนา วิชาชีพโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและ สังคมเมือง	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๙. โครงการสัมมนาเพื่อให้เกิดความ ร่วมมือ ระหว่าง ภาครัฐ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องกับภาคเอกชน และประชาชน ตลอดจนชุมชนที่เกี่ยวข้อง	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๑๐. โครงการส่งเสริมเทคโนโลยีด้าน การเกษตร	๑	๑.๒๕	๑.๕	๑.๗๕	๕.๕
๑๑. โครงการพัฒนาศักยภาพและ บุคลากรด้านการเกษตรภายใต้ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	๑.๒	๑.๕	๑.๗	๒	๖.๔
๑๒. โครงการปรับปรุงคุณภาพดินในพื้นที่ การเกษตรมุ่งสู่เกษตรอินทรีย์	๐.๕	๐.๗	๐.๙	๑.๒	๓.๓
๑๓. โครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ กรุงเทพมหานคร	๓.๕	๔	๔.๕	๕	๑๗
๑๔. โครงการจัดอบรมตามหลักสูตรของ โรงเรียนเกษตรทฤษฎีใหม่	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๑๕. โครงการศูนย์บริการและถ่ายทอด เทคโนโลยีการเกษตรและเกษตรตามแนว พระราชดำริ	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
รวมทั้งสิ้น	๑๕.๗	๑๙.๑๕	๒๒.๕	๒๗.๑๕	๘๔.๕

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๖ – มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้

เมืองกรุงเทพฯ ใน ๒๐ ปีข้างหน้าจะก้าวเข้าสู่การเป็น “เมืองหลวงของเอเชีย” เมืองเศรษฐกิจที่มีความสำคัญในระดับภูมิภาคและนานาชาติโดยกรุงเทพฯจะเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนการคมนาคมขนส่ง การแพทย์การท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของเอเซียรวมถึงการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้วิทยาการด้านต่างๆของภูมิภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๖.๒ – ศูนย์กลางการค้า การเงินและการลงทุน

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์
ของประชาชน

กรุงเทพมหานครก้าวขึ้นสู่อันดับ ๑ ใน ๒๐ ของตลาดทุนโลก เพื่อรองรับธุรกิจด้าน
ตลาดเงินและตลาดทุน อย่างเพียงพอและได้มาตรฐานระดับโลก

ความหมายทางวิชาการ

๑.กรุงเทพมหานครมีพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการจัดหาพื้นที่
สำหรับการจัดตั้งสำนักงานระดับภูมิภาคขององค์การระหว่างประเทศและธุรกิจ
นานาชาติ รวมทั้งระบบโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค ระบบขนส่งสาธารณะและ
ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการทำธุรกรรมทางการเงินและการลงทุนอย่าง
เป็นระบบ

๒.สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานขั้นสูงในกรุงเทพมหานครมีการจัดหลักสูตร/ฝึกอบรม
และพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะในการประกอบอาชีพ ตลอดจนทักษะทางด้านภาษา
เพื่อรองรับการรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

งานของภาครัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานครมีการประสานงานเพื่อ
กฎเกณฑ์และข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมทางการเงินและ
การลงทุนให้มีความชัดเจน เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำธุรกรรมทางการเงิน
ระหว่างประเทศ

๔. กรุงเทพมหานครปรับปรุงข้อบังคับการขออนุญาตเกี่ยวกับสถานที่จัดทำธุรกิจ ให้
มีความสะดวกและภายใต้เกณฑ์ที่มีความเหมาะสมสำหรับการจัดตั้งสำนักงานระดับ
ภูมิภาคขององค์การระหว่างประเทศและธุรกิจนานาชาติ ตลอดจนหน่วยงานภายใน
กำกับของกรุงเทพมหานครพัฒนากฎวิธีใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาเมืองให้มีความ
เหมาะสมกับการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศและบริษัทนานาชาติ

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักงานการคลัง สำนักงานงบประมาณกรุงเทพมหานคร
สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล สำนักพัฒนาสังคม สำนักวัฒนธรรม กีฬา และ
การท่องเที่ยว และสำนักงานเขต

หน่วยงานภายนอก กทม. ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการ
ลงทุน บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม ศูนย์บริการนักลงทุน ตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรมการค้าภายใน กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กรม
ส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการ
พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการคลัง กระทรวงเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานพัฒนาธุรกรรม
ทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) สำนักงานเศรษฐกิจการคลังแห่งชาติ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สภาธุรกิจตลาดทุนไทย

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.ขนาดของตลาดทุนมีขนาดติดอันดับเมื่อเทียบกับภูมิภาคอาเซียน	๑ ใน ๕	๑ ใน ๔	๑ ใน ๓	๑ ใน ๒
๒.ขนาดของตลาดทุนมีขนาดติดอันดับเมื่อเทียบกับโลก	๑ ใน ๓๕	๑ ใน ๓๐	๑ ใน ๒๕	๑ ใน ๒๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

ปัจจุบันการค้าและการลงทุนของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ประเทศกำลัง
พัฒนาโดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย มีบทบาทต่อเศรษฐกิจและการลงทุนของโลกเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งการรวมกลุ่ม
ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน(ASEAN Economic Community: AEC) ประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นแหล่ง
รองรับการลงทุนที่สำคัญ และมีแนวโน้มที่จะมีการแข่งขันในภูมิภาครุนแรงขึ้น อีกทั้งรูปแบบของธุรกิจมีการ
เปลี่ยนแปลงไปจากการพัฒนาเทคโนโลยีในการลงทุน ทำให้การลงทุนในภาคบริการมีส่วนเพิ่มมากขึ้น แต่

วัดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนระหว่าง

ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย พบว่า ในช่วงไตรมาสที่สองของปี ๒๕๕๕ ภาพรวมของเศรษฐกิจไทย มีการขยายตัวร้อยละ ๔.๒ โดยมีปัจจัยสำคัญจากการขยายตัวด้านอุตสาหกรรมการผลิตและการบริโภค การขยายตัวของการค้าปลีกค้าส่ง ตลอดจนการลงทุนของภาครัฐและเอกชนและการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว

กรุงเทพมหานคร จะมีการเติบโตเป็นเมืองที่มีความสำคัญต่อการค้าและการลงทุนของประเทศ โดย กรุงเทพมหานครมีลักษณะทางภูมิศาสตร์ในทำเลที่เหมาะสมแก่การเดินทางและเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาค รวมถึงกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศที่ต้องรองรับการเข้ามาอาศัยหรือทำงาน จากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้ปริมาณของนักลงทุนที่ต้องการเข้ามาลงทุนในประเทศเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้จากการเปลี่ยนแปลงของการค้าและการลงทุนในเศรษฐกิจของโลกตามกระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้มีการเคลื่อนย้ายทุนและแรงงานได้อย่างเสรี ทำให้การเข้ามาของบรรษัทลงทุนต่างชาติเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น กรุงเทพมหานครจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับยุทธศาสตร์ในการรองรับการขยายตัวของการค้าและการลงทุน ที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคต

ตารางที่ ๓๕ ข้อมูลประกอบการอธิบายสถานการณ์ปัจจุบัน สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๕

ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจ (% ต่อปี)	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕
% GDP	๐.๑	๕.๕ - ๖.๐
การลงทุนรวม	๓.๓	๑๑.๓
ภาคเอกชน	๗.๒	๑๒.๒
ภาครัฐ	-๘.๗	๘.๑
มูลค่าการส่งออก	๑๖.๔	๗.๓
ปริมาณการส่งออก	๑๐.๒	๖.๘
มูลค่าการนำเข้า	๒๔.๗	๑๓.๕
ปริมาณการนำเข้า	๑๓.๓	๑๑.๐
เงินเฟ้อ (%)	๓.๘	๒.๙-๓.๔
อัตราการว่างงาน(%)	๐.๗	๐.๗

ที่มา: สำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค NESDB

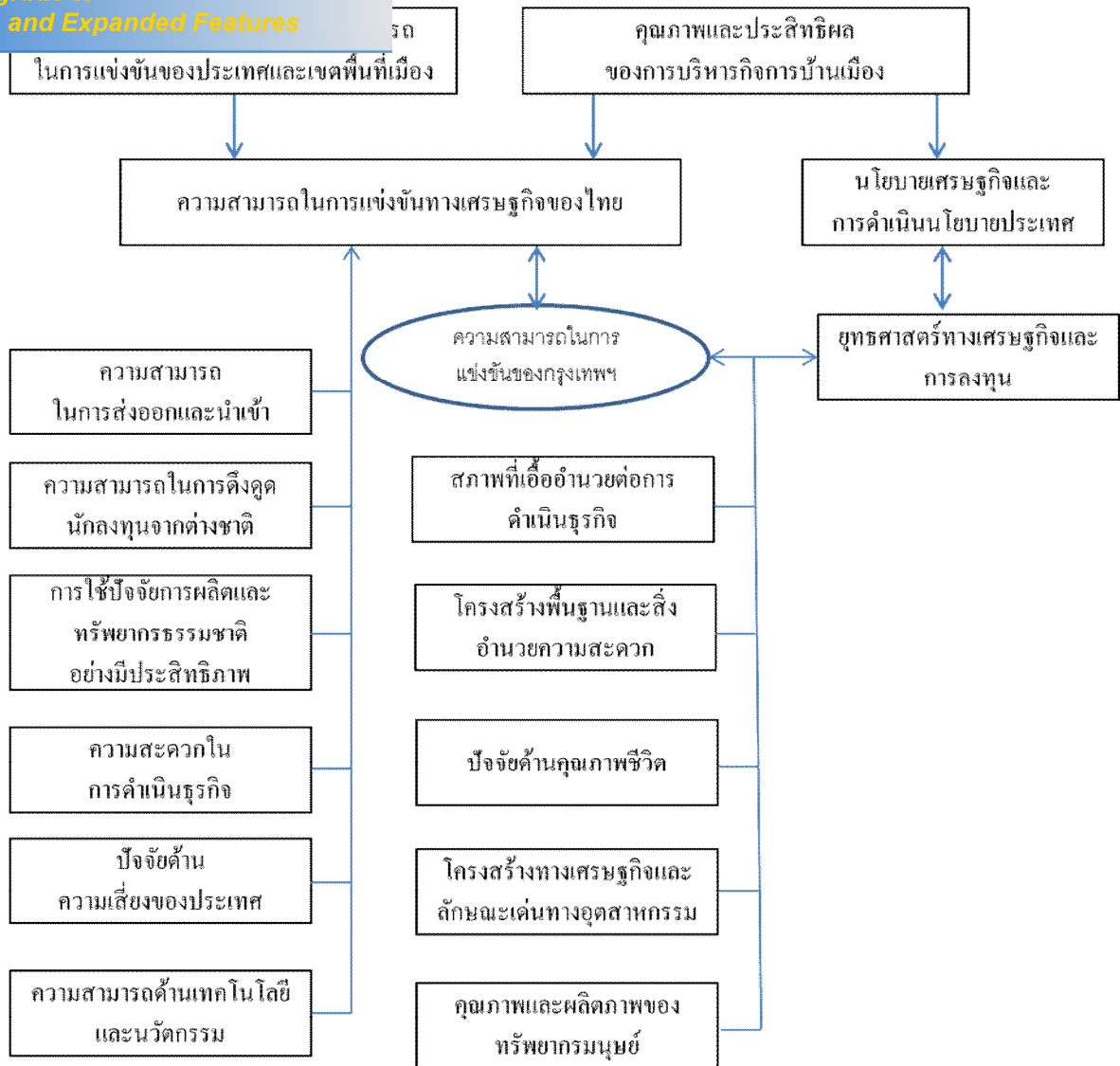
ตารางที่ ๓๖ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (กรุงเทพมหานคร)

	ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔
ภาคเกษตร	๒,๔๑๘	๒,๔๔๔	๒,๓๙๖	๒,๒๘๒
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	๒,๐๗๘	๑,๙๗๑	๑,๙๕๖	๑,๘๒๘
การประมง	๓๓๙	๔๗๓	๔๔๑	๔๕๔
ภาคนอกเกษตร	๒,๙๒๔,๐๑๙	๒,๙๒๔,๗๔๓	๓,๑๐๔,๑๙๗	๓,๓๒๘,๙๔๓

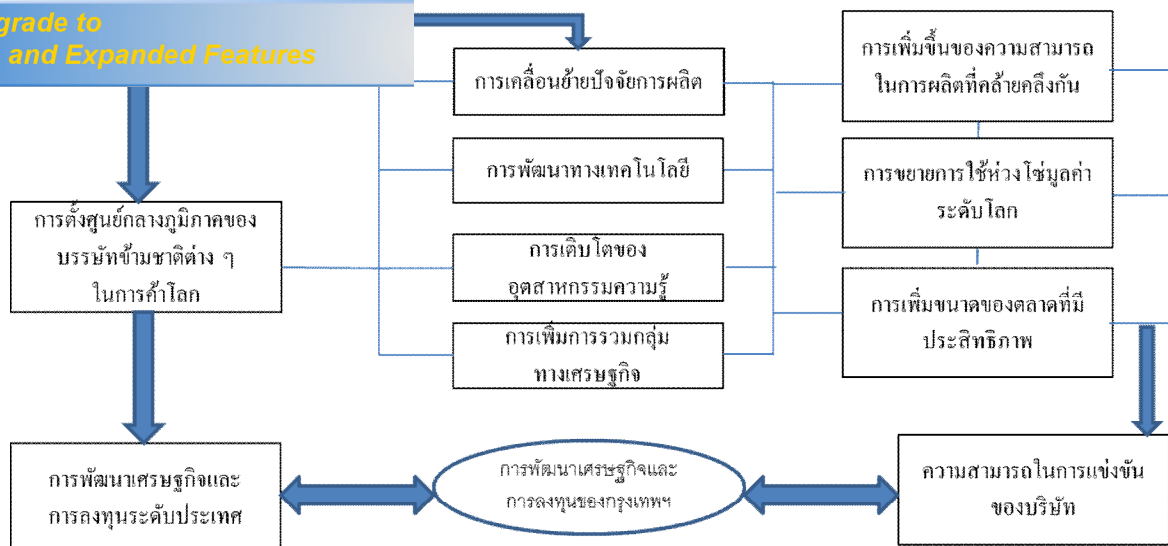
	ปี ๒๕๕๑	ปี๒๕๕๒	ปี๒๕๕๓	ปี๒๕๕๔
	๐	๐	๐	๐
อุตสาหกรรม	๔๒๗,๘๒๘	๔๒๒,๗๖๗	๔๓๘,๖๐๗	๔๘๙,๓๗๕
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	๓๘,๓๓๖	๔๓,๘๗๙	๔๖,๕๗๐	๔๒,๕๓๕
การก่อสร้าง	๗๖,๖๔๐	๖๙,๙๐๑	๘๑,๙๒๐	๗๘,๒๖๘
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	๖๕๘,๗๔๘	๖๖๘,๖๐๖	๗๒๗,๐๓๑	๗๖๙,๔๓๓
โรงแรมและภัตตาคาร	๑๗๓,๑๙๕	๑๖๗,๖๙๗	๑๗๒,๕๕๙	๑๙๖,๐๕๗
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการ	๓๔๖,๓๙๖	๓๔๑,๑๕๗	๓๕๕,๔๖๐	๓๖๔,๒๔๖
ตัวกลางทางการเงิน	๓๑๗,๕๑๖	๓๓๔,๖๔๘	๓๔๕,๐๓๖	๓๙๕,๐๐๘
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและ	๓๗๓,๔๙๑	๓๔๔,๗๙๘	๓๘๖,๑๑๗	๔๑๕,๕๒๘
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ	๒๙๒,๐๒๐	๓๑๔,๙๗๒	๓๑๘,๔๔๒	๓๓๘,๖๐๙
รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ				
การศึกษา	๕๕,๕๔๐	๖๑,๙๙๖	๖๒,๖๘๔	๕๗,๔๗๓
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	๔๖,๗๑๗	๔๓,๙๒๙	๔๗,๓๕๓	๔๙,๑๗๕
การให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	๑๑๓,๔๖๓	๑๐๖,๕๐๖	๑๑๘,๕๗๐	๑๒๘,๗๘๖
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	๔,๑๒๙	๓,๘๘๘	๓,๘๕๐	๔,๔๕๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๒,๙๒๖,๔๓๗	๒,๙๒๗,๑๘๗	๓,๑๐๖,๕๙๓	๓,๓๓๑,๒๒๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (บาท)	๔๒๖,๘๖๔	๔๒๖,๓๕๗	๔๕๑,๗๕๗	๔๘๕,๖๗๒
(ประชากร๑,๐๐๐คน)	๖,๘๕๖	๖,๘๖๖	๖,๘๗๗	๖,๘๕๙

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาโอกาสของกรุงเทพมหานครที่จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียในอนาคต ปัจจัยที่ส่งผลในระยะยาวต่อการพัฒนาหรือเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของเมือง คือ ระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค ระบบขนส่งสาธารณะและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนทรัพยากรบุคคลที่มีทักษะเฉพาะ โดยจากการจัดลำดับของ IMD Executive Opinion Survey ใน World Competitiveness Yearbook ๒๐๐๖ พบว่าจุดแข็งและจุดอ่อนประการหนึ่งของประเทศไทยคือ โครงสร้างพื้นฐานของประเทศ พบว่าประเทศไทยมีการบำรุงรักษาและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอยู่อันดับที่ ๗ รองจากอันดับแรกคือ สิงคโปร์ และลำดับต่อมา คือ ฮองกง ญี่ปุ่น มาเลเซีย ไต้หวัน และออสเตรเลีย และเมื่อพิจารณาการจัดลำดับดัชนีความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ รวบรวมจาก World Economic Forum ใน World Competitiveness Report ๒๐๐๕-๒๐๐๖ พบว่าประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจตลอดจนสภาพแวดล้อมทางธุรกิจเป็นลำดับที่ ๓๗ ของโลก



ภาพที่ ๓๖ กรอบแนวคิดการพัฒนากรุงเทพมหานครเพื่อเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค



แผนภาพที่ ๓๗ แนวโน้มของโลกที่มีต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยและกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ ๓๗ ร้อยละของระดับความรุนแรงในข้อจำกัดและอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจของประเทศ และ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ปัจจัย	ประเทศไทย	กรุงเทพมหานครและปริมณฑล
ความไม่เสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจมหภาค	๓๗.๔	๔๑.๒
ทักษะและการศึกษาของแรงงาน	๓๐.๐	๓๑.๗
นโยบายเศรษฐกิจที่ไม่แน่นอน	๒๙.๑	๓๒.๒
ปัญหาบริหารพลังงานกระแสไฟฟ้า	๒๕.๖	๒๑.๒
อัตราภาษี	๒๔.๔	๒๗.๒
การบริหารระบบภาษี	๒๒.๓	๒๔.๒
การปฏิบัติไม่เป็นทางการและการขัดขวางการ แข่งขันทางธุรกิจ	๒๐.๑	๒๔.๓
กฎระเบียบ เงื่อนไขทางการค้าและศุลกากร	๑๙.๘	๒๑.๕
การทุจริต และคอร์รัปชัน	๑๘.๓	๒๑.๒
ต้นทุนทางการเงิน	๑๔.๕	๑๔.๑
การคมนาคมขนส่ง	๑๓.๘	๑๔.๐
การเข้าถึงเครดิตภายในประเทศ	๑๓.๖	๑๔.๗
ระบบโทรคมนาคม	๑๑.๔	๘.๓
กฎหมายแรงงาน	๑๑.๔	๑๓.๑
อาชญากรรม โจรกรรม และปัญหาทางสังคม	๑๐.๓	๑๑.๖
การออกใบอนุญาตประกอบกิจการ	๗.๔	๘.๒
การถือครองที่ดิน	๒.๕	๑.๘
การเข้าถึงเครดิตระหว่างประเทศ	๑.๕	๑.๑

ที่มา: มูลนิธิสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๘

กรุงเทพมหานครจะเป็นมหานครที่เป็นศูนย์กลางการการค้าและการลงทุน จัดตั้งสำนักงานระดับภูมิภาคขององค์กรธุรกิจนานาชาติ ที่พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการค้าและการลงทุน (ระบบโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค ระบบขนส่งสาธารณะและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ อสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์) และมีบุคลากรที่มีทักษะในการประกอบอาชีพด้านการค้าและการลงทุน ทั้งนี้ จะต้องแก้ไขปัญหา/ปัจจัยเสี่ยง ดังนี้

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
------------------------------------	---

	วิเคราะห์ปัจจัยทำท่าย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑. กรุงเทพมหานครยังมีพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการจัดตั้งสำนักงานระดับภูมิภาคขององค์กรธุรกิจนานาชาติไม่เพียงพอสำหรับการเป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุน ๒. สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการลงทุนยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการเป็นศูนย์กลางการลงทุนเช่นระบบ IT เทคโนโลยีการเชื่อมต่อและระบบส่งต่อข้อมูลที่ทันต่อการตัดสินใจด้านการลงทุน ตลาดทุนยังมีขนาดเล็ก ๓. ยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถแรงงานฝีมือทั้งทักษะในการประกอบอาชีพและทักษะทางด้านภาษา ๔. การแข่งขันในภูมิภาคต่อการเป็นศูนย์กลางทางการเงิน การลงทุน การค้าในภูมิภาค ๕. ความมั่นคงทางการเมือง ความขัดแย้งภายในประเทศเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการแข่งขันของ กทม. ๖. นโยบายของประเทศในการผลักดันให้ประเทศเป็นศูนย์กลางด้านการเงิน การค้า การลงทุน ยังขาดความชัดเจนในการผลักดันอย่างต่อเนื่อง อย่างเป็นรูปธรรมในการให้ กทม. เป็นศูนย์กลาง ๗. ขาดการประชาสัมพันธ์ให้นานาชาติได้รู้ว่า กรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับการเป็นเมืองศูนย์กลางการลงทุนและการค้า	รัฐบาลมีแผนการในการเสนอตัวให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการลงทุน อย่างน้อยในระดับ ASEAN

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๖.๒.๑ สนับสนุนให้เกิดพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการทำธุรกรรมทางการเงินและการลงทุนอย่างเป็นระบบ

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ผู้ประกอบการหรือบริษัทไทยและบริษัทต่อชาติของจดทะเบียนสำหรับการทำธุรกรรมทางการเงินและการลงทุนเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๖.๒.๑.๑ ดูแล พัฒนา และสนับสนุนทางด้านพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการทำธุรกรรมทางการเงินและการลงทุนอย่างเป็นระบบ	สัดส่วนของพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการทำธุรกรรมทางการเงินและการลงทุนเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๕๐
๖.๒.๑.๒ สนับสนุน ประสานงาน ให้เกิดการใช้และพัฒนาพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการทำธุรกรรมทางการเงินและการลงทุนอย่างเป็นรูปธรรม	ร้อยละของพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการทำธุรกรรมทางการเงินและการลงทุนได้รับการใช้อย่างเป็นรูปธรรม	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐
๖.๒.๑.๓ ประสานงาน และสนับสนุนให้มีปรับปรุงกฎเกณฑ์และข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมทางการเงินและการลงทุนให้มีความชัดเจนเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ	ระยะเวลาในการติดต่อเพื่อขอใช้พื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกของกรุงเทพมหานครลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับระยะเวลา ก่อนการจัดสัมมนา	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๑๕	ร้อยละ ๒๐

เป้าประสงค์ (Objective) ๖.๒.๒ สนับสนุนและพัฒนาสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานขั้นสูงในกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
-----------	-----------------------	--------------------------	--------------------------	--------------------------

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ผู้ประกอบการที่เข้าอบรมมีทักษะในการประกอบอาชีพตลอดจนทักษะทางด้านภาษาเพื่อรองรับการรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐
แรงงานฝีมือแรงงานขั้นสูงในกรุงเทพมหานครที่เข้าอบรมมีทักษะที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพตลอดจนทักษะทางด้านภาษาเพื่อรองรับการรวมเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๖.๒.๒.๑สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชน และประชาชนตลอดจนชุมชนที่เกี่ยวข้อง	สัดส่วนโครงการที่เกิดจากความร่วมมือ การประสานการรวมตัว การทำประชาพิจารณ์มีการเพิ่มขึ้น	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๒๕	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๓๕

เป้าประสงค์ (Objective) ๖.๒.๓ สนับสนุนให้เกิดการจัดหาพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการจัดตั้งสำนักงานระดับภูมิภาคขององค์การระหว่างประเทศและธุรกิจนานาชาติได้รับการจัดการอย่างความเหมาะสม

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
พื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับจัดตั้งสำนักงานระดับภูมิภาคขององค์การระหว่างประเทศและธุรกิจนานาชาติได้รับการจัดการอย่างความเหมาะสม	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)

		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๖.๒.๓.๑ ประสานงาน และสนับสนุนให้มีปรับปรุงกฎเกณฑ์และข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสำนักงานและการจัดประชุม โดยมี กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลาง	ระยะเวลาในการขออนุญาตจัดตั้งสำนักงาน และการขอจัดประชุม นิทรรศการ และการจัดแสดงสินค้า ลดลง	ไม่เกิน ๓๐ วัน	ไม่เกิน ๒๐ วัน	ไม่เกิน ๑๐ วัน	ไม่เกิน ๗ วัน

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการสำรวจพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกของกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน	๑.๕	๑.๗	๑.๙	๒.๒	๗.๓
๒. โครงการจัดทำแผนการพัฒนาพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการทำธุรกรรมทางการเงินและการลงทุน	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๓. โครงการจัดการสัมมนาเพื่อการพัฒนาประสานงานให้เกิดการใช้และพัฒนาพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนสนับสนุนให้มีปรับปรุงกฎเกณฑ์และข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมทางการเงินและการลงทุนให้มีความชัดเจน	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๔. โครงการจัดทำแผนการใช้พื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกของกรุงเทพมหานครเพื่อใช้สำหรับการอำนวยความสะดวกในการจัดหาพื้นที่สำหรับการสนับสนุนการลงทุน	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๕. โครงการจัดทำ Task Force เพื่อ ประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐหรือ เอกชนเกี่ยวกับการใช้พื้นที่เพื่อการ สนับสนุนการลงทุน	๐.๑	๐.๓	๐.๕	๐.๘	๑.๗
๖. โครงการจัดการศึกษาและสัมมนา เพื่อหาแนวทางการแก้ไขกฎเกณฑ์และ ข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำ ธุรกรรมทางการเงินและการลงทุนให้มี ความชัดเจน เพื่ออำนวยความสะดวกใน การทำธุรกรรมทางการเงินระหว่าง ประเทศ	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๗. โครงการสนับสนุนการฝึกอบรม พัฒนาทักษะ ที่จำเป็นในการใช้ประกอบ อาชีพของแรงงานฝีมือแรงงานขั้นสูงใน กรุงเทพมหานคร	๑.๕	๑.๗	๑.๙	๒.๒	๗.๓
๘. โครงการสนับสนุนให้เกิดเครือข่าย การพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ ตลอดจนทักษะทางด้านภาษา	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๙.โครงการสำรวจพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ของกรุงเทพมหานครที่ เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสำนักงานระดับ ภูมิภาค	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
รวมทั้งสิ้น	๗.๙	๙.๗	๑๑.๕	๑๔.๒	๔๓.๓

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๖ – มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้

เมืองกรุงเทพฯ ใน ๒๐ปี ข้างหน้าจะก้าวเข้าสู่การเป็น “เมืองหลวงของเอเชีย” เมืองเศรษฐกิจที่มีความสำคัญในระดับภูมิภาคและนานาชาติโดยกรุงเทพฯจะเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนการคมนาคมขนส่ง การแพทย์การท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของเอเซียรวมถึงการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้วิทยาด้านต่างๆของภูมิภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๖.๓ – ศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับโลก

มหานครก้าวขึ้นสู่อันดับ ๑ ใน ๒๐ ของตลาดทุนโลก เพื่อรองรับธุรกิจด้าน
และตลาดทุน อย่างเพียงพอและได้มาตรฐานระดับโลก

ความหมายทางวิชาการ	๑. เมืองกรุงเทพฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกมา สู่เมืองกรุงเทพฯ สู่จังหวัดต่างๆ ของไทย และสู่เมืองอื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียนและ ในเอเชีย ๒.อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สามารถทำรายได้ให้กับชาวกรุงเทพฯ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของกรุงเทพมหานคร
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว สำนัก ยุทธศาสตร์และประเมินผล สำนักการคลัง และสำนักงบประมาณ กรุงเทพมหานคร ส่วนราชการ/หน่วยงานภายนอก กทม. ได้แก่ กรมการท่องเที่ยว การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๗๕)
๑.เมืองกรุงเทพฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกมาสู่ เมืองกรุงเทพฯ สู่จังหวัดต่างๆ ของไทย และสู่ เมืองอื่นๆ ในภูมิภาคอาเซียนและในเอเชีย				๑
๒. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สามารถทำ รายได้ให้กับชาวกรุงเทพฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมของ กรุงเทพมหานคร				

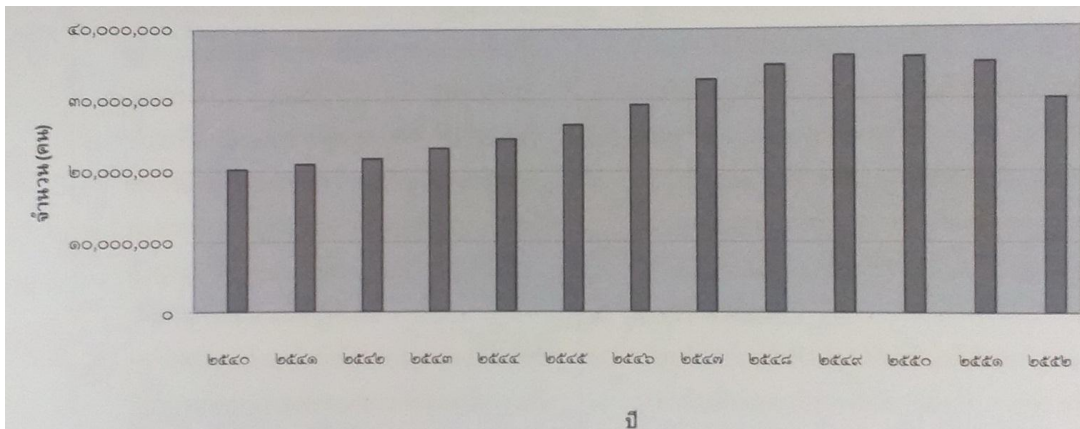
สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

จากวิสัยทัศน์แผนวิสัยทัศน์ของประชาชนเพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี ชาวกรุงเทพฯ
อยากให้เมืองกรุงเทพฯ เป็นเมืองน่าอยู่ – ชุมชนน่าเที่ยวที่ยั่งยืนและโดดเด่นอยู่ในระดับโลกต่อไป
กรุงเทพมหานครยังมีทรัพยากรเชิงพื้นที่และวัฒนธรรมที่ยังมิได้พัฒนาและเพิ่มมูลค่าในเชิงการท่องเที่ยวอีก
มากมายต่งนั้นกรุงเทพมหานครและชุมชนจึงควรแสวงหาช่องทางขับเคลื่อนในเรื่องดังกล่าวนี้อย่างจริงจัง
เมืองกรุงเทพมหานครได้รับการยอมรับว่าเป็นเมืองที่น่าท่องเที่ยวระดับโลก ซึ่งถูกการันตีโดยรางวัล
ต่างๆที่ได้รับมา ได้แก่ รางวัลจากการสำรวจสุดยอดจุดหมายปลายทางของโลก ประจำปี ๒๕๕๖ (Master
Card Global Destination Cities Index ๒๐๑๓) โดย มาสเตอร์การ์ด เวิลด์วายด์ กรุงเทพมหานครได้รับ
รางวัลในฐานะเมืองจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวอันดับที่ ๑ ของโลกติดต่อกัน ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๓ – พ.ศ.

เมืองในทวีปเอเชียที่ได้อยู่ในอันดับสูงสุดของการจัดอันดับเป็นครั้ง
ที่ ๒๐๑๓ : Travellers' Choice Destinations Awards ๒๐๑๓

ซึ่งกรุงเทพมหานครได้รับการคัดเลือกจากเว็บไซต์ทริปแอดไวเซอร์ www.TripAdvisor.com ซึ่งเป็นเว็บไซต์
ท่องเที่ยวที่ใหญ่ที่สุดในโลกให้เป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยมอันดับที่ ๑ จาก ๒๕ จุดหมายปลายทางยอด
นิยมสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วโลกในทวีปและรางวัลล่าสุด คือ รางวัล “World’s Best City Award ๒๐๑๓”
หรือ รางวัลเมืองน่าท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในโลก ประจำปี ๒๕๕๖ จากนักท่องเที่ยวและผู้อ่าน “เทรเวลเอนด์เลซ
เชอร์” (Travel + Leisure) นิตยสารท่องเที่ยวยอดนิยมของสหรัฐอเมริกาซึ่งกรุงเทพมหานครเคยได้รับรางวัล
นี้มาแล้วเมื่อปี ๒๕๕๑ และต่อมาในปี ๒๕๕๓ ติดต่อกันมาจนถึงปี ๒๕๕๖ นี้ เป็นแชมป์ระดับโลกถึง ๔ ปีด้วยกัน
และขณะเดียวกันก็ได้รับจัดอันดับเป็นเมืองน่าเที่ยวอันดับ ๑ ในเอเชียทุกปีตั้งแต่ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๑ และปี
๒๕๕๓ - ๒๕๕๖ อีกด้วย โดยพิจารณาจากเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ๖ คือ ๑. สถานที่ท่องเที่ยว ทัศนียภาพ ความ
สวยงามและความร่มรื่น ๒. ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ๓. อาหารการกิน ๔. แหล่งจับจ่ายใช้สอย ๕.
ความเป็นมิตรของผู้คน และ ๖. ความคุ้มค่าของเงิน

จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่ท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ ระหว่างปี พ.ศ.
๒๕๔๐-๒๕๕๒ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ยกเว้นช่วง พ.ศ. ๒๕๔๐-๒๕๔๒ ซึ่งเกิดปัญหาทางการเมืองและความไม่สงบใน
กรุงเทพฯ



ภาพที่ ๓๘ สถิตินักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๔๐-๒๕๕๒

ที่มา : แผนพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘

นอกจากนี้ย่านต่างๆในกรุงเทพฯ ต่างก็มีความหลากหลาย สามารถตอบสนองต่อพฤติกรรม
นักท่องเที่ยวที่นิยมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวในประเทศเอง ซึ่ง
อาจจะสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่นอกโปรแกรมหลักได้มากกว่านักท่องเที่ยวต่างชาติ

Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features

	จำนวน (คน)	ร้อยละ
วัฒนธรรม	๑๘๕	๑๑.๒
- ห้องเที่ยวเพื่อทำบุญหรือสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์	๒๑๒	๑๒.๙
- ห้องเที่ยวทางธรรมชาติ (เช่น ทะเลบางขุนเทียน)	๑๖๑	๙.๘
- ห้องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต	๑๔๖	๘.๙
- ห้องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม	๘๖	๕.๒
- ห้องเที่ยวเชิงนันทนาการและบันเทิง	๑๕๔	๙.๔
- ห้องเที่ยวเชิงวิชาการ	๕๒	๓.๒
- ห้องเที่ยวเพื่อการจับจ่ายใช้สอย	๒๕๕	๑๕.๕
- ห้องเที่ยวเพื่อแสวงหาอาหารอร่อยรับประทาน	๑๘๓	๑๑.๑
- ห้องเที่ยวเพื่อการบันเทิงยามค่ำคืน	๙๖	๕.๘
- ห้องเที่ยวเพื่อชมงานแสดงสินค้าหรืองานวัฒนธรรม	๑๑๖	๗.๐

ที่มา : แผนพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๕๔-๒๕๕๘

จุดขายของกรุงเทพมหานครที่เป็นข้อได้เปรียบในการพัฒนาสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ได้แก่ กรุงเทพมหานครมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม สถานบริการทางการแพทย์ที่ทันสมัยใหม่ และแหล่งเรียนรู้และให้บริการด้านการแพทย์แผนไทยที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากกว่า ๓๐๐ แห่ง อีกทั้งยังมีโรงแรมชั้นนำระดับ ๔-๕ ดาว ที่มีความโดดเด่นในด้านบริการและอาหารชั้นเลิศจำนวนมากมาย และที่สำคัญคือกรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทางอากาศในภูมิภาคอาเซียน ดังนั้น กรุงเทพมหานครจึงเป็นจุดแรกของประเทศไทยที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้มาสัมผัสเมื่อเดินทางมาถึง

จากการที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของประเทศไทย กรุงเทพฯในฐานะ เมืองหลวงแห่งวัด วัง สถาปัตยกรรมและวิถีชีวิตที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมอันงดงามของไทยจึงเป็นที่สนใจของ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นอย่างยิ่ง จากการสำรวจพฤติกรรมนักท่องเที่ยวพบว่า มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติจำนวนไม่น้อยที่ระบุว่าเข้ามาท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครประเภทวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์โดยเฉพาะ แสดงให้เห็นถึงโอกาสของกรุงเทพมหานครในการพัฒนาให้เป็นเมืองที่มีชื่อเสียง ด้านแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ตารางที่ ๓๘ แสดงข้อมูลประกอบการอธิบายสถานการณ์ปัจจุบัน

	๒๕๕๐	๒๕๕๙	๒๕๕๘	๒๕๕๗	๒๕๕๖	Δ%
จำนวนนักท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร(ล้าน คน)	๓๕.๙	๓๖.๒	๓๔.๘	๓๒.๘	๒๙.๓	๕.๗
จำนวนแหล่ง ท่องเที่ยว***	แหล่งท่องเที่ยวประเภทเชิงนิเวศ ๒๐ แห่ง (สวนธนบุรีรมย์ ชายทะเลบางขุนเทียน คลองทวีวัฒนา ฯลฯ)					

เที่ยวประเภทวัฒนธรรม ๙ แห่ง (ตลาดน้ำตลิ่งชัน ตลาดน้ำวัดสะพาน
มาลา)

แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ ๓๑ แห่ง (พระบรมหาราชวัง วัดอรุณ วัด
พระแก้ว อนุสาวรีย์ชัยฯ พระบรมรูปทรงม้า ฯลฯ)

***จำแนกตามประเภทของ ททท. เมื่อปี ๒๕๕๔ โดยกรุงเทพมหานคร

รูปแบบการท่องเที่ยว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ท่องเที่ยวเชิงโบราณสถานแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม	๑๘๕	๑๑.๒
ท่องเที่ยวเพื่อทำบุญหรือสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์	๒๑๒	๑๒.๙
ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	๑๖๑	๙.๘
ท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต	๑๔๖	๘.๙
ท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม	๘๖	๕.๒
ท่องเที่ยวเชิงนันทนาการและบันเทิง	๑๕๔	๙.๔
ท่องเที่ยวเชิงวิชาการ	๕๒	๓.๒
ท่องเที่ยวเพื่อการจับจ่ายใช้สอย	๒๕๕	๑๕.๕
ท่องเที่ยวเพื่อแสวงหาอาหารอร่อยรับประทาน	๑๘๓	๑๑.๑
ท่องเที่ยวเพื่อการบันเทิงยามค่ำคืน	๙๖	๕.๘
ท่องเที่ยวเพื่อชมงานแสดงสินค้าและนวัตกรรม	๑๑๖	๗.๐
รวม	๑,๖๔๖	๑๐๐

ที่มา : แผนพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร ๒๕๕๔-๒๕๕๘

ถึงแม้ว่าที่ผ่านมาการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครจะเป็นไปในทิศทางบวก แต่ศักยภาพในการหา
รายได้จากการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครก็ยังสามารถพัฒนาได้อีก ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นจะส่งผลให้
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) สูงขึ้นอย่างมาก โดยกรุงเทพมหานครจะต้องเริ่มต้นจากการพิจารณา
สภาพปัญหาที่อาจจะเป็นอุปสรรคสำหรับการท่องเที่ยว ได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวยังทำ
ให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับความสะดวกเพียงพอเช่น การขนส่งมวลชนไม่ทั่วถึง คุณภาพต่ำ การจราจรติดขัด
เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่สะดวก ไม่ทั่วถึง เป็นต้น มลพิษทางอากาศในบางพื้นที่อยู่ในระดับสูงเช่นควันกลืน
เสียงเป็นต้น แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งมีลักษณะสกปรกเสื่อมโทรมขาดการบริหารจัดการ ความปลอดภัย
ของนักท่องเที่ยว เช่นอาหารข้างทางไม่ปลอดภัยอุบัติเหตุอาชญากรรมสูงการถูกหลอกลวงยาเสพติด การค้า
มนุษย์ ฯลฯ หรือแม้สิ่งเล็กน้อยๆแต่มีผลกระทบต่อความสะดวกของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ป้ายสื่อสัญลักษณ์
ที่ไม่เป็นมิตรต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

ดังนั้นกรุงเทพมหานครจำเป็นต้องมีแผนพัฒนาและการวางแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาการ
ท่องเที่ยวให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับโลกและสามารถสร้างรายได้ให้แก่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
เพิ่มขึ้นเท่าตัว

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็น ปัญหา
------------------------------------	---



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

รายได้อันเนื่องมาจากการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่ม
ต่ำ(Low value added)

วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็น
ปัญหา

๑. ขาด creative tourism
๒. ขาดสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น การขนส่งมวลชนไม่ทั่วถึง
คุณภาพต่ำ การจราจรติดขัด เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวไม่สะดวก ไม่
ทั่วถึง เป็นต้น
๓. มลพิษทางอากาศในบางพื้นที่อยู่ในระดับสูง เช่น ควัน กลิ่น
เสียง เป็นต้น
๔. แหล่งท่องเที่ยวสกปรก เสื่อมโทรม ขาดการบริหารจัดการ
๕. นักท่องเที่ยวมีความเสี่ยงสูงเช่น อาหารข้างทางไม่ปลอดภัย
อุบัติเหตุ อาชญากรรมสูง การถูกหลอกลวง ยาเสพติด การค้า
มนุษย์ ฯลฯ
๖. ป้าย สื่อ สัญลักษณ์ไม่เป็นมิตรต่อนักท่องเที่ยวชาว
ต่างประเทศ

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๖.๓.๑ ดำรงรักษาการเป็นเมืองจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวอันดับต้นๆของ
โลกไว้ให้ได้ตลอดไป

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลก (อันดับที่)	๑-๓	๑-๓	๑-๓	๑-๓

เป้าประสงค์ (Objective) ๖.๓.๒ จำนวนนักท่องเที่ยว สูงเป็นลำดับที่ (วัน ต่อปี-คน)๑-๓ของเมืองท่องเที่ยว
ในเอเชีย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศของเมืองกรุงเทพฯ (๗ ล้านคน-วัน/ปี)	๒๑.๓	๒๗.๖๕	๓๘.๑๕	๔๒.๗๕

กรรมการท่องเที่ยว สามารถทำได้ให้กับชาวกรุงเทพฯ ไม่น้อย
ของกรุงเทพมหานคร”

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของชาวกรุงเทพฯ (ร้อยละมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของกรุงเทพมหานคร)	๕.๘๖	๘	๙	๑๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๖.๓.๓.๑ พัฒนาลาดการ ท่องเที่ยวเมืองกรุงเทพฯ	รายได้จากอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของชาว กรุงเทพฯ	๕.๘๖	๘	๙	๑๐
๖.๓.๓.๒ ยกกระดับคุณภาพ บริการด้านการท่องเที่ยวเมือง กรุงเทพฯ สู่ระดับโลก	รายได้จากอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของชาว กรุงเทพฯ	๕.๘๖	๘	๙	๑๐
๖.๓.๓.๓ ส่งเสริมการพัฒนา ผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวใหม่ๆ	รายได้จากอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของชาว กรุงเทพฯ	๕.๘๖	๘	๙	๑๐
๖.๓.๓.๔ เพิ่มช่องทางการรับ ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวของ นักท่องเที่ยวนานาชาติ	รายได้จากอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของชาว กรุงเทพฯ	๕.๘๖	๘	๙	๑๐
๖.๓.๓.๕ เพิ่มศักยภาพกองการ ท่องเที่ยว กทม.	รายได้จากอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวของชาว กรุงเทพฯ	๕.๘๖	๘	๙	๑๐

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)	รวมทั้งสิ้น
๑. โครงการ Bangkok Smile Branding	๕๒.๕	๕๕	๖๐	๗๗	๒๔๔.๕

	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)	รวมทั้งสิ้น
๒. โครงการนั่งรถเมล์ เรือ รถราง จักรยาน และเดินชมเมืองกรุงเทพฯ	๗๗.๕	๘๐	๘๕	๙๐	๓๒๕
๓. โครงการย้อนรอยแหล่งวัฒนธรรมเมือง กรุงเทพฯ	๗๕	๘๐	๙๐	๑๐๐	๓๔๕
๔. โครงการ จัดทำแผนที่ความรู้เกี่ยวกับมรดก ทางวัฒนธรรมของชุมชน	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๔๐
รวมทั้งสิ้น	๒๑๕	๒๒๕	๒๔๕	๒๗๗	๙๕๘.๕

ข) มาตรการดำเนินการ

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)	รวมทั้งสิ้น
๑. โครงการส่งเสริมมาตรฐานบริการด้านการ ท่องเที่ยว	๓๐				๓๐
๒. โครงการห้องน้ำสะอาด สำหรับนักท่องเที่ยว	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๑๐๐
๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนา Packages การ ท่องเที่ยว	๑๒				๑๒
๔. โครงการพัฒนา software Bangkok Smile Application	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๑๐๐
๕. โครงการอาสาสมัคร Bangkok Smile	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๑๐๐
๖. การปรับโครงสร้างและบทบาทองค์กรด้าน การท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร	๕๐	๕๐	๕๐	๕๐	๒๐๐
รวมทั้งสิ้น	๑๖๗	๑๒๕	๑๒๕	๑๒๕	๕๔๒

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๖ – มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้

เมืองกรุงเทพฯ ใน ๒๐ปีข้างหน้าจะก้าวเข้าสู่การเป็น “เมืองหลวงของเอเชีย” เมืองเศรษฐกิจที่มีความสำคัญในระดับภูมิภาคและนานาชาติโดยกรุงเทพฯ จะเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนการคมนาคมขนส่ง การแพทย์การท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของเอเซียรวมถึงการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้วิทยาการด้านต่างๆของภูมิภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๖.๔ – ศูนย์กลางธุรกิจตามฐานนวัตกรรม – วัฒนธรรม

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์
ของประชาชน

กรุงเทพมหานครเป็นหนึ่งในสามของเมืองในภูมิภาคอาเซียนที่เป็นเมืองนวัตกรรม-วัฒนธรรม หรือ Bangkok Cultural Innovation โดยอิงมรดกทางวัฒนธรรมไทย นวัตกรรมด้านศิลปะและการแสดง และนวัตกรรมด้านการออกแบบและสร้างสรรค์

ความหมายทางวิชาการ

๑.กรุงเทพมหานครมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการจัดงานแสดงผลงานกลุ่มธุรกิจตามฐานนวัตกรรม-วัฒนธรรม

๒.กรุงเทพมหานครเป็นหน่วยงานหลักที่ประสานงานในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมไทย ตลอดจนให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการและสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงในระดับนานาชาติรวมถึงการจัดหาช่องทางการตลาดสำหรับอุตสาหกรรม

๓.กรุงเทพมหานครพัฒนาตลาดแฟชั่นและเครื่องประดับนานาชาติและจัดหาช่องทางการตลาดเพื่อให้ผลงานของแรงงานฝีมือคนไทยเป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ

ในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว และ
เขต

ส่วนราชการ/หน่วยงานนอกสังกัด กทม. ได้แก่ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวง
คมนาคม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ
กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมส่งเสริมการส่งออก

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.กรุงเทพมหานครติดอันดับเมืองในภูมิภาค อาเซียนที่เป็นเมืองนวัตกรรม-วัฒนธรรม หรือ Bangkok Cultural Innovation	๑ ใน ๔	๑ ใน ๓	๑ ใน ๓	๑ ใน ๓
๒.กรุงเทพมหานครติดอันดับเมืองของโลกที่ เป็นเมืองนวัตกรรม-วัฒนธรรม หรือ Bangkok Cultural Innovation	๑ ใน ๕๐	๑ ใน ๔๐	๑ ใน ๓๐	๑ ใน ๒๐
๓.กรุงเทพมหานครติดอันดับเมืองของโลกที่ เป็นตลาดแฟชั่นและเครื่องประดับนานาชาติ	๑ ใน ๓๐	๑ ใน ๒๕	๑ ใน ๒๐	๑ ใน ๑๕

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

ในปัจจุบัน ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมกำลังเปลี่ยนแปลงจากระบบที่ใช้แรงงานในการผลิต ตลอดจน
การแข่งขันด้านราคา ไปสู่ยุคของการแข่งขันด้านความคิดและนวัตกรรม⁴³ ซึ่งใช้เทคโนโลยี ความรู้ในการสร้าง
มูลค่าเพิ่มของผลผลิต (Value added)

ในการแข่งขันกับต่างประเทศ พบว่า การค้าและการลงทุนของต่างประเทศมีอิทธิพลต่อประเทศไทย
เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการรวมกลุ่มของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community:
AEC) มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากประเทศในกลุ่มอาเซียนมีแนวโน้มที่จะมีการ
แข่งขันในภูมิภาครุนแรงขึ้น ถึงแม้ว่าตามกรอบ ASEAN แล้วไม่ควรมีการแข่งขันภายในภูมิภาคก็ตาม ดังนั้น
การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ตลอดจนการค้นคว้าพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมจึงเป็นสิ่งที่มีความ
จำเป็นอย่างยิ่งในการแข่งขันกับนานาชาติ

⁴³ Richard Florida, M.K. (๑๕๕๓). The New Age of Capitalism: Innovation-Mediated Production. Futures, **The Journal of
Forecasting and Planning**. July-August, p.๖๓๗.

(World Economic Forum: WEF) ได้จัดให้ประเทศไทยมีคะแนน
Innovation and Sophistication) อยู่ในอันดับที่ ๕๕ ของโลก และ

หากพิจารณาเฉพาะปัจจัยด้านนวัตกรรม พบว่า ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ ๖๘ จาก ๑๔๔

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงและเป็นศูนย์กลางที่มีความเชื่อมโยงกับภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ
ไทย ประกอบกับ มีความพร้อมด้านบุคลากร เงินทุน เทคโนโลยี และความได้เปรียบของสถานที่ตั้ง ซึ่งชี้ให้เห็น
ว่า กรุงเทพมหานครมีศักยภาพเพียงพอที่จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนสามารถใช้ความคิดริเริ่ม
สร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ของตนเอง ตลอดจนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
กับนานาประเทศ ทั้งนี้ การส่งเสริมความรู้ในการการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมอย่างเป็นระบบจะสามารถใช้
เป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับศักยภาพการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีเศรษฐกิจโลกต่อไปในอนาคต

ตารางที่ ๓๙ อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ปี พ.ศ.๒๕๔๙ – ๒๕๕๖

Factor	๒๕๔๙- ๒๕๕๐	๒๕๕๐- ๒๕๕๑	๒๕๕๑- ๒๕๕๒	๒๕๕๒- ๒๕๕๓	๒๕๕๓- ๒๕๕๔	๒๕๕๔- ๒๕๕๕	๒๕๕๕- ๒๕๕๖
๑. Basic Requirements	๓๘	๔๐	๔๓	๔๓	๔๘	๔๖	๔๕
๒. Efficiency enhancers	๔๓	๒๙	๓๖	๔๐	๓๙	๔๓	๔๗
Technological	๔๘	๔๕	๖๖	๖๓	๖๘	๔๘	๘๔
๓. Innovation and Sophistication factors	๓๖	๓๙	๔๖	๔๗	๔๙	๕๑	๕๕
Innovation	๓๓	๓๖	๕๔	๕๗	๕๒	๕๔	๖๘
Global competitiveness	๓๕	๒๘	๓๔	๓๖	๓๘	๓๙	๓๘
Number of countries	๑๒๕	๑๓๑	๑๓๔	๑๓๓	๑๓๙	๑๔๒	๑๔๔

ที่มา : World Economic Forum

ปัจจัยท้าทาย ปัจจัยเสี่ยง/

กรุงเทพมหานครจะเป็นมหานครที่เป็นศูนย์กลางธุรกิจตามฐานนวัตกรรม และวัฒนธรรม โดยจัดตั้ง
หน่วยงานส่งเสริมองค์ความรู้ การวิจัย เทคโนโลยี และระบบเครือข่าย อาทิ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อ
รองรับการจัดงานแสดงผลงานกลุ่มธุรกิจตามฐานนวัตกรรม –วัฒนธรรม พัฒนาระบบการศึกษาทางด้าน
อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์พัฒนาตลาดแฟชั่นและเครื่องประดับนานาชาติและจัดตั้งเครือข่าย Bangkok
Cultural Innovation ทั้งนี้ การพัฒนากรุงเทพมหานครให้ได้ตามเป้าหมายจำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาและ
ปัจจัยเสี่ยง ดังนี้

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็น ปัญหา
------------------------------------	---



	วิเคราะห์ปัจจัยทำท่าย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑.กรุงเทพมหานครขาดการประสานและบูรณาการขององค์กรที่สนับสนุนด้านนวัตกรรม ๒. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านนวัตกรรมเนื่องจากบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เลือกทำงานให้กับภาคเอกชน	
๓.ขาดการตระหนักถึงความสำคัญ ตลอดจนขาดเวทีในการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ด้านนวัตกรรมอย่างจริงจัง ๔. ขาดการวิจัยและลงทุนทางนวัตกรรม โดยจะเห็นได้จากงบประมาณการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาที่ไม่เพียงพอ	รัฐบาลมีแผนการปรับปรุงเศรษฐกิจแบบสร้างสรรค์ แต่ยังขาดการประสานเชื่อมโยงกับกรุงเทพมหานคร

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๖.๔.๑ สนับสนุนให้เกิดสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการจัดงานแสดงผลงาน

กลุ่มธุรกิจตามฐานนวัตกรรม-วัฒนธรรม

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑) ผู้ประกอบการไทยและต่างชาติเข้าร่วมงานแสดงผลงานกลุ่มธุรกิจตามฐานนวัตกรรม-วัฒนธรรม	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐
๒) ผู้ประกอบการไทยและต่างชาติที่เกี่ยวข้องกับตลาดแฟชั่นและเครื่องประดับนานาชาติเข้าร่วมการจัดแสดงผลงาน	ร้อยละ ๑๐	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๖.๔.๑.๑ สนับสนุน ประสานงานให้เกิดการใช้และพัฒนาสินค้าและบริการในกลุ่มกลุ่มธุรกิจตามฐานนวัตกรรม-วัฒนธรรมที่จัดแสดงได้รับการใช้อย่างเป็นรูปธรรม	ร้อยละของผลงานในกลุ่ม ก ลุ่ม ธุรกิจตามฐานนวัตกรรม-วัฒนธรรมที่จัดแสดงได้รับการใช้อย่างเป็นรูปธรรม	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการจัดทำแผนการ พัฒนาการจัดแสดงผลงานกลุ่มธุรกิจ ตามฐานนวัตกรรม-วัฒนธรรม	๑.๕	๑.๗	๑.๙	๒.๒	๗.๓
๒. โครงการประสานงานในการจัด กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ผลิตภัณฑ์และบริการเชื่อมโยงกับ วัฒนธรรมไทย ตลอดจนให้ความรู้แก่ ผู้ประกอบการและสร้างเครือข่าย เชื่อมโยงในระดับนานาชาติรวมถึง การจัดหาช่องทางการตลาดสำหรับ อุตสาหกรรม	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๓. โครงการประสานงานในการจัด กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ผลิตภัณฑ์และบริการเชื่อมโยงกับ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจน อุตสาหกรรม อัญมณีและ เครื่องประดับ และให้ความรู้แก่ ผู้ประกอบการและสร้างเครือข่าย เชื่อมโยงในระดับนานาชาติรวมถึง การจัดหาช่องทางการตลาดสำหรับ อุตสาหกรรม	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
รวมทั้งสิ้น	๓.๑	๓.๗	๔.๓	๕.๒	๑๖.๓

เศรษฐกิจและการเรียนรู้

เมืองกรุงเทพฯ ใน ๒๐ปี ข้างหน้าจะก้าวเข้าสู่การเป็น “เมืองหลวงของเอเชีย” เมืองเศรษฐกิจที่มีความสำคัญในระดับภูมิภาคและนานาชาติโดยกรุงเทพฯจะเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนการคมนาคมขนส่ง การแพทย์การท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของเอเชยรวมถึงการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้วิทยาด้านต่างๆของภูมิภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๖.๕ – ศูนย์กลางการจัดประชุมและนิทรรศการ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ กรุงเทพมหานครเป็นเมืองจัดประชุม นิทรรศการในอันดับแรกของภูมิภาคอาเซียน

ความหมายทางวิชาการ

๑. กรุงเทพมหานครจัดหาพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับจัดประชุม นิทรรศการ และการแสดงสินค้า ให้มีความเหมาะสม ทั้งระบบโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค ระบบขนส่งสาธารณะ
๒. เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว สำนักการคลัง
ส่วนราชการ/หน่วยงานนอกสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.อันดับของกรุงเทพมหานครเป็นเมืองจัดประชุม นิทรรศการเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคอาเซียน	๑ ใน ๕	๑ ใน ๔	๑ ใน ๒	อันดับแรก
๒.อันดับของกรุงเทพมหานครเป็นเมืองจัดประชุม นิทรรศการเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในโลก	๑ ใน ๔๐	๑ ใน ๓๐	๑ ใน ๒๕	๑ ใน ๒๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทยจำนวนมาก นโยบายการท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น กรุงเทพมหานครถือได้ว่าเป็นเมืองที่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของประเทศนโยบายการท่องเที่ยวกรุงเทพฯจึงได้รับความสำคัญในลำดับต้นๆเพราะนโยบายนี้จะทำให้เกิดการจ้างงาน การลงทุนและการกระจายรายได้จากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวไปยังธุรกิจต่าง ๆ จำนวนมาก อาทิ ร้านอาหาร โรงแรม ร้านขายสินค้า ธุรกิจการขนส่ง ฯลฯ

เทศและเมืองต่างๆ ในโลกต่างให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยว
เอื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศทำให้เกิดการแข่งขันอย่าง
รุนแรงในตลาดการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ฉะนั้นการที่กรุงเทพฯ จะเป็นเมืองเป้าหมายของนักท่องเที่ยว
จำเป็นต้องสร้างจุดขายที่แตกต่างโดยจุดขายนั้นต้องอยู่บนจุดแข็งของกรุงเทพฯ ด้วย

กรุงเทพฯ มีจุดแข็งมากมายมีแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก อาทิ วัดพระแก้ว
วัดโพธิ์ พระบรมมหาราชวัง เสาชิงช้า ภูเขาทอง กรุงเทพฯยังมีวิถีชีวิตและขนบธรรมเนียมประเพณีที่
หลากหลายและมีเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่นรวมทั้งเป็นแหล่งรวมอาหารและผลไม้ของทุกภาคซึ่งหา
รับประทานได้ทุกฤดูกาลนอกจากนี้กรุงเทพฯยังมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถรองรับการท่องเที่ยวได้อย่าง
เพียงพอ อาทิ โรงแรม ห้างสรรพสินค้า ศูนย์ประชุม และโรงพยาบาลโดยมีความโดดเด่นทั้งในด้านบริการที่ดี มี
คุณภาพสูง มีความหลากหลายให้เลือกและค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างต่ำ เมื่อพิจารณาถึงจุดแข็งดังกล่าวช่องว่าง
การตลาดทางการท่องเที่ยวที่ควรได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อให้เป็นจุดขายด้านการท่องเที่ยวของกรุงเทพฯ ควรจะ
มีรูปแบบดังต่อไปนี้

การท่องเที่ยวแบบ Mice (Meeting Incentive Convention and Exhibition) หรือธุรกิจการ
ท่องเที่ยวในลักษณะธุรกิจการจัดประชุมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลการแสดงสินค้าและนิทรรศการนานาชาติ
ซึ่งนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีการใช้จ่ายเงินประมาณ ๗,๐๐๐ บาทต่อคนต่อวัน สูงกว่าการใช้จ่ายเฉลี่ยของ
นักท่องเที่ยวในกรุงเทพฯกว่าเท่าตัว (๓,๓๖๕.๖๐บาทต่อคนต่อวัน)

คู่แข่งสำคัญของกรุงเทพฯ ในด้านการท่องเที่ยวแบบ Mice คือสิงคโปร์และฮ่องกง อย่างไรก็ตามหาก
พิจารณาศักยภาพแบบเมืองต่อเมืองแล้ว กรุงเทพฯมีความพร้อมที่จะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแบบ Mice
เพราะมีพื้นที่จัดการประชุมและแสดงสินค้านานาชาติเป็นจำนวนมากเป็นอันดับสองในภูมิภาครองจากจีนโดย
ศูนย์ประชุมระดับชาติหลายแห่ง เช่น ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ศูนย์แสดงสินค้านานาชาติไบเทค บางนา
ศูนย์แสดงสินค้าอิมแพ็ค เมืองทองธานีรวมทั้งห้องประชุมในโรงแรมชั้นนำอีกหลายแห่ง

เนื่องจากกรุงเทพมหานครยังคงลักษณะเป็นเมืองเอกขนาดใหญ่ที่เป็นศูนย์กลางความเจริญของ
ประเทศ กล่าวคือ เป็นศูนย์กลางบริหารราชการ การค้า การธนาคาร และเป็นแหล่งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่
ที่สุด ทั้งมีบริการพื้นฐานต่างๆ ทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในมาตรฐานสูงกว่าเมืองอื่นๆ จึงมีพลัดดึงดูดทาง
เศรษฐกิจสูง มีผลให้ภาคและเมืองส่วนใหญ่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของกรุงเทพมหานคร และยังเป็นแรงดึงดูดให้
ประชาชนจากชนบทถิ่นร่นอพยพเข้าสู่กรุงเทพมหานคร ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาดังต่อไปนี้

๑.๑ ความแออัดคับคั่งและการขยายตัวของประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องมาจากการ
อพยพเข้ามาหางานทำในแหล่งอุตสาหกรรม และการใช้ที่ดินอย่างไม่ระบียบ ไม่มีประสิทธิภาพ เพราะขาด
ผังเมืองที่จะมาใช้ควบคุม จึงทำให้กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีความแออัดคับคั่งจนเกิดปัญหาจราจรติดขัด
สิ้นเปลืองพลังงานและเกิดความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจและเกิดปัญหาด้านอื่นๆ ตามมา เช่น น้ำท่วม และ
ระบายน้ำไม่ทัน สภาวะแวดล้อมเป็นพิษ บริการสาธารณสุขโภด สาธารณูปการ ซึ่งไม่สามารถจัดบริการได้
เพียงพอ ตลอดจนขาดแคลนที่อยู่อาศัยและเกิดแหล่งเสื่อมโทรม

๑.๒ รูปแบบในการพัฒนากรุงเทพมหานครยังไม่ชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกันเนื่องจาก
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดบริการพื้นฐานในกรุงเทพมหานครต่างมีแผนงานและโครงการเป็นเอกเทศของ
ตนเอง ทำให้ขาดความร่วมมือในการประสานงานและการปฏิบัติงานระหว่างงานด้วยตนเอง เพราะต่างก็มี
อำนาจหน้าที่เป็นอิสระไม่ขึ้นแก่กันและมีงบประมาณดำเนินโครงการได้โดยตรง ทั้งกรุงเทพมหานครเองก็ไม่มี
อำนาจที่จะประสานงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานครที่กำหนดไว้ได้ มีผลให้หน่วยงานต่างๆ
ทำงานซ้ำซ้อนกันและขาดประสิทธิภาพ นอกจากนี้การแก้ไขปัญหของกรุงเทพมหานครที่ผ่านมาทั้งที่

บทบาทของเมืองที่อยู่โดยรอบ ซึ่งสามารถที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการขยายตัวของประชากรและความเจริญของกรุงเทพมหานครใน

รูปแบบของการพัฒนาที่จำกัดอยู่เพียงด้านเดียวไม่ประสบผล และรัฐต้องสิ้นเปลืองงบประมาณจำนวนมากในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของกรุงเทพมหานครตลอดมา

๑.๓ นโยบายการชะลอการขยายตัวของกรุงเทพมหานครยังมิได้เกิดผลในทางปฏิบัติเนื่องจากการประสานงานในระดับนโยบายของรัฐยังไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะชี้แนะแนวทางให้หน่วยงานปฏิบัติยึดเป็นหลักในการดำเนินงานได้ ดังนั้น โครงการพัฒนาที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จึงเป็นโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่อยู่ในความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานเท่านั้น และเป็นการย้ายแหล่งปัญหาจากบริเวณหนึ่งไปสู่อีกบริเวณหนึ่ง มากกว่าจะเป็นการแก้ปัญหาในระยะยาว โดยเฉพาะโครงการลงทุนขนาดใหญ่ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงผลกระทบของการพัฒนาในทุกๆ ด้านที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งระบบ เช่น โครงการสร้างสนามบินพาณิชย์แห่งที่สอง ซึ่งมีแหล่งที่ตั้งอยู่ใกล้กับกรุงเทพมหานครมาก ทำให้ยากแก่การที่จะควบคุมการขยายตัวของชุมชนและกิจกรรมต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมา เนื่องจากอิทธิพลของกรุงเทพมหานครสามารถจะแผ่ขยายเข้าครอบคลุมได้โดยง่าย และจะเป็นการสนับสนุนให้เกิดความเจริญแออัดคับคั่งในกรุงเทพมหานครมากยิ่งขึ้นด้วย การกำหนดแหล่งที่ตั้งดังกล่าวจึงจำเป็นต้องศึกษาและวางแนวทางป้องกันผลกระทบซึ่งจะมีต่อการขยายตัวของกรุงเทพมหานครด้วย

๑.๔ บทบาทของเอกชนยังมิได้เข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยแก้ปัญหาอย่างจริงจังเนื่องจากการขาดการชักจูงจากรัฐในการที่จะสนับสนุนให้เอกชนซึ่งมีทุนพลังทรัพยากรเข้ามาร่วมลงทุนปรับปรุงกรุงเทพมหานคร ในกิจการสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่เอกชนสามารถลงทุนเองได้ จึงทำให้ไม่สามารถประหยัดการลงทุนในกรุงเทพมหานคร เพื่อนำงบประมาณไปพัฒนาในส่วนท้องถิ่นได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

๑.๕ ปัญหาคนยากจนในเมืองเนื่องจากจำนวนประชากรในกรุงเทพมหานครได้ทวีจำนวนมากขึ้นอย่างรวดเร็วจนเกิดขีดความสามารถที่จะให้บริการในด้านต่างๆ ได้อย่างเพียงพอ ประชากรส่วนหนึ่งซึ่งมีฐานะยากจนถึงขาดแคลนที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะผู้อพยพเข้ามาจากจังหวัดเพื่อแสวงหางานทำ ส่วนใหญ่เป็นแรงงานไร้ฝีมือและได้งานทำในลักษณะชั่วคราว ต้องเข้าไปอาศัยอยู่ในแหล่งสลัมและแหล่งเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นศูนย์รวมของปัญหาอยู่แล้ว และเมื่อประสบกับภาวะค่าครองชีพสูงในกรุงเทพมหานครเช่นนี้ จึงก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา

จึงมีประเด็นการพัฒนาที่ต้องมุ่งชะลอการขยายตัวของประชากร และลดอิทธิพลทางเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร โดยให้มีรูปแบบของการพัฒนากรุงเทพมหานครเพียงรูปแบบเดียว คือ “การพัฒนาภายใต้ผังเค้าโครงกรุงเทพมหานครและปริมณฑล” และสนับสนุนให้เมืองในเขตปริมณฑลมีส่วนแบ่งเบาภาระของกรุงเทพมหานครและการกระจายความเจริญออกไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาเมืองหลัก เมืองรอง ในภาคต่างๆ และการพัฒนาบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมหลักแหล่งใหม่ในอนาคต อันจะเป็นผลให้การพัฒนาเมืองมีความสมดุลยิ่งขึ้น

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
------------------------------------	---

แออัดคับคั่งและการขยายตัวของประชากร ๒.รูปแบบในการพัฒนากรุงเทพมหานครมาจากหลายหน่วยงานซึ่งยังไม่ชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ๓.บทบาทของเอกชนยังมิได้เข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยแก้ปัญหาอย่างจริงจัง รวมทั้งปัญหาคนยากจนในเมือง และกรุงเทพมหานครขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านนี้	วิเคราะห์ปัจจัยทำท่าย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา รัฐบาลมีแผนการปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ และระบบขนส่งมวลชนที่รวดเร็ว การเชื่อมต่อกรุงเทพมหานครกับภูมิภาค ที่มีประสิทธิภาพ และการเชื่อมต่อในภูมิภาค การปรับแก้กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค
---	--

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๖.๕.๑ สนับสนุนให้เกิดการจัดหาพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับจัดประชุม นิทรรศการ และการแสดงสินค้า

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
พื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับจัดตั้งสำนักงานระดับภูมิภาคขององค์การระหว่างประเทศและธุรกิจนานาชาติได้รับการจัดการอย่างความเหมาะสม	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐
พื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับจัดประชุม นิทรรศการ และการแสดงสินค้า	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๕	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)



		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๖.๕.๑.๑ ประสานงาน และสนับสนุนให้มีปรับปรุงกฎเกณฑ์และข้อบังคับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุมโดยมีกรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลาง	ระยะเวลาในการขออนุญาตจัดตั้งสำนักงาน และการขอจัดประชุม นิทรรศการ และการจัดแสดงสินค้า ลดลง	ไม่เกิน ๓๐ วัน	ไม่เกิน ๒๐ วัน	ไม่เกิน ๑๐ วัน	ไม่เกิน ๗ วัน
๖.๕.๑.๒ ประสานงาน และสนับสนุนให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางของเมืองในการจัดประชุมในระดับภูมิภาค	อัน ดั บ ข อ ง กรุงเทพมหานครเป็นเมืองจัดประชุม นิทรรศการเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในโลก	๑ ใน ๔๐	๑ ใน ๓๐	๑ ใน ๒๕	๑ ใน ๒๐
๖.๕.๑.๓ ประสานงาน และสนับสนุนให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางของเมืองในการจัดประชุมในระดับโลก	อัน ดั บ ข อ ง กรุงเทพมหานครเป็นเมืองจัดประชุม นิทรรศการเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในโลก	๑ ใน ๔๐	๑ ใน ๓๐	๑ ใน ๒๕	๑ ใน ๒๐

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑. โครงการสำรวจพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวกของกรุงเทพมหานครที่เกี่ยวข้องกับจัดประชุม นิทรรศการ และการแสดงสินค้า	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๒. โครงการจัดทำแผนการพัฒนการจัดประชุม นิทรรศการ และการแสดงสินค้า โดยกรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางในการประชุมของประเทศไทย	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕

	ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๓.โครงการจัดการสัมมนาเพื่อการ ประสานงานให้เกิดการใช้และ พัฒนาพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก ตลอดจนสนับสนุนให้มี ปรับปรุงกฎเกณฑ์และข้อบังคับ ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดประชุม นิทรรศการ และการแสดงสินค้าให้ มีความชัดเจน	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
๔. โครงการจัดทำแผนการใช้พื้นที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกของ กรุงเทพมหานครเพื่อใช้สำหรับการ อำนวยความสะดวกในการจัดหา พื้นที่สำหรับการสนับสนุนจัด ประชุม นิทรรศการ และการแสดง สินค้า	๐.๘	๑	๑.๒	๑.๕	๔.๕
รวมทั้งสิ้น	๓.๒	๔	๔.๘	๖	๑๘

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๗ – การบริหารจัดการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๑-กฎหมาย

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ กรุงเทพมหานครมีกฎหมายที่รับรองความเป็นอิสระและให้อำนาจในการบริหาร
ของประชาชน จัดการตลอดรวมถึงการบริการสาธารณะตามที่ประชาชนคาดหวัง

การบริหารราชการกรุงเทพมหานคร มีการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้อง
กับอิสระ มีบทบาท อำนาจ หน้าที่ ที่ครอบคลุมการทำงาน

สาธารณะเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน มีการจัดโครงสร้างการ
ปกครองและการบริหารที่สอดคล้องกับการบริหารจัดการเมืองมหานครที่เป็น
ศูนย์กลางเศรษฐกิจ สังคม ของประเทศ ภูมิภาคอาเซียน และเป็นมหานครระดับ
โลก

๒. กรุงเทพมหานครได้รับการถ่ายโอนภารกิจจากหน่วยงานของรัฐ ตามกฎหมาย
กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ แผนปฏิบัติการ
กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้
สามารถดำเนินกิจการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชนมากขึ้น

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล สำนักปลัด

กรุงเทพมหานคร

หน่วยงานนอกสังกัด กทม. ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานคณะกรรมการ
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑. มีกฎหมายการบริหารราชการกรุงเทพมหานครที่ ปรับปรุงแก้ไขใหม่ เรื่องโครงสร้าง อำนาจ หน้าที่ ที่มี ความอิสระในการบริหาร และ มีความคล่องตัวใน การบริหารเมืองมหานคร (ร้อยละของกระบวนการ การตรากฎหมาย)	๔๐	๑๐๐		
๒. การถ่ายโอนภารกิจของหน่วยงานของรัฐให้ กรุงเทพมหานครตามกฎหมายกำหนดแผนขั้นตอน การกระจายอำนาจฯ แผนการกระจายอำนาจฯ และ แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ (ร้อยละ ของภารกิจที่ถ่ายโอน)	๘๐	๑๐๐		

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้รับรองหลักการกระจายอำนาจทางการปกครองไว้
ในมาตรา ๒๘๑-๒๘๖ โดยมุ่งหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่าง ๆ มีความเป็นอิสระในการ
ปกครองตนเอง ทั้งในเรื่องการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหารงานและการเงินการคลัง โดยมี

กว่าจังหวัดอื่น ๆ ในประเทศไทย เนื่องจากมีสถานะทั้งเป็นเมือง
ครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งลักษณะการกระจายอำนาจ
รูปแบบพิเศษดังกล่าว ได้รับการรับรองโดยมีกฎหมายหลักที่ให้อำนาจในการเป็นอิสระและการบริหารงานแก่
กรุงเทพมหานคร ได้แก่ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

นอกจากนี้จากระยะเวลาที่ผ่านมาเกือบสามทศวรรษกรุงเทพมหานครมีการเจริญเติบโตในฐานะความ
เป็นเมืองมหานครอย่างเห็นได้ชัด โดยสะท้อนออกมาจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้นจำนวนมาก(ทั้ง
ประชากรที่มีถิ่นที่อยู่อาศัยตามทะเบียนราษฎร ประชากรแฝงที่ย้ายถิ่นฐานมาประกอบอาชีพในเขต
กรุงเทพมหานครโดยมิได้มีการย้ายทะเบียนราษฎร ประชากรที่มีถิ่นที่อยู่อาศัยบริเวณพื้นที่จังหวัดปริมณฑล
รอบกรุงเทพมหานครแต่ใช้ชีวิตประจำวันโดยเดินทางเข้ามาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร รวมถึงชาวต่างชาติที่มา
ใช้แรงงานพื้นที่กรุงเทพมหานคร) ความหนาแน่นของชุมชนที่เป็นชุมชนที่อยู่อาศัย(เช่น หมู่บ้านจัดสรร ที่อยู่
อาศัยที่เป็นอาคารสูง ความหนาแน่นของชุมชนทางธุรกิจที่เกิดการเติบโตของชุมชนทางธุรกิจเพิ่มขึ้น
การจราจรหรือการขนส่งทางบกที่หนาแน่นจากจำนวนรถยนต์ที่เพิ่มขึ้นตามสัดส่วนประชากร ชุมชนที่อยู่อาศัย
และชุมชนทางธุรกิจ รวมถึงการจราจรทางน้ำที่เป็นทางเลือกใหม่ในการเดินทางของประชากรใน
กรุงเทพมหานคร ตลอดจนถึงความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เหล่านี้ ย่อม
ส่งผลให้บทบาท ภารกิจ และอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครในฐานะเมืองมหานคร ที่ต้องจัดทำบริการ
สาธารณะในด้านต่าง ๆ มีเพิ่มมากขึ้นและมีความสลับซับซ้อนในการบริหารจัดการเมือง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ที่ประกาศใช้มาเป็นเวลาเกือบ
สี่สิบปี ยังไม่มีการปรับปรุงเชิงโครงสร้างการปกครอง การบริหาร การจัดการ ที่ทันสมัยสอดคล้องกับการ
บริหารจัดการเมืองมหานครในแนวทางใหม่ ๆ เช่น การใช้ระบบการปกครองท้องถิ่นแบบสองชั้น (two tiers)
คือมีการปกครองท้องถิ่นแบบเทศบาลนครในระดับล่าง และการปกครองท้องถิ่นแบบมหานครใน
ระดับบน หรือ การบริหารจัดการท้องถิ่นเชิงพื้นที่หรือองค์กรปกครองท้องถิ่นแบบพิเศษ คือ Functional
decentralization ที่มีการพัฒนาเมืองแบบ clusters ถึงแม้ว่าพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการ
กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ จะมีส่วนช่วย เรื่องการเพิ่มอำนาจในการบริหาร
แก่กรุงเทพมหานครทั้งด้านบทบาท อำนาจ หน้าที่ และ รายได้ แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้การบริหารจัด
การเมืองมหานครที่เป็นศูนย์กลางความเจริญ นอกเหนือจากปัญหากฎหมายการบริหารราชการ
กรุงเทพมหานครในเชิงโครงสร้างอำนาจหน้าที่ แล้ว กรุงเทพมหานครยังมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจในการ
ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่จากหน่วยงานของรัฐมาให้กรุงเทพมหานครที่ติดขัดเรื่อง
อำนาจหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายยังไม่มีอำนาจอิสระในการบริหาร หรือใช้อำนาจหน้าที่ในการบริหาร
ราชการส่วนท้องถิ่นอย่างจำกัด โดยพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

๑. มิติด้านโครงสร้างการปกครองและการบริหารของกรุงเทพมหานคร

มพยายามพิจารณาปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
ศึกษาการปรับปรุงกฎหมาย และจัดทำเป็นร่างกฎหมายที่จะแก้ไข
และจัดเวทีรับฟังความเห็น แต่ก็ไม่ได้ข้อสรุปในการผลักดันแก้ไข เนื่องจากการแก้ไขต้องผ่านกระบวนการ
พิจารณาหลายขั้นตอน โดยเริ่มจากการสร้างแก้ไขไปยังกระทรวงมหาดไทยในฐานะหน่วยงานที่อำนาจหน้าที่
กำกับดูแลตามกฎหมาย สาระสำคัญของร่างแก้ไขยังไม่ครอบคลุมถึงเรื่องเกี่ยวกับโครงสร้างทางการปกครอง
และการบริหารของกรุงเทพมหานครที่เป็นสาระสำคัญ คือระบบการปกครองแบบสองชั้น(two tiers) ที่ให้มี
ปรับปรุงการบริหารระดับเขต(สำนักงานเขต) เป็นการรวมเขตแล้วจัดตั้งเป็นการปกครองแบบเทศบาลนครใน
ระดับล่างเพื่อให้ประชาชนมีอำนาจการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีนคร สมาชิกสภาเทศบาลนคร และมีอำนาจใน
การจัดทำกิจการตามอำนาจหน้าที่ในระดับเทศบาลนคร หรือ การจัดตั้งองค์กรปกครองท้องถิ่นแบบพิเศษ คือ
Functional decentralization ที่มีการพัฒนาเมืองแบบ clusters อย่างไรก็ตามที่มีการเสนอแก้ไขเกี่ยวกับ
บทบาทอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร มีประเด็นแก้ไขที่สำคัญ และควรนำไปพิจารณาผลักดันแก้ไขต่อไป
คือ

(๑) ถ้าการปฏิบัติราชการใดมีลักษณะเป็นงานการให้บริการหรือมีการให้บริการเกี่ยวเนื่องอยู่ด้วย
และหากแยกการบริหารออกเป็น “หน่วยการบริหารรูปแบบพิเศษ” จะบรรลุเป้าหมายขึ้น กรุงเทพมหานครจะ
แยกการปฏิบัติราชการในเรื่องนั้นไปจัดตั้งเป็นหน่วยบริการรูปแบบพิเศษ ซึ่งมีใช้เป็นส่วนราชการหรือ
วิสาหกิจของกรุงเทพมหานครแต่อยู่ในกำกับของกรุงเทพมหานครก็ได้

(๒) แก้ไขอำนาจหน้าที่กรุงเทพมหานครตามกฎหมายการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร มาตรา ๘๘
ที่เห็นว่ล้าสมัย ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งความคาดหวังของประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร
ที่เลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ประกอบกับสภาพปัญหาได้มีวิวัฒนาการมากขึ้นและมีความจำเป็นต้อง
ได้รับการบริการสาธารณะและการแก้ไขอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยแก้ไขเพิ่มเติมให้
กรุงเทพมหานครเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหา
ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และมีอำนาจหน้าที่เพิ่มเติมในเรื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษา
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนากรุงเทพมหานคร การ
สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น ,การประสานและความร่วมมือในการปฏิบัติ
หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ
หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ฯลฯ

ร่างแก้ไขอำนาจหน้าที่ได้เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ คือ การส่งเสริมการลงทุน การดูแลเขต
อุตสาหกรรมและการพาณิชย์ การดูแลการค้าร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง การท่องเที่ยว การจราจร การ
จัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การจัดให้มีและดูแลท่าอากาศยาน ท่าเรือ และระบบขนส่ง การ
ผังเมืองและการจัดระเบียบการใช้พื้นที่ โดยระบุว่าอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้นหากเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการ
บริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค หรือรัฐวิสาหกิจ ให้โอนอำนาจหน้าที่ในเขตกรุงเทพมหานคร
ดังกล่าวมาเป็นของกรุงเทพมหานครโดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ดังกล่าว ยังมีการเสนอแก้ไขให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่
ด้านการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำนาจ
หน้าที่ตามที่คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ
กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจที่มีผลบังคับใช้แล้ว เมื่อกรุงเทพมหานครได้แจ้งยืนยันความพร้อมการรับ
โอนภารกิจไปยังคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานของรัฐที่
เกี่ยวข้องแล้วให้คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติให้มีการถ่ายโอน
ภารกิจของหน่วยงานนั้นให้แก่กรุงเทพมหานครให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยให้กำหนดเวลาแล้วเสร็จของการถ่าย
โอนภารกิจของหน่วยงานของรัฐนั้นไว้ให้ชัดเจน และให้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐนั้นที่
จะต้องดำเนินการถ่ายโอนภารกิจให้แก่กรุงเทพมหานครให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด

(๓) นอกจากนั้นยังมีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในลักษณะของการปรับ
วิธีการบริหารจัดการ เช่น กรุงเทพมหานครอาจดำเนินกิจการนอกเขตกรุงเทพมหานคร และหรืออาจให้การ
สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือส่วนราชการอื่นได้ตามความ
เหมาะสม กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดดำเนินกิจการใดที่อยู่นอกเขตกรุงเทพมหานครอันมีลักษณะที่จะ
มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อย หรือความปลอดภัยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครให้ผู้ว่า
ราชการกรุงเทพมหานครเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาปัญหา
ดังกล่าวร่วมกัน , กรุงเทพมหานครอาจทำกิจการร่วมกับบุคคลอื่น โดยการก่อตั้งเป็นวิสาหกิจของ
กรุงเทพมหานครในรูปของการก่อตั้งเป็นบริษัทหรือถือหุ้นในบริษัทได้ เมื่อบริษัทนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อกิจการ
อันเป็นสาธารณูปโภค หรือกิจการอื่นอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครอาจ
ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ร่วมกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
บุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อจัดตั้งองค์การมหาชนท้องถิ่น บริษัทจำกัด หรือองค์กรความร่วมมือรูปแบบอื่น ,
เมื่อกรุงเทพมหานครมีแผนงานหรือนโยบายด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะเพื่อจัดทำบริการสาธารณะ และมีความ
เหมาะสมที่จะจัดตั้งหน่วยงานบริหารขึ้นมาใหม่ โดยมีความมุ่งหมายให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร
บุคคลให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดจะจัดตั้งเป็นองค์การมหาชนกรุงเทพมหานครก็ได้ , การจัดบริการสาธารณะใด
เป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์โดยตรงต่อประชาชนในพื้นที่กรุงเทพมหานครหรือเป็นเรื่องของประชาชนเอง
กรุงเทพมหานครอาจมอบให้ชุมชน องค์กรเอกชนหรือประชาชนดำเนินการเองได้ โดยกรุงเทพมหานครมี
หน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแล วางมาตรฐานการดำเนินการ , กรุงเทพมหานครอาจจัดตั้งบริษัทบริหาร
จัดการสำหรับการพัฒนากรุงเทพมหานครเพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการเมือง หรือจัดทำบริการ
สาธารณะที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

๒. มิติด้านอำนาจทางปกครองของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

(๑) มีการเสนอแก้ไขให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ข้าราชการ
กรุงเทพมหานครตั้งแต่ปลัดกรุงเทพมหานคร ถึง ผู้อำนวยการเขต และรวมทั้งข้าราชการกรุงเทพมหานครที่
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ ให้มีฐานะ

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งมีอำนาจเข้าไปใน
กลาหมหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดงเอกสาร
หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือ
ข้อบัญญัติ ยึดอาัยดเอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดี จับกุม ผู้กระทำ
ความผิดตามกฎหมายหรือข้อบัญญัติเพื่อดำเนินคดี อำนาจเปรียบเทียบปรับ อำนาจการสอบสวนและมีฐานะ
เป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๒) อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร เช่น การรักษาความสงบเรียบร้อย การจราจร การผังเมือง
การสาธารณสุขโรค ไม่สามารถทำการบริหารหรือใช้อำนาจตามที่บัญญัติทางกฎหมายดังกล่าวได้ให้อำนาจ
หน้าที่ไว้ ตัวอย่างเช่น

ก. อำนาจหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ตามที่กำหนดในมาตรา ๘๙ (๑) ของ
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ปัจจุบันอำนาจหน้าที่ในการดูแลความ
ปลอดภัยยังคงเป็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในขณะที่อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เทศกิจยังคงมีฐานะเป็นเพียง
หน่วยสนับสนุนเจ้าหน้าที่ตำรวจ มิได้มีอำนาจหน้าที่ในการเข้ารักษาความสงบเรียบร้อยอย่างแท้จริง การ
กระจายอำนาจของกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองที่มีปัญหาอาชญากรรมสูง จึงควรทบทวนบทบาทและเพิ่มขีด
ความสามารถของเจ้าหน้าที่เทศกิจ

ข. อำนาจในการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองตามที่กำหนด
ในมาตรา ๘๙ (๔) และการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำตามมาตรา ๘๙ (๖) ของ
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ปัจจุบันคุณภาพของแหล่งน้ำใน
กรุงเทพมหานครมีความเสื่อมโทรมเป็นอย่างมาก เนื่องจากกิจกรรมของประชาชน ชุมชนหรืออุตสาหกรรมได้
เข้ามาเกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ กฎหมายเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่เข้ามามีบทบาทในการ
รักษาทรัพยากรแหล่งน้ำในด้านของการวางมาตรการป้องกันและลงโทษต่อกิจกรรมที่ก่อให้เกิดปัญหาต่อแหล่ง
น้ำในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างไรก็ตามการละเมิดต่อกฎหมายจะลดลงได้ต่อเมื่อโทษที่บังคับใช้มีประสิทธิภาพ
และมีความสอดคล้องกับความเป็นจริงในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้อัตราค่าปรับในกรณีของการฝ่าฝืนกฎหมาย
เกี่ยวกับการดูแลรักษาทรัพยากรแหล่งน้ำ จึงควรแก้ไขให้เหมาะสม

ค. อำนาจวิศวกรรมจราจร ตามที่กำหนดในมาตรา ๘๙ (๗) ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ อำนาจการจัดจราจรในพื้นที่กรุงเทพมหานครยังคงอยู่ที่สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ เช่น การจัดระเบียบการจราจร การเทียบปรับกรณีฝ่าฝืนกฎหมายจราจร หรือกรณีการกำหนด
อัตราค่าจอดรถในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครที่ไม่มีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่
แท้จริงของความเป็นเมืองมหานคร เนื่องจากเพดานของอัตราค่าจอดรถในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครยังคงอิง
กับกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๐๓ ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาล
และสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ ข้อที่ ๑ เป็นต้น

จากตัวอย่างของข้อจำกัดในด้านอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครข้างต้น สะท้อนถึงปัญหาในเรื่อง
การกระจายอำนาจที่ยังไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างสมบูรณ์ของกรุงเทพมหานคร ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นต้อง
ปรับปรุงบทบาทและแก้ไขข้อจำกัดต่าง ๆ ในทางกฎหมาย เพื่อให้กรุงเทพมหานครสามารถดำเนินการบริหาร
และบริการเพื่อส่งเสริมความเป็นเมืองมหานครให้เติบโตอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องต่อความต้องการ
ของประชาชนอย่างแท้จริง

อำนาจกฎหมายของกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานคร เป็นองค์กรที่มีขนาดใหญ่ มีภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานระดับสำนัก และ สำนักงาน เขต ที่ต้องเกี่ยวข้องกับกฎหมายที่สำคัญ ๆ คือ กฎหมายตามอำนาจหน้าที่ กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ที่ผู้มีอำนาจทางปกครอง ทางบริหารใช้อำนาจตามกฎหมายต่าง ๆ ต้องมีความระมัดระวัง รอบคอบ มิให้มีการกระทำใดที่ขัดต่อกฎหมาย จึงจำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางกฎหมายให้คำปรึกษา แนะนำ หรือตรวจตรา การดำเนินการต่าง ๆ

ผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ขาดที่ปรึกษาด้านกฎหมาย หรือไม่มีหน่วยงานด้านกฎหมายที่ทำหน้าที่คล้ายกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เป็นที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาล เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นองค์กรท้องถิ่นขนาดใหญ่ มีภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย บางกรณีผู้บริหารกรุงเทพมหานครต้องตัดสินใจทางปกครองในการอนุมัติ อนุญาต หรือการดำเนินนโยบายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่มีอยู่ แต่ขาดหน่วยงานทางกฎหมายที่จะให้คำปรึกษาข้อเสนอทางกฎหมาย บางกรณีมีปัญหาการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ระหว่างกรุงเทพมหานครกับหน่วยงานของรัฐบาล หรือมีข้อพิพาททางปกครองกับประชาชนและเอกชน นอกจากนั้นนิติกรของสำนักกฎหมายที่มีอยู่กระจายไปตามหน่วยงานระดับสำนัก และ สำนักงานเขต และ ขาดทักษะความเชี่ยวชาญทางกฎหมายที่จะดำเนินการให้คำปรึกษาทางกฎหมายได้

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มีปัญหาด้านการจัดโครงสร้าง และ อำนาจหน้าที่	๑. ผลประโยชน์ทางการเมืองระดับชาติของพรรคการเมืองในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขกฎหมายการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
๒. อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครทั้งตามกฎหมาย และ การถ่ายโอนภารกิจ มีปัญหาการจัดทำกิจการสาธารณะ และ อำนาจหน้าที่ทับซ้อนกับหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการในเขตกรุงเทพมหานคร	๒. ความเปลี่ยนแปลงและการเจริญเติบโตของกรุงเทพมหานครที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดปัญหาและความต้องการโดยรวมของพื้นที่มีมาก ในขณะที่กรุงเทพมหานครไม่สามารถดำเนินการตอบสนองได้ทันหน่วยงานของรัฐยังคงไม่เห็นความจำเป็นในการกระจายอำนาจหรือบางหน่วยงานอาจต้องการรักษาอำนาจตามกฎหมายของตนไว้
๓. ผู้บริหารกรุงเทพมหานครขาดหน่วยงานที่ปรึกษาทางกฎหมายในการใช้อำนาจทางปกครองจัดทำกิจการตามอำนาจหน้าที่	๓. การกระทำทางปกครองของผู้บริหารกรุงเทพมหานครเสี่ยงต่อเกิดคดีพิพาททางปกครอง หรือ การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่อาจเกิดปัญหาข้อขัดแย้งกับหน่วยงานของรัฐ

เป้าประสงค์ (Objective) ๗.๑.๑ กรุงเทพมหานคร มีกฎหมายระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ใหม่ที่ปรับปรุงด้านโครงสร้าง อำนาจ หน้าที่ ใหม่

เป้าประสงค์ (Objective) ๗.๑.๒ ปรับปรุงโครงสร้าง หน้าที่ ของหน่วยงานด้านกฎหมาย ให้เป็นสำนักกฎหมายที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา วินิจฉัยข้อกฎหมายในการบริหารราชการของผู้บริหารกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.จัดทำร่างกฎหมายระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครใหม่	จัดทำร่างกฎหมายและจัดให้มีการรับฟังความเห็น	เสนอร่างกฎหมายสู่กระบวนการพิจารณากฎหมาย		
๒ ปรับโครงสร้างหน่วยงานด้านกฎหมายของกรุงเทพมหานคร	จัดตั้งหน่วยงานและนิติกร			
๓.นิติกรผ่านการอบรมและประเมินศักยภาพของหลักสูตรนักกฎหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	มีจำนวนนิติกรผ่านการอบรมและการประเมินร้อยละ ๗๕ ของผู้เข้าร่วมทั้งหมด	มีจำนวนนิติกรผ่านการอบรมและการประเมินร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมทั้งหมด	มีจำนวนนิติกรผ่านการอบรมและการประเมินร้อยละ ๙๐ ของผู้เข้าร่วมทั้งหมด	

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)	รวมทั้งสิ้น
๑. จัดทำร่างกฎหมายระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครและการรับฟังความเห็น	๒๑ ล้านบาท				๒๑ ล้านบาท

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)	รวมทั้งสิ้น
๒.จัดการอบรมนิทรรศการเพื่อให้เข้าใจกฎหมายปัจจุบัน	๑๐ ล้าน	๑๐ ล้าน	๑๐ ล้าน		๓๐ ล้าน
รวมทั้งสิ้น	๓๑ ล้าน	๑๐ ล้าน	๑๐ ล้าน		๕๑ ล้าน

ข) มาตรการดำเนินการ

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)	รวมทั้งสิ้น
๑.จ้างที่ปรึกษาศึกษาและจัดทำร่างกฎหมายรวมทั้งการจัดเวทีรับฟังความเห็นภายในปี ๒๕๖๐	๒๑ ล้าน				
๒.ผลักดันให้ร่างกฎหมายเข้าสู่กระบวนการนิติบัญญัติ		ภายในปี ๒๕๖๑			
๓. จัดตั้งหน่วยงานระดับสำนักทางกฎหมาย	ภายในปี ๒๕๖๐				
๔.จ้างสถาบันทางการศึกษาด้านนิติศาสตร์ หรือ สำนักงานกฎหมาย หรือ สำนักงานศาลปกครอง ดำเนินการให้การศึกษาอบรมนิทรรศการของ กรุงเทพมหานคร	๑๐ ล้าน	๑๐ ล้าน	๑๐ ล้าน		๓๐ ล้าน
รวมทั้งสิ้น	๓๑ ล้าน	๑๐ ล้าน	๑๐ ล้าน		๕๑ ล้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๗ - การบริหารจัดการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๒ - การบริหารแผนและประเมินผล

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์
ของประชาชน

การประเมินแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี (แผนยุทธศาสตร์) มีมาตรฐานและมีรายงานผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งมีการใช้ข้อมูลจากการประเมินในการปรับปรุงกลยุทธ์

ความหมายทางวิชาการ

๑. การบริหารแผนหมายถึงการนำแผนยุทธศาสตร์มาสู่การปฏิบัติโดยผ่านมาตรการและโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ

๒. การติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์เป็นขั้นตอนที่สำคัญในกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ที่มุ่งรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพเพื่อเสนอให้ผู้บริหารและผู้รับผิดชอบการดำเนินงานในโครงการหรือ

๓. มาตรการต่างๆ ได้ทราบผลกระทบของโครงการและมาตรการที่มีต่อตัวชี้วัดเป็นระยะๆ เพื่อให้ทราบถึง เพื่อให้เกิดการปรับปรุงวิธีการดำเนินงานหรือปรับเปลี่ยนเป้าหมายของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ให้เหมาะสมกับทรัพยากรหรือสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างปีและในระยะต่อไปได้ด้วยการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑. จัดทำรายงานการประเมินผลแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (ครั้ง/ฉบับ)	๒	๕	๕	๕
๒. อัตราส่วนกลยุทธ์ที่มีการปรับหลังการประเมิน (ร้อยละ)	๕๐	๗๕	๙๐	๑๐๐

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
------------------------------------	---



กรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาเขตยังไม่มี
ความเข้าใจระบบแผนแบบใหม่ และ
แผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี
รวมทั้งการใช้แผนในการขับเคลื่อน
ยุทธศาสตร์การพัฒนากรุงเทพมหานคร

วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา

ผู้บริหารกรุงเทพมหานคร สมาชิกสภากรุงเทพมหานครและสมาชิก
สภาเขตยังไม่มีความเข้าใจระบบแผนแบบใหม่ ดังนั้นจึงมีความ
จำเป็นที่จะต้องให้ความรู้ถึงขั้นตอนการทำแผน การบริหารแผน
และการประเมินผลเพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา
กรุงเทพมหานครเป็นไปตามเป้าที่ตั้งไว้ ปัจจัยท้าทายคือการทำให้
ผู้บริหารกรุงเทพมหานคร สมาชิกสภากรุงเทพมหานครและสมาชิก
สภาเขตสามารถเข้าใจและช่วยสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนา
กรุงเทพมหานครผ่านการจัดสรรงบประมาณโครงการยุทธศาสตร์
ต่างๆ ที่ผ่านกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนแล้ว ปัจจุบัน
แผนจากโครงการยุทธศาสตร์ได้รับการจัดสรรงบประมาณในอัตราที่
ไม่สูงนักจึงทำให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง

๒.การจัดทำแผนของกรุงเทพมหานครใน
ระดับต่างๆไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน การ
พัฒนาบางด้านมีปัญหารุนแรงและซับซ้อน
จำเป็นต้องจัดทำแผนเฉพาะด้าน และบาง
พื้นที่มีปัญหารุนแรงเฉพาะเรื่องจำเป็นต้อง
จัดทำแผนเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะเรื่อง นั้น
ๆ เช่น การจัดทำแผนเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำ
ท่วมในพื้นที่ที่มีน้ำท่วมซ้ำซาก

การทำแผนที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกันในแต่ละระดับและยังไม่มี
การจัดทำแผนในระดับพื้นที่และระดับชุมชนที่เชื่อมโยงอย่างแท้จริง
กรุงเทพมหานครจึงควรจัดให้เพิ่มการจัดทำแผนในระดับต่างๆได้แก่
พัฒนาพื้นที่/ระดับกลุ่มเขตและแผนพัฒนาระดับชุมชน และมี
คณะกรรมการเพื่อพิจารณาปรับแผนดังกล่าวให้มีการเชื่อมโยงกัน

๓. เจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครในส่วนของ
สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผลและ
เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานขาดความรู้ความ
เข้าใจในการจัดทำแผน การเสนอมาตรการ/
โครงการ และการประเมินผลแผนแบบใหม่
ทำให้เป็นอุปสรรคในการนำแผนพัฒนา
กรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี ไปสู่การปฏิบัติ
และประเมินผลแผนในอนาคต

เจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครในส่วนของสำนักยุทธศาสตร์และ
ประเมินผลและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานยังคงใช้ความรู้ที่ได้รับการส่ง
ต่อกันจากรุ่นสู่รุ่น การให้ความรู้เป็นไปในทางทฤษฎีที่บางครั้งไม่
เชื่อมโยงกับระบบการทำงานในปัจจุบันซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง
รูปแบบไปมาก การให้ความรู้ในลักษณะการฝึกอบรมควรมีรูปแบบที่
เสมือนจริงมีการฝึกการคิดวิเคราะห์ โดยเน้นการวิเคราะห์โครงการ
ก่อนการจัดสรรงบประมาณ

สำนักงานเขตไม่มีประสบการณ์ในการวางแผน เจ้าหน้าที่บางส่วนได้รับการบรรจุใหม่ และมีการโยกย้ายบ่อยโดยยังไม่มีความรู้ความเข้าใจงานด้านแผนเพียงพอที่จะวางแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนของสำนักงานเขตส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ใหม่ไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการวางแผน การฝึกอบรมไม่ทั่วถึง มีการโยกย้ายบ่อยเนื่องจากเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับการสนับสนุนด้านความรู้ด้านการจัดทำแผนจึงเห็นว่างานสายงานนี้เป็นงานยาก กรุงเทพมหานครควรมีการปรับปรุงด้านการอบรมเจ้าหน้าที่วิเคราะห์ก่อนเข้ารับตำแหน่ง และมีกลุ่มนักวิเคราะห์ที่ตัวแบบที่ให้การสนับสนุนการเรียนรู้แบบใหม่ผ่านเครือข่ายนักวิเคราะห์นโยบายและแผน ปัจจัยที่มีผลต่อการให้ความรู้ด้านการทำแผนและการประเมินผลแนวใหม่คือจำนวนนักวิเคราะห์ที่มีจำนวนมาก การอบรมในรูปแบบเดิมๆอาจทำให้ไม่สามารถทำได้ในครั้งเดียว กรุงเทพมหานครจึงควรมีการให้ความรู้ในหลากหลายรูปแบบเพื่อให้เจ้าหน้าที่มีความรู้พร้อมปฏิบัติงาน

๕. กรุงเทพมหานครมีหน่วยงานที่มีภารกิจด้านการวางแผน การจัดสรรงบประมาณแยกส่วนจากกัน ได้แก่ สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผลและสำนัก งบประมาณ กรุงเทพมหานคร ซึ่งในปัจจุบันยังทำงานไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นอุปสรรคในการผลักดันแผนและโครงการไปสู่การปฏิบัติ

สำนักยุทธศาสตร์และ ประเมินผล สำนักงบประมาณทำงานแยกส่วนกัน เมื่อสำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล จัดทำแผนยุทธศาสตร์แล้วเสร็จ การจัดทำงานงบประมาณโดยสำนักงบประมาณไม่ได้คำนึงถึงแผนยุทธศาสตร์เป็นหลักในระหว่างการจัดสรรงบประมาณ หากแต่ยังคงให้งบประมาณกับโครงการที่เคยเสนอแล้วในอดีต ทำให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เป็นไปอย่างยากลำบาก หากมีการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานเพื่อให้ทั้งสองหน่วยงานร่วมกันในการจัดทำงบประมาณในส่วนของโครงการยุทธศาสตร์จะสามารถแก้ปัญหาในส่วนนี้ได้

๖. นักวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผลขาดความเข้มแข็งในการพิจารณาโครงการยุทธศาสตร์เพื่อให้แผนงานนำแผนเงินในการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี

๑. การวิเคราะห์ของนักวิเคราะห์ของสำนักยุทธศาสตร์และประเมินผลขาดความเข้มแข็งในการพิจารณาโครงการเพื่อให้โครงการได้รับการจัดสรรงบประมาณเนื่องจากกระบวนการจัดทำงบประมาณในปัจจุบันไม่เอื้อต่อ การวิเคราะห์โครงการเนื่องจากสำนักยุทธศาสตร์และประเมินผลได้รับเพียงรายชื่อโครงการและวงเงินงบประมาณ แต่ขาดรายละเอียดของโครงการทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์ได้ การปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานและการเสริมสร้างความรู้ด้านการวิเคราะห์จะมีส่วนสำคัญให้เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักยุทธศาสตร์ และประเมินผลสามารถวิเคราะห์และเรียงลำดับความสำคัญเพื่อเข้าสู่กระบวนการจัดทำงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเมินผลโครงการมากกว่าที่จะเป็นการประเมินผลแผนตามมาตรฐานสากล (มาตรฐานสากล : โดยเทียบเคียงการประเมินผลการพัฒนาเมืองขององค์กรระหว่างประเทศ เช่น องค์กรสหประชาชาติ องค์กรอนามัยโลก ฯลฯ) ไม่มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงกลยุทธ์ หรือโครงการ และยังไม่มีมีการรายงานต่อประชาชนอย่างสม่ำเสมอ

วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา

กรุงเทพมหานครจะต้องมีระบบการประเมินผลแผนตามมาตรฐานสากลซึ่งในกระบวนการสร้างระบบการประเมินนี้จะต้องมีการจัดทำฐานข้อมูลตัวชี้วัดมาตรฐานเมืองที่มีมาตรฐานและมีการปรับข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอย่างสม่ำเสมอ การจัดทำฐานข้อมูลในแต่ละด้านต้องใช้เวลาและทรัพยากรจำนวนมาก ซึ่งเป็นปัจจัยท้าทายอย่างยิ่ง อีกทั้ง กรุงเทพมหานครยังต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความสามารถให้การประเมินผลแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ปี และมีการรายงานต่อประชาชนมีการประเมินโครงการขนาดใหญ่ภายใต้แผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี ทั้งในระหว่างดำเนินการและหลังโครงการเสร็จสิ้นเพื่อให้สามารถปรับเปลี่ยนโครงการให้เป็นไปตามความต้องการมากขึ้นหรืออาจหยุดโครงการเมื่อทราบว่าอาจไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของโครงการ

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective): ๗.๒.๑ ผู้บริหารกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานครเห็นความสำคัญและนำแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ปีมาใช้ในการขับเคลื่อนและพัฒนากรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
ร้อยละของมาตรการโครงการภายใต้แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ที่ถูกบรรจุในร่างข้อบัญญัติงบประมาณ	๕๐	๗๐	๘๐	๘๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๗.๒.๑.๑ เสริมสร้างความเข้าใจแก่ผู้บริหารกรุงเทพมหานครและสมาชิกสภากรุงเทพมหานครและสมาชิกสภาเขตเกี่ยวกับการบริหารแผนแนวใหม่ เพื่อร่วมกันผลักดันโครงการในแผนฯไปสู่การปฏิบัติ	๑) จำนวนผู้บริหาร (ข้าราชการประจำ/ข้าราชการการเมือง) ที่ได้รับการส่งเสริมความรู้/ความเข้าใจในการบริหารแผน	๑๕๐	๓๐๐	๔๐๐	๕๐๐

ทำและปรับปรุงแผน กลยุทธ์ และโครงการในแต่ละระดับเพื่อ
๒๐ปี

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
ร้อยละของกลยุทธ์ที่นำไปปฏิบัติและบรรลุเป้าหมาย (รายแผน)	๖๕	๗๕	๘๐	๙๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๗.๒.๒.๑ ให้มีการจัดทำแผน ในทุกระดับที่เชื่อมโยงกับ แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ปี และให้หน่วยงาน จัดทำแผนเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะ ด้านและระดับพื้นที่	๑) ร้อยละของแผนที่จัดทำ และได้รับการบูรณาการ	๕๐	๖๐	๑๐๐	๑๐๐

เป้าประสงค์ (Objective): ๗.๒.๓ ปรับแนวทางการทำงานเพื่อให้หน่วยงานมีความสามารถในการวางแผน
กำหนดกลยุทธ์และเสนอโครงการเพื่อขับเคลื่อนแผนได้อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
สัดส่วนโครงการที่ได้รับการประเมินว่าสำเร็จตาม วัตถุประสงค์	๖๕	๗๕	๘๐	๙๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
------------------	-----------	---------------------------	------------------------------	------------------------------	------------------------------



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๗.๒.๓.๑ปรับแนวทางการทำงาน เพื่อให้การวางแผน การจัดสรร งบประมาณ และการหารายได้มี การ ทำงานที่สอดคล้องกัน	จำนวนการประชุม (อย่าง น้อย)เพื่อการจัดสรร งบประมาณ และการหา รายได้มีการ ทำงานที่ สอดคล้องกันมี (ครั้ง)	๑๒	๑๕	๑๕	๑๕
๗.๒.๓.๒เสริมสร้างความรู้แก่ บุคลากรของกรุงเทพมหานคร ซึ่งกำกับ/จัดทำแผนของ หน่วยงานให้มีความเข้าใจและ เห็นความสำคัญของกระบวนการ จัดทำ บริหารแผน และติดตาม ประเมินผล	จำนวนบุคลากรที่ได้รับ การส่งเสริมให้มีความรู้/ ทักษะในการสร้างโครงการ ยุทธศาสตร์เชิงรุก (คน)	๒๐๐	๔๐๐	๒๕๐๐	๒๕๐๐
๗.๒.๓.๓พัฒนาเครือข่าย นักวิเคราะห์นโยบายและแผน กรุงเทพมหานคร	๑) จัดตั้งเครือข่าย นักวิเคราะห์นโยบายและ แผนกรุงเทพมหานคร ๒) จัดประชุมเครือข่ายฯ	๑ เครือข่าย ๔ ครั้ง/ปี	๔ ครั้ง/ปี	๔ ครั้ง/ปี	๔ ครั้ง/ปี

เป้าประสงค์ (Objective): ๗.๒.๔ มาตรการและโครงการในแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ปีได้รับ งบประมาณประจำปีในการขับเคลื่อนแผน

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
ร้อยละของมาตรการและโครงการภายใต้แผนพัฒนา กรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ได้รับการจัดสรร งบประมาณ	๕๐	๗๕	๘๐	๙๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
------------------	-----------	---------------------------	------------------------------	------------------------------	------------------------------

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๗.๒.๔.๑ สร้างกระบวนการ การทำงานแนวใหม่ของสำนัก ยุทธศาสตร์และประเมินผล	จำนวนการประชุม เพื่อ การจัดสรรงบประมาณ และการหารายได้ที่ สอดคล้องกับการดำเนิน โครงการลงทุน	๑๒	๑๕	๑๕	๑๕

เป้าประสงค์ (Objective): ๗.๒.๕ มีการประเมินผลแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ปี ที่มีมาตรฐาน
รายงานต่อสภากรุงเทพมหานครและประชาชน

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
จำนวนโครงการขนาดใหญ่ที่ได้รับการประเมินผล	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐
รายงานการประเมินผล	๑ ฉบับ/ปี	๑ ฉบับ/ปี	๑ ฉบับ/ปี	๑ ฉบับ/ปี

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๗.๒.๕.๑ สร้างระบบการ ประเมินผลของกรุงเทพมหานคร	ร้อยละความสำเร็จของ การสร้างระบบการ ประเมินผลของ กรุงเทพมหานคร	๑๐๐			
๗.๒.๕.๒ สร้างฐานข้อมูลตัวชี้วัด เมืองที่มีมาตรฐานและมีการ ปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน	ร้อยละความสำเร็จในการ จัดทำฐานข้อมูลรายด้าน เพื่อการประเมินผลฯ (จำนวนครั้งของการเก็บ ข้อมูลรายด้าน)	๒๐	๑๐๐		
๗.๒.๕.๓ พัฒนาศักยภาพในการ ประเมินและรายงานผลการ ปฏิบัติราชการ/พัฒนากรุงเทพฯ	จำนวนเครื่องมือที่ได้รับ การพัฒนาเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการ ติดตามและรายงานผล		๑ ระบบ		
๗.๒.๕.๔ พัฒนาระบบการ ติดตามประเมินผลทั้งระดับแผน และโครงการ	ระบบติดตามประเมินผล ระดับแผนและระดับ โครงการ	๑ ระบบ			

		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๗.๒.๕.๕ ประเมินผลโครงการ ขนาดใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อ ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการขนาดใหญ่ ที่ได้รับการประเมินผล	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๒๐๐
๗.๒.๕.๖ จัดทำรายงานการ ประเมินผลตามแผนพัฒนา กรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ปี เป็นประจำและมีการรายงานต่อ ประชาชน	จำนวนรายงานผลการ ปฏิบัติราชการ/พัฒนา กรุงเทพฯภาพรวม (แนวโน้ม) ที่ได้นำเสนอ ผู้บริหารกรุงเทพมหานคร	๔ ฉบับ/ปี	๔ ฉบับ/ปี	๔ ฉบับ/ปี	๔ ฉบับ/ปี

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้าน บาท)
๑.โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้าน การบริหารแผนแนวโน้มของกรุงเทพมหานคร	๑๕	๒๐			๓๕
๒.โครงการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับการ พัฒนากรุงเทพมหานครสู่ความน่าอยู่อย่าง ยั่งยืน		๒๕	๒๕		๕๐
๓.โครงการเสริมสร้างความรู้การพัฒนาเมือง มหานครเชิงรุก	๓๕	๓๐	๓๐	๔๐	๑๓๕
๔.โครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้าน การจัดทำและบริหารแผนสำหรับนักวิเคราะห์ นโยบายและแผนและผู้รับผิดชอบกำกับ/ จัดทำแผนของหน่วยงาน	๑๐	๑๐	๑๕	๑๕	๕๐
๕. โครงการจัดทำระบบประเมินผลของ กรุงเทพมหานคร	๕๐				๕๐
๖. โครงการจัดทำและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการใช้ระบบประเมินผลของ กรุงเทพมหานคร		๔๐			๔๐
๗. โครงการจัดทำฐานข้อมูลรายด้านเพื่อการ ประเมินผล	๔๕	๒๐	๑๕	๑๐	๙๐



	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้าน บาท)
๘. โครงการพัฒนาเครื่องมือเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการติดตามและรายงานผล				๑๕	๑๕
๙. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการ ประเมินผล			๓	๓๐	๓๓
๑๐. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้าน การประเมินผล					
๑๑. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดทำ รายงานการปฏิบัติราชการของ กรุงเทพมหานคร	๖				๖
๑๒. โครงการประเมินผลโครงการขนาดใหญ่	๖	๑๐	๑๐	๑๐	๓๖
๑๓. โครงการประเมินผลการปฏิบัติราชการ ประจำปีของหน่วยงานในสังกัด กทม. (ภาพรวม)				๓๐	๓๐
รวมทั้งสิ้น	๑๖๗	๑๕๕	๙๘	๑๕๐	๕๗๐

ข) มาตรการดำเนินการ

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.โครงการจัดทำแผนบูรณาการที่เชื่อมโยงกับ แผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ 20 ปี (จัดทำแผนระดับกรุงเทพมหานคร)	๓๕	๕๖	๕๖	๕๖	๒๐๓



	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๒.ส่งเสริมการจัดทำแผนปฏิบัติการของ หน่วยงาน	๒๗	๓๐	๓๐	๓๐	๑๑๗
๓. โครงการจัดทำแผนเฉพาะด้าน	๔๕	๖๐	๖๐	๖๐	๒๒๕
๔. โครงการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่/ระดับกลุ่ม เขต	๑๐	๓๐	๓๐	๓๐	๑๐๐
๕. โครงการวางแผนแก้ไขปัญหาเฉพาะพื้นที่/ กลุ่มเขต	๕	๑๕	๑๕	๑๕	๕๐
๖. โครงการจัดทำแผนพัฒนาระดับชุมชน	๓๐	๒๕	๒๕	๒๕	๑๐๕
๗. จัดตั้งและมีการประชุมคณะกรรมการเพื่อ บูรณาการแผนงาน แผนเงินและการหารายได้ ของกรุงเทพมหานคร (คณะกรรมการประกอบด้วยผู้บริหารสำนัก ยุทธศาสตร์ฯ สำนักงบประมาณฯ และสำนัก การคลัง เป็นอย่างน้อย)	๑	๒	๒	๒	๗
๘. มีการประชุมคณะกรรมการเพื่อพัฒนาการ จัดทำแผนงาน แผนเงินและการหารายได้ของ กรุงเทพมหานคร	๑	๒	๒	๒	๗
๙.โครงการฝึกอบรมหลักสูตรการวางแผน พัฒนาเขตสู่ความน่าอยู่อย่างยั่งยืน	๑๕	๓.๕			๑๘.๕
๑๐. โครงการประสานความร่วมมือในการ ปฏิบัติงานเชิงยุทธศาสตร์ของ กรุงเทพมหานคร (จัดประชุมแนวดิ่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนของ กรุงเทพมหานครทุก ๓ เดือน)	๑	๕	๕	๕	๑๖
๑๑. จัดประชุมคณะกรรมการของสำนัก ยุทธศาสตร์ฯ พิจารณาจัดลำดับความสำคัญ ของโครงการตามแผนพัฒนาระยะ ๒๐ปี เพื่อ บรรจุในแผนปฏิบัติราชการกรุงเทพมหานคร ประจำปีและขอจัดสรรงบประมาณรายปี	๑.๕	๒.๕	๒.๕	๒.๗	๙.๒

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑๒. ปรับโครงสร้างสำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล	๐	๐	๐	๐	๐
๑๓. สร้างยุทธศาสตร์การปฏิบัติงานเชิงรุก	๕	๕	๕	๕	๒๐
รวมทั้งสิ้น	๑๗๖.๕	๒๓๖	๒๓๖.๗	๒๓๖.๗	๘๘๑.๙

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๗ – การบริหารจัดการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๓ – การบริหารทรัพยากรบุคคล

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ กรุงเทพมหานครเป็นที่รวมของคนดี และคนเก่ง สามารถปฏิบัติงานที่รองรับความต้องการของประชาชนได้อย่างมีอาชีพ

- ความหมายทางวิชาการ
- บุคลากรกรุงเทพมหานครเป็นผู้ปฏิบัติงานแบบมีอาชีพ มีขีดสมรรถนะสูง สามารถรองรับภารกิจที่ทำนายของกรุงเทพมหานครในการก้าวสู่มหานครแห่งเอเชีย รวมทั้งเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่เชื่อมั่นของประชาชน
 - กรุงเทพมหานครมีระบบบริหารทรัพยากรบุคคลที่เข้มแข็ง เอื้อต่อความเป็นธรรม สามารถสร้างสมดุลระหว่างชีวิตการทำงาน และชีวิตส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนสามารถดึงดูดผู้มีความรู้ความสามารถสูง และสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรได้

ในสังกัด กทม. ได้แก่

คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (สำนักงาน ก.ก.)

สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร

สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

สำนักงานการศึกษา

ตัวชี้วัด/จุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมาย/ ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
จุดมุ่งหมายที่ ๑ : บุคลากรกรุงเทพมหานครเป็นผู้ปฏิบัติงานแบบมืออาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นที่เชื่อมั่น ของประชาชน				
ร้อยละความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการทำงาน ของบุคลากรกรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕	ร้อยละ ๙๐-๙๕
ร้อยละความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อความ ซื่อสัตย์สุจริตของบุคลากรกรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐-๙๕
จุดมุ่งหมายที่ ๒ : กรุงเทพมหานครมีระบบบริหารทรัพยากรบุคคลเข้มแข็ง เอื้อต่อความเป็นธรรม สามารถสร้างสมดุลระหว่างชีวิตการ ทำงาน และชีวิตส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงาน ตลอดจนสามารถดึงดูดผู้มีความรู้ความสามารถสูง และสร้างแรงจูงใจในการ ปฏิบัติงานของบุคลากรได้				
อันดับการเป็นหน่วยงานราชการที่บัณฑิตจบใหม่ ต้องการเข้ามาปฏิบัติงานมากที่สุด (Employers of Choice)	Top ๓๐	Top ๒๕	Top ๒๐	Top ๑๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญในลำดับต้น

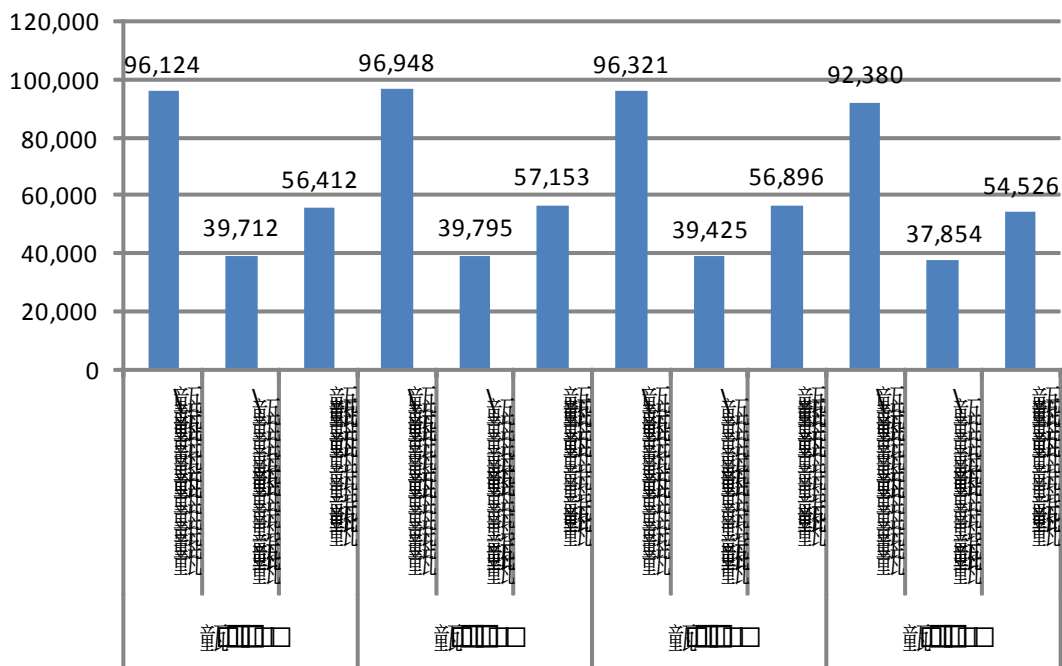
แม้กรุงเทพมหานครจะมุ่งมั่นพัฒนาและยกระดับคุณภาพการให้บริการที่ดีที่สุดแก่ประชาชน โดยเน้น
การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการและบุคลากรกรุงเทพมหานครให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิ
บาล สร้างมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนองต่อการ
ขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารราชการกรุงเทพมหานครอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ดี ด้วยบริบทสภาพแวดล้อมที่กระทบต่อการบริหารงานซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
ส่งผลให้มิติด้าน “การพัฒนาองค์การและทรัพยากรบุคคล” ของกรุงเทพมหานคร เป็นประเด็นที่มีความสำคัญ
และท้าทายต่อการพัฒนากรุงเทพมหานครในอนาคตเป็นอย่างยิ่ง โดยถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จะเอื้อ
ต่อการนำพากรุงเทพมหานครไปสู่ “มหานครแห่งเอเชีย” ดังที่มุ่งหวัง

ข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นการวิเคราะห์โดยประมวลสถานการณ์ในปัจจุบันของกรุงเทพมหานคร โดย
มุ่งเน้นการวิเคราะห์ในมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์การและทรัพยากรบุคคล เพื่อนำมาใช้เป็นฐานในการ
กำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนากรุงเทพมหานครให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมในเชิงปฏิบัติ ทั้งนี้ สามารถ
กำหนดประเด็นการวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

แนวโน้มลดลง แต่ค่าใช้จ่ายด้านกำลังคนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

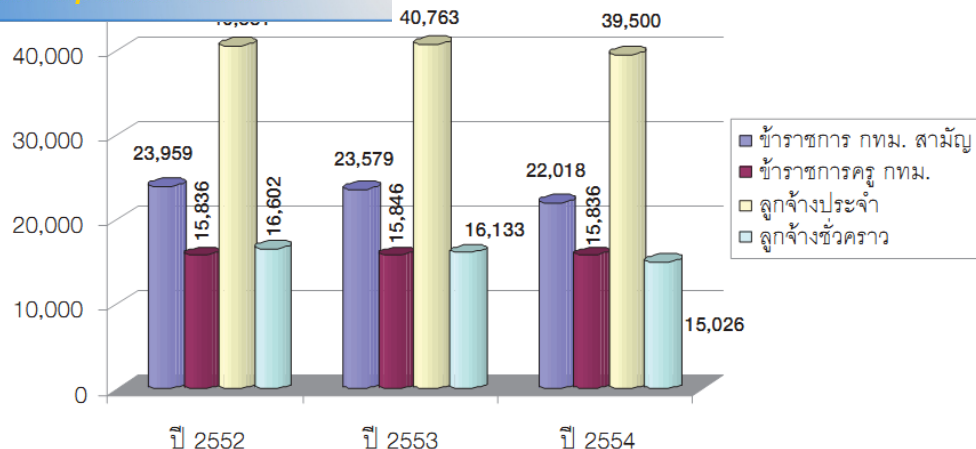
บุคลากรกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน ประกอบด้วยข้าราชการ กรุงเทพมหานครสามัญ ข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร ลูกจ้างประจำ และลูกจ้างชั่วคราว โดยมีกรอบ อัตรากำลัง ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ รวมทั้งสิ้น ๙๒,๓๘๐ อัตรา ซึ่งในจำนวนนี้ เป็นข้าราชการ จำนวน ๓๗,๘๕๔ อัตรา เป็นลูกจ้าง จำนวน ๕๔,๕๒๖ อัตรา และมีจำนวนข้าราชการและลูกจ้างจริง จำนวน ๘๘,๒๒๓ คน โดยเป็นข้าราชการ จำนวน ๓๖,๒๓๖ คน เป็นลูกจ้าง จำนวน ๕๑,๙๘๗ คน และอัตราว่างรวม จำนวน ๔,๑๕๗ อัตรา ทั้งนี้ เมื่อทำการเปรียบเทียบ กรอบอัตรากำลังและจำนวนข้าราชการและลูกจ้าง กรุงเทพมหานครโดยเฉลี่ย ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๕๔ พบว่ายังมีแนวโน้มคงที่ แม้ว่าในปี พ.ศ.๒๕๕๔ จะมี จำนวนบุคลากรกรุงเทพมหานครลดลงเล็กน้อยจากการดำเนินโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนด ดังแสดงใน แผนภาพต่อไปนี้



ภาพที่ ๓๙ กรอบอัตรากำลังและจำนวนข้าราชการและลูกจ้างกรุงเทพมหานคร

เปรียบเทียบระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๕๑-๒๕๕๔

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๒-๒๕๕๔



ภาพที่ ๔๐ กรอบอัตรากำลังข้าราชการและลูกจ้างกรุงเทพมหานคร
ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๕๔

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๕

ส่วนการบรรจุเข้ารับราชการของข้าราชการกรุงเทพมหานคร พบว่ายังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ.๒๕๕๕มีข้าราชการที่ได้รับบรรจุ จำนวนทั้งสิ้น ๗๕๗คน เพิ่มจากปี ๒๕๕๔ที่บรรจุ ๖๒๖ คน ปี ๒๕๕๓จำนวน ๕๘๑คน ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง

ตารางที่ ๔๐ แสดงจำนวนข้าราชการที่ได้รับการบรรจุ เปรียบเทียบตั้งแต่ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๕

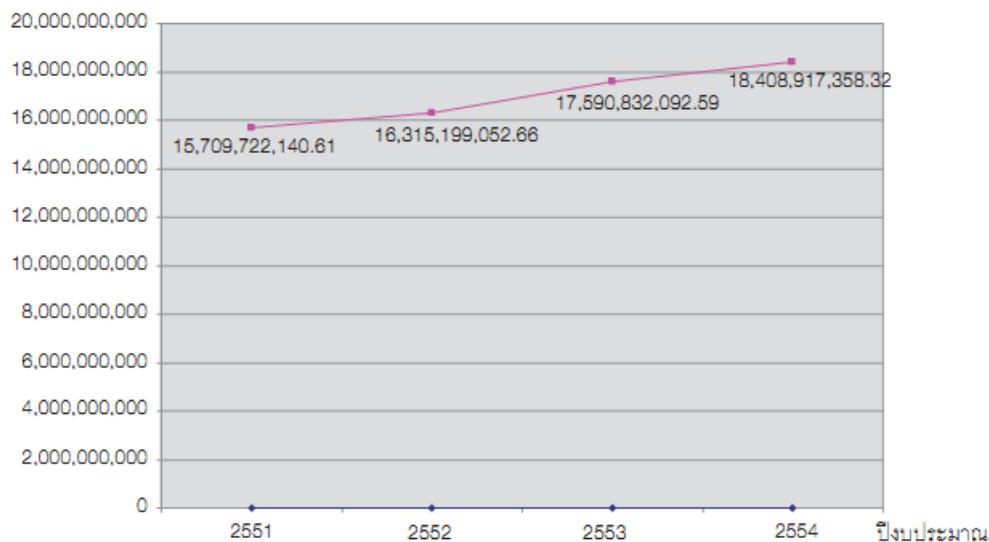
หน่วยงาน	ปีที่บรรจุเป็นข้าราชการ						รวม
	พ.ศ.๒๕๕๕	พ.ศ.๒๕๕๔	พ.ศ.๒๕๕๓	พ.ศ.๒๕๕๒	พ.ศ.๒๕๕๑	พ.ศ.๒๕๕๐	
สำนักงานเขต	๒๙๗	๒๗๑	๗๖	๘๖	๑๖๖	๒๐๗	๑,๑๐๔
สำนัก	๔๖๐	๓๕๕	๕๐๕	๔๒๒	๗๕๓	๔๗๓	๒,๙๖๘
รวม	๗๕๗	๖๒๖	๕๘๑	๕๐๘	๙๑๙	๖๘๐	๔,๐๗๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๖

เมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายด้านบุคคลตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๔ พบว่า กรุงเทพมหานครมีค่าใช้จ่ายด้านบุคคลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้สร้างความสมดุลระหว่างปริมาณงาน/ภารกิจที่เพิ่มมากขึ้นจากการได้รับการ

ถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลางกับการสร้างความก้าวหน้าในอาชีพแก่ข้าราชการที่ปฏิบัติงาน รวมถึงการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ข้าราชการและลูกจ้างของกรุงเทพมหานคร โดยจากการศึกษาพบว่าค่าใช้จ่ายดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๑มีค่าใช้จ่ายด้านบุคคลจำนวน ๑๕,๗๐๙,๗๒๒,๑๔๐.๖๑บาท ปีงบประมาณ ๒๕๕๒จำนวน ๑๖,๓๑๕,๑๙๙,๐๕๒.๖๖บาท ปีงบประมาณ ๒๕๕๓จำนวน ๑๗,๕๙๐,๘๓๒,๐๙๒.๕๙บาท และปีงบประมาณ ๒๕๕๔จำนวน ๑๘,๔๐๘,๙๑๗,๓๕๘.๓๒บาท โดยเมื่อ

จ่ายทั้งหมดในแต่ละปีเปรียบเทียบกับตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๕๔
อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในส่วนของผลประโยชน์ตอบแทนอื่น
ได้แก่ ร้อยละ ๑๐.๒๐ ร้อยละ ๘.๓๕ ร้อยละ ๑๓.๒๒ และร้อยละ ๑๖.๕๔ ตามลำดับ ดังแสดงในแผนภาพและ
ตารางต่อไปนี้



ภาพที่ ๔๑ ค่าใช้จ่ายด้านทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๕

ตารางที่ ๔๑ ค่าใช้จ่ายด้านบุคคลของกรุงเทพมหานคร

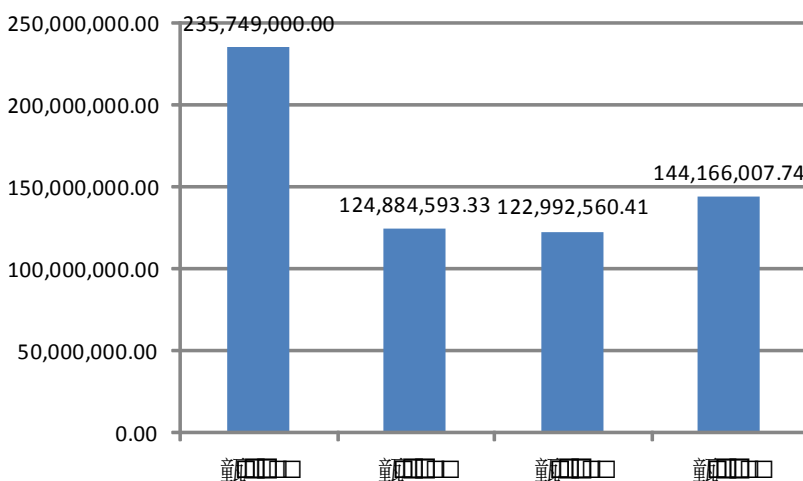
รายการ	ปีงบประมาณ ๒๕๕๑		ปีงบประมาณ ๒๕๕๒		ปีงบประมาณ ๒๕๕๓		ปีงบประมาณ ๒๕๕๔	
	จำนวน (พันล้าน บาท)	ร้อยละ	จำนวน (พันล้าน บาท)	ร้อยละ	จำนวน (พันล้าน บาท)	ร้อยละ	จำนวน (พันล้าน บาท)	ร้อยละ
งบประมาณ รายจ่ายประจำปี ทั้งสิ้น	๔๕.๐๐	๑๐๐.๐ ๐	๔๙.๕๐	๑๐๐.๐ ๐	๔๙.๐๐	๑๐๐.๐ ๐	๕๗.๓๓	๑๐๐.๐ ๐
ค่าใช้จ่ายด้าน บุคคล	๑๕.๗๐	๓๔.๙๑	๑๖.๓๑	๓๒.๙๖	๑๗.๕๙	๓๕.๙๐	๑๘.๔๐	๓๒.๘๗
- เงินเดือน และค่าจ้าง ประจำ	๙.๓๙	๒๒.๐๕	๑๑.๑๒	๒๒.๔๗	๙.๘๒	๒๐.๕	๘.๓๓	๑๔.๘๘
- ค่าจ้าง ชั่วคราว	๑.๐๔	๒.๖๔	๑.๐๖	๒.๑๔	๑.๒๙	๒.๖๔	๐.๘๑	๑.๔๕
- ประโยชน์ ตอบแทน	๕.๒๗	๑๐.๒๐	๔.๑๓	๘.๓๕	๖.๔๗	๑๓.๒๒	๙.๒๖	๑๖.๕๔

--	--	--	--	--	--

วิชาการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๒-๒๕๕๕

๗.๓.๑.๒ ค่าใช้จ่ายด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น แต่เป็นการพัฒนาที่ไม่ยัง
ไม่สะท้อนผลในเชิงปฏิบัติ เนื่องจากการขาดประเมินความคุ้มค่า และมีแนวโน้มการพัฒนาที่ซ้ำซ้อน

ผลการศึกษารุงเทพมหานครมีการลงทุนเพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลเป็นจำนวนมากในแต่ละปี โดยใช้จ่ายงบประมาณสำหรับโครงการฝึกอบรม สัมมนา การพัฒนานักบริหาร การพัฒนาตามสายงาน การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการปฏิบัติราชการ การพัฒนาความรู้เฉพาะทาง การศึกษาดูงาน ฯลฯ เป็นต้น โดยในปีงบประมาณ ๒๕๕๕ มีค่าใช้จ่ายในส่วนดังกล่าวสูงถึง ๑๔๔,๑๖๖,๐๐๗.๗๔ บาท โดยเพิ่มสูงขึ้นจากปีงบประมาณ ๒๕๕๒ และปีงบประมาณ ๒๕๕๓ กล่าวคือ ปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ใช้ไป ๑๒๔,๘๘๔,๕๙๓.๓๓ บาท ส่วนปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ใช้ไป ๑๒๒,๙๙๒,๕๖๐.๔๑ บาท ดังแสดงในแผนภาพ

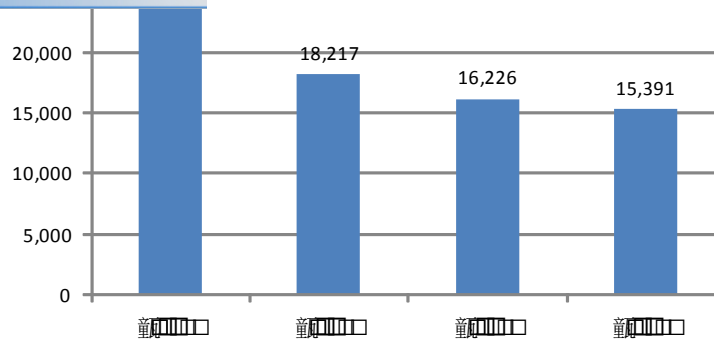


ภาพที่ ๔๒ ค่าใช้จ่ายด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานคร

เปรียญบเทียบปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔

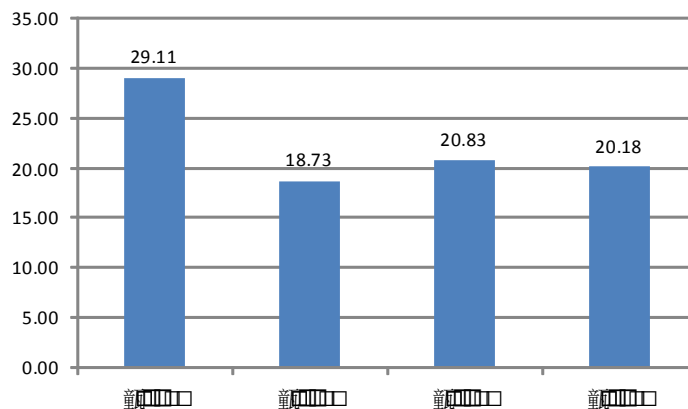
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๒-๒๕๕๕

อย่างไรก็ดี เมื่อศึกษาเชิงลึกถึงจำนวนผู้ที่ได้รับโอกาสในการพัฒนาศักยภาพตนเองตามงบประมาณที่ลงทุนไปในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานคร พบว่ามีจำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนามีแนวโน้มลดลงเรื่อยๆ โดยในปี ๒๕๕๔ มีจำนวนผู้ที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพเพียง ๑๕,๓๙๑ คน จากจำนวนบุคลากรทั้งหมด ๘๘,๒๒๓ คน และโดยเฉลี่ยในรอบ ๔ ปีงบประมาณ (พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๕๕) พบว่าสัดส่วนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาเทียบกับจำนวนบุคลากรทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๑ เมื่อเทียบกับจำนวนบุคลากรของกรุงเทพมหานครทั้งหมดเท่านั้น ซึ่งถือเป็นจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับสัดส่วนงบประมาณที่ลงทุนไปทั้งหมด



ภาพที่ ๔๓ จำนวนบุคลากรกรุงเทพมหานครที่ได้รับการพัฒนาในแต่ละปี
เปรียบเทียบปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔

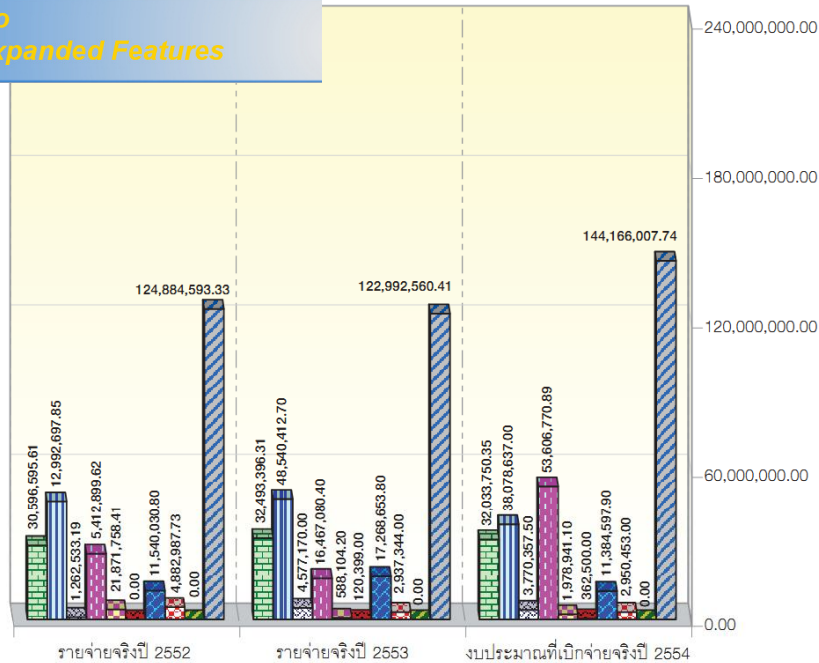
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๒-๒๕๕๕



ภาพที่ ๔๔ ร้อยละของบุคลากรกรุงเทพมหานครที่ได้รับการพัฒนาทรัพยากรบุคคล
เทียบกับจำนวนบุคลากรทั้งหมดเปรียบเทียบปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๒-๒๕๕๕

โดยเมื่อเปรียบเทียบรายยุทธศาสตร์สำหรับงบประมาณในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของ กรุงเทพมหานคร พบว่าในปีงบประมาณ ๒๕๕๔ มีการลงทุนในยุทธศาสตร์พัฒนาความสามารถทางการบริหารจัดการ (Managerial Capability) และการพัฒนาภาวะผู้นำ (Leadership) มากที่สุด คิดเป็น ๕๓,๖๐๖,๗๗๐,๘๙๖ บาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑๘ เมื่อเทียบกับงบประมาณในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลทั้งหมด



ยุทธศาสตร์ที่ 1	การพัฒนาความสามารถของบุคลากรให้เป็นไปตามสมรรถนะหลักของกรุงเทพมหานคร (Core Competency)
ยุทธศาสตร์ที่ 2	การพัฒนาความสามารถของบุคลากรตามสมรรถนะวิชาชีพและกลุ่มงาน (Functional Competency & Technical Knowledge and Skill)
ยุทธศาสตร์ที่ 3	การสร้างเส้นทางพัฒนาในสายวิชาชีพ (Training Road Map : TRM)
ยุทธศาสตร์ที่ 4	การพัฒนาความสามารถทางการบริหารจัดการ (Managerial Capability) และการพัฒนาภาวะผู้นำ (Leadership)
ยุทธศาสตร์ที่ 5	การเสริมสร้างจิตสำนึกและคุณธรรมจริยธรรมในการเป็นข้าราชการที่ดี
ยุทธศาสตร์ที่ 6	การวางแผนพัฒนารายบุคคล (Individual Development Plan : IDP)
ยุทธศาสตร์ที่ 7	การสร้างกระบวนการพัฒนาบุคลากรที่มีศักยภาพสูง (High Potential Development Program)
ยุทธศาสตร์ที่ 8	การสร้างความสามารถด้านภาษาต่างประเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศ (Foreign Language & IT)
ยุทธศาสตร์ที่ 9	การสร้างระบบ e - learning เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการฝึกอบรมและพัฒนา
งบประมาณรวม	

ภาพที่ ๔๕ งบประมาณในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานคร รายยุทธศาสตร์
เปรียบเทียบปี ๒๕๕๒-๒๕๕๔
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๕

ข้อมูลข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า แม้กรุงเทพมหานครจะมีการลงทุนเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินการจริงกลับไม่ปรากฏสัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร เนื่องจากมีบุคลากรจำนวนหนึ่งเท่านั้นที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพ ยังไม่ครอบคลุม ทัวถึง และเพียงพอกับบุคลากรทั้งหมดทำให้หลักสูตรการพัฒนายังไม่สามารถเสริมจุดแข็งหรือแก้ไขจุดอ่อนของข้าราชการได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังไม่มีระบบในการคำนวณค่าใช้จ่ายต่อหัว หรือคำนวณต้นทุนความคุ้มค่าต่อการพัฒนาศักยภาพของบุคคล อันเนื่องมาจากการขาดการวางแผนพัฒนาศักยภาพรายบุคคล (Individual Development Plan) ทำให้มีความเป็นไปได้สูงที่กรุงเทพมหานครจะสูญเสียงบประมาณจำนวนหนึ่งโดยเปล่าประโยชน์ในเชิงบริหาร โดยการพัฒนาศักยภาพบุคคลที่ไม่ตรงตามตำแหน่งหรือสายงานที่ปฏิบัติ และอาจมีการพัฒนาที่ซ้ำซ้อนและหากยังไม่มี การควบคุมค่าใช้จ่ายดังกล่าว ในอนาคตกรุงเทพมหานครอาจประสบปัญหาการขาดวินัยทางการคลัง และส่งผลกระทบต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะได้

ศาลากรุงเทพมหานครมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะลูกจ้าง

กรุงเทพมหานคร

แม้กรุงเทพมหานครจะตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างข้าราชการที่ดี มีคุณธรรมและจริยธรรม โดยมีการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่ผู้ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้กรุงเทพมหานครประกอบด้วยคนดี และคนเก่งมาเป็นกลไกในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

อย่างไรก็ดี จากการศึกษาพบว่าบุคลากรกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มกระทำผิดวินัย และได้มีการดำเนินการทางวินัยสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะลูกจ้างกรุงเทพมหานคร มีการกระทำผิดวินัยสูงมาก ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔๒ จำนวนบุคลากรที่กระทำผิดและถูกดำเนินการทางวินัย เปรียบเทียบ พ.ศ.๒๕๕๑-๒๕๕๔

ปีงบประมาณ	จำนวนบุคลากรที่กระทำผิด และถูกดำเนินการทางวินัย (ราย)			รวม (ราย)
	ข้าราชการ กรุงเทพมหานครสามัญ	ข้าราชการครู กรุงเทพมหานคร	ลูกจ้างกรุงเทพมหานคร สามัญ	
๒๕๕๑	๑๗๗	๑๘	n/a	๑๙๕
๒๕๕๒	๑๖	๕๐	n/a	๖๖
๒๕๕๓	๖๐	๔๒	๔๔๒	๕๔๔
๒๕๕๔	๖๖	๑๑	๔๖๖	๕๔๓

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๒-๒๕๕๔

เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุการกระทำผิดวินัยของข้าราชการและบุคลากรกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตาม

ประเภทของบุคลากร พบว่า

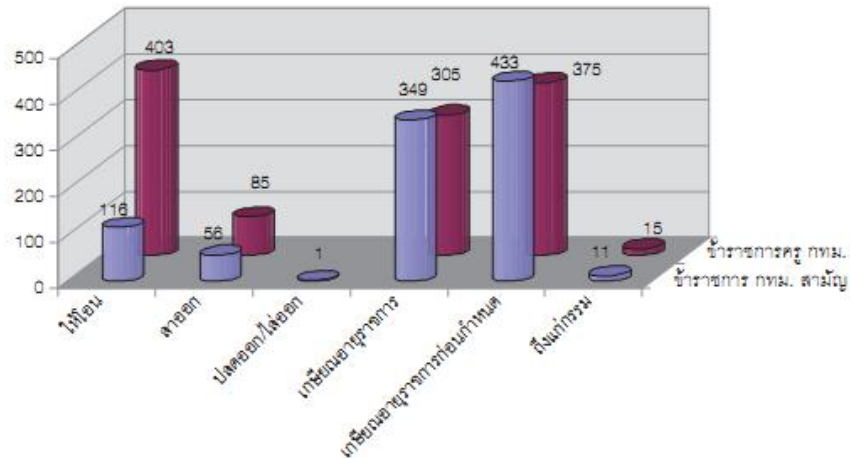
- ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ มีสาเหตุการกระทำผิดมากที่สุด ๓ อันดับแรก คือ การจัดซื้อจัดจ้างและการปฏิบัติงานโดยประมาทเลินเล่อ รองลงมา คือ การไม่ปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และการละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า ๑๕ วันทำการ
- ข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร มีสาเหตุการกระทำผิดมากที่สุด คือ การกระทำอนาจาร และการพยายามข่มขืนกระทำชำเรานักเรียนหญิง และการกระทำทุจริต
- ลูกจ้างกรุงเทพมหานครสามัญ มีสาเหตุการกระทำผิดมากที่สุด คือ การละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า ๑๕ วันทำการ รองลงมา คือ การไม่ปฏิบัติตามระเบียบของข้าราชการ และการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ตามลำดับ

๗.๓.๑.๔ กรุงเทพมหานครมีแนวโน้มสูญเสียบุคลากรผู้มีความรู้ความสามารถ และขาดระบบจูงใจคนเก่ง



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

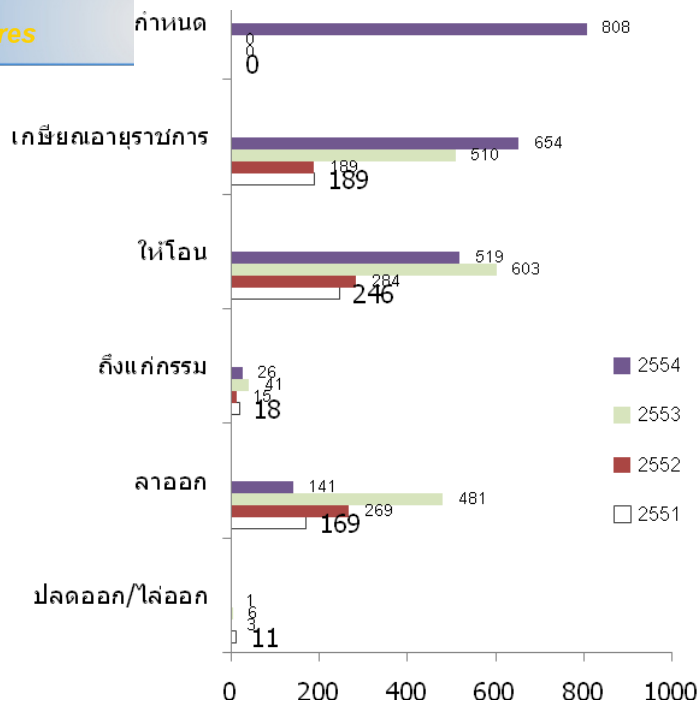
บุเสียชีวิตกลายเป็นจำนวนมากด้วยสาเหตุต่างๆ ได้แก่ การให้โอวาทก่อนกำหนด การปลดออก/ไล่ออก การลาออก และถึงแก่กรรม สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ องค์การสูญเสียข้าราชการ จำนวน ๒,๑๔๙ คน สำหรับสาเหตุที่ทำให้สูญเสียข้าราชการกรุงเทพมหานครมากที่สุด คือ การเกษียณอายุราชการก่อนกำหนดจำนวน ๘๐๘ คน รองลงมา ได้แก่ การเกษียณอายุราชการ จำนวน ๖๕๔ คน ให้โอวาท จำนวน ๕๑๙ คน ลาออก จำนวน ๑๔๑ คน ถึงแก่กรรม จำนวน ๒๖ คน และปลดออก/ไล่ออก จำนวน ๑ คนตามลำดับ



ภาพที่ ๔๖ จำนวนการสูญเสียข้าราชการกรุงเทพมหานคร ประจำปี ๒๕๕๔

จำแนกตามระดับการศึกษา

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๔



ภาพที่ ๔๗ จำนวนการสูญเสียข้าราชการกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบปี ๒๕๕๑-๒๕๕๔
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร (๒๕๕๒, ๒๕๕๓, ๒๕๕๔, ๒๕๕๕)

แม้การสูญเสียข้าราชการจะให้ผลเชิงบวกในแง่การลดค่าใช้จ่ายและกำลังคนของกรุงเทพมหานครในอนาคต อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า ในจำนวนข้าราชการที่กรุงเทพมหานครสูญเสีย บางส่วนเป็นข้าราชการผู้ปฏิบัติงานอย่างมีศักยภาพ ทั้งนี้ เนื่องจากกรุงเทพมหานครยังขาดระบบการกลั่นกรองหรือจูงใจผู้มีความรู้ความสามารถสูงอยู่ทำงานต่อมากเพียงพอ อาทิ ปัญหาเรื่องค่าตอบแทน ปัญหาการเมืองแทรกแซงการบริหาร ปัญหาความก้าวหน้าในเส้นทางอาชีพ เป็นต้น เมื่อกรุงเทพมหานครใช้นโยบายการเก็ยณอายุก่อนกำหนด และการถ่ายโอนระหว่างข้าราชการ จึงทำให้เป็นการเปิดช่องให้ผู้มีความรู้ความสามารถสูงออกจากกรุงเทพมหานครไปอย่างน่าเสียดาย

นอกจากนี้ กระแสการไม่นิยมเข้ารับราชการของคนรุ่นใหม่ เนื่องจากเห็นว่าระบบราชการมีผลตอบแทนน้อยเมื่อเทียบกับอัตราค่าตอบแทนในตลาดแรงงาน อีกทั้งวัฒนธรรมองค์การในระบบราชการที่มีเส้นสายการบังคับบัญชาสูง ภาพลักษณ์ของระบบราชการที่สะท้อนภาพการปฏิบัติงานล่าช้า ยึดกับกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด ไม่เอื้อให้บัณฑิตจบใหม่หรือผู้มีความรู้ความสามารถสูงต้องการเข้ารับราชการ ปัญหาดังกล่าวนี้ เป็นปัญหาของทุกส่วนราชการ รวมถึงกรุงเทพมหานครที่ยังไม่เป็นที่ดึงดูดสำหรับคนเก่ง

เมื่อพิจารณาปัจจัยในด้านสวัสดิการที่เป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดผู้มีความรู้ความสามารถ พบว่าปัจจุบัน ข้าราชการกรุงเทพมหานครได้รับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

- สิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนดประกอบด้วย ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร เงินตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ เงินสมนาคุณค่าวิทยากร เงินสอนพิเศษ เงินรางวัลเกี่ยวกับการสอบเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ เงินทำขวัญ เงินบำเหน็จบำนาญ เงินช่วยเหลือค่าทำศพ เงินช่วยเหลือ

รพช.พระพรหมราชานครเครื่องราชอิสริยาภรณ์ การประกาศเกียรติคุณ

● สิทธิประโยชน์และสวัสดิการที่กรุงเทพมหานครจัดให้มี ประกอบด้วย สวัสดิการข้าราชการ และลูกจ้างกรุงเทพมหานคร การฌาปนกิจสงเคราะห์ สหกรณ์ออมทรัพย์ กทม. (จำกัด) รถบริการรับ-ส่ง โครงการเงินกู้เพื่อที่อยู่อาศัย โครงการทุนการศึกษาข้าราชการและลูกจ้าง กทม. กองทุนสงเคราะห์ข้าราชการ และลูกจ้าง เงินสนับสนุนการศึกษาแก่บุตรข้าราชการและลูกจ้างประจำ การพักอาศัยในอาคารสงเคราะห์ การตรวจสุขภาพและการรักษาพยาบาล การสนับสนุนการเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว (ตามมติ ครม.คนละ ๑,๕๐๐ บาท) เงินช่วยเหลือค่าครองชีพ (คนละ ๒,๐๐๐บาท) และเงินรางวัลประจำปี (Bonus)

เมื่อพิจารณาเชิงลึก จะเห็นได้ว่าการจัดสรรสวัสดิการดังกล่าวยังคงเป็นสวัสดิการแบบดั้งเดิมที่มีรูปแบบตายตัว กล่าวคือ ไม่ได้จัดสรรโดยพิจารณาถึงความหลากหลายและความแตกต่างของผู้ปฏิบัติงานแต่ละบุคคล ซึ่งอาจเสียสิทธิประโยชน์จากการไม่ใช้สวัสดิการบางอย่างที่ไม่สอดคล้องกับสถานะของตนเอง จึงยังคงเป็นสวัสดิการที่ไม่ดึงดูดสำหรับผู้มีความรู้ความสามารถสูง ในขณะที่ ในอนาคตภาครัฐมีแนวโน้มที่จะพัฒนาการจัดสวัสดิการโดยคำนึงถึงความแตกต่างของบุคลากร ซึ่งเป็นแนวทางการจัดสวัสดิการแบบยืดหยุ่น (Flexible benefits) มากขึ้น

สวัสดิการที่ยืดหยุ่น เป็นการจัดสวัสดิการมากมายหลากหลายประเภทให้เหมาะสมกับบุคลากรแต่ละกลุ่ม แล้วให้บุคลากรแต่ละคนเลือกเองว่าตัวเองจะรับสวัสดิการใดบ้าง ตามวงเงินหรือหน่วยวัดอื่นๆ ที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า อาทิ ผู้ปฏิบัติงานสามารถซื้อวันหยุดพักผ่อนประจำปี หรือขายวันหยุดพักผ่อนประจำปีที่ได้รับได้ ผู้ปฏิบัติงานที่สูงอายุ อาจได้รับสิทธิพิเศษในการได้รับเครื่องช่วยในการฟัง ค่าสมาชิกศูนย์ดูแลสุขภาพ ประกันชีวิตเพิ่มเติม เป็นต้น

๗.๓.๑.๕ ความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะของข้าราชการกรุงเทพมหานครไม่สอดคล้องกับภารกิจที่ท้าทายของกรุงเทพมหานครในอนาคต

เพื่อประโยชน์ในเชิงการบริหารและการประเมินสัมฤทธิ์ผลของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบันได้มีการกำหนดความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๖)

๗.๓.๑.๕.๑ ความรู้ความสามารถของข้าราชการกรุงเทพมหานคร

ความรู้ความสามารถ หมายถึง องค์ความรู้ต่างๆ ที่ข้าราชการกรุงเทพมหานครจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานในตำแหน่ง โดยจำแนกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

- ความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

กรุงเทพมหานคร กำหนดความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในกรุงเทพมหานคร ไว้ ๖ประเภท ได้แก่

ตารางที่ ๔๓ ความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงานของบุคลากรกรุงเทพมหานคร

ความรู้ ความสามารถที่ใช้	นิยาม
-----------------------------	-------

การบริหารจัดการกรุงเทพมหานคร โดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจ	
จัดการ กรุงเทพมหานคร	เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของกรุงเทพมหานครและภารกิจงานที่นอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของกรุงเทพมหานครและองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุเป้าหมาย ความเข้าใจประเพณีปฏิบัติ ค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กร เข้าใจข้อจำกัดขององค์กร พฤติกรรมองค์กร เข้าใจถึงความสำคัญในการสร้างการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน รวมทั้งความสามารถในการคาดการณ์นโยบายภาครัฐ แนวโน้มทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องที่จะมีผลต่อการปฏิบัติงานของกรุงเทพมหานคร
ด้านการบริหาร งบประมาณ	ความรู้ความสามารถในการประเมินความสำคัญ วางแผนจัดสรรควบคุม และติดตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากแหล่งงบประมาณต่างๆ และความรู้เกี่ยวกับแผนงบประมาณ แผนปฏิบัติราชการ งบรายจ่าย ผลผลิต และการจัดสรร/ถ่ายโอนงบประมาณ
ด้านการจัดการ การเงินการคลังการ พัสดุ	ความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ ระเบียบปฏิบัติด้านการเงิน การคลัง การพัสดุ และมีความเข้าใจในการเบิกจ่ายเงิน การจัดซื้อ - จัดจ้าง การบริหารการเงินการคลังและการพัสดุของกรุงเทพมหานคร
ด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคล	ความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลในบทบาทของการบริหาร “ทุนมนุษย์” ทั้งในการวางแผนด้านทรัพยากรบุคคล การสรรหา การบรรจุแต่งตั้ง การอำนวยความสะดวก การพัฒนาบุคลากร การสร้างและพัฒนาทีมงาน การควบคุมและกำกับดูแลการปฏิบัติงาน การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน การเสริมสร้างวินัย คุณธรรม/จริยธรรม และการส่งเสริมคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงาน
ด้านการบริหาร แผนงาน/โครงการ	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่มีลักษณะพิเศษไม่ซ้ำซ้อนกับภารกิจประจำวันโดยสามารถวางแผนดำเนินการควบคุมประเมินผลสำเร็จและรายงานผลแผนงาน/โครงการได้
ด้านสถานการณ์ แวดล้อมองค์กร	ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในสภาพเศรษฐกิจการเมืองและสังคมทั้งในและนอกประเทศรวมถึงความรู้เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของกรุงเทพมหานครและความเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๖

● ความรู้เรื่องกฎหมายและกฎ ระเบียบราชการ

หมายถึง ความรู้เรื่องกฎหมายตลอดจนระเบียบต่างๆที่ต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ กฎหมายและกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับงานกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นความรู้ที่ข้าราชการกรุงเทพมหานครจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติราชการ

ใช้ในการปฏิบัติงานจนเกิดความชำนาญ และคล่องแคล่วโดย
สำหรับการปฏิบัติราชการ ดังนี้

ตารางที่ ๔๔ ทักษะของบุคลากรกรุงเทพมหานคร

ทักษะที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	นิยาม
การใช้คอมพิวเตอร์	ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
การใช้ภาษาอังกฤษ	ความสามารถในการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการงาน
การจัดการข้อมูล	ทักษะในการบริหารจัดการฐานข้อมูล ตลอดจนวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในงาน
การบริหารจัดการทรัพยากร	ความตระหนักและทักษะในการคำนวณความคุ้มค่าระหว่างทรัพยากร (งบประมาณ เวลา กำลังคน เครื่องมือ อุปกรณ์ ฯลฯ) ที่ลงทุนไปหรือที่ใช้การปฏิบัติการกิจ (Input) กับผลลัพธ์ที่ได้ (Output) อาจหมายรวมถึงทักษะในการจัดความสำคัญในการใช้เวลา ทรัพยากร และข้อมูลอย่างเหมาะสม และประหยัดค่าใช้จ่ายสูงสุด

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๖

ทั้งนี้ ในด้านความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ปัจจุบันมีการกำหนดออกเป็น ๕ ประเภท และแบ่งตามสายงาน ได้แก่ ๑) ประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ-ชำนาญพิเศษ ๒) ประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ-เชี่ยวชาญ ๓) ประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ-ทรงคุณวุฒิ ๔) ประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน-ชำนาญงาน ๕) ประเภททั่วไป ระดับปฏิบัติงาน-อาวุโส จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๕ สายงาน

๗.๓.๑.๕.๓ สมรรถนะหลักของข้าราชการกรุงเทพมหานคร

ปัจจุบันกรุงเทพมหานคร ได้มีการจัดทำสมรรถนะหลักของข้าราชการกรุงเทพมหานครโดยสังเคราะห์จากนโยบาย วิสัยทัศน์พันธกิจ เป้าหมายและแนวทางการปฏิรูปของกรุงเทพมหานคร รวมถึงจากการสำรวจความคิดเห็นข้าราชการระดับผู้บริหาร ความคิดเห็นข้าราชการทั่วไป และความคิดเห็นจากประชาชน จึงได้กำหนดสมรรถนะหลักข้าราชการกรุงเทพมหานคร ดังนี้

ตารางที่ ๔๕ สมรรถนะหลักของข้าราชการกรุงเทพมหานคร



นิยาม

กรุงเทพมหานคร	
คุณธรรมและ จริยธรรม	การครองตนและการประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรมมีความสำนึก และ รับผิดชอบต่อตนเองตลอดจนวิชาชีพของตน เพื่อธำรงรักษาศักดิ์ศรีแห่งอาชีพข้าราชการ
การบริการที่ดี	พฤติกรรมที่แสดงถึงความตั้งใจ ความพยายาม ความพร้อมในการให้บริการประชาชนและ อุทิศเวลาตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ
การมุ่งผลสัมฤทธิ์	ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานและ ะคุณภาพงานที่กำหนด และหรือให้เกินจากมาตรฐานที่กำหนด
ทำงานเป็นทีม	การทำงานโดยมีพฤติกรรมที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้สามารถรับฟังความคิดเห็นของ สมาชิกในทีม เต็มใจเรียนรู้จากผู้อื่น และมีความสามารถในการสร้างและรักษาความ สัมพันธ์ภาพกับสมาชิกในทีม
การสั่งสมความ เชี่ยวชาญในงาน อาชีพ	ความขวนขวาย สนใจใฝ่รู้เพื่อพัฒนาศักยภาพ ความรู้ความสามารถของตนในการปฏิบัติ ราชการ ด้วยการศึกษาค้นคว้าหาความรู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องอีกทั้งยังรู้จักพัฒนา ปรับปรุงประยุกต์ใช้ความรู้เชิงวิชาการและเทคโนโลยีต่างๆเข้ากับการปฏิบัติงานให้เกิด ผล สัมฤทธิ์

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๖

๕.๔ สมรรถนะประจำกลุ่มงาน

ปัจจุบัน กรุงเทพมหานคร กำหนดสมรรถนะประจำกลุ่มงานของข้าราชการสามัญกรุงเทพมหานคร

จำนวน ๓๔กลุ่มงาน ประกอบด้วย

- กลุ่มงานสนับสนุนทั่วไป
- กลุ่มงานสถิติ
- กลุ่มงานคอมพิวเตอร์
- กลุ่มงานนิติการ
- กลุ่มงานบุคคล
- กลุ่มงานปกครองและทะเบียน
- กลุ่มงานเทศกิจ
- กลุ่มงานวิเคราะห์นโยบายและแผน
- กลุ่มงานวิเทศสัมพันธ์
- กลุ่มงานสิ่งแวดล้อม
- กลุ่มงานการท่องเที่ยว
- กลุ่มงานการเงินและบัญชี
- กลุ่มงานเศรษฐกิจและการพาณิชย์
- กลุ่มงานประชาสัมพันธ์
- กลุ่มงานวิทยาศาสตร์
- กลุ่มงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- กลุ่มงานบริการทางการแพทย์
- กลุ่มงานเภสัชกรรม
- กลุ่มงานจิตวิทยา
- กลุ่มงานสังคมสงเคราะห์
- กลุ่มงานการพยาบาล
- กลุ่มงานการบำบัด และฟื้นฟูสุขภาพประชาชน
- กลุ่มงานสัตวแพทย์
- กลุ่มงานวิทยาศาสตร์การแพทย์
- กลุ่มงานสาธารณสุข
- กลุ่มงานการศึกษา
- กลุ่มงานวิศวกรรม
- กลุ่มงานผังเมือง

- กลุ่มงานเกษตรกรรม

- กลุ่มงานศิลปะ สังคม และวัฒนธรรม
- กลุ่มงานช่างเทคนิค
- กลุ่มงานพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แม้จะมีความพยายามอย่างยิ่งในการกำหนดความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะของข้าราชการกรุงเทพมหานครอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมเพื่อวางแผนในการพัฒนาศักยภาพของ ผู้ปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี จากจุดมุ่งหมายในการนำเมืองกรุงเทพฯ ก้าวสู่ “มหานครแห่งเอเชีย” ก่อให้เกิดความท้าทายต่อความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะเดิมที่มีอยู่ของกรุงเทพมหานคร โดยแนวโน้มในอนาคต เพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ดังกล่าว กรุงเทพมหานครจำเป็นต้องมีการกิจใหม่ๆ ที่รองรับการเป็นมหานคร อาทิ การกิจด้านการสร้างความเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองกรุงเทพฯ การกิจด้านการสร้างความปลอดภัยแก่ชาว กรุงเทพฯ การกิจด้านการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน (Public-Private Partnership) เป็นต้น ทำให้ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะของข้าราชการกรุงเทพมหานครที่มีอยู่และยึดตายตัวตามกลุ่มงานเดิม จึงไม่สอดคล้องกับการกิจและความท้าทายของกรุงเทพมหานครในอนาคตอีกต่อไป

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

๗.๓.๒.๑ ปัจจัยท้าทายจากสังคมผู้สูงอายุ

เป็นที่ทราบกันดีว่า แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรโลกมีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ โลกจะมีประชากรวัยเด็กอยู่เพียงร้อยละ ๒๐.๘๗ แต่ในทางตรงกันข้ามจะมีประชากรวัยสูงอายุถึงร้อยละ ๒๒.๒๓ ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวเป็นการเปลี่ยนโครงสร้างของประชากรโลกครั้งสำคัญ เพราะว่าเป็นครั้งแรกที่โครงสร้างประชากรโลกจะมีจำนวนของประชากรผู้สูงอายุมากกว่าประชากรวัยเด็ก จากผลดังกล่าวจะทำให้กลุ่มผู้สูงอายุกลายเป็นประชากรที่มีกลุ่มใหญ่ในสังคม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสังคมทั้งในเรื่องแนวโน้มของการบริโภค วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในสังคมทั้งระดับโลกและในประเทศต่างๆ

สำหรับประเทศไทย หลักฐานรายงานการสำรวจแนวโน้มประชากรไทยขององค์การสหประชาชาติ (๒๐๑๑) พบว่าประชากรของไทยมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๕๐ – ๒๐๕๐ โดยในปี ค.ศ. ๑๙๕๐ ไทยมีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้นประมาณ ๒๐,๖๐๗,๐๐๐ คน และเพิ่มจำนวนมากขึ้นจนถึงปี ค.ศ. ๒๐๕๐ คาดว่าประเทศไทยจะมีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้นประมาณ ๗๑,๐๓๗,๐๐๐ คน ภายใต้ฐานภาวะการเจริญพันธุ์ระดับปานกลาง หลังจากนั้นจำนวนประชากรของไทยจึงจะเริ่มลดลงโดยในปี ค.ศ. ๒๑๐๐ คาดว่าประเทศไทยจะมีจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้นประมาณ ๕๘,๑๖๖,๐๐๐ คน และมีแนวโน้มที่จำนวนประชากรของไทยจะลดลงอย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบทางด้านอายุของประชากรของประเทศไทยในอนาคตเปรียบเทียบกับระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๕๐ ถึง ค.ศ. ๒๑๐๐ พบว่า ประชากรในกลุ่มอายุน้อย (๐-๑๔ ปี) จะมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่ประชากรในกลุ่มอายุสูง (มากกว่า ๖๕ ปีขึ้นไป) จะมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า จะมีประชากรวัยสูงอายุมากขึ้น ส่งผลให้การเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของประชากรในวัยต่างๆ โดยเฉพาะประชากรวัยแรงงานของประเทศไทยจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไปจนถึงปี พ.ศ. ๒๐๒๐ และจะค่อยๆ ลดลง ส่วนประชากรในวัยเด็กจะลดลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ประชากรสูงวัยจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างมาก ดังแสดงในตารางต่อไปนี้ (U.S. Census Bureau, ๒๐๑๒)

งๆของไทยระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๓

ช่วงอายุ	๒๕๕๕		๒๕๖๓		๒๕๗๓		๒๕๙๓	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๐-๑๔	๑๓,๐๘๔,๐๐๕	๑๙.๕	๑๒,๕๗๙,๘๓๙	๑๘.๑	๑๑,๘๙๑,๘๒๔	๑๖.๗	๑๐,๒๒๕,๓๙๒	๑๔.๗
๑๕-๖๔	๔๗,๖๔๗,๖๐๙	๗๑.๐	๔๘,๓๑๘,๒๙๘	๖๙.๕	๔๖,๙๘๔,๖๔๕	๖๕.๙	๔๑,๒๙๕,๙๖๙	๕๙.๓
มากกว่า ๖๕ปีขึ้นไป	๖,๓๕๙,๔๗๕	๙.๕	๘,๖๕๙,๕๖๔	๑๒.๔	๑๒,๔๑๓,๑๐๐	๑๗.๔	๑๘,๐๘๙,๘๙๕	๒๖.๐

*ร้อยละของจำนวนประชากรไทยที่มีอายุอยู่ในช่วงดังกล่าวเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรไทยทั้งหมด
ที่มา : U.S. Census Bureau, International Data Base, ๒๐๑๒

ภาวะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ภาพอนาคตของสังคมไทยจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในเวลาอันสั้น โดยเริ่มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุในปี พ.ศ. ๒๕๕๓และเป็นสังคมผู้สูงอายุเต็มตัวในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ส่งผลให้มีความเตรียมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวในห้วงระยะเวลาอันสั้นซึ่งการก้าวไปสู่สังคมแห่งผู้สูงวัยดังกล่าวส่งผลท้าทายต่อการบริหารงานของกรุงเทพมหานครเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ “การเกษียณอายุ” ของข้าราชการกรุงเทพมหานครที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น โดยผลจากการศึกษาพบว่าพบว่าปีงบประมาณ ๒๕๕๔ - ๒๕๕๕ มีข้าราชการที่จะเกษียณอายุราชการจำนวนมาก รวม ๑,๓๓๑ คนโดยแบ่งเป็นข้าราชการที่จะเกษียณฯ ในปี ๒๕๕๔ จำนวน ๖๕๕ คนและข้าราชการที่จะเกษียณฯ ในปี ๒๕๕๕ จำนวน ๖๗๕ คน ซึ่ง ปี ๒๕๕๕ นอกจากจะเป็นปีที่มีข้าราชการที่เกษียณอายุราชการมากที่สุดแล้ว ยังเป็นปีที่ข้าราชการระดับบริหาร ((ระดับ ๘ - ๑๑ ตามระบบ PC เดิม) เกษียณอายุราชการ ถึง ๑๔๐ คนทำให้กรุงเทพมหานครต้องเผชิญกับภาวะขาดผู้นำและขาดข้าราชการที่สั่งสมความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครั้งใหญ่เนื่องจากข้าราชการกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มเกษียณอายุมากขึ้นในแต่ละปี ในขณะที่เดียวกันการจำกัดงบประมาณโดยรัฐบาลผู้ปฏิบัติงานน้อยลง อาจทำให้กรุงเทพมหานครมีช่องว่างระหว่างอายุของผู้ปฏิบัติงานมากขึ้น มีความเสี่ยงในเรื่องการถ่ายโอนความรู้ภายในระบบราชการ การจัดการความรู้ (Knowledge Management) ในองค์การราชการเพื่อถ่ายทอดความรู้ระหว่างคนรุ่นเก่าที่สืบทอดให้แก่นักเรียนรุ่นใหม่เพิ่งเข้ามาในระบบ ซึ่งหากไม่เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จะทำให้ความรู้ดั้งเดิมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์การสูญหายไปพร้อมกับการเกษียณอายุของผู้มีประสบการณ์สูง

ผลพวงจากสภาพแวดล้อมดังกล่าว ส่งผลให้นโยบายในการดำเนินงานของกรุงเทพในทศวรรษหน้าที่ควรนำมาพิจารณาในการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนไปในมิติด้านการพัฒนาองค์การและทรัพยากรบุคคล ควรจะประกอบด้วยประเด็นสำคัญเบื้องต้น ดังนี้ (สมบุรณ์ กุลวิเศษชนะสิริวิท อิลโร และคณะ, ๒๕๕๒)

๑. การพัฒนาผลิตภาพ (Productivity) ในการให้บริการของระบบราชการ โดยการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่มีความทันสมัยเข้ามาใช้ในระบบราชการเพื่อสร้างให้เกิดผลิตภาพในการบริการแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในยุคของสังคมสูงวัยที่ประเทศจะมีกำลังแรงงานน้อยลง แต่กลับมีจำนวนผู้ใช้บริการมากยิ่งขึ้น การเพิ่มผลิตภาพจะกลายเป็นปัญหาที่สำคัญของภาครัฐ

ในระบบราชการ และการจัดการความรู้ (Knowledge) คนรุ่นเก่าที่สูญเสียให้แก่คนรุ่นใหม่ที่จะเข้ามาในระบบจะเป็นสิ่งที่ทำให้ระบบเกิดความคล่องตัว ไม่ติดขัดหรือสูญเสียความรู้ทั้งหมดไปกับข้าราชการที่จะเกษียณอายุในอนาคต

๓. มีระบบการวางแผนอาชีพ (Career path) ในระบบราชการที่ยืดหยุ่นมากขึ้น มีการวางแผนทดแทนตำแหน่งงานต่างๆ (Succession planning) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มงานที่มีความสำคัญและในกลุ่มของราชการที่กำลังจะเกษียณอายุ เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการขาดช่วงของแรงงานในขณะที่โครงสร้างประชากรของประเทศเปลี่ยนแปลง

๔. การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของข้าราชการ (Re-image) เพื่อดึงดูดกำลังแรงงานในอนาคตทั้งในส่วนที่กำลังแรงงานที่มีน้อยลง และในส่วนองแรงงานความรู้ให้เข้ามาทำงานในระบบราชการมากขึ้น

๕. การพิจารณาปรับอายุเกษียณข้าราชการ เพื่อให้กลุ่มข้าราชการที่อายุสูงวัย แต่ยังสามารถทำงานได้ดียังคงเป็นแรงงานที่สำคัญ และเพื่อให้ผู้สูงอายุนั้นได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่สั่งสมมาในการทำประโยชน์ต่อไป

๗.๓.๒.๒ ความท้าทายจากแนวโน้มการขยายตัวของความเป็นเมือง และการย้ายถิ่นข้ามชาติ

จากการศึกษา พบว่าประเทศต่างๆ ทั่วโลกกำลังประสบกับภาวะความเป็นเมืองเพิ่มมากขึ้น อันเป็นผลมาจากการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา ก่อให้เกิดเป็นเมืองอุตสาหกรรม สร้างกระแสการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าสู่เมืองเป็นจำนวนมาก จากการสำรวจถึงแนวโน้มของเมืองจากองค์การสหประชาชาติ (United Nations, ๒๐๑๒) ได้ชี้ให้เห็นว่าในอนาคตเขตเมืองต่างๆ ทั่วโลกจะมีการขยายตัว และจะมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น

ในประเทศไทยจากทิศทางการพัฒนาประเทศตามแนวทางของตะวันตก และแนวทางสากลที่มุ่งสู่ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจทำให้ในปัจจุบันสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรม เป็นสังคมอุตสาหกรรมหรือสังคมเมืองมากยิ่งขึ้น โดยสัดส่วนจำนวนของประชากรในเขตเมืองในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี ค.ศ. ๒๐๑๐ ประเทศไทยมีจำนวนประชากรในเขตเมือง ๒๓,๓๑๕,๐๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๗๓ และเพิ่มจำนวนขึ้นเป็น ๒๗,๓๗๕,๐๐๐ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๗.๙๗ ในปี ค.ศ. ๒๐๒๐ และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยคาดการณ์ว่าในปี พ.ศ. ๒๐๓๐ ประเทศไทยจะมีจำนวนประชากรที่อยู่อาศัยในเขตเมืองเพิ่มขึ้นเป็น ๓๒,๐๓๙,๐๐๐ คน

เมื่อพิจารณาเชิงลึกเฉพาะประเด็นเรื่องการย้ายถิ่นพบว่าแนวโน้มเป็นการย้ายถิ่นข้ามชาติเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากโลกยุคโลกาภิวัตน์ทำให้การขนส่ง สื่อสารและระบบโทรคมนาคมมีความสะดวกและประหยัดมากขึ้น ทำให้ประชากรในพื้นที่ห่างไกลสามารถเดินทางข้ามประเทศได้ง่ายขึ้น ขณะเดียวกัน ระเบียบกฎหมายด้านการเข้าเมืองของประเทศต่างๆ ก็มีความเป็นสากลและยืดหยุ่นมากขึ้น ทำให้การย้ายถิ่นระหว่างประเทศโดยเฉพาะการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติกลายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ และกำลังเป็นประเด็นด้านการเมืองและเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่สำคัญในโลกยุคปัจจุบัน

ทั้งนี้ การขยายตัวของสังคมเมือง มิใช่เป็นภาวะแห่งความศิวิไลซ์ที่บ่งชี้ถึงความเจริญก้าวหน้า และสภาพกินอยู่ดีของคนในประเทศ ผลจากการศึกษาจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๔๙ (๒๕๔๙) พบว่าครัวเรือนในเขตเทศบาลทั้งหมดจำนวน ๕.๗ ล้านครัวเรือน เป็นครัวเรือนที่อยู่อย่างแออัดมากกว่า ๓ คนต่อหนึ่งห้องนอนอยู่ร้อยละ ๗.๗ เป็นครัวเรือนที่ไม่มีแหล่งน้ำสะอาด ร้อยละ ๒.๓ และไม่มี

และ ๐.๒ คาดว่าในจำนวนครัวเรือนที่อยู่อย่างแออัดได้รวมครัวเรือน
ครัวเรือน ส่งผลให้เด็กจำนวนหนึ่งเติบโตในสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงของ
ชุมชนแออัด เช่นอาชญากรรม ยาเสพติด การใช้ความรุนแรงในครอบครัว รวมถึงความเสี่ยงที่จะเป็นเหยื่อของ
ความรุนแรงและการละเมิดทางเพศได้ นอกจากนี้ รายงานการสำรวจของสำนักงานโครงการพัฒนาแห่ง
สหประชาชาติประจำประเทศไทย (UNDP, ๒๐๑๐) ผลสำรวจพบว่า ในเขตเมือง ประชากรที่ถูกจัดว่าเป็นคน
จนมีจำนวนค่อนข้างน้อย แต่คนจนในเมืองจำนวนมากก็พบปัญหาการเข้าถึงอาหารเป็นครั้งคราว เนื่องจาก
ความไม่มั่นคงในชีวิตหลายด้าน จากข้อมูลของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชนในปี พ.ศ.๒๕๔๖ มีประชากร
๘.๒๕ ล้านคนอาศัยอยู่ในชุมชนผู้มีรายได้น้อย ๕,๕๐๐ แห่ง ส่วนใหญ่เป็นแรงงานนอกระบบ โดยเป็นลูกจ้าง
ชั่วคราวในสัดส่วนสูง ผลการสำรวจคนจนในเขตเมืองพบว่าร้อยละ ๓ ของครัวเรือนคิดว่าตนเองขาดความ
มั่นคงทางอาหาร และมีโอกาสจะพบความหิวโหย และอีกร้อยละ ๑๔ขาดอาหารในบางช่วงเวลา ร้อยละ
๑๐ บอกว่าบางครั้งมีอาหารไม่เพียงพอสำหรับครัวเรือน และเกือบทั้งหมดให้เหตุผลว่าเป็นเพราะไม่มีเงินซื้อ
อาหาร

ผลพวงจากการขยายตัวของความเป็นเมือง การย้ายถิ่นข้ามชาติ และคุณภาพชีวิตของคนเมือง ทำให้
ในแง่การบริหารทรัพยากรบุคคล กรุงเทพมหานครต้องจัดสรรข้าราชการให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยน
รูปแบบการบริการใหม่ โดยให้มีความเหมาะสมต่อความต้องการของลูกค้าในกลุ่มใหม่ที่หลากหลายมากขึ้น ใน
ขณะเดียวกันอาจต้องมีการขยายภารกิจของกรุงเทพมหานครให้สอดคล้องกับการดูแลประชาชนชาวกรุงเทพฯ
ตามความต้องการที่หลากหลายมากขึ้น โดยจะต้องจัดหาบริการและสวัสดิการสังคมที่มีความเหมาะสมให้แก่
บุคคลในแต่ละกลุ่มนอกจากนี้ ในมิติของการพัฒนาองค์กร จะต้องมีการวิเคราะห์ “ลูกค้า” หรือผู้รับบริการ
ใหม่ ที่ไม่ได้รองรับเพียงแค่คนกรุงเทพฯ แต่ต้องมุ่งขยายให้ครอบคลุมถึง “แรงงานต่างชาติดังกล่าว” และกลุ่มอื่นๆ ที่
จะเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในกรุงเทพฯ ซึ่งถือเป็นกลุ่มใหม่ที่เข้ามามีบทบาทในสังคม
กรุงเทพฯ และสังคมไทยในอนาคต ดังนั้น กรุงเทพมหานครจะต้องมุ่งเสริมสร้างศักยภาพของข้าราชการ
กรุงเทพมหานครรุ่นใหม่ในการรองรับปัญหาทางสังคมที่หลากหลาย ให้มีคุณลักษณะที่เหมาะสมและมีความ
เป็นมืออาชีพมากยิ่งขึ้น

๓.๓.๒.๓ สังคมต้องการข้าราชการกรุงเทพมหานครที่มีคุณธรรม จริยธรรม มุ่งสู่การบริหารงานที่มี
ธรรมาภิบาล

องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International) ได้จัดอันดับดัชนีชี้วัด
ภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perceptions Index : CPI) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔ พบว่า ประเทศไทยได้
๓.๔ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๐ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๘๓ ประเทศทั่วโลก
หลังจากปี พ.ศ. ๒๕๕๓ อยู่อันดับ ๗๘จากจำนวนประเทศทั้งหมด ๑๗๘ประเทศ

ขณะที่นอร์เวย์ เดนมาร์ก ฟินแลนด์ และสวีเดน เป็นกลุ่มประเทศที่ครองตำแหน่งสามอันดับแรก
ได้แก่ ๙.๕, ๙.๔, ๙.๔ และ ๙.๓ คะแนน (ตามลำดับ) ส่วนประเทศที่ได้อันดับสุดท้าย ได้แก่ ประเทศโซมาเลีย
(๑.๐ คะแนน) และเกาหลีเหนือ (๑.๐ คะแนน) ซึ่งประเทศที่มีคะแนนน้อยเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นประเทศที่กำลัง
อยู่ในภาวะสงครามหรือมีความขัดแย้งภายในประเทศเป็นระยะเวลายาวนาน ซึ่งเป็นสภาพการเมืองการ
ปกครองที่มีความเปราะบางเมื่อพิจารณาเฉพาะการจัดอันดับของกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชีย พบว่าประเทศ

๑๖ คะแนน) ส่วนประเทศที่มีคะแนนต่ำที่สุดคือ เกาหลีเหนือ (๑.๐ คะแนน) ในระดับเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยยังคงตกอยู่ภายใต้วังวนของการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งจากสถิติเปรียบเทียบตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๕ พบว่าคะแนนความโปร่งใสของไทยมีแนวโน้มลดน้อยลงเรื่อยๆ (Transparency International, ๒๐๑๒)

ส่วนผลการจัดอันดับดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งได้มีการปรับให้คะแนนใหม่ พบว่า ประเทศไทยได้ ๓๗ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๘ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๘๓ ประเทศทั่วโลก ร่วมกับประเทศอื่นๆ อีก ๔ ประเทศคือ มาลาวี โมร็อกโก ซูรินาเม สวาซิแลนด์ และแซมเบีย

โดยประเทศในภูมิภาคส่วนใหญ่มีคะแนนใกล้เคียงกับประเทศไทย ยกเว้นสิงคโปร์ ที่มีคะแนนและผลการจัดอันดับสูงที่สุดในภูมิภาค ได้ ๘๗ คะแนน อันดับที่ ๕ ของโลก ส่วนประเทศเพื่อนบ้านไทย มีคะแนนไล่เลี่ยกัน ได้แก่ มาเลเซีย ๔๙ คะแนน ที่ ๕๔ ของโลก, จีน ๓๙ คะแนน ที่ ๘๐ ของโลก, ฟิลิปปินส์ ๓๔ คะแนน ที่ ๑๐๕ ของโลก, อินโดนีเซีย ๓๒ คะแนน ที่ ๑๑๘ ของโลก, เวียดนาม ๓๑ คะแนน ที่ ๑๒๓ ของโลก, กัมพูชา ๒๒ คะแนน ที่ ๑๕๗ ของโลก, ลาว ๒๑ คะแนน ที่ ๑๖๐ ของโลก และพม่า ๑๕ คะแนน ที่ ๑๗๒ ของโลก (Transparency International, ๒๐๑๓)

ผลกระทบต่อการบริหารงานของกรุงเทพมหานครจากการที่สังคมต้องการข้าราชการกรุงเทพมหานครที่มีคุณธรรม จริยธรรม มุ่งสู่การบริหารงานที่มีธรรมาภิบาล ทำให้กรุงเทพมหานครจะต้องส่งเสริมค่านิยม คุณธรรม ความรักชาติและค่านิยมแห่งการพอเพียงให้แก่ข้าราชการ โดยข้าราชการกรุงเทพมหานครในทศวรรษหน้าจะต้องเป็นรากฐานทางคุณธรรมให้แก่คนในสังคมในภาวะวิกฤต โดยต้องมุ่งสู่เส้นทางการบริหารที่เน้นหลักธรรมาภิบาล สะท้อนความโปร่งใส และการตรวจสอบได้ของระบบราชการมากยิ่งขึ้น

๗.๓.๒.๔ ความท้าทายจากสังคมฐานความรู้

จากรายงานของ UNESCO พบว่าแนวโน้มทางการศึกษาของประชากรโลกมีสถานการณ์ที่ดีขึ้นเช่นกัน กล่าวคือ อัตราผู้รู้หนังสือของประชากรโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในส่วนของผู้ใหญ่และวัยรุ่น ย้อนอดีตไปในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๘๕ - ๑๙๙๔ ประชากรโลกมีอัตราผู้ใหญ่ (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) ที่รู้หนังสือร้อยละ ๗๖ และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นร้อยละ ๘๒ ในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๙๕ - ๒๐๐๔ และคาดว่าจะในปี ค.ศ. ๒๐๑๕ ทั่วโลกจะมีผู้ใหญ่ที่รู้หนังสือร้อยละ ๘๖ สำหรับประชากรวัยรุ่นที่รู้หนังสือก็มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเช่นกัน สอดคล้องกับรายงานขององค์การสหประชาชาติ (๒๐๑๒) ที่พบว่าแนวโน้มทางการศึกษาของประชากรโลกมีเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ในรายงาน The Millennium Development Goals Report (United Nations, ๒๐๑๒b) ขององค์การสหประชาชาติพบว่าเทคโนโลยีสารสนเทศในโลกมีการพัฒนาขึ้นเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเจริญเติบโตของโทรศัพท์เคลื่อนที่ และการใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งภูมิภาคที่พัฒนาแล้ว และภูมิภาคที่กำลังพัฒนา โดยในปี ค.ศ. ๒๐๑๑ เกือบหนึ่งในสามของโลกสามารถออนไลน์อินเทอร์เน็ตได้ โดยคิดเป็นร้อยละ ๓๕ เพิ่มจากเดิมในปี ค.ศ. ๒๐๐๖ ที่มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพียงร้อยละ ๑๘ เท่านั้น การพัฒนาเช่นนี้เอื้ออย่างมากต่อการสร้างสังคมฐานความรู้ในสังคมโลก เนื่องจากอินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นเครื่องมือที่สำคัญใน

แนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีที่รวดเร็วในปัจจุบันทำให้สามารถ
สื่อสารกันได้ง่ายยิ่งขึ้น

สำหรับประเทศไทย จากการสำรวจ Human Development Index ๒๐๐๖ ขององค์การ
สหประชาชาติได้ชี้ให้เห็นว่า ประเทศไทยประสบความสำเร็จอย่างมากในแง่ของการมีอัตราผู้รู้หนังสือใน
ระดับที่สูง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ประเทศไทยมีอัตราผู้รู้หนังสือในกลุ่มผู้ใหญ่ (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ
๙๒.๔ และในกลุ่มวัยรุ่น (อายุ ๑๕ - ๒๔ ปี) คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๑ และอัตราดังกล่าวได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๙๒.๖
ในกลุ่มผู้ใหญ่ และร้อยละ ๙๘ สำหรับกลุ่มวัยรุ่นในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นอัตราที่อยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณาปีที่ได้รับการศึกษาโดยเฉลี่ยของคนไทยในกลุ่มอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป พบว่าเพิ่มขึ้นจาก ๖.๘ ปี
ใน พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็น ๘.๑ ปี ใน พ.ศ. ๒๕๕๒ ทำให้แรงงานไทยใน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีระดับการศึกษาประถมศึกษา
ลดลงเหลือร้อยละ ๕๖.๒ และคาดว่าในอนาคตอีก ๒๐ ปีข้างหน้า จะมีระดับการศึกษาประถมศึกษาเหลือเพียง
ร้อยละ ๓๙.๙ ขณะที่ระดับอุดมศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๕.๔ ใน พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นร้อยละ ๒๒.๕ ใน พ.ศ.
๒๕๖๓

เมื่อพิจารณาถึงการอ่านออกเขียนได้ในยุคของโลกาภิวัตน์ที่โลกมีการเชื่อมโยงติดต่อเข้าด้วยกัน
ทักษะในเรื่องของภาษาซึ่งเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่จะช่วยส่งเสริมในเรื่องของการศึกษาและการพัฒนา
ประเทศชาติก็เป็นสิ่งสำคัญ จากการศึกษาเพื่อพิจารณาศักยภาพทางด้านภาษาอังกฤษของแรงงานไทย พบว่า
แรงงานไทยมีศักยภาพด้านภาษาอังกฤษต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งผลจากการจัดอันดับทักษะภาษาอังกฤษ
ของ Education First ปี ๒๕๕๕ จากจำนวน ๕๔ ประเทศ (ที่คนในประเทศไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก)
ประเทศไทยอยู่อันดับที่ ๕๓ (รองจากลิเบีย (๕๔)) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลการสำรวจความสามารถการใช้
ภาษาอังกฤษของบัณฑิตไทยจากคะแนนสอบภาษาอังกฤษ TOEFL ในกลุ่มประเทศอาเซียน พบว่าประเทศ
ไทยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า ๕๐๐ ในขณะที่ประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย เมียนมาร์ เวียดนาม กัมพูชา มีคะแนน
เฉลี่ยสูงกว่า ๕๐๐ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๕๖ : ๑๐๖-๑๐๗)

ส่วนด้านการสื่อสารผลการศึกษาพบว่า การขยายตัวทางการสื่อสารของไทยเป็นไปอย่างรวดเร็ว
โดยเฉพาะในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีโทรศัพท์ประเภทใช้สายทั้งประเทศ ๖,๕๘๒,๕๔๘
หมายเลข โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๖๓,๖๑๐,๓๗๖ หมายเลข คิดเป็น ๑๐๔.๑ เครื่องต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน และ
๑,๐๐๖.๓ เครื่องต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน และมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มสูงขึ้นจาก ๓๐ คนใน พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็น
๑๐.๙๖ ล้านคนใน พ.ศ. ๒๕๕๑ คิดเป็นอัตราการใช้งานร้อยละ ๑๗.๓ หรือคิดเป็น ๑๘,๑๖๙.๒ ต่อแสนคน

สอดคล้องกับรายงานผลการสำรวจพฤติกรรมการใช้บริการโทรคมนาคมของประชากรไทย พ.ศ.
๒๕๕๔ ที่จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
แห่งชาติ พบว่า ทั่วประเทศมีการใช้ระบบ ๓G ร้อยละ ๗.๔ และมีปริมาณการใช้งานเฉลี่ยต่อเดือนประมาณ
๔,๕๒๓ นาที โดยผู้ใช้ในกรุงเทพมหานครนั้นจะมีการใช้งานระบบ ๓G มากกว่าภาคอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๑
ของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยมีปริมาณการใช้งานต่อเดือนสูงถึง ๕,๙๑๙ นาที (รายงานผลโครงการสำรวจ
พฤติกรรมการใช้บริการโทรคมนาคมของประชากรไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจาย
เสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ อ้างถึงในศูนย์สารสนเทศยุทธศาสตร์ภาครัฐ สำนักงาน
สถิติแห่งชาติ, ๒๕๕๔) ในขณะเดียวกัน การเพิ่มขึ้นตลาดโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบสมาร์ตโฟน (เครื่องโทรศัพท์ที่
มีระบบปฏิบัติการ UIQ, Bad , Android , IOS, RIM และ Window Mobile) ก็มีอัตราการเติบโตในตลาด
สื่อสารมากขึ้น ทำให้โอกาสในการเชื่อมต่อสื่อสารสู่คนจำนวนมาก สามารถกระทำได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น โดย

ผลจากการก้าวเข้าสู่สังคมฐานความรู้ ทำให้กรุงเทพมหานครต้องมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ความสามารถของข้าราชการ ให้สามารถรู้เท่าทันโลกและสังคมในยุคสังคมฐานความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในด้านภาษาต่างประเทศ ซึ่งถือว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสังคมพหุวัฒนธรรม โดยต้องเข้าใจถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่มีแนวโน้มจะเกิดมากขึ้นจากช่วงวัยที่แตกต่าง และความท้าทายจากวัฒนธรรมข้ามชาติ ทำให้การบริหารกรุงเทพมหานครในอนาคตจะต้องรองรับความแตกต่างหลากหลายมากขึ้น นอกจากนี้กรุงเทพมหานครอาจใช้โอกาสจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเพิ่มศักยภาพเชิงรุกในการปฏิบัติงาน การจัดการความรู้ภายในหน่วยงาน และการให้บริการที่เข้าถึงประชาชนมากยิ่งขึ้นได้อีกด้วย

๗.๓.๒.๕ สังคมต้องการข้าราชการกรุงเทพมหานครที่วางตัวเป็นกลาง คลี่คลายความขัดแย้งในสังคม และมุ่งสนองต่อการดำเนินงานตามระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น

สถานการณ์ด้านการเมืองภายในประเทศในระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข แม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ จะเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ที่สำคัญในสังคมไทย แต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ทำให้เกิดความเป็นธรรมในการปฏิรูปการเมืองตามวิถีประชาธิปไตย มีการกระจายอำนาจและให้โอกาสภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานภาครัฐมากยิ่งขึ้น

สำหรับแนวโน้มสถานการณ์ทางการเมืองในอนาคต พบว่าอาจไม่มีเสถียรภาพมั่นคงนัก โดยเฉพาะจากกรณีการเคลื่อนไหวของกลุ่มพลังต่างๆ ที่ใช้เงื่อนไขทางการเมือง เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และความไม่เป็นธรรมทางสังคม เป็นสาเหตุในการเคลื่อนไหวเพื่อกดดันรัฐบาลให้ทำตามข้อเรียกร้อง ขณะที่ในปัจจุบันยังปรากฏการเคลื่อนไหวของบุคคลและกลุ่มบุคคลที่มีการกระทำอันเป็นการหมิ่นสถาบันเบื้องสูงอย่างต่อเนื่อง ด้วยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในทางลบและเป็นเท็จ มุ่งขยายแนวร่วมการต่อต้านสถาบันพระมหากษัตริย์ รวมถึงมีการปล่อยข่าวลือ สร้างกระแสในทางลบเพื่อลดความเชื่อถือ ความเคารพศรัทธาของประชาชนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ (สุรชาติ บำรุงสุข, ๒๕๕๐)

อย่างไรก็ดี เทคโนโลยีการสื่อสารที่ไร้ข้อจำกัดด้านเวลา ระยะทาง และประสิทธิภาพการตอบโต้เป็นเสมือนคลื่นลูกใหญ่ที่โถมทับสิ่งต่างๆ ที่มีนัยสำคัญไปถึงการสื่อสารยอมนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงแทบทุกเรื่องที่อยู่บนสังคมโลกนี้ การเมืองไทยก็เช่นเดียวกันย่อมได้รับผลกระทบจากเทคโนโลยีการสื่อสารที่กำลังพัฒนาขึ้นไม่ว่าจะเป็นความก้าวหน้าของเครือข่ายสารสนเทศ (อินเทอร์เน็ต) การสื่อสารผ่านดาวเทียม การสื่อสารผ่านเคเบิลทีวี การสื่อสารที่สามารถตอบโต้ระหว่างผู้รับและผู้ส่งสารหรือการสื่อสารรูปแบบอื่นๆ ที่จะมีมาในอนาคต อันทำให้การสื่อสารถึงกันทำได้ง่ายขึ้นและมีประสิทธิภาพเทคโนโลยี การสื่อสารที่กำลังถาโถมเข้ามานั้น เมื่อนำมาวิเคราะห์แนวโน้มว่าจะท่วมทับหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเมืองไทยไปในทิศทางใดบ้างภายในขอบเขตเวลา ๒๐ ปีข้างหน้า สามารถกล่าวได้ว่าแนวโน้มที่ออกมามีความน่าสนใจมากอาทิ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, ๒๕๔๓)

ในประชาธิปไตยทางตรงมากขึ้น

างการเมืองเปิดกว้างขึ้น

๓) รูปแบบการหาเสียงจะเปลี่ยนไปใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมากขึ้น

๔) นักการเมืองคือสาธารณบุคคลที่แท้จริง

ปัจจัยต่างๆ ที่เกิดขึ้นในยุคโลกาภิวัตน์นี้ เมื่อได้มาปฏิสัมพันธ์กับการเมืองไทยจะทำให้ปี พ.ศ. ๒๕๖๐
ลักษณะทางการเมืองไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงไป ดังต่อไปนี้

- ประเทศไทยมีความเป็นประชาธิปไตยสูง
- การเมืองไทยโปร่งใสมากยิ่งขึ้น
- การเมืองไทยที่คำนึงถึงอิทธิพลของกลุ่มมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ
- การดำเนินนโยบายทางการเมืองเป็นไปในลักษณะเป็นพลวัต
- การเมืองไทยที่มีอำนาจทางเศรษฐกิจเป็นแกนนำในการดำเนินนโยบาย

เมื่อแนวโน้มการเมืองโลกเคลื่อนที่ไปในทิศทางนี้ ประเทศไทยซึ่งเป็นหนึ่งในประชาคมโลก
จำเป็นต้องปรับตัวตามให้ทัน การปรับตัวที่ดีจะส่งผลให้การเมืองไทยสามารถยืนหยัดอยู่ในโลกอนาคตได้อย่าง
สง่างาม ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาระบบการเมืองให้มีความเป็นประชาธิปไตยเพิ่มมา
ยิ่งขึ้น ทั้งในด้านนักการเมืองและระบบการเมืองภายใต้เอกลักษณ์เด่นทางการปกครองของประเทศคือมี
พระมหากษัตริย์เป็นพระประมุข ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีอุดมการณ์ชาติด้านการเมืองเพื่อนำไปสู่การสร้าง
วิสัยทัศน์ด้านการเมืองในแนวทางที่จะสามารถพาประเทศไปสู่ความมั่นคงและความสำเร็จดังที่คนไทย
ปรารถนา

จากแนวโน้มสถานการณ์ทางการเมืองในทศวรรษหน้าจะส่งผลกระทบต่อการบริหารงานของ
กรุงเทพมหานคร กล่าวคือทำให้การบริหารกรุงเทพมหานครกลายเป็นการบริหารในระบบเปิดมากขึ้น โดย
นอกจากจะต้องคำนึงถึงเป้าหมายและภารกิจเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายทางด้านความมั่นคง ความสงบ
เรียบร้อย และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพลเมืองชาวกรุงเทพฯ แล้ว ในขณะเดียวกันการบริหารงานต้อง
คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของบุคคล ชุมชน สังคมที่พร้อมจะกลายมาเป็นผู้ตรวจสอบ มีส่วนร่วมในการกำหนด
นโยบายและตรวจสอบการบริหารงานภาครัฐ การวางแผนงานของหน่วยงานจะต้องให้ความสำคัญกับ
ความรู้สึกและความคิดเห็นและความพึงพอใจของประชาชนด้วย นอกจากนี้ ควรต้องมีการกระจายอำนาจแก่
สำนักงานเขตมากขึ้นในการบริหารจัดการ รวมถึงมุ่งแก้ไขความขัดแย้งทางด้านชีวอำนาจทางการเมือง เป็นผล
ให้ข้าราชการจะต้องวางตนเป็นกลาง และมีบทบาทในการคลี่คลายปัญหาความขัดแย้งและสร้างความรู้ความ
เข้าใจแก่ประชาชนในเรื่องการสร้างจิตสำนึกในทางการเมือง

๗.๓.๒.๖ แนวโน้มการบริหารทรัพยากรมนุษย์บนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศจะมีบทบาทมากขึ้น
ในการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ในลูกที่สามได้ถูกบูรณาการเข้ากับชีวิตประจำวันตั้งแต่ต้นนอน
สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างไร้พรมแดน ผู้คนจำนวนมากกว่า

พันล้านสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลจำนวนมหาศาลได้ในเวลาอันรวดเร็ว แม้ว่าจะอยู่ต่างที่ต่างเวลากันก็ตาม ไม่
ว่าข้อมูลเหล่านั้นจะอยู่ในรูปสื่อข้อความ รูปภาพ เสียง ภาพเคลื่อนไหว หรือทุกรูปแบบในเวลาเดียวกัน โดยใช้
อุปกรณ์การสื่อสารต่างๆ อาทิเช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ วิทยุ โทรศัพท์ ซึ่งในปัจจุบันอุปกรณ์การสื่อสาร
เหล่านี้ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพในการรับส่งข้อมูลสูงขึ้น

สำหรับประเทศไทย ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทำให้การเคลื่อนไหวของ
กระแสวัฒนธรรมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ผ่านพัฒนาการของสื่อเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการผสมผสานเข้า
กับวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งส่งผลทั้งในเชิงลบและเชิงบวกต่อการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนในแง่มุมต่างๆ
เกี่ยวกับค่านิยม ระบบคุณค่าในสังคม และพฤติกรรมกรรมการบริโภค

ผลกระทบเชิงลบ ประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศเปิด สามารถรับกระแสทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม
และเทคโนโลยีของโลกอย่างเต็มที่ โดยขาดการจัดการ ขาดการสร้างภูมิคุ้มกัน ขณะเดียวกันก็ละเลย ขาดการ
ดูแลสนับสนุนส่งเสริมคุณค่าทางสังคม คุณค่าทางวัฒนธรรม และคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นดั้งเดิม ทำให้
คุณค่าเหล่านี้กำลังค่อยๆ เลือนหายไปจากชุมชนท้องถิ่น

ผลกระทบเชิงบวก มีพัฒนาการด้านการบริการประชาชนให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วจากการ
ดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ที่
เกี่ยวข้องกับงานบริการนั้นๆ ทั้งข้อมูลจากภายในหน่วยหรือจากต่างหน่วยมาบูรณาการ ประมวลผล และ
แสดงผล/รายงานผลได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล อีกทั้งยังทำให้ประหยัดเวลาและ
ประหยัดค่าใช้จ่าย

ในทศวรรษหน้า เมื่อเทคโนโลยีมีความก้าวหน้ามากกว่าที่เป็นอยู่ ย่อมต้องส่งผลกระทบต่อการบริหาร
ระบบราชการ ไม่เพียงแต่เป็นการปรับระบบราชการเข้าสู่การทำงานด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น แต่
กรุงเทพมหานครยังต้องมีการปรับตัวในอีกหลายประการเพื่อก้าวให้ทันกระแสเทคโนโลยีและนำสิ่งเหล่านั้นมา
ปรับใช้ทั้งในเชิงรับและเชิงรุกและพัฒนาระบบบริหารให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และนำเทคโนโลยีสารสนเทศ
มาช่วยในการตัดสินใจเชิงนโยบายต่างๆ ดังนี้ (ปรับปรุงจาก สมบูรณ์ กุลวิเศษชนะ สิริวิทย์ อัสโร และคณะ,
๒๕๕๒)

๑. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานในเชิงนโยบาย เพื่อให้การจัดการโครงการต่างๆ
ของกรุงเทพมหานคร ประสบผลสำเร็จจำเป็นต้องมีระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ (Management
Information Systems: MIS) และระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information Systems: GIS)
ซึ่งเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศระบบหนึ่งที่จะมีประโยชน์มากในการใช้จัดการทรัพยากรต่างๆ ให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของประชาชนและสภาพปัญหาของแต่ละพื้นที่ และจัดสรรทรัพยากรต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ
เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์และน่านโยบายลงไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม รวดเร็วและเป็นข้อมูลสำคัญใน
ระบบสารสนเทศสำหรับผู้บริหาร (Executive Information Systems: EIS) และระบบสนับสนุนการตัดสินใจ
(Decision Support Systems: DSS) ในการกำหนดยุทธศาสตร์ ดำเนินนโยบาย และสร้างการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งระบบต่างๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวกับการกำหนดและปฏิบัติตามนโยบายดังที่
กล่าวมาแล้ว จะมีบทบาทและมีอิทธิพลสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารต่อไปในอนาคต ดังนั้นกรุงเทพมหานครจึง
หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ต้องพัฒนาสนับสนุนและเตรียมความพร้อมทั้งด้านบุคลากรและเทคโนโลยีให้สามารถ
ตอบสนองเทคโนโลยีดังกล่าวได้

รวดเร็ว ทุกที่ทุกเวลาเทคโนโลยีสารสนเทศสร้างการเปลี่ยนแปลง
การนั้นคือการทำให้เกิดระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (E -
Government) จากผลการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่าทั่วโลกกำลังถอยห่างจากการทำงานระบบราชการแบบ
ดั้งเดิม แล้วมุ่งเข้าสู่ระบบราชการยุคใหม่ที่พึ่งพาเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์มีคุณสมบัติ
ตอบสนองความเป็นปัจเจกบุคคลในสังคมสูง ดังจะเห็นได้จากประชาชนหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่
ต้องการใช้บริการจากหน่วยงานราชการสามารถติดต่อดำเนินการผ่านจอคอมพิวเตอร์ของตนเองได้ทุกที่ทุก
เวลา ตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการโดยอาจจะไม่ต้องติดต่อกับบุคคลใดๆ หรือติดต่อเพียงแค่นคนเดียวใน
หน่วยงานนั้นๆ ซึ่งในทศวรรษหน้าเมื่อระบบเช่นนั้นถูกนำมาใช้อย่างสมบูรณ์ กรุงเทพมหานครจะต้องมีนโยบาย
ด้านกำลังคน การพัฒนาบุคลากร และนโยบายอื่นๆ เพื่อสนับสนุนระบบดังกล่าว ในขณะที่ข้าราชการ
เองก็ต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดและวิธีการทำงานไปโดยสิ้นเชิง

๓. ระบบอิเล็กทรอนิกส์การเงินการคลังภาครัฐ ในปัจจุบันภาครัฐปรับเปลี่ยนการปฏิบัติงาน
ด้านการเงินการคลังให้มุ่งสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารการเงินการคลัง
ภาครัฐ (Government Financial Management Information System : GFMS) โดยนำเอาระบบ
เทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ เพื่อปรับกระบวนการดำเนินงานด้านงบประมาณ การบัญชี การจัดซื้อจัด
จ้าง การเบิกจ่ายงบประมาณ และการบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อให้ระบบราชการมีข้อมูลสภาพการคลังของ
รัฐที่ถูกต้อง รวดเร็ว ทันต่อการตัดสินใจ ในแต่ละช่วงเวลา ระบบดังกล่าวในอนาคตย่อมต้องมีบทบาทมากขึ้น
เนื่องจากช่วยให้กรุงเทพมหานครลดความซ้ำซ้อนในการจัดทำรายงานงบประมาณ บัญชี การเงิน การคลัง
และพัสดุประเภทต่างๆ เนื่องจากส่วนกลางจะสามารถเรียกข้อมูลได้ทันที ทั้งนี้ยังทำให้เกิดความโปร่งใสใน
กรณีการจัดซื้อจัดจ้างโครงการต่างๆ อย่างไรก็ตามการนำ GFMS มาใช้ต้องระมัดระวังเรื่องความปลอดภัยของ
ข้อมูลที่อยู่ภายในระบบเป็นสำคัญด้วย

๔. การบริหารงานทรัพยากรมนุษย์ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีสารสนเทศจะถูก
นำมาใช้ในการบริหารผลการปฏิบัติงาน (Performance management) ในภาครัฐให้มีประสิทธิภาพเต็ม
รูปแบบไม่ว่าจะเป็นกำหนดเป้าหมายงาน การติดตามประเมินผล การให้ข้อมูลป้อนกลับการปรับเงินเดือน การ
เลื่อนตำแหน่ง ทุกกระบวนการบริหารผลการปฏิบัติงานจะถูกบันทึกและประมวลผลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์
เพื่อความถูกต้อง โปร่งใส และเป็นธรรมแก่ผู้ปฏิบัติงานและเป็นการส่งเสริมให้เจตนาของพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ บรรลุวัตถุประสงค์ใน
การบริหารทรัพยากรมนุษย์ด้วยผลการปฏิบัติงาน

๕. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ภาครัฐด้วยการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จากแนวโน้มการใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในข้างต้นจะเห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้เสมือนจริงได้มีอิทธิพลและแผ่
ขยายออกไปมากขึ้น เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ๆ ได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์ในการพัฒนาบุคลากร ประหยัดงบประมาณ สร้างศักยภาพด้านการใช้เทคโนโลยี และส่งเสริมการ
หมั่นศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่ข้าราชการกรุงเทพมหานคร

๖. ทำงานด้วยปัญญาประดิษฐ์ ลดจำนวนข้าราชการ สืบเนื่องจากการพัฒนาเทคโนโลยี
อัจฉริยะ ทำให้คอมพิวเตอร์พัฒนาศักยภาพเพิ่มมากขึ้น สามารถคิดคำนวณ ออกแบบ ผลิตงานได้โดยใช้
คอมพิวเตอร์เพียงเครื่องเดียว ด้วยระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ประกอบกับการปรับกำลังคนในภาครัฐ คาดว่า
จำนวนคนทำงานในกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มจะลดจำนวนลงไป

๗. ปรับเปลี่ยนนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคล ในทศวรรษหน้า สังคมมีแนวโน้มว่า
ประชากรสูงอายุจะมีมากขึ้น ผู้คนมีอายุยืนยาวมากขึ้น ถ้าหากกรุงเทพมหานครยังรักษาคนจำนวนมากไว้เช่น

เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ จำนวนคนมากๆ ก็ไม่จำเป็นอีกต่อไป
พมหนครจึงต้องตอบสนองลักษณะคนในภาคราชการที่จะมีอายุ

เฉลี่ยมากขึ้น จำนวนข้าราชการไม่มาก แต่มีความสามารถในเชิงเทคโนโลยีสูง ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการรับคนเข้า
ทำงาน การพัฒนาบุคลากร ความก้าวหน้าในงาน การจ่ายค่าตอบแทน การดูแลสวัสดิการ และอื่นๆ จึงจะต้อง
เปลี่ยนไป ยกตัวอย่างเช่น บุคลากรอายุเฉลี่ยมากขึ้นไป อาจต้องการสวัสดิการด้านการดูแลสุขภาพสูง
กว่าด้านอื่น มีความก้าวหน้าในอาชีพที่ดีสำหรับคนยุคใหม่ที่เปลี่ยนงานบ่อย ปรับยืดอายุเกษียณของข้าราชการ
ข้าราชการสามารถทำงานที่บ้านได้ การนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารผลการปฏิบัติงาน เป็นต้น
นอกจากนี้ จากการศึกษาข้างต้นพบว่า ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสนับสนุนการใช้ชีวิตแบบปัจเจกชน จึงทำ
ให้มีความแตกต่างหลากหลายระหว่างบุคคลปรากฏออกมามากขึ้น ดังนั้นกรุงเทพมหานครจึงมีแนวโน้มจะต้อง
ปรับโครงสร้างทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างส่วนราชการ โครงสร้างการทำงาน ฯลฯ ให้สอดคล้องกับความ
หลากหลายของคนทำงาน

๘. กรุงเทพมหานครต้องโปร่งใส เมื่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทในสังคมมาก
ขึ้น วัฒนธรรมการทำงานของกรุงเทพมหานครจึงต้องปรับเปลี่ยนให้เข้ากับความเป็นสังคมอิเล็กทรอนิกส์ ต้อง
มีกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว โปร่งใสตรวจสอบได้ การทำงานในสังคมที่มีข้อมูลสารสนเทศ
เชื่อมต่อถึงกันอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อทั้งด้านบวกและลบ ประชาชนและหน่วยงานภายนอกสามารถ
ตรวจสอบการทำงานของกรุงเทพมหานครโดยการสอดส่องดูแลกันเอง ซึ่งย่อมเป็นผลดีเมื่อได้รับผลสะท้อน
กลับที่สามารถนำมาปรับปรุงการทำงานได้ ในขณะเดียวกันข้อร้องเรียนที่เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากผู้คนถ่ายทอด
ข้อมูลต่างๆ ส่งถึงกันได้โดยตรงหรือในสถานการณ์จริง (Real time) ย่อมทำให้กรุงเทพมหานครต้องมีการ
ตรวจสอบตนเอง เพิ่มความรอบคอบในการทำงานมากขึ้น

๗.๓.๒.๗สรุปปัจจัยท้าทาย/ความเสี่ยง ผลกระทบ และทิศทางการบริหารทรัพยากรบุคคลของ
กรุงเทพมหานครที่ควรจะเป็นในอนาคต

ข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นส่วนสรุปสถานการณ์ ปัจจัยท้าทาย/ความเสี่ยง ผลกระทบ และทิศทางการ
บริหารทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานครที่ควรจะเป็นในอนาคตเพื่อเป็นฐานสำหรับการกำหนดกลยุทธ์
และมาตรการที่เหมาะสมในการวางแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ปีต่อไป

ตารางที่ ๔๗ สรุปสถานการณ์ ปัจจัยท้าทาย/ความเสี่ยง ผลกระทบ และทิศทางการบริหารทรัพยากรบุคคล
ของกรุงเทพมหานครที่ควรจะเป็นในอนาคต

สถานการณ์ ปัจจัยท้าทาย/ ความเสี่ยง	ผลกระทบต่อการบริหารงานของ กรุงเทพมหานคร	ทิศทางการบริหารทรัพยากรบุคคลของ กรุงเทพมหานครในอีก ๒๐ ปีข้างหน้า
- กำลังคนยังไม่มีแนวโน้มลดลง และมี คำขออัตราใหม่เพิ่มขึ้นทุกปี	- ค่าใช้จ่ายด้านกำลังคนมีมากขึ้น - กรุงเทพมหานครอาจประสบ ปัญหาการขาดวินัยทางการคลัง - ไม่มีงบประมาณสำหรับจ่ายค่า บำนาญในอนาคต	- วางแผนติดตามการใช้จ่ายด้านกำลังคน ระบบเพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านกำลังคน - ทบทวนวิเคราะห์กระบวนการงานทุก กระบวนการเพื่อพิจารณาปรับลด กระบวนการหรือลดคนในกระบวนการที่ ไม่จำเป็น - ลดภารกิจบางอย่างที่สิ้นเปลืองและใช้

		การจ้างเหมาหน่วยงานภายนอกเพื่อลดค่าใช้จ่าย - สนับสนุนการจ้างงานเป็นช่วงเวลา (Part-time work) และการจ้างงานแบบ Contract Relationship ควรถูกนำมาใช้มากขึ้นเพื่อลดภาระผูกพันในระยะยาว
- ชีตความสามารถของบุคลากร กรุงเทพมหานครยังไม่สอดคล้องกับภารกิจที่ทำทนายในอนาคต โดยเฉพาะการขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะในบางภารกิจ อาทิ การส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองกรุงเทพฯ การสร้างความปลอดภัยให้แก่คนกรุงเทพฯ	- กรุงเทพมหานครจะไม่สามารถดำเนินงานได้ตามความต้องการของประชาชน และไม่มีกำลังคนที่รองรับการทำงานตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในเชิงบริหารได้อย่างเต็มศักยภาพ - ภาระงานที่เพิ่มขึ้นในอนาคต ไม่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานกรุงเทพมหานครในปัจจุบัน	- วิเคราะห์กระจายและกำหนดสัดส่วนกำลังคนใหม่ให้เหมาะสมในแต่ละภารกิจเพื่อให้มีกำลังคนเพียงพอในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง - พัฒนาคณะ (Talent Management) เพื่อเป็นต้นแบบในการพัฒนาคนทั้งระบบ - วิเคราะห์สมรรถนะของข้าราชการ ทักษะความรู้ที่จำเป็นการปฏิบัติงานให้ยืดหยุ่น/รองรับภารกิจที่ทำทนายในอนาคต
- ค่าใช้จ่ายด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นแต่เป็นการพัฒนาที่ไม่เกิดผลในเชิงปฏิบัติขาดการประเมินความคุ้มค่าและมีการพัฒนาที่ซ้ำซ้อน	- กระทบต่อภาพลักษณ์ของกรุงเทพมหานคร - เกิดความสูญเสียงบประมาณในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล โดยใช้ไปอย่างไม่คุ้มค่า - บุคลากรกรุงเทพมหานครถูกพัฒนาศักยภาพ โดยไม่มีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน	- ประเมินความคุ้มค่าในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล (Return On Investment) - จัดทำแผนพัฒนาศักยภาพรายบุคคล (Individual Development Plan :IDP)
- กรุงเทพมหานครเป็นองค์กรที่ยังไม่น่าดึงดูดสำหรับคนเก่งและมีศักยภาพสูง	- คนเก่งในองค์กรถูกดึงไปหน่วยงานอื่นจากการเกษียณก่อนอายุ / การให้โอน - กรุงเทพมหานครขาดระบบการกลั่นกรอง / ารรักษาคนเก่งทำให้มีความเสี่ยงที่คนเก่งจะถูกดึงออกไปหน่วยงานอื่นมากขึ้น ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานขาดขวัญและกำลังใจ	- วางระบบธำรงรักษาคนเก่ง - ปรับรูปแบบการจ่ายสวัสดิการและค่าตอบแทนให้เหมาะสมและดึงดูดคนเก่งในองค์กร - มีรางวัลคนคุณภาพเพื่อเป็นแรงจูงใจแก่บุคลากรกรุงเทพมหานคร - พัฒนากลไกสร้างความสุขและความผูกพันในการทำงาน - ปรับหลักเกณฑ์วิธีการสรรหาและคัดเลือกเพื่อให้ได้คนเก่ง - ปรับให้มีทางเลือกสวัสดิการที่เหมาะสมกับตนเองและสร้างสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงานมากขึ้น - การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของ

		ข้าราชการ (Re-image) เพื่อดึงดูดกำลัง แรงงานที่มีความรู้ความสามารถสูงใน อนาคต
- แนวโน้มการกระทำผิดวินัยของ บุคลากรเพิ่มสูงขึ้น	- กระทบต่อภาพลักษณ์และความ ไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อ บุคลากรกรุงเทพมหานคร	- ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของบุคลากร ในแต่ละสายงาน
- แรงงานผู้สูงอายุ (Aging Workforce)	- ขาดผลิตภาพจากการขาดกำลังคน ที่มีความเชี่ยวชาญและความรู้ ความสามารถที่สั่งสมความ เชี่ยวชาญในวิชาชีพครั้งใหญ่ - กำลังคนขาดช่วงเพราะคนรุ่นใหม่ โตไม่ทัน / คนไม่นิยมเข้าระบบ ราชการ - ความเสี่ยงในเรื่องการถ่ายโอน ความรู้ภายในระบบราชการการ จัดการความรู้ (Knowledge Management) ในองค์การราชการ เพื่อถ่ายเทความรู้ระหว่างคนรุ่นเก่า ที่ส่วงวัยให้แก่คนรุ่นใหม่ที่เพิ่งเข้ามา ในระบบ - เผชิญกับการบริหารท่ามกลาง ความหลากหลายของช่วงวัย (Multiple Generations) ในที่ ทำงาน	- การถ่ายโอนความรู้ภายในระบบราชการ และการจัดการความรู้ (Knowledge Management) มีความจำเป็นและสำคัญ - มีระบบการวางแผนอาชีพ (Career path) ในระบบราชการที่ยืดหยุ่นมากขึ้น มีการวางแผนทดแทนตำแหน่งงานต่างๆ หรือการวางแผนหาผู้สืบทอดตำแหน่งเชิง รุก (Succession planning) ในระยะยาว - การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของ ข้าราชการ (Re-image) เพื่อดึงดูดกำลัง แรงงานที่มีความรู้ความสามารถสูงใน อนาคต - การพิจารณาปรับอายุเกษียณข้าราชการ เฉพาะตำแหน่งสำคัญและจำเป็น - จัดสรรสวัสดิการที่รองรับความ หลากหลายของช่วงวัย
- ความท้าทายจากแนวโน้มการ ขยายตัวของความเป็นเมืองและการ ย้ายถิ่นข้ามชาติ	- ภารกิจของกรุงเทพมหานครต้อง ดูแลประชาชนชาวกรุงเทพฯตาม ความต้องการที่หลากหลายมากขึ้น - ประชาชนต้องการข้าราชการที่ สนองต่อการให้บริการที่หลากหลาย ครอบคลุมและเป็นธรรม ซึ่ง กรุงเทพมหานครต้องดำเนินการที่ ตอบสนองความต้องการดังกล่าว	- จัดสรรข้าราชการ / บุคลากรให้ สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบการ บริการใหม่โดยให้มีความเหมาะสมต่อ ความต้องการของประชาชนในกลุ่มใหม่ที่ หลากหลายมากขึ้นสอดคล้องกับ ความ แตกต่างหลากหลายทางชาติพันธุ์ อายุ เพศ ศาสนา วัฒนธรรม ฯลฯ - ปรับเปลี่ยนสมรรถนะทักษะความรู้ที่ จำเป็นการปฏิบัติงานของข้าราชการ / บุคลากรกรุงเทพมหานครให้สอดคล้องกับ ภารกิจที่รองรับ - ระบบบริหารทรัพยากรบุคคลที่รองรับ ความหลากหลายทางชาติพันธุ์อายุเพศ ศาสนาวัฒนธรรมฯลฯ เพื่อรองรับการ



- สังคมต้องการข้าราชการที่มี คุณธรรมจริยธรรมมุ่งสู่การ บริหารงานที่มี ธรรมาภิบาล	- สังคมที่มุ่งสู่การตรวจสอบการ ทำงาน ทำให้กรุงเทพมหานครต้อง วางระบบการบริหารจัดการ และ สร้างสำนึกแก่ข้าราชการที่สนองต่อ แนวทางการตรวจสอบของ ประชาชน	ขยายตัวทางเศรษฐกิจและความร่วมมือ ในระดับภูมิภาค - ส่งเสริมค่านิยมคุณธรรมความรักชาติ และ ค่านิยมแห่งการพอเพียงให้แก่ ข้าราชการ - มุ่งสู่การบริหารงานที่มีธรรมาภิบาล
- ความท้าทายจากสังคมฐานความรู้ (ความรู้ของประชาชนสูงขึ้น, สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย, การพัฒนาด้านโครงข่ายเทคโนโลยี ไร้สาย, โทรศัพท์มือถือระบบ SMART PHONE)	-ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ รวดเร็วขึ้น / ค่าใช้จ่ายด้านการ สื่อสารด้วยรูปแบบเดิมที่สิ้นเปลือง ค่าใช้จ่ายและไม่ได้ผลสัมฤทธิ์ เท่าที่ควรลดลง - ทักษะด้านภาษามีความจำเป็นใน การบริหารมหานคร - กรุงเทพมหานครต้องเผชิญความ หลากหลายทางวัฒนธรรม	- เพิ่มศักยภาพเชิงรุกในการปฏิบัติงาน การจัดการความรู้ภายในหน่วยงานและ การให้บริการที่เข้าถึงประชาชนโดยใช้ ฐานของสังคมแห่งการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น อาทิ - สนับสนุนให้มีเทคโนโลยีสารสนเทศ (อาทิ Youtube / Blog) ของหน่วยงานใน การเผยแพร่ความรู้และมีการจัดประกวด แข่งขัน - มีฐานข้อมูลด้านการวิจัยแลกเปลี่ยนการ บริหารจัดการระหว่างประเทศที่ใช้ในการ บริหารจัดการเมือง - มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ มหานครอื่นๆ ในต่างประเทศ - ปรับปรุงรูปแบบการติดต่อสื่อสาร ภายในและภายนอกหน่วยงานโดยใช้ Applications ต่างๆจาก Smart Phone เป็นสื่อกลางเพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านการ สื่อสาร - ส่งเสริมความรู้อย่างไม่เป็นทางการ (Informal Education) เพื่อให้ทุกคน สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ใหม่ๆได้โดยไม่ จำกัดเวลาและสถานที่
สังคมต้องการข้าราชการ กรุงเทพมหานครที่วางตัวเป็นกลาง คลี่คลายความขัดแย้งในสังคมและ มุ่งสนองต่อการดำเนินงานตาม ระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น	- บุคลากรกรุงเทพมหานครต้อง วางตัวเป็นกลางไม่แสดงออกถึง ความนิยมทางการเมือง - บุคลากรกรุงเทพมหานครต้องมี บทบาทในการเป็นผู้คลี่คลายความ ขัดแย้งและส่งเสริมระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์	- ส่งเสริมการวางตัวเป็นกลางทางการเมือง - กระจายอำนาจการตัดสินใจในการ บริหารทรัพยากรบุคคลให้แก่สำนักงาน เขต/สำนักต่างๆมากขึ้น - สร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากรใน เรื่องการสร้างจิตสำนึกในทางการเมืองแก่

	เป็นประมุข บริหารการทำงานที่สอดคล้อง ตามระบอบประชาธิปไตย	ประชาชน - เปิดโอกาสให้ประชาชนเป็นภาคีในการ บริหารจัดการและตรวจสอบการทำงาน ของกรุงเทพมหานคร
แนวโน้มการบริหารทรัพยากรมนุษย์ บนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศจะมี บทบาทมากขึ้นในการบริหาร ทรัพยากรมนุษย์	- การฝึกอบรมพัฒนาคูณรูปแบบเดิม (Formal Education) เปลี่ยนไปสู่ การพัฒนาคูณรูปแบบใหม่ที่ไม่เป็น ทางการมากขึ้น	- เชื่อมโยงฐานข้อมูลด้าน HR และวาง ระบบการปรับปรุงพัฒนาข้อมูลอย่าง สม่ำเสมอ - ระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่ รองรับการทำงานแบบทุกที่ทุกเวลา - สนับสนุนการบริหารการปฏิบัติงาน และระบบการประเมินผลแบบ ๓๖๐ องศา โดยผ่านระบบการประเมินออนไลน์ - มุ่งสู่การทำงานแบบเป็นเครือข่าย (ภายในกรุงเทพมหานครภายในประเทศ และระหว่างประเทศ) - การบริหารงานทรัพยากรมนุษย์ด้วย ระบบอิเล็กทรอนิกส์

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ที่ ๗.๓.๑พัฒนาสมรรถนะของบุคลากร ยกระดับมาตรฐานวิชาชีพและคุณภาพการให้บริการในแต่
ละสายงานให้สอดคล้องกับการเป็นมหานครแห่งเอเชีย

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑. ร้อยละความสำเร็จในการปฏิบัติงานตาม แผนปฏิบัติราชการกรุงเทพมหานครประจำปี	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐		
๒. ร้อยละความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามแผน วิสัยทัศน์ ๒๐ ปีของกรุงเทพมหานคร			ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
๓. ร้อยละของบุคลากรที่สอบผ่านการวัดระดับความรู้ ความสามารถเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพในสาย งาน หรือมาตรฐานสากล			ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๗.๓.๑.๑ เพิ่มสมรรถนะของ บุคลากรให้มุ่งสู่ความเป็นมือ อาชีพ	ร้อยละความสำเร็จของ การเพิ่มสมรรถนะของ บุคลากรมุ่งสู่ความเป็น	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐- ๙๕

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

๗.๓.๑.๒พัฒนาศักยภาพของ ผู้บริหารทุกระดับให้มุ่งสู่มหา นครแห่งเอเชีย	- ร้อยละความสำเร็จใน การพัฒนาศักยภาพ ผู้นำทุกระดับสู่มหา นครแห่งเอเชีย	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐- ๙๕
๗.๓.๑.๓พัฒนามาตรฐาน วิชาชีพในแต่ละสายงานให้ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ ในสายงาน หรือมาตรฐานสากล	- ร้อยละความสำเร็จ ของการพัฒนา มาตรฐานวิชาชีพในแต่ละ สายงานให้ สอดคล้องกับมาตรฐาน วิชาชีพในสายงาน หรือมาตรฐานสากล		ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐- ๙๕
๗.๓.๑.๔ พัฒนาคุณภาพการ ให้บริการด้วยความอบอุ่นเป็น มิตรแก่คนทุกชาติ ทุกภาษา ทุก วัฒนธรรม	- ร้อยละความสำเร็จ ของพัฒนาคุณภาพการ ให้บริการ	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐- ๙๕
๗.๓.๑.๕ สนับสนุนการใช้คลัง ความรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาขีด สมรรถนะของบุคลากร	- ร้อยละความสำเร็จ ของการสนับสนุนการ ใช้คลังความรู้ที่เอื้อต่อ การพัฒนาขีด สมรรถนะของบุคลากร	ร้อยละ ๒๐	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐- ๙๕

เป้าประสงค์ที่ ๗.๓.๒ ยกระดับคุณธรรมและจริยธรรมของบุคลากร

ตัวชี้วัด	๕ ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑.ระดับความเชื่อมั่นของบุคลากรที่มีต่อการ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของ กรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕
๒.จำนวนบุคลากรที่กระทำผิดและถูกดำเนินการทาง วินัย	ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ๕ต่อปีเมื่อเทียบกับจากปีที่ผ่านมา			

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก	ระยะ ๑๐ปี	ระยะ ๑๕ปี	ระยะ ๒๐ปี
------------------	-----------	--------	-----------	-----------	-----------



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

		(๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	(๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	(๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	(๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๗.๓.๒.๑พัฒนาและขับเคลื่อน มาตรฐานจริยธรรม ข้อบังคับ จรรยา และวินัยข้าราชการ อย่างเป็นรูปธรรม	ร้อยละความสำเร็จใน การพัฒนาและ ขับเคลื่อนมาตรฐาน จริยธรรม ข้อบังคับ จรรยา และวินัย ข้าราชการอย่างเป็น รูปธรรม	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐- ๙๕	
๗.๓.๒.๒ลดปัจจัยเสี่ยงในการ ทุจริตคอร์รัปชันและการกระทำ ผิดวินัยของบุคลากร	- ร้อยละความสำเร็จใน การลดปัจจัยเสี่ยงใน การทุจริตคอร์รัปชัน และการกระทำผิดวินัย ของบุคลากร	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๘๐		
๗.๓.๒.๓ปลูกฝังอุดมการณ์และ ปรัชญาการเป็นข้าราชการที่มี เกียรติและศักดิ์ศรี และเชิดชูยก ย่องผู้เป็นต้นแบบด้านคุณธรรม จริยธรรม	- ร้อยละความสำเร็จ ของการปลูกฝัง อุดมการณ์และปรัชญา การเป็นข้าราชการที่มี เกียรติและศักดิ์ศรีและ เชิดชูยกย่องผู้เป็น ต้นแบบด้านคุณธรรม จริยธรรม	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๙๐- ๙๕	
๗.๓.๒.๔ ส่งเสริมการใช้หลัก ธรรมาภิบาลในการบริหาร จัดการและขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ของ กรุงเทพมหานคร	- ร้อยละความสำเร็จ ของการใช้หลักธรร มาภิบาลในการบริหาร จัดการและขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ของ กรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๙๐- ๙๕

เป้าประสงค์ที่ ๗.๓.๓พัฒนากลไกการบริหารทรัพยากรบุคคลที่รองรับการเปลี่ยนแปลง และดึงดูดผู้มีความรู้
ความสามารถ

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑.ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการ บริหารทรัพยากรบุคคล	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๕	
๒.ร้อยละของความผูกพันของบุคลากรที่มีต่อ กรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๕	



วัตถุประสงค์		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๗.๓.๓.๑จัดสรรกำลังคนให้ สอดคล้องตามความจำเป็น และภารกิจเชิงพื้นที่ของ กรุงเทพมหานคร	ร้อยละความสำเร็จของ การวางแผน ติดตาม ตรวจสอบการบริหาร กำลังคนให้สอดคล้อง กับความจำเป็นและ ภารกิจเชิงพื้นที่ของ กรุงเทพมหานคร	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ ๑๐๐		
๗.๓.๓.๒ ส่งเสริมการสร้าง ความก้าวหน้าในสายอาชีพของ บุคลากร	- ร้อยละความสำเร็จ ของส่งเสริมการสร้าง ความก้าวหน้าในสาย อาชีพของบุคลากร	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
๗.๓.๓.๓ส่งเสริมการดำเนินการ ตามกรอบมาตรฐาน ความสำเร็จด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคล (HR Scorecard)** และสนับสนุน การเป็นหน่วยงานต้นแบบด้าน การบริหารทรัพยากรบุคคล	- ร้อยละของการ ดำเนินการตามกรอบ มาตรฐานความสำเร็จ ด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคล (HR Scorecard)	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๘๐
๗.๓.๓.๔ สรรหา คัดเลือก และ พัฒนาบุคลากรผู้มีความรู้ (Talent Management)	- ระดับความสำเร็จใน การสรรหา คัดเลือก และพัฒนาบุคลากรผู้มี ศักยภาพสูง (Talent Management)	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๘๐	
๗.๓.๓.๕พัฒนาระบบบริหารผล การปฏิบัติงานที่เอื้อต่อความ เป็นธรรมและแรงจูงใจของ บุคลากร	- ร้อยละของ ความสำเร็จในการ พัฒนาระบบบริหารผล การปฏิบัติงาน	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๘๐	
๗.๓.๓.๖สร้างความร่วมมือด้าน การบริหารทรัพยากรบุคคล ระหว่างองค์กรภายในและ ระหว่างประเทศเพื่อ แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และ นวัตกรรมใหม่ในการบริหาร ทรัพยากรบุคคล	- ร้อยละของ ความสำเร็จในการ สร้างความร่วมมือด้าน การบริหารทรัพยากร บุคคลระหว่างองค์กร ภายในและระหว่าง ประเทศ			ร้อยละ ๘๐	

ารทรัพยากรบุคคล ประกอบด้วย มิติที่ ๑)มิติด้านความสอดคล้อง
ารการบริหารทรัพยากรบุคคลที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับพันธกิจ

เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ โดยกลยุทธ์ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของแผนกลยุทธ์ มิติที่ ๒)มิติด้านประสิทธิภาพ
ของการบริหารทรัพยากรบุคคล กิจกรรมและกระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคลกรุงเทพมหานคร รมี
ประสิทธิภาพ รวดเร็ว คล่องตัว เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหาร และการใช้งบประมาณในกิจกรรม
และกระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นไปอย่างคุ้มค่า มิติที่ ๓) มิติด้านประสิทธิผลของการบริหาร
ทรัพยากรบุคคล การบริหารทรัพยากรบุคคลของกรุงเทพมหานคร เป็นไปเพื่อการรักษาไว้ซึ่งผู้ปฏิบัติงานที่
จำเป็นต่อการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ และเสริมสร้างการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งมีการใช้
ระบบการบริหารผลงานเพื่อเชื่อมโยงผลงานระดับบุคคลกับระดับองค์กร มิติที่ ๔) มิติด้านความพร้อมรับผิด
ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล กรุงเทพมหานครมีกระบวนการตัดสินใจด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลที่
โปร่งใส ดำเนินการบนหลักความสามารถ หลักคุณธรรม หลักนิติธรรม และหลักสิทธิมนุษยชน มิติที่ ๕) มิติ
ด้านคุณภาพชีวิตและความสมดุลระหว่างชีวิตกับการทำงานกรุงเทพมหานครมีการเสริมสร้างสภาพแวดล้อม
การทำงานและบรรยากาศให้ผู้ปฏิบัติงานมีความสุข และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน (ปรับปรุงข้อมูลจากสำนักงาน
ก.พ., ๒๕๕๖)

เป้าประสงค์ที่ ๗.๓.๔ส่งเสริมการเป็นองค์กรสุขภาวะ และสร้างความผาสุกของบุคลากร

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑.ร้อยละของบุคลากรที่มีความสุขในการทำงานตาม เกณฑ์องค์กรสุขภาวะ(Happy Workplace Index)**	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๘๕

** องค์กรแห่งความสุขตามแนวทางของ สำนักสนับสนุนสุขภาวะองค์กร สสส.เสนอไว้ ๘ประการ ดังนี้

๑) Happy Body (สุขภาพดี)๒) Happy Heart (น้ำใจงาม) ๓) Happy Relax (การผ่อนคลาย)๔) Happy
Brain (หาความรู้)๕) Happy Soul (การมีคุณธรรม หิริ โอตตัปปะ) ๖) Happy Money (ใช้เงินเป็น)๗) Happy
Family (ครอบครัวที่ดี) ๘) Happy Society (สังคมดี) ทั้งนี้ สสส.ได้พัฒนาเครื่องมือในการวัดองค์กรสุข
ภาวะ แบ่งออกเป็น ๕มิติ ประกอบด้วยมิติที่ ๑ สุขด้วยการจัดการ (M: Management)มิติที่ ๒ สุขด้วย
บรรยากาศในที่ทำงาน (A: Atmosphere) มิติที่ ๓ สุขด้วยกระบวนการสร้างสุข (P: Process)มิติที่ ๔ สุขด้วย
สุขภาพกายใจ (H: Health) และมิติที่ ๕ สุขด้วยผลลัพธ์องค์กร (R: Result)

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๗.๓.๔.๑พัฒนาสภาพแวดล้อม	ร้อยละความสำเร็จของ	ร้อยละ ๕๐	ร้อยละ		



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

ความสุข	กายภาพที่เอื้อต่อการ สร้างบรรยากาศการ ทำงานที่มีความสุข		๑๐๐		
๗.๓.๔.๒ เสริมสร้างความสมดุล ในชีวิตตามแนวคิดองค์กรสุข ภาวะ (Happy Workplace)	- ร้อยละความสำเร็จ ของการขับเคลื่อนตาม แนวคิดองค์กรสุขภาวะ (Happy Workplace)	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๘๐
๗.๓.๔.๓ สนับสนุนการให้สิทธิ ประโยชน์แก่ผู้ดูแลที่สอดคล้อง กับตลาดแรงงาน และความ หลากหลายของบุคลากร	- ร้อยละความสำเร็จ ของการพัฒนาสิทธิ ประโยชน์แก่ผู้ดูแลที่ สอดคล้องกับ ตลาดแรงงาน และ ความหลากหลายของ บุคลากร	ร้อยละ ๓๐	ร้อยละ ๔๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๘๐

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวมทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.โครงการศึกษาทบทวนและ ปรับปรุงสมรรถนะหลัก	๒				๒
๒.โครงการศึกษาทบทวนและ ปรับปรุงสมรรถนะประจำสายงาน (ครบทุกสายงาน)	๑๗				๑๗
๓.โครงการพัฒนาบุคลากรตาม สมรรถนะหลักและสมรรถนะ ประจำกลุ่มงานตามความจำเป็น และเหมาะสม	๒๕๐	๒๐๐	๒๐๐	๑๐๐	๗๕๐
๔.โครงการศึกษาวิจัยเพื่อกำหนด สมรรถนะประจำตำแหน่ง		๑๒			๑๒
๕.โครงการจัดทำคู่มือสมรรถนะ ประจำตำแหน่ง		๐.๒			๐.๒
๖.โครงการสร้างความรู้ความ	๐.๒				๐.๒



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

กรุงเทพมหานคร					
๗.โครงการพัฒนาหลักสูตรผู้นำ การเปลี่ยนแปลงสู่มหานครแห่ง เอเชีย	๐.๒				๐.๒
๘.โครงการจัดฝึกอบรมหลักสูตร นาร่องเพื่อพัฒนาผู้นำการ เปลี่ยนแปลงสู่มหานครแห่งเอเชีย	๒๐				๒๐
๙.โครงการขยายการจัดฝึกอบรม หลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้นำการ เปลี่ยนแปลงสู่มหานครแห่งเอเชีย แก่ผู้นำทุกระดับ		๕๐	๑๐		๕๐
๑๐.โครงการปรับปรุงมาตรฐาน วิชาชีพในแต่ละสายงานโดย เทียบเคียงกับมาตรฐานสากลให้ ครบทุกสายงาน		๕๐			๕๐
๑๑.โครงการจัดทำคู่มือมาตรฐาน วิชาชีพประจำสายงาน		๐.๒			๐.๒
๑๒.โครงการพัฒนาบุคลากรตาม มาตรฐานวิชาชีพที่จำเป็นในแต่ละ สายงาน		๑๐๐	๒๕๐	๒๕๐	๖๐๐
๑๓.โครงการทดสอบความรู้ ความสามารถของบุคลากรตาม มาตรฐานวิชาชีพในแต่ละสายงาน (ให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของ แต่ละสายงาน)			๕	๕	๑๐
๑๔.โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ ของบุคลากรในด้านภาษาและ วัฒนธรรมต่างประเทศ	๓๐				๓๐
๑๕.โครงการอบรมหลักสูตรการ พัฒนาคุณภาพการให้บริการ (แก่ บุคลากรในสายงานที่ต้อง ให้บริการประชาชนโดยตรง)	๒๐				๒๐
๑๖.โครงการฝึกอบรมบุคลากร เพื่อให้มีทักษะด้านการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน/ การให้บริการ	๕				๕



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

ผู้ให้บริการที่มีความหลากหลาย	๒				๒
๑๘.โครงการจัดทำสื่อสารสนเทศ ในการให้บริการเป็น ภาษาต่างประเทศ	๓๐				๓๐
๑๙.โครงการจัดทำผลงานวิจัยของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนางาน หรือการพัฒนา คุณภาพการให้บริการ (ไม่น้อยกว่า สำนัก/หน่วยงานละ ๑เล่มต่อปี)	๕	๑๕	๑๕	๒๐	๕๕
๒๐.โครงการจ้างลูกจ้างชั่วคราว ชาวต่างประเทศเพื่อเพิ่มช่อง ทางการให้บริการที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของ ผู้ให้บริการ		๑๐	๑๐	๑๐	๓๐
๒๑.โครงการเชื่อมโยงระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสร้าง คลังความรู้ของบุคลากร กรุงเทพมหานครให้ครบทุก หน่วยงานในสังกัด กรุงเทพมหานคร	๑๐				๑๐
๒๒.โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อรวบรวมและจัดทำคลังความรู้ ประจำหน่วยงานนำร่อง	๑๐				๑๐
๒๓.โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อรวบรวมและจัดทำคลังความรู้ ประจำหน่วยงานทุกหน่วยงาน		๑๐	๑๐	๑๐	๓๐
๒๔.โครงการจัดทำมาตรฐาน จริยธรรม ข้อบังคับ จรรยา และ วินัยข้าราชการของบุคลากร กรุงเทพมหานคร	๒				๒
๒๕.โครงการจัดทำหลักเกณฑ์แนว ทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณในแต่ละวิชาชีพ	๗				๗
๒๖.โครงการศึกษาวิจัยจัดทำ ตัวชี้วัดพฤติกรรมตามมาตรฐาน จริยธรรม ข้อบังคับ จรรยา และ	๓				๓



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

๒๗.โครงการวิเคราะห์บทบาท กฎระเบียบเพื่อลดช่องโหว่ในการ กระทำผิดกฎหมาย	-				
๒๘.จัดทำแผนความเสี่ยงและ มาตรการควบคุมภายในเพื่อ ป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน	-				
๒๙.โครงการศึกษาวิจัยแนว ทางการลดการกระทำผิดวินัยของ บุคลากร	๐.๒				๐.๒
๓๐.โครงการอบรมหลักสูตรการ พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของ บุคลากรกรุงเทพมหานคร	๖๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๓๖๐
๓๑.โครงการมหกรรมยกย่องเชิดชู ผู้เป็นต้นแบบด้านคุณธรรม จริยธรรม และถ่ายทอด ประสบการณ์การเป็นข้าราชการ/ บุคลากรที่ดี (ทั้งในระดับสำนัก และสำนักงานเขต)	๓	๕๐	๕๕	๖๐	๑๖๘
๓๒.โครงการจัดทำคู่มือการ บริหารงานภายใต้หลักธรรมาภิ บาลของกรุงเทพมหานคร		๕			๕
๓๓.โครงการแลกเปลี่ยนแนว ปฏิบัติด้านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐกับ ประเทศในภูมิภาคเอเชีย			๑๕	๑๕	๓๐
๓๔.โครงการวิเคราะห์อัตรา กำลังคนในระยะ ๒๐ ปี	-				
๓๕.โครงการทบทวนวิเคราะห์ กระบวนการทุกกระบวนการเพื่อ พิจารณาปรับลดกระบวนการหรือ ลดคนในกระบวนการที่ไม่จำเป็น	-				
๓๖.โครงการวิเคราะห์จัดทำแผน อัตรากำลังคนที่สอดคล้องกับ ภารกิจ และทิศทางการพัฒนา กรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี (โดยคำนึงถึงความแตกต่างเชิง		๑๐			๑๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

สำนักงานเขต)					
๓๗.โครงการจัดทำเส้นทาง ความก้าวหน้าในอาชีพของสาย งานหลัก	๑๐				๑๐
๓๘.โครงการจัดทำเส้นทาง ความก้าวหน้าในอาชีพของทุกสาย งาน	๒๐	๓๐			๕๐
๓๙.โครงการจัดทำแผนพัฒนา ศักยภาพรายบุคคล (Individual Development Plan)		๑๐	๒๐		๓๐
๔๐.โครงการพัฒนาศักยภาพ บุคลากรตามแผนพัฒนาศักยภาพ รายบุคคล			๕๐	๑๐๐	๑๕๐
๔๑.โครงการจัดทำกรอบมาตรฐาน ความสำเร็จด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลของ กรุงเทพมหานคร (BMA-HR- Scorecard)	-				
๔๒.โครงการจัดทำคู่มือกรอบ มาตรฐานความสำเร็จด้านการ บริหารทรัพยากรบุคคล		๐.๕			๐.๕
๔๓.โครงการวิเคราะห์ตำแหน่ง สำคัญที่มีแนวโน้มขาดแคลน บุคลากรในอนาคต	-				
๔๔.โครงการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนา แนวทางการขยายอายุเกษียณ และการวางแผนทดแทนตำแหน่ง (Succession Plan)	๒				๒
๔๕.โครงการขยายอายุเกษียณ บุคลากรในตำแหน่งสำคัญและ ขาดแคลน			-	-	
๔๖.โครงการวางระบบติดตามและ ประเมินความคุ้มค่าในการพัฒนา ทรัพยากรบุคคล (Return on Investment: ROI)			๑๒	๑๒	๒๔
๔๗.โครงการเชื่อมโยงฐานข้อมูล	๒๐				๒๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

Resource Information System) กับทุกสำนัก/หน่วยงาน ในกรุงเทพมหานคร					
๔๘.โครงการวางระบบการนำเข้า ข้อมูลด้านการบริหารทรัพยากร บุคคล	๑๐				๑๐
๔๙.โครงการจัดทำมาตรฐาน วิชาชีพผู้ปฏิบัติงานด้าน HR	-				
๕๐.โครงการพัฒนาระบบ e-training / e-learning		๔๐	๓๐	๓๐	๑๐๐
๕๑.กำหนดแนวทางการสรรหา และคัดเลือกผู้มีศักยภาพสูง					
๕๒.โครงการพัฒนาระบบ e-Recruitment		๓			๓
๕๓.โครงการศึกษาวิจัยจัดทำ ช่องทางความก้าวหน้าในอาชีพ สำหรับผู้มีศักยภาพสูง	๔				๔
๕๔.โครงการปรับปรุงระเบียบการ ประเมินค่างานและผลการ ปฏิบัติงานของบุคลากร กรุงเทพมหานคร (ที่สอดคล้อง ตามหลักการประเมินแบบ ๓๖๐ องศา และการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของงาน : สมรรถนะประจำ ตำแหน่ง)					
๕๕.โครงการพัฒนาระบบ e-JobEvaluation		๒๐			๒๐
๕๖.โครงการจัดทำคู่มือการบริหาร ผลการปฏิบัติงานของบุคลากร กรุงเทพมหานคร		๐.๕			๐.๕
๕๗.โครงการจัดทำ MOU ในการ แลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่าง หน่วยงานภายในประเทศ		๕			๕
๕๘.โครงการจัดทำ MOU ในการ แลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่าง ประเทศ			๑๐		๑๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

ทรัพยากรบุคคลกับต่างประเทศ			๕๐	๕๐	๑๐๐
๖๐.โครงการกำหนดมาตรฐานสภาพแวดล้อมทางกายภาพในการทำงานของกรุงเทพมหานคร (เช่น ขนาดพื้นที่ ค่าของแสงสว่าง เสียง และคุณภาพอากาศ)	๐.๒	๐.๕			๐.๗
๖๑.โครงการปรับปรุงและจัดสภาพแวดล้อมการทำงานให้เหมาะสมและสร้างบรรยากาศที่ดีในที่ทำงาน	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๔๐๐
๖๒.โครงการวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน (Hardware, Software และอุปกรณ์อื่นๆ)และจัดสรรวัสดุอุปกรณ์พร้อมใช้		๒๖.๓	๒๐๐	๒๐๐	๔๒๖.๓
๖๓.โครงการจัดทำแผนการพัฒนาดังกล่าวตามแนวคิดองค์กรสุขภาวะ					
๖๔.โครงการจัดทำคู่มือกรม : องค์กรสุขภาวะ		๐.๕			๐.๕
๖๕.โครงการหน่วยงานต้นแบบองค์กรสุขภาวะ (ระดับสำนัก และสำนักงานเขต)			๕๐	๕๐	๑๐๐
๖๖.โครงการศึกษารูปแบบการเวลาการทำงานแบบยืดหยุ่น	๑๐				๑๐
๖๗.โครงการปรับปรุงเวลาการทำงานให้ยืดหยุ่นเหมาะสมกับประเภทของสายงานต่างๆ		-	-	-	
๖๘.โครงการวิเคราะห์ทบทวนเส้นทางการสื่อสารภายในองค์กรเพื่อปรับปรุงให้เกิดความรวดเร็วและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	-				
๖๙.โครงการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมองค์กรสุขภาวะกรุงเทพมหานคร (BMA Happy Workplace Center) (ศูนย์ให้คำปรึกษาทั้งเรื่องภาระงานและเรื่องส่วน		๖			๖



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

เทียบเคียงค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับของบุคลากรกรุงเทพมหานครกับองค์การชั้นนำและตลาดแรงงาน	๑๐		๑๐		๒๐
๗๑.โครงการจัดหาสวัสดิการแบบยืดหยุ่นที่สนองต่อความหลากหลายของบุคลากร (การจัดสวัสดิการให้มีความหลากหลายและยืดหยุ่น เช่น ห้องเลี้ยงเด็กในที่ทำงาน ห้องออกกำลังกาย การประกันชีวิต เงินกู้ปลอดดอกเบี้ย การติดตามสุขภาพของข้าราชการร้านค้าสวัสดิการ ฯลฯ โดยให้หน่วยงาน (สำนัก และสำนักงานเขต) ได้มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการของตนเอง)		๓๐๐	๓๐๐	๔๐๐	๑,๐๐๐
๗๒.โครงการศึกษาเพื่อพัฒนาระบบให้ค่าตอบแทนตามผลงานและสมรรถนะของบุคคล		๓๐			๓๐
รวมทั้งสิ้น	๖๖๒.๘	๑,๑๗๔.๗	๑,๕๐๒	๑,๕๑๒	๔,๘๕๑.๕

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๗ – การบริหารจัดการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๔ – การคลังและงบประมาณ

ความหมายตามแผนวิสัยทัศน์ กรุงเทพมหานครมีการบริหารจัดการด้านการเงินการคลังและการงบประมาณที่มีความเป็นเลิศและเกื้อหนุนต่อการพัฒนากรุงเทพมหานครในระยะยาว

การดำเนินงานด้านต่างๆ ของกรุงเทพมหานครทั้งในระยะสั้นและระยะ
ยาวเกิดความต่อเนื่องยั่งยืน ไม่มีการใช้จ่ายหรือการใช้มาตรการลดหย่อน
ทางภาษีที่สุ่มเสี่ยงต่อการใช้จ่ายหรือการมีภาระหนี้สินเกินตัว

- ๒) การจัดสรรงบประมาณรายรับ-รายจ่ายของกรุงเทพมหานครเกิดขึ้นอย่าง
มีเอกภาพ สะท้อนทิศทางที่ชัดเจนและเกื้อหนุนต่อการบรรลุวิสัยทัศน์
การพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี ดังนั้นจึงควรรวบรวมข้อมูล
ทางด้านรายรับและรายจ่ายทั้งหมดและนำเข้ามาบริหารผ่านระบบ
งบประมาณของกรุงเทพมหานครเพื่อให้เกิดการจัดสรรงบประมาณแบบ
มีเอกภาพและสนับสนุนต่อการตรวจสอบควบคุมทางงบประมาณได้
ต่อไป
- ๓) ระบบบริหารการเงินการคลังและการบัญชีของกรุงเทพมหานครมีความ
โปร่งใส ตรวจสอบได้ และให้ข้อมูลทางการเงินการคลังที่สำคัญสำหรับ
การตัดสินใจในระดับนโยบายของกรุงเทพมหานครได้อย่างถูกต้องและ
เชื่อถือได้ตามมาตรฐานสากล จึงควรปรับปรุงมาตรฐานและแนวปฏิบัติ
ทางการเงินการบัญชี และการควบคุมตรวจสอบด้านการเงินการคลังและ
งบประมาณ เพื่อให้เกิดการใช้จ่ายงบประมาณของกรุงเทพมหานครอย่าง
โปร่งใสตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพประสิทธิผลในการดำเนินงาน
ด้านต่างๆ ต่อไป
- ๔) ระบบบริหารการเงินการคลังสนับสนุนและสามารถขับเคลื่อนการพัฒนา
กรุงเทพมหานครได้อย่างต่อเนื่องตามแผนวิสัยทัศน์ที่กำหนด จำเป็นต้อง
วางแผนการเงินการคลังในระยะยาวที่จำเป็นให้เพียงพอและทันต่อการ
ดำเนินภารกิจหลักและโครงการพัฒนาด้านต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานในสังกัด กทม. ได้แก่ สำนักงานการคลัง

สำนักงานงบประมาณกรุงเทพมหานคร และสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๗๕)
๑. สัดส่วนรายได้จากภาษีท้องถิ่นที่ กทม. จัดเก็บ เองต่อรายได้รวม	>๓๐%	>๔๐%	>๕๐%	>๕๐%
๒. อัตราการขยายตัวของรายได้ท้องถิ่นที่จัดเก็บ เองต่ออัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจใน กรุงเทพมหานคร (ค่าความยืดหยุ่นของภาษีท้องถิ่น ต่อ GPPของกรุงเทพมหานคร)	>๑.๐	>๑.๐	>๑.๐	>๑.๐
๓. ร้อยละการเบิกจ่ายงบประมาณเปรียบเทียบกับ	>๘๐%	>๘๕%	>๙๐%	>๙๕%



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

ณ				
วันที่ที่	>๘๐%	>๙๐%	>๙๕%	>๙๕%
ดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนด(จำนวนโครงการ- รายการและมูลค่า)				
๕. สัดส่วนภาระหนี้ระยะยาวต่อรายได้รวมของ กรุงเทพมหานคร	<๕๐%	<๗๕%	<๑๐๐%	<๑๒๕%
๖. สัดส่วนรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ต่อรายจ่ายรวม (debt service ratio)	<๑๕%	<๑๕%	<๑๕%	<๑๕%
๗. อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (current ratio) ของ กรุงเทพมหานคร	๒-๓ เท่า	๓-๕ เท่า	>๕ เท่า	>๕ เท่า
๘. ระดับเงินสะสมต่อรายจ่ายประจำปีของ กรุงเทพมหานคร	>๕%	>๑๐%	>๑๐%	>๑๐%

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

เนื่องจากกรุงเทพมหานครจะมีภาระรายจ่ายมากขึ้นในการพัฒนาเมืองและการแก้ไขปัญหาต่างๆ
ให้บรรลุเป้าหมายวิสัยทัศน์การพัฒนากทม.ระยะ ๒๐ ปีด้วยเหตุนี้ กรุงเทพมหานครมีความจำเป็น
จะต้องปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพทางการเงินการคลัง โดยเฉพาะการปรับปรุงประสิทธิภาพในการใช้จ่าย
งบประมาณ การพัฒนาศักยภาพทางการเงินการคลังเพื่อการลงทุนขนาดใหญ่ การพัฒนามาตรฐานทางการเงิน
การบัญชีให้เป็นสากล การพัฒนาระบบข้อมูลทางการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ (Financial
Management Information System: FMIS) และรวมถึงการพัฒนารายได้ของกรุงเทพมหานครให้สอดคล้อง
กับความจำเป็นในการพัฒนาเมือง และเป็นระบบการจัดเก็บภาษีที่มีความเป็นธรรมมากขึ้นต่อไป

ตารางที่ ๔๘ รายได้จริงเปรียบเทียบรายจ่ายจริงของกรุงเทพมหานคร

หน่วย :

บาท

ปีงบประมาณ	รายได้จริง	รายจ่ายจริง	ดุลงบประมาณ	% ดุล งบประมาณ
		(รวมเงินกันไว้เบิก เหลือปี)		ต่อรายได้จริง
๒๕๔๒	๒๓,๐๗๓,๒๙๓,๙๘๙.๒๒๒๒,๒๔๖,๒๑๙,๖๓๑.๖๓	๘๒๗,๐๗๔,๓๕๗.๕๙		๓.๖%

๔๒๐,๙๖๗,๗๔๙,๐๖๗.๓๐	๔๘๙,๘๕๑,๔๓๘.๑๔	๒.๓%
๒๔๔๔	๒๓,๔๖๒,๑๐๓,๒๖๒.๖๘๒๒,๕๙๙,๘๒๔,๕๖๓.๔๔	๓.๗%
๒๕๔๕	๒๓,๖๖๘,๙๙๓,๙๓๐.๘๕๒๒,๖๙๕,๙๗๔,๘๘๓.๓๖	๔.๑%
๒๕๔๖	๓๒,๗๕๗,๘๑๘,๙๖๓.๘๘๒๖,๕๒๒,๘๐๗,๘๒๐.๗๙	๑๙.๐%
๒๕๔๗	๓๖,๗๔๔,๕๓๐,๕๖๖.๘๘๒๘,๕๘๐,๘๓๗,๕๒๔.๙๐	๒๒.๒%
๒๕๔๘	๔๓,๖๖๑,๘๘๖,๒๓๒.๒๐๓๐,๖๒๒,๔๒๘,๐๙๙.๕๙๑๓,๐๓๙,๔๕๘,๑๓๒.๖๑	๒๙.๙%
๒๕๔๙	๔๓,๖๔๔,๐๐๓,๕๒๔.๒๙๓๔,๑๘๖,๙๐๓,๐๕๘.๓๐	๒๑.๗%
๒๕๕๐	๔๕,๔๗๐,๖๓๓,๓๕๑.๖๐๓๗,๘๙๘,๘๘๖,๔๖๒.๕๑	๑๖.๗%
๒๕๕๑	๓๘,๕๐๒,๒๖๔,๑๒๒.๕๐๔๓,๙๗๓,๖๕๔,๒๖๔.๕๔	-๑๔.๒%
๒๕๕๒	๔๖,๑๗๙,๔๘๘,๘๗๗.๖๓๓๗,๖๒๗,๒๔๖,๒๕๓.๕๕	๑๘.๕%
๒๕๕๓	๕๗,๓๓๖,๓๙๘,๖๗๒.๐๑๔๐,๔๘๗,๘๔๓,๒๒๖.๑๒๑๖,๘๔๘,๕๕๕,๔๔๕.๘๙	๒๙.๔%
๒๕๕๕**	๕๔,๙๕๓,๔๑๑,๔๓๐.๔๕๔๔,๑๒๕,๑๔๔,๕๙๗.๐๓๑๐,๘๒๘,๒๖๖,๘๓๓.๔๒	๑๙.๗%
๒๕๕๖**	๕๗,๖๐๙,๖๙๓,๖๐๘.๗๒๔๕,๙๗๖,๔๑๒,๖๓๒.๙๖๑๑,๖๓๓,๒๘๐,๙๗๕.๗๖	๒๐.๒%
เฉลี่ยดูลงประมาณ ๖,๔๒๙,๒๙๙,๒๑๐.๘๘		๑๔.๐%

หมายเหตุ ** ตัวเลขประมาณการ, ข้อมูลปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ไม่สมบูรณ์เนื่องจากรายจ่ายยังมิได้รวม
เงินกันไว้เบิกเหลือในปี

ที่มา: สถิติการคลังกรุงเทพมหานคร

ในด้านแรก เมื่อพิจารณาข้อมูลรายได้จริง-รายจ่ายจริงของกรุงเทพมหานครตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๒
ถึงปัจจุบัน (ดูตารางที่ ๔๘ ประกอบ)จะเห็นได้ว่ามีส่วนต่างระหว่างรายรับจริงและรายได้จริงค่อนข้างสูงโดย
เฉลี่ย หรือเรียกว่ามีสัดส่วนดูลงประมาณเกินดุลประมาณ๖.๔พันล้านบาทในระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๔๒
ถึงปีงบประมาณ ๒๕๕๖ หรือราวร้อยละ ๑๔.๐ ของรายได้จริงโดยเฉลี่ย แม้ว่ากรุงเทพมหานครจะเป็นองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่มีขนาดงบประมาณสูงที่สุดในประเทศและมีขีดความสามารถทางการเงิน
การคลังสูงกว่า อปท. แห่งอื่นๆ ก็ตาม แต่ข้อมูลดังกล่าวบ่งชี้ถึงโอกาสในการพัฒนาโครงการลงทุนและ/หรือ
การขยายขอบเขตการจัดบริการสาธารณะของกรุงเทพมหานครซึ่งสามารถดำเนินการได้โดยใช้มาตรการเพิ่ม

และการพัฒนาโครงการต่างๆ และคาดว่าจะการใช้มาตรการดังกล่าว
ติของกรุงเทพมหานครแต่ประการใด

ในประเด็นต่อมาเป็นด้านการพัฒนารายได้ของกรุงเทพมหานคร (ดูตารางที่ ๔๙ ประกอบ) กล่าวคือเมื่อพิจารณาข้อมูลการจัดเก็บรายได้ภาษีท้องถิ่นและรายได้อื่นๆ ที่จัดเก็บเองของกรุงเทพมหานครตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๑ จนถึงปีงบประมาณ ๒๕๕๔ ดังแสดงในตารางที่ ๔๙ ด้านล่าง จะเห็นได้ว่า กรุงเทพมหานครมีรายได้ที่จัดเก็บเองในลักษณะต่างๆ รวมกันประมาณ ๘.๐๘ ถึง ๑๓.๘๗ พันล้านบาทต่อปี (ราคาตลาดหรือ nominal price) หรือประมาณร้อยละ ๒๗.๖ ของรายได้รวมทั้งหมดของกรุงเทพมหานคร โดยเฉลี่ยในช่วงระยะเวลาดังกล่าว(ข้อ ๑๕ ของตารางที่ ๔๙) อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารายได้ดังกล่าวจะเป็นจำนวนเม็ดเงินที่สูงก็ตาม (ระหว่าง ๑๑,๘๒๓.๘ - ๑๓,๘๖๘.๒ พันล้านบาทในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) แต่ทว่าสัดส่วนการจัดเก็บรายได้ของกรุงเทพมหานคร (หรือในทางวิชาการคลังเรียกว่าระดับการพึ่งพาตนเองทางการคลัง) กลับไม่สูงมากนัก ทั้งๆ ที่พื้นที่กรุงเทพฯ เป็นที่ตั้งของหน่วยกิจกรรมทางเศรษฐกิจสำหรับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก และที่สำคัญก็คือสัดส่วนการพึ่งพาตนเองทางการคลังดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะลดลงเรื่อยๆ โดยเฉพาะตั้งแต่ช่วงปีงบประมาณ ๒๕๔๕ เป็นต้นมา (ดูข้อ ๑๕ ของตารางที่ ๔๙ ประกอบ) ข้อมูลดังกล่าวบ่งชี้ว่าระดับความพยายามในการจัดเก็บภาษีของกรุงเทพมหานครเองยังไม่สูงเท่าที่ควร ดังนั้นหากปล่อยให้สถานการณ์เป็นเช่นนี้ต่อไป กรุงเทพมหานครย่อมเสียโอกาสในการจัดเก็บรายได้ไปอย่างน่าเสียดาย

ข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่ระบบบริหารจัดการเก็บภาษีท้องถิ่นของกรุงเทพมหานครและสำนักงานเขตต่างๆ จะด้อยประสิทธิภาพลง เนื่องจากไม่สามารถพัฒนาให้รายได้ท้องถิ่นขยายตัวเป็นสัดส่วนเดียวกันกับอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเมืองมหานครกรุงเทพ และสะท้อนถึงโอกาสและความจำเป็นในการพัฒนารายได้ใหม่ๆ ให้กับกรุงเทพมหานครเพื่อให้มีขีดความสามารถทางการเงินการคลังเพิ่มขึ้นเพียงพอสำหรับการพัฒนาเมืองกรุงเทพฯ ตามประเด็นแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปีต่อไป

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
------------------------------------	---

งบประมาณและการจัดเก็บรายได้ของ กรุงเทพมหานครในภาพ รวมดังที่ได้นำเสนอ ข้างต้นแล้วนั้น พบว่าการบริหารการเงินการ คลังของกรุงเทพมหานครยังมีปัจจัยท้าทาย และปัจจัยเสี่ยงหลายประการในระดับปฏิบัติ การที่อาจส่งผลให้การพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ไม่บรรลุผล และอาจสุ่มเสี่ยงต่อ การตัดสินใจที่ผิดพลาด ขาดวินัยทางการเงิน การคลัง และระบบ ปฏิบัติการด้านการเงิน การคลังขาดความโปร่งใสหรือให้ข้อมูลที่ไม่ ถูกต้อง ดังมีรายละเอียด ๕ ด้านที่สำคัญ ต่อไปนี้

วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา

- ๑.ด้านการบริหารจัดการเก็บรายได้และการพัฒนารายได้
- ๒.ด้านการบริหารงบประมาณรายจ่าย
- ๓.ด้านการบริหารภาระหนี้และภาระผูกพันของ กทม.
- ๔.ด้านมาตรฐานการเงินและการบัญชีและการตรวจสอบภายใน
- ๕.ด้านแนวนโยบายในการบริหารการเงินการคลังของ กทม.

๑. ความท้าทายในการบริหารจัดการเก็บรายได้และการพัฒนารายได้ใหม่ๆ

ในประเด็นแรก สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร (รวมถึงสำนักงานเขต) ใช้เทคนิควิธีการประมาณการ รายได้อย่างง่าย ซึ่งนิยมใช้ข้อมูลผลการจัดเก็บรายได้จริงในปีที่ผ่านมา ปรับเพิ่มด้วยการพิจารณาอัตราการ เติบโตทางเศรษฐกิจในระยะสั้นๆ บางครั้งกำหนดเป้าหมายการจัดเก็บรายได้ตามตัวเลขหนังสือสั่งการจาก กระทรวงมหาดไทยหรือหรือบางครั้งใช้วิธีการกำหนดเป้าหมายประมาณรายได้ตามแรงกดดันของฝ่าย การเมือง (ทั้งระดับกรุงเทพมหานครและระดับเขต) ซึ่งบ่อยครั้งที่พบว่าผลการจัดเก็บรายได้จริงมีความ แตกต่างไปจากเป้าหมายประมาณการ อีกทั้งยังมิได้มีการนำผลการจัดเก็บรายได้จริงไปตรวจสอบเพื่อปรับปรุง เทคนิควิธีการประมาณการรายได้ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงแต่อย่างใด

นอกจากนี้ กรุงเทพมหานครมีรายได้ที่จัดเก็บเองในลักษณะต่างๆ รวมกันประมาณร้อยละ ๒๗.๖ ของ รายได้รวมทั้งหมดของกรุงเทพมหานครโดยเฉลี่ยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเท่านั้น(ดูตารางที่ ๔๙ ด้านล่าง) ซึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับเมืองมหานครต่างๆ ที่สำคัญของประเทศต่างๆ แล้วนั้น กล่าวได้ว่าระดับการพึ่งพาตนเอง ทางการเงิน (fiscal independency ratio) ของกรุงเทพมหานครยังไม่สูงนัก แม้ว่าพื้นที่กรุงเทพฯ เป็นเมือง หลวงของประเทศและเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญก็ตาม ดังนั้น หากปล่อยให้สถานการณ์เป็นเช่นนี้ ต่อไป กรุงเทพมหานครย่อมเสียโอกาสในการจัดเก็บรายได้ไปอย่างน่าเสียดาย และย่อมสูญเสียรายได้ที่จะ นำมาซึ่งโอกาสในการจัดทำโครงการพัฒนากรุงเทพมหานครอีกเป็นจำนวนมาก

ในประเด็นต่อมา การบริหารจัดการเก็บรายได้ของกรุงเทพมหานครมีลักษณะแยกส่วน จัดเก็บโดยหลาย สำนักและสำนักงานเขต ทำให้การกำหนดเป้าหมายรวมและการควบคุมให้ผลการจัดเก็บจริงเป็นไปตาม เป้าหมายการประมาณการกระทำได้ยากลำบาก ยกตัวอย่างเช่นการจัดเก็บภาษีของสำนักงานเขตมีอาจุดูแล

จลิ่งซึ่งรับผิดชอบผลการจัดเก็บรายได้ในภาพรวมของ กทม.

เก็บรายได้ของบางสำนักยังมีได้นำส่งเป็นส่วนหนึ่งของรายได้รวม

ของกรุงเทพมหานคร หากแต่มีการกันเงินเอาไว้สำหรับการบริหารนอกระบบงบประมาณโดยสำนักที่มีรายได้/จัดเก็บรายได้อื่นๆ (off-budget revenue) อาทิ สำนักการแพทย์ สำนักอนามัย ฯลฯ ทำให้การบริหารรายได้ของกรุงเทพมหานครมีลักษณะแยกส่วน ไม่สามารถรวบรวมข้อมูลการเงินการคลังทั้งหมดที่เกี่ยวข้องสำหรับการตัดสินใจวางแผนการเงินการคลังทั้งในระยะสั้นและระยะยาวได้อย่างถูกต้อง

ตารางที่ ๔๙ ระดับการพึ่งพาตนเองทางการเงินการคลังของกรุงเทพมหานคร (ข้อมูลระหว่างปีงบประมาณ

๒๕๕๐ - ๒๕๕๕)

(หน่วย: ล้านบาท)

รายการ	ปี ๒๕๕๐	ปี ๒๕๕๑	ปี ๒๕๕๒	ปี ๒๕๕๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕**
๑. ภาษีอากรที่จัดเก็บเอง	๘,๖๕๙.๘๘	๙,๑๕๐.๐๐	๙,๓๙๑.๑๕	๙,๕๐๔.๘๘	๑๐,๓๑๗.๔๒	๑๐,๐๓๓.๐๐
๒. ค่าธรรมเนียมค่าบริการฯลฯ	๙๖๕.๗๘	๙๘๘.๕๔	๙๖๐.๕๕	๙๔๖.๓๐	๑,๑๖๖.๐๐	๑,๒๐๐.๐๐
๓. รายได้จากทรัพย์สิน	๑,๕๐๖.๘๐	๑,๓๐๔.๒๔	๖๘๑.๔๒	๓๓๒.๒๕	๖๑๔.๐๖	๔๐๐.๐๐
๔. รายได้จากสาธารณูปโภคฯ	๓๕.๒๐	๔๑.๘๑	๓๔.๘๗	๓๐.๖๕	๓๑.๙๒	๓๕.๐๐
๕. รายได้เบ็ดเตล็ด	๖๕๖.๑๖	๔๙๖.๕๑	๗๙๓.๑๓	๒,๔๘๓.๒๐	๑,๗๓๘.๗๘	๕๓๒.๐๐
๖. รวมรายได้ กทม. ที่จัดเก็บเอง (๑)	๑๑,๘๒๓.๘๒	๑๑,๙๘๑.๑๐	๑๑,๘๖๑.๑๒	๑๓,๒๙๗.๒๘	๑๓,๘๖๘.๑๘	๑๒,๒๐๐.๐๐
๗. เงินสะสมจ่ายขาด	n/a	๔,๖๒๑.๒๕	๓,๕๐๐.๐๐	๘,๐๐๐.๐๐	๑๐,๐๐๐.๐๐	n/a
๘. รวมรายได้กทม. ที่จัดเก็บเอง (๒)	๑๑,๘๒๓.๘๒	๑๖,๖๐๒.๓๕	๑๕,๓๖๑.๑๒	๒๑,๒๙๗.๒๘	๒๓,๘๖๘.๑๘	๑๒,๒๐๐.๐๐
๙. ภาษีที่หน่วยงานอื่นจัดเก็บให้	๓๑,๘๒๐.๑๘	๓๓,๔๘๙.๕๓	๒๖,๖๔๑.๑๔	๓๒,๘๘๒.๒๑	๔๓,๔๖๘.๒๒	๔๒,๘๐๐.๐๐
๑๐. รวมรายได้กทม. ทั้งหมด	๔๓,๖๔๔.๐๐	๕๐,๐๙๑.๘๘	๔๒,๐๐๒.๒๖	๕๔,๑๗๙.๔๙	๖๗,๓๓๖.๔๐	๕๕,๐๐๐.๐๐

PDF Complete.		๐	๘	๖	๙		๐
upgrade to ges and Expanded Features							
สัดส่วนรายเดือน กทม. จัดเก็บ							
เอง							
ต่อรายได้รวม ((๗)/(๑๐)*	๒๗.๑%	๒๓.๙%	๒๘.๒%	๒๔.๕%	๒๐.๖%	๒๒.๒%	
๑๐๐)							

ประเด็นสุดท้ายเป็นความท้าทายในการพัฒนารายได้ประเภทใหม่ๆ กล่าวคือกรุงเทพมหานครยังไม่มีแผนปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ภาษีท้องถิ่นเดิม และยังไม่มีแผนหรือแนวนโยบายการพัฒนารายได้ประเภทใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสังคม และความจำเป็นในด้านภาระรายจ่ายของ กทม. ที่มีเพิ่มขึ้นตลอดเวลา

กล่องข้อมูลที่ ๑ ประเด็นท้าทายด้านการบริหารจัดการเก็บรายได้และการพัฒนารายได้

- การประมาณการรายได้ใช้วิธีอย่างง่าย (ฐานจัดเก็บจริงในปีที่ผ่านมาบวกข้อมูลการเติบโตทางเศรษฐกิจ) หรือบางครั้งใช้วิธีประมาณรายได้ตามแรงกดดันของฝ่ายการเมือง และไม่มีการตรวจสอบผลการจัดเก็บจริงแล้วนำไปปรับปรุงวิธีประมาณการรายได้
- สัดส่วนการพึ่งพาตนเองทางการคลังยังไม่สูงนัก (เฉลี่ยร้อยละ ๒๗.๖ ในช่วง ๑๐ ปี) และเติบโตในอัตราที่ช้า ไม่สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเมืองกรุงเทพฯ
- การบริหารจัดการเก็บรายได้ของสำนักงานเขตไม่สามารถควบคุมได้โดยสำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร
- รายได้หลายประเภทจัดเก็บโดยหลายหน่วยงานของกรุงเทพมหานคร และยังไม่มีการนำเข้ามารวมยอดในระบบรายได้รวมของ กทม. แต่มีการบริหารอยู่นอกระบบงบประมาณโดยหน่วยงานที่มีรายได้นั้น อาทิ สำนักการแพทย์ สำนักอนามัย ฯลฯ
- ยังไม่มีแผนการจัดเก็บรายได้ใหม่หรือการพัฒนารายได้ใหม่ให้สอดคล้องกับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสังคม และความจำเป็นในด้านการระดมรายได้ของ กทม.

๒. ความท้าทายในด้านการบริหารงบประมาณรายจ่าย

ในด้านแรก เมื่อพิจารณาข้อมูลรายได้จริง-รายจ่ายจริงของกรุงเทพมหานครตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๔๒ ถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่ามีส่วนต่างระหว่างรายรับจริงและรายได้จริงค่อนข้างสูงโดยเฉลี่ยหรือเรียกว่ามี สัดส่วนดุลงบประมาณเกินดุลประมาณ ๖.๔ พันล้านบาทในระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๔๒ ถึงปีงบประมาณ ๒๕๕๖ หรือราวร้อยละ ๑๔.๐ ของรายได้จริงโดยเฉลี่ย แม้ว่ากรุงเทพมหานครจะเป็นองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น (อปท.) ที่มีขนาดงบประมาณสูงที่สุดในประเทศและมีขีดความสามารถทางการเงินการคลังสูงกว่า อปท. แห่งอื่นๆ ก็ตาม แต่ข้อมูลดังกล่าวบ่งชี้ถึงการเสียโอกาสในการพัฒนาโครงการลงทุนและ/หรือการขยาย ขอบเขตการจัดบริการสาธารณะของกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถดำเนินการได้โดยใช้มาตรการเพิ่ม ประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณให้มากขึ้นต่อไป

ตารางที่ ๕๐ การเบิกจ่ายงบประมาณของกรุงเทพมหานคร



ปีงบประมาณ	รายได้จริง	รายจ่ายจริง (รวมเงินกันไว้เบิก เหลือปี)	ดุลงบประมาณ	% ดุล งบประมาณ ต่อรายได้ จริง
๒๕๕๒	๒๓,๐๗๓,๒๙๓,๙๘๙ .๒๒	๒๒,๒๔๖,๒๑๙,๖๓๑ .๖๓	๘๒๗,๐๗๔,๓๕๗.๕๙	๓.๖%
๒๕๕๓	๒๑,๔๕๗,๖๐๐,๕๐๕ .๔๔	๒๐,๙๖๗,๗๔๙,๐๖๗ .๓๐	๔๘๙,๘๘๘,๕๓๘.๑๓	๒.๓%
๒๕๕๔	๒๓,๔๖๒,๑๐๓,๒๖๒ .๖๘	๒๒,๕๙๙,๘๒๔,๕๖๓ .๔๔	๘๖๒,๒๗๓,๖๙๗.๖๖	๓.๗%
๒๕๕๕	๒๓,๖๖๘,๙๙๓,๙๓๐ .๘๕	๒๒,๖๙๕,๙๗๔,๘๘๓ .๓๖	๙๗๓,๐๑๙,๐๕๗.๑๓	๔.๑%
๒๕๕๖	๓๒,๗๕๗,๘๑๘,๙๖๓ .๘๘	๒๖,๕๒๒,๘๐๗,๘๒๐ .๗๙	๖,๒๓๕,๐๑๑,๑๔๓.๑๑	๑๙.๐%
๒๕๕๗	๓๖,๗๔๔,๕๓๐,๕๖๖ .๘๘	๒๘,๕๕๐,๘๓๗,๕๒๔ .๙๐	๘,๑๙๓,๖๙๓,๐๔๒.๐๔	๒๒.๒%
๒๕๕๘	๔๓,๖๖๑,๘๘๖,๒๓๒ .๒๐	๓๐,๖๒๒,๔๒๘,๐๙๙ .๕๙	๑๓,๐๓๙,๔๕๘,๑๓๓.๑๓	๒๙.๙%
๒๕๕๙	๔๓,๖๔๔,๐๐๓,๕๒๔ .๒๙	๓๔,๑๘๖,๙๐๓,๐๕๘ .๓๐	๙,๔๕๗,๑๐๐,๔๖๕.๖๕	๒๑.๗%
๒๕๕๐	๔๕,๔๗๐,๖๓๓,๓๕๑ .๖๐	๓๗,๘๘๘,๘๘๖,๔๖๒ .๕๑	๗,๕๘๑,๗๔๖,๘๘๙.๘๙	๑๖.๗%
๒๕๕๑	๓๘,๕๐๒,๒๖๔,๑๒๒ .๕๐	๔๓,๙๗๓,๖๕๔,๒๖๔ .๕๔	-๕,๔๗๑,๓๙๐,๑๔๒.๑๔	-๑๔.๒%

			๐๔	
๒๕๕๒	๔๖,๑๗๙,๔๘๘,๘๗๗	๓๗,๖๒๗,๒๔๖,๒๕๓	๘,๕๕๒,๒๔๒,๖๒๔.	
	.๖๓	.๕๕	๐๘	๑๘.๕%
๒๕๕๓	๕๗,๓๓๖,๓๙๘,๖๗๒	๔๐,๔๘๗,๘๔๓,๒๒๖	๑๖,๘๔๘,๕๕๕,๔๔	
	.๐๑	.๑๒	๕.๘๙	๒๙.๕%
๒๕๕๔**	๕๔,๙๕๓,๔๑๑,๔๓๐	๔๔,๑๒๕,๑๔๔,๕๙๗	๑๐,๘๒๘,๒๖๖,๘๓	
	.๔๕	.๐๓	๓.๔๒	๑๙.๗%
๒๕๕๖**	๕๗,๖๐๙,๖๙๓,๖๐๘	๔๕,๙๗๖,๔๑๒,๖๓๒	๑๑,๖๓๓,๒๘๐,๙๗	
	.๗๒	.๙๖	๕.๗๖	๒๐.๒%
		๖,๔๒๙,๒๙๙,๒๑๐.		
	เฉลี่ยตลงบประมาณ	๘๘		๑๔.๐%

ต่อมา ในการวางแผนงบประมาณรายจ่ายของกรุงเทพมหานครโดยปกตินั้นอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานงบประมาณ กรุงเทพมหานคร แต่เมื่อมีการจัดสรรงบประมาณลงสู่แผนงานและโครงการต่างๆแล้ว โดยเฉพาะในกรณีของโครงการลงทุนหรือการจัดซื้อครุภัณฑ์ต่างๆ กลับไม่มีแผนการจัดสรรงบประมาณต่อเนื่องเพื่อเป็นรายจ่ายสำหรับการซ่อมบำรุงรักษาอุปกรณ์หรือครุภัณฑ์ หากแต่ใช้การพิจารณาเป็นรายโครงการไป ซึ่งบ่อยครั้งที่พบว่าสำนักงานงบประมาณไม่จัดสรรงบประมาณสำหรับการซ่อมบำรุงในอุปกรณ์หรือโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ หรืออาจจัดสรรให้ไม่เพียงพอหรือไม่ทันการต่อการใช้งานตามปกติ วิธีการทางงบประมาณดังกล่าวส่งผลให้การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานหรือครุภัณฑ์ไม่สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่องและเต็มศักยภาพของเครื่องมือ/อุปกรณ์ในระยะยาว และย่อมส่งผลให้การพัฒนาโครงการลงทุนที่จำเป็นต่อการบรรลุวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ระยะ ๒๐ ปีมีข้อจำกัดได้

ในประเด็นต่อมา ในการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของกรุงเทพมหานครยังมิได้จัดเตรียมงบประมาณสำหรับภาระผูกพันที่มองไม่เห็น (contingent liabilities) ไว้อย่างเพียงพอ อาทิ รายจ่ายสำหรับการรับมือกับภัยพิบัติที่นับแต่จะมีปริมาณบ่อยครั้งและ/หรือรุนแรงมากขึ้น รายจ่ายสำหรับบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (pension) รายจ่ายอันเกิดจากการดำเนินคดีความที่กรุงเทพมหานครต้องคดีใช้ ฯลฯ การที่กรุงเทพมหานครมิได้จัดเตรียมงบประมาณเพื่อการดังกล่าวเหล่านี้ไว้อาจส่งผลทำให้การดำเนินภารกิจพื้นฐานในการจัดบริการสาธารณะ การบังคับใช้กฎหมาย หรือการดำเนินโครงการพัฒนาตามประเด็นวิสัยทัศน์ด้านต่างๆ อาจสะดุดได้และจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

การบริหารงบประมาณรายจ่าย

- การเบิกจ่ายงบประมาณขาดประสิทธิภาพ ลำช้า และเสียโอกาสต่อการพัฒนา
- กรุงเทพมหานครยังไม่มีการจัดทำแผนงบประมาณสำหรับการซ่อมบำรุงอย่างเพียงพอ
- ยังไม่มีการจัดเตรียมงบประมาณสำหรับรายจ่ายประเภทภาระผูกพันที่มองไม่เห็น (Contingencies) ไว้อย่างเพียงพอ อาทิ รายจ่ายบำเหน็จบำนาญ รายจ่ายสำหรับภัยพิบัติ ฯลฯ
- ยังมีรายจ่ายบางประเภทที่บริหารอยู่นอกระบบงบประมาณและสำนักการคลังยังไม่สามารถตรวจสอบหรือติดตามได้
- ยังไม่มีการวางแผนประมาณการรายจ่ายในระยะปานกลาง-ระยะยาว ทั้งแผนงบประมาณสำหรับการลงทุน และแผนงบประมาณสำหรับรายจ่ายประจำต่างๆ

ในประการสุดท้ายเป็นผลเนื่องจากการมีระบบวางแผนงบประมาณในระยะสั้น และมีใช้ระบบงบประมาณที่ครอบคลุมรายจ่ายทั้งหมดของกรุงเทพมหานคร (non-comprehensive budget planning) ส่วนงานต่างๆของกรุงเทพมหานครจึงมีการใช้จ่ายงบประมาณนอกกรอบ (off-budget spending) ซึ่งปัจจุบันยังไม่สามารถประมาณการได้อย่างชัดเจนว่ามีจำนวนเท่าใด ผลที่เกิดขึ้นจากการมีระบบวางแผนงบประมาณแบบแยกส่วนที่ให้อิสระแก่ส่วนงาน/สำนักที่มีรายได้ของตนเองสามารถนำเงินรายได้ไปบริหารนอกกรอบงบประมาณได้ จึงทำให้การควบคุมทางด้านงบประมาณผ่านกลไกทางด้านนิติบัญญัติไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ ขาดการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณทั้งหมด และส่งผลให้การควบคุมรักษาวินัยด้านการใช้จ่ายงบประมาณขาดความชัดเจน

นอกจากนี้แล้ว การวางแผนงบประมาณที่คำนึงถึงผลการใช้จ่ายในระยะสั้นยังเป็นอุปสรรคต่อการวางแผนการเงินการคลังที่รองรับต่อการพัฒนาเมืองกรุงเทพฯ ในระยะยาว โดยเฉพาะการวางแผนทางการเงินและงบประมาณสำหรับโครงการพัฒนาขนาดใหญ่ที่จำเป็นต้องการบรรลุวิสัยทัศน์กรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี อาทิ การไม่สามารถระดมทรัพยากรได้เพียงพอในระยะเวลาอันเหมาะสมต่อการริเริ่มโครงการลงทุนส่งผลให้ต้องชะลอหรือยุบเลิกโครงการ ดังนั้นเป็นต้น ด้วยเหตุนี้หากสามารถวางแผนการจัดทำงบประมาณในระยะสั้น-ระยะปานกลาง-ระยะยาวทั้งส่วนที่เป็นรายจ่ายประจำ รายจ่ายเพื่อการลงทุนและการซ่อมบำรุงรักษาอุปกรณ์ได้อย่างเพียงพอแล้ว ย่อมมีส่วนสนับสนุนให้การดำเนินการกิจด้านต่างๆ ของกรุงเทพมหานครเกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง

๓. ความท้าทายในการบริหารภาระหนี้และภาระผูกพันของ กทม.

ปัญหาท้าทายที่สำคัญที่ทำให้กรุงเทพมหานครยังไม่สามารถเดินหน้าในการจัดเตรียมทรัพยากรเพื่อการลงทุนได้ก็คือการไม่ทราบฐานะทางการเงินการคลังที่แท้จริงของหน่วยงาน ทุกวันนี้ระบบการคลังและงบประมาณของกรุงเทพมหานครไดให้อิสระแก่ส่วนงาน/สำนักต่างๆ ของกรุงเทพมหานครในการก่อหนี้หรือการ

จัดซื้อจัดจ้างได้เอง ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาระผูกพัน
กระจายตามส่วนงาน/สำนักต่างๆ ที่ได้ก่อหนี้หรือภาระผูกพันไว้

และสำนักงานคลัง (โดยสำนักเศรษฐกิจการคลัง) ไม่มีข้อมูลรวมดังกล่าว ส่งผลทำให้ไม่สามารถประเมินได้
อย่างตรงไปตรงมาว่าภาระหนี้หรือภาระผูกพันของกรุงเทพมหานครมีมากน้อยเพียงใด ภาระผูกพันทางการเงิน
เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องขององค์กรมากน้อยเพียงใด และผลทำให้เกิดความยากลำบากในการ
ประเมินว่ากรุงเทพมหานครมีขีดความสามารถในการกู้เงินในระยะยาวเพิ่มเติมเพื่อนำเงินมาลงทุนใน
โครงการขนาดใหญ่ได้มากน้อยเพียงใด เมื่อเป็นเช่นนี้จึงย่อมส่งผลกระทบต่อกรริเริ่มโครงการพัฒนาใหม่ๆ
ของกรุงเทพมหานครด้วย

กล่องข้อมูลที่ ๓ ประเด็นท้าทายด้านการบริหารภาระหนี้และภาระผูกพันของกรุงเทพมหานคร

- สำนักงานคลังยังไม่ทราบภาระผูกพันต่างๆ ทั้งหมดที่หน่วยงานต่างๆ ของ กทม. ได้ทำสัญญาไว้หรือ
ก่อภาระผูกพันเหล่านั้นไว้
 - การประเมินฐานะทางการเงินสำหรับการทำสัญญาก่อนนี้ผูกพันกระทำแบบเฉพาะกิจเป็นราย
โครงการ/ประเภทการใช้จ่าย ขาดการมองในภาพรวม (comprehensive fiscal position analysis)
 - กทม. เคยมีแนวคิดการกู้เงินในระยะยาวเพื่อนำมาลงทุน แต่ปัจจุบันยังไม่มีกรจัดทำแนวนโยบายที่
ชัดเจนในเรื่องนี้ ไม่มีแผนการ/ไม่มีการเตรียมการในด้านการวิเคราะห์โครงการ ขีดความสามารถใน
การชำระหนี้ และการศึกษาถึงช่องทาง-แหล่งเงินกู้ต่างๆ ฯลฯ
- แม้ว่าในอดีตคณะผู้บริหาร กทม. มีดำริที่จะก่อหนี้ในระยะยาวด้วยการจำหน่ายพันธบัตร

กรุงเทพมหานคร

และมีการศึกษาเตรียมการด้านต่างๆ เพื่อเป็นช่องทางการระดมทุนสำหรับการดำเนินโครงการ
พัฒนาขนาดใหญ่แล้วก็ตาม แต่แนวคิดดังกล่าวมิได้รับการผลักดันหรือสานต่อจนเกิดผลในทางปฏิบัติแต่
ประการใด อีกทั้งแนวนโยบายในการกู้เงินระยะยาวของกรุงเทพมหานครก็ยังมีได้รับการกำหนดขึ้นให้เกิด
ความชัดเจน สำนักหรือส่วนงานต่างๆ ในกรุงเทพมหานครจึงยังไม่ทราบถึงหลักเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติในเรื่องนี้
อาทิ แนวทางในการพัฒนาโครงการลงทุน ช่องทางในการระดมทุนผ่านรัฐบาล หรือตลาดเงิน-ตลาดทุน การ
ประเมินขีดความสามารถในการชำระหนี้ (debt bearing capacity) ของกรุงเทพมหานคร เป็นต้นข้อจำกัด
เหล่านี้ย่อมเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาโครงการขนาดใหญ่ของกรุงเทพมหานครในอนาคต อีกทั้ง
สำนักงานคลังเองก็ยังไม่มีความริเริ่มการพัฒนานโยบายดังกล่าวในปัจจุบันแต่ประการใด

ปัจจุบันสำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร ได้กำหนดนโยบายและมาตรฐานการบัญชีตามหลักสากลที่เป็นที่ยอมรับ (generally accepted accounting practices) มีการจัดทำผังบัญชีมาตรฐานไว้ และมีการพัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์ (database) ในการบันทึกบัญชีและการบริหารงบประมาณรายจ่าย⁴⁴ อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติกลับพบว่าการบันทึกบัญชีรายการเบิกจ่ายจำนวนหนึ่งมิได้ลงบันทึกตามรายการบัญชีที่กำหนด และพบว่าการนำรายการเบิกจ่ายไปตัดยอดเงินงบประมาณในแผนงาน/โครงการต่างๆ นั้นมิได้ดำเนินการให้สอดคล้องกัน ผลที่เกิดขึ้นก็คือการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณไม่สามารถทำได้อย่างตรงไปตรงมา

นอกจากนี้ สำนักงานการคลังใช้ระบบการกระจายอำนาจในการบันทึกบัญชีรายจ่ายให้แก่สำนัก/ส่วนงานเป็นผู้ดำเนินการกันเอง จึงส่งผลให้การลงบัญชีค่าใช้จ่ายของสำนักต่างๆ มีแนวปฏิบัติที่แตกต่างกัน อีกทั้งหน่วยงานที่เบิกจ่ายงบประมาณไม่สามารถตรวจสอบได้อย่างชัดเจนว่ารายการค่าใช้จ่ายมีอะไรบ้าง มีการบันทึกบัญชีถูกต้องตามแนวทางและมาตรฐานการบัญชีของสำนักงานการคลังที่กำหนดขึ้นหรือไม่ ด้วยเหตุนี้ย่อมส่งผลให้การวิเคราะห์ต้นทุนการดำเนินการและการประเมินประสิทธิภาพของการใช้งบประมาณจึงไม่สามารถกระทำได้ ข้อมูลไม่สามารถสะท้อนถึงต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของโครงการและแผนงานต่างๆ ได้อย่างแท้จริง และกลายเป็นช่องว่างของระบบข้อมูลทางบัญชีที่อาจเปิดโอกาสให้เกิดการทุจริตในการเบิกจ่ายงบประมาณได้ ดังนี้ เป็นต้น

กล่องข้อมูลที่ ๔ ประเด็นท้าทายด้านมาตรฐานการเงินการบัญชี

- แม้จะมีนโยบายว่าการจัดทำบัญชีของ กทม. เป็นไปตามมาตรฐานสากลที่เป็นที่ยอมรับ (GAAP) แต่พบว่าการบันทึกบัญชี/รายการเบิกจ่ายมิได้ยึดถือปฏิบัติเคร่งครัด
 - การบันทึกบัญชีมิได้ตรวจทานกับรายการงบประมาณที่ได้รับการอนุมัติ
 - ใช้ระบบกระจายอำนาจในการบันทึกข้อมูลการบัญชีและการเบิกจ่ายให้แก่สำนักต่างๆ ที่เป็นหน่วยเบิกจ่าย และมีได้มีการตรวจทานความถูกต้องในการบันทึกบัญชีโดยสำนักต่างๆ อย่างเคร่งครัด
 - ระบบการบันทึกข้อมูลรายจ่ายเปิดโอกาสให้มีการโยกย้ายรายการเบิกจ่ายในหมวดเดียวกันได้ ส่งผลทำให้การติดตามประเมินผลการเบิกจ่ายเปรียบเทียบกับแผนงานมีข้อจำกัด
 - ระบบข้อมูลสารสนเทศทางการเงินการบัญชีไม่รองรับต่อการลงบันทึกบัญชีให้ถูกต้องตามมาตรฐานสากล

⁴⁴ อาทิ คู่มือการบัญชีกรุงเทพมหานคร: ฉบับบัญชีส่วนกลาง, คู่มือการบัญชีกรุงเทพมหานคร: ฉบับบัญชีหน่วยงาน และคู่มือการบัญชีกรุงเทพมหานคร: ฉบับสมุดบัญชี ทะเบียน และรายงานต่างๆ ของหน่วยงาน ซึ่งจัดทำโดยกองบัญชี สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้น

ต่างๆ จึงมิใช่ตัวเลขที่แท้จริง การติดตามผลการใช้จ่ายงบประมาณ
ประเมินฐานะทางการเงินการคลังขององค์กรในภาพรวมเกิดความ

ผิดพลาด

- การตรวจสอบภายในกระทำอย่างจำกัดในด้านเนื้อหาการตรวจสอบ (เน้น financial audit) ยังไม่
ทั่วถึง และผลการตรวจสอบมิได้รับความสำคัญ/ความสนใจจากหน่วยรับตรวจมากนัก

ด้วยเหตุนี้ แนวปฏิบัติทางการบันทึกบัญชีและการบริหารงบประมาณรายจ่ายของส่วนงานต่างๆ
จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงโดยเร่งด่วน เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเบิกจ่ายงบประมาณของส่วนงาน/สำนัก
ต่างๆ เกิดขึ้นอย่างถูกต้อง โปร่งใสตรวจสอบได้ และให้ข้อมูลที่สำคัญสำหรับการตรวจสอบการเบิกจ่าย
งบประมาณและสามารถนำไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานและการใช้จ่ายงบประมาณของส่วน
งานและของภาพรวมของกรุงเทพมหานครได้ต่อไป

ในประเด็นสุดท้าย การตรวจสอบภายใน โดยสำนักตรวจสอบภายใน ยังคงกระทำอย่างจำกัดในด้าน
เนื้อหาการตรวจสอบ (เน้นการตรวจสอบด้านการเงินการบัญชีหรือ financial audit) ยังไม่ทั่วถึง และผลการ
ตรวจสอบมิได้รับความสำคัญ/ความสนใจจากหน่วยรับตรวจมากนัก สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะการมีบุคลากร
ด้านการตรวจสอบที่จำกัด และมุ่งเน้นการตรวจสอบเพื่อดูการปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อระเบียบต่างๆ เป็น
หลัก จึงทำให้หน่วยรับตรวจเกิดความรู้สึกว่าถูกจับผิดและไม่ให้ความร่วมมือมากนัก นอกจากนี้ การตรวจสอบ
ที่เน้นการตรวจสอบในเชิงปฏิบัติการในด้านการเงินการบัญชียังมิได้ส่งเสริมให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
ในระยะยาวแต่อย่างใด ผลการตรวจสอบต่างๆ จึงมิได้รับความสนใจมากนักจากหน่วยรับตรวจในการนำไปใช้
ปรับปรุงแก้ไขพัฒนาประสิทธิภาพประสิทธิผลในการทำงานแต่อย่างใด

๕. ความท้าทายในด้านแนวนโยบายในการบริหารการเงินการคลังของ กทม.

ภาพรวมการบริหารการเงินการคลังของกรุงเทพมหานครยังมีลักษณะกระจัดกระจาย (fragmented)
หากแต่เป็นอิสระของแต่ละส่วนงาน/กองในการกำหนดนโยบาย มาตรฐาน และตัวชี้วัดการดำเนินงานของ
ตนเอง ด้วยเหตุนี้ ผู้ปฏิบัติงานในแต่ละส่วนงานด้านการเงินการคลังและการงบประมาณจะให้ความสำคัญและ
มุ่งเน้นการบรรลุเป้าหมายหลักเฉพาะของส่วนงานหรือของกองตนเอง (departmentation) และเน้นการ
ดำเนินงานประจำของหน่วยงานตนเอง (routine operation) หรือการแก้ไขปัญหาแบบวันต่อวัน โดยที่มิได้ให้
ความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายในภาพรวมของงานด้านการเงินการคลังและการงบประมาณในระยะยาว
ของกรุงเทพมหานคร (BMA's overall fiscal accountability) ซึ่งเป็นภารกิจด้านการบริหารประการสำคัญ
ต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในระยะยาวของกรุงเทพมหานคร

กล่องข้อมูลที่ ๕ ประเด็นท้าทายด้านแนวนโยบายการบริหารการเงินการคลังของกรุงเทพมหานคร

บันเป็นของระดับหน่วยปฏิบัติการ (ระดับกอง) ยังไม่มีการพัฒนา
งานของแต่ละกองจึงดำเนินการแยกจากกัน ไม่มีระบบรวมศูนย์

ความรับผิดชอบในการดำเนินงาน (overall/pooled accountability) ของระบบงานด้านการเงิน
การคลัง กทม.

- การติดตามประเมินฐานะทางการเงินของ กทม. อยู่ในความดูแลของสำนักงบประมาณ ทำให้การ
ควบคุมการเบิกจ่ายเงินของสำนักการคลังไม่สามารถกระทำได้ สำนักการคลังจึงทำหน้าที่ในเชิง
ปฏิบัติการด้านการเงิน-การบัญชีเป็นหลัก แต่ยังมีได้ทำหน้าที่เชิงนโยบายและการวางแผนการเงินการ
คลัง
- ข้อมูลเศรษฐกิจการคลังที่มีอยู่เป็นรายงานตามแบบแผนทั่วไป ยังไม่เข้มข้นหรือมีตัวแปร/ประเภท
ข้อมูลมากเพียงพอสำหรับการวางแผนประมาณการรายรับ-รายจ่ายในการจัดบริการสาธารณะ/
การลงทุนของกรุงเทพมหานคร
- สำนักการคลังยังมิได้มีแผนการที่จะริเริ่มโครงการ/มาตรการใดๆ เพื่อรองรับการดำเนินงานตาม
ประเด็นนโยบายของผู้บริหารฝ่ายการเมือง จึงมีลักษณะบริหารงานเชิงรับและอาจไม่ทันต่อการ
พัฒนาเมืองกรุงเทพฯ (งานบางส่วนอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงบประมาณ กทม.)

ผลลัพธ์จากการบริหารงานในระดับปฏิบัติการแบบแยกส่วนจึงทำให้สำนักการคลังไม่ได้กำหนด
ทิศทางที่ชัดเจนในการบริหารการเงินการคลังในภาพรวมของกรุงเทพมหานคร ไม่มีตัวชี้วัดผลสำเร็จในระดับ
ยุทธศาสตร์รวมด้านการเงินการคลังขององค์กร ขาดการวางแผนและแรงจูงใจที่จะพัฒนาระบบข้อมูลพื้นฐาน
ด้านการเงินการคลังและข้อมูลทางเศรษฐกิจที่จำเป็นสำหรับการวางแผนจัดบริการสาธารณะและ/หรือการ
พัฒนากรุงเทพฯ ในระยะยาว และขาดการจัดทำแผนรองรับด้านการเงินการคลังในเชิงรุกสำหรับการ
ขับเคลื่อนกรุงเทพมหานครให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของเมืองกรุงเทพฯ ทำยที่สุดจึง
ส่งผลทำให้สำนักการคลังมีบทบาทในการดำเนินการแก้ไขปัญหาเชิงปฏิบัติการประจำวันและขาดแรงจูงใจ
ที่จะวางแผนด้านการเงินการคลังในเชิงรุก (progressive fiscal plan) ที่รองรับต่อการริเริ่มนโยบายพัฒนา
ของฝ่ายบริหารกรุงเทพมหานครที่ต่อเนื่อง

เป้าประสงค์และกลยุทธ์

เป้าประสงค์ (Objective) ๗.๔.๑ กรุงเทพมหานครสามารถรักษานโยบายทางการเงินการคลังทั้งในระยะสั้นและ
ระยะยาว

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑. มีแผนรักษานโยบายทางการเงินการคลังของ กรุงเทพมหานคร	มี	มี	มี	มี

	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๒. สัดส่วนภาระหนี้ระยะยาวต่อรายได้รวมของกรุงเทพมหานคร	<๕๐%	<๗๕%	<๑๐๐%	<๑๒๕%
๓. สัดส่วนรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ต่อรายจ่ายรวม (debt service ratio)	<๑๕%	<๑๕%	<๑๕%	<๑๕%
๔. สัดส่วนรายได้จากภาษีท้องถิ่นที่จัดเก็บเองต่อรายได้รวม	>๓๐%	>๔๐%	>๕๐%	>๕๐%
๕. สัดส่วนของลูกหนี้ภาษีท้องถิ่นค้างชำระต่อรายได้ภาษีท้องถิ่นที่จัดเก็บเอง	<๑๐%	<๕%	<๕%	<๕%
๖. อัตราส่วนทุนหมุนเวียน (current ratio) ของกรุงเทพมหานคร	๒-๓ เท่า	๓-๕ เท่า	>๕ เท่า	>๕ เท่า
๗. ระดับเงินสะสมต่อรายจ่ายประจำปีของกรุงเทพมหานคร	>๕%	>๑๐%	>๑๐%	>๑๐%

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๗.๔.๑.๑ ส่งเสริมการรักษาวินัยทางการเงินการคลังของ กทม.	๑. มีการจัดทำและบังคับใช้กรอบวินัยทางการเงินการคลังกรุงเทพมหานคร	มี	มี	มี	มี
	๒. มีแผนบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการเงินการคลังและได้รับการทบทวน/ปรับปรุงเป็นประจำทุกปี	มี	มี	มี	มี
	๓. มีการจัดทำงบประมาณสำหรับรายจ่ายผูกพันที่มองไม่เห็นหรือสำหรับการรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉิน	มี	มี	มี	มี



ตัวชี้วัด		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
	๔. ร้อยละของการเบิกจ่าย สำหรับภาระผูกพันที่มอง ไม่เห็น/รายการผูกเงิน ที่สามารถดำเนินการแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ตาม กำหนดเวลา	>๘๐%	>๙๐%	>๙๕%	>๙๕%
	๕. สัดส่วนรายการจริง สำหรับภาระผูกพันที่มอง ไม่เห็น/รายการผูกเงิน ต่อยอดการประมาณการ รายการในส่วนนี้	<๑๐๐.๐%	<๑๐๐.๐%	<๑๐๐.๐%	<๑๐๐.๐%
๗.๔.๑.๒ ปรับปรุงประสิทธิภาพ การบริหารจัดเก็บภาษีท้องถิ่น	๑. จัดทำแผนพัฒนารายได้ โดยการปรับปรุง ประสิทธิภาพการจัดเก็บ ภาษีท้องถิ่น	มี	มี	มี	มี
	๒. ร้อยละของพื้นที่ที่ได้รับ การสำรวจ/ปรับปรุงแผนที่ ภาษีตามเวลาที่กำหนด	>๘๐%	>๙๐%	>๙๕%	>๙๕%
	๓. ร้อยละของผลการ จัดเก็บรายได้ภาษีท้องถิ่น ต่อยอดประมาณการ รายได้จากภาษีท้องถิ่น	>๙๐%	>๙๕%	>๙๕%	>๙๕%
	๔. อัตราการเปลี่ยนแปลง ของรายได้ภาษีท้องถิ่นที่ จัดเก็บเองในแต่ละปี (%)				



ตัวชี้วัด		ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
	๕. อัตราการขยายตัวของรายได้ท้องถิ่นที่จัดเก็บเองต่ออัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจในกรุงเทพมหานคร (ค่าความยืดหยุ่นของภาษีท้องถิ่นต่อ GPP ของกรุงเทพมหานคร)	>๑.๐	>๑.๐	>๑.๐	>๑.๐
	๖. สัดส่วนลูกหนี้ภาษีท้องถิ่นในปีงบประมาณต่อรายได้ภาษีท้องถิ่นที่จัดเก็บเอง	<๑๐%	<๕%	<๕%	<๕%
๗.๔.๑.๓ พัฒนารายได้ประเภทใหม่ๆ	๑. ประเภทรายได้ภาษีท้องถิ่นใหม่ที่มีการจัดเก็บจริงตามแผนที่กำหนด	>๓ประเภท (ค่าบำบัด น้ำเสีย + ภาษีโรงแรม + ภาษี น้ำมัน/ ยาสูบ)	>๕ประเภท	จัดเก็บ ต่อเนื่อง	จัดเก็บ ต่อเนื่อง
	๒. ร้อยละของการจัดเก็บรายได้ภาษีท้องถิ่นประเภทใหม่เทียบกับยอดประมาณการรายได้ภาษีท้องถิ่นประเภทใหม่	>๖๐%	>๗๕%	>๙๐%	>๙๐%
	๓. อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้จากภาษีท้องถิ่นประเภทใหม่ที่จัดเก็บ (%)	--ควรเพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร--			



ตัวชี้วัด		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
	๔. ประเภทรายได้ใหม่จาก ภาษีจัดสรร/ภาษีแบ่งที่ ได้รับจากรัฐบาล	>๑ ประเภท (ค่าธรรมเนียม มใบอนุญาต แรงงานต่าง ด้าว)	>๓ ประเภท	จัดเก็บ ต่อเนื่อง	จัดเก็บ ต่อเนื่อง
	๕. อัตราการขยายตัวของ รายได้จากภาษีจัดสรร/ ภาษีแบ่งจากรัฐบาล (%)				
๗.๔.๑.๔ พัฒนารายได้จาก ทรัพย์สินและการลงทุน	๑. จัดทำแผนการบริหาร ทรัพย์สินและการแผนการ ลงทุนของ กรุงเทพมหานคร	มี	มี	มี	มี
	๒. ร้อยละการเพิ่มขึ้นของ รายได้จากทรัพย์สินและ การลงทุน	ควรเพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจของกรุงเทพมหานคร			
	๓. อัตราผลตอบแทนจาก การลงทุน (ROI, ROA) โดยเฉลี่ยต่อปี	>๓%	>๗%	>๗%	>๗%
	๔. สัดส่วนหรือปริมาณการ ลงทุน/การร่วมทุนใน กิจการที่เกี่ยวข้องกับ ภารกิจบริการสาธารณะ ของกรุงเทพมหานคร				

ตัวชี้วัด		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
	๕. มูลค่าของทรัพย์สินที่ ถูกปล่อยว่างหรือมิได้ใช้ ประโยชน์ (idle assets)				
	๖. ร้อยละของมูลค่า ทรัพย์สินที่ถูกปล่อยว่าง หรือมิได้ใช้ประโยชน์ (idle assets) ต่อมูลค่า ทรัพย์สินทั้งหมดของ กรุงเทพมหานคร	<๕๐%	<๓๐%	<๑๕%	<๑๐%
๗.๔.๑.๕ พัฒนาประสิทธิภาพ ของการเบิกจ่ายงบประมาณและ การจัดซื้อจัดจ้าง	๑. พัฒนาระบบข้อมูล ผู้รับเหมา/Contractors ให้เป็นปัจจุบันทุกปี	มี/ทำ	มี/ทำ	มี/ทำ	มี/ทำ
	๒. ปรับปรุงกระบวนการ จัดซื้อจัดจ้างให้มี ประสิทธิภาพทุกๆ ๕ ปี	มี/ทำ	มี/ทำ	มี/ทำ	มี/ทำ
	๓. ร้อยละของการเบิกจ่าย งบประมาณเพื่อการ จัดบริการสาธารณะ/การ ดำเนินภารกิจพื้นฐาน เปรียบเทียบกับตัวเลขการ ประมาณการรายจ่าย	>๙๐%	>๙๕%	>๙๕%	>๙๕%
	๔. ร้อยละของการเบิก จ่ายเงินที่ดำเนินการ เรียบร้อยภายใน กำหนดเวลา	>๙๕%	>๙๕%	>๙๕%	>๙๕%

เป้าประสงค์ (Objective) ๗.๔.๒ กรุงเทพมหานครสามารถบริหารงบประมาณรายรับ-รายจ่ายและการ
บริหารการเงินการบัญชีแบบองค์รวม (comprehensive revenue, spending and financial
management) และพัฒนาตัวชี้วัดการปฏิบัติงานด้านการเงินการคลังและการงบประมาณในภาพรวมของ
กรุงเทพมหานคร



	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑. มีระบบงบประมาณรายจ่ายและการควบคุมการเบิกจ่ายแบบเป็นองค์กรรวมของกรุงเทพมหานคร	มี	มี	มี	มี
๒. มีระบบบริหารงบประมาณรายรับแบบเป็นองค์กรรวม และสามารถแสดงยอดรายรับทั้งจากในงบประมาณและนอกงบประมาณได้	มี	มี	มี	มี
๓. มีระบบข้อมูลทางการเงินการบัญชีและทรัพย์สินแบบองค์กรรวมของกรุงเทพมหานคร และสามารถรายงานฐานะทางการเงินแบบองค์กรรวมของกรุงเทพมหานคร (consolidated BMA's financial reports) ภายใน ๙๐ วันหลังจากวันสิ้นสุดปีงบประมาณ	มี	มี	มี	มี
๔. ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินนอกระบบงบประมาณที่ไม่ได้ถูกแสดงในรายจ่ายรวมของกรุงเทพมหานครต่อรายจ่ายรวมทั้งหมดของกรุงเทพมหานคร	<๒๕%	<๑๐%	๐%	๐%
๕. ร้อยละของรายได้ที่มีได้ปรากฏอยู่ในเอกสารงบประมาณต่อรายได้รวมทั้งหมดของกรุงเทพมหานคร	<๒๕%	<๕%	๐%	๐%

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๗.๔.๒.๑ พัฒนาระบบบริหารการเงินการคลังแบบองค์กรรวมเพื่อการตัดสินใจในระดับนโยบาย	๑. มีระบบงบประมาณรายจ่ายและการควบคุมการเบิกจ่ายแบบเป็นองค์กรรวมของกรุงเทพมหานคร	มี	มี	มี	มี
	๒. มีระบบบริหารงบประมาณรายรับแบบเป็นองค์กรรวม และสามารถแสดงยอดรายรับทั้งจากในงบประมาณและนอกงบประมาณได้	มี	มี	มี	มี



		๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
	๓. มีระบบข้อมูลเกี่ยวกับ ภาระหนี้/ภาระผูกพันของ กรุงเทพมหานครและ หน่วยงานในสังกัดที่ ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน และ เชื่อถือได้	มี	มี	มี	มี
	๔. ร้อยละของการเบิก จ่ายเงินนอกระบบ งบประมาณที่ไม่ได้ถูก แสดงในรายจ่ายรวมของ กรุงเทพมหานครต่อ รายจ่ายรวมทั้งหมดของ กรุงเทพมหานคร	<๒๕%	<๑๐%	๐%	๐%
	๕. ร้อยละของรายได้ที่มีได้ ปรากฏอยู่ในเอกสาร งบประมาณต่อรายได้รวม ทั้งหมดของ กรุงเทพมหานคร	<๒๕%	<๕%	๐%	๐%
๗.๔.๒.๒ พัฒนาระบบข้อมูล เศรษฐกิจการคลังที่จำเป็นเพื่อ การตัดสินใจ	๑. จัดทำแผนพัฒนา ฐานข้อมูลที่จำเป็นทาง เศรษฐกิจ สังคม และ ประชากรสำหรับการ วางแผนจัดบริการ สาธารณะและการลงทุน ของกรุงเทพมหานคร	มี	มี	มี	มี
	๒. สัดส่วนของประเภท ข้อมูลที่เป็นสำหรับการ วางแผนของ กรุงเทพมหานครแต่ไม่ได้ ถูกรวบรวมอยู่ในฐานของ มูลเศรษฐกิจการคลัง กรุงเทพมหานคร	<๑๐%	<๕%	<๕%	<๕%

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
	๓. ร้อยละของข้อมูล/ตัวแปรต่างๆที่ได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันทุกปี	>๙๐%	>๙๕%	>๙๕%	>๙๕%

เป้าประสงค์ (Objective) ๗.๔.๓ ปรับปรุงมาตรฐานและแนวปฏิบัติด้านการเงินการบัญชี การงบประมาณ และการตรวจสอบควบคุมภายในให้ถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพประสิทธิผล

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑. มีแผนการตรวจสอบและแผนการพัฒนาระบบควบคุมภายในตามแนวทางที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนดขึ้น	มี	มี	มี	มี
๒. ร้อยละของหน่วยรับตรวจที่ถูกสุ่มตรวจต่อปีเทียบกับจำนวนหน่วยรับตรวจทั้งหมด	>๒๕%	>๕๐%	>๕๐%	>๕๐%
๓. ร้อยละของข้อเสนอแนะการตรวจสอบที่ได้รับการนำไปปฏิบัติโดยหน่วยรับตรวจ	>๕๐%	>๗๕%	>๗๕%	>๗๕%
๔. แผนงบประมาณเพื่อการลงทุน/การพัฒนาถูกจัดทำขึ้นโดยผ่านกระบวนการการมีส่วนร่วม/การตรวจสอบจากกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder)	-	ทุกปี	ทุกปี	ทุกปี
๕. รายงานทางการเงินการบัญชีของ กทม. ได้รับการรับรองการตรวจสอบจาก สตง. หรือผู้ตรวจบัญชีที่รับอนุญาต	ทุกปี	ทุกปี	ทุกปี	ทุกปี
๖. ร้อยละของบัญชีที่บันทึกรายการไม่ตรงตามรายการงบประมาณที่ได้รับอนุมัติ	<๒๐%	<๑%	<๑%	<๑%
๗. มีระบบข้อมูลทางการเงินการบัญชีเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในเชิงนโยบายพัฒนากรุงเทพมหานคร และ/หรือเพื่อกำหนดนโยบายงบประมาณและการจัดหารายได้ของกรุงเทพมหานคร	มี	มี	มี	มี

PDF Complete.

upgrade to ges and Expanded Features		ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๗.๔.๓.๑ ส่งเสริมความโปร่งใส และการตรวจสอบได้ด้านการเงิน การคลังจากทุกภาคส่วน	๑. จัดตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบจากผู้แทนภาค ส่วนต่างๆ ทั้งภายในและ ภายนอกกรุงเทพมหานคร	มี/จัดตั้ง	มี/จัดตั้ง	มี/จัดตั้ง	มี/จัดตั้ง	
	๒. จัดทำแผนการ ตรวจสอบกำหนดขอบเขต เนื้อหาและความถี่ในการ ตรวจสอบ ให้มีความครอบคลุมหน่วย รับตรวจอย่างเพียงพอ (ตรวจสอบการเงินการ บัญชี การจัดซื้อจัดจ้าง การบริหารพัสดุ การ ตรวจสอบความคุ้มค่า-การ จัดการ ฯลฯ)	มี/จัดทำ- ทบทวนทุก ปี	มี/จัดทำ- ทบทวน ทุกๆ ปี	มี/จัดทำ- ทบทวน ทุกๆ ปี	มี/จัดทำ- ทบทวน ทุกๆ ปี	
	๓. แผนการทบทวน/ ปรับปรุงมาตรฐานทาง บัญชีให้เป็นไปตาม หลักการสากลเป็นประจำ ทุกปี	มี	มี	มี	มี	
	๔. รายงานข้อมูลต้นทุน การจัดบริการสาธารณะ ของกรุงเทพมหานครสู่ สาธารณะ	>๕ประเภท หลัก	>๑๐ ประเภท หลัก	>๒๐ ประเภท หลัก	>๕๐ ประเภท หลัก	
๗.๔.๓.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของภาคประชาชนในการจัดทำ แผนงบประมาณของ กทม.	๑. ศึกษาแนวคิดและ พัฒนาระบบ/กระบวนการ จัดทำงบประมาณแบบมี ส่วนร่วม	มี/จัดทำ	-	-	-	



ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๒. ใช้ระบบงบประมาณแบบมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาของกรุงเทพมหานคร	ทดลองใช้ใน พื้นที่นำร่อง	ใช้ในระดับ ชุมชน	ใช้ในระดับ เขต	ใช้ในระดับ กรุงเทพฯ

เป้าประสงค์ (Objective) ๗.๔.๔ กรุงเทพมหานครสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองด้วยการบริหารการเงินการคลังและการงบประมาณในเชิงรุก

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑. มีแผนงบประมาณสำหรับรายจ่ายประจำและรายจ่ายเพื่อการลงทุนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (รวมรายจ่ายซ่อมบำรุง)	มี	มี	มี	มี
๒. มีแผนการจัดหาเงินและแหล่งระดมทุนเพื่อการพัฒนาเมืองกรุงเทพฯ รวมทั้งมีการจัดทำแผนสำรองเพื่อรับมือกับความผันผวนของตลาดเงินตลาดทุน	มี	มี	มี	มี
๓. ร้อยละของโครงการลงทุน/การจัดซื้อครุภัณฑ์ที่ดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนด(จำนวนโครงการ-รายการและมูลค่า)	>๘๐%	>๙๐%	>๙๕%	>๙๕%
๔. ร้อยละของจำนวนอุปกรณ์/ครุภัณฑ์ที่ได้รับการซ่อมบำรุงตามแผนที่กำหนด	>๗๐%	>๘๐%	>๙๐%	>๙๐%

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๗.๔.๔.๑ ส่งเสริมศักยภาพในการจัดทำแผนการเงินการคลังเพื่อการลงทุนในระยะยาว (fiscal plan)	๑. จัดทำแผนการเงินการคลัง (แผนรายได้-รายจ่าย) เพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานครในระยะยาว	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ



PDF Complete.

upgrade to ges and Expanded Features		ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๗.๔.๔.๒ ส่งเสริมการก่อกำเนิดเพื่อ การลงทุนในระยะยาวของ กทม.	๒. จัดทำแผนการก่อกำเนิด เพื่อการลงทุนในระยะยาว	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	
๗.๔.๔.๓ พัฒนาศักยภาพในการ บริหารและการรายงานข้อมูล ทางการเงินการคลังเพื่อการ ตัดสินใจในระยะยาว	๓. จัดทำรายงานการ ประเมินขีดความสามารถ ในการก่อกำเนิดเป็นประจำ ทุกปี	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	
๗.๔.๔.๔ สนับสนุนการใช้ มาตรการทางภาษีเพื่อ สิ่งแวดล้อม สร้างเมืองให้น่าอยู่ และปลอดภัย	๔. จัดทำรายงานหนี้ สาธารณะและการบริหาร สัญญาเงินกู้เป็นประจำทุก ปี	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	
	๕. ร้อยละของโครงการ ลงทุนที่เข้าถึงแหล่งเงินกู้ ในจำนวนเงินที่ต้องการ และระยะเวลาที่กำหนด ในแผนการลงทุนระยะ ยาวของกรุงเทพมหานคร	>๙๐%	>๙๐%	>๙๐%	>๙๐%	
	๖. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ สำหรับโครงการลงทุน เปรียบเทียบกับอัตรา ดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้า รายใหญ่ชั้นดี (MLR) ใน ตลาด	> -๑.๐%	> -๑.๐%	> -๑.๐%	> -๑.๐%	
	๗. พัฒนาระบบรายงาน ข้อมูลการเงินการคลังและ การบัญชีเพื่อสนับสนุนการ ตัดสินใจเชิงนโยบายของ คณะผู้บริหาร กรุงเทพมหานคร	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	มี/จัดทำ	

ตัวชี้วัด	5ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๘. ปรับปรุง/พัฒนา โครงสร้างองค์กรภายใน กรุงเทพมหานคร เพื่อ สนับสนุนการบริหารการ คลังและงบประมาณที่มี ประสิทธิภาพประสิทธิผล	ทบทวน/ปรับปรุงโครงสร้างทุก ๕ ปี			
๙. การประกาศใช้ มาตรการทางภาษีอากร เพื่อการบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาเมืองกรุงเทพฯ อย่างยั่งยืน	การเก็บภาษี สิ่งแวดล้อม	การจูงใจทางภาษีเพื่อการพัฒนาให้เป็น มหานครปลอดภัยและมหานครสีเขียว		

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	5ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)	รวมทั้งสิ้น
๑)สำรวจและจัดทำแผนที่ภาษี	-	-	-	-	-
๒)พัฒนาระบบข้อมูลลูกหนี้ภาษีท้องถิ่นและ มาตรการเร่งรัดการจัดเก็บรายได้/ภาษีท้องถิ่น	-	-	-	-	-
๓)พัฒนาระบบข้อมูลผู้รับเหมา/Contractors	-	-	-	-	-
๔) พัฒนารายได้จากแหล่งภาษี/ฐานภาษี ประเภทใหม่	-	-	-	-	-
๕) จัดตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาแนวทางการ ปรับปรุงส่วนแบ่งภาษีจัดสรรจากรัฐบาล	-	-	-	-	-
๖) พัฒนาแผนการลงทุน/การร่วมทุนและการใช้ ประโยชน์จากทรัพย์สินของ กทม.	-	-	-	-	-
๗) พัฒนาฐานข้อมูลเศรษฐกิจการคลังในระดับ กทม.	-	-	-	-	-
๘) พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร งบประมาณและการเงินการบัญชีตามมาตรฐาน ที่ยอมรับ	-	-	-	-	-



	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)	รวมทั้งสิ้น
๙) จัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบภายใน	-	-	-	-	-
๑๐) พัฒนาระบบข้อมูลต้นทุนการจัดบริการ สาธารณะประเภทสำคัญ	-	-	-	-	-
๑๑) พัฒนาระบบการวางแผนและการจัดทำ งบประมาณแบบมีส่วนร่วม	-	-	-	-	-
๑๒) พัฒนาระบบข้อมูล/ช่องทางการเผยแพร่ ข้อมูลด้านการเงินการคลังและการใช้จ่าย งบประมาณสู่สาธารณะ	-	-	-	-	-
๑๓) พัฒนาระบบนโยบายและแนวปฏิบัติในการก่องหน เพื่อการลงทุน	-	-	-	-	-
๑๔) ประเมินขีดความสามารถในการก่องหนของ กรุงเทพมหานคร	-	-	-	-	-
๑๕) พัฒนาระบบข้อมูลเกี่ยวกับการกู้เงิน แหล่ง เงินกู้ และการบริหารสัญญาเงินกู้	-	-	-	-	-
๑๖) ผลักดันการใช้มาตรการทางภาษีเพื่อ ส่งเสริมการพัฒนากรุงเทพมหานครตาม เป้าหมายมหานครปลอดภัยและมหานคร กะทัดรัด อาทิ ภาษีสิ่งแวดล้อม ค่าธรรมเนียม การบำบัดน้ำเสีย ภาษีเพื่อการปลูกสร้างที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น					
รวมทั้งสิ้น	-	-	-	-	-

ข) มาตรการดำเนินการ

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)	รวมทั้งสิ้น
๑) จัดทำกรอบวินัยทางการเงินการคลังของ กทม.	-	-	-	-	-
๒) ปรับปรุงเทคนิค/วิธีการประมาณการรายได้	-	-	-	-	-
๓) จัดทำแผนพัฒนารายได้ของกรุงเทพมหานคร					
๔) ปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดซื้อจัดจ้าง และการเบิกจ่ายเงิน	-	-	-	-	-



	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)	รวมทั้งสิ้น
๕) ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพในการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินของ กทม.	-	-	-	-	-
๕) จัดทำแผนงบประมาณแบบองค์รวม (รายรับ-รายจ่าย-รายจ่ายที่มองไม่เห็น)	-	-	-	-	-
๖) จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงทางการเงินการคลัง	-	-	-	-	-
๗) รวบรวมข้อมูลรายรับรายจ่ายนอกระบบงบประมาณ	-	-	-	-	-
๘) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภาระหนี้สิน/ภาระผูกพันของกรุงเทพมหานคร	-	-	-	-	-
๙) จัดทำแผนและพัฒนามาตรฐานการตรวจสอบและการควบคุมภายใน	-	-	-	-	-
๑๐) ตรวจสอบและปรับปรุงระบบการบันทึกบัญชี การปฏิบัติตามมาตรฐานทางการบัญชี และการรายงานข้อมูลทางการเงินการบัญชีของหน่วยเบิกจ่าย	-	-	-	-	-
๑๑) ตรวจสอบและปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้างและระบบการบริหารพัสดุของหน่วยเบิกจ่าย	-	-	-	-	-
๑๒) จัดทำแผนการเงินการคลังเพื่อการลงทุนในระยะยาว (fiscal plan)	-	-	-	-	-
๑๓) ปรับปรุงระบบการรายงานข้อมูลทางการเงินการคลัง การบัญชี และงบประมาณเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจลงทุน/การก่อหนี้	-	-	-	-	-
๑๔) ปรับโครงสร้างองค์กรเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจทางการเงินการคลังของ กทม.	-	-	-	-	-
๑๕) จัดทำแผนการระดมทุนจากตลาดเงินตลาดทุน	-	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	-	-	-	-	-

แผนการเงินการคลังเพื่อการลงทุนในระยะยาวตามประเด็นวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕

เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการดำเนินการตามแผนวิสัยทัศน์การพัฒนากทม.ระยะ ๒๐ ปี
ของคณะที่ปรึกษามีความเป็นไปได้ในการดำเนินการด้านการเงินการคลัง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดทำ

การพัฒนาในด้านต่างๆ ให้เกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เนื้อหาใน
ต่างๆ ที่จำเป็นดังนี้

๑. Baseline Scenario หรือการประมาณการข้อมูลฐานซึ่งได้แก่การประเมินระดับรายรับ-รายจ่ายใน
สถานะปกติของกรุงเทพมหานครช่วงระยะ ๒๐ปี โดยที่มิได้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการลงทุนและ
นโยบายการพัฒนารายได้ใหม่ๆ แต่อย่างใด ทั้งนี้ในการประมาณการจะมีสมมติฐานว่าสถานะ
เศรษฐกิจและสังคมของกรุงเทพมหานครจะเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ไม่มีเหตุการณ์ใดที่ก่อให้เกิด
ก ร ร ช ะ ล อ ต์
แต่อย่างใดและใช้เทคนิคการประมาณการด้วยวิธีค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ของอัตราการเปลี่ยนแปลงย้อนหลัง
ระยะ ๓ปี (๓-Yr moving average of percentage change)
๒. Planned Expenditure Need หรือการคาดการณ์รายจ่ายที่จำเป็นสำหรับดำเนินโครงการลงทุน
เพื่อการบรรลุวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ซึ่งจะใช้ข้อมูลประมาณการรายจ่ายในด้านต่างๆ เพื่อการ
บรรลุเป้าหมายสู่การเป็นมหานครแห่งเอเชียของกรุงเทพมหานครในรอบ ๒๐ปีดังที่ปรากฏในเนื้อหา
ส่วนอื่นๆ ของรายงานการวิจัยฉบับนี้แล้ว
๓. Planned Fiscal Capacity หรือการประเมินศักยภาพด้านการเงินการคลังสำหรับการดำเนิน
โครงการลงทุนของกรุงเทพมหานครในรอบ ๒๐ปี ทั้งนี้ การประเมินศักยภาพทางการเงินการคลังนั้นจะ
พิจารณาจากแหล่งรายรับหลัก ๔ แหล่งคือ (i) รายได้จากภาษีอากรท้องถิ่นที่กรุงเทพมหานครจัดเก็บ
เอง(รวมค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และรายได้เบ็ดเตล็ด) (ii) รายได้จากทรัพย์สินและการลงทุน (iii)
รายได้จากภาษีแบ่ง/ภาษีจัดสรรและเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และ (iv) รายรับจากการก่อหนี้ระยะยาว
โดยจะกำหนดสมมติฐานการประเมินควบคู่ไปกับการดำเนินการพัฒนารายได้ /รายรับในแต่ละ
ประเภทตามแนวทางการดำเนินการที่ได้นำเสนอไว้แล้วข้างต้น

ทั้งนี้ข้อมูลฐานที่ใช้ประมาณการด้านต่างๆ จะมาจากผลการจัดเก็บรายได้จริงและการใช้จ่ายจริงของ
กรุงเทพมหานครตั้งแต่ช่วงปีงบประมาณ ๒๕๔๒ – ๒๕๕๔ (หรือ ๑๓ปี) เนื่องจากเป็นช่วงเวลาหลังจากที่มีการ
กระจายอำนาจของไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๐เป็นต้นมาที่ส่งผลให้โครงสร้างรายได้ของกรุงเทพมหานครเป็นอยู่
ในปัจจุบัน และใช้เทคนิคการประมาณการด้วยวิธีค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ของอัตราการเปลี่ยนแปลงย้อนหลังระยะ ๓
ปี (๓-Yr moving average of percentage change) เนื่องจากข้อมูลที่มีอยู่มีจำนวนจำกัด (จำนวน ๑๓
หน่วยปี) ผลการประมาณการในแต่ละด้านมีดังนี้

การประมาณการข้อมูลฐานด้านรายรับ-รายจ่าย (Baseline Scenario)

ผลการประมาณการรายรับแต่ละประเภทและการใช้จ่ายของกรุงเทพมหานครระหว่างปีงบประมาณ
๒๕๕๗ถึง ๒๕๗๕แสดงดังตารางที่ ๕๑ หน้าถัดไปในภาพรวมนั้นจะเห็นได้ว่าประมาณรายได้ของ

ร้อยละ ๔.๒ต่อปีโดยเฉลี่ย

ในทางกลับกัน เมื่อเทียบกับประมาณการรายจ่ายโดยใช้ข้อมูลการเบิกจ่ายจริงย้อนหลังของ กรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถดำเนินการได้ราวร้อยละ ๘๕ของประมาณการรายรับต่อปีโดยเฉลี่ยเท่านั้น หรือ ประมาณ ๕๔,๑๗๔.๐ล้านบาทในปีงบประมาณ ๒๕๕๗เป็นจำนวนประมาณ ๑๑๖,๕๓๘.๗ล้านบาทในปีงบประมาณ ๒๕๕๗หรือเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๔.๔ต่อปี ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการเพิ่มขึ้นของ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวส่งผลทำให้กรุงเทพมหานครมีงบประมาณจำนวนหนึ่งสำหรับนำไปจัดทำโครงการพัฒนาหรือ โครงการลงทุนเพิ่มเติมได้ประมาณ ๑๓.๖ถึง ๒๗.๙ พันล้านบาทต่อปีโดยที่ไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนนโยบาย ด้านรายได้แต่ประการใด

นอกจากนี้ หากจัดแบ่งประมาณการดุลงบประมาณของกรุงเทพมหานคร จำแนกตามช่วงระยะเวลา ของแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖-๒๕๗๕) ออกเป็น ๔ ช่วง จะพบว่าในช่วงที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) กรุงเทพมหานครจะมีงบประมาณสำหรับดำเนินการพัฒนาราว ๕๙,๘๙๐.๒ ล้านบาท (ราคา nominal price) ส่วนช่วงที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)กรุงเทพมหานครจะมีงบประมาณสำหรับ ดำเนินการพัฒนาเพิ่มเติมได้ราว๙๒,๑๐๙.๑ล้านบาท (ราคา nominal price) ช่วงที่ ๓(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) กรุงเทพมหานครจะมีงบประมาณสำหรับดำเนินการพัฒนาเพิ่มขึ้นได้ประมาณ ๑๑๒,๑๙๘.๔ล้านบาท (ราคา nominal price) และในช่วงที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๗๑-๒๕๗๕) กรุงเทพมหานครจะมีงบประมาณสำหรับดำเนินการ พัฒนาเพิ่มเติมประมาณ ๑๓๒,๐๓๖.๗ล้านบาท (ราคา nominal price)

รายรับ-รายจ่ายของกรุงเทพมหานคร ปีงบประมาณ ๒๕๕๗ - ๒๕๖๕

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	ประมาณการรายได้ จำแนกตามประเภทรายได้								ประมาณการ รายจ่าย	ประมาณการ ดุลงบประมาณ
	ภาษีที่จัด เก็บเอง	ค่าธรรมเนียม ฯลฯ	รายได้ จาก ทรัพย์สิน	รายได้ จากส าร- ญุบโศค	เบ็ดเต ล็ด	รวมรายได้ กทม. ที่จัดเก็บ เอง	ภาษีที่รัฐ จัดเก็บให้	รวมรายได้ กทม. ทั้งหมด		
๒๕๕๕ ๗	๑๑,๗๗๑ .๔	๑,๔๙๕. ๘	๕๗๑.๖	๒๗.๙	๒,๙๓๑ .๙	๑๖,๗๙๘. ๖	๕๑,๙๒๓. ๔	๖๘,๗๒๒.๐	๕๔,๑๗๔.๐	๑๔,๕๔๘.๐
๒๕๕๕ ๘	๑๒,๓๕๙ .๖	๑,๖๔๐. ๔	๖๕๐.๙	๒๗.๔	๒,๙๖๙ .๐	๑๗,๖๔๗. ๒	๕๓,๕๘๐. ๕	๗๑,๒๒๗.๖	๕๗,๖๓๘.๗	๑๓,๕๘๘.๙
๒๕๕๕ ๙	๑๒,๘๕๕ .๘	๑,๗๕๔. ๑	๖๔๗.๑	๒๖.๑	๓,๓๒๖ .๖	๑๘,๖๐๙. ๗	๕๗,๙๕๙. ๙	๗๖,๕๖๙.๖	๖๑,๑๐๓.๔	๑๕,๔๖๖.๒
๒๕๖ ๐	๑๓,๔๑๓ .๓	๑,๘๘๘. ๔	๖๙๘.๗	๒๕.๔	๓,๔๗๐ .๕	๑๙,๔๙๖. ๓	๖๑,๓๕๙. ๐	๘๐,๘๕๕.๓	๖๔,๕๖๘.๑	๑๖,๒๘๗.๒
๒๕๖ ๑	๑๓,๙๒๙ .๙	๒,๐๐๙. ๑	๗๑๓.๓	๒๔.๓	๓,๗๕๖ .๙	๒๐,๔๓๓. ๕	๖๔,๓๗๗. ๓	๘๔,๘๑๐.๘	๖๘,๐๓๒.๘	๑๖,๗๗๗.๙

					භ,ඌඳ	ඔ,ඟඟච.		චභ,චඳඳ.					
					.ඟ	ඌ		ඌ	ඳඳ,ඌඳඔ.ඳ		භ,ඳඌභ.ඳ		භභ,ඳඳඳ.ඟ
ඔඳ්ච	ඔඳ,ඌඌඌ	ඔ,ඔචඔ.			ඳ,ඔචඟ	ඔඔ,ඔචඔ.		භ,ඟඳඌ.					
ඟ	.ඳ	ඳ	භභඳ.ඳ	ඔඔ.ඳ	.ඔ	ඌ		ච	ඌඟ,චඔඔ.ඌ		භඳ,ඌචඔ.ඔ		ඔඳ,චඳඌ.ච
ඔඳ්ච	ඔඳ,ඳඟභ	ඔ,ඟඌච.			ඳ,ඳඔඳ	ඔඟ,ඔභඟ.		භඳ,ඳඳභ.					
ඳ	.ඟ	ඔ	ඳචඌ.ඟ	ඔඔ.ඳ	.ච	ඌ		භ	ඌභ,චඟඔ.ච		භඳ,ඳඔච.ඌ		ඔඌ,ඔචඳ.ච
ඔඳ්ච	ඔච,චචභ	ඔ,ඳඔඳ.			ඳ,චඳ්ච	ඔඳ,චඌඳ.		භභ,භඳඳ.					
ඳ	.ඔ	ඔ	ඳඟඳ.ඳ	ඔච.ඳ	.ඔ	ඳ		ඳ	ඔචඔ,ඳඳඟ.ඟ		ඳඔ,ඳඌඔ.ච		ඔඌ,ඌඌඔ.භ
ඔඳ්ච	ඔච,චචඔ	ඔ,චඳඔ.			ඳ,ඳභඳ	ඔඳ,චචඌ.		ඳඔ,ඔඔඟ.					
ච	.ඔ	ච	ඳචභ.ඔ	ඔඌ.ඳ	.ඔ	ඔ		ඌ	ඔචච,ඔඔඟ.ඔ		ඳඳ,ඟඳ්ච.ඟ		ඔච,ඳචච.භ
ඔඳ්ච	ඔභ,ඔඟඟ	ඔ,භචභ.			ඳ,ඔඔඔ	ඔඳ,ඌඔභ.		ඳඳ,ඳ්චඟ.					
භ	.ඳ	භ	ඳඌඳ.ඳ	ඔඳ.ච	.ඳ	ඌ		භ	ඔඔච,ඳඌඔ.ඳ		ඳඳ,ඳඔඔ.ච		ඔඔ,චභච.ඳ
ඔඳ්ච	ඔභ,චචභ	ඔ,ඳඌඳ.			ඳ,ඟඟඳ	ඔච,ඳඳඟ.		ඳභ,ඳඟච.					
ඳ	.භ	ඔ	ඌඔඳ.භ	ඔභ.ච	.ච	ච		ඟ	ඔඔඳ,චභඟ.ඌ		ඌඔ,ඔඳඳ.භ		ඔඔභ,ඟඳඳ.ඔ
ඔඳ්ච	ඔඳ,ඔචච	ඟ,චඔච.			ඳ,ඳභච	ඔභ,භචඔ.		ඌඔ,ඔඔඔ.					
ඌ	.ච	ච	ඌඳඳ.ඳ	ඔච.ච	.ඔ	ඳ		ඌ	ඔඔඳ,ඌඳඳ.ඟ		ඌඳ,භඳච.ඳ		ඔඟ,ඔඟභ.ඳ
ඔඳ්භ	ඔඳ,භඟඟ	ඟ,ඔඳච.			ඌඳ.භ	ඔඳ,චභභ.		ඌඳ,ඳභඔ.	ඔඔඟ,ඔඳච.ඳ		ඌඌ,ඔඔඳ.ඔ		ඔඳ,චඟඳ.ඟ

[Click Here to upgrade to
 Unlimited Pages and Expanded Features](#)

		.๑	๘			๖						
๒๕๗	๑๙,๒๖๖	๓,๒๗๒.	๑,๐๑๓		๖,๐๒๘	๒๙,๕๙๕.	๙๗,๘๙๕.					
๑	.๑	๒	.๕	๑๔.๗	.๕	๑	๖	๑๒๗,๔๙๐.๘		๑๐๒,๖๗๙.๘		๒๔,๘๑๐.๙
๒๕๗	๑๙,๗๙๙	๓,๓๙๘.	๑,๐๔๓		๖,๒๕๗	๓๐,๕๑๑.	๑๐๑,๒๓๙					
๒	.๓	๔	.๑	๑๓.๘	.๓	๙	.๗	๑๓๑,๗๕๑.๕		๑๐๖,๑๔๔.๕		๒๕,๖๐๗.๐
๒๕๗	๒๐,๓๓๒	๓,๕๒๔.	๑,๐๗๒		๖,๔๘๗	๓๑,๕๒๙.	๑๐๔,๕๙๙					
๓	.๒	๕	.๕	๑๒.๘	.๑	๐	.๓	๑๓๖,๐๒๘.๓		๑๐๙,๖๐๙.๓		๒๖,๔๑๙.๐
๒๕๗	๒๐,๘๖๕	๓,๖๕๐.	๑,๑๐๒		๖,๗๑๖	๓๒,๓๔๕.	๑๐๗,๙๓๐					
๔	.๒	๖	.๐	๑๑.๘	.๒	๘	.๔	๑๔๐,๒๗๖.๒		๑๑๓,๐๗๔.๐		๒๗,๒๐๒.๓
๒๕๗	๒๑,๓๙๘	๓,๗๗๖.	๑,๑๓๑		๖,๙๔๕	๓๓,๒๖๒.	๑๑๑,๒๗๓					
๕	.๑	๗	.๔	๑๐.๙	.๘	๙	.๓	๑๔๕,๕๓๖.๑		๑๑๖,๕๓๘.๗		๒๗,๙๙๗.๕

หมายเหตุ ประมาณการตามราคาตลาด (nominal price)

ดำเนินโครงการเพื่อการบรรลุวิสัยทัศน์กรุงเทพมหานคร
 d)

การประมาณการรายจ่ายที่จำเป็นสำหรับการดำเนินโครงการด้านต่างๆ สู่การนำพากรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งเอเชียได้ภายในปี ๒๕๗๕ นั้น แสดงข้อมูลดังตารางที่ ๕๒ ต่อไปนี้ ข้อมูลการประมาณการรายจ่ายสำหรับการดำเนินโครงการจำแนกตามประเด็นวิสัยทัศน์การพัฒนากรุงเทพมหานคร ซึ่งได้แก่ มหานครปลอดภัย มหานครสีเขียว สะดวกสบาย มหานครสำหรับทุกคน มหานครแห่งประชาธิปไตย มหานครกะทัดรัด มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้ และงบประมาณด้านการบริหารจัดการ ตามลำดับ รวมประมาณการรายจ่ายเพื่อการลงทุนตลอดระยะเวลา ๒๐ ปี คาดว่าจะใช้จ่ายเพื่อการดำเนินการราว ๓๔๕,๗๔๘.๑๕ ล้านบาท หรือเฉลี่ยประมาณปีละ ๑๗,๒๘๗ ล้านบาท

ตารางที่ ๕๒ ประมาณการรายจ่ายที่จำเป็นสำหรับการเป็นมหานครแห่งเอเชียภายในปี ๒๕๗๕

ประเด็นวิสัยทัศน์	งบประมาณ (ล้านบาท)			
	ระยะสั้น (๒๕๕๘)	ระยะกลาง (๒๕๕๙-๒๕๖๐)	ระยะยาว (๒๕๖๑-๒๕๗๕)	รวม งบประมาณ ทั้งหมด
๑. มหานครปลอดภัย				
๑.๑ ปลอดภัย				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๔,๓๓๗.๒๐	๓,๒๘๓.๐๐	๑๑,๗๐๙.๕๐	๑๙,๓๒๙.๗๐
๑.๒ ปลอดภัยจากอาชญากรรม ยาเสพติด				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๗๗.๕๐	๓๐,๔๒๕.๖๐	๑๘,๕๖๘.๐๐	๔๙,๐๗๑.๑๐
๑.๓ ปลอดภัยอุบัติเหตุ				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๓๕๒.๐๐	๖๕๓.๓๐	๔,๗๖๗.๕๐	๕,๗๗๒.๘๐
๑.๔ ปลอดภัยพิบัติ				

ประเด็นวิสัยทัศน์	งบประมาณ (ล้านบาท)			
	ระยะสั้น (๒๕๕๘)	ระยะกลาง (๒๕๕๙- ๒๕๖๐)	ระยะยาว (๒๕๖๑- ๒๕๗๕)	รวม งบประมาณ ทั้งหมด
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๓,๑๒๑.๐ ๐	๕,๒๖๕.๐ ๐	๕๔,๐๐๖.๐ ๐	๖๒,๓๙๒.๐ ๐
๑.๕ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๕,๔๓๐.๐ ๐	๓,๖๕๐.๐ ๐	๓,๕๐๐.๐๐	๑๒,๕๘๐.๐ ๐
๑.๖ปลอดภัยของคนเมือง อาหารปลอดภัย				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๑๖๒.๖๐	๓๔๓.๔๐	๒,๖๖๐.๐๐	๓,๑๖๖.๐๐
๒. มหานครสีเขียว สะดวกสบาย				
๒.๑ ภูมิทัศน์สวยงามๆ				
งบประมาณรวมทุกโครงการ		๓,๖๐๐		๓,๖๐๐.๐๐
๒.๒ พื้นที่สาธารณะ พื้นที่สีเขียวกระจายทุกพื้นที่				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๑๖๔.๒๐	๒๕๔.๕๐	๓๕๑.๐๐	๗๖๙.๗๐
๒.๓ ระบบขนส่งมวลชนทั่วถึง จราจรคล่องตัว และมีทางเลือก				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๔,๔๗๖.๑ ๐	๘,๗๔๑.๒ ๐	๑๔๙,๐๔๕. ๐๐	๑๖๒,๒๖๒. ๓๐
๓. มหานครสำหรับทุกคน				
๓.๑สิ่งอำนวยความสะดวกและสวัสดิการให้กับ ผู้สูงอายุผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส				



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

ประเด็นวิสัยทัศน์	งบประมาณ (ล้านบาท)			
	ระยะสั้น (๒๕๕๘)	ระยะกลาง (๒๕๕๙- ๒๕๖๐)	ระยะยาว (๒๕๖๑- ๒๕๗๕)	รวม งบประมาณ ทั้งหมด
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๒,๐๒๙.๖ ๐	๑๕๗.๕๐	๒๙๒.๕๐	๒,๔๗๙.๖๐
๓.๒ เมืองแห่งโอกาสทางเศรษฐกิจ				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๕๑๖.๒๐	๙๐๓.๐๐	๔,๗๔๐.๐๐	๖,๑๕๙.๒๐
๓.๓ การศึกษาสำหรับทุกคน				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๒๓๙.๐๐	๔๗๙.๕๐	๒,๗๖๓.๗๕	๓,๔๘๒.๒๕
๓.๔ สังคมพหุวัฒนธรรม				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๘๖.๐๐	๑๗๖.๐๐	๓๐๐.๐๐	๕๖๒.๐๐
๔. มหานครประชาธิปไตย				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๑๙.๐๐	๑๙.๐๐	๗๘.๐๐	๑๑๖.๐๐
๔. มหานครกะทัดรัด				
๔.๑ เมืองกรุงเทพมหานครเติบโตอย่างมีระเบียบ มี การใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรอย่างมี ประสิทธิภาพ”				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๑,๑๐๗.๐ ๐	๑,๑๔๑.๐ ๐	๓๙๘.๐๐	๒,๖๔๖.๐๐
๔.๒ เมืองกรุงเทพมหานครมีชุมชนย่อย (sub center) เป็นระบบ				
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๒๐.๐๐	๕๐.๐๐	๒๐.๐๐	๙๐.๐๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

ประเด็นวิสัยทัศน์	งบประมาณ (ล้านบาท)				รวม งบประมาณ ทั้งหมด
	ระยะสั้น (๒๕๕๘)	ระยะกลาง (๒๕๕๙- ๒๕๖๐)	ระยะยาว (๒๕๖๑- ๒๕๗๕)		
๕. มหานครแห่งประชาธิปไตย					
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๑๙.๐๐	๑๙.๐๐	๗๘.๐๐		๑๑๖.๐๐
๖. มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้					
๖.๑ ศูนย์กลางด้านการเกษตร อุตสาหกรรมและ บริการสีเขียว					
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๑๗.๒๐	๓๔.๔๐	๒๕๘.๐๐		๓๐๙.๖๐
๖.๒ ศูนย์กลางทางการค้า การเงินและการลงทุน					
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๗.๒๐	๑๔.๔๐	๑๐๘.๐๐		๑๒๙.๖๐
๖.๓ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับโลก					
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๑๐๗.๐๐				๑๐๗.๐๐
๖.๔ ศูนย์กลางธุรกิจตามฐานนวัตกรรม-วัฒนธรรม					
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๓.๑๐	๖.๒๐	๔๖.๕๐		๕๕.๘๐
๖.๕ ศูนย์กลางการจัดประชุม นิทรรศการ					
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๓๒.๐๐	๖๔.๐๐	๔๘๐.๐๐		๕๗๖.๐๐
๗. การบริหารจัดการ					
๗.๑ กฎหมาย					-
๗.๒ การบริหารแผนและประเมินผล					

ประเด็นวิสัยทัศน์	งบประมาณ (ล้านบาท)				รวม งบประมาณ ทั้งหมด
	ระยะสั้น (๒๕๕๘)	ระยะกลาง (๒๕๕๙- ๒๕๖๐)	ระยะยาว (๒๕๖๑- ๒๕๗๕)		
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๑๒.๐๐	๙๘.๐๐	๑๖๐.๐๐		๒๗๐.๐๐
๗.๓ทรัพยากรบุคคล					
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๕๑๗.๔๐	๕๕๒.๒๐	๓,๗๘๑.๙๐		๔,๘๕๑.๕๐
๗.๔ การคลังและงบประมาณ					-
๗.๕ เทคโนโลยีสารสนเทศ					
งบประมาณรวมทุกโครงการ	๕๓๐.๐๐	๓๐๐.๐๐			๘๓๐.๐๐
รวมงบประมาณทั้งหมดต่อช่วงปี ตามระยะแผนฯ(ล้านบาท)	<u>๒๓,๕๙๓.</u> <u>๓๐</u>	<u>๖๐,๖๗๑.</u> <u>๒๐</u>	<u>๒๖๑,๔๘๓.</u> <u>๖๕</u>	=	<u>๓๔๕,๗๔๘.</u> <u>๑๕</u>

การประเมินศักยภาพด้านการเงินการคลังสำหรับการดำเนินโครงการลงทุนของกรุงเทพมหานคร (Planned Fiscal Capacity)

คณะที่ปรึกษาได้ประเมินศักยภาพในด้านการเงินการคลังของกรุงเทพมหานครใหม่โดยพิจารณาควบคู่กันระหว่างการประมาณการรายรับ-รายจ่ายในรอบระยะเวลา ๒๐ ปี โดยใช้สมมติฐานประมาณการและมีขั้นตอนในการพิจารณาดังนี้

- กำหนดให้ขนาดของรายจ่ายกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนประมาณร้อยละ ๙๕ ของประมาณการรายรับของกรุงเทพมหานครในสถานะที่มีได้ปรับปรุงนโยบายการพัฒนารายได้หรือการเพิ่มภาษีประเภทใหม่ๆ แต่อย่างใด การกำหนดสมมติฐานดังกล่าวก็เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการเพิ่มประสิทธิภาพในการเบิกจ่ายงบประมาณของกรุงเทพมหานครในการดำเนินงานตามปกติ โดยที่ยังมิได้รวมรายจ่ายเพื่อการดำเนินการพัฒนาตามประเด็นวิสัยทัศน์แต่อย่างใด ผลการประมาณการดังกล่าวแสดงดังคอลัมน์ที่ (๒) ของตารางที่ ๕๓ ในหน้าถัดไป

จ (คอลัมน์ที่ (๓) และ (๔) ของตารางที่ ๕๓) จะพบว่าในช่วง
สำหรับการพัฒนาได้ประมาณ ๒๐๑,๘๐๐.๕ ล้านบาท ซึ่งเมื่อนำ
ตัวเลขดังกล่าวไปพิจารณาเปรียบเทียบกับความต้องการด้านงบประมาณเพื่อการลงทุนพัฒนา
กรุงเทพมหานครตามประเด็นวิสัยทัศน์ (คอลัมน์ที่ (๕) ของตารางที่ ๕๓) ที่มีประมาณ
๓๔๕,๗๔๘.๑๕ ล้านบาทตลอดระยะเวลา ๒๐ ปีแล้วนั้นพบว่ากรุงเทพมหานครจำเป็นต้องปรับปรุง
และพัฒนาศักยภาพทางการเงินการคลังเพิ่มขึ้นอีกประมาณ ๑๔๓,๙๔๗.๖๕ ล้านบาท หรือเฉลี่ยปีละ
ประมาณ ๗,๒๐๐ ล้านบาท

นการคลังเพื่อการลงทุนของกรุงเทพมหานครระยะเวลา ๒๐ปี

(หน่วย: ล้านบาท)

ปี	รวมรายได้ กม. ทั้งหมด	ประมาณ การ รายจ่าย (ร้อยละ ๙๐ของ รายได้ รวม)	ดุล งบประม มาณ	รวมดุล งบประมา ณตาม ช่วงเวลา	ความ ต้องการ งบประมา ณลงทุน เพื่อพัฒนา กรุงเทพฯ ในแต่ละ ช่วงเวลา	ประมาณการรายรับตามแนวทางการใหม่					คาดการณ์ ดุล งบประมา ณใหม่ใน แต่ละ ช่วงเวลา
						พัฒนา ประสิทธิภาพการ จัดเก็บ ภาษี พัฒนา รายได้ ใหม่ๆ และการ ลงทุน	จัดสรร รายได้ ภาษี/เงิน อุดหนุน ใหม่	ดุล งบประมา ณสะสม	ก่อนนี้ ระยะ ยาวเพื่อ การ ลงทุน	รวม ประมาณ การรายรับ ทั้งหมด	
	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)	(๕)	(๖)	(๗)	((๖)+(๗)- (๒)-(๕))	(๘)	(๙)	(๑๐)
๒๕๕๗	๖๘,๗๒๒.๐	๖๕,๒๘๕.๙	๓,๔๓๖.๑			๒๓,๗๓๑.๘๙	๕๗,๑๑๕.๗๙	๑๕,๕๖๑.๗๘		๘๐,๘๔๗.๖๘	๑๕,๕๖๑.๗๘
๒๕๕๘	๗๑,๒๒๗.๖	๖๗,๖๖๖.	๓,๕๖๑.		๒๓,๕๙๓.๓	๒๔,๙๘๖.	๕๘,๙๓๘.๕	๘,๒๒๖.๙๕	๘,๐๐๐.	๙๑,๙๒๔.๗	๖๖๕.๑๗



*Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.*

[Click Here to upgrade to Unlimited Pages and Expanded Features](#)

Click here to upgrade to Premium Pages and Expanded Features						o	ඞඳ	ඟ		oo	ඟ	
ඞඳඳ		ඟඞ,ඟඳo.	ඟ,ඳඞඳ.				ඞඞ,ඞඳo.	ඞඟ,ඟඳඳ.ඟ	ඞඳ,ඳඟ.oo		ඟo,ooඟ.o	ooඞ,ඞඞඞ.
ඟ	ඟඞ,ඳඞඟ.ඞ	o	ඳ				ඞඳ	ඞ	o		ඞ	ooඞ
ඞඳඞ		ඟඞ,ඳooඞ.	ඳ,ooඞඞ.	ooඳ,ඳඞඳ.			ඞඟ,ඳooඟ.	ඞඟ,ඳඟඳ.ඟ	ඳඟ,ඞඳඳ.ඳ		ඟඳ,ooඳ.o	ooඳ,ooඟ.o.
o	ඳoo,ඳඳඳ.ඟ	ඳ	ඳ	ඟ			ooඳ	ඳ	ඟ		ඳ	ඳඳ
ඞඳඞ		ඳoo,ඳඟoo.	ඳ,ඞඳoo.				ඞඳ,ඟඟo.	ඟoo,ඳooඳ.o	ඳoo,ඳඞඞ.ඟ		ඟඟ,ඳඳඞ.ඟ	ඞ,ඳඳඞ.ඟ
o	ඳඳ,ඳoooo.ඳ	ඞ	ඳ				ඟඟ	o	ඞ		ඟ	ඟ
ඞඳඞ		ඳඳ,ඳඟඟ.	ඳ,ඳඳඟ.				ඟoo,ooඟo.	ඟඳ,ඳoooo.ඳ	ඳඳ,ඟඳoo.ඟ		oooo,ඳඳo.	ඟ,ඟඟඟ.ඟ
ඞ	ඳඳ,ඟඳඞ.ඳ	ඟ	o				ඞඳ	ඳ	o		ඟඟ	ඟ
ඞඳඞ		ඳඳ,ඟඟoo.	ඳ,ඞඳoo.				ඟoo,ඞඟඞ.	ඟඳ,ඳඳඟ.ඳ	ඞඟ,ooඳo.ඳ		ooඟ,ඟඟඞ.	ඳ,ඟooo.o
ඟ	ඟඟ,ඞoooo.ඟ	ඟ	ඞ				ඳඟ	ඟ	ඟ		ඟoo	ඞ
ඞඳඞ		ඟඞ,ඟඳoo.	ඳ,ඳඳoo.				ඟඞ,ඳඳඟ.	ඳoo,ඟooඟ.ඳ	ඟඞ,ඞඞඳ.o		ooඳ,ඳඳඞ.	ඟ,ඳඟඞ.ඞ
ඳ	ඟඟ,ඞඟoo.ඞ	o	ඞ				oo	ඳ	ඞ		ඳඟ	ඳ
ඞඳඞ	oooo,ඳඳඟ.	ඟඞ,ඟඳඟ.	ඳ,ooඟඳ.	ඞඟ,ඟඳඞ.		ඞoo,ඞඟoo.ඞ	ඟඟ,ඳooඳ.	ඳඳ,ඳඞඟ.ඟ	ඳඟ,ooඞඞ.o		ooඟ,ඟඳoo.	oo,ඳඳඳ.
ඳ	ඟ	ඞ	ඞ	o		o	oo	ඳ	ඳ		ඳඟ	oo
ඞඳඞ	ooඞ,ඞඞඟ.	oooo,ඟoo	ඳ,ඟoooo.				ඟඳ,ooඟඳ.	ඳඟ,ඟඟඳ.ඟ	ඳඳ,ඳඟoo.ඳ	ඟ,oooo.	ooඞඟ,ඳooඟ.	ඟඳඟ.ඞඟ
ඞ	o	oo.ඟ	ඞ	ඞ			ඞඞ,ooඟඳ.	ඳඟ,ඟඟඳ.ඳ	ඳඳ,ඳඟoo.ඳ	ඟ,oooo.	ooඞඟ,ඳooඟ.	ඟඳඟ.ඞඟ

						භව,භභඳී.	භභ,ටටට.ට	ඳට,ටභට.ට	ට,ටටට.	භභට,භඳීඳී.	ටඳට.ටට
						ඳීට	ට	ට	ටට	ඳීඳ	
ටඳීට	ටඳඳ,ටභභ.	ටටඳ,භඳ	ඳී,භභභ.			භභ,ඳීභට.	භට,ටභභ.ට	ඳට,භභට.භ	ට,ටටට.	භභඳී,ටටභ.	ටටට.ඳට
ඳ	භ	ට.ට	භ			ටඳී	ඳ	ට	ටට	ඳභ	
ටඳීට	ටඳඳ,භඳඳ.	ටභභ,ටභ	ඳී,භඳභ.			භඳ,ඳඳීට.	ටටට,භඳභ.	ඳට,ඳටට.ට		භභභ,ටටට.	ටභ.භට
භ	භ	ඳ.භ	ඳ			භභ	ටට	භ		ඳීභ	
ටඳීභ	ටටභ,ටඳට.	ටභභ,ටඳ	ට,ටටට.	ටඳ,ටඳට.	භටට,භඳට.	ඳට,ටභභ.	ටටඳ,ටටභ.	ඳට,භභභ.ඳ		ටඳඳ,ටඳභ.	භටට.ටඳී
ට	ඳ	භ.භ	ඳී	ඳ	ඳභ	ටට	ඳට	ඳ		ඳීට	
ටඳීභ	ටටභ,ඳභට.	ටටට,ටට	ට,භභඳ.			ඳට,භභඳ.	ටටභ,ටඳඳී.	ඳඳ,ඳීටට.ඳී		ටඳභ,ටටභ.	ට,භභභ.ට
ට	ඳ	ට.ට	ඳී			ඳභ	ටට	ඳ		ටඳභ,ටටභ.	ට
ටඳීභ	භභට,භඳීට.	ටටඳී,ටට	ට,ඳීඳභ.			ඳට,ටභභ.	ටටට,භටභ.	ඳභ,ටටට.භ		ටඳීඳ,ටටට.	ට,ටභට.ඳ
ට	ඳ	ඳ.ට	ට			ඳී	ටට	භ		ඳට	ඳ
ටඳීභ	භභට,ටටඳ.	ටටභ,ටට	ට,ඳටට.			ඳභ,ඳභභ.	ටඳී,ටඳීභ.	භට,භභට.ඳ		ටඳීඳ,භඳීභ.	භ,ඳීඳභ.ඳ
භ	භ	ට.භ	ඳ			භට	ටඳ	ඳ		භභ	ට
ටඳීභ	ටඳට,ටභට.	භභභ,ටට	භ,ටභභ.			ඳඳී,ටටට.	ටඳඳ,භභභ.	භඳී,ටභට.ට		ටටභ,ඳඳඳ.	ඳ,ඳභභ.ට
ඳ	ට	ට.ඳ	ඳ			ටභ	ඳභ	ඳ		ටට	භ
ටඳීභ	ටඳඳ,ඳීභට.	භභභ,භට	භ,ටටට.	භඳ,ටටඳ.	භටට,භඳට.	ඳට,ඳටට.	ටටට,ඳටට.	ටටට,ටභඳ.		ටටඳ,ඳටට.	ඳී,භටඳ.භ



*Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.*

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

				୧	୨୩	୩୯	୪୩	୫୯		୦୧	୫
ଟୁମ୍				୧୦୦,୯୦ ୦.୩	୩୫୫,୩୫୯ .୧୫						

ปรับปรุงและพัฒนารายได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

รท้องถิ่นและรายได้ต่างๆ ที่กรุงเทพมหานครจัดเก็บเองเพิ่มขึ้นราว

ร้อยละ ๕๐จากระดับที่จัดเก็บได้แต่เดิม โดยมีสมมติฐานว่ากรุงเทพมหานครจะดำเนินการตามประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการคลังและงบประมาณที่ได้นำเสนอไว้ตอนต้นในการเร่งรัดสำรวจภาษี เร่งรัดจัดเก็บภาษีและการเพิ่มรายได้ประเภทใหม่ๆ จากการจัดเก็บภาษีอากรของตนเองนอกจากนี้ กำหนดให้รายได้จากทรัพย์สินและการลงทุนของกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นอีกประมาณร้อยละ ๕๐เช่นกัน โดยดำเนินการวางแผนลงทุนและภาษีใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินของกรุงเทพมหานครให้เกิดความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพมากขึ้นผลการประมาณการรายได้ที่เพิ่มขึ้นในส่วนนี้แสดงดังคอลัมน์ที่ (๖) ของตารางที่ ๕๓

๓.๒ กำหนดให้กรุงเทพมหานครมีรายได้เพิ่มขึ้นจากภาษีแบ่ง/ภาษีจัดสรรและเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเพิ่มขึ้นราวร้อยละ ๑๐จากระดับเดิมที่ได้รับซึ่งเป็นผลจากการเจรจาต่อรองระหว่างกรุงเทพมหานครและรัฐบาล ผลการเพิ่มขึ้นของการดำเนินการดังกล่าวแสดงดังคอลัมน์ที่ (๗) ของตารางที่ ๕๓ข้างต้น

๓.๓ รวมประมาณการรายได้หลังจากการดำเนินการพัฒนารายได้ของกรุงเทพมหานครประเภทต่างๆ ข้างต้นแสดงดังคอลัมน์ที่ (๘) ของตารางที่ ๕๓ข้างต้น

๔. เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบประมาณการรายได้ หักด้วยประมาณการรายจ่ายพื้นฐาน (รวมรายจ่ายประจำและรายจ่ายเพื่อการจัดบริการสาธารณะ) (คอลัมน์ที่ (๒) ของตารางที่ ๕๓) และหักด้วยประมาณการรายจ่ายเพื่อการลงทุนพัฒนากรุงเทพมหานครตามประเด็นวิสัยทัศน์ (คอลัมน์ที่ (๕) ของตารางที่ ๕๓) พบว่าในบางปีงบประมาณนั้นจะมีการขาดดุลอยู่ โดยเฉพาะในปี ๒๕๕๔และปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่กรุงเทพมหานครจะต้องเสริมศักยภาพทางการคลังด้วยการก่อหนี้ในระยะยาวเพื่อการลงทุน อาทิ

- ปีงบประมาณ ๒๕๕๔จะต้องดำเนินการก่อหนี้ในวงเงินราว ๘,๐๐๐ล้านบาท
- ปีงบประมาณ ๒๕๖๖จะต้องดำเนินการก่อหนี้ในวงเงินราว ๓,๐๐๐ล้านบาท
- ปีงบประมาณ ๒๕๖๗จะต้องดำเนินการก่อหนี้ในวงเงินราว ๒,๐๐๐ล้านบาท
- ปีงบประมาณ ๒๕๖๘จะต้องดำเนินการก่อหนี้ในวงเงินราว ๑,๐๐๐ล้านบาท

กล่าวโดยสรุป การวางแผนการเงินการคลังเพื่อการลงทุนข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าแผนวิสัยทัศน์และโครงการลงทุนด้านต่างๆ ในการมุ่งไปสู่การเป็นมหานครแห่งเอเชียนั้นสามารถดำเนินการได้ภายใต้ศักยภาพทางการเงินการคลังของกรุงเทพมหานคร ที่จะต้องดำเนินการควบคู่กันระหว่างการพัฒนารายได้ การปรับปรุงประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณ และการเข้าถึงตลาดเงินตลาดทุนโดยการก่อหนี้เพื่อการลงทุนในระยะยาว หากคณะผู้บริหารกรุงเทพมหานครสามารถวางแผนการดำเนินการได้แล้ว ก็จะส่งผลทำให้การดำเนินการตามประเด็นวิสัยทัศน์ในแต่ละด้านสามารถบรรลุผลสำเร็จได้ตามที่ต้องการนั่นเอง

ประเด็นยุทธศาสตร์ ๗ - การบริหารจัดการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗.๕ - ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

มหานครควรมีระบบสารสนเทศเพื่อให้บริการที่ทันสมัยและถูกต้องแก่
 ! เพิ่มความสะดวกในการติดต่อแก่ประชาชน และลดขั้นตอนในการ
 ติดต่อประสานงาน

ความหมายทางวิชาการ	กรุงเทพมหานครมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ องค์กรภายในและการให้บริการแก่ประชาชน อย่างมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล

ตัวชี้วัด/เป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑.กรุงเทพมหานครมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการข้อมูลสารสนเทศต่อประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการบริการประชาชนได้ร้อยละ๕๐	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการบริการประชาชนได้ร้อยละ๘๐	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการบริการประชาชนได้ร้อยละ๑๐๐	-
๒.กรุงเทพมหานคร มีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานสำหรับภาระหน้าที่หลักของกรุงเทพมหานคร และใช้ในการบริหารงานสำหรับผู้บริหาร กรุงเทพมหานคร ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการปฏิบัติงานและการบริหารงานได้ร้อยละ๓๐	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการปฏิบัติงานและการบริหารงานได้ร้อยละ๕๐	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการปฏิบัติงานและการบริหารงานได้ร้อยละ๘๐	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการปฏิบัติงานและการบริหารงานได้ร้อยละ๑๐๐

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น

การให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริการประชาชนขาดประสิทธิภาพ
 เราจะนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของคน กทม. ได้อย่างไร
 เราจะนำระบบสารสนเทศมาช่วยบริหารจัดการ ช่วยการวางแผนกลยุทธ์และการตัดสินใจของผู้บริหารได้
 อย่างไร
 กรุงเทพมหานครยังไม่ได้มีการจัดทำมาตรฐานกระบวนการทำงาน เพื่อลดขั้นตอนและสามารถประยุกต์ใช้
 ระบบสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 กรุงเทพมหานครยังไม่สามารถประยุกต์ใช้มาตรฐานข้อมูล เพื่อการประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลได้อย่าง
 เหมาะสมระหว่างหน่วยงานต่างๆ

าศในปัจจุบันของกรุงเทพมหานครไม่เอื้อต่อการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศตามเป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากหน่วยงานยังติดกับ กฎ ระเบียบ

การทำงานแบบราชการขาดความคล่องตัว บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอต่อการทำงานเมื่อเปรียบเทียบกับภาระงานที่ได้รับผิดชอบ และบุคลากรที่ไม่ได้จบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแต่มาปฏิบัติงานด้านไอที ไม่มีความก้าวหน้าเพราะติดปัญหาเรื่องตำแหน่งงานไม่ตรงกับวุฒิการศึกษาที่จบ

ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยง

สถานการณ์ที่เป็นปัญหาสำคัญลำดับต้น	วิเคราะห์ปัจจัยท้าทาย/ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสถานการณ์ที่เป็นปัญหา
๑.การให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริการประชาชนขาดประสิทธิภาพ	๑.เพิ่มระบบสารสนเทศและ/หรือระบบภูมิสารสนเทศเพื่อบริการประชาชนหรือหน่วยงานภาครัฐ (e-Service/m-Service)
๒.เราจะนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของคนกรุงเทพมหานครได้อย่างไร	๑.เพิ่มระบบโครงข่ายไร้สายเพื่อให้บริการประชาชนนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวเข้าถึงข้อมูลได้ทั่วถึง
๓.เราจะนำระบบสารสนเทศมาช่วยบริหารจัดการช่วยการวางแผนกลยุทธ์และการตัดสินใจของผู้บริหารได้อย่างไร	๑.สร้างระบบฐานคลังข้อมูล (Data Warehouse) และระบบสารสนเทศสนับสนุนผู้บริหาร (EIS) ของแต่ละหน่วยงานและ/หรือกลุ่มภารกิจ
๔.กรุงเทพมหานครยังไม่ได้มีการจัดทำมาตรฐานกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ	๑.กระบวนการทำงานในปัจจุบันไม่เอื้อกับการใช้ประโยชน์จากระบบสารสนเทศที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๕.กรุงเทพมหานครยังไม่สามารถประยุกต์ใช้มาตรฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงาน	๑.แต่ละหน่วยงานในกรุงเทพมหานครมีการกำหนดโครงสร้างข้อมูลที่ใช้ในระบบสารสนเทศ และบริหารจัดการข้อมูลที่ต้องการของตนเอง ทำให้แต่ละหน่วยงาน ไม่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสานงานกันได้ ข้อมูลที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกันหรือมีความซ้ำซ้อนเกิดขึ้น
๖.ปัญหาด้านการจัดการองค์การเพื่อสนับสนุนการประยุกต์ใช้ไอซีที	๑.กรุงเทพมหานครมีการนำไอซีทีมาประยุกต์ใช้ตามหน่วยงานต่างๆ โดยอิสระจากกัน ขาดการประสานงานความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน
๗.ปัญหาการบริหารบุคลากรด้านไอซีที	๑.บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่เพียงพอต่อการทำงาน และบุคลากรที่ไม่ได้จบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแต่มาปฏิบัติงานด้านไอที ไม่มีความก้าวหน้าเพราะติดปัญหาเรื่องตำแหน่งงานไม่ตรงกับวุฒิการศึกษาที่จบ



นโยบายสารสนเทศสำหรับให้บริการประชาชน

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑) กรุงเทพมหานครมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการข้อมูลสารสนเทศต่อประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการบริการประชาชนได้ร้อยละ๕๐	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการบริการประชาชนได้ร้อยละ๘๐	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการบริการประชาชนได้ร้อยละ๑๐๐	-

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๗.๕.๑.๑เพิ่มระบบสารสนเทศและ/หรือระบบภูมิสารสนเทศเพื่อบริการประชาชนหรือหน่วยงานภาครัฐ (e-Service/m-Service)	๑)ร้อยละ ของจำนวนระบบสารสนเทศเพื่อให้บริการแก่ประชาชน นักท่องเที่ยวองค์กรภาคธุรกิจและภาครัฐ	๕๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%
๗.๕.๑.๒เพิ่มระบบโครงข่ายไร้สายเพื่อให้บริการประชาชน นักท่องเที่ยวและนักลงทุนเข้าถึงข้อมูลได้ทั่วถึง	๒)ร้อยละของระดับความพึงพอใจผู้ใช้งานระบบโครงข่ายไร้สาย	๕๐%	๘๐%	๙๐%	๙๐%

เป้าประสงค์ (Objective):๗.๕.๒พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการการวางแผนกลยุทธ์และการตัดสินใจของผู้บริหาร

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖- ๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑- ๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖- ๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑- ๒๕๗๕)
๑)กรุงเทพมหานครมีการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานสำหรับภาระหน้าที่หลักของกรุงเทพมหานครและใช้ในการบริหารงานสำหรับผู้บริหารกรุงเทพมหานครได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการปฏิบัติงานและการบริหารงานได้ร้อยละ๓๐	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการปฏิบัติงานและการบริหารงานได้ร้อยละ๕๐	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการปฏิบัติงานและการบริหารงานได้ร้อยละ๘๐	มีระบบไอทีตอบสนองต่อการปฏิบัติงานและการบริหารงานได้ร้อยละ๑๐๐



[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๗.๕.๒.๑พัฒนาระบบฐาน คลังข้อมูล (Data Warehouse)	๑)ร้อยละ ของข้อมูลที่ถูก ต้องพร้อมใช้งานอยู่ใน ระบบคลังข้อมูล	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%
๗.๕.๒.๒พัฒนาระบบสารสนเทศ สนับสนุนผู้บริหาร (EIS) ของแต่ ละหน่วยงานและ/หรือกลุ่ม ภารกิจ	๑)ร้อยละ ของข้อมูลที่ถูก ต้องพร้อมใช้งานอยู่ใน ระบบสารสนเทศ	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%

เป้าประสงค์ (Objective):๗.๕.๓ เพิ่มศักยภาพของบุคลากรกรม_ด้านการใช้งานและการบริหารจัดการ
เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๑)บุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีทักษะความรู้ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%
๒)บุคลากรตำแหน่งอื่นๆที่ไม่ใช่สายคอมพิวเตอร์แต่ถูก มอบหมายงานด้านไอทีสามารถเติบโตก้าวหน้าตามสาย งานได้	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%

กลยุทธ์ (Action)	ตัวชี้วัด	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๗.๕.๓.๑เพิ่มทักษะด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศให้กับ บุคลากรด้านเทคโนโลยี สารสนเทศอย่างสม่ำเสมอและให้ สามารถทันต่อวิทยาการที่ เปลี่ยนแปลงไป	๑)ร้อยละของ บุคลากร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีทักษะความรู้ด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%



		๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕)
๗.๕.๓.๒ปรับปรุงตำแหน่งบุคลากรหน้าที่ความรับผิดชอบคุณสมบัติของบุคลากรและเส้นทางการเติบโตตามสายงาน (Career Path) ของหน่วยงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของกรุงเทพมหานครและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	๒) ร้อยละของ บุคลากรตำแหน่งอื่นๆที่ไม่ใช่สายคอมพิวเตอร์แต่ถูกมอบหมายงานด้านไอทีสามารถเติบโตก้าวหน้าตามสายงานได้	๗๐%	๘๐%	๙๐%	๑๐๐%

โครงการยุทธศาสตร์ที่สำคัญและงบประมาณที่ต้องใช้

ก) โครงการหลัก

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.โครงการพัฒนาระบบคลังข้อมูลกรุงเทพมหานคร	๑๐๐	๒๐๐	-	-	๓๐๐
๒.โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศสนับสนุนผู้บริหาร	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๔๐๐
๓. โครงการพัฒนาระบบโครงข่ายไร้สาย	๕๐	๕๐	-	-	๑๐๐
๔.โครงการพัฒนาระบบBMA Private Cloud Computing	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๔๐๐
๕. โครงการ One Smart Card System for Every Service	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๔๐๐
รวมทั้งสิ้น	๔๕๐	๕๕๐	๓๐๐	๓๐๐	๑,๖๐๐

ข) มาตรการดำเนินการ

โครงการ	๕ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)

	ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑.โครงการปรับแก้ระเบียบกฎขึ้นตอนในการปฏิบัติงานและปรับองค์กรเพื่อรองรับการประยุกต์ใช้ไอซีที	๕๐	-	-	-	๕๐
๒. โครงการฝึกอบรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	๑๐	-	-	-	๑๐
๓. โครงการอบรมความรู้กฎหมายพรบ.คอมพิวเตอร์	๑๐	-	-	-	๑๐
รวมทั้งสิ้น	๗๐	-	-	-	๗๐

ค) โครงการลงทุนหลัก

โครงการ	ปีแรก (๒๕๕๖-๒๕๖๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๐ปี (๒๕๖๑-๒๕๖๕) (ล้านบาท)	ระยะ ๑๕ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ล้านบาท)	ระยะ ๒๐ปี (๒๕๗๑-๒๕๗๕) (ล้านบาท)	รวม ทั้งสิ้น (ล้านบาท)
๑ Smart Traffic Management	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๔๐๐
๒ระบบ Cloud เพื่อการศึกษา	๓๐๐				๓๐๐
๓ พัฒนา IT สำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ	๕๐	๕๐			๑๐๐
รวมทั้งสิ้น	๔๕๐	๑๕๐	๑๐๐	๑๐๐	๘๐๐

 **PDF**
Complete

*Your complimentary
use period has ended.
Thank you for using
PDF Complete.*

[Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features](#)



สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผล กรุงเทพมหานคร
ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร
๑๗๓ ถนนดินสอ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐
โทรศัพท์ (๐๖๒) ๒๒๕๗๙๔๗ โทรสาร (๐๖๒) ๒๒๕๗๙๔๗
[http:// www.bangkok.go.th/sed/](http://www.bangkok.go.th/sed/)